

Petrus Relandi vere passus est.

Diibl. zu P. Luc. 36^b
2 re

**Aurelij Augustini Pri
ma Quinquagena**

In explanationem libri psalmoz Diui Aurelij Augustini: p̄fatio Incipit.

Quoniam non solum diuine ueritatis hinc philosophie ueritas doceat: nihil frustra et sine causa siue in dei siue in nature operibus esse factum: non parum eorum alios qui singulorum rationem factorum conati sunt reddere questio pulsauit: Cuius rei causa et ad quid homo perditus sit. Ad quam dissoluentiam et si multorum philosophorum ingenia sollicitate ac plurimum laborauerint: nullus eorum tamen ueram integramque rationem reddere potuit. Quo factum est: ut a recto ueritatis tramite deuiantes: in varios inexcusabilesque errores inciderint. Nec mirum. Qui enim rationem sui ignorabatur: quo pacto cuiusuis alterius rationem scire poterat? Diuina autem scriptura ab hominis perditore inspirata: sola summam perfectionis actionis ipsius causam in lucem produxit.

Prover. 16. Non modo generale qua dominus omnium uniuersa propter se operatus est: sed et in specie officii sui rationem: dignitatem: finemque demonstrans. Ita enim scriptum est: Deus de terra creauit hominem: et secundum imaginem suam fecit illum. Et paulo post. Posuit oculos ipsorum super corda illorum ostendere illis magnalia operum suorum: ut nomen sanctificationis collaudent: et gloriari in mirabilibus illius: ut magnalia enarrarent operum eius. Quorum omnium hec summa est: Bene idcirco hominem talibus condidisse: ut esset qui operum eius intelligeret: qui prudentiam disponendi: rationem faciendi: uirtutem assumendi: potentiam seruandi: sapientiam gubernandi: clementiam benefaciendi: et sensu admirari et uoce enarrare atque collaudare posset: hoc est: ut deum factorem coleret. Quoadmodum itaque factus est aduersus propter hominem ut ei seruiret: ita homo factus est propter deum ut ei seruiret. Sic ergo aduersus idcirco factus est: ut fieret homo. Homo uero ideo factus est: ut deum factorem suum agnosceret: Non agnosceret: ut amaret et coleret: Non amaret et coleret: ut beatam immortalitatem pro mercede laboris caperet. Ideo autem primo beate immortalitatem afficeret: ut similis effectus angelis: summo et immortalis deo impetuum seruiret: et esset regnum eternum ipsi deo. Hec est summa ratio: Hoc arcanum dei: Hoc constitutionis mundi mysterium. Hec conditi hominis ratio. Hic uniuersorum cardo. Hoc qui nescit: si ipse homo sit nescitur. Hoc si per se tenuissent: in totum tantum uarios tamque periculosos errores lapsi non fuissent. Hanc denique perditionis sue rationem ut homo iugiter teneret: in preceptum sibi posita

est: sancto legislatore Moyse attestante: et Iudaicum populum ita commoneat: Et nunc inquit: Quid dominus deus tuus petit a te: nisi ut timeas dominum deum tuum: et ambules in uisibus eius: et diligas eum: ac seruias domino deo tuo in toto corde tuo: et in tota anima tua: custodiasque mandata domini: et ceremonias eius quas ego hodie precipio tibi: ut bene sit tibi: Et post pauca. Secundum deum tuum inquit timebis: et ei soli seruias. Neque istud pretereundum est: quod eadem quoque de causa non solum perditus est homo: sed et hominis perditio factus est homo: Zacharia pariter percursoris domini spiritus sancto repleto: ita inter cetera uaticinante et dicente: Iurasti quod iurasti ad Abraham patrem nostrum daturum se nobis: Et sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati: seruiamur illi: In sanctitate et iusticia coram ipso: omnibus diebus nostris. Ecce testimonio tanti prophete: idcirco etiam deum propter hominem hominem factum: uno et homini seruuisse: ut et homo dignam sibi seruitutem rependeret. Indicta autem homini seruitus licet multipharia interpretari multis variisque modis deo creatori exhiberi possit: nihil tamen aliud est quam debitum deo cultus: et hic non aliud quam deuota ipsius laudatio. Summus enim (Lactantio firmiano teste) colendi ritus est: ex ore iusti hominis ad deum directa laudatio. Que tamen ipsa: inquit: ut deo sit accepta: et humilitate et timore et deuotione maxima opus est. Neque quis forte integritatis et innocentie fiduciam gerens: tumoris et arrogantie crimen: incurrat: eoque facto gratiam uirtutis amittat. Quis et sanctus Moyse postquam commemoratum expressit preceptum: subiicit: Ipsi adhibebis: Ipse est laus tua: hoc est quem solum laudare debes. Hec est uera religio: hec recta pietas: hec debita deo seruitus. Hoc est acceptabile iugiter sacrificium: quo coli: placari: honorificari: et glorificari uult deus: ipso per prophetam prestante: et dicente: Imola deo sacrificium laudis: et redde altissimo uota tua: Et in calce eiusdem uaticinii: Sacrificium inquit laudis honorificabit me: et illic iter quo omnidam illi salutare dei. Uerum: quis ad hanc seruitutem omnes homines teneant: quosdam tamen dominus elegit: a quibus precipue et specialiter coli atque laudari uoluit: ut in ueteri testamento populus Israeliticus: ad quem Moyse ita locutus es: Te elegit dominus deus tuus: ut sis ei populus peculiaris de cunctis populis qui sunt super terram. Et iterum post multa. En dominus inquit elegit te hodie: ut sis ei populus peculiaris: si cut locutus est tibi: et custodias omnia precepta

Deut. 10.

Ps. 49.

Deut. 7.

Job. 1. 26.

Prefatio

Al^o: et faciet te excelliorē cūcū gētibus: q̄s creauit i laudē et gloriā suā: vt sis p̄pls sanctus dñi dei tui. Sic et in nouo testamēto pplum christianū ad sui laudē et gloriā singulariter elegit: Ap̄lo Ephesijs hoc scribēte: et ob id deū b̄ndicēte et laudāte: Benedictus inq̄t deus et pater dñi n̄ri Jesu christi: qui b̄ndixit nos in oī b̄ndictione sp̄iali in celestib⁹ in christo: sicut elegit nos in ipso aī m̄sdi cōstitutionē: vt essem⁹ sancti et immaculati in p̄spectu ei⁹ in caritate. Qui p̄destinauit nos in adoptionē filioꝝ p̄ Jesū Christū: in ipm̄ fm̄ p̄positū volūtatis sue: in laudē glorię gr̄e sue. Itē quēadmodū in veteri testamēto ex electo p̄plo subelegit sibi dñs filios Leui qui speāliter sibi i ministerijs tabernaculi seruiret: fm̄ q̄ ad Barō locutus est: Ego inq̄t dedi vobis fratres vestros leuitas de medio filioꝝ israel: et tradidi donū dñi: vt seruiāt in ministerijs tabernaculi ei⁹. Quos postea rex Dauid instituit vt starēt mane ad cōsistendū et canendū dñi: similisq̄ ad vesperā. 2c. Sic si mili mō in nouo testamento ex p̄plo christiano subelecti sunt clerici et sacerdotes: vt illi specialiter dñi seruiāt: et virtutes ei⁹ enarrando: eū laudēt et colāt. Qd̄ Petri ap̄lorū principis auctoritate cōprobat: ad eos sic scribētis. Vos autē genus electū: regale sacerdotū: gens sancta: p̄pls acq̄sitionis: vt virtutes annūciētis ei⁹ qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumē suū. Et si cut filij Leui certis t̄pibus et horis laudib⁹ diuinis deuoti⁹ insisterāt: ita et clerici debent. Nā et clerici a sorte dicti sūt: eo q̄ sunt de sorte dñi: ip̄sum p̄ sorte et hereditate sua cū filijs Leui ip̄pctū possessuri: dñi modo hic debito cultu et digna laudatione ei seruiant. Illud p̄terea p̄sideratione dignū est: nec mysterio caret: q̄ cū tota scriptura diuinitus inspirata: ad dei laudē et gloriā ordinata et p̄cepta sit: Tota etiā hōi ad ei⁹ doctrinā et p̄solationē tradita: Tota deniq̄ diuinis laudib⁹ plena: vniuersa a quib⁹ debita dei laudatio sumi p̄t inducēs: om̄nēq̄ laudādi formā atq̄ rationē exponēs: sancta tñ ecclia q̄busdā scripturū specialit⁹ atq̄ frēq̄nti⁹ in diuino cultu vti voluit. Nā sicut ex vtriusq̄ testamēti p̄pls dñs q̄sdaz specialit⁹ elegit: vt sup̄ius expositū ē: ita et ex vtriusq̄ testamēti scripturū: quāsdā specialiter in cultu suo voluit frēq̄ntari: vtpote ex veteri testamēto libꝛū psalmoꝝ: hac p̄sertim ratiōe vt docto Dionysio placet: qz

Prologus

psalmi p̄ modū laudis cōprehēdit q̄cqd̄ in sacra scriptura p̄tinetur. Cū et hic psalmorū liber registrū est totius sacre scripture: et cōsumatio totius theologice pagine. Quē et subsequēs B̄ni Augustini n̄ri p̄logus innumeris pene p̄conijs cōmendat et extollit. Hunc libꝛū sacer canon inter cetera q̄ sacerdotibus ad sciendū necessaria sūt: discendū cōmonet. Cū enī intelligēter deo psallendū sit: quō debite deo psallere p̄r: qui qd̄ psallat ignorat: Subet nāq̄ sanctus psalmista n̄r: vt psallentes deo intelligēter psallāt. Qm̄ rex inq̄t oīs terre deus: psallite sapiēter: hoc ē intelligēter: vt alia littera habet. Quia vero hic liber tot et tā p̄fundis mysterijs plen⁹ est: vt a nemie sine reuelatiōe vel docto interp̄te possit intelligi: Ea de re magn⁹ ille doctor Augustin⁹ noster: deuotissim⁹ dei cultor: aīarūq̄ salutis zelator ardētissimus: illi⁹ explanationi vigilāti studio insudauit: clausa queq̄ referās: abscondita reuelās: mysteria pandēs: obscura dilucidans: dubia definiēs: vitia detestās: virtutes extollēs: supplicia cōminās: p̄mia p̄mittēs: pusillanimes p̄fortās: p̄sumētēs deterrēs: p̄scuerātes coronans: ita vt nemo q̄ diligēter legerit: absq̄ fructu discedat. Huius igit op̄i studiū impēdāt: illud frēq̄nter legāt: illi⁹ sensū teneāt: oēs q̄ in sorte dñi vt illi⁹ debita seruitute laudēt et glorificēt: electi sūt: ne negligētes et ignari illā diuine cōminatōis vltionē experiat: Quia tu scientiā repulisti: repellā te ne sacerdotio fungarū mibi: Et istā adhuc terribiliorē: B̄ni semp: hi errāt corde: Ipsi nō cognouerūt vias meas: q̄bus iuravi in ira mea: si intrabūt i requiē meā: Et ita p̄tē suā habituri sint cū hypocritis: Quin pot⁹ itelligētes et tenētes rationē q̄ p̄diti sūt: p̄ditore p̄ sorte hereditatē sue possideāt: laudēt: et glorificēt: in secula seculoz Amē.

Explicit prefatio.

B̄ni Aurelij Augustini Hipponensis episcopi: in libꝛū psalmorū p̄logus feliciter incipit.

Panis scriptura diuinit⁹ inspirata: vtilis est ad docendum: Ac ipsa de causa a spiritu sancto p̄scripta est: id ē: vt veluti ex cōmuni quodā sanitate fontem omnes vobis ex hac remedia p̄p̄rijs pas

Ps. 46.

Dec. 4.

Ps. 94.

Prologus

tionibus assumamus. Sanitas enim inquit
cōpescit peccata magna. Alia namque sunt
que pphete tradunt: alia que historia: lex
quoque alia: prouerbiorum etiam alia cōmoni-
tio: psalmoz vero liber quecūque utilia sūt
ex omnibus cōtinet. Futura predicat: vete-
rū gesta cōmemorat: legē viuentibus tri-
buit: gerendorū statuit modū: Et ut breui-
ter dicā: cōmunis quidā bone doctrīe the-
saurus est: apta singulis necessaria submini-
strās. Ceteris nāque aīaz vulneribus no-
uit mederi: sed et recētibus volocissimū scit
adhibere remediū: atque in actis pseueran-
tiā scit salutē adhibere: sed et vniuersis pa-
riter passioibus sbuenire: quod dñatōibus varijs
hūanas aīas angūt. Et h sic modulatione
quidam et delectabili canore: hūanū aīm ad
pudicitā puocāte. Quinquidē spūscūs
vidēs oblectatē ac resistētē ad virtutis vi-
am hūanū generis aīm: et ad delectatiōes
vite huius magis inclinari: quā ad virtutē rec-
tū iter erigi: delectabilibus modulīs cānti-
ne vim sue doctrine pmiscuit: ut dū suavi-
tate carminis mulcet auditus: diuini ser-
monis piter utilitas inserat: Scdm sapiē-
tes medicos: Qui si quā vsus poposcerit:
austeriora medicamēta egris offerūt mor-
talibus: ne eger utilitatē p austeritate refu-
giat: ora ac sūmitates populi quo remedi-
um porrigant: melle circūliniūt. Propte-
rea quod psalmoz nobis p modulos aptata
sūt carmina: ut vel etate puerili: vel quod ado-
lescētes sunt moribus: quasi cantilena quadā
psallētes: delectari videant. Reuera enim
aīas illumināt ac mentes. Plurimi enim ex
his quod in ecclesia cōmeant: neque aplica pce-
pta facile pnt: neque pphetica: vel liquido
discere: vel cū dididerint retinere: psalmo-
rū vero respōsa: et itra domos interdū etiā
in ppo publice canūt. Et sicubi quod quis
fero ac rabidissimo furore raptus: si forte
fuerit psalmi (ut ita dixerī) carminibus incā-
tatus: cōtinuo omnis rabies ferocitatē ei
abscedit. Psalmus tranquillitas aīaz est:
signifer pacis: purbationes vel fluctus co-
gitationū cobibens: iracundiā reprensus:
luxū repellēs: sobrietatē suggerēs: amicitia-
m pgregans: adducēs in cōcordiā dis-
crepātes: recōcilians inimicos. Quis enim
vltra inimicū dicat eū: cū quo vnā ad de-
um psalmi emiserit vocē: Ex quo intelligi-
tur: quod quod oīm bonoz maximū est: caritatē
psalmus instaurat: punctiones quādā p-
sonantiā vocis efficiēs: et diuersū plūm

vnū chori p p cordiā psona modulatione
pociās. Psalmus demōes fugat: angelos
ad adiutoriū inuitat. Scutum. n. in noctur-
nis terroribus: diurnorumque rebus est labor:
tutela pueris: iuuenibus ornamētū: solamē-
tibus: mulieribus aptissimū decor. Bese-
tas habitare facit vrbes: sobrietatē docet:
Incipiētibus pmiū efficit elemētū: pficiēti-
bus incrementū: pfectis stabile firmamen-
tū: totius ecclesie vox vna. Psalmus solēni-
tates decorat: psalmus tristitiā quod ppter deū
est mollit: psalmus etiā ex corde lapideo la-
chrymas mouet. Psalmus angeloz opus ē:
exercitiū celestium: spirituale thymama. Quod
vere admirādi magistri sapiens institutū:
ut simul et cātare videamur: et quod ad utili-
tatē anime ptinget doceamur. Per quod ma-
gis necessaria doctrina nris mētibus infor-
mat. Pro eo quod si qua p vim et difficultatē
aliquā animis nris fuerint inserta: pino
dilabunt. Ea vero quod cū grā et dilectiōe sus-
cepimus: nescio quod pacto magis residere in
mētibus: ac memorie videntur inherē. Quid
autē ē quod nō discat in psalmis: Nō oīs ma-
gnitudo virtutis: nō norma iusticie: nō pn-
dicitie decor: nō prudētie psumptio: nō
patiētie reglā: nō oē quod quod potest dici bonū:
pcedit ex ipis: Bei scia pfecta: pnuiciatio
chusti in carne vcturi: et cōis resurrectiōis
spes: supplicioz metus: glie pollicitatio: my-
sterioz reuelatio: Quia psum in his velut
magno quod daz et cōi thesauro recōdita atque
pferata sūt bona. Quē libz ppha cū multa
sunt organa musicorum: huic tñ organo quod
psalteriū appellat aptauit: de superioribus vt
mibi videtur inspiratā ei grāz p spūscūm do-
cens. Quinquidē h solū organū musicoz: so-
nos de superioribus hre fert. Luthara nāque vt
lyra ex inferiori pte es vt tympanū habēs:
resultat ac resonat ad plecty: Psalterium
vō harmonias de superioribus hre refert apta-
tas: et sonoz cās desup dare. Quo scz etiā
p hoc nos doceamur: quod sursum sūt et quod supio-
ra attēdere: et quod infima: id ē vitia carnalia:
declinare. Sed illud arbitroz pfundi nob
pphetica hac indicari ratione: ac p formā
nos organi istius edoceri: quod hi quod diligen-
tes et apti moderatius sunt moribus: facile
puiū ad supiora iter habeāt. Sed videā-
mus tandē: quid etiā ipsa psalmoz indi-
cent initia.

Explicit plogus Diui Au-
gustini: in librum psalmoz.

Divus Aurelij Augustini Hipponensis episcopi: in psalmo Beatus vir qui non abiit etc. prologus incipit.

Diversa sunt genera prophetie: et inde cuius vox: vel in qua persona proprie dictum sit: aut cur titulum non habeat: requiramus. Quatuor itaque et quinquaginta psalmos esse nulla dubitatio est. Et qui psalmus quotus sit: vel a quo recitatus sit: titulorum inscriptione ostendit. Non enim omnes psalmi a David editi sunt. Ipse enim David ex omni populo quatuor principes spiritus sancto mandata eos elegit: quorum nomina sunt Asaph: Eman: Ethan: et Idithun: ut in quocumque divini spiritus intrasset: hymnum deo caneret. David ergo solus novem psalmos ore proprio cecinit: Reliqui autem ab illis quatuor principibus iuxta titulorum inscriptionem sunt dicti. Hic autem quod titulum sicut iam dixi non habet: requirendum nobis est: quia ratione inter ceteros solus non habeat tituli inscriptionem: vel a quo fuerit recitatus. Nam si psalmographus secundum et tertium et quartum et omnes: vel in numero redigere: vel causas singulorum ostendere potuit: cur non et huic titulum imposuit: et verum primum esset: ostendit. Sed quod hic psalmus propria voce dei loquentis inducit: ideo titulum non habet: Ne quid divini eloquii proponeret: Aut primum diceret: qui non primum: sed unus est appellatus: et ideo pretitulationem habere non potuit nec debuit: ne si habuisset ut primum esset: melior tantum in ordine numeri non auctoritate iudicaretur: Aut ne ut iam relatuz est: aliquid proponeret divini eloquii psalmographi pretitulatione preposita. Nam et pre ceteris potuisset intelligi: si primum dicitur fuisset. Et ideo solus titulum non habet: ut perspicuum esset quantuz inter ceteros emineret. Unde iam advertere debet prudentia vestra: quanta vis: quanta auctoritas: quanta ratio in hoc psalmo versetur: cui nec titulum ausus est scriba preponere: nec numerum indicare: ut solum eum et unum: potius quam primum ostenderet. Ergo quia favente deo: et vocis auctoritas iam ostensa est: et tituli ratio demonstrata: superest: ut de ipso psalmo tractemus.

Explicit prologus.

Eiusdem divi Augustini de eodem psalmo Tractatus incipit.

Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum. De domino nostro Jesu Christo: hoc est homine dominico accipiendum est: Beatus vir

qui non abiit in consilio impiorum: sicut homo terrenus: qui uxori consensit decepte a serpente: ut dei precepta preteriret. Et in via peccatorum non stetit. Quia venit quidem in via peccatorum: nascendo sicut peccatores: sed non stetit: quia enim non tenuit illecebra secularis. Et in cathedra pestilentie non sedit. Noluit regnum terrenum cum superbia: Que ideo cathedra pestilentie recte intelligitur: quia non fere quicquam est qui careat amore dominandi: et humanam non appetat gloriam. Pestilentia est enim morbus late peragatus: et omnes aut pene omnes involvens: quicquid accommodatum accipiat cathedra pestilentie: perniciosa doctrina: cuius sermo ut cancer serpit. Beide considerandum est ordo verborum: abiit: stetit: sedit. Abiit enim ille: cum recessit a deo. Stetit: cuius delectatus est peccato. Sedit: cum in sua superbia confirmatus: redire non potuit: nisi per eum liberatus: qui neque abiit in consilio impiorum: nec in via peccatorum stetit: nec in cathedra pestilentie sedit. **Sed in lege domini fuit voluntas eius: et in lege eius meditabitur die ac nocte.** Iusto non est lex posita: ut dicit Apostolus. Sed aliud est esse in lege: aliud sub lege. Qui est in lege: secundum legem agit: qui est sub lege: secundum legem agit. Ille ergo liber est: iste servus. Beinde aliud est lex que scribitur et imponitur servienti: aliud lex que mente respicitur ab eo qui non indiget legis. Meditabitur die ac nocte: Aut sine intermissione intelligendum est: Aut die in leticia: nocte in tribulationibus. Bicitur enim: Abrahama die meum vidit: et gaudens est. Et de tribulatione dicit: Insup et usque ad noctem emedauerunt me renes mei. **Et erit tanquam lignum quod plantatum est secundum decursus aquarum.** Id est: Aut secundum ipsam sapientiam que digna est hominem suscipere ad salutem nostram: ut ipse homo sit lignum plantatum secundum decursus aquarum. Potest enim hoc intellectu accipi quod in alio psalmo dicitur: Fluvius dei repletus est aqua: Aut secundum spiritum sanctum secundum quem dicitur: Ipse vos baptizabit in spiritu sancto. Et illud: Qui sitit: veniat et bibat. Et illud: Si scires donum dei: et quod est

Alia lra. i secus.

qui a te aqm petit: petisses ab eo: et daret tibi aquam vivam: vñ q biberit: nō sitiet in eternū: s̄ efficiet in eo fons aque salientis in vitas eternā: Aut scdm decursus aqz: scdm poploz pctā: qz et aque ppli infpant in apocalypsi. Et decursus nō absurde intelligit lapsus: qd ptinet ad delictū. Lignū q̄ illō: id est dñs noster: de aquis decurrentibus: id est pplis pctōib⁹: trahēs eos in radices discipline sue: Fructus dabit: Hoc est: p̄stituet ecclias: In tpe suo: Id est post q̄ clarificat⁹ est resurrectione et ascensione in celū. Tūc em̄ sp̄sctō misso aplis: et eis i fiducia sui confirmatis et directis: in p̄p̄los fructificavit ecclias. Et folius ei⁹ nō decidet: Id est v̄bū eius nō erit irritus: qz oīs caro senū: et claritas hoīs vt flos femi: senū aruit et flos decidit: verbū aut dñi manet in eternū. Et oīa quecūq; fecerit prosperabuntur. Id est: quecūq; illud lignū attulerit: q̄ oīa videlicet accipiēda sūt: fructus et folia: id est: facta et dicta.

Alia lra. t̄ defluet.

Alia lra. t̄ faciet.

Nō sic impij nō sic: sed tāq; puluis que proijcit ventus a facie terre. Terra hic accipiēda est ipsa stabilitas in deo: Scdm quā dicit: Bñs ps hereditatē mee: et em̄ hereditas mea p̄clara est mihi. Scdm hāc dicit: Sustine dñm et observa vias ei⁹: et exaltabit te vt possideas terrā. Scdm hanc dicit: Beati mites: qz ipi hereditate possidebūt terrā. Similitudo aut hinc ducta est: qz vt h̄ terra visibil exteriorē hoīem nutrit et p̄tinet: ita illa fra invisibil interiorē hoīem. A cui⁹ fre facie p̄ijcit v̄tus impiū: id est supbia: qz inflat. Quā cauens ille q̄ inebriabat ab vbertate domus dei: et torrēte voluptatis ei⁹ potabat: dicit: Nō veniat mihi pes supbie. Ab hac terra p̄ijcit supbia eū q̄ dixit: Pona sedē meā ad aq̄lonē: et ero s̄ilis altissimo. Ab hui⁹ terre facie p̄ijcit etiā eū q̄ cū p̄sensisset et gustasset de ligno p̄hibito vt esset sicut de⁹: abscondit se a facie dei. Hāc terrā ad interiorē hoīem p̄tinere: et inde supbia hoīem p̄ijci: maxie intelligi pōt i eo qd scriptus est: Quid supbit terra et cinis: qm̄ in vita sua p̄iecit intima sua: Tñ em̄ p̄iecit⁹ est: nō absurde se dicit p̄iecit⁹. Ideo non resurgūt impij in iudicio: Ideo scz: q̄a tāq; puluis p̄ijciunt a facie terre. Et bñ b̄cis dicit auferri qd supbi ambiāt: id est vt iudicēt: vt b̄ipm̄ plam⁹ dictū intelligat: sequenti sentētia. Neq; peccatores i cōsilio iustoz. Solet em̄ hoc modo repeti

plam⁹ qd supen⁹ dicit: vt pctōres intelligant impij: et qd supra dictū est in iudicio: hoc dictū sit in cōsilio iustoz. Aut certe si aliud sūt impij: aliud pctōres: vt q̄q; oīs impi⁹ pctōr sit: nō tñ oīs pctōr sit impius. Impij nō resurgūt in iudicio: id est resurgent quidē: sed nō vt iudicent: qz iam penis certissimis destinati sūt. Pctōres aut nō resurgūt in cōsilio iustoz: id est vt iudicēt: s̄ forte vt iudicent: vt de his dictū sit: Uniuscuiusq; op⁹ quale sit ignis p̄habet: Si cui⁹ op⁹ māserit: mercedē accipiet. Si cui⁹ aut op⁹ exultū fuerit: detrimētū patietur. Iose aut salu⁹ erit: sic tñ quasi p̄ ignem.

Quī nouit dñs viā iustoz. Quē admodū dñs: nouit salutē medicina: morbos aut nō nouit: et tñ etiā morbi arte medicine agnoscūtur: Sic dici pōt nosse dominū viā iustoz: viā vō impioz nō nosse: nō qz aliqd dñs nescit: et tñ dicit pctōib⁹: nō noui vos. Iter aut impioz p̄ibit. Pro eo positū est ac si diceret: iter aut impioz nō nouit dñs. Sed plam⁹ dictū est: vt h̄ sit nesciri a dño: qd est p̄ire: et h̄ sit sciri a dño: qd ē manere: Ut ad scientiā dei esse p̄tineat: ad ignorātiā vō nō esse: quia dñs dicit: Ego sum q̄ sum. Et qui est: misit me.

Explicit Tractatus de ps. I

Incipit Tractatus de ps. II

Uquid fremuerūt gētes: et populi meditati sunt inania. Astiterunt reges terre: et principes conuenerunt in vnu aduersus dñm: et aduersus christū eius. Pro eo dictū est vt quid: ac si diceret frustra. Nō em̄ impleuerūt quod voluerūt: vt chastus extingueret. Dicit h̄ ergo de p̄secutorib⁹ dñi: qui et in actib⁹ aploz cōmemorant. Dirupam⁹ vincula eoz: et abijciam⁹ a nobis iugum ipsoz. Quē possit et aliter intelligi: tñ apti⁹ ex eorū p̄sona accipit: quos dixit inania meditatoz: vt h̄ sit dirupam⁹ vincula eoz: et abijciam⁹ a nobis iugū ipsoz: dem⁹ opam vt nō nos alliget neq; imponat nob̄ christiana religio. Qui habitat in celis irridebit eos: et dñs subsannabit eos. Repetita sententia est. Mā p̄ eo qd est: qui habitat in celis: subsequēter positū est: dñs: et p̄ eo qd est: irridebit: subsequēter positū est: subsannabit: nihil hoz tñ sapere oportet carnaliter: q̄si aut buccis de⁹ irrideat: aut naso subsannet: s̄ ea vis accipiēda est: quā dat sc̄is suis: vt futura cer-

Alia lra. t̄ quare.

Alia lra. t̄ p̄ijciam⁹.

nētes: id est nomē christi z dñationē pua-
gaturā in posteros z vniuersas gentes ob-
tēaturā: illos iania meditados esse intelli-
gāt. Hec em̄ vis qua ista p̄scita sūt: irrisio
dei est: z subsannatio. Qui habitat i cel̄ ir-
ridebit eos. Celos: si aīas sc̄tās accipiam⁹:
p̄ has eos vtiq̄ p̄sciēs qd futurū sit: deri-
debit de⁹ z subsannabit. **T**uc loque-
tur ad eos i ira sua: et in furore suo
cōturbabit eos. **P**lanius em̄ oñdens
quō ad eos loquet̄ dixit: cōturbabit eos: vt
in ira sua s̄ sit: in furore suo. **I**ra aut̄ z fu-
rore dñi dei nō p̄turbationē mētis oportet
intelligi: s̄ vim qua iustissime vindicat sub-
iectā sibi ad ministeriū vniuersā creaturā.
Precipue nāq̄ p̄uidendū ē z tenēdū illd̄
qd scriptū est in Salomone: Tu autē dñe
vtutū cū trāquillitate iudicas: z cum ma-
gna reuerētia disponis nos. **I**ra ḡ dei est
mot⁹ qui fit in aīa q̄ legē dei nouit: cū ean-
dem legem videt a peccatore p̄teriri. **P**er
hūc em̄ motū iustaz aīaz multa vindicāt:
Quō possit ira dei recte intelligi etiāz ipsa
mentis obscuratio: q̄ p̄sequit̄ eos qui legē
dei trāsgrediunt. **E**go autē cōstitut⁹
sum rex ab eo sup syon monte san-
ctū ei⁹: p̄dicās p̄ceptū ipsi⁹. **E**x p̄-
sona ipi⁹ dñi nostri Iesu Christi ista mani-
festa sūt. **S**yon autē s̄ speculationē vt qdā
lterptant: significat: nil magis q̄ eccliam
debem⁹ accipere: vbi quotidie intētio erigit
speculāde claritatis dei: sicut **A**p̄ls dicit:
Mos autē reuelata facie gl̄iam dñi speculā-
tes. **E**rgo iste sensus ē: **E**go autē cōstitutus
sum rex ab eo sup eccliam sc̄tām eius: quā
montē appellat: p̄pter eminētā et firmita-
tē. **E**go autē cōstitut⁹ sum rex ab eo: **E**go sc̄z
cui⁹ vincā illi dirumpere: et iugū medita-
bāt abh̄erere. **P**redicās p̄ceptū ipi⁹. **Q**uis
s̄ nō sentiat: cū quotidie facit̄: **D**ñs
dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego ho-
die genui te. **Q**uō etiā possit ille dies i
pp̄hetia dicit⁹ videri: q̄ **I**esus christ⁹ sc̄dm
hoiem nar⁹ est: tñ hodie: qz p̄ntiā significat
(atqz in efnitate nec p̄teritū q̄c̄q̄ ē: q̄si esse
desierit: nec futurū q̄si nōdū sit: s̄ p̄ns tan-
tū. qz q̄c̄q̄ efnū est: semp est) diuinit⁹ acci-
pit: sc̄dm id dictū: hodie genui te. q̄ semp̄
ternā generationē virtutis et sapiētie dei:
qui est vnigenit⁹ fili⁹: fides sincerissima et
catholica p̄dicat. **P**ostula a me et
dabo tibi gētes hereditatē tuam: **H**oc iā
tpaliter sc̄dm susceptū hoiem: qui
sacrificiū sese obtulit p̄ oib⁹ sacrificijs: qui

etiā interpellat p̄ nobis: vt ad totā ipsam
dispensationē tpalē q̄ p̄ genere hūano fa-
cta est: referat qd dictū ē: postula a me: vt
sc̄z gētes noi christiano copulent: atqz ita
a morte redimant et possideant a deo. **B**a-
bo tibi gētes hereditatē tuā: q̄s possideas
ad eaz salutem: z q̄ tibi fructificēt sp̄alia.
Et possessionē tuaz terminos terre.
Idē repetitū ē. **T**erminos fr̄e: p̄ eo positū
qd dictū est: dabo tibi gētes: s̄ s̄ plan⁹ di-
ctū sit: vt oēs gētes intelligam⁹. **P**ossessio-
nē autē tuā: p̄ eo dictū est: hereditatē tuaz.
Reges eos i virga ferrea: **I**n in-
flexibili iusticia. **E**t tāq̄ vas figuli cō-
teres eos. **I**d est: cōteres in eis frenas
cupiditates: z veteris hois lutulēta nego-
cia: z q̄c̄quid de pctōre limo p̄tractuz atqz
inolitū est. **E**t nūc reges intelligite:
Et nūc: id est iā inouati: iā p̄tritis luteis te-
gumētis: id est carnalib⁹ vasis error: q̄ ad
p̄ritā vitā p̄tinēt. **N**ūc intelligite iā reges: id
est iā valētes regere q̄c̄qd in vob seruire at
qz bestiale est: z iā valētes pugnare: nō q̄si
aerē cedētes: s̄ castigātes v̄ra corpa: z ser-
uituti subijciētes. **E**t erudimi q̄ iudica-
tis terrā. **H**oc idē repetitū ē. **E**rudimi-
ni: p̄ eo qd dictū ē intelligite. **Q**ui iudicat
autē terrā: p̄ eo qd dictū ē: reges. **S**p̄iales
em̄ significat q̄ iudicat̄ fr̄ā. **I**nferi⁹ em̄ no-
bis ē q̄c̄qd iudicam⁹. q̄c̄qd autē infra sp̄ia-
lē hoiem est: merito fr̄a noiā: qz frena la-
be sauciātū est. **S**eruite dño i timo-
re. **N**e i supbiā vtāt qd dictū est: reges q̄
iudicat̄ fr̄ā. **E**t exultate ei cū tremo-
re: **O**ptie s̄biectū est exultate: ne ad mise-
riā valere videret̄ qd dictū est: seruite dño
in timore. **S**z rursus ne id ipm p̄geret in ef-
fusionē temeritauis: additū est: cū tremore:
vt ad cautionē valeret circūspectāqz sācti-
ficatiōis custodiā. **E**tā sic pōt accipi: **E**t
nūc reges intelligite: id est z iā nūc me rege
cōstituto: nolite tristes eē reges fr̄e: q̄si bo-
nū v̄m ablatū sit vob: s̄ intelligite poti⁹ et
erudimi. **I**d em̄ vob expedit vt s̄ illo sit: a
q̄ intellect⁹ z eruditio vob dat. **E**t s̄ vo-
bis expedit: vt nō temere dominemī: s̄ do-
mino oīm cū timore f̄uiatis: z exultetis in
beatitudine certissima z sincerissima: cau-
ti z circūspiciētes: ne ab ea p̄ supbiā deci-
datis. **A**pp̄hēdite disciplinam ne
qn irascat dñs: z pereat de via iu-
sta. **H**oc est qd ait: intelligite z erudimini.
Nā intelligere z erudiri: s̄ est app̄hēdere
disciplinā. **V**erūtāmē i eo qd dicit̄ app̄-

Alia lra.
t cōfringes.

Alia lra.
t eius.

hēdite: sat̄ significat̄ p̄sidū qd̄ dā atq; mu-
nimētū eē aduersus oīa q̄ obesse possēt: ni-
si tāta cura apphēderet. Ille q̄n̄t̄ irascat̄
dñs: cū dubitatōe positū ē: nō scdm̄ visio-
nē pp̄he: cui certū ē: s̄ scdm̄ eosip̄os qui
monēt: qz cū dubitatōe solēt cogitare irā
dei: q̄b̄ nō apte reuelat̄. Hoc q̄ sub̄p̄i de-
bēt dicere: Apphēdam̄ disciplinā: ne q̄n̄
irascat̄ dñs: et peam̄ d̄ via iusta. Jam vō
irascat̄ dñs: quō accipiēdū ē: sup̄dictū est.
Et peat̄ d̄ via iusta: Hec maḡ pena est: q̄
ab ijs formidat̄: q̄ aliqd̄ dulcedis iusticie
p̄ceperūt. Qui em̄ perit d̄ via iusticie: cui
maḡ miseria p̄ vias iūctatis errabit. **Cū**
exarserit i breui ira ei⁹: bti oēs q̄ cō-
fidit i eo. Id est cū vidicta venerit: que
ip̄is r̄ pctōib̄ p̄parat̄: Nō solū eos nō at-
tigit q̄ p̄fidit i dño: s̄ etiā ad regnū ill̄ in-
struēdū r̄ blimādū p̄ficiet. Nō em̄ dixit:
cū exarserit i breui ira ei⁹: securi oēs q̄ p̄-
fidit i eo: tāq; s̄ solū inde habeat̄ qd̄ nō pu-
nit̄: s̄ bti: dixit: vbi ē bonoz oīm sūma et
cumul⁹. Qd̄ aut̄ positū est: in breui: s̄ ma-
xime significare arbitroz: qz repentinū ali-
qd̄ erit: dū hoc remotū r̄ lōge futurū pctō-
res existimabunt.

Explicit Tractat⁹ de ps̄. II

Incipit Tractat⁹ de ps̄. III

**Psalmus David cum fugeret
a facie Absalon filij sui.**

Hinc psalmū ex p̄sona christi accipi-
endū p̄suadet qd̄ dictū est: Ego dor-
mivi r̄ somnū cepi: r̄ exurrexi: qm̄ dñs sus-
cepit me. Magis em̄ s̄ ad passiōem r̄ re-
surrectiōez dñi p̄gruent̄ sonat̄: q̄s ad illam
hystoriar̄ in q̄ David scribit̄ fugisse a facie
bellat̄is aduersū se filij sui. Et qm̄ sc̄ptū ē d̄
discipul̄ christi: Qd̄ diu cū eis ē sp̄sūsus nō
ieiunabūt filij sp̄sū: nō mirū si fili⁹ ei⁹ impi-
us: signat̄ discipul⁹ impi⁹ q̄ eum tradidit:
A cuius facie fugisse q̄s̄ hystorice posset
accipi: qm̄ illo discedēte: secessit cū ceteris
in mōte: tñ sp̄ualit̄ qm̄ mētē Jude fili⁹ dei:
id est virt⁹ r̄ sapiētia dei deseruit: cū eū dia-
bol⁹ penit̄ inuasit in eo qd̄ sc̄ptū est: Et in-
trauit diabol⁹ i cor̄ ei⁹: bñ accipit̄ a facie ei-
us christū fugisse: nō qz christ⁹ diabolo ces-
sit: s̄ christo discedēte: diabolus possedit.
Quē discessit̄: fugā eē i s̄ psalmo appella-
tū celeritatē cā arbitroz: qd̄ vbo etiā dñi si-
gnificat̄ dicēt̄: Qd̄ facit̄: cito fac. Loq̄mur
etiā sic i cōsuetudie: vt dicam⁹: Fugit me:
qd̄ i mētē n̄ veit. Et d̄ hoīe doctissimo dici-
m⁹: N̄ libū eū fugit. Propterea vitas fugit

mētē Jude: cū eū illustrare destitit. Absa-
lō aut̄ sic qd̄ā interpretat̄: i latina lingua d̄
p̄ris par. Qd̄ mix̄ videri p̄t: siue in hysto-
ria regnoz: cū bellū aduersus patrē Absa-
lon gesserit: siue i hystoria noui testam̄ti: cū
traditor dñi Judas fuerit: queadmodum
p̄ris par possit̄ itelligi. S̄ r̄ ibi q̄ diligēt̄ le-
gūt: vidēt̄ i illo bello Bauid pacatū esse fi-
lio: q̄ etiā magno cū dolore plāxit extictū
dicēs: Absalō fili⁹ me⁹: q̄s dabit mihi mo-
ri p̄ te: Et i hystoria noui testam̄ti ip̄a dñi
n̄r̄ tāta r̄ tā mirāda patiētia: qd̄ euz tā diu
ptulit̄ tāq; bonū: cū ei⁹ cogitatōes nō iāra-
ret: cū adhibuit ad p̄uuiū: i q̄ corpis r̄ sā-
guis sui figurā discipul̄ cōmēdauit r̄ tradi-
dit. Qd̄ deniq; i ip̄a traditōe ei⁹ osculū ac-
cepit: bñ itelligit̄ pacē exhibuisse traditori
suo: q̄suis ille tā scelerate cogitatōis infno
bello vastaret. Et iō Absalō p̄ris par d̄r:
qz p̄r̄ habuit pacē: quā ille nō habuit.

Domie qd̄ multiplicati sūt q̄
tribulat̄ me: Tā sez̄ multiplicati
sūt: vt etiā de nūero discipuloz nō
deserit̄ q̄ nūero accesserit̄ p̄seōntiū. **Ad-**
ti insurgūt super me. **Adti dicit**
aie mee: nō ē sal⁹ illi i deo ei⁹. **Ad-**
nifestū ē qd̄ nisi desperaret̄ resurrectur⁹: nō
vtiq; occideret̄: Ad h̄ valēt ille voces: de
scēdat d̄ cruce si fili⁹ dei ē: Et alios salua-
uit: seipm̄ nō p̄t. Ergo nec Judas eū tra-
didisset: nisi ex eoz eēt nūero: q̄ christū cō-
tēneret̄ dicētes: nō ē salus illi in deo eius.

Tu aut̄ dñe susceptor me⁹ es: Se-
cundū hoiez d̄r deo: qz hoīs susceptio est
v̄bū caro factū. Gloria mea r̄ exaltans
caput meū. Gliaz suā deū dic̄ etiāz ille:
quē sic suscepit̄ dei v̄bū: vt sil̄ cū eo de⁹ si-
eret. Biscāt̄ sup̄bi: q̄ nō libēt̄ audiūt̄ cū eis
d̄r: Quid aut̄ hēs qd̄ nō accepisti: Si aut̄
accepisti: qd̄ gliaz q̄ si nō accepisti: Et exal-
tās caput meū: Adētē ip̄az hūanā h̄ acci-
piēdā puto: qd̄ caput aie nō absurde ap-
pellat̄: q̄ ita inhesit̄ r̄ qd̄āmō coaluit̄ excel-
lētī sup̄eminētie v̄bi hoīem suscipiēt̄: vt tā
ta passiōis hūilitate nō deponeret̄. **Vo-**
ce mea ad dñm clamauit̄: Id ē: nō cor
porea voce q̄ cū strepitu v̄berati aeris pro-
mit̄: s̄ voce cordis: q̄ hoīb⁹ silet: deo aut̄ sic
clamor sonat̄: Qua voce Susāna exaudi-
ta ē. Et d̄ q̄ voce ip̄e dñs p̄cepit: vt i cubi-
cul̄ claus⁹: id ē vt i secret̄ cordis sine strepi-
tu orēt̄. Nec facile q̄s̄ dixerit̄ hac voce mi-
n⁹ orari: si nlls v̄boz son⁹ reddat̄ ex corpe:
qm̄ r̄ silēt̄ cū i cordib⁹ oram⁹: si aliene ab

N.B.

Alia lra.
+ aduersum.
Alia lra.
+ ipsi.

affectu orati cogitationes sic currant: nodum
 dici potest: Gloce mea ad dominum clamaui. Ne
 quod si recte dicitur: nisi cum sola anima nihil carnis ni
 hilque carnalium intentionum in oratione attrahens: lo
 quatur deo ubi solus audit. Clamor autem etiam iste
 dicitur: propter vim ipsius intentionis. Et exaudivit
 me de morte sancto suo. Adhuc quidem ipsum
 dominum per prophetam dictum habemus: ut scriptum est:
 Lapidem percussit sine manibus creuisse in magni
 tudinem mortis. Sed si ab ipsa persona non potest acci
 pi: nisi forte ita dicere voluit: de memorato
 tempore de morte sancto suo: me exaudivit: cum ha
 bitaret in me: id est in ipso morte. Psalmus autem est
 et expeditus: si accipiamus exaudivisse deum de
 iusticia sua. Iustus enim erat: ut innocenter occi
 sus et cui retributa sunt mala pro bonis: resusci
 taret a mortuis: et dignis persecutoribus retribuere.
 Legimus enim: Iusticia tua sicut motes dei.

Alia lra.
 porat' su.

Ego dormivi et somnum cepi: Non in
 conveniens ad adverti potest: quod positum est: Ego:
 ad significandum quod sua voluntate mortem su
 stinuit: sicut illud: Propitia me proderit: quoniam
 ego pono animam meam et iterum summa est: Nemo
 eam tollet a meo: potestate habeo ponendi eam
 et potestate habeo iterum sumendi eam. Non ergo inquit:
 vos me tamquam iustum cepistis et occidistis: sed ego
 dormivi et somnum cepi. Et exurrexi quoniam
 dominus suscepit me. Somnum autem pro morte
 positum innumerabiliter scriptura continet: sicut Apolos
 dicit: Nolo vos ignorare fratres de iis qui dormivi
 onem acceperunt. Nec quidem est cur additum sit:
 Et somnum cepi: cum iam dictum esset dormivi: Ut
 tatas enim habent scripturae huiusmodi repetitio
 nes: sicut in secundo psalmo multas ostendimus. Non
 nulli autem codices habent dormivi et soporatus sum:
 Et alii aliter: quod interpretari potest: quod grece
 positum est: $\epsilon\gamma\omega\ \epsilon\chi\omicron\iota\ \mu\eta\theta\eta\mu\ \chi\alpha\iota\ \upsilon\pi\tau\omega\sigma\alpha$.
 Nisi forte dormitio morietur: somnus autem mor
 tui accipi potest: Est dormitio sit que transit ad
 somnum: veluti est expurgatio que transit ad vigi
 lationem: Ne per iambus huiusmodi ornamentis: re
 petitiones istas in divinis libris esse arbitremur.
 Bene ergo accipitur: Ego dormivi et somnum cepi:
 ego me passioni permisit: et mors persecuta est. Et
 exurrexi quoniam dominus suscepit me. Hoc magis
 ad advertendum est: quemadmodum in vna sententia et per
 teriti temporis verbum posuit: et futuri. Et exurrexi
 enim dixit: quod est de preterito: et suscipiet: quod est de
 futuro: cum resurgere utique nisi illa susceptio
 ne non posset. Sed in prophetia bene nunciat futu
 ra preteritum: quod utriusque significet: Quia ea que
 vetera prophetant: secundum tempora futura sunt: secundum
 scientiam vero prophetantium: iam per factis habenda.
 Adhuc etiam quoque presentis temporis verba: que

suo loco cum occurrerint tractabunt. Non
 timebo milia populi circumdantis me:
 Scriptum est in euangelio: quanta cum multitu
 do patientem et crucifixum circumsteterit. Ex
 urge domine saluum me fac deus meus.
 Non dormietis aut iacenti dicit deo exurge:
 Sed moris est divinarum scripturarum persone
 dei tribuere: quod in nobis facit: Non quidem
 ubique: sed ubi congruenter dici potest: Celum
 cum ipse loqui dicit: quoniam eius dono loquuntur
 prophete vel apostoli vel quique nuncij veritatis. Ut
 illud est: An vultis experimentum accipere
 eius qui in me loquitur christi: Non enim ait:
 eius quo illuminante aut iubente loquor: sed
 proorsus ipsam locutionem illi tribuit: cuius
 munere loquatur. **Q**uoniam tu percussisti
 omnes adversarios meos sine causa:
 Non ita distinguendum est: quasi vna sente
 tia sit: Exurge domine saluum me fac deus meus:
 quoniam tu percussisti omnes adversarios meos si
 ne causa. Non enim propterea saluum facit: quia
 percussit inimicos eius: sed potius ipso salvo fa
 cto: illos percussit. Ergo ad id quod sequitur per
 tinet: Est iste sit Iesus: Quoniam tu percussisti om
 nes adversarios meos sine causa. **D**entes pec
 catorum contrivisti. Id est: inde contrivisti
 dentes peccatorum: quoniam percussisti omnes adversa
 rios meos. **P**ena quippe adversantium: que den
 tes eorum contriti sunt: id est in irritum quasi in
 pulverem producta verba peccatorum dilaceranti
 um maledictis filium dei: Est sic accipiamus
 dentes: verba maledica. Quibus dentibus
 dicit Apolos: Si autem mordetis invicem: vide
 te ne consumamini ab invicem. Possunt et dentes
 peccatorum: accipi principes peccatorum: quorum au
 thoritate quisque de societate recte viventium
 precipit: et quasi incorporat male viventibus.
His dentibus contriti sunt dentes ecclesie: quoniam
 auctoritate ab errore gentiliu variorum do
 gmatu precipit credentes: et in eam que christi
 corpus est transferunt. **H**is dentibus dictum est
 Petro ut maleducaret mactata animalia: id est
 occidendo in gentibus quod erat: et transmutando
 in id quod ipse esset. Et de his dentibus ecclesie
 dicit: **D**entes tui sicut grex detosarum ascen
 dens de lavacro: que omnes geminos parvulos
 et steriles non est in illis. **H**is sunt que recte precipiunt:
 et quemadmodum precipiunt: ita vivunt: Qui fa
 ciunt quod dictum est: Luceat opera vestra coram
 hominibus: ut benedicant patrem vestrum qui in celis est.
Horum enim auctoritate commoti: deo per illos
 loquenti et operanti: homines credunt: et separati a
 seculo cui conformati erant: ecclesie membra trans
 eunt. Et ideo recte isti per quos benedicti sunt: den
 a 5

no
 De Cantibus Cantionum
 inquit videntur iudicium

tes dicunt. Betonis ouibus similes: qui iam terrenarum curarum onera deposuerunt: ascendentes de lauacro: de fordium seculi ablutio: per sacramentum baptismatis: Omnes geminos pariunt. Opant enim duo precepta de quibus dictum est: In his duobus preceptis tota lex pendet et propheta: Diligentes deum ex toto corde: et ex tota anima: et ex tota mente: et proximum tanquam seipsum. In quibus sterilis non est: quoniam tales fructus reddunt deo. Secundum ergo istum intellectum sic accipiendum est: dentes peccatorum trivisti: id est in irritum adduxisti principes peccatorum: percunedo omnes aduersantes mihi sine causa. Principes enim eum secundum euangelicam historiam persecuti sunt: cum multitudo inferior honoraret. **D**omi est salus: et super populum tuum benedictio tua. In vna sententia et precepit hominibus quod crederent: et pro credentibus orauit. **M**an: domini est salus: cum dicit: ad homines sermo dirigitur: Nec ita sequitur: et super populum suum benedictio eius: ut totum hominibus dictum sit: Sed ad ipsum deum oratio conuertitur per ipsum populum cui dictum est: **D**omi est salus. Quid ergo ait nisi hoc: nemo de se presumat: quoniam dominus est saluos facere de morte peccati: **M**an infelix ego homo: quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia dei: per Iesum Christum dominum nostrum. Tu autem domine: benedic populum tuum: de te salutem sperantem.

Tractatio Allegorica.

Protest et iste psalmus accipi ad personam Christi alio modo: id est ut totum loquat. **T**otum dico cum corpore suo: cui caput est secundum apostolum quod dicit: Vos autem estis corpus Christi et membra. Ergo ille caput est huius corporis: propter quod alio loco dicit: Veritatem autem facientes in caritate: augeamur in illo per omnia que est caput Christi: ex quo totum corpus conuenit et compactum. Loquitur ergo apud prophetam simul ecclesia et caput eius: in precellas persecutionum constituta per vniuersum orbem terrarum: quod iam conticisse scimus.

Domine quod multiplicati sunt qui tribulant me: multi insurgunt aduersum me: Christianorum nomine exterminare cupientes. **A**dulti dicunt anime mee: non est salus illi in deo eius. Non enim aliter speraret posse se perdere ecclesiam latissime pullulante: nisi ad dei curam pertinere non crederet. **T**u autem domine susceptor meus es: In christo vitis. **M**an in illo homine et ecclesia suscepta est a verbo quod caro factum est: et habitauit in nobis: Quia et in celestibus nos sedere fecit vna cum illo. Precedente enim capite: membra cetera persequuntur. Quis

enim nos sepabit a caritate Christi? Recte ergo dicit etiam ecclesia: susceptor meus es. **G**loria mea: Non enim sibi tribuit quod excellit: cum intelligit eam gratiam et misericordiam taliter: **E**t exaltas caput meum. **I**psam scilicet primo genitum a mortuis ascendit in celum. **V**oce mea ad dominum clamaui: et exaudiuit me de monte sancto suo. **H**ec est oratio omnium sanctorum: odor suauitatis que ascendit in conspectu domini. **I**am enim exaudit ecclesia de ipso motu: quod etiam caput eius est. **V**el de illa iusticia dei: que et liberat electi eius: et persecutores eorum puniunt. **B**icat populus dei etiam illud. **E**go dormiui et somnum cepi: et exurrexi quoniam dominum suscepit me. **U**t adiuget et cohibeat capiti suo. **H**uic enim populo dictum est: Surge que dormis: et exurge a mortuis: et contiget te christus: **Q**uoniam de peccatoribus assumptus est. **B**e quibus generaliter dictum est: Qui autem dormiunt: nocte dormiunt. **B**icat etiam. **N**on timebo milia populi circumdantis me: **C**ircumvallatum scilicet gentium: ad extingendum nomen si possent vbiuisque christianum. **S**ed quod timeret: cum tanquam oleo sanguine martyrum in christo ardor caritatis inflamaretur: **E**xurge domine saluum me fac domine deus meus. **P**otest huiusmodi capiti suo corpus dicere. **I**llo enim exurgente saluum factum est: **Q**ui ascendit in altum: captiuam egit captiuitatem: dedit dona hominibus. **H**oc enim in predestinatione a propheta dicitur: quod ad terram dominum nostrum: illa domus que in euangelio dicitur: messis matura deposuit: **L**uius salus est in eius resurrectione: que pro nobis dignus est mori. **Q**uoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: detes peccatorum cotrivisti. **I**am regnate ecclesia: inimici nominis christiani percussio percussit sunt: et siue maledicta verba eorum: siue principum in irritum deducti. **C**redite ergo homines: quod dominus est salus. **E**t tu domine: sit super populum tuum benedictio tua.

Protest etiam vniuersum nostrum dicere: cuius vitiorum et cupiditatum multitudo resistente mente ducit in lege peccati.

Domine quod multiplicati sunt qui tribulant me: multi insurgunt aduersum me. **E**t quoniam plerumque conseruatione vitiorum surripit desperatio sanitatis: tanquam ipsis vitis insultantibus anime: vel etiam diabolo et angelis eius per noxias suggestiones ut desperem: opantibus: vixime dicitur: **A**dulti dicunt anime mee: non est salus illi in deo eius: **T**u autem domine susceptor meus es. **H**ec enim spes est: non nam humanam in christum suscipere dignus est. **G**loria mea: **E**t illa figura: ne quis sibi

Tractatio Tropologica siue Doctrinalis.

Marginal notes on the right side of the page, including the word 'Psalmus' at the top and various scriptural references and commentary.

aliqd tribuat. Et exaltas caput meū. Siue ipm qui oim nrm caput est: siue vni cuiusq nostrū spirituz: qd caput est aie et carnis. Caput em̄ mulier̄ vir: et caput viri chustus. Exaltat aut̄ mens cū iā dici pōt: mente seruo legi dei: Ut cetera hoīs pctā h̄dant: cū iā carnis resurrectiōe absorbet mors i victoriā. **V**oce mea ad dñm clamauit: **V**oce illa intima et intēssima. Et exaudiuit me de mote sc̄to suo. Be ip̄o p quē nob̄ sbuenit: et q̄ meditatoze nos exaudit. **E**go dormiui et sonū cepti: et exurrexi qm̄ dñs suscipiet me. Quis h̄ nō pōt h̄deliū dicere: r̄colēs mortē pctōz suoz et donū regeneratiōis?

Non timebo milia populi circūdantis me: Except̄ his q̄ vniuersaliter ecclesia sustinuit et sustinet: habz etiā vnus quisq̄ tēptatiōes: qd̄ circūualat̄ hec dicat: **E**xurge dñe saluus me fac deus me. **H**oc est: fac me exurgere. **Q**m̄ tu percussisti oēs aduersātes mibi sine causa: **R**ecte in p̄destinatiōe dicat de diabolo et angelis ei. **Q**ui nō solū in totū **C**hristi corp̄: s̄ etiā in singlōs q̄sq̄ p̄uatiū seuiūt. **B**etes pctōz contriuisi. **H**abet vnusq̄sq̄ maledicētes sibi: **H**abet etiā vniōz auctores conantes eū a chusti corpe p̄cidere. **S**z dñi est salus: **L**uēda suōbia ē: et dicēdū: **A**dhēsit aia mea post te. **E**t sup̄ populū tuū benedictiō tua. **H**ec est sup̄ vnū quēq̄ nrm.

Explicit Tractat̄ de ps̄. III

Incipit Tractat̄ de ps̄. III

In fine: psalm̄ Canticū Dauid.

Finis legis chust̄: ad iusticiāz omni credēti. **H**ic em̄ finis p̄fectionē significat: nō p̄sumptionē. **U**trū aut̄ om̄ne canticū psalm̄ sit: an pot̄ oīs psalm̄ canticū: an sint quedā cātica q̄ nō p̄nt dici psalmi: et qdā psalmi q̄ nō p̄nt dici cātica: q̄ri pōt. **S**z aia aduertēde se p̄ture sūt: ne forte canticū leticiā indicet. **P**salmi aut̄ dicunt: qui cantant̄ ad psalteriū: **Q**uo vsq̄ esse **B**auid p̄pham: in magno mysterio p̄dit historia. **B**e q̄ re nō est h̄ differēdi loc̄: qz diuturnā inq̄sitiōnē et longā disputatiōnē desiderat. **N**ūc interim aut̄ v̄ba dñi post resurrectionē expectare debem̄: aut hoīs in ecclesia credētis et sperātis in eo.

Quam iuocare exaudiuit me de iusticie mee: **C**ū iuocare exaudiuit me d̄ inq̄: a q̄ est iusticia mea. **I**n tribulatiōe dilatasti mibi.

Ab angustijs tristicie: in latitudinē gaudiōz me duxisti. **T**ribulatio em̄ et angustia: in omnē aiam hoīs opātis malū. **Q**ui aut̄ dicit: **G**audem̄ in tribulatiōib̄: scientes qm̄ tribulatio patientiā opaf: vsq̄ ad illō vbi ait: **Q**m̄ caritas dei diffusa est in cordib̄ nris p̄ spiritū sc̄tū q̄ dat̄ ē nobis: nō h̄z cordis angustias: q̄suis extrinsec̄ a p̄sequētib̄ ingerāt. **M**utatio aut̄ p̄sone qd̄ a tertia vbi ait: exaudiuit: statū trāsijt ad se cū dā vbi ait: dilatasti mibi: si nō varietat̄ ac suauitatis cā facta est: mirū cur primuz tāq̄z indicare voluit hoīb̄ exauditū se eē: et postea cōpellare exauditorem suū: **M**isi forte cū indicasset quēadmodū exaudit̄ sit in ip̄a dilatiōe cordis: maluit cuz deo loq̄: **E**t etiā h̄ mō oñderet qd̄ sit corde dilatari: id est iā corde h̄re infusū deū: cū q̄ i trinsec̄ colloq̄t. **Q**d i p̄sona ei q̄ credens i ch̄stū illuminat̄ est: recte accipit. **I**n ipsi us aut̄ dñici hoīs quez suscepit dei sapia: nō video quēadmodū h̄ possint p̄gruere. **N**ō em̄ ab ea aliqui desert̄ ē. **S**ed quēadmodū ip̄a ei dep̄catio n̄re pot̄ infirmitatis indicū ē: sic etiā de ista repētina dilatiōe cordis pōt idē dñs p̄ fidelib̄ suis loqui: **Q**uoz p̄sonaz sibi ip̄osuit etiā cū ait: **E**xuriui: et non cibastis me: sitiui: et potum nō dedistis mibi: et cetera. **Q**uare h̄ qz potest dicere: dilatasti mibi: pro vno ex minimis suis colloq̄nte deo: cui caritate diffusa h̄z i corde p̄ sp̄m̄ sc̄tū q̄ dat̄ est nobis.

Miserere mei: et exaudi oronem meā. **C**ur iterū rogat: cū iā se exauditū et dilatatū idicauerit? **A**n p̄p̄ nos d̄ qd̄ d̄: **S**i aut̄ qd̄ nō videm̄ speram̄: p̄ patientiāz expectam̄: **A**ut illo qui credidit: p̄ficiat qd̄ ichoatū est: **F**ilij hoīm vsq̄quo **T**raues corde: **S**altē vsq̄ i aduētū inq̄t filij dei vester error durauerit: qd̄ ergo vltra gues corde estis: **Q**m̄ habituri sinē fallaciā: si vitat̄ p̄ntiā nō habebit̄: **E**t qd̄ diligitis vanitatem et queritis mendaciū: **E**t qd̄ vult̄ b̄ti esse de istis: **S**olaveritas fac̄ b̄tōs: ex q̄ vera sūt oīa. **M**az vanitas est vanitatu: et oīa vanitas. **Q**ue abūdātia homi i omni labore suo q̄ ipse laborat sub sole: **E**t qd̄ ḡtpaliū rerū amore detinemini: **E**t qd̄ tāq̄z p̄ma: extrema sectami: qd̄ ē vanitas et mēdaciū: **L**upit̄ em̄ p̄magere vobiscū: q̄ oīa trāseunt tāq̄z vmbra. **E**t sc̄tote qm̄ i admirabile fecit dñs sc̄tū sūū. **Q**uē nisi eū quē suscitauit ab inferis: et i celo ad dexterā colloca

Curon blaphemiar Cabu...

Alia lra. t graui.

Alia lra. t miraculū

uit: In crepat q̄ gen^o h̄anū: vt ad eum se
tandē ab hui^o mūdi amore cōuertat. Sz si
quē mouet p̄iunctio sup̄addita: qd̄ ait: Et
scitote: facile est vt in sc̄pturis aiaduertat
hui^o locutiōis gen^o familiare eē illi lingue
q̄ p̄phete locuti sūt. Nā sepe iuems ita ce-
ptū: Et dixit dñs ad illū: Et factū est ver-
bū dñi ad illū. Que iūctura p̄iunctiōis: cū
sn̄ia nō p̄cesserit cui sequēs annectat: mi-
rabiliter fortassis insinuat p̄lationē verita-
tis in voce: cū ea visioe que fit in corde: eē
p̄iuctā. Q̄q̄ h̄ dici possit: qd̄ sup̄ior sn̄ia:
Et quid diligitis vanitatē: ita posita ē ac
si diceret: nolite diligere vanitatē z quere-
re mēdaciū. Quo ita posito: rectissima lo-
cutione sequit: Et scitote qm̄ admirabilez
fecit dñs sanctū suū. Sed interpositū dia-
psalma: vetat istā cū superiore coniungi.
Siue enī hebreū verbum sit sicut quidam
volūt: quo significat fiat: Siue grecū q̄ si-
gnificat interuallū psallēdi: Et psalma sit
qd̄ psallit: Diapsalma vero interpositum
in psallēdo silentiū. Et quēadmodū sym-
psalma dicit vocū copulatio in cantādo:
ita diapsalma disūctio earū: vbi quedam
requies distincte p̄tinuationis ostenditur:
Siue ergo illud: siue hoc: siue aliud aliqd̄
sit: certe illud p̄babile est nō recte p̄tinua-
ri z cōiūgi sensū: vbi diapsalma interpo-
nit. **Dñs exaudiet me cū clamauero
ad eū.** Hic nos admoneri credo: vt ma-
gna itētiōe cordis: id est infno z icorporeo
clamore: auxiliū implorem^o dei. Qm̄ sicut
gratulādū est de illuminatiōe in hac vita:
ita orādū p̄ req̄e post hāc vitā. Quapro-
pter aut ex p̄sona fidelis euāgelizātis: aut
ex ip̄^o dñi sic accipiendū est: ac si dictū sit:
dñs exaudiet vos: cū clamaueritis ad eū.

Irascimini z nolite peccare. Occur-
rebat enī: q̄s est dignus exaudiri: aut quō
nō frustra clamat pctōr ad dñm: Ergo ira-
scimini inq̄t: z nolite peccare. Qd̄ duob^o mo-
dis intelligi pōt. Aut etiā si irascimini: no-
lite peccare: id est etiam si surgit mot^o ani-
mi qui iā p̄pter penā peccati nō est in po-
testate: saltē ei nō p̄sentiat ratio z mens: q̄
int^o regenerata est sc̄dm̄ deum: vt mēte ser-
uiam^o legi dei: si adhuc carne seruim^o legi
pcti: Aut agite p̄niam: id est irascimini vo-
bis ipsis de p̄teritis pctis: z vltērius pecca-
re desinite. **Que dicitis in cordib^o ve-
stris.** Subaudit dicite: Et sit plena sen-
tētia: q̄ dicitis: i cordib^o v̄ris dicite. Id est
nolite esse p̄pls d̄ quo dictū est: Labijs me

honorat: cor aut̄ eoz lōge est a me. **In cu-
bilib^o v̄ris cōpūgimi.** Hoc est qd̄ iaz
dictū est: in cordib^o. Hec enī sūt cubilia de
quib^o z dñs monet: vt int^o orem^o clausis
ostijs. Cōpūgimi aut̄: aut ad p̄nie dolorē
refert: vt seip̄a aia puniens cōpūgat: ne i
dei iudicio dānata torq̄atur: Aut ad exci-
tationē: vt euigilem^o ad videndā lucē chri-
sti: tāq̄ stimulis adhibitis. Nonlī aut̄ nō
cōpūgimi: s̄ aperimī dicit mel^o legi: Qm̄
in greco psalterio est: καλαρυνητε qd̄ re-
fert ad illā dilatationē cordis: vt excipiat
diffusio caritatis p̄ spiritū sc̄m̄. **Sacri-
ficate sacrificiū iusticie: z sperate in
dño.** Idē dicit in alio psalmo: Sacrifici-
um deo: sp̄s p̄tribulat^o. Quare nō absur-
de hic accipit ipsuz esse sacrificiū iusticie:
qd̄ fit p̄ p̄niam. Quid enī iusti: q̄ vt suis
vnusq̄sq̄ pctis: q̄ alienis poti^o irascat: se-
q̄ ip̄m puniēs mactet deo: An sacrificiū
iusticie: opa iusta sūt post p̄niam: Nā z int^o
positum diapsalma: nō absurde fortassis
insinuat etiā transitū de vita veteri ad vi-
tam nouā: vt extincto vel infirmato p̄ pe-
nitentiā veterē homine: sacrificiū iusticie
sc̄dm̄ regenerationē noui hominis offera-
tur deo: cuz se offert ip̄a aia iam abluta: et
ip̄onit in altare fidei diuio igne: id est sp̄-
sc̄to cōphendēdā. Et iste sit s̄sus: Sa-
cificate sacrificiū iusticie: z sperate in dño:
id ē recte viuere: z sperate donū sp̄s̄facti:
vt vos veritas cui credidistis: illustret. Sz
tū sperate in dño: clause adhuc dictuz est.
Sperant̄ aut̄ que: nisi bona: Sed qz vnus-
quisq̄ id bonū vult a deo impetrare qd̄ di-
ligit: Hec facile inueniūt qui diligūt bona
interiora: id ē ad interiorē hoīez p̄nitiā:
que sola diligēda sunt: Leteris aut̄ ad ne-
cessitatē vtendū: nō ad gaudiū p̄fruedū ē:
admirabiliter cū dixisset: sperate in dño: l̄b̄
iecit. **Adulti dicūt quis ondit nobis
bona:** Qui s̄mo aut̄ q̄ infrogatio q̄tidia-
na est oim̄ stultoꝝ z iniquoꝝ: Siue pacē et
tranquillitatē vite secularis desiderātū: et
p̄pter p̄uersitatē generis humani nō inue-
niētū: Qui etiā ceci accusare audent ordi-
nem rez: cū inuoluti meritis suis putāt tē-
pora esse peiora q̄ p̄terita fuerūt: Siue de
ip̄a futura vita que nobis p̄mittit: dubitā-
tiū v̄l desperātū: Qui sepe dicūt: q̄s nouit
si vera sunt: aut q̄s venit ab inferis vt ista
nunciaret: **Magnifice** igif et breuiter sed
intrinsecus videntib^o: ondit q̄ bona querē-
da sunt: r̄ndens illoꝝ interrogatiōi: qui di-

cunt: quis ostēdit nobis bona? Signa-
 tu est: inq̄t: in nobis lumē vult⁹ tui
 dñe: Hoc lumē est totū hoīs r̄ vey bonū:
 qđ nō oculis sed mente cōspicit. Signatū
 autē dixit in nobis: tanq̄s denarius signat⁹
 regis imagine. Hō eīm factus est ad imagi-
 nem r̄ similitudinē dei: quā peccādo corru-
 pit. Bonū ḡ eius est verū atq̄ eternū: si re-
 nascēdo signetur. Et ad hoc credo pertine-
 re (qđ quidā prudēter intelligūt) illud qđ
 dñs viso cesaris nūmo ait: Reddite cesa-
 ri qđ cesaris est: r̄ deo qđ dei est. Tanq̄s si
 diceret: Quēadmodū cesar a vobis exigit
 impressionē imaginis sue: sic r̄ dē. Ut quē
 admodū illi redditur nūmus: sic deo aīa
 lumine vultus ei⁹ illustrata atq̄ signata.
Bedisti leticiā in cor meū. Hō ḡ fo-
 ris querēda est leticia ab his q̄ adhuc gra-
 ues corde diligūt vanitatē r̄ q̄runt mēda-
 ciū: sed int⁹ vbi signatū est lumē vult⁹ dei.
 In interiore eīm hoīe habitat chust⁹: vt ait
 Ap̄lus. Ad ip̄m eīm ptinet videre verita-
 tē: cū ip̄e dixerit: Ego sum veritas. Et cū
 loquebat in Ap̄lo dicēte: An vultis expe-
 rimentū ei⁹ accipe q̄ in me loquit̄ christus:
 Hō eis foris vtiq̄: sed in ip̄so corde: id est
 in illo cubili vbi orandū est: loquebat. S̄
 hoīes t̄palia sectātes: qui certe multi sunt:
 nihil aliud nouerunt dicere: nisi q̄s osten-
 dit nobis bona: cum vera r̄ certa bona in-
 tra semetip̄os videre nō possint. Itaq̄ cō-
 sequēter de his rectissime dicit: qđ adiu-
 git. **A t̄pe frumētī vini r̄ olei sui
 multiplicati sunt.** Hō eīm vacat: qđ ad-
 ditū est: sui. Est eīm r̄ frumētū dei. Siquidē
 est panis viuus qui de celo descēdit. Et ē
 vinū dei. Nā inebriabūtur inquit ab vber-
 tate dom⁹ tue. Et oleū dei. **Be q̄ dicitū est:
 Impinguasti in oleo caput meū.** Isti autē
 multi q̄ dicūt: quis ostendit nobis bona: r̄
 regnū celozū intra se esse non vident: a t̄pe
 frumētī vini r̄ olei sui multiplicati sūt. Hō
 eīm multiplicatio sp̄ vbertatez significat: et
 nō plerūq̄ exiguitatē: cū dedita t̄pali-
 bus voluptatibus aīa sp̄ exardescit cupiditate
 nec satiari pōt: et multiplici atq̄ erūnosa
 cogitatione distenta: simplex bonū videre
 nō sinit. Qualis est illa de q̄ dicit: Corpus
 eīm qđ corrūpitur aggrauat aīam: r̄ depri-
 mit terrena inhabitatio sensū multa cogitā-
 tē. Talis aīa t̄paliū bonozū decessione et
 successionē: id est a t̄pe frumētī vini r̄ olei
 sui innumerabilibus phantasmatis sic
 multiplicata est: vt nō possit agere quod p̄

ceptū est: Sentite de dño in bonitate: r̄ in
 simplicitate cordis q̄rite illū. Ista eīm mul-
 tiplicitas: illi simplicitati vehement⁹ aduer-
 sa est. Et id̄ istis relictis q̄ multi sunt: multi-
 plicati sez t̄paliū cupiditate: r̄ dicūt: Quis
 ostēdit nob bona: q̄ nō oculis foris: sed in-
 tus cordis simplicitate q̄renda sunt: vir fi-
 delis exultat r̄ dicit: **In pace in idip-
 sū: obdormiā r̄ somnū capiā.** Re-
 cte eīm sperat a talib⁹ omnimō mētis alie-
 natio a mortalib⁹ reb⁹: r̄ miseriarū secti b⁹
 obliuio: q̄ noīe obdormitōis r̄ somni decē-
 ter r̄ p̄pheticē significat: vbi sūma pax nul-
 lo tumultu interpellari pōt. S̄ hoc iā non
 tenet in hac vita: s̄ post hāc vitā sperādūz
 est. Hoc etiā ip̄a verba ostēdit: q̄ futuri sūt
 t̄pis. Hō eīm dicitū ē: aut obdormiū r̄ som-
 nū cepi: aut obdormiō r̄ somnū capio: sed
 obdormiā r̄ somnū capiāz. Tūc corrupti-
 bile h̄ induet incorruptōe: r̄ mortale h̄ in-
 duet immortalitate. Tūc absorbet mors in
 victoriā. Hoc est vñ dicit. Si autē qđ non
 vident⁹ speramus: p̄ patiētiā expectam⁹.
 Quaprop̄t arguent vltimū annectit r̄ di-
 cit. **Qm̄ tu dñe: singulariter in spe
 habitare fecisti me.** Hic nō dixit faci-
 es: sed fecisti. In q̄ ḡ iā ista spes est: erit p̄-
 fecto etiā qđ sperat. Et hñ ait singulariter.
 Pōt eīm referri aduersus illos multos: q̄
 multiplicati a t̄pe frumētī vini r̄ olei sui di-
 cūt: Quis ostēdit nobis bona: Perit eīm
 h̄ multiplicitas: et singularitas tenet in san-
 ctis. **Be q̄b⁹ dicit in Actib⁹ ap̄loz: Adul-
 tudinis autē credentiū erat aīa vna r̄ cor
 vnū.** Singulares ḡ r̄ simplices: id ē secre-
 ti a multitudie ac turba nascētū rez ac mo-
 riētū: amatores efnitatis r̄ vnitatis eē de-
 bemus: si vni deo r̄ dño nostro cupimus
 inherere.

Explicit Tract. de ps. III.
 Incipit Tract. de ps. V.

Culus psalmi est: pro ea q̄
 hereditatem accepit. Intelli-
 git ḡ ecclesia: q̄ accepit heredita-
 tē vitā etnā p̄ dñm nīm Iesū xp̄m: vt pos-
 sideat ip̄m deū: cui adherēs brā sit: s̄m il-
 lud: **Bñi mites: qz ip̄i hereditate posside-
 bñt terrā.** Quā terrā: nisi de q̄ dicit: **Spes
 mea es tu: portio mea in terra viuētū: Et
 illud manifest⁹: Bñs pars hēditatis mee
 r̄ calic̄ mei.** Dicit r̄ hereditas dei vicissiz
 eccl̄ia: s̄m illud: **Postula a me: r̄ dabo ti-
 bi gētes hereditatē tuam.** Ergo hereditas
 nostra deus dicit: qz ip̄se nos pascit r̄ cōti-

Alia lra.
 sup nos.

Alia lra.
 de meo.

Alia lra.
 fructu.

Alia lra.
 dormiā.
 trequescam.

Alia lra.
 p̄stituisti me.

Nona mensura...

net. Et hereditas dei dicimur: qz ipse nos administrat et regit. Quapropter vox ecclesie est in hoc psalmo: vocate ad hereditatem: ut ipsa fiat hereditas domini.

Alia lra.
auribus.
pripe.

Expositio psalmi.

Verba mea exaudi domine: Vocata inuocat dominum: ut eodem opitulante pertranseat nequicia seculi huius: et ad eum perueniat. **I**ntellige clamorem meum. Bene ostendit quod iste sit clamor qui interior de cordis cubili sine strepitu corporis perueniat ad deum: Quod quidem vox corporalis auditur: spiritualis autem intelligitur. Quod hoc sit etiam exaudire dei: non aure carnali: sed maiestatis presentia. **I**ntende voci obsecrationis mee: Id est illi voci quam ut deus intelligat: petit. Que qualis sit: iam insinuauit cum dixit: **I**ntellige clamorem meum: intende voci obsecrationis mee: **R**ex meus et deus meus. Quis et filius dei: et pater dei: et si pater et filius unus deus. Et si interrogemur de spiritu sancto: nihil aliud respondendum est nisi quod deus sit. Et cum simul dicunt: pater et filius et spiritus sanctus: nihil aliud intelligendum est quam unus deus: tamen regem: filium solent appellare scripture. Secundum ergo illud quod dictum est: **P**er me itur ad patrem: recte primo rex meus: et deinde deus meus. **N**ec tamen dixit intende: sed intende. Non enim duos aut tres deos fides catholica predicat: sed ipsam trinitatem unum deum. Non ut eadem trinitas si possit aliqui pater: aliqui filius: aliqui spiritus sanctus dici: sic Sabellius credidit: sed ut pater non nisi pater: et filius non nisi filius: et spiritus sanctus non nisi spiritus sanctus: et hec trinitas si nisi unus deus. Quia cum dixisset **A**plius: **E**x quo omnia: per que omnia: in quo omnia: trinitatem ipsam insinuasse credit: **N**ec tamen sibi credit: ipsis gloria: sed ipsi gloria. **Q**uia ad te orabo domine: mane exaudies vocem meam: Quid sibi vult quod superius dixit exaudi: quasi in presenti se exaudiri cuperet: nunc vero dic mane exaudies: non exaudi. Et ad te orabo: non ad te oro. Et deinceps: **M**ane astabo tibi et videbo: Non asto: et video: nisi forte superior eius oratio: ipsam vocationem ostendit: **C**aligatis autem in facibus huius seculi: sentit se non videre quod cupit: et tamen sperare non desinit. Spes enim que videt: non est spes. **I**ntelligit tamen quare non videat: quia nondum nox peracta est: id est tenebre quas peccata meruerunt. **D**icit ergo: **Q**uia ad te orabo domine: id est quoniam tantus es ad quem orabo: **M**ane exaudies vocem meam. **N**on ille es inquit: qui possis videri ab eis quorum ab

Alia lra.
orationis

oculis nox peccatorum nondum recessit. **P**eracta ergo erroris mei nocte: et discedentibus tenebris quas mihi peccatis meis feci: exaudies vocem meam. **C**ur ergo superius non ait exaudies sed exaudi: **A**n postquam clamauit exaudi: et non mox exaudita est: sensit quod oporteat transire: ut possit exaudiri: **A**n et superius exaudita est. **S**ed nondum se intelligit exaudiri: quia nondum videt a quo exaudita est. **E**t quod nunc ait: **M**ane exaudies: hoc intelligi voluit: mane intelligam me esse exaudita. **Q**ualis est ista locutio: **E**xurge dominus: id est fac me exurgere. **S**ed si hoc de resurrectione christi accipitur: illud certe non potest recte aliter accipi: **L**epstat vos dominus deus vester: ut sciat si diligitis eum. **N**isi ut vos per illum sciatis: et vobis metipsis manifestetur: quantum in eius amore profeceritis. **M**ane astabo tibi et videbo: **A**stabo quid est: nisi non iacebo: **Q**uid est autem aliud iacere: nisi in terra quiescere: quod est in terrenis voluptatibus beatitudinem querere: **A**stabo inquit et videbo. **N**on est in herendum terrenis: si volumus deum videre: qui mundo corde respicit. **Q**uia non deus volens iniquitate tu es. **N**on habitabit iuxta te malignus: neque permanebunt iniusti ante oculos tuos. **O**disti domine oes qui operantur iniquitate: perdes oes qui loquuntur mendacium. **C**urru sanguinum et dolosum abominabitur dominus. **I**niquitas: malignitas: mendacium: homicidium: dolus: et quicquid homini est: ipsa nox est. **Q**ua transiente fit mane: ut videat deus. **C**um ergo exposuit quare mane astabit et videbit: quoniam non deus volens iniquitatem inquit tu es. **S**i enim deus esset qui vellet iniquitates: posset etiam ab iniquis videri: ut non mane videretur: id est cum iniquitatis nox transierit. **N**on habitabit iuxta te malignus: id est non sic videbit: ut hereat. **I**deo sequitur: **N**ecque permanebunt iniusti ante oculos tuos. **Q**uia oculi eorum: id est mens eorum reuerberat luce veritatis propter tenebras peccatorum: quorum consuetudine fulgorem recte intelligentie sustinere non possunt. **E**rgo et qui vident aliqui: id est qui verum intelligunt: tamen adhuc iniusti sunt: non ibi permanent amando ea que auerunt a vero. **S**eruit enim seculo suam noctem: id est non solum consuetudinem: sed etiam amorem peccandi. **Q**ue nox si transierit: id est si peccare desierit: et ipse amor atque consuetudo fugata fuerit: fit mane: ita ut non solum intelligat: sed etiam inhereant veritati. **O**disti domine oes qui operantur iniquitatem.

Alia lra.
neq.

Oidium dei ex illa locutione intelligendū est: qua odit peccator q̄sq̄ veritatē. Uide tur em̄ quod z illa odit: quos in se manere nō sunt. Nō autē manent: qui eā sustinere nō valent. Perdes eos q̄ loquūtur mendaciū. Hoc em̄ est veritati cōtrariū. Sed ne quis putet aliquā substantiaz vel naturā veritati esse cōtrariā: intelligat ad id qd̄ nō est pertinere mendaciū: nō ad id quod est. Si em̄ b̄ dicat qd̄ est: verū dicitur. Si autē hoc dicat qd̄ nō est: mendaciū est. Ideo inquit pdes oēs qui loquunt̄ mē dacium: quia recedentes ab eo qd̄ est: ad id quod nō est declinant. Multa quidē videntur p̄ salute aut cōmodo alicuius: non malicia: sed benignitate mendacia. Quale illarū in exodo obstetricū q̄ Pharaoni falsum renūciauerūt: vt infantes filioꝝ israhel nō necarentur. Sed etiam ista nō re: sed in dolo laudant̄: Qm̄ qui tātū hoc modo mētuntur: merebūtur aliqñ ab omni mendacio liberari. Nam in h̄s qui p̄fecti sunt: nec ista mendacia inueniūtur. Quib⁹ dictū est: Sit in ore vestro est est: nō nō. Quicquid ampli⁹ est: a malo est. Nec immerito alio loco scriptū est: Os quod mentis occidit animā. Nec quis arbitretur p̄fectum z spiritale boiem p̄ ista tēporali vita in cui⁹ morte nō occiditur aia: siue sua: siue alterius: debere mentiri. Sed qm̄ aliud est mētri: aliud est verū occultare. Siquidē aliud est falsum dicere: aliud verū tacere. Si q̄s forte vel ad istam visibilem mortem nō vult hominē pdere: paratus esse debet verū occultare: nō falsū dicere. Ut neq̄ prodats neq̄ mentiatur. Ne occidat animā suāz p̄ corpore alterius. Si autē hoc nondūz pōt: vel sola huius necessitatis habeat mendacia: vt etiā ab istis si sola remāserint: libera ri mereatur: z spiritus facti robur accipere: quo quicquid perpetiendū est p̄ veritate: cōtemnat. Duo sunt oīno genera mendaciorūz: in quibus nō magna culpa est: sed tamē nō sunt sine culpa: Lū aut iocamur: Aut vt primis p̄sum⁹ mētuntur. Illud primū in iocādo: iō nō ē p̄niciosissimū: qz nō fallit. Nonit em̄ ille cui dicitur: ioci causa esse dictū. Scdm̄ autē ideo mitius est: qz retinet nonnullā beniuolentiaz. Illud vero quod nō habet duplex cor: nec mendaciū quidē dicēduz est. Tanq̄s (verbi gratia) si cui gladius cōmendat̄: z p̄mittat se reddi tur: cū ille q̄ cōmendauit p̄poscerit: Si forte gladiū suū repetat furens: manifestū est

tūc nō esse reddendū: Ne vel se occidat vt alios: dōcc ei sanitas restituat. Hoc iō nō habet duplex cor: qz ille cui cōmendat̄ est gladius: cū p̄mittat se redditurū p̄scēti: nō cogitabat furentē posse repetere. Verum autē occultauit z dñs: cū discipulis nō dum idoneis dixit: Multa habeo vobis dicere: sed nunc non potestis portare illa. Et apostolus Paulus cū ait: Nō potui loqui vobis quasi spiritualib⁹: sed quasi carnalibus. Unde manifestū est nō esse culpā dum aliqñ verū tacere. Falsū autē dicē: nō inuenitur cōcessum esse p̄fectis. Virū sanguinū z dolosū abominabit̄ dñs: Potest hic recte videri repetitū qd̄ ait sup̄ius: Odisti dñe oēs qui opantur iniquitatē: pdes eos qui loquūtur mendaciū. Ut virū sanguinū ad opantē iniquitatē referas: dolosū autē ad mendaciū. Dol⁹ em̄ est: cum aliud agitur: aliud simulat. Et apto verbo vsus est qd̄ ait: Abominabit̄. Solēt em̄ abominati: dici: exbēdati. Hic autē psalmus p̄ ea est q̄ hereditatē accipit: Que subijcit exultationem spei sue dicēs: Ego aut in multitudine miseratōis tue. Introibo in domū tuā: In multitudine miseratōis: fortasse in multitudine hoīm p̄fectoꝝ z b̄toꝝ dicit: Quib⁹ ciuitas illa p̄stabit: quā nūc p̄turit z paulatī parit ecclia. Hoies autē multos regnātos atq̄ p̄fectos: recte dici multitudine miseratōis dei q̄s negat: cū verissime dictū sit: Quid est hō qz memor es ei⁹: aut fili⁹ hois qz vīstas eū? Introibo in domū tuā: tāq̄ lapis credo in edificū dictū est. Quid em̄ aliud dom⁹ dei q̄ tēplū dei est: Be q̄ dictū est: Templū em̄ dei sanctū est: qd̄ est vob⁹. Cui⁹ edificij lapis angularis est ille: quē suscepit coeterna p̄ri virt⁹ z sapia dei. Adorabo ad templū sc̄m̄ tuū in timore tuo. Ad tēplū: sicut p̄ tēplū intelligim⁹. Nō em̄ ait: Adorabo in tēplo sc̄to tuo: sed adorabo ad templū sanctū tuū. Intelligēdū etiā est nō de p̄fectione: sed de p̄gressu ad p̄fectionē dictū esse. Ut illud p̄fectionē significet: Introibo in domū tuā. Sz vt b̄ pueniat: prius adorabo inquit ad templū sc̄m̄ tuū. Et fortasse ob hoc addidit: in timore tuo: quod magnū est p̄sidiū p̄cedentibus ad salutē. Cū aut quisq̄ puenit: si et in eo qd̄ dictū est: Cōsumata dilectio: foras mittit timorē. Nō em̄ timent iam amicum: quib⁹ dictū est: Nā nō dicā vos seruos: sed amicos: Lū ad id qd̄ p̄missum est: per-

Alia fca.
Tunc iacobus

ducti fuerint. **D**ñe deduc me in tua iusticia ppter inimicos meos. Satis hic declaravit in professione se esse: id est in pfectu ad pfectionē: nondū in ipa pfectione: qñ vt deducat exoptat. In tua iusticia aut: nō in ea q̄ videt hoibus. **M**az z malū p malo reddere: iusticia videt: s̄ nō est ei⁹ de quo dictū est: Qui facit oriri solē suū sup bonos z malos: Quia z cū punit deus pctōres: mō malū suū eis infert: sed malis eorū eos dimittit. Ecce inq̄t pturū iniusticiā: cōcepit dolorē: z pepit iniquitatē. Lacū apuit z effodit eū: z incidit in foueaz quā opatus ē. **C**ōuertet dolor ei⁹ in caput ei⁹: z in verticē ei⁹ iniquitas ei⁹ descēdet. **C**ū ḡ punit de⁹: vt iudex punit eos qui legē ptereūt. **N**ō eis inferēs de seipso malū: s̄ in id qd̄ elegerūt eos expellēs: ad cōplendaz sumā miseriarū. **N**ō aut cū maluz p malo reddit: malo voto id facit. **E**t ob h̄ prior ipse mal⁹ est: dū punire vult malū. **D**irige in **o**spetu tuo iter meū. **N**ihil māse stius: q̄ id tēpus eū cōmendare: quo pficit. **H**oc est em̄ iter qd̄ nō terraz locis pagitur: sed affectib⁹ aiorum. **I**n cōspectu inq̄t tuo dirige iter meū. **I**d est vbi null⁹ hominū videt. **Q**uib⁹ credendū nō est laudātib⁹: aut vitupantib⁹. **N**ō em̄ villo modo possunt de aliena cōscia iudicare: in q̄ iter dirigūt ad deū. **I**deo subiecit. **Q**uā nō est in ore eorū veritas: **Q**uibus vtiq̄ iudicantib⁹ nō est credenduz: z ideo intro ad cōscientiā z ad dei cōspectū confugienduz est. **C**or eorū vanū est. **Q**uō ergo pōt esse in ore eorū veritas: quoz cor fallit de peccato z pena peccati: **U**n̄ reuocant hoies illa voce: **U**t quid diligit vanitatē: z q̄ntis mēdaciū. **S**epulchz patēs est guttur eorū: **A**d voracitatis significationē referri pōt: ppter quā plerūq̄ homines adulatione mentiūtur. **E**t mirabiliter dixit: patēs sepulchrū: qm̄ semp̄ inbiat illa voracitas: nō vt sepulchra q̄ receptis cadauerib⁹ muniunt. **P**otest z illud intelligi: quod mēdacio z blanda adulatōe trahunt in se quos ad peccata illectant: z eos tanq̄ deuorant: cū in suam vitā cōuertūt. **Q**uod quib⁹ cōtingit qm̄ peccato moriūtur: recte illi a quib⁹ inducūtur: sepulchra patentia dicti sunt: qz et ipsi quodāmodo exanimēs sunt: vitā nō habendo veritatē. **E**t mortuos in se recipiunt: quos verbis mendacibus z vano corde interemptos in se cōuertūt. **L**inguis suis dolose age

211a lfa.
t viā meā.

baut. **I**d est linguis malis. **N**ā hoc videtur significare: cū dicit suis. **M**ali em̄ malas habent linguas: id est mala loquūtur: cum loquūtur dolum. **Q**uibus dñs dicit: **Q**uō potestis bona loqui: cum sitis malis: **J**udica illos deus. **D**ecidant a cogitationibus suis: **P**rophetia est: nō maledictio. **N**on em̄ optat vt eueniat: sed cernit quid euenturū sit. **C**ōtingit aut illis: non quia videtur optasse: sed quia tales sunt vt merito contingat. **S**ic em̄ z qd̄ postea dicit: **L**etentur oēs qui sperāt in te: per prophetā dicit: quoniā cernit esse letaturos. **S**ic p̄ pphetiam dictum est: **E**xcita potentiam tuā z veni: qm̄ videbat esse veturum. **Q**uā possit etiaz hoc modo accipi quod dictū est: **D**ecidant a cogitationib⁹ suis: vt magis bene ab eo optatū credatur dū cadūt a cogitatōib⁹ suis malis: id est vt iam nō cogitent mala. **S**ed vetat sic intelligi quod sequitur: **E**xpelle eos. **N**ullo em̄ mō pōt in bonā partē accipi: cū quisq̄ expellitur a deo. **Q**uapropter p̄ pphetā dictū nō per malivolentiā intelligit: cū hoc dictū sit qd̄ necessario talibus euenturū est: qui in peccatis que memorata sunt pseuerare voluerint. **D**ecidant ḡ a cogitationibus suis dictū est: decidant accusantib⁹ se cogitationib⁹ suis: testimoniū phibente cōscientia sua: **S**icut **A**plius dicit: **E**t cogitationū accusantiū seu defendentiū: in reuelatione iusti iudicij dei. **S**ecundū multitudinē impietatiū eorū expelle eos: **I**d est longe eos expelle. **H**oc est em̄ fm̄ multitudinē impietatiū eorū: vt multū expellantur. **E**xpelluntur ergo impij ab illa hereditate q̄ intelligendo z videndo deus possidet: sicut expellunt morbi oculi fulgore lucis: cū illis ea pena est: que alijs leticia. **N**ō ḡ ipsi mane astabūt z videbunt. **E**t tā magna pena est ista expulsio: q̄ magnū premiū est illud qd̄ dictū est: **A**dibi aut adherere deo bonū est. **H**uic pene contrariū est: **I**ntra in gaudiū dñi tui. **Q**uia huic expulsionī simile est: **P**roijcite illū in nebras exteriores. **Q**uā in amaricane rūt te dñe. **E**go sum inq̄t panis viu⁹ qd̄ celo descēdi: **E**t opamini escā q̄ nō corrūpit. **E**t gustate z videte qm̄ suavis ē dñs. **P**ctōrib⁹ aut panis veritatis amar⁹ est. **E**si os vera dicētis oderūt. **I**psi ḡ amaricauerunt deū: qui peccando in eam egritudine deuenerūt: vt cibū veritatis quo sane aie gaudēt: tanq̄ felleū sustinē nō possunt.

211a lfa.
t irritauerūt.

Spiritus
sanctus
refertur

Et letentur omnes qui sperant in te. Unus illi quibus gustant suavis est dominus. In eternum exultabit et habitabis in eis. Ipsa ergo erit eterna exultatio: cum templum dei fuerit iusti. Et erit gaudium ipsorum: ipse incolatus eorum. **E**t gloriantur in te omnes qui diligunt nomen tuum. Tanquam cum adest eis ad fruendum quod diligunt. Et bene in te tanquam possidentes hereditatem: de qua Titulus psalmi est: cum et ipsi sint eius hereditas: quod significat: inhabitabis in eis. A quo bono prohibentur: quos secundum multitudinem impietatum eorum expellit deus. **Quonia tu benedices iusto.** Hec est benedictio: gloriari in deo: et inhabitari a deo. Ista sanctificatio procedit iustis. Sed ut iustificentur: procedit vocatio: que non est meritorium: sed gratie dei. Omnes enim peccaverunt et egent gloria dei. Quos enim vocavit: hos et iustificavit. Quos autem iustificavit: hos et glorificavit. Quia ergo vocatio non merito: sed benivolentie et misericordie dei est: subiecit dicens. **Domine: ut scuto bone voluntatis tue coronasti nos.** Bona enim voluntas dei procedit bonam voluntatem nostram: ut peccatores vocet in penitentiam: et ipsa sunt arma: quibus expugnat inimicum. **Contra quem dicit: Quis accusabit adversus electos dei: Et si deus pro nobis: quis contra nos: Qui unico filio suo non peperit: sed pro nobis omnibus tradidit illum.** Si enim adhuc cum inimici essemus: christus pro nobis mortuus est: multo magis reconciliati: salvi erimus ab ira pro ipso. **Hoc est invictissimum scutum: quo repellitur inimicus desperationem suggerens: multitudine tribulationum et temptationum.** **Totus ergo textus psalmi est oratio ut exaudiat: ab eo quod scriptum est: Clave mea exaudi domine: usque ad Rex meus et deus meus.** **Beinde intellectus eorum qui impediant ad videndum deum: id est ut se exaudiri esse cognoscat: ab eo quod scriptum est: Quam ad te orabo domine: mane exaudies vocem meam: usque ad Virum sanguinum et dolosum abominabitur dominus.** **Tertio sperat se domum dei futuram: et nunc ei appropinquare in timore ante consumationem que expellit timorem: ab eo quod scriptum est: Ego autem in multitudine misericordie tue: usque ad Adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.** **Quarto proficiente se atque promouente inter illa ipsa quibus impediendi se sentit: orat ut adiuvetur intrinsece ubi nemo hominum videt: ne auertat malis linguis: ab eo quod scriptum est: Domine deduc me**

in tua iusticia propter inimicos meos: usque ad Linguis suis dolose agebat. Quinto prophetia est: que pena maneat impijs: quoniam iustus vix saluus erit. Et quod premium iusti adepturi sint: qui vocati venerunt: et donec producerent viriliter omnia sustinuerunt: ab eo quod scriptum est: Judica illos deus: usque ad finem psalmi.

Explicit Tractatus de ps. v. Incipit tractatus de ps. vi. In fine in hymnis de octavo: Ps. David.

De octavo: hic videtur obscurum. Nam cetera in hoc titulo manifestiora sunt. **Usum est enim nonnullis die iudicij significare: id est tempus adventus domini nostri quo veterus est ad iudicandum vivos et mortuos.** **Qui adventus computatis annis ab Adam post septem milia annorum futurus creditur.** **Et septem annorum milia tanquam septem dies transierant.** **Beinde illud tempus tanquam dies octavo adveniat.** **Sed quoniam dictum est a domino: Nescio vestrum scire tempus que pater posuit in sua potestate.** **Et de die vero et hora illa nemo scit: neque angelus: neque virtus: neque filius: nisi solus pater.** **Et illud quod scriptum est: Tanquam fure venire die domini: satis apte ostendit neminem sibi oportere arrogare scientiam illi temporis computatione aliqua annorum.** **Si enim post septem milia annorum ille dies venturus est: omnis homo poterit annis computatis adventum eius addiscere.** **Ubi erit ergo: quod nec filius hoc novit: Quod utique ideo dictum est: quia pro filium homines hoc non discunt: non quod apud se ipse non novit: sed secundum illam locutionem: Teptat vos dominus deus vester: ut sciat: id est scire faciat vos.** **Et exurge domine: id est fac nos exurgere.** **Cum ergo ita dicat: nescire filium hunc diem: non quod nesciat: sed quod nescire faciat eos quibus hoc non expedit scire: id est non eis hoc ostendat: quid sibi vult nescio que presumptio: que annis computatis: certissimum sperat pro septem annorum milia die domini: Hos igitur quod scire nos dominus noluit: libenter nesciamus.** **Et queramus quid velit sibi iste titulus: qui scribit de octavo.** **Potesse quidem etiam nulla annorum temeraria supputatione: dies iudicij octavo intelligi: quod iam post finem huius seculi accepta eterna vita: tunc non erunt anime iustorum obnoxie temporibus.** **Et quoniam omnia tempora septem dierum istorum repetitione voluntur: octavus forte ille dictus est: qui varietate istam non habebit.** **Est aliud quod hic non absurde accipi potest: cur octavum dicat iudicium: quod post duas generationes futurus est:**

vnā q̄ ad corpus: alterā que ad animā p̄tinet. Ab Adā em̄ vsq̄ ad Moysen genus humanū vixit ex corpore: id est fm̄ carnē. Qui etiā exterior et vet̄ homo dicit̄: et cui vet̄ testamentū datū est. Et qūuis religio sis: tñ carnalibus ad huc opationib⁹ futura spūalia p̄signaret. Hoc toto tempe quo fm̄ corpus viuebat: regnauit mors: sicut Apostolus ait: etiā in eos qui nō peccauerūt. Regnauit aut̄ ex similitudine p̄uacationis Adē: sicut idē dicit̄: qm̄ vsq̄ ad Moysen accipiendū est: quosq̄ legis opera: id est carnaliter obseruata illa sacramēta: etiā eos obstrictos tenuerūt certi mysterij gr̄a: qui vni deo subditi erāt. Ab aduētu aut̄ domini ex quo ad circūcisionē cordis a carnis circūcisione transitū est: facta vocatio est: vt fm̄ aiām viueret: id est fm̄ interiorē hominē: Qui etiā nouus hō p̄ regenerationē dicit̄ morūq̄ spiritualiū in nouationē. Manifestū est aut̄ ad corpus quaternariū numerū pertinere: p̄pter notissima elemēta quattuor quib⁹ p̄stat: et quattuor qualitates: siccam: humidā: calidā: frigidā. Unde quattuor etiā tēporibus ad ministrat: verno: estate: autumnō: hyeme. Hec sunt notissima. Nam de quaternario numero corpis tractat etiā alibi subtili⁹: sed obscurius. Quod in hoc sermone vitandū est: quē etiā minus eruditus accomodatū esse volum⁹. Ad animū vero ternariū numerū pertinere pōt̄ intelligi: ex eo q̄ tripliciter deum diligere iubemur: ex toto corde: ex tota anima: ex tota mente. Be quibus singulis nō in psalterio: sed in euāgelio disputandū est. Hūc ad testimoniū ternarij numeri ad animū p̄tinentis: satis puto esse qd̄ dictū est. Per actus igitur numeris corporis ad veterē hominē et ad vetus testamentū p̄tinentib⁹: pactis etiā numeris animi ad nouū hominē et ad nouū testamentū relatis: sicut septenario numero trāfacto: q̄ vnū quodq̄ t̄p̄aliter agitur: quaternario in corpus: ternario in aiām distributo: veniet octau⁹ iudicij dies. Qui meriti tribuēs qd̄ debet: iā nō ad opa t̄p̄alia: s̄ ad vitā eternā scōs trāfferet. Impios vero dānat in eternū. Quā dānationē metuēs: orat ecclia in h̄ psalmo dicens:

Alia lra.
† furore tuo.

Domine ne ira tua arguas me: Bicit etiā Aplius irā iudicij. Thesaurizas tibi in q̄t irā i die ire iusti iudicij dei. In q̄ se nō vult argui: q̄s i hac vita sanari desiderat. Hec in furore tuo.

Alia lra.
† ira tua.

rore tuo corripas me. Corripas: miti⁹ videt̄. Ad emēdationē em̄ valet. Nā q̄ arguit: id est accusat: metuēdū est ne in fine habeat dānationē. Sed qm̄ furor plus videt̄ eē q̄ ira: pōt̄ mouere cur illud qd̄ est miti⁹: id est correptio: cū eo positū ē qd̄ est duri⁹: id est cū furore. S̄ ego puto vnā rē duob⁹ verbis significataz. Nam in greco θυμῶσ. qd̄ est in primo versu: h̄ significat qd̄ οργη. qd̄ est in scdo versu. Sed cū latini vellēt etiā ipsa duo v̄ba ponere: q̄situm est qd̄ eēt vicinū ire: et positū est furor. Id varie codices hnt. Nā in alijs pus iuenit ira: deinde furor. In alijs pus furor: deinde ira. In alijs p̄ furore indignatio ponit̄: aut bilis. S̄ q̄cquid illud ē: mor⁹ ē animi puocās ad penā inferendā. Qui tñ mor⁹: nō tanq̄ aie deo tribuēdus est: de q̄ dictū est: Tu aut̄ dñe virtutū cū trāquillitate iudicas. Qd̄ aut̄ trāquillū est: nō est p̄turbatū. Nō ergo cadit i deū iudicē p̄turbatio: s̄ qd̄ in eius ministr̄ sit: q̄ p̄ leges eius sit: ira ei⁹ dicitur. In q̄ ira nō solū argui se nō vult anima q̄ nūc orat: s̄ nec corrip̄: id est emēdari vel erudiri. Nā in greco παίδευσθῆσ. positum est: id est erudias. Arguntur em̄ in die iudicij oēs q̄ nō habēt fundamentū qd̄ est christus. Emēdant̄ aut̄: id ē purgant̄: q̄ huic fundamēto supēdificāt lignū: fenū: stipulā. Betrimētū em̄ patientur: s̄ salui erunt tanq̄ p̄ ignē. Quid ḡ iste orat: q̄ nō vult in ira dñi vel argui vel emēdari: Quid nisi vt sanet̄? Tbi em̄ sanitas est: nec mors metuenda est: nec vrētis aut secātis medici manus. Sequit̄ itaq̄ et dicit̄:

Miserere mei domine qm̄ infirmus sum: sana me dñe quoniā turbata sunt ossa mea. Id est firmanētuz anime mee vel fortitudo. Hec em̄ ossa significāt. Bicit ergo anima: fortitudinē suā esse turbatā: cū ossa nominat. Nec enim credendū est: qd̄ habeat ossa que videm⁹ in corpore. Quapropter ad expositionē pertinet qd̄ subiicit̄. Et anima mea turbata est valde: Ne qd̄ ossa appellauit: corpus intelligerent̄. Et tu domine vsq̄ quo. Quis nō intelligat significari animā luctantē cū moribus suis: diu autē dilatā a medico: vt ei psuaderetur in que mala se peccādo p̄cipitauerit: Quod em̄ facile sanat̄: nō multū cauetur. Ex difficultate aut̄ sanationis: erit diligentior custodia recepte sanitat̄. Nō ergo tanq̄ crudelis de⁹ estimādus est: cui dicitur: Et tu

Alia lra.
† a furore.

lectū meuz: rursus futurum: in lachrymis
stratū meū rigabo: illud ostēdit: qđ sibi di-
cere debeat: cū quisq; in gemitu frustra la-
borauerit. Tanq; diceret: Nō pfuit cū h
feci. q̄ illud faciā. **Turbat⁹ ē ab ira**
oculus me⁹: Strū sua an dei: in q̄ petit
ne argueret aut corripere. Sed si illa diez
iudicij significat: quō nūc pōt itelligi: An
inchoatio eius est: qđ hic hoies dolores z
tormentā patiunt: z maxie dānū intelligen-
tie vitatis: sicut iā cōmemorauit qđ dictuz
est: **Bedit illos de⁹** in reprobū sensū: **Itaz**
ea est cecitas mentis. In eā q̄ quis dat⁹ fu-
erit: ab interiore dei luce secludit. Sed nō
dū penitus: cū in hac vita ē. Sūt enī tene-
bre exteriores q̄ magis ad diē iudicij p̄tine-
re intelligunt: **Et penit⁹** extra deū sit: q̄sqs
dū tps est: corrigi noluerit. **Penit⁹** enī eē
extra deū quid est: nisi esse in sūma cecita-
te. Siquidē de⁹ habitat lucē inaccessibilē:
quo ingrediunt quib⁹ dicit: **Intra** ingau-
diuz dñi tui. **Huius** igit ire inchoatio est:
quā in hac vita patit quisq; pctōz. **Timēs**
itaq; iudicij diē: laborat z plāgit: ne ad il-
lud pducatur: cui⁹ initū tam p̄nitiosum nūc
experit. **Et ideo** nō dixit: **extinct⁹** est: s̄ **tur-**
bat⁹ ē ab ira oculus me⁹. Si aut sua ira di-
cit oculū suū eē turbatū: neq; h̄ mix ē. **Nā**
hinc forsitan dictū est: **Nō** occidat sol sup
iracundiā vestrā: qđ interiorē solē: id ē sa-
pientiā dei: tanq; occasū in se pati arbitra-
tur mens: q̄ sua pturbatione illū videre nō
sinit. **Inueter** aut in oibus inimicis
meis. **De** ira tñ dixerat: si tñ d̄ sua ira di-
xerat. **Cōsideratis** aut reliq; vitijs: inue-
nit se oibus esse vallatū. **Que** vitia qm̄ ve-
teris vite sunt z veteris hois: q̄ eruendi su-
mus: vt induamur nouo: recte dictū est in-
ueteraui. In oibus aut inimicis meis: vel
inf̄ ipa vitia dicit: vel inter hoies q̄ nolunt
ad deū p̄uerti. **Nā** z hi etiā si nesciūt: etiā si
parcūt: etiā si iisdē p̄uuijs z domib⁹ z ciui-
tātib⁹ nulla lite interposita: z crebris collo-
quijs q̄si cōcorditer vtunt: nihilomin⁹ tñ
intētiōe p̄traria: inimici sunt eis q̄ se ad de-
um p̄uertūt. **Nā** cū alij amant z appetunt
istū mundū: alij se optāt ab isto mūdo lite-
rari: quis nō videat illos inimicos eē iste
Nā si p̄nt: eos secū ad penas trahunt. **Et**
magis donū est: inf̄ eoz verba versari q̄
tidie: z nō excedere de itinere p̄ceptoz dei.
Sepe enī mens nitens p̄gere in deū: **ocul-**
sa in ipso itinere trepidat. **Et** plerūq; p̄pte-
rea nō implet bonū p̄positum: ne offendat

Alia lra.
† inf̄ oēs ini-
micos meos.

eos cum quib⁹ viuit: alia bona peritura z
trāseuntia diligētes atq; sectātes. **Abhis**
sepat⁹ est ois sanus: nō locis: sed animo.
Nā locis corpora cōtinent. **Animo** aut lo-
cus est affectio sua. **Quapropter** post labo-
rē z gemitū z imbres creberrimos lachry-
marū: qz inane nō pōt esse qđ tā vehemen-
ter rogatur: qz fons est oim misericordiā: ve-
rissimeq; dictū est: **Prope** est dñs obrutis
corde: post tātas difficultates exaudiat se-
aia pia significās. **Quā** licz etiā eccliaz in-
telligere: vide qđ adiūgit. **Discedite**
a me omnes q̄ opamini iūq̄tate:
qm̄ exaudiuit domin⁹ vocē fletus
mei. **Et** in p̄phetia dictū est: qm̄ disces-
suri sunt: id est sepabunt a iustis impij: cuz
iudicij dies venerit. **Et** nūc: **Quia** etiā si
pariter atq; iisdē cōuenticulis cōtinentur:
tñ in area nuda iaz grana sepata sunt a pa-
leis: q̄uis inter paleas lateat. **Simul** itaq;
versari possunt: sed simul vento auferri nō
possunt. **qm̄ exaudiuit dñs** voces fletus
mei. **Exaudiuit dominus** deprecā-
tiōne meā: dñs orationē meā susce-
pit. **Crebra** eiusdē sententie repetitio: nō
quasi narrātis necessitate: sed affectū exul-
tantis ostendit. **Sic** enī loqui gaudētes so-
lent: vt nō eis sufficiat semel enunciare qđ
gaudent. **Iste** fructus est illi⁹ gemitus: in
quo laborat: z illarū lachrymarū: quibus
lauatur lectus: z stratus rigat. **Quoniam** q̄
seminat in lachrymis: in gaudio metet. **Et**
beati lugentes: qm̄ ipi p̄solabunt. **Erubescant**
z cōturbentur omnes ini-
mici mei: **Discedite** a me oēs: dixit supi-
us: qđ etiā in hac vita sicut expositū est: si-
eri pōt. **Qđ** aut dicit: **erubescāt z cōturban-**
tur: nō video quēadmodū euenire possit:
nisi illo die cū manifesta fuerint iustoz p̄-
mia z supplicia pctōz. **Nā** nunc vsq; adeo
nō erubescūt impij vt nobis insultare non
desināt. **Et** plerūq; tñ valēt irrisiōib⁹ su-
is: vt infirmos hoies d̄ christi nomine eru-
bescere faciāt. **Unde** dictū est: **Quisquis**
me erubuerit corā hoibus: erubescā eū co-
ram patre meo. **Nā** vero quisq; sublimia
illa p̄cepta implere voluerit vt dispergat:
det pauperib⁹: quo iusticia ei⁹ maneat in-
ternū: omnibusq; suis rebus terrenis ven-
ditis z indigentibus erogatis: **christuz** seq̄
voluerit dicens: **Nihil** intulimus in hunc
mundū: verū nec auferre quid possumus:
victū z tegumentū hātes: **his** p̄tenti sim⁹:
incidet in istoz sacrilegaz dicacitate: z ab

Alia lra habet
vehementi.

eis qui sanari nolunt: vocat insanus: Et sepe ne hoc vocet a desperatis hoibus: trepidat facere et differt: quod oim fidelissim⁹ et potentissimus medicus imperavit. Non ergo nūc isti possunt erubescere: quib⁹ ne nos erubescam⁹ optandū est: et a proposito itinere vel reuocemur vel impediamur vt retardemur. Sed veniet tēpus vt illi erubescant: dicētes vt scriptū est: Ibi sunt q̄s aliquādo habuim⁹ in derisum et in similitudinē improperij. Nos insensati: vitā illoꝝ estimabamus insaniaz: et finem illoꝝ sine honore. Quomodo cōputati sunt inter filios dei: et inter sanctos fors illoꝝ est. Ergo errauimus a via veritatis: et iusticie lumen nō luxit nobis: et sol non ortus est nobis. Repleti sumus iniquitatis via et p̄ditionis: et ambulauimus solitudines difficiles: viam em̄ domini ignorauimus: Quid nobis pfuit superbia: aut quid diuitiarū iactatio cōtulit nobis: Trāsierunt omnia illa tāq̄ vmbra. Qd̄ aut̄ ait: **Conuertantur et cōfundantur:** Quis nō iudicet eē iustissimā penā: vt p̄uersionē ad cōfusionē habeant: qui ad salutē habere noluerunt. **Bende addidit: Valde velociter.** Cū enī iā desperari cepit iudicij dies: cū dixerint pax: tūc eis repentin⁹ veniet interit⁹. Quicūq̄ aut̄ venerit: celerrime venit qd̄ desperat esse ventur⁹: Et lōgitudinē vite hui⁹ nō facit sentiri: nisi sp̄s viuēdi. Nā nihil videtur esse celerius: q̄s quicqd̄ in ea iā p̄teritū est. Cū ḡ iudicij dies venerit: tūc sentient peccatores: q̄s nō sit longa oīs vita que transit. Nec oīno eis videri poterit tarde venisse: qd̄ nō desiderātib⁹: sed potius nō credētib⁹ venerit. Quis et illud h̄ accipi pōt: vt tāq̄ gementē et tā sepe diuq̄ flentē deus exaudiuit: intelligatur liberata a peccatis: etiā oēs p̄uersos motus carnis affectionis domuisse: sicut dicit: **Bis cedite a me oēs qui opamini iniquitatē: qm̄ exaudiuit dñs vocem fletus mei.** Qd̄ cū ei puenerit: nō mix est si iam ita p̄fecta est: vt oret p̄ inimicis suis. **Idē ḡ ad hoc pertinere qd̄ dixit: Erubescant et cōturbentur omnes inimici mei:** vt de peccatis agant penitentiā: qd̄ sine cōfusione et cōturbatione fieri nō pōt. Nihil itaq̄ impedit sic accipere et illud qd̄ sequit: **Conuertantur et erubescant:** Id est p̄uertant ad deū: et erubescant se in priorib⁹ tenebris peccatoꝝ aliquā gloriatos. Sicut **Apl⁹ dicit: Quā em̄ gloriā habuistis aliquādo in his in quib⁹ nūc**

erubescitis. Qd̄ aut̄ addidit valde velociter: aut ad optantis affectū: aut ad christi potentia referendū est: Qui gētes q̄ p̄ idolis suis p̄sequebant ecclesiā: ad euāgelij fidem tanta tempoz celeritate cōuertit.

Explicit Tractatus de ps. VI.

Incipit Tractatus de ps. VII.

Psalmus ipsi David que cātavit dño p̄ v̄bis Chusi filij gemini.

Historiā quidē vnde occasionē istaz propheta sumpsit: in regiorū secūdo libro cognoscere facile est. Ibi enī Chusi amicus regis David transitū fecit in partes Absalon filij ei⁹: qui aduersus patrem bellū gerebat: ad explorāda cōsilia et renūcianda que aduersus patrē ille moliebat: auctore Achitofel: Qui defecerat ab amicitia David: et filiū ei⁹ aduersus patrē p̄silijs quib⁹ posset: instruebat. Sed qm̄ non ipsa historia in hoc psalmo p̄siderāda est: de qua propheta mysterioꝝ velamē assūpsit: si transitū ad christū fecimus: auferatur velamē. Et p̄mo ipsoꝝ nominiū significatioē interrogemus: quid sibi velit. Non enī defuerūt interpretes: q̄ hec ip̄a nō carnaliter ad litterā: sed spiritualiter inuestigantes: edicerēt nobis qd̄ Chusi interpretat silentiū. Gemini aut̄ dexter: Achitofel fratris ruina. Quibus interpretationib⁹ rursus nobis traditor ille Judas occurrit: vt Absalon eius imaginē gestet: scdm̄ qd̄ patris pax interpretatur: quia pacatus erga illū extitit pater: q̄uis ipse dolis suis bellū haberet in corde: sicut in psalmo. iij. tractatū est: **Quēadmodū aut̄ inuenit in euāgelio filios dñi nostri Iesu christi dictos esse discipulos: sic in eodē euāgelio inuenitur etiā fratres esse appellatos.** Resurgēs enim domin⁹ ait: **Ecce et dic fratribus meis.** Et **Apostolus eū dicit primogenitū in multis fratribus.** Discipuli ergo ei⁹ ruina qui eū tradidit: recte intelligit fratris ruina. Qd̄ Achitofel interpretari diximus. Chusi aut̄ qd̄ interpretatur silentiū: recte accipit aduersus illos dolos dñm nostrū silentio dimicasse: id est altissimo secreto q̄ cecitas in israel ex parte facta est: cum dominū persequebātur: vt plenitudo gentiū s̄intraret: et sic omnis israel saluus fieret. Ad hoc pfundum secretū atq̄ silentiū cū venisset **Apostolus: exclamauit quasi quodā ipsius altitudinis horrore percussus.** Q̄ altitudo diuitiarū sapientie et scientie dei: q̄ inscrutabilia sunt iudicia eius: et inue-

Alia lra
erubescant.

Angabiles viē ipsius: Quis enim cogno-
uit mentē domini: aut quis cōsiliarius illi-
us fuit: Ita magnū illud silentiū non expo-
sitione magis aperit: q̄ admiratione com-
mendat. Hoc silentio dominus sacramen-
tū venerabilis passionis occultās: volun-
tariam ruinā fratris: id est nefariū scelus
traditoris sui: in sue misericordie atq; pro-
uidētie ordinē vertit: Ut quod ille ad p-
niciē vnus hominis peruersa mente facie-
bat: iste ad salutem omnium hominū prou-
da gubernatione cōferret. Cantat q̄ psal-
mū domino anima perfecta: que iam dig-
na est nosse secretū dei. Cantat pro verbis
Chusi: quia meruit nosse verba illius silen-
tij. Apud infideles enī & persecutores: si-
lentiū est illud atq; secretū. Apud suos au-
tem quibus dictū est: Jam nō dicam vos
seruos: quia seruus nescit quid faciat do-
minus ei⁹: vos autē dixi amicos: q̄ omnia
que audiui a patre meo: nota feci vobis.
Apud amicos ergo eius non est silentiū:
sed verba silentij: id est ratio exposita & ma-
nifesta illius silentij. Quod silentiū: id est
Chusi: dicit filius gemini: id est dextri. Nō
enī abscondendū erat sanctū: quod p̄ illis
gestū est. Et tñ iquit: Nesciat sinistra tua:
quid faciat dextera tua. Cantat ergo aīa p-
fecta in p̄phetia cui secretū illud innotuit:
p̄ verbis Chusi: id est pro cognitiōe eius-
dē secreti. Quod secretū: dexter deus: id ē
sauens atq; p̄pitius ei: operatus est. Qua-
re hoc silentiū filius dextri appellatur: qd̄
est Chusi filius gemini.

Alia s̄
t libera.

Domine deus me⁹ in te spe-
raui: saluū me fac ex oibus
persequentibus me & erue
me. Tanq̄ cui nō restat iam perfecto nisi
inuidus diabolus superato omni bello at
q; aduersitate vitiorum: dicit: Saluū me
fac ex omnibus p̄sequētib⁹ me & erue me.
Nequādo rapiat vt leo animas
meā: Sicut Apostolus: Auersari⁹ vester
tanq̄ leo rugiens circuit: querēs quē deu-
ret. Itaq; cū diceret per pluralē numerū:
saluū me fac ex omnibus p̄sequētib⁹ me:
singularē postea intulit dicens: Nequādo
rapiat vt leo animā meā. Nō enim ait: ne-
quādo rapiant: sciēs quis resisterit inimi-
cus: tam p̄fecte anime vehemēter aduer-
sus. Nū nō ē qui redimat: neq; qui
saluū faciat. Nō est ne ille rapiat: duz tu
nō redemus: neq; saluū facis. Si enī deus
nō redimat neq; saluū faciat: ille rapit. Et

vt manifestū sit iam perfectā animā hoc di-
cere: cui solius diaboli fraudulētissime in-
sidie cauēde sunt: vide qd̄ sequat. **Do-
mine deus meus si feci istud: Quid
est hoc qd̄ vocat istud: An q̄ nō dicit no-
men peccati: vniuersale peccatū intelligē-
dū est. Qui intellect⁹ si displicet: illud ac-
cipiam⁹ dicit qd̄ sequit: Tanq̄ si interrogas
semus qd̄ est hoc qd̄ dicitis: istud respōdit:
Si est iniquitas in manib⁹ meis.
Iā ergo manifestū est: de omni peccato di-
ci. Si reddidi retribuētibus mi-
hi mala: Quod nō pōt vere dicere: nisi
p̄fectus. Aut quippe dñs: Estote p̄fecti: sic
pater vester q̄ est in celis: Qui solē suū ori-
ri facit sup bonos & malos: & pluit sup i-
ustos & iniustos. Qui ergo nō reddit retri-
buētibus mala: p̄fectus est. Cui itaq; oret
anima p̄fecta p̄ verbis Chusi filij gemini:
id est p̄ cognitiōe illius secreti atq; silētij:
quod p̄ salute nostra operatus est: p̄pitius
nobis & misericors domin⁹: vt toleraret et
patiētissime sustineret dolos traditorū sui.
Tanq̄ huic p̄fecte anime dicat exponēs
rationē ipsi⁹ secreti: Ego p̄ te impio & pec-
catore: vt tue iniquitates mei sanguinis effu-
sione lauarent: magno silētio & magna pa-
tientia traditorē meū ptuli. Nōne imitabe-
ris me: vt & tu non reddas mala p̄ malis.
Animaduertēs igit & intelligēs quid p̄ il-
lo fecerit domin⁹: & eius exemplo ad p̄fec-
tionē p̄ficiens: dicit: Si reddidi retribuē-
tibus mihi mala: Id ē si nō feci quod tu fa-
ciendo docuisti. **Decidā** ergo ab ini-
micis meis inanis. Et bene nō ait: si
reddidi tribuentib⁹ mihi mala: sed retribu-
entibus. Qui enī retribuit: iam aliquid ac-
ceperat. Maioris autē patientie est: nec ei
mala repēdere: qui acceptū beneficijs red-
dit mala p̄ bonis: q̄ si nullo ante accepto
bñficio nocere voluisset. Si reddidi ergo
iniquitates retribuētibus mihi mala: id ē si te non
imitatus sum in illo silētio: hoc ē patientia
tua quā p̄ me opatus es: decidā ab inimi-
cis meis inanis. Inaniter. n. se iactat: qui
cū & ipse homo sit: cupit se de homine vin-
dicare. Et cū superare hominē palā que-
rit: occulte a diabolo superat. Inanis effe-
ctus: vana & supba leticia: qd̄ quasi vinci
non potuit: Intelligit q̄ iste vbi maior fiat
victoria: & vbi pater reddat q̄ videt in oc-
culto. Ne itaq; reddat retribuētib⁹ mala:
iram potius q̄ hominē vincit: illis etiā lit-
terū erudit⁹: in quibus scriptū est: **Adheor****

Alia s̄
t merito.

est qui vincit irā: q̄ qui capit ciuitates. Si reddidi retribuētibus mihi mala: decidā ḡ ab inimic̄ meis inanis. Jurare videt̄ p̄ execrationē: qd̄ ē grauissimū iururandi genus: cū homo dicit: si illud feci: illud p̄nar. Sed aliud est iuratio in ore iurantis: aliud in significatione p̄phetant̄. Hic. n. dicit quid vere cōtingat hominib⁹ qui reddunt retribuētib⁹ mala: nō quod sibi aut alicui quasi iureiurando imp̄cetur. Persequatur: ergo: inimicus animā meā et cōprehendat: Iterū inimicū singulari numero nominās: illuz magis magisq̄ manifestat: quē sup̄ius velut leonem appellauit. Ipse enī animā p̄sequit̄: et si de ceperit: cōprehendet. Nam hoies vsq̄ ad interfectionē corpis sciuunt. Animā vero post illā visibilē mortē in potestate habere nō possunt. Diabolus aut̄ quas aīas p̄secutus cōprehenderit: possidebit. Et conculet in terra vitā meā: Id est cōculcando terrā faciat vitā meā: cibū: sez suū. Non enī tm̄ leo: sed etiā serpens appellat⁹ est: cui dictū est: Terraz manducabis. Et peccatori hōi dictū ē: Terra es: et in terrā ibis. Et gloriā meā in puluerē deducat. Hic est ille puluis: quē proijcit ventus a facie terre: superborū sez vana et inepta iactātia et inflata et nō solidata: tanq̄ vento elatus: pulueris globus. Recte itaq̄ hic posuit gloriā: quā non vult in puluerē deduci. Vult enī eam solidāz habere in conscientia corā deo: vbi nulla iactātia est: Qui gloriatur inquit: in domino gloriatur. Ista soliditas in puluerē deducitur: si per superbiā quisq̄ cōtemnēs secreta cōscientie: vbi solus deus hominē p̄bat: velut apud infantes gloriari. Hinc est qd̄ alibi dicit deus: Cōteret ossa placentiū hoibus. Qui aut̄ bñ didicit vel exptus est vitioruz sup̄andorū gradus: intelligit hoc vitū inanis glorie: vel solū vel maxie cauendū cē p̄fectis. Quo p̄mo enī vitio lapsa est aīa: hoc vltimū vincit. Initiū aut̄ oīs peccati sup̄bia. Et initiū sup̄bie hominis: apostatare a deo. Exurge domine in ira tua: Quid adhuc iste quē p̄fectū dicim⁹: ad iram puocat deū: Nōne videndū est ne potius ille p̄fectus sit: qui cū lapidaret̄ dixit: Bñe ne statuas illis hoc peccatum: An et iste: nō aduersus hoies hec p̄catur: sed aduersus diabolū et angelos eius: quorū possessio peccatores atq̄ impij homies sunt: Nō ergo seuiens: sed misericors ad

uersus eū orat: quisq̄ orat vt ei auferatur ista possessio ab illo dño qui iustificat impiū. Cū. n. iustificatur impius: ex impio fit iustus. Et ex possessione diaboli: migrat in templū dei. Et qm̄ pena ē: vt cuiq̄ auferat possessio in qua dñari desiderat: hāc penā dicit iraz dei aduersus diabolū: vt desinat possidere quos possidet. Exurge dñe i ira tua. Exurge: hic appare dixit: hūanis vide licet et latentibus verbis. Quasi deus dormiat: cū in secret̄ suis incognit⁹ latet. Exaltare in finibus inimicorū meorū: Fines dixit ipsam possessionē. Vbi vult deum exaltari potius: id ē honorari et glorificari: q̄ diabolū: dum impij iustificantur: et laudant deū. Et exurge dñe deus meus in precepto qd̄ mandasti: Id est qz hūilitatē p̄cepisti: hūilis appare. Et tu prior imple qd̄ p̄cepisti: vt exemplo tuo vincētes superbiā: nō possideant a diabolo: q̄ aduersus tua p̄cepta superbiā p̄suasit dicēs: Ad inducate et apientur vobis oculi: et eritis tanq̄ dii. Et cōgregatio populorū circūdabit te. Duplex intellectus ē. Cōgregatio enī p̄p̄oz: siue credentiū: siue p̄sequentiū p̄t accipi: quorū vtrūq̄ eadē dñi nostri hūilitate factū est: Quā p̄temnens p̄sequentū multitudō: circūdedit eū. Be qua dictū ē: Quare fremuerūt gentes: et populi meditati sunt inania. Credentiū aut̄ p̄ eius humilitatē multitudō ita eum circūdedit: vt verissime diceretur: Licitas ex pte israel facta ē: vt plenitudo gentū intraret. Et illō: Postula a me et dabo tibi gentes hereditatē tuam: et possessionē tuā terminos terre. Et propter hanc in altum regredere: Id ē p̄pter hanc congregationē regredere in altū: quod resurgendo et in celū ascendēdo fecisse intelligitur. Ita enī glorificatus: dedit sp̄m̄ sanctū. Qui ante glorificationē eius dari nō posset: Sicut in euāgelio positū est: Spiritus aut̄ nōdū erat datus: quia Iesus nondū erat glorificatus. Regressus ergo in altum p̄pter congregationē populorū: misit spiritū sanctū. Quo impleti predicatores euangelij: orbem terraz ecclesijs impleuerūt. Potest et sic iste sensus intelligi: Exurge dñe in ira tua: et exaltare in finib⁹ inimicorū meorū: Id ē exurge in ira tua: et nō te intelligant inimici mei. Ut hoc sit exaltare: id ē altus efficere: nō intelligaris: quod refertur ad illud silentiū. Sic enī de hac exaltatione in alio psalmo dicit: Et ascendit

Alia lra
t synagoga.

super cherubin et volauit. Et posuit tenebras latibulum suum. Quia exaltatione: id est occultatione: cum de merito peccatorum suorum non intellexerint qui te crucifigent: congregatio credentium circumdabit te. Ipsa. n. humilitate exaltatus est: id est non est intellectus. Et ad hoc referatur. Et exurge domine deus meus in precepto quod mandasti: Id est cum appares humilis: altus esto: ut non intelligant inimici mei. Iusto autem sunt peccatores inimici: et pro impij. Et congregatio populorum circumdabit te: Id est per hoc ipsum quod te non intelligunt qui te crucifigent: credent in te gentes: atque ita congregatio populorum circumdabit te. Sed quod sequitur: si vere hoc significat: plus doloris habet: quia iam incipit sentiri: quod leticie: quia intelligitur. Sequitur enim: Et propter hanc in altum regredere: Id est et propter hanc congregationem generis humani qua ecclesie referte sunt: in altum regredere: id est rursus desine intelligi. Quid est ergo et propter hanc: nisi quia et ista te offensura est: ita ut verissime pronuncies dicens: Putas cum venerit filius hominis inueniet fide super terram: Item dicit de pseudo prophetis qui intelligunt heretici: propter eorum iniquitatem refrigescet caritas multorum. Lumen ergo et in ecclesijs: hoc est in illa congregatione populorum atque gentium: ubi nomen christianum latissime peragatum est: tanta erit abundantia peccatorum quae iam ex magna parte sentitur: none illa hic predicatur: que per alium quoque prophetam denunciata est fames verbi: Nonne et propter hanc congregationem peccatis suis a se lumine veritatis abalienantem in altum regreditur: id est ut aut nullis: aut per paucis. De quibus dictum est: Beatus qui perseverauerit usque in finem: hic saluus erit: teneat et percipiat sincera fides: et ab omnium prauarum opinionum labe purgata. Non ergo in merito dicitur. Et propter hanc congregationem in altum regredere: Id est secedere rursus in altitudinem secretorum tuorum: etiam propter hanc congregationem populorum quae habet nomen tuum: et facta tua: non facit. Sed siue superior: siue ista sit congruentior huius loci expositio: siue pro iudicio alterius alicuius melioris aut pariter: convenientissime sequitur: **Domine iudicat populos.** Siue enim in altum regressus est: cum post resurrectionem ascendit in celum: bene sequitur: **Domine iudicat populos** quia inde venturus est iudicare viuos et mortuos. Siue in altum regrediatur: cum peccatores christianos deseret: intelligentia veri-

tatis: quia de ipso aduentu dictum est: Putas veniens filius hominis inueniet fide suas in terra: Dominus enim iudicat populos. Quis dominus nisi Iesus christus? Pater enim non iudicat quemquam: sed omne iudicium dedit filio. Quapropter hec anima quae perfecte orat: unde de quemadmodum non timeat iudicij diem: et vere securo desiderio dicat in oratione: **Adueniat regnum tuum. Iudica:** inquit: **me domine secundum iustitiam meam:** In superiori psalmo infirmus deprecabatur: misericordiam potius implorans dei: quam commemorans vllum meritum suum. Quonia filius dei peccatores venit vocare in penitentiam. Itaque ibi dixerat: **Saluum me fac domine propter misericordiam tuam:** id est non propter meritum meum. Nunc autem quonia vocatus tenuit et seruauit precepta que accepit: audet dicere: **iudica me domine secundum iustitiam meam: Et secundum innocentiam meam super me.** Ista est vera innocentia: quae nec inimico nocet. Itaque bene se iudicari postulat secundum innocentiam suam: qui vere dicere potuit: **Si reddidi retribuentibus mibi mala.** Quod autem addidit: **super me:** non ad innocentiam tantum: sed ad iustitiam quoque subaudiri potest. Et iste sit sensus: **Iudica me domine secundum iustitiam meam: et secundum innocentiam meam:** que iustitia et innocentia super me est. Quo additamento demonstrat: id ipsum: quod anima iusta est innocens: non per se habere: sed per illustrantem et illuminantem deum. De hac. n. dicit in alio psalmo: **Tu illuminabis lucernam meam domine:** Et de Joanne dicitur: **Quia non erat ille lumen: sed testimonium perhibebat de lumine.** Ille erat lucerna ardens et lucens. Lumen ergo illud veri anime tanquam lucerne accedunt: non alieno sed proprio splendore prefulget: quod est ipsa veritas. Ita ergo dicitur: **secundum iustitiam meam et secundum innocentiam meam super me:** tanquam si lucerna ardens et lucens diceret: **Iudica me secundum flammam que super me est:** id est non qua sum ego: sed qua fulgeo accensa de te. **Consummetur autem nequicia peccatorum:** Consummetur inquit: proficiatur secundum illud quod est in Apocalypsi. **Iustus iustior fiat: et sordidus sordescat adhuc.** Videtur enim consummata nequicia hominis: qui crucifixus filius dei. Sed eorum maior est: qui noluerunt recte viuere: et oderunt precepta veritatis: pro quibus crucifixus est filius dei. **Consummetur ergo inquit nequicia peccatorum:** id est pueniatur ad summam nequiciam: ut possit iustum iam venire iudici-

um. Sz qm̄ nō solū dictū est: sordidus for-
 descat adhuc: sed etiā dictū est: iustus iu-
 stior fiat: annectit ⁊ dicit: **Et dirige iu-
 stum: scrutās corda ⁊ renes deus.**
 Quō q̄ iust⁹ dirigi pōt: nisi in occulto: qm̄
 etiā ecclesia illa que initio tpm̄ christiano-
 rū: cū ad huc p̄secutiōe seculariū hominū
 sancti p̄merent: miranda videbat hoībus.
 Nunc postq̄ in tanto culmine nomē cepit
 esse christianiū: creuit hypocrisis: id ē simu-
 latio: eoz scz q̄ noīe christiano: malūt hoī-
 bus placere q̄ deo. Quō ergo dirigitur iu-
 stus in tanta p̄fusione simulatiōis: nisi dū
 scrutatur corda ⁊ renes de⁹: vidēs oīm co-
 gitationes q̄ noīe cordis significare sunt: ⁊
 delectationes q̄ nomine renū intelligunt.
 Recte quippe tp̄aliū ⁊ terrenarū rerū de-
 lectatio: renib⁹ tribuitur: qz ⁊ ip̄a ps est in-
 ferioz hominis: ⁊ ea regio est vbi carnalis
 generationis voluptas habitat: per quaz
 in hanc erūnosam ⁊ fallacis leticie vitā: p̄-
 successionē plis natura hūana trāsfundit.
 Scrutās q̄ cor nostrū de⁹: ⁊ p̄spiciens ibi
 esse vbi est thesaur⁹ nr: id est in celis: Scru-
 tās etiā renes: ⁊ p̄spiciens nō nos acq̄escere
 carni ⁊ sanguini: s̄ delectari in dño: dirigit
 iustū in ipsa p̄sciētia corā se: vbi nullus ho-
 minū videt: s̄ solus ille q̄ p̄spicit qd quisq̄
 cogitet: ⁊ quid quēq̄ delectet. Finis. n. cu-
 re delectatio est: qz eo q̄sq̄ curis ⁊ cogita-
 tionib⁹ nititur: vt ad suā delectationē pue-
 niat. Elidet igit̄ curas nostras: qui scrutat
 cor. Elidet aut̄ fines curarū: id est delecta-
 tiones: qui p̄scrutat renes. Ut cū inuene-
 rit: nō ad p̄cupiscentiā carnis: neq̄ ad cō-
 cupiscentiā oculoꝝ: neq̄ ad ambitionē se-
 culi: q̄ oīa trāseunt tanq̄ vmbra: inclinari
 curas nostras: s̄ ad gaudia rerū eternarū
 sustollī: que nulla cōmutatiōe violant: di-
 rigit iustū scrutās corda ⁊ renes de⁹. Ope-
 ra enī nostra q̄ factis ⁊ dictis opamur: p̄nt
 esse nota hoībus: sed quo aio fiant: ⁊ quo
 p̄ illa puenire cupiam⁹: solus ille notuit q̄
 scrutat corda ⁊ renes de⁹. **Iustū ⁊ au-
 xiliū meū a dño: qui saluos facit re-
 ctos corde.** Buo sunt officia medicine:
 Unū q̄ sanat infirmitas: Alterū q̄ sanitas
 custodit. Juxta illud p̄mū: dictū ē in supi-
 ore psalmo: Misere mei dñe: qm̄ infir-
 mus sū. Juxta s̄ alterū: in hoc psalmo di-
 cit̄: Si est iniquitas in manib⁹ meis: Si red-
 didi retribuētib⁹ mibi mala: decidā merito
 ab inimic̄ meis inanis. Ibi enī infirmus
 vt liberet̄. Hic iā sanus ne corrupat̄: orat.

Alia lra. t dirige.

Alia lra. adiutorii.

Juxta illud: ibi dicit̄: Saluus me fac p̄
 misericordiaz tuā. Juxta istud: h̄ dicit̄: Judica
 me dñe s̄m iusticiā meā. Ibi enī: vt a mor-
 bo euadat remediū: h̄ aut̄: ne in morbu re-
 cidat tuitionē petit. Juxta illd̄: dicit̄: Sal-
 uū me fac dñe s̄m misericordiam tuā. Juxta s̄
 d̄: Iustū auxiliū meū a dño: q̄ saluos fa-
 cit rectos corde. Et illa enī ⁊ ista saluos fa-
 cit. Sz illa ex egritudine ad salutē trāsfert:
 hec in ipsa salute p̄seruat. Itaq̄ ibi: mise-
 ricors auxiliū est: qz nullum habet meritū
 pctōꝝ q̄ adhuc iustificari desiderat: credēs
 in eū q̄ iustificat impiū. Hic aut̄: iustū au-
 xiliū est: qd iam iusto tribuit. Bicat q̄ ibi:
 peccator: qui dixit: Infirmus sum: Saluus
 me fac domine p̄pter misericordiā tuam.
 Et dicat hic iustus: qui dixit: Si reddidi
 retribuētib⁹ mibi mala. Iustū auxiliū
 meū a domino: qui saluos facit rectos cor-
 de. Si enī medicinā exhibet qua sanemur
 infirmi: quātomagis eā qua custodiamur
 sani. Quoniā si cū adhuc peccatores esse
 mus: christus p̄ nobis mortuus est: quan-
 tomagis nunc iustificati: salui erimus ab
 ira p̄ ipsum. Iustū auxiliū meū a domino
 qui saluos facit rectos corde. Dirigit iu-
 stū: scrutās corda ⁊ renes deus. Iusto aut̄
 auxilio: saluos facit rectos corde. Non si-
 cut scrutat corda et renes: ita saluos facit
 rectos corde ⁊ renibus: quia cogitationes
 male sunt in prauo corde: ⁊ bone in rec-
 to corde. Delectationes autem non bone
 ad renes pertinent: quia inferiores sunt at-
 q̄ terrene. Bone vero non ad renes: sed
 ad ipsum cor. Propterea nō ita dici pos-
 sunt recti renibus: sicut dicuntur recti cor-
 de. Cum iam vbi cogitatio: ibi et delecta-
 tio est. Quod fieri non potest: nisi cū diui-
 na atq̄ eterna cogitantur. Bedisti inquit
 leticiā in corde meo: cū dixisset: Signatū
 est super nos lumē vultus tui domine. Nā
 phantasmata rez temporalū que sibi ani-
 mus fingit: cuz se spevana mortalit̄q̄ iacta-
 tur: quibus inanib⁹ imaginatiōib⁹ afferat se
 pe deliram insanāq̄ leticiā: non tamen
 cordi hec delectatio: sed renibus tribuēda
 est: quia ille omnes imaginationes de infe-
 rioribus: hoc est terrenis carnalibusq̄ re-
 bus attracte sunt. Ita fit: vt scrutās corda
 ⁊ renes deus: ⁊ p̄spiciens in corde rectas
 cogitationes: in renibus nullas delectatio-
 nes: iustū auxiliū p̄beat: rectis corde: vbi
 mundis cogitationibus superne delectati-
 ones sociantur. Et ideo in alio psalmo cū

dixisset: Insuper et usque ad noctem increperunt me renes mei: subiecit de auxilio dicens: Providebā dominus in conspectu meo semper: quoniam a dextris est mihi ne commovear. Ubi ostendit suggestiones tamen se a renibus passū: non etiam delectationes: quod si pateret: utique commoveret. Dixit autem a dextris est mihi dominus ne commovear: deinde subiungit: propter hoc letatus est cor meum: ut renes eum increpare potuerint non delectare. Non itaque in renibus: sed ibi facta est delectatio: ubi aduersus renem increpationem percussus est deus a dextris esse: id est in corde

Alia lra
et patiens.

Deus iudex iustus fortis et loganimus: Quis deus iudex: nisi deus qui iudicat populos. Ipse iustus: qui reddet unicuique iuxta opera sua. Ipse fortis: qui etiam persecutores impios: cum sit potentissimus pro nostra salute tolerauit. Ipse loganimus: qui etiam ipsos qui persecuti sunt: non statim post resurrectionem ad supplicium rapuit: sed sustinuit: ut se aliquando ad salutem ab illa impietate conuerterent. Et adhuc sustinet: seruans ultimo iudicio ultimam penam: et nunc usque inuitans peccatores ad penitentiam. **Non ira adducens per singulos dies.** Significanti fortasse dicit: iram adducens: quod irascens. Et ita in exemplaribus grecis inuenimus. Ut non sit in ipso ira qua punit: sed in animis eorum ministrorum qui preceptis veritatis obtemperant: per quos iubetur etiam inferioribus ministerijs qui vocantur angeli iracundie: ad puniendam peccata. Quos iam non propter iusticiam qua non gaudent: sed propter maliciam pena humana delectat. Non ergo deus iram adducit per singulos dies: id est non per singulos dies ad vindictam congregat ministros suos. Nunc enim patientia dei ad penitentiam inuitat. Ultimo vero tempore: cum ibi homines propter duritiam suam et cor impenitens: thesaurizauerint sibi iram in die ire et reuelationis iusti iudicij dei gladium suum vibrabit.

Alia lra
et pueri fuerit.

Nisi conuertimini: inquit: gladium suum vibrabit: potest ipse homo dominicus gladius dei intelligi bis acutus: id est framea: que non vibrauit primo aduentu: sed tanquam in vagina humilitatis abscondit. Vibrabit autem: cum in secundo aduentu veniens iudicare viuos et mortuos: in manifesto splendore claritatis sue: iustis lumine suo: et terrore impijs coruscabit. Nam in alijs exemplaribus pro eo quod est Gladium suum vibrabit. Frameam suam splendificabit: positum est. Quo verbo conuenientissime si-

gnificari arbitror ultimam dominice claritatis aduentum: quandoquidem ex ipsius persona intelligitur: quod alius psalmus habet: Libera domine ab impijs animam meam: frameam tuam ab inimicis manus tue. **Arcum suum tetendit et parauit illum.** Non passim verborum tempora pretereunda sunt: quod gladium de futuro dixit vibrabit: arcum de preterito tetendit. Deinde preteriti temporis consequitur verba. **Et in ipso parauit vasa mortis: sagittas suas ardentibus operatus est.** Arcus ergo istius: scripturas sanctas: libenter acceperim: ubi fortitudine noui testamenti: quasi neruo quodam: duricia veteris flexa et edomata est. Hinc tanquam sagitte emittuntur apostoli: vel diuina preconiata iaculantur. Quas sagittas ardentibus operatus est: id est qui percussit diuino amore flagrant. Qua enim alia sagitta percussa est: que dicit: Inducite me in domum vini: constituite me inter vngenta: constipate me inter mella: quoniam vulnerata caritate ego sum. Quibus alijs sagittis accedit: qui redire ad deum cupiens: et ab ista peregrinatione remeare: aduersus dolosas linguas petit auxilium. Et ei dicitur: Quid des tibi: aut quid adicias tibi aduersus linguam dolosam: Sagitte potentis acute: cum carbonibus vastatorijs: Id est: quibus percussus atque inflamatus: tanto amore ardeas regni celorum: ut omnium resistentium et a proposito reuocare volentium: linguas prenas: et persecutiones eorum derideas: dicens: Quis me sepabit a caritate christi: tribulatio: an angustia: an persecutio: an fames: an nuditas: an piculum: an gladius? **Lertus sum enim inquit: quod neque mors: neque vita: neque angelus: neque principatus: neque potentia: neque futura: neque virtus: neque altitudo: neque profundum: neque creatura alia poterit nos seperare a caritate dei: que est in christo Iesu domino nostro.** Sic ardentibus sagittas suas operatus est. Nam in grecis exemplaribus ita inuenitur: sagittas suas ardentibus operatus est. Latina autem: ardentibus: plerumque habet. Sed siue ipse sagitte ardeat: siue arde re faciat: quod utique non potest: nisi et ipse ardeant: integer sensus est. Sed quia non sagittas tantum: sed etiam vasa mortis dixit in arcu domini parasse. Queri potest que sint vasa mortis: An forte heretici: Nam et ipsi ex eodem arcu: id est ex eisde scripturis in animas non caritate inflammandas: sed venenis perimendas insiliunt: quod non contingit

Alia lra
et effectus.

Canth
Lantini

nisi p meritis. Propterea diuine puiden-
 tie etiā ista dispositio tribuenda est. Nō qz
 ipsa peccatores facit: sed qā ipsa ordinat
 cū peccauerint. Nōalo etiā voto per pecca-
 tū legentes: male coguntur intelligere: vt
 ipsa sit pena peccati: quozū tamē morte: fi-
 lij catholice ecclesie tanq̄ quibusdā spinis
 a somno excitant: vt ad intelligentiā diui-
 narū pficiant scripturarū. Oportet etiā et
 hereses esse: vt pbati inquit manifesti fiāt
 inter vos: hoc est inter hoies: cū manifesti
 sint deo. An forte easdem sagittas ⁊ vasa
 mortis disposuit ad pncipiē infidelium: ⁊ ar-
 dentes vel ardentib⁹ opatus est ad exercita-
 tionē fidelium. Nō em̄ falsū est qd̄ Ap̄ls di-
 cit: Alijs sumus odor vite in vitam: Alijs
 odor mortis in mortē. Et ad hec q̄s idone-
 us: Nō q̄ mix si idē apli: ⁊ vasa mortis sūt
 eis a quib⁹ psecutionez passi sunt: ⁊ ignee
 sagitte ad inflāmāda corda credētū. Nō
 hanc autē dispensationē iustū veniet iudi-
 ciū. De quo ita dicit: vt intelligamus vni-
 cuiq̄ hōi suppliciu⁹ fieri de peccato suo: ⁊
 ei⁹ iniquitatē in penā pueri. Nec putem⁹
 illā tranquillitatē: ⁊ ineffabile lumē dei de
 se pferre vñ peccata puniant: sed ipsa pec-
 cata sic ordinare: vt que fuerūt delectamē-
 ta hōi peccati: sint instrumēta dño punien-
 ti. **Eccē: inqt: pturiuit iniusticiā:**
Quid enī pceperat: vt iniusticiā pturiret:
Cocepit: inqt: labore: Hinc ē. n. illd̄:
In labore māducab panē tuū. Hinc etiā
z illd̄: Venite ad me oēs q̄ laborat: ⁊ one-
rati est: Jugū enī meū leue ē: ⁊ onus meū
leue. Nō em̄ poterit labor finiri: nisi b̄ q̄sq̄
diligat: qd̄ inuito nō possit auferri. Nā cū
ea diligunt que possum⁹ cōtra voluntatez
amittere: necesse est vt p̄ his miserrime la-
boremus: ⁊ vt hec adipiscamur: in angu-
stijs terrenarū erūnarū: cū sibi quisq̄ illa
rapere ⁊ puenire alterū: aut extorquere al-
teri cupit: iniusticias machinemur. Recte
ergo ⁊ p̄orsus ex ordine pturiuit iniustici-
am: qui pcepit labore. Parit autē quid: ni-
si qd̄ pturiuit: quis nō hoc pturiret qd̄ cō-
cepit. Nō enī hoc nascitur: qd̄ cōcipit: sed
cōcipitur semen: nascitur qd̄ format ex se-
mine. Labor est igit̄ semen iniquitatis: pec-
catū autē cōceptio laboris: id est: illud pri-
mū peccatū apostatare a deo. Parturiuit
ergo iniusticiā: qui cōcepit labore. Et pe-
perit iniquitate. Iniquitas hoc est: qd̄
iniusticia. hoc ergo peperit: quod parturi-
uit: Quid: deinde sequit. Lacū ape-

ruit ⁊ effodit illum. Lacū aperire: est
 in terrenis rebus: id est tanq̄ in terra frau-
 dē parare: quo ali⁹ cadat: quē vult decipe
 iniustus. Aperit autē hic lacus: cuz p̄sentit
 male suggestioni terrenarū cupiditatū. Et
 fodit vero: cū post p̄sensionē opatōi frau-
 dis instatur. S; vñ fieri pōt: vt iniquitas
 pus ledat hominez iustū in quē p̄cedit: q̄
 cor iniustū vñ p̄cedit. Itaq̄ fraudator pe-
 cunie(verbi gratia) dū cupit aliū dāno la-
 cerare: ip̄e auaricie vulnere sauciaf. Quis
 autē vel demēs: nō videat quātū inter hos
 distet: cū ille patiat̄ damnū pecunie: ille in-
 nocentie. **Incidet: ergo: in foueā quā**
fecit. Quod in alio psalmo dicit: Logno
scet dñs iudicia facies: in opibus manūū
suarū cōprehēsus est pctōr. Cōuerte
tur ⁊ labor ei⁹ ⁊ caput ei⁹: ⁊ iniquitas
eius in vertice ei⁹ descendet. Nō. n.
 voluit ipse peccatū euadere: s; fact⁹ est sub
 peccato tāq̄ seru⁹: dicēte dño: **Dis q̄ pec-**
cat: seru⁹ est. Erut q̄ iniquitas ei⁹ sup ipm:
 cū ipse iniquitati sue subdit: qz nō potuit dice-
 re dño qd̄ innocētes ⁊ recti dicūt: **Gloria**
mea ⁊ exaltās caput meū. Ita q̄ ipse inferi-
or erit: vt ei⁹ iniquitas sit supior: ⁊ in illū de-
scēdat: qz grauat illū ⁊ onerat: ⁊ ad requiē
sanctoz reuocare non sinit. Hoc fit: cū in
hoie puerfo seruit ratio: ⁊ libido dñaf.
Confitebor dño fm iusticiā eius.
 Nō ista p̄fessio pctōz est. Ille enī hoc dicē:
 q̄ supius verissime dicebat: **Si ē iniquitas in**
mamb⁹ meis. S; p̄fessio iusticie dei: q̄ ita lo-
q̄mur: Vere dñe iust⁹ es: qm̄ ⁊ iustos sic p̄te-
gis vt p̄ te ipm̄ eos illumines. Et peccato-
res sic ordinas: vt nō tua: sed sua malicia
puniāt. Ista p̄fessio ita dñm laudat: vt ni-
hil possint ipioz valere blasphemie. Qui
volentes excusare facinora sua: nolūt sue
culpe tribuere quod peccant: hoc est no-
lunt sue culpe tribuere culpam suā. Itaq̄
aut fortunā: aut fatū iueniūt qd̄ accusent:
Aut diabolū: cui nō cōsentire in ptāte nra
esse voluit: q̄ nos fecit: Aut aliā naturā in-
ducūt que nō sit ex deo: fluctuantes mise-
ri ⁊ errantes potius: q̄ cōsentes deo: vt
eis ignoscat. Non enī oportet ignosci: nisi
dicēti: peccauī. Qui ergo videt merita ani-
marū sic ordinari a deo: vt dum sua cuiq̄
tribuuntur: pulchritudo vniuersitatis nul-
la ex parte violetur: in omnibus laudat de-
um. Et ista est nō peccatorū: sed iustoz cō-
fessio. Nō enim peccatorū cōfessio est: dñi
dicat domin⁹: Confiteor tibi domine celi ⁊

Alia lra
t̄ dolorē.

Confiteor dño fm iusticiā eius
est ignis illo tempore

Alia lra
t̄ dolorē.

terre: quia abscondisti haec a sapientibus: et reuelasti ea paruulis. Item in Ecclesiastico dicitur: Confitemini domino in omnibus operibus eius. Et hec dicitur in professione: opera domini uniuersa bona ualde. Quod in isto psalmo intelligi potest: si quis per pia merita domino adiuuante: distinguat inter iustorum premia: et supplicia peccatorum. Quoadmodum his duobus uniuersa creatura quam deus a se condita regit: mirifica et pauca cognita pulchritudine decorat. Ita ergo ait: Confitebor domino secundum iustitiam eius: tanquam ille qui uiderit non factas tenebras a deo: sed ordinatas tamen. Deus enim dixit: Fiat lux: et facta est lux. Non dixit: fiat tenebre: et facte sunt tenebre: et tamen ipsas ordinauit. Et ideo dixit: Misit deus in lucem et tenebras. Et uocauit deus lucem diem: et tenebras uocauit noctem. Ista distinctio aliter fecit et ordinauit: aliud autem non fecit: sed tamen etiam hoc ordinauit. Ita uero tenebrae significari peccata: et in propheta inuenimus qui dicit: Et tenebrae tuae tanquam meridies erunt. Et in Apolo dicitur: Qui odit fratrem suum: in tenebris est. Et illud precipue: Abijciam opera tenebrarum: et in duamur arma lucis: Non quod aliquid sit natura tenebrarum: Omnis enim natura in quantum natura est: esse cogit. Esse autem: ad lucem pertinet: non esse ad tenebras. Qui ergo deserit eum a quo factus est: et inclinatur in id uero factus est: in nihilum. in hoc peccato tenebrae: et tamen non penitus perit: sed in infimis ordinatur. Itaque postquam dixit: Confitebor domino: ne peccatorum confessionem intelligerem: subiicit ultimum. Et psallam nomini domini altissimi. Psallere autem ad gaudium pertinet. Penitentia uero peccatorum ad tristitiam. Potest iste psalmus etiam in persona domini hominis intelligi: si modo ea quae ibi humiliter dicta sunt: ad nostram infirmitatem referantur: quam ille gestabat.

ExPLICIT Tract. de ps. VII. Incipit Tract. de ps. VIII. **I**n fine per torcularibus: Ps. ipsi David.

Nihil de torcularibus in textu eius psalmi cuius iste titulus est: dicere uideat. In quo apparet multis et varijs similitudinibus unam eademque rem in scripturis sepe insinuari. Torcularia ergo possumus accipere ecclesias: eadem ratione quae et area intelligitur ecclesiam. Quia siue in area siue in torculari nihil aliud agitur: nisi ut fructus ab integumentis purgentur qui necessaria erant: et ut nascerentur: et ut crescerent: atque ad maturitatem uel messis uel uindemiae peruenirent. His ergo uel integumentis uel sustentaculis: id est paleis in area frumenta: et uinacis in torcularibus uina exuuntur. Sic

in ecclesijs a multitudine secularium hominum quae simul cum bonis congregatur (quibus ut nasceretur et apti fierent uerbo diuino: necessaria erat illa multitudo) id agit: ut spirituali amore per operationem ministrorum dei separent. Agitur enim nunc ut non loco: sed affectu interim separent boni a malis: quibus simul in ecclesijs quibus attinet ad corporalem praesentiam: praesentent. Aliud autem erit tempus: quod uel frumenta in horrea: uel uina in cellas segregentur. Frumenta inquit recondentur in horreis: paleas autem comburentur igni inextinguibili. Eadem res in alia similitudine sic intelligi potest: Quia recedat in apothecis: uinacia uero pecoribus perciet: ut uel tres pecorum: per penis gebennarum per similitudinem intelligere liceat. Est alius intellectus de torcularibus: dum tamen ab ecclesiarum significatione non recedat. Nam et uerbum diuinum: potest uia intelligi. Dicitur enim et de minus botrus uue: quem ligno suspensum: de terra praemissionis qui praemissi erant a populo israel: tanquam crucifixum attulerunt. Verbum itaque diuinum: cum enunciationis necessitate usurpat uocis sonum: quo in aures perueniat audientium: eodem sono uocis tanquam uinacis: intellectus tanquam uinum includitur: et sic uia ista in aures uenit: quasi in calcatoria torculariorum. Ibi autem discernitur: ut sonus uel ad aures ualeat: intellectus autem memoria eorum qui audiunt: uelut quodam lacu excipitur: inde transeat in morum disciplinam et habitum mentis: tanquam de lacu in cellas: in quibus si negligentia non acuerit: uelustate firmabitur. Acuit namque in iudeis: et hoc aceto domini potauerunt. Nam illud uinum quod de generatione uitis noui testamenti bibiturus est cum sanctis suis dominus in regno patri sui: suauissimum atque firmissimum sit: necesse est. Solent accipi torcularia etiam martyria: tanquam afflictione persecutionum calcatis eis: qui christi nomen confessi sunt. Adhortalia eorum tanquam uinacia in terra remanserunt. Die autem in requie celestis habitacionis emanauerunt. Sed neque isto intellectu ab ecclesiarum fructificatione disceditur. Psallitur ergo per torcularibus: per ecclesie constitutione: cum dominus noster postquam surrexit: ascendit in celos. Tunc enim misit spiritum sanctum: quo impleti discipuli: cum fiducia praedicauerunt uerbum dei: ut ecclesie congregarentur. Itaque sequitur:

Domine dominus noster: quod admirabile est nomen tuum in uniuersa terra. Quero unde sit ad

mirabile nomē eius in vniuersa terra. **R**e
spondetur. **Q**uoniam eleuata est
magnificētia tua: super celos. **U**t
iste sit sensus: **D**ñe: qui es dñs noster: q̄s
te admirāf oēs q̄ incolūt terrā: qm̄ tua ma
gnificētia de terrena humilitate sup celos
eleuata ē. **H**inc em̄ apparuit q̄s descēdēs:
cū a q̄busdā visuz est: z a ceteris creditū q̄
ascēdēs. **E**x ore infantū z lactentiū
p̄fecisti laudē p̄pter inimicos tuos:
Nō possū accipe alios infātes atq̄ lacten
tes: q̄s eos q̄b̄ dicit **A**plūs: **L**āq̄ puul in
chusto lac vobis potū dedi: n̄ cibū. **Q**uos
significabāt illi q̄ dñm p̄cedebāt laudātes.
In q̄s ip̄e dñs h̄ testimonio vsus ē: cū di
cēb̄ iudeis vt eos corripet: r̄ndit: **N**ō le
gisti: ex ore infantū z lactentiū p̄fecisti lau
dē. **B**n̄ aut̄ nō ait fecisti: s̄ p̄fecisti laudē.
Sūt em̄ in eccl̄ijs etiā bi q̄ nō iā lacte potā
tur: s̄ vescūt cibo: q̄s idē **A**plūs signat di
cēs: **S**apiētiā loqm̄ur inf̄ p̄fectos. **S**z n̄ ex
his solis p̄ficiūt eccl̄ie: qz si soli eēt: nō cō
suleref generi hūano. **C**ōsulit̄ at̄ cū illic q̄s
nōdū capaces cognitōis rez spūaliū atq̄
eternaz: nutriunt̄ fide tp̄alis historie: q̄ p̄
salute nr̄a post p̄iarchas z p̄phas: ab ex
cellētissima dei virtute atq̄ sapiētia etiā sus
cepti hoīs sacramēto admiſtrata ē: i q̄ sal
est oī credēti. **U**t auctoritate cōmonit̄: p̄
ceptis inseruiat: q̄b̄ purgat̄ vnusq̄sq̄ z in
caritate radicat̄ atq̄ fundat̄: possit cū san
ctis nō iā puulus in lacte s̄ iuuenis i cibo:
cōp̄hedere latitudinē: lōgitudinē: altitudi
nē: z p̄fundū: sare etiā supeminētē sciam
caritātē christi. **E**x ore inq̄t infantū z lactē
tiū p̄fecisti laudē p̄pter inimicos tuos. **I**ni
micos huic disp̄latiōi q̄ facta ē p̄ **J**esum
christū z hūc crucifixū: gn̄aliter accipe de
bem̄ oēs q̄ vetāt credere icognita: z certā
sciam pollicent̄. **S**icut faciūt heretici vni
uersi: z illi q̄ i sup̄stitiōe gētiliū p̄bi noīant̄.
Nō q̄d scie pollicitatio repl̄dēda sit: s̄ q̄d
gradū saluberrimū z necessariū fidei negli
gēdū putāt: p̄ quē in aliqd̄ certū: q̄d eē nisi
eternū nō p̄t: oportet ascēdi. **H**inc eos ap
paret nec ip̄am sciam h̄re: quā p̄tēpta fide
pollicent̄: qz tam vtilē ac necessariū gradū
ei⁹ ignorant. **E**x ore q̄ infantū z lactentiū
p̄fecit dñs noster laudē: mandās p̄mo p̄
phetā: **N**isi credideritis: nō intelliget̄. **E**t
ip̄e p̄ se dicēs: **B**eatī q̄ nō viderūt z credi
turi sunt. **P**ropter inimicos: **C**ōtra q̄s eti
am illud dicit: **C**ōfitebor tibi dñe celi z ter
re: qz abscondisti hec a sapiētib̄: z reuela

sti ea puulis. **A** sapientibus em̄ dixit: nō q̄
sapiētes sint: s̄ q̄ esse se putāt. **U**t destru
as inimicū z defensorē. **Q**uē nisi he
reticū: **N**ā z ip̄e est inimic⁹ z defensor: qui
fidē xp̄ianā cū oppugnet: videt̄ defendere.
Quē etiā philolophi hui⁹ mūdi b̄n̄ intelli
gant̄ inimicū z defensorē: qm̄ quidē fili⁹ dei
virt⁹ z sapiētia dei est: qua illustrat̄ oīs q̄s
quis vitate sapiēs efficit. **H**ui⁹ illi se anta
tores esse p̄fident: vñ etiāz p̄bi noīant̄. **E**t
p̄pterea illā vident̄ defendere: cū inimici
sint eius: qm̄ sup̄stitiōes noxias vt colant̄
z venerent̄ hui⁹ mūdi elemēta: suadere nō
cessant. **Q**uī videbo celos opa di
gitorū tuorū: **L**egim⁹ digito dei scriptā
legē: z datā p̄ **M**oyſen sanctū seruū eius.
Quē digitū dei: multi intelligūt spiritū san
ctū. **Q**uapropter si digitos dei: eosdē ip
sos ministros spiritusctō replet⁹: p̄pter ip
sū spiritū q̄ in eis opat̄ recte accipim⁹: qm̄
p̄ eosdē nobis oīs diuina scriptura p̄fecta
est: p̄ueniēter intelligim⁹ h̄ loco: celos: dic
tos libros vtriusq̄ testamēti. **B**ictū ē aut̄
etiā de ip̄so **M**oyſe a maḡ regis **I**shara
onis cū ab eo sup̄pati eēt: **D**igit⁹ dei ē hic.
Et q̄d scriptū est: **C**elū p̄licabit̄ sicut liber:
etiā si de isto ethereo celo dictū est: cōgrue
tū ex hac eadē similitudine: in allegoria libro
rū celi noīant̄. **Q**uī videbo inq̄t celos opa
digitorū tuorū: **I**d est: cernā z intelligā sc̄p
turas: q̄s opante spūsancto p̄ ministros tu
os cōscripsisti. **P**ossunt itaq̄ etiā sup̄ius
celi noīati: iisdem libri accipi: vbi ait: **Q**uī
eleuata est magnificētia tua sup celos: **U**t
tor⁹ iste sit sensus: qm̄ magnificētia tua ele
uata est super celos. **E**xcedit enī magnifi
cētia tua: oīm scripturarū eloquia. **E**x ore
infantiū z lactentiūz p̄fecisti laudē: vt a
fide scripturarū inciperēt: qui cupiunt ad
tue magnificētie noticiā puenire. **Q**ue su
per scripturas eleuata est: qz transit z supe
rat oīm verborū linguarūq̄ p̄conia. **I**n
clinauit q̄ sc̄pturas deus vsq̄ ad infantūz
z lactentiūz capacitātē: sicut in alio psalmo
canit̄: **E**t inclinauit celos z descendit: z h̄
fecit p̄pter inimicos: qui p̄ sup̄biā loquaci
tatis inimici crucis christi: etiā cuz aliqua
vera dicit̄: paruulis tñ z lactentib⁹ p̄des
se nō possunt. **I**ta destruit inimic⁹ z defen
sor: **Q**ui siue sapiētiā: sine etiā christi no
mē dōfēdere videat̄: ab h⁹ tñ gradu fidei
oppugnat eā vitatē: quā p̄mptissime polli
cet̄. **P**ropterea etiā illā nō h̄re p̄uincit̄: qz
oppugnādo gradū ei⁹: quod est fides: quē

Alia fra
vitozem

Alia fra h̄
tuos.

line seculariū boīm q̄
regū quib⁹ vt nō cret̄
vniuersa eccl̄ia erat d
gē: vt spūali amore p̄
p̄ta sp̄at. **D**ignū em̄
l̄ afflicto vtrūq̄ sp̄rit
s̄ simul in eccl̄ie q̄s
p̄nā: vniuersū. **E**lud
frumēta in boīa: vel
gent̄. **F**rumēta inq̄ re
p̄alcas aut̄ cōduret agni
l̄ res in aliū similitudi
ma recōdet in apothē
cordus p̄p̄ct: vt vi
us gēbentū q̄ simi
licat. **E**t aliū mēlō
res: dū tamē ab eccl̄ie
recōdat. **N**ā z verū do
ip̄. **D**icit̄ em̄ cū z do
quē ligno suspēdit̄: de
p̄m̄m̄ erant a p̄p̄o
i amulēt. **E**rbum
icacionis necessitate
quo in aures p̄chaf
vōc: tanq̄ vna cōs
uz in claudū: sic vna
uasi in eucharōia to
dilectū: vt sonus vi
intellēctus aut̄ nemo
velut quodam lacu
cat in morū discipli
tanq̄ de lacu in cel
sentia nō acuerit: ve
it nans in iudicē: r̄
erūt. **N**ā illud vni
tis noui testamēti
suis domū in regnū
atq̄ firmamēto lōre
cipi totā: em̄ mar
one p̄fessionū calca
omē cōfessū sunt. **A**d
acu in terra remanēt.
elefne babuātiōis em̄
p̄ illo intellectu ab
one dōfēctō: **N**ā
rbus: p̄zōle cōfē
noster p̄p̄s l̄rere:
Eunc em̄ m̄la sp̄ritū
i dōfēctō: cum fiducā
i dōfēctō: cōp̄o
ḡs noster: q̄
ē nome tuū
a. **Q**uō mōdō

admodū in eū p̄scendat: ignorat. Hinc q̄
destruit temerari⁹ ⁊ ecc̄ pollicitorū vitat⁹:
q̄ est inimic⁹ ⁊ defensor: cū vident celi opa
digitorū dei: id est: intelligit scripturē p̄du-
cte vsq; ad infantū tarditatē: ⁊ eos p̄ hū-
litate historice fidei q̄ tp̄alit gesta ē: ad lī-
limitatē intelligētie rez̄ eternaz̄ bñ nutri-
tos ⁊ roboratos: erigūt ī ea q̄ p̄firmāt. Isti
quippe celi: id est isti libri: opa sūt digitorū
dei. Sancto etē spū in sc̄tis opante: cōfe-
cti sūt. Nā qui gloriā suā pot⁹ q̄ salutē ho-
minū attēderit: sine spū sancto locuti sunt:
in q̄ sunt viscera misericōdie dei. Qm̄ videbo
celos opa digitorū tuorū. **Luna ⁊ stel-
las q̄s tu fundasti.** Luna ⁊ stelle in cel-
sūt fundate: Quia ⁊ vn̄uersalē eccl̄ia in cu-
ius sepe significatiōe luna ponit⁹: ⁊ p̄tula-
tim p̄ loca singla eccl̄ie q̄s noīe stellaz̄ insi-
nuatas arbitror: in eisdē sc̄pturis colloca-
te sūt: q̄s celoz̄ vocabulo p̄sitas credim⁹.
Cur at̄ lūa recte significet eccl̄iaz̄: opportu-
n⁹ in alio psalmo p̄siderabit⁹: vbi dictū ē:
P̄ctōres intēderūt arcū: vt sagittēt in ob-
scura lūa rectos corde. **Quid ē hō q̄
memor es ei⁹: aut fili⁹ hoīs qm̄ tu
visitas eū.** Quid inf̄ hoīem ⁊ filiū hoīs
distet: q̄ri p̄t Si. n. nihil distaret: si ita pone-
ret⁹: hō: aut fili⁹ hoīs: p̄ disunctionē. Nā si
ita sc̄ptū eēt: qd̄ est hō q̄ memor es ei⁹: ⁊ fi-
li⁹ hoīs qm̄ visitas eū: repetitū videret qd̄
dictū ē hō. Nūc vero cū sonat hō aut fili⁹
hoīs: māifestior̄ insinuat̄ distātia. Hoc sane
retinēdū ē: q̄ oīs fili⁹ hoīs hō: q̄uis n̄ oīs
hō fili⁹ hoīs possit̄ itelligi. Adā q̄ppe hō: si
n̄ fili⁹ hoīs. Quap̄opt̄ hinc iā lz̄ attēdere
atq; discernere: qd̄ h̄ in loco inf̄ hoīem ⁊ fi-
liū hoīs distet: Est q̄ portāt imaginē freni
hoīs q̄ n̄ est fili⁹ hoīs: hoīm noīe significēt.
Qui aut̄ portāt imaginē celestis hoīs: filij
hoīs pot⁹ appellēt. Ille. n. ⁊ vetus hō d̄r:
iste aut̄ nou⁹. S; nou⁹ ex vetere nascit⁹: qm̄
spūalis regeneratio mutatiōe vite frēne at-
q; sc̄laris inchoat⁹: ⁊ iō iste fili⁹ hoīs nūcu-
pat⁹. Hō igit̄ h̄ loco dicit⁹ ē terren⁹: fili⁹ at̄
hoīs: celest̄. Et ille lōge sciūt⁹ a deo: Hic
aut̄ p̄ns deo. Et p̄pterea illi⁹ memor ē: tāq̄
in lōginq̄ positi. Nūc vō visitat⁹: quē p̄ns
illustrat vultu suo. Lōge ē em̄ a p̄ctōrib⁹ sa-
lus. Et signatū ē in nob̄ lumē vult⁹ tui dñe.
Sic ī alio psalmo hoīs iumēt̄ associatos:
nō p̄ p̄ntē interiorē illuminationē: s; p̄ mlti-
plicationē misericōdie dei: q̄ ei⁹ hōitas vsq; ad
infima tēdit⁹: saluos fieri dicit̄ cū ip̄is iumen-
tis. Qm̄ carnaliū hoīm sal⁹ carnalē ē: tāq̄

Alia lra.
t que

pecoz̄: Filios aut̄ hoīm sciūt̄ ab eis q̄s
hoīs pecudib⁹ iūxit: lōge sublimiori mō
ip̄sī veritatē illustratiōe: ⁊ qdā vitalis fon-
tis inundatiōe: bt̄os fieri p̄dicat. Sic em̄
dicit̄: Hoīs ⁊ iumēt̄a saluos facies dñe: sic
multiplicata ē misericōdia tua de⁹. Filij em̄ ho-
minū: in p̄tectiōe alaz̄ tuaz̄ sperabūt. In-
ebriabūt ab v̄tate dom⁹ tue: ⁊ torrētē de-
liciaz̄ tuaz̄ potab̄ illos. Qm̄ ap̄d te ē fons
vite: ⁊ in lumie tuo videbim⁹ lumē. P̄ctē
de misericōdiam tuā sciētib⁹ te. Ademor ē igit̄
hoīs p̄ mltiplicationē misericōdie: sicut iumē-
toz̄: q̄ mltiplicata misericōdia: etiā ad lōge po-
sitos puenit. Cū sitat vō filiū hoīs: cui h̄ p̄-
tectiōe alaz̄ suaz̄ posito: p̄dit misericōdiā: et
in lumie suo lumē p̄bet: ⁊ eū delicias suis po-
tat⁹: ⁊ inebriat v̄tate dom⁹ sue ad obliui-
scēdas erūnas ⁊ errores p̄terite p̄uersionis.
Nūc filiū hoīs: id ē hoīez̄ nouū: peni-
tētia veteri p̄turit cū dolore ⁊ gemitu. Iste
q̄uis nou⁹: tñ̄ adhuc carnal̄ dicit⁹: cū lacte
nutrit⁹. Nō potui vob̄ loq̄ q̄si spūalib⁹: s; q̄
carnalib⁹: inq̄t Ap̄ls: Et vt oñderet iā re-
generatos: tāq̄ puul̄ ait in christo lac vob̄
potū dedi: nō escā. Iste cū relabit⁹ qd̄ sepe
accidit: ad veterē vitā: cū exprobratiōe au-
dit qd̄ hō sit: Nōne hoīs estis inq̄t: ⁊ fm̄
hoīem ābulatis: fili⁹ igit̄ hoīs p̄m̄ visita-
tus ē in ip̄o hoīe dñico: nato ex Maria v̄-
gine. De q̄ p̄t̄ firmitatē carnis quā sapia
dei gestare dignata ē: ⁊ passiōis hūilitatē:
recte d̄r. **Dimiisti eus paulomin⁹
ab angelis:** S; addit̄ illa clarificatiō: q̄
resurgēs ascendit̄ i celū. **Blas̄ inq̄t: ⁊ ho-
nore coronasti eū: ⁊ constituisti eū
sup̄ opa manuu tuaz̄.** Qndē ⁊ āgeli
st̄ opa manuu dei: etiā sup̄ āgelos p̄stitutū
accipim⁹ vnigenitū filiū: quē minutū pau-
lomin⁹ ab āgel̄ p̄ hūilitatē carnal̄ gn̄atiōis
atq; passiōis audiuim⁹ ⁊ credim⁹. **Dia
inq̄t subiecisti sub pedib⁹ eius:** Ni-
hil excipit: cū dicit̄ oīa. Et ne alif̄ liceret in-
telligi: sic Ap̄ls credi iubet cū dicit̄: Excep-
to eo q̄ ei subiecit̄ oīa. Et h̄ ip̄o hui⁹ psalmi
testimonio v̄tē ad Hebreos: cum ita vult
oīa intelligi eē subiecta dño n̄ro Jesu chri-
sto: vt nihil exceptū sit. Nec tñ̄ q̄si aliquid
magñū videt̄ adiūgere: cū dicit̄: **Oues ⁊
boues vn̄uersas: isup̄ ⁊ pecora cā-
pi.** **Solucres celi ⁊ pisces mar̄
q̄ p̄bulāt semitas mar̄.** Elidet̄ em̄
relict̄ celestib⁹ virtutib⁹ ⁊ p̄tib⁹ ⁊ oībus
exercitiib⁹ angeloz̄: relictis etiā ip̄is homi-
nib⁹: tñ̄ ei pecora subiecisse. Nisi oues et

boues: intelligam⁹ aias sc⁹as: v⁹l innocētie fructū dātes: v⁹l etiā opantes vt terra fructificet: id ē: vt terreni hoies ad spūalē vberitatē regenerēt. Has ḡ aias sc⁹as: nō hoim tū: s; etiā oim angeloz optet accipe: si volum⁹ hinc intelligere oīa esse subiecta dño nro Jesu christo. Nulla enī creatura subiecta nō erit: cui p⁹mates: vt ita dicā: spūs sbiiciunt. Sed vñ pbabim⁹ oues posse accipienā sublimiter beatos: nō hoies: s; angelice creature spūs: An ex eo qd dñs dicē reliquisse se nonagintanouē oues in montibus: id est in sublimiorib⁹ locis: z descēdisse ppter vnā: Si enī vnā ouē lapsā hūā nā accipiam⁹ in Adā: qz etiā Eua de illi⁹ latere facta ē (quoz oim spūalī tractādorū z p⁹siderādorū: nūc tps nō est) restat vt nonagintanouē relicte in mōtib⁹: nō hūāni s; angelici spūs intelligāt. Nā de bob⁹ facili expositio ē hui⁹ snie. Qm ipsi hoies nō ob aliud boues dicti sūt: nisi qz euāgelizādo verbū dei āgelos imitarēt: vbi dictū ē: Boui triturāti os nō infrenab. Quāto igitur facili⁹ ipos āgelos nūcios vitatis: boues accipim⁹: qñ euāgeliste p⁹icipatōe nominis eoz: boues vocati sūt. Subiecisti ḡ inqt oues z boues vniuersas: id ē oēm sanctā spūalē creaturā. In q etiā sc⁹os hoies accipim⁹ q sūt in ecclia in ill⁹ videlz torcularib⁹: q sb alia sūtitudine lune z stellaz insinuata sunt. Insup ait: z pecora cāpi: Al⁹ lo mō vacat: qd additū est insup. Primo: qz pecora cāpi pnt intelligi oues z boues. Ut si rupiū z arduoz locoz pecora capre sūt: bene intelligant oues pecora campi. Itaqz etiā si ita positū esset: oues z boues vniuersas z pecora cāpi: recte qreretur qd sibi vellēt pecora cāpi: cū etiā oues z boues h pnt intelligi. Qd vō additū est etiā insup: cogit oīno ad nescio quā d⁹am cognoscēdā. S; sb h vbo qd positū est insup: nō solū pecora cāpi: s; etiā volucres celi: z pisces marī q pambulāt semitas marī: accipiēdi sūt: Que ē igit ista distātia: Ceniāt in mentē torcularia hūāna vinacia z vinū. Et area p⁹tinens paleas z frumentū. Et rena quib⁹ inclusi sūt pisces boni z mali. Et arca Noe in q z imunda z mūda erāt animalia: z videbis ecclesias interim hoc tpe vsqz ad vltimū iudicij tps: nō solū oues z boues cōtinere: id est sanctos laicos z sanctos ministros: s; insup z pecora cāpi: volucres celi: z pisces maris q pambulāt semitas maris. Pecora enī cāpi: p⁹gruentissimē

me accipiūt hoies i carnis voluptate gaudētes: vbi nihil arduū: nihil laboriosū ascendūt. Cāp⁹ ē enī etiā lata via: q ducit ad interitū. Et in cāpo Abel occidit. Quare metuendū est: ne qsqz descēdēs domōtib⁹ iusticie dei (Iusticia enī tua inqt velut mōtes dei) latitudines z facultates voluptatē carnalis eligēs a diabolo trucidet. Vide nūc etiā volucres celi sup⁹tos: d qd⁹ dicit: Posuerit in celū os suū. Et dicit qz in altū vto portēt q dicit: Linguā nram magnificabim⁹: labia nra nobiscū sūt: qz nī dñs est: Intuere etiā pisces maris: s; est curiosos: q pambulāt semitas marī: id est iqrūt in p⁹fundo hui⁹ sc⁹i tp⁹alia: Que tāqz semite in mari tā cito vanescūt z intereūt: qz rursus aq p⁹fundit: postqz trāseūtib⁹ locū dederit v⁹l nauib⁹ v⁹l qbuscūqz ambulātib⁹ aut nā tātib⁹. Nō enī tū ambulāt semitas marī: s; pambulāt dicit: oñdēs p⁹tinacissimū studium iania z p⁹terfluētia req⁹rentiū. Nec aut tria gnā vitiorū: id est voluptas carnis: et supbia: z curiositas: oīa peccata p⁹cludūt. Que mihi vidēt a Joāne ap⁹lo enumerata: cū dicit: Nolite diligere mūdū: Qm oīa q in mūdō sūt: p⁹cupiscētia carnis ē: z p⁹cupiscētia oculoꝝ: z ambitio sc⁹i. Per oculos enī maxie curiositas p⁹ualet. Reliq⁹ vero q p⁹tinēat manifestū est. Et illa dñici hois tēptatio triptita est. Per cibū: id est p⁹cupiscētia carnis: vbi suggerit: Sic lapidibus istis vt panes fiāt. Per inanē iactātia: vbi in mōte p⁹stituto: oñdūt oīa regna hui⁹ terre: z p⁹mittunt: si adorauerit. Per curiositatē: vbi d pinna tēpli admonēt vt sedesū mutat: tēptandi grā: vtrū ab āgelis suscipiat. Itaqz postea qz nō istoz tēptamēto valere apud eū potuit inimic⁹: s; de illo dicit: Postqz cōpleuit oēm tēptationē diaboli: ppter torcularioꝝ itaqz significatiōnē: subiecta sūt pedib⁹ ei⁹: nō solū vina: s; etiā vinacia. Nō solū sc; oues z boues: id est sc⁹e aie fidelis v⁹l in plebe vel in mīstris: s; insup z pecora voluptatē: z volucres supbie: z pisces curiositatē: Que oīa gnā peccatoꝝ nūc bonis z sc⁹is mixta eē in eccl⁹is videm⁹. Opet igit in eccl⁹is suis: z a vinacis vinū sepet. Hos dem⁹ opā vt vinū sim⁹ z oues aut boues: nō vinacia: aut pecora cāpi: aut volucres celi: aut pisces maris q pambulāt semitas maris. Nō qz ista noīa isto solo mō intelligi z explicari pnt: s; p locis. Itaqz alibi aliud significāt. Et h regula in oī allegoria retinēda ē: vt p sen-

tētia pntis loci psideret qd p similitudinē dr.
Hec est em̄ dnica z aplica disciplina. Re-
petam̄ q̄ vltimū verbum: q̄ etiā in pncipio
psalmi ponit: z laudem̄ deū dicentes.
Dne dn̄s noster: q̄ admirabile ē
nomē tuū in vniuersa terra. Recen-
ter q̄ppe post textū sermōis ad caput redi-
tur: quo totus idē sermo referēdus est.

Explicit Tractat̄ d̄ psalmo. VIII

Incipit Tractatus de psalmo. IX.

Psalmi hui⁹ inscriptio est. **In fi-
nē p occultis filij. Ps̄ ipi Dauid.**

De occultis filij q̄ri pōt. Sz qz nō ad-
dit cui⁹: ipm̄ vnigenitū dei filiū optet
intelligi. Ubi em̄ de filio Dauid psalm⁹ in-
script⁹ ē. Cū fugeret inqt a facie Absalon
filij sui: cū z nomē ei⁹ dictū eēt: z ob h̄ late-
re nō posset de q̄ dicere: nō tñ dictuz ē tñ
a facie Absalō filij: s̄ additū ē sui. Hic vō
z qd nō additū est sui: z qd de gētib⁹ mltā
dic: nō pōt recte accipi Absalō. Neqz em̄
bellā qd cū p̄e ille p̄dit⁹ gessit: vllomō ad
gētes ptinet: cū plus tñ isrl̄ aduersus se
ibi diuisus sit. Canit itaqz iste psalm⁹ p oc-
cultus vnigeniti filij dei. Nā z ip̄e dn̄s cuz
sine additamento ponit filiū: seipm̄ vnigeni-
tū vult intelligi: vbi ait: Si vos fili⁹ libera-
uerit: tūc vere liberi erit. Nō em̄ dixit: fili⁹
dei: sed tñ dicēdo fili⁹: dat intelligi cui⁹ sit
fili⁹. Quā locutionē nō recipit nisi excellē-
tia ei⁹ d̄ q̄ ita loq̄mur: vt etiā si nō eū nomi-
nem⁹: possit intelligi. Ita em̄ dicim⁹: pluit:
serenat: tonat: z si q̄ sūt alia: nec addimus
qd̄ id faciat: qz oim̄ mētib⁹ spōte sese offert
excellētia faciēt: nec vba desiderat. Que
sūt igit̄ occulta filij: In q̄ vbo p̄mū itelligē-
dū est eē aliq̄ filij māifesta: a q̄bus disting-
uunt̄ hec q̄ appellant̄ occulta. Nobzē qm̄
duos aduētus dn̄i credim⁹: Unū p̄teritū
quē iudei nō intellexerūt: Alter⁹ futur⁹: quē
vtriqz speram⁹. Et qm̄ iste quē iudei nō in-
tellexerūt: gētib⁹ p̄fuit: nō incōueniēter ac-
cipit de h̄ aduētū dici p occultū filij: vbi ce-
citas ex pte in isrl̄ facta ē: vt plenitudo gē-
tū intraret. Duo etiā iudicia insinuāt p sc̄p-
turas: si q̄s aduertat: Unū occultū: Alterū
māifestū. Occultū nūc agit. Be q̄ Ap̄lus
Petr⁹ dixit: T̄pus ē vt iudiciū incipiat a
domo dn̄i. Occultū itaqz iudiciū: ē pena
q̄ nunc vnusq̄sqz hoim̄: aut exercet̄ ad pur-
gationem: aut admonetur ad cōuersionē:
aut si cōtēpserit vocationē z disciplinam
dei: excecatur ad damnationē. Iudiciū
aut̄ māifestū: est q̄ venturus est dn̄s iudi-

care viuos z mortuos: oibus fatentib⁹ est
esse a q̄ z bonis p̄mia z malis supplicia tri-
buunt̄. Sed tūc illa p̄fessio: nō ad remedi-
um malozū: sed ad cumulū dānationis va-
lebit. Be his duob⁹ iudicijs vno occulto
alio māifesto: videt̄ mihi dn̄s dixisse: vbi
ait: Qui in me credit: trāsiet d̄ morte ad vi-
tā: nec in iudiciū veniet: in iudiciū sc̄z mā-
ifestū. Nam hoc qd̄ transit de morte ad
vitā p nōnullā afflictionē: qz flagellat do-
minus oēm filiū quē recipit: iudiciū occul-
tū est. Qui aut̄ nō credit inquit: iā iudica-
tus est: id est isto occulto iudicio: iā p̄para-
tus ē ad illud māifestū. Hec duo iudicia
etiā in Sapia legim⁹: vbi scriptū ē: Pro-
pter h̄ tanqz pueris insensatū iudiciū in de-
risū dedisti. Hi aut̄ h̄ iudicio nō correcti:
dignū dei iudiciū expti sūt. Qui q̄ nō cor-
rigunt̄ isto occulto iudicio: dignissime illo
māifesto punient̄. Quocirca in h̄ psalmo
obseruāda sunt occulta filij: id est z hūilis
ei⁹ aduent⁹: q̄ p̄fuit gētib⁹: cū cecitate iu-
deoz: z pena q̄ nūc occulte agit: nōdū dā-
natione peccantiū: sed aut exercitatioē cō-
uersoz: aut admonitiōē vt cōuertant̄: aut
cecitate vt dānationi p̄parent̄: qui cōuer-
ti noluerint.

Consitebor tibi domine ī to-
to corde meo. Non in toto cor-
de cōsitet̄ deo: q̄ de p̄uidētia eius
in aliq̄ dubitat: Sz qui iā cernit occulta sa-
piētie dei: q̄stū sit inuisibile p̄mū ei⁹: qui di-
cit: gaudem⁹ in tribulationib⁹: z quēadmo-
dū oēs cruciat⁹ q̄ corpaliter inferūtur: aut
exerceāt cōuersos ad deū: aut vt p̄uertant̄
admoneāt: aut iuste dānationi vltimē p̄pa-
rēt obduratos. Et sic oīa ad diuine p̄uidē-
tie regimē referant̄: q̄ stulti q̄si casu z teme-
re z nulla diuina administratiōe fieri putāt.
Narrabo oīa mirabilia tua. Nar-
rat oīa mirabilia dei: q̄ ea nō solū in corpi-
bus palā: s̄ in animis qd̄ inuisibiliter: s̄ lō-
ge sublimi⁹ z excellētius fieri videt. Nā ter-
reni hoīes z oculis dediti: magis mirātur
resurrexisse in corpe mortuum Lazarū: q̄
resurrexisse in aīa p̄secutorē Paulū. Sed
qm̄ visibile miraculū ad illuminationē aīaz
vocat: inuisibile aut̄ eā q̄ vocata venit illu-
minat: oīa narrat mirabilia dei: q̄ credēs vi-
sibilib⁹ ad intelligēda inuisibilia trāsitū fac.
Letabor z exultabo in te. Nō iam
in h̄ sc̄lo: nō in voluptate p̄tractatiōis cor-
porū: nec in palati z lingue saporib⁹: nec in
suauitate odorū: nec in iocūditate sonozū

trāseuntū: nec in formis corporū varie coloratū: nec in vanitatib⁹ laudis hūane: nec in cōiugio ⁊ prole mortura: nec in superfluis temporalū diuitiarum: nec in cōquisitione hui⁹ seculi: siue q̄ locorū spatij⁹ tēdit: siue q̄ successione tēpōis voluit: S⁹ letabor ⁊ exultabo in te: videlz in occultū filij: vbi signatū ē in nobis lumē vult⁹ tui dñe. Et em̄ abscondis eos inq̄t: i abscondito vultus tui. Letabit⁹ ⁊ exultabit in te: q̄ narrat omnia mirabilia tua. Narrabit autē mirabilia tua: siquidē nūc p̄ p̄phetiā dictū est ille: q̄ nō venit volūtate suā facere: s̄ volūtate ei⁹ qui eū misit. Jā. n. incipit apparere p̄sona dñi: in h̄ psalmo loq̄ns. Nā sequit. **Psalmi nomini tuo altissime. In cōuertēdo inimicum meū retrosum.** Hui⁹ ḡ inimic⁹ qm̄ retro p̄uersus ē: An qm̄ ei dictū est: Redi retro sathanas. Lūc. n. q̄ tēptando se p̄ponere cupiebat: retro factus ē: n̄ decipiēdo tēptatū: ⁊ in eū nihil valēdo. Retro em̄ sūt terreni hoies. Celest⁹ autē hō prior fact⁹ est: q̄uis p̄ venerit. Pri mus em̄ hō d̄ terra terren⁹. Sed hō de celo celest⁹. S⁹ d̄ ip̄a stirpe vēiebat: a q̄ dictū est: Qui p̄ me venit: ante me fact⁹ est. Et Ap̄ls: ea q̄ retro sūt obliuiscit: ⁊ in ea q̄ aū sūt se extēdit. Cōuersus est igit̄ inimic⁹ retro: postq̄ nō valuit hominē celestē decipere tēptatū: ⁊ se ad terrenos cōuertit vbi dñari p̄t. Quapropter nullus hoim̄ eū p̄cedit ⁊ retro eū eē facit: nisi q̄ deponēs imaginē terreni hois: portauerit imaginē celestis. Jā vero si qd̄ dictū ē: inimicū meū: generalit̄ pctōrē vel gentilē hoim̄ magis volum⁹ accipe: si erit absurdū. Nec pena erit qd̄ dictū ē In p̄uertēdo inimicū meū retrosum: s̄ beneficiū: Et tale bñficiū: vt huic cōparari nihil possit. Quid em̄ beat⁹: q̄ deponere supbiā: ⁊ nō velle christū p̄cedere: veluti san⁹ sit: cui medic⁹ nō sit necessari⁹: s̄ malle retro ire post Christū: q̄ discipulus vocās vt p̄ficiat: dicit: Eleni sequere me⁹ S⁹ tñ accommodat⁹ de diabolo dictū itelligit: In p̄uertēdo inimicū meū retrosum. Diabol⁹ q̄ppe retrosum p̄uersus ē etiā in p̄secutiōe iustorū: ⁊ multo vtilius p̄secutor est: q̄ si dux ⁊ p̄nceps p̄iret. P̄sallēdū est igit̄ nōi altissimi: in p̄uertēdo inimicū meū retrosum: qm̄ malle debem⁹ eū p̄sequētē fugere q̄ ducentē seq̄. Habem⁹ em̄ quo fugiam⁹ ⁊ abscondamur i occultū filij: qz dñs factus ē refugiū nobis. Infirmabuntur ⁊ peribūt a facie tua. Qui infirmabū-

tur ⁊ p̄ibūt: nisi iniq̄ ⁊ impij: Infirmabūt: dū nihil valebūt. Et p̄ibūt: qz nō erūt ipij a facie dei: id est a cognitiōe dei: sic p̄ijt ille q̄ dixit: Tūo autē iā nō ego: viuit autē i me christ⁹. Sed q̄re infirmabunt ⁊ p̄ibūt ipij a facie tua: **Qm̄ fecisti iudiciū meū: inq̄t: ⁊ causā meā.** Id ē iudiciū illd̄ in q̄ iudicari visus sum: meū fecisti. Et cām illā in q̄ me iustū et inocentē hoies dānauerūt meā fecisti. Nec em̄ ei militauerūt ad n̄az liberationē: sic et naute dicūt: ventū suū q̄ vtunt ad bñ nauigandū. Sedisti super thronū q̄ iudicas eq̄tate. Siue filius p̄ri dicat: q̄ etiā illud dixit: Nō h̄ies in me potestate: nisi tibi datū fuisset de sup. Idipsum ad eq̄tate p̄ris ⁊ ad occulta sua referēs: qd̄ iudex hoim̄ ad vtilitatē hoim̄ iudicat⁹ ē: Siue hō dicat deo: Sedisti sup thronū q̄ iudicas eq̄tate: animā suā thronū ei⁹ appellās: vt corp⁹ sit fortasse terra q̄ scabellū pedum ei⁹ dicta ē. Be⁹ em̄ erat i christo mūdū recōciliās sibi: Siue ecclia iaz p̄fecta et sine macula ⁊ ruga: digna scz occultis filij: qz introduxit eam rex i cubiculū suū: dicat sp̄so suo: Sedisti sup thronū qui iudicas eq̄tate: qz resurrexisti a mortuis: ⁊ ascendisti in celū: et sedes ad dexterā p̄ris. Quelibet ergo harum sententia placeat: quo iste versus referat: regulam fidei non excedit. **Increpasti getes ⁊ perijt impi⁹.** Cōueniēt̄ h̄ dño Jesu christo dici: q̄ ipsū dicere: accipim⁹. Quis em̄ ali⁹ increpauit gentes: ⁊ perijt impi⁹: nisi q̄ postea q̄ ascendit in celū misit sp̄m̄ sc̄tū: q̄ cōpleti ap̄t: cū fiducia p̄dicarēt v̄bū dei: et peccata hoim̄ libere arguerēt: Qua increpatōe p̄ijt ipi⁹: qz iustificat⁹ ē impi⁹: ⁊ fact⁹ est pius. **Nō me eorū delesti in seculū: et i seculū seculi.** Beletū ē nomē ipiorū. Nō em̄ appellāt impij: q̄ deo vero credūt. Belet autē nomē eorū i seculū: id est q̄ diu t̄pale seclm̄ voluit. Et i seculū seculi: Quid ē seculū seculi: nisi cui⁹ effigie ⁊ tanq̄ vmbra habz h̄ seculū: Vicissitudine em̄ tēporū sibi succedētū: dū luna minuit et rursus implet: dū sol omni anno locū suū repetit: dū ver: vel estas: v̄l autū: vel hyems sic trāsit vt redeat: eternitatē quedaz imitatio ē. S⁹ hui⁹ seculi seculū ē: qd̄ incōmutabili eternitate cōsistit. Sicut v̄sus in aīo: ⁊ v̄sus in voce. Ille intelligit: iste audit. Et ille istū modifcat. Et iō ille i arte opat⁹ ⁊ manet: iste i aere sonat ⁊ trāsit. Sic hui⁹ mutabilis seclm̄ modus: ab illo incōmutabili seculo definit: qd̄

Cur.

Alia Ista.
t eternū.

dicat seculū seculi. Et iō illud in arte dei: s̄
est in sapiētia z v̄tute p̄manet. Hoc aut̄ in
creature administratōe pagit. Si tñ nō repe
titio est: vt postea q̄ dictū est i seculū: ne s̄
acciperet qd̄ trāsit: subijceret in seculū se
culi. Mā i grec̄ exēplarib⁹ sic est: εἰς Τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς Τὸν αἰῶνα Τοῦ αἰῶνος.
Quod latini pleriq̄ interpretati sunt: nō in
seculum et in seculum seculi: sed in eternū:
z in seculū seculi. Ut i eo qd̄ dictū est: in se
culū seclī: illd̄ exponeret qd̄ dictū ē in eter
nū. Romē ḡ impioꝝ delecti in eternū: qz de
inceps nunq̄ erūt impij. Et si i hoc seculū
nō tendit nomē eoz: multonū⁹ i seculū se
culi. Inimici defecerūt framee i fi
nē: Mō pluralit̄ inimici: s̄ singularit̄ hui⁹
inimici. Cui⁹ autē inimici: nisi diaboli: fra
mee defecerūt: De aut̄ intelligunt̄ diuerse
opinionēs erroris: quib⁹ ille tanq̄ gladij
aias perimit. His gladij vincēdis et ad
defectū p̄ducēdis: instat ille gladi⁹ de quo
i septimo psalmo d̄: Nisi cōuertamini: gla
diū suū vibrabit. Et forte iste ē finis in quē
framee deficiūt inimici: qz vsq̄ ad ip̄m ali
qd̄ valēt. Ipe nūc opat̄ occulte: vltio autē
iudicio palā vibrabit. Hoc destruūtur ci
uitates. Naz ita sequit̄: Inimici defecerūt
framee i finē. Et ciuitates destruxisti.
Ciuitates aut̄ in quib⁹ diabol⁹ regnat: vbi
dolosa z fraudulēta p̄silia tanq̄ curie locū
obtinēt: cui p̄ncipatui quasi satellites z mi
nistri assunt officia quozūq̄ mēbroꝝ: oculi
ad curiositatez: aures ad lasciuā: vel si qd̄
est aliud quod in malā partē libēter audit:
man⁹ ad rapinā: vel quodlibet aliud faci
nus aut flagiciū: z membra cetera in hunc
modū: tyrannico p̄ncipatui: id est pueris
cōsilijs militātia. Hui⁹ ciuitatis q̄si plebs
est: oēs delicate affectiōes z turbulētū mo
tus animi: quotidianas seditiōes i homie
agitātes. Ergo vbi rex: vbi curia: vbi mi
nistri: vbi plebs iuenitur: ciuitas est. Nec
em̄ talia essent in malis ciuitatib⁹: nisi p̄us
essent i singlis homib⁹: q̄ sunt tanq̄ elemē
ta z semia ciuitatū. Has ciuitates destruit
cū excluso inde p̄ncipe: de q̄ dictū ē: Prin
ceps hui⁹ seculi missus ē foras: vastant̄ s̄
regna v̄bo veritatis: sopiunt̄ maligna cō
silia: turpes affectiōes edomant̄: mēbroꝝ
z sensuū mīsteria captiuant̄: z ad iusticie z
bonoz operū militātia transferunt̄. Ut iā sic
Aplūs dicit: Mō regnet peccatū in nostro
mortali corpe: z cetera ei⁹ loci. Tūc pacat̄
gia: z ordinat̄ hō ad quietē z ad beatitudi

nē capeffendā. Perijt memoria eo
rū cū strepitu: Impioꝝ scz. Sed cū stre
pitu: Sive qz sit strepit⁹ cū impietas euer
titur. Mō em̄ trāsit ad summā pacē vbi sū
mū silentiū est: nisi q̄ magno strepitu prius
cū suis vitijs belligerauerit: Sive cū stre
pitu dictū est: vt pereat memoria impioꝝ
etiā ip̄o strepitu p̄eunte: in quo tumultuat̄
impietas. Et dñs in eternū p̄manet.
Et qd̄ ergo fremuerūt gentes: z plī medi
tati sūt inania: aduersus dñm et aduersus
chustū ei⁹: Mā dñs in eternū manet. Pa
rauit in iudicio sedē suā: z ipe iudi
cabit orbē terraz i equitate: Para
uit cū iudicat⁹ est: sedē suā. Per illā enim
patientia hō celū acq̄sivit: z deus homib⁹
credētib⁹ p̄sivit. Et hoc ē occultū filij iudi
ciū. Sed qz etiā palā manifesteq̄ ventur⁹
est ad viuos z mortuos iudicādos: p̄auit i
oculto iudicio sedē suā. Et ipe itē palam
iudicabit orbē terraz i equitate: id est me
ritis digna distribuet: agnos ad dexteram
ponēs: hedos ad sinistrā. Iudicabit po
pulos cū iusticia: Hoc ē qd̄ supius di
ctū est: Iudicabit orbē terraz in equitate.
Mō quēadmodū iudicat̄ homies q̄ corda
nō vidēt: a quib⁹ plerūq̄ deteriores absol
uūtur: q̄ p̄demnant̄. Sed in equitate z cū
iusticia dñs iudicabit: testimoniū phibēte
cōsciētia: z cogitātib⁹ accusantib⁹ seu de
fendētib⁹. Et fact⁹ est dñs refugiu
paupi: Quātūlibet p̄sequit̄ inimic⁹ ille q̄
cōuersus ē retro: qd̄ nocebit eis quoz̄ refu
giū fact⁹ ē dñs: Sed s̄ fiet: si in seculo cui⁹
ille magistrat⁹ ē: paupes eē delegerint: ni
hil amādo qd̄ vel hic viuētē aut amantē
deserit: vel a moriētē deserit. Tali em̄ pau
peri refugiu fact⁹ ē dñs. Adiutor i opor
tunitatib⁹ i tribulatiōe. Sic paupes
facit: qm̄ flagellat omnē filiu⁹ quē recipit.
Mā qd̄ sit adiutor in oportunitatib⁹: expo
suit: cū addidit: i tribulatiōe. Mō em̄ p̄uer
tit̄ aia ad deū: nisi duz ab h̄ seculo auertit̄.
Nec oportun⁹ ab h̄ seculo auertit̄: nisi nu
gatorijs ei⁹ z noxijs z p̄nciosis voluptati
bus: labores doloresq̄ misceantur. Et
speret i te oēs qui cognoscūt nome
tuū: Cū defuerit sp̄are i diuitijs z in alijs
hui⁹ seclī blādimentis. Querētē q̄ppe aiam
vbi figat spem cū ab h̄ mūdo euellit̄: opor
tune excipit cognitio nois dei. Mā nomen
ip̄m dei nūc vsq̄ quaq̄ vulgatū ē. Sed co
gnitio nois est: cū ille coḡscit̄ cui⁹ ē nomē.
Mō em̄ nomē p̄pter se nomē ē: s̄ p̄pter id qd̄

Alia lra.
t sonu.

Alia lra.
t thronū suū.
Alia lra.
t terre.

Paupes
sp̄itū

Alia lra.
t nouerūt.

bor a salutar tuo: qd̄ ē dñs n̄r Iesus x̄ri-
 st̄ virt̄ z sapiētia dei. Ergo ecclia dicit q̄ h̄
 affligit: et spe salua est: q̄ diu occultū ē filij
 iudiciū: ip̄a spe dicit: Exultabo sup salutare
 tuū: qz nūc circūstrepente seu vi: seu errore
 gentiliū: atterit. **Infixe sunt gētes in
 corruptiōe quā fecerunt.** Aduerte
 quēadmodū seruet pena pctōri de opibus
 suis: z quēadmodū q̄ voluerūt p̄seq̄ ecclē-
 siā: i ea corruptiōe sunt fixi: quā se inferre ar-
 bitrabant. Nā inficere corpa cupiebant:
 cū ipsi i aīa morerent. **In muscipula
 ista quā occultauerūt: cōphensus ē
 pes eoz.** Muscipula occulta: ē occulta
 cogitatio. Pes aīe: recte intelligit amor:
 Qui cū prau⁹ ē: vocat cupiditas aut libi-
 dō. Cū aut̄ rect⁹: dilectio v̄ caritas. Amo-
 re em̄ mouet: tanq̄ ad locū q̄ tēdit. Locus
 aut̄ aīe: nō in spacio aliq̄ ē qd̄ forma occu-
 pat corpis: s̄ in delectatiōe q̄ se puenisse p̄
 amorē: letat. Belectatio aut̄ p̄niciosa: seq̄t
 cupiditatē: fructuosa caritatē. **Uñ z radix
 dicta ē cupiditas.** Radix porro tanq̄ pes
 arboris intelligit. Radix dicta ē z caritas:
 vbi de semib⁹ dñs loquit: q̄ in petrosis loci
 exeūt: et sole veniēte arescūt: qz nō habent
 altā radicē. **Uñ s̄ḡt eos q̄ gaudēt accipiē-
 do v̄bū veritat̄: s̄ cedūt p̄secutiōib⁹: quib⁹
 sola caritate resistit.** Et **Apl̄us dicit: Et in
 caritate radicati z fundati: possitis p̄phen-
 dere.** Pes ḡ pctōz: id est amor: p̄hendit
 in muscipula quā occultat: Quia cū frau-
 dulētā actionē p̄secuta fuerit delectatio: cū
 eos tradit de⁹ in p̄cupiscētā cordis eoz: iā
 illa delectatio aligat eos: vt inde abrupere
 amorē z ad vtilia p̄ferre nō audeāt: Quia
 cū conati fuerūt: dolebūt aīo: tanq̄ pedē d̄
 cōpede exuere cupiētes. Cui dolor succū-
 bētes: a p̄niciosis delectatiōib⁹ nolūt abse-
 dere. In muscipula ḡ quā occultauerūt: id
 est i fraudulētō p̄silio: p̄phēsus ē pes eoz:
 amor sc̄z q̄ p̄ fraudē puenit ad vanā leticiā
 q̄ p̄pat̄ dolor. **Cognosce dñs iudi-
 cia faciēs: Hec sunt iudicia dei: Nō ab
 illa tranq̄llitate b̄titudinis sue: nec a secre-
 tis sapientie quib⁹ recipiunt b̄tē aīe: p̄ferē
 ferrū: aut ignis: aut bestie: aut aliqd̄ tale q̄
 crucient pctōres. S̄z quō cruciant: et quō
 facit dñs iudiciū? In opibus manu
 suay cōphensus ē pctōz. Hic in̄po-
 nit canticū diapsalmat̄: q̄si occulta leticia
 quātū existimare possum⁹: sepatiōis q̄ nūc
 fit: nō locus: s̄ affectiōib⁹ aīoz: in̄ pctōres
 z iustos: sic granoz a paleis adhuc i area.**

Alia lra.
 † interitu quē

Alia lra.
 † In laq̄o isto
 quē absconde-
 runt.

Et seq̄t: **Cōuertant pctōres i infer-
 nū: Id est dent i man⁹ suas cū eis parat̄:
 z illaq̄ent delectatiōe mortifera. Des ge-
 tes que obliuiscunt̄ deu.** Quia sic nō
 pbauerūt deū h̄ie i noticia: dedit illos de⁹
 i reprobū sensū. **† Quia nō i fine ob-
 liuio erit paupis: Qui videt nūc i ob-
 liuione esse: cuz pctōres felicitate h̄o seculi
 flozere existimant: z iusti laborare. S̄z pa-
 tiētia: iquit: pauper n̄ i piet̄ ieternū.**
 Quaprop̄ nūc patiētia op̄ ē ad p̄ferēdos
 malos: qui iā volūtati⁹ sepati sunt. donec
 etiā vltimo iudicio sepatent: **Exurge
 dñe nō i p̄ualeat h̄o: Implorat futurū
 iudiciū: S̄z anteq̄ veniat: Judicent: i-
 q̄t: gētes i cōspectu tuo.** Hoc ē in oc-
 culto: qd̄ d̄i corā deo: paucis sancti⁹ z iusti
 intelligētib⁹. **Cōstitue dñe legis la-
 torē sup eos: Videt̄ mibi Antichristū si-
 gnificare. Be q̄ Apl̄s dicit: Luz reuelabit
 h̄o peccati. Et sciāt gētes qm̄ hoies
 sunt. Et q̄ nolūt liberari a filio dei: z p̄ti-
 nere ad filiū homis: et esse filij hoim: id est
 noui homies: seruiāt homi: id est veteri ho-
 mini pctōri: qm̄ homies sunt: Et qz ille ad
 tantū culmē inanis gl̄ie ventur⁹ credit: tā-
 ta ei licebit facere: z i oēs hoies: et i factos
 dei: vt tūc v̄e nōnulli infirmi arbitrent̄ deū
 res hūanas negligere. In̄posito diapsal-
 mate: subiicit tanq̄ vocē gemētū z querē-
 tū cur iudiciū differat: **Et quid dñe
 inq̄t̄ i discessisti loge: Beinde q̄ sic q̄si-
 uit tāq̄ repēte intellexerit: aut q̄si sciēs in-
 rogauerit vt doceret: subiecit dicēs: Be-
 spicis i opportunitatib⁹ i tribulati-
 onib⁹. Id est opportune despici z faci tribu-
 latiōes: ad inflāmādos aīos desiderio
 aduētus tui. H̄is em̄ iocūdior est fons ille
 vite: q̄ multū sitierit: Itaq̄ insinuat cōsiliū
 dilatiōis dicēs: **Bu supbit impi⁹ ac-
 cendit paup̄: Adirū ē z verū: quāto stu-
 dio bonē spei puuli accēdant ad recte vi-
 uēdum: p̄p̄atiōe peccātū. Quo mysterio
 agit: vt etiā hereses eē p̄mittant̄: Nō qz ip̄i
 heretici s̄ volūt: s̄ qz h̄ de peccat̄ eoz diu-
 na opat̄ puidētia: Que lucē facit et ordi-
 nat: tenebras aut̄ tm̄ ordinat: vt sit eay cō-
 patiōe lux gr̄atior. Sicut hereticoz cōpa-
 tiōe iocūdior ē inuētio veritatis. Ea q̄ppe
 p̄p̄atiōe p̄bati: manifesti sūt inf hoies: qui
 deo noti sūt. **Cōprehēdunt i cogi-
 tatiōib⁹ suis quib⁹ cogitant. Ia est
 male cogitatiōes eoz: vicula illis sūt: S̄z
 q̄re sūt vincula: Qm̄ laudat pctōz********

Alia lra.
 † qm̄.

Alia lra.
 † p̄bit in finē

Alia lra.
 † cōfitef.

Alia lra.
 † recessū.

Alia lra.
 † tribulatiōe.

Alia lra.
 † cōsiliis.

inquit: in desiderijs aie sue. Adulantiu li-
 que: alligat aias i peccatis. Belectat. n. ea
 facere i quib' no solu no metuit repbesor:
 s' etiaz laudat auditor. Et q' iniq' gerit
 bndicif. Hinc pphedunt i cogitatioib'
 suis qb' cogitat. Irritauit dnm pec-
 cator: Nemo gratulet homi q' pspat i via
 sua: cui' peccat' deest vltor: z adest lauda-
 tor. Adior hec ira dñi est. Irritauit dnm
 peccator vt ista patiat: id e' vt correptois:
 flagella si patiat: Irritauit dnm peccator:
 Scom multitudinē ire sue no' exq-
 ret. Adultu irascit: du no' exqrit: du quasi
 obliuiscit z no' attedit peccata: z p fraudes
 z scelera ad diuitias honoresq' peruenit:
 Qd maxie in illo antichristo euenturu est:
 Qui vsq' adeo beat' videbit hoib': vt etia
 de' putet: S' quata ista ira sit dei: docet se-
 qntia. **Mo e de' i cospectu ei': cōta-
 minant' vie ei' i omi tpe.** Qui nouit
 vel qd gaudeat vl' qd letet i aia: nouit qn-
 tu malu sit luce deserit veritat': Eū magnū
 malu hoies putet oculoꝝ corpaliū cecita-
 te q' lux ista retrahit: quataz q' pena patit q'
 secūdis reb' pctōꝝ suoz eo pducit vt n' sit
 de' i cospectu ei': z tamient' vie ei' i oi tpe:
 id est cogitatioes z osilia ei' immūda sint:
Auferuntur iudicia tua a facie ei':
 Anim' em' male sibi cōsci': dum sibi videf
 nullā penā pati: credit q' no' iudicet deus:
 Et sic auferunt iudicia dei a facie ei': cū h'
 ipa sit magna dānatio. Et oim inimico-
 rum suoz dñabit'. Ita enim tradit: q'
 reges oēs supatur' sit: z sol' regnū obtēu-
 rus: qm' etiā fm Aplm q' de illo p'dicat: In
 tēplo dei sedebit: extollens se sup omne qd
 colit' z qd dicit' de'. Et qm' tradit' i cupi-
 scētiā cordis sui: z dānatiōi vltime desti-
 nat': per nefarias artes ad illd vane z ina-
 ne culmē dānatiōēq' ventur' e': p'pterea
 sequit'. **Dixit em' i corde suo: Non
 moueboꝝ de generatiōe i generati-
 onē sine malo.** Id est fama mea z nomē
 meū de hac generatiōe i generatiōē poste-
 rozū nō trāsiet: nisi artib' malis adipiscar-
 tā excelsū pncipatū: de q' posteri tacere n'
 possunt. Anim' em' pditus z expers bona-
 rū artū atq' a iusticie lumie alien': malis
 artib' sibi additū molit' ad famā tam diu-
 turnā: vt apud posteros etiā celebret. Et q'
 nō possunt bñ innotescere: cupiūt vl' male
 de se homies loqui: dñmō nomē eoz latif-
 sine puaget. Qd h' arbitroz dictū eē: **Mo
 moueboꝝ de generatiōe i generatiōē sine**

malo. Est z alius intellect': Si de genera-
 tōne mortali ad eternitatis generatiōē se
 venire nō posse van' z erroris plen' anim'
 arbitrat nisi artib' malis: qd quidē iam de
 Symone diffamatū ē: cui' sceleratis artib'
 celū se putasset adepturū: z de hūana gene-
 ratiōe i diuinā generatiōē rebus magicis
 trāsiturū: qd g' mirū si z ille hō peccati: qui
 totā nequitia z impietate quā oēs pseudo-
 p'phe inchoauerūt impletur' ē: z tāta signa
 factur': vt decipiat si fieri pōt etiaz electos
 dei: dicitur' ē in corde suo: **Mo moueboꝝ d'
 generatiōe i generatiōē sine malo.** Lu-
 ius maledictiōe os plenū ē: z ama-
 ritudine z dolo: **Adagnū em' maledi-
 ctū est tā nefandis artib' celū appetere: ad
 capiēdaz eternā sedē talia merita cōpare.**
 S' hac maledictiōe os ei' plenū ē. **Mo em'
 habebit effectū ista cupiditas: sed infra os
 ei' tantū valebit ad eū pdēdū q' hec sibi au-
 sus ē polliceri cū amaritudine z dolo: id est
 ira z insidijs quib' i suas ptes puerfur' est
 multitudinē.** **Sub lingua eius labor z
 dolor.** Nihil ē laborosi' iniquitate z impieta-
 te: **Quē laborē sequit' dolor: qz nō solū si-
 ne fructu: s' etiā ad pncipiē laborat.** Qui la-
 bor et dolor ad illud refert qd dixit i corde
 suo: **Mo moueboꝝ de generatiōe i genera-
 tiōē sine malo.** Et p'pterea sub lingua ei':
 nō in lingua: qm' tacite ista cogitatur' ē. **Mo
 mimb' aut alia loquet: vt bon' z iust' z dei
 fili' videat.** **Sedet i insidijs cū di-
 uitib':** Quib' diuitibus: nisi eis q's seculi
 munerib' cumulauit: Et ido in insidijs cū
 his sedere dicit' ē: qm' falsam felicitatē ipō-
 rū ad decipiēdos homies ostentabit. Qui
 praua volūtate dū tales esse cupiūt et bo-
 na eterna nō querūt: i laqos eius incidēt.
In occultis vt interficiat innocētē.
 In occultis puto dictū esse: vbi non facile
 intelligit qd appetēdū: qd ve fugiendū sit.
 Innocentē aut inficere: est ex innocētē fa-
 cere nocentē. **Oculi ei' in paupere
 respiciūt:** Justos em' maxie psecutur' ē:
**De qb' dictū ē: Bñ paupes: qz ipoz ē re-
 gnū celoz.** **Insidiat in occulto velut
 leo i cubili suo.** Leonē in cubili dicit' eū:
 in q' z vis z dol' opabit: **Prā. n. psecutio
 ecclie violēta fuit: cū pscriptiōib': tormētū:
 cedib': christiani ad sacrificiū cogere nē.**
**Altera psecutio fraudulēta ē: q' nē p huius
 cemodi hereticos et falsos fratres agitur.**
**Tertia supest p antichristū vētura: q' nihil
 ē piculosi': qm' z violēta z fraudulēta erit.**

Alia lra. t iniquus.

Alia lra. tacerbavit.

Alia lra. t queret.

Alia lra. inqnatē sūt.

Alia lra. t abscondito qm' leo in spelunca sua.

Vim habebit in imperio: dolum in miraculis. Ad vim relatus est: quod dictum est leo. Ad dolos: quod dictum est: in cubili suo. Et rursus ipsa repetita sunt conuerso ordine. **In** insidiatur: iquit: vt rapiat innocente: Hoc ad dolum pertinet: Quod autem sequitur: Rapere pauperem dum attrahit eum: Cholene deputat. Attrahit enim significat: quibus potest cruciatibus affligendo ad se adducit. Itē duo quae sequuntur: ipsa sunt. **In** muscipula sua humiliabit eum: cuius est: Inclinabit et cadet dum dominabitur pauperi: Hic est. Ad muscipula enim bene sunt insidias: Bñatio vero terrore aptissime insinuat. Et bene ait: humiliabit eum in muscipula sua. Cum enim signa illa facere cepit: quanto mirabiliora videbuntur hominibus: tanto illi facti quae tunc erunt ostendentur: et quasi per nihil habebunt. Quos ille: cui per iusticiam et innocentiam resistet: mirificis factis superare videbit: Sed inclinabit et cadet dum dominabitur pauperi: id est dum quilibet supplicia irrogabit resistētibus sibi seruis dei. Unde autem inclinabit? Dixit enim in corde suo: oblitus est deus: auertit faciem suam ne videat usque in fine. Hec est inclinatio casus miserum: dum animus humanus in suis iniquitatibus quasi prosperat: et parci sibi putat: cum exerceat et seruet ad vltimam oportunitatem vindictam: de qua nunc iam loquitur cum dicit: **Exurge** domine deus et exaltet manus tua: Id est manifesta sit potentia tua. Superius autem dixerat: **Exurge** domine non pualet homo: iudicent gentes in conspectu tuo: id est in occulto vbi solus deus videt. Hoc factum est: cum impij ad magnam quam videt hominibus felicitatem puenerunt. Super quos constituit legislator quale hinc meruerunt. Beatus qui dicit: Constitue domine legislatorem super eos: sciāt gentes quia homines sunt. Nunc autem post illam occultam penam atque vindictam dicit: **Exurge** domine deus et exaltet manus tua: non vtiq; in occulto: sed iam in manifesta gloria: **Ne obliuiscaris pauperem in fine.** Id est sic impij putant: quae dicunt: oblitus est deus: auertit faciem suam ne videat usque in fine. Usque in fine autem negat deum videre: quae dicunt eum res humanas et terrenas non curare: Quoniam terra quasi finis est rerum: quia vltimum elementum est: In qua homines ordinatissime laborant: sed laborum suorum ordinem videre non possunt: quae maxime pertinet ad occulta filij. Laborans ergo ecclesia illis temporibus: tanquam nauis in magnis fluctibus et percellis: quasi dormientem excitat dominum: vt imperet vltimis et tranquillitas redeat. **Beatus** ergo: **Exurge** domine deus et exaltet manus

tua: ne obliuiscaris pauperum in fine. Jam itaque manifestum iudicium intelligentes et exultantes dicunt: **Propter** quod irritauit impius deum: Id est quod profecit tanta mala facere: **Dixit** enim in corde suo non requireret: Beide sequitur. **Vides** quoniam tu laboreris iram consideras: vt tradas eos in manus tuas. Sensus iste pronuntiationes quirit: in qua si erratum fuerit: obscurat. Sic enim dixit in corde suo impius: non requireret deus: quasi deus labore et iram consideret vt tradat eos in manus suas: Id est quasi laborare et irasci timeat: Et propterea illis parcat: ne onerosa illi sit pena eorum: aut ne iracundia et tepestate turbet: Quod plerumque homines faciunt dissimulata vindicta: ne laborerent aut irascant. **Tibi derelictus est pauper:** Id est enim pauper est: id est omnia huius mundi temporalia bona contempsit: vt tu sis tamen spes eius. **Pupillo** tu eris adiutor. Id est ei cui mortuus pater huius mundi: pro quem carnalis generus est: et iam potest dicere: **Adhuc** mihi crucifixus est: et ego mundo. Talibus enim pupilis pater fit deus. **Bocet** quippe deus pupillos fieri discipulos suos: quibus dicit: **Ne** vobis dicat pater in terris. **Cuius** rei exemplum prebuit per ipse dicendo: **Que** mihi mater: aut quae fratres: **Et** volunt quidam pniciosissimi heretici asserere: non eum habuisse matrem: nec vident esse sequens si huius verba attendat: vt nec discipuli eius pres habuerint: Quia sic ipse dixit: quae mihi mater est: sic illos docuit: cum ait: **Nolite** vobis dicere patrem in terra. **Cotere** brachium pectoris et maligni: **Filius** scilicet deus qui supra dicebat: omnium inimicorum suorum dominabitur. **Brachium** enim eius: dixit potentiam eius: cui contraria est chasti potentia: de qua dicit: **Exurge** domine deus exaltet manus tua. **Requiritur** delictum eius nec inueniet. **Propter** illud idem iudicabit de peccato suo et ipse periet propter peccatum suum. Beinde quod mirum si sequitur. **Dominus** regnabit ieternum et in seculum seculi: peribitis getes de terra illius. **Betes** posuit pectoris et ipsos. **Desiderium** pauperum exaudiuit dominus: **Desiderium** illud quae estuabatur: cum in angustiis et tribulationibus huius seculi domini diem concupiscerent. **Preparatione** cordis eorum exaudiuit auris tua. **Hec** est cordis preparatio: de qua in alio psalmo canitur: **Paratum** cor meum deus: paratum cor meum. **Beatus** qui dicit **Aplos:** Si autem quod non videmus speramus: pro patientia expectamus. **Jam** vero aure dei: non membrum corporeum: sed potentiam esse quae exaudit reglarit debemus accipere: **Atque**

Alia lra.
† pauperē.

Alia lra.
† laq̄o suo.
Alia lra.
† cū dñat⁹ fuerit.

Alia lra.
† dolorē.

Alia lra.
† orphano.

Alia lra.
† nō habet.

Alia lra.
† queret peccatū illius et nō

ita quibus notatis membris eius quod in nobis visibilia et corporea sunt: potestas operationum oportet intelligi: ne sepe ista repetant. Non enim corporeum fas est putare: quod dominus deus non sonantem vocem: sed preparationem cordis exaudit.

Judicare pupillo et humili: Id est non ei quod conformatur huic seculo: neque superbo. Aliud est enim iudicare pupillum: aliud iudicare pupillo. Iudicat pupillum: etiam qui condempnat. Iudicat autem pupillo: qui pupillo profert sententiam. Et non apponat ultra magnificare se homo super terras. Homines enim sunt: de quibus dictum est: Non domine legislator super eos: ut sciant gentes quoniam homines sunt. Sed etiam ille qui eodem loco intelligitur poni super eos: homo erit: De quo nunc dicit: Et non apponat ultra magnificare se homo super terram: cum venerit scilicet filius hominis iudicare pupillo: qui se exiit veterem hominem: atque hoc modo tanquam extulit patrem. Post occulta ergo filij: de quibus in hoc psalmo multa dicta sunt: erunt manifesta filij: de quibus pauca in fine eiusdem psalmi nunc dicta sunt. Ex his autem titulus factus est: que maiorem hinc partem tenent. Potest et ipse dies adventus domini recte numerari inter occulta filij: quibus ipsa domini presentia manifesta futura sit. De illo enim die dictum est: quod nemo eum sciret: neque angeli: neque virtutes: neque filius hominis. Quid ergo tam occultum: quam id quod etiam ipsi iudici occultum esse dictum est: non ad cognoscendum: sed ad pendendum. De occultis autem filij: etiam si quis non dei filium subaudire voluerit: sed ipsius David: cuius nomini totum psalterium tribuit (nathanael dicitur) voces illas audiat quibus domino dicit: Miserere nostri fili David: atque ita etiam hoc modo eundem dominum christum intelligat: de cuius occultis iste psalmus inscriptus est. Sic enim etiam ab angelo dicit: Habit illi deus sedes David patris sui. Nec illa sententia huic intellectui contraria est: qua idem dominus querit a iudeis: Si filius David christus est: quomodo in spiritu vocat eum dominum dicens: Dixit dominus domino meo sede a dextris meis: donec ponam omnes inimicos tuos sub pedibus tuis. Dicitur enim imperitis: qui quibus venturum christum sperarent: secundum hominem tamen eum expectarent: non secundum quod virtus et sapientia dei est. Vocet ergo ibi fide verissimam et sincerissimam: ut et dominus sit regis David: secundum quod est verbum in principio: deus apud deum:

per quod facta sunt omnia: Et filius: secundum quod factus est ex semine David secundum carnem. Non enim dicit: non est filius David christus: Sed si tam tenetis quod filius sit eius: discite quomodo sit dominus eius: ut teneatis in christo quod filius hominis est: ita enim filius David est: et non relinquatis quod filius dei est: ita enim dominus eius est.

Explicit Tractatus de ps. ix.

Incipit Tractatus de ps. x.

In finem ps. ipsi David.

In finem ps. ipsi David. Quia tractatione titulus iste non indiget. Jam enim satis tractatus est: quod sit in finem. Ipsum ergo psalmi textum videamus: Qui mihi videtur adversus hereticos cantandus: qui commemorando et exaggerando multorum in ecclesia peccata: quasi apud ipsos iusti aut omnes aut plures sint: ab unius ecclesie vere matris verberis nos auertere atque arripere moluntur: afirman-tes quod apud ipsos sit christus: et quasi pie studiosque admonentes: ut ad eos transendo transmigremus ad christum: quem se habere mentuntur. Notum est autem christum in prophetia cum multis nominibus allegorice insinuare: etiam montem appellatum. Respondendum est itaque istis: et dicendum:

In domino confido: quomodo dicitis anime mee: transmigra in montes sicut passer. Et nunc montem teneo: in quo confido: quomodo dicitis ut ad vos transeat tanquam multi sint christi? Aut si vos montes esse dicitis per superbiam: oportet quidem esse passerem pennarum virtutibus et preceptis dei. Sed ea ipsa prohibent volare in istos montes: et in superbis hominibus sperni collocare. Habeo domum ubi requiescam: quia in domino confido. Nam et passer invenit sibi domum: Et factus est dominus refugium pauperi. Dicam ergo tota fiducia: ne dum christum apud hereticos querimus: amittamus. In domino confido: quomodo dicitis anime mee: transmigra in montem sicut passer. **Q**uia ecce peccatores tetenderunt arcum: pauerunt sagittas suas in pharetra: ut sagittentur in obscura luna rectos corde. Terrores isti sunt comminantium nobis de peccatoribus: ut ad se tanquam ad iustos transeam. Ecce inquit: peccatores tetenderunt arcum. Credo scripturas: quas illi carnaliter interpretando: venenatas inde sententias emittunt. Parauerunt sagittas suas in pharetra: eadem verba scilicet que scripturarum auctoritate iaculaturi sunt: in cor-

Adi. manifestat hunc psalmi spiritum catholicum contra ventum nostrum temporis heresim ut nihil magis

Alia lra. intendunt. Alia lra. in obscuro.

dis occulto pauerūt: Et sagittent i obscu-
ra luna rectos corde: vt cū senserint eccle-
lunie ppter multitudinē imperitorū & car-
nalitū obscurato: nō se posse p̄uinci: corru-
punt bonos mores colloquijs malis. Sed
p̄tra oēs istos terrores dicēdū est: In dño
confido. Luna vō q̄ congruēter significet
ecclesiā: memini me p̄misisse in h̄ psalmo
cōsideraturū. Due sunt de luna opiniones
p̄bables. H̄az aut̄ q̄ vera sit aut nō: oino
aut difficillime arbitror posse hoīem scire.
Cū em̄ q̄rit vñ lumē habeat: alij dicūt suū
h̄ie: s̄ globū ei⁹ dimidiū lucere: dimidiū at̄
obscurū esse: Bū aut̄ mouet in circulo suo:
eandē partē q̄ lucet: paulatim ad terras cō-
uerti: vt videri a nobis possit: et iō p̄us q̄si
corniculatā apparere. Nā & si facias pilam
ex dimidia pte candidā: et ex dimidia ob-
scurā: si eā partē q̄ obscura ē: añ oculos ha-
beas: nihil candoris vides. Et cū ceperis
illā candidā partē ante oculos p̄uere: si
paulatim facias: p̄mo cornua cādoris vi-
debis: deinde paulatim crescit: donec tota
ps candēs opponat oculis: & nihil obscu-
re alteri⁹ p̄tis videat. Qd̄ si pseueres ad-
huc paulatim p̄uere: incipit obscuritas
apparere & cādor minui: donec interim ad
cornua redeat: et postremo tot⁹ ab oculis
auertat: ac rursus obscura illa ps sola pos-
sit videri. Qd̄ fieri dicūt: cū lumē lune vi-
des crescere vsq; ad q̄ntadecimā lunā: Et
rursus vsq; ad tricesimā minui & redire ad
cornua: donec penit⁹ nihil i ea lucis appa-
reat. Sedm̄ h̄ac opinionē luna i allegoria
s̄ḡt ecclesiā. Qd̄ ex pte sp̄iali lucet eccle-
sia: ex pte aut̄ carnali obscura ē. Et aliqñ sp̄i-
tualis ps i bonis opib⁹ apparet hoib⁹: ali-
qñ aut̄ in p̄scia latet ac deo tñmō nota ē:
cū solo corpe apparet hoib⁹: Sicut p̄tin-
git: cū oram⁹ i corde: & q̄si nihil agere vide-
mur: dñi nō ad terrā: s̄ sursum cor h̄ie iube-
mur ad dñm. Alij aut̄ dicūt nō h̄ie lunā lu-
men p̄riū: sed a sole illustrari: S̄ qñ cum
illo est: eā partē ad nos h̄ie q̄ nō illustrat: &
ideo nihil i ea lucis videri. Cū aut̄ incipit
ab illo r̄cedere: illustrari ab ea etiā pte quā
habet ad terrā: & necessario incipe a corni-
bus: donec fiat q̄ntadecima p̄tra solē. Tūc
em̄ sole occidēte ori⁹: vt quisq; occidentē
solē obseruauerit: cū eū ceperit nō videre:
cōuersus ad orientē lunā surgere videat:
Atq; inde ex alia pte cū ei cepit p̄inqua-
re: illā pte ad nos cōuere q̄ nō illustrat:
donec ad cornua redeat: atq; inde oino si

apparet: qz tūc illa ps q̄ illustrat: sursum est
ad celum: ad terrā aut̄ illa quā radiare sol
nō p̄t. Ergo & fm̄ h̄ac opinionē luna itel-
ligit eccle- qz suū lumē nō habeat: sed ab
vniogenito dei filio: q̄ multis locis i sanctis
scripturis allegorice sol appellatus est: illu-
strat. Quē nesciētes et cernere nō valētes
beretici quidā: ad istū solē corporeū & visi-
bile: qd̄ cōmune lumē est carnis hoīm atq;
muscarū: sensus simpliciū conant auerte-
re: & nōnulloy auertūt: Qui q̄diu nō p̄t
interiorē lucē veritatis mēte p̄uere: simpli-
ci fide catholica p̄tenti eē nolūt: Que vna
puulis salus ē: quo vno lacte ad firmitatē
solidioris cibi certo roboze puenit. Queli-
bet ḡ duaz istaz opinionū vera sit: p̄gruē-
ter accipit allegorice luna: eccle-ia. Aut si in
istis obscuritatib⁹ magis negociosis q̄ fru-
ctuosis: exercere animū: aut nō libet: aut si
vacat: aut anim⁹ ip̄e nō valet: satis ē lunā
popularib⁹ oculis intueri: & nō q̄rere obscu-
ras cās: s̄ cū omib⁹ & incrementa ei⁹ & p̄le-
menta et detrimēta sentire. Que si p̄pterea
deficit vt renouet: etiā ip̄i impite multitu-
dim demōstrat eccle- figurā: in q̄ credis re-
surrectio mortuoz. Deinde q̄rendū est: qd̄
in h̄ psalmo accipiat obscura luna: in qua
p̄ctōres sagittare pauerunt rectos corde.
Nā em̄ vno mō dici obscura luna p̄t: Nā
& cū finit mēstruis cursib⁹: & cū eius fulgor
nubilo interpolat: & cuz plena deficit: dici
p̄t obscura luna. P̄t ḡ & de p̄secutorib⁹
martyrū intelligi: qd̄ sagittare voluerit in
obscura luna rectos corde: Siue adhuc in
eccle- nouitate: qz nōdū terr̄ maior effulse-
rat & gentiliū sup̄stitionū tenebras vicerat:
Siue liguis blasphemoz & chustianoz no-
mē male diffamātū: q̄si nebulis cum terra
obtegeret: videri p̄spicua luna nō poterat:
id est eccle-: Siue ip̄oz martyz cedibus &
tāta effusiōe sanguis: tanq̄ illo defectu et
obscuratōe q̄ cruentā faciē luna videt ostē-
dere: a noīe chustiano deterrebant infirmi.
In q̄ terroze v̄ba dolosa & sacrilega iacula
bant p̄ctōres: vt etiā rectos corde p̄uere-
rent. P̄t et de his peccatoribus intel-
ligi quos eccle-ia continet: quod tūc inuē-
ta occasione huius lune obscure: multa cō-
miserunt: que nobis opprobria nunc obij-
ciunt ab hereticis: cum eozuz auctores ea
fecisse dicūtur. Sed quoquo modo se ha-
beat quod in obscura luna factū est: nunc
catholico nomē toto orbe diffuso atq; ce-
lebrato: quid mihi est in cognitis pertur-

bari: In dño em̄ cōfido: Nec audio dicētes anime mee: transmigra in montes sicut passer. Quñ ecce peccatores intēderūt arcū: vt sagittēt i obscura luna rectos corde. Aut si i illis nūc luna videt obscura: qz incertū volūt efficere q̄ sit catholica: z eā peccatū carnaliū hoim̄ q̄s multos p̄tinet: conāt arguere: qd̄ ad eū p̄tinet q̄ v̄e dicit: in dño cōfido: Qua voce se q̄sqz z frumentū esse oñdit: z vsqz ad vētilatiōis t̄pus paleas tolerabilī sustinet: In dño q̄ cōfido. Illi timēat: q̄ p̄fidūt i homie: z de pte hois se esse negare nō p̄nt: p̄ cui⁹ canos iurāt: Et cū in sermōe ab eis q̄nt̄ cui⁹ cōmuniōis sint: nisi de pte illi⁹ se esse dicāt: nō p̄nt agnosci. Bic qd̄ isti faciūt: cū illis p̄memorant tā innumerabilia z quotidiana p̄ctā: z scelera eoz q̄b⁹ plena ē illa societas: Nūquid p̄nt dicere: in dño p̄fido: quō dicit̄ aie mee trāsmigra i mōtes sic passer: Nō. n. p̄fidūt i dño: q̄ tūc eē dicūt sancta sacra si p̄ sc̄tōs hoies denf. Itaqz cū ab eis q̄nt̄ q̄ sūt sancti: erubescūt dicere: nos sum⁹. Qui etiā si nō erubescant h̄ dicere: h̄ q̄ audiūt p̄ ip̄is erubescūt. Itaqz isti cogūt eos qui accipiūt sacramēta: sp̄e suā i hoie ponere: cui⁹ cor videre nō p̄nt: Et maledict⁹ ois qui sp̄e suā ponit i homie. Quid ē em̄ dicere: ego qd̄ do sc̄m̄ est: nisi sp̄e tuā in me pone: Quid si non es sanct⁹: Qñde cor tuū: Qd̄ si nō potes: vbi videbo qd̄ sanct⁹ es: An forte dices quod scriptū ē: Ex opib⁹ eoz coḡscetis eos. Uideo plane mira opa: quotidianas violentias circūcellionū sub ep̄is z p̄l̄bris z ducibus circūquaqz volitare: z terribiles fustes israelis vocari: q̄ hoies q̄ nūc viuunt: quotidie vidēt z sentiūt: Adachariana v̄o t̄pa de quib⁹ inuidiā faciūt: z plurimi viderūt: z nemo nūc videt. Et quisqz ea vidit catholic⁹: potuit dicere si dei seru⁹ esse vellet: In dño p̄fido. Quod z nūc dicit: cū m̄sta q̄ non vult: in ecclia videt: q̄ se intra illa retia plena piscib⁹ bonis z malis natare adhuc sentit: donec ad finē maris veniat: vbi mali segregent a bonis. Isti aut̄ qd̄ r̄ndēt: si alicui illoz dicat ille quē baptizant: quō me iubes p̄sumere: Nā z si dātis z accipiētis ē meritū: sit dātis dei: z accipiētis p̄scie mee. Nec em̄ duo nō mihi incerta sūt: bonitas illi⁹: et fides mea. Quid te inponis de q̄ certū scire nihil possum: Sine me dicere: In dño p̄fido. Nā si in te p̄fido: vñ cōfido si nihil mali ista nocte fecisti. Postremo si vis vt credā tibi: nūquid possum ans

pl⁹ q̄ de te credere: Isti q̄ p̄fido i eis quib⁹ beri cōicasti: z hodie p̄mun cas: z cr̄s cōmunicabis: vtrū vel isto triduo nihil mali cōmiserint: Qd̄ si nec te nec me polluit qd̄ nescimus: q̄ cā est vt rebaptizes eos q̄ t̄pa traditiōis z Adachariane iudie nō nouerūt: Que cā est vt christianos de Mesopotamia veniētes: q̄ Lecilian z Bonati nec nomē audierūt: rebaptizare audeas: z neges esse christianos: Si aut̄ illos polluant aliena peccata q̄ nesciūt: te ne reū facit: q̄ quid p̄ singulos dies in pte v̄ia te nesciēte p̄mittit: Impatorz p̄stitutionē frustra obicitis catholicis: cū in v̄is castris puati fustes ignesqz sic seuiāt: Ecce quo lapsi sunt: Qui cum viderent i catholica p̄ctōres: nō potuerūt dicere: In dño p̄fido: et sp̄e suā i hoie posuerūt. Qd̄ oino dicerēt: si nō ipsi tales essent: q̄les illos putabāt: a q̄b⁹ sacrilega supbia separe se velle sinxerūt. Bicāt q̄ aia catholica: In dño cōfido: quō dicitis aie mee: trāsmigra i mōtes sic passer. Quñ ecce p̄ctōres intēderūt arcū: parauerūt sagittas suas in pharetra: vt sagittēt i obscura luna rectos corde: Et sermonē ab ip̄is cōuertat ad dñm: z dicat: Quñ que p̄fecisti destruxerūt: Et h̄ dicat: nō p̄tra istos solos: h̄ p̄tra oēs hereticos. Qēs em̄ quātū in ip̄is est: destruxerūt laudē quā ex ore infantū z lactentiū p̄fecit de⁹: dū q̄stionib⁹ vanis z scrupulosis exagitant paruulos: z nutriti fidei lacte non sinūt. Quasi q̄ dictū sit huic aie: q̄re isti tibi dicūt: trāsmigra i mōtes sic passer: q̄re te de p̄ctōrib⁹ terrēt: q̄ intēderūt arcū ad sagittādos i obscura luna rectos corde. Respondet: Jō vñqz me terrēt: Quñ q̄ p̄fecisti: destruxerūt. Et b̄: nisi in cōuētulis suis: vbi puulos z interioris lucis ignaros: nō lacte nutrit: h̄ venemis necāt: Just⁹ aut̄ qd̄ fecit: Si vos Adachari⁹: si vos Lecilian⁹ offendit: christus qd̄ vobis fecit: q̄ dixit: Pacē meā do vobis: pacē meā relinquo vobis: quā vos nefanda dissensiōe violastis. Christus qd̄ vobis fecit: q̄ traditorē suū tāta patiētia p̄tulit: vt ei p̄mā eucharistā cōfectā manib⁹ suis z ore suo p̄mēdatā: sicut ceteris apl̄is traderet: Quid vobis fecit chust⁹: q̄ eundē traditorē suū quē diabolū noiauit: q̄ aī traditionē dñi: nec loculis dñicis fidē potuit exhibere: cū ceteri discipulis ad p̄dicandū regnū celoz misit: vt demonstraret dona dei puenire ad eos q̄ cū fide accipiūt: etiā si talis sit p̄ quem accipiūt: q̄lis Judas fuit:

Lecilianus, manib⁹ suis

Dñs i templo scō suo: Ita vō: sic
 Apōstol⁹ dicit: Templū em̄ dei sancti ē: qđ
 estis vos. Quisq̄s templū dei violauerit:
 dispdet illū de⁹. Templū em̄ dei violat: qđ
 violat vnitatē. Nō em̄ tenet caput: ex quo
 totū corp⁹ p̄nexū ⁊ p̄pactū p̄ oēm tactū s̄
 ministratiōis: s̄m opationē in mēsurā vniū:
 cuiusq̄ ptis: incremētū corpis facit: i edifi
 cationē sui in caritate. In h̄ tēplo scō suo
 dñs ē: qđ p̄stat multis mēbris suis: sua q̄q̄
 officia gerentib⁹: in vnā edificationē cari
 tatis p̄structis: Nō violat: qđ q̄s cā p̄ncipa
 tus sui: a catholica societate dilūgit: **D**ñs
 in tēplo sancto suo. **D**ñs in celo sedes
 ei⁹. Si celū acceperis iustū: sic terrā acci
 pis pctōrē: cui dictū est: Terra es ⁊ i terrā
 ibis: qđ dictū ē: **D**ñs i tēplo scō suo: repe
 titū intelligis: dū dictū ē: dñs i celo sedes
 ei⁹. **O**culi ei⁹ i pauperē respiciūt:
 Quippe cui derelict⁹ ē paup⁹: Et qđ fact⁹ est
 refugū paupi: Et iō seditiones oēs ⁊ tumul
 tus infra ista retia donec pducant ad lit⁹:
 de quibus nobis i p̄ncipiē suam ⁊ ad nostrā
 correctiōez insultāt heretici: p̄ eos homies
 fiūt: qđ paupes christi eē nolūt. S̄z nūquid
 ab eis qđ hoc esse volūt: auertūt oculos dei:
Oculi em̄ ei⁹ i pauperē respiciūt. Nūquid
 metuēdū ē: ne i turba diuitiū paucos pau
 peres videre nō possit: q̄s in ecclie gremio
 catholice custoditos enutrit: **P**alpebre
 eius interrogant filios hoīm. Hic
 filios hoīm: illa regula libēter acceperim:
 de veterib⁹ regeneratos p̄ fidē: Hi quippe
 quibusdā scripturaz locis obscuris: tanq̄
 clausis oculis dei exercent: vt q̄rāt: Et rur
 sus q̄busdā locis manifestis: tanq̄ apertis
 oculis dei illuminant: vt gaudeāt. Et ita in
 sancti libris crebra optio atq̄ adaptio tan
 q̄ palpebre sūt dei: **Q**ue infrogāt: id est qđ
 p̄bāt filios hoīm: qđ neq̄ fatigant rerū ob
 scuritate: s̄ exercent: neq̄ inflant cogiti
 one: s̄ p̄firmāt. **D**ñs iterrogat iustū
 ⁊ impiū: **Q**uid qđ metuim⁹ ne aliqd nob̄
 obsint impij: si forte nobiscū sacramēta nō
 sincero corde cōicant: qñ ille iterrogat iu
 stū ⁊ impiū: **Q**ui aut̄ diligit iniquitatē
 odit aiā suā. Id est nō ei qđ credit deo: ⁊
 spē suā nō ponit i homie: sed tñ aiē sue no
 cet dilector iniquitatis. **P**luit sup pec
 catores laqueos: Si nubes generalit̄
 p̄be itelligunt siue boni siue mali: qđ etiā
 pseudo p̄be appellant: sic ordinant pseu
 do p̄be a dño deo: vt de his laqueos sup
 pctōres pluat. Nō em̄ qđq̄ i eos sectādos

incidit nisi pctōr: siue ad p̄pationē extremū
 supplicij: si pseuerare in peccādo maluerit:
 siue ad desuadēdā supbiā: si aliqñ deū cu
 ra sinciore q̄suerit. Si aut̄ nubes nō nisi
 boni ⁊ veri p̄be intelligunt: ⁊ de his ma
 nifestū ē sup pctōres laqueos pluire deū:
 q̄uis de his etiā pios ad fructificādū irri
 get. Quibusdā inq̄t **A**plus sum⁹ odor vi
 te in vitā: quibusdā odor mortis in mortē.
Nō em̄ p̄be tñ: s̄ oēs vbo dei aiās irrigā
 tes: nubes dici p̄nt. **Q**ui cū male intelligū
 tur: pluit de⁹ sup pctōres laqueos. Cū aut̄
 bene intelligūt: secūdat pectora p̄ioz atq̄
 fidelū: Sic exēpli grā: qđ sc̄ptū ē: Et erūt
 duo in carne vna: si ad libidinē q̄sq̄ inter
 p̄tes: laqueū pluit sup pctōres. Si aut̄ intel
 ligas sic ille qđ ait: **E**go aut̄ dico i christo ⁊ i
 ecclia: imbrē pluit sup fertile terrā. Eadem
 aut̄ nube: id est diuina scriptura: vtrūq̄ fa
 ctū est. **I**tē dñs dicit: Nō qđ intrat i os ve
 strū: vos coingnat: s̄ qđ exit ab ore. **A**udit
 h̄ pctōr: et gulā parat voracitati: **A**udit h̄
 iust⁹: ⁊ a ciboz discernēdoz supstitiōe mu
 nit. Et hinc igit̄ eadē scripturaz nube: pro
 suo cuiusq̄ merito: ⁊ pctōri pluuia laqoz:
 ⁊ iusto pluuia vbertatis infusa ē. **I**gnis
 ⁊ sulphur ⁊ spūs p̄cellaz p̄s calicis
 eoz. **H**ec pena eoz ē atq̄ exit⁹: p̄ q̄s blas
 phemat nomē dei: vt p̄io cupiditatū suaz
 igne vastent: deinde maloz operū fetore: a
 cetu brōz abh̄ciant: postremo arrepti atq̄
 s̄mersi: ineffabiles penas luāt. **H**ec ē em̄
 p̄s calicis eoz: sic iustoz calix tu⁹ inebriās
 q̄ p̄clar⁹ ē. **I**nebriabūt em̄ ab vbertate do
 mus tue. **C**alicē aut̄ p̄pterea puto appella
 tum: ne qđ p̄ter modū atq̄ mēsurā: vel in
 ip̄is peccatoz supplicijz p̄ diuinā puiden
 tiā arbitremur. Et iō tanq̄ rationē reddēs
 quare id fiat: subiecit. **Q**m̄ iust⁹ do
 min⁹: ⁊ iusticias dilexit: **N**on frustra
 pluralit̄: qz homies dicit: vt p̄ iustis: iusti
 cie intelligant̄ posite. In multis em̄ iustis
 q̄si multe iusticie vident̄ esse: cū sit vna dei
 cui⁹ oēs p̄cipiant: **T**anq̄ si vna facies in
 tueat̄ plura specula: qđ in illa singulare ē:
 de illis plurib⁹ pluralit̄ reddi. **P**ropterea
 rursus ad singularitatez se refert dicendo:
Equitatē vidit̄ facies ei⁹: **F**ortasse p̄
 eo sit positū eq̄tatē vidit̄ facies ei⁹: ac si di
 ceref: equitas visa ē in facie ei⁹: id est i eius
 noticia. **F**acies em̄ dei: est potētia qua vi
 gnis inotescit: **S**ut certe equitatē vidit̄ fa
 cies eius: qz nō se p̄bet cognoscendū ma
 lis: s̄ bonis: ⁊ ip̄a ē equitas. **S**i quis aut̄

Alia lra.
 ⁊ vultus.

lunā: synagogā vult intelligere: ad passiōz
 dñi referat Psalmum: et de Judeis dicat:
 Qm̄ q̄ p̄fecisti: destruerūt. Ac de ip̄o dño:
 Just̄ aut̄ qd̄ fecit: Quē tanq̄s destructorē
 legi arguebāt. Cui⁹ p̄cepta p̄uerse viuēdo
 z ea p̄tēnendo ac sua statuēdo destruxerāt:
 Et ip̄e dñs fm̄ hoīem loq̄t vt solet: dicēs:
 In dño p̄sido: quō dicitis aīe mee trāsmi-
 gra i mōtes sic passer? p̄pter terrores scz eo-
 rū q̄ illū apphēderet crucifigere cupiebāt.
 Cū pctōres sagittare volētes rectos corde:
 id est q̄ x̄po crediderāt: In obscura luna:
 id est repleta pctōrib⁹ synagoga: nō absur-
 de intelligit. Cui cōgruit z qd̄ dī: Bñs i tē-
 plo scō suo: dñs i celo sedes ei⁹: id est v̄bū
 in hoīe: vel ip̄e fili⁹ hoīs q̄ in celis ē. Oculi
 eius i pauperē respiciūt: Aut quē suscepit
 fm̄ deū: aut p̄pter quē passus ē fm̄ hoīem.
 Palpebre ei⁹ infrogāt filios hoīm. Oper-
 tionē atqz adaptationē oculoz: qd̄ noīe pal-
 pebray pbabile ē positū: mortē resurrecti-
 onēz ei⁹ accipe possum⁹: vbi pbauit filios
 hoīm discipulos suos: z territos sua passiōe
 et resurrectiōe letificatos. Bñs interrogat
 iustū z impiū: iā de celo gubernās ecclesiā.
 Qui aut̄ diligit iniquitatē: odit animā suam.
 Quare h̄ ita sit: p̄sequētia docēt: Pluit em̄
 sup pctōres laq̄os: Scdm̄ supiorē exposi-
 tionē accipiēdū: Et oīa cetera vsqz ad finē
 psalmi. **Explicit Tractat⁹ de ps̄. X.**
Incipit Tractatus de ps̄. XI.
In finē p̄ octaua: ps̄ David.
Octauū diē iudicij posse intelligi i. vj.
 ps̄. dictū ē. P̄d̄ z p̄ octauo intelligi
 p̄ eterno seculo: qd̄ post h̄ temp⁹ qd̄ septē
 diebus voluit: dabit sanctis.
Aliū me fac dñe: qm̄ defe-
 cit sanct⁹: Id est nō inueniet: sic
 loq̄mur cū dicim⁹: defecit frum̄tū:
 aut defecit pecunia. Qm̄ diminute sūt
 veritates a filijs hoīm. Veritas vna
 est: q̄ illustrant aīe scē. Sz qm̄ mlte sūt aīe:
 in ip̄is multe veritates dici p̄tūt: sic ab vna
 facie: multe in speculis imagines apparēt.
Vana locuti sūt vnusqzqz ad pri-
 mu suū. Proximū oēm hoīez oportet in-
 telligi: qz nemo ē cū q̄ sit opandū malū. Et
 dilectio primi malū nō opat. Labia do-
 losa i corde: z corde locuti sūt vana.
 Qz bis ait: in corde et i corde: duplex
 cor significat. **V**ispdat dñs vnuer-
 sa labia dolosa. Vniuersa dixit: ne q̄s
 se exceptū putet: sic Ap̄ls dic̄: In oēs aīaz
 hoīs opantis malū: Judei pm̄ et Greci.

Lingua magniloqua: Lingua supbaz.
 Qui dixerit: lingua nostra ma-
 gnificabitur labia nra apd nos sūt:
 q̄s n̄ dñs est: Supbi hypocrite signifi-
 cant: i smone suo spem ponētes ad hoīes
 decipiēdos: z deo nō s̄bditi. Propter
 miserā inopū z gemitū pauperū:
 nūc exurgā dicit dñs. Ita em̄ p̄lm̄ suū
 ip̄e dñs i euāgelio miserat⁹ est: qd̄ rectorē
 nō h̄iet: cuz bñ possit obtēperare. Vñ etiā
 dicit in euāgelio: Adh̄s mlta: oparij aut̄
 pauci. Hoc aut̄ ex p̄sona dei p̄is accipiē-
 dum est: qui p̄pter inopes z paupes: id est
 inopia et paup̄tate bonoz spūaliū egētes:
 filiū suū dignat⁹ ē mittere. Inde autē inci-
 pit sermo ei⁹ apud Mattheū in mōte: cuz
 dicit: Bñ paupes spū: qm̄ ip̄oz est regnū
 celoz. **P**onā in salutari: Non dixit
 qd̄ ponat. Sed i salutari: in chusto accipi-
 endū est: fm̄ illud: Qm̄ viderūt oculi mei
 salutare tuū. Et iō intelligit i illo posuisse:
 qd̄ ad miserā inopū auferendā: z p̄solādū
 genitū pauperū p̄tinet. Fiducialit̄ agā
 in eo. Scdm̄ illud in euāgelio: Erat em̄
 docens eos tanq̄s potestātē h̄ns: nō tanq̄s
 scribe eoz. **E**loq̄a dñi eloq̄a casta.
 Hec p̄sona p̄be est: Eloq̄a dñi eloq̄a ca-
 sta. Casta dic̄: sine corruptiōe simulatiōis.
 Adulti em̄ p̄dicāt veritatē nō caste: qz v̄-
 dūt illā p̄cio p̄moditatū h̄ seculi. Be tali-
 b⁹ dic̄ Ap̄ls: qd̄ x̄pm̄ annūciarēt nō caste.
Argenti igne examiatū terre. Ipsa
 eloq̄a dñi: p̄ tribulatiōnes pbata pctōrib⁹.
Purgatū septuplū: p̄ timorē dei: p̄
 pietatē: p̄ sciāz: p̄ fortitudinē: p̄ p̄siliū: p̄ i-
 tellectū: p̄ sapiētā. Nā septē sūt etiā b̄tū-
 dimis grad⁹: q̄s i eodē sermōe quē habuit
 in mōte domin⁹ exequit̄ x̄ca Ica Mattheū:
 Beati paupes spū: b̄ti mites: b̄ti lugētes:
 b̄ti q̄ esuriūt z sitiūt iusticiā: b̄ti misericordes
 b̄ti mūdo corde: b̄ti pacifici. Be qb⁹ sentē-
 tijs septē: totū illū sermōnē plixū dictū eē
 aiaduerti p̄t. Nā octaua: vbi dictū ē: b̄ti
 q̄ p̄secutiōez patiunt̄ p̄ iusticiā: ip̄m ignē
 sigt: quo septēplicat̄ pbat̄ argētū. Qui ser-
 mo cū terminat⁹ esset: dictū est: Erat em̄ do-
 cēs eos tanq̄s potestātē h̄ns: nō tanq̄s scri-
 be eoz. Qd̄ p̄tinet ad id qd̄ in hoc psalmo
 dictū ē: fiducialit̄ agā in eo. **T**u dñe
 seruabis nos z custodies nos a ge-
 neratiōe hac ieternū. Hic tanq̄s iopes
 et pat̄pes: ibi tanq̄s opulentos z diuites.
In circuitu impij ambulāt: Id est
 i t̄paliū rex cupiditate: q̄ septē diez repeti-

Alia lra. t a nobis.

la lra. o habet

ad p̄pationē extērit
 in peccādo maluerit
 p̄p̄si aliq̄i dñi cu-
 Si aut̄ nubes nō nū-
 elligunt: r̄z h̄o ma-
 laquos pluerē dñs:
 s ad fructificādū vni-
 uersū: odot vi-
 do: mōne in mōre.
 s v̄bo dñi aīe irrigā
 Qui cū n̄ intelligit
 res laquos. Cū aut̄
 at peccata p̄p̄oz atqz
 qd̄ sc̄ptū ē: Et erūt
 ad libidm̄ eoz inter-
 p̄p̄tōres. Si aut̄ intel-
 go aut̄ dico i ch̄stia: i
 p̄ ferre terrā. Eadem
 a scriptura: v̄rūp̄ fa-
 h̄o qd̄ intrat i os ve-
 r̄o erit ab ore. Quid
 vocat̄: Quid b̄
 edoz: sup̄stidē mu-
 n̄pturay nube: pro-
 t̄tōi pluuia laq̄oz:
 s infusa ē. Ignis
 cellay ps̄ calicē
 atqz erit: q̄s blas-
 phēo cupiditatē suay
 naloz opertū ferre: a
 d̄stremo arripit atqz
 nas iūat. Hec ē em̄
 z calix n̄ inebriās
 em̄ ab v̄b̄tate do-
 t̄rea p̄tuo appella-
 tos mensurā: vel in
 ps̄ p̄ d̄vina guiden-
 anq̄s ratiōnē reddēs
 Qm̄ iust⁹ d̄v-
 dilexit: H̄o frustra
 dicit: v̄ p̄ iusticiā
 z. In multis em̄ iustis
 lent̄ esse: cū sit vna dei
 iusticiā vna facies in-
 q̄m illa singularis ē:
 h̄ reddidit. P̄p̄tōres
 atqz se referunt: a
 acies eoz: f̄stale p̄
 v̄du facies: ac si d̄v-
 in facies: ad est i iustis
 d̄v̄tate vidit h̄
 h̄ cognoscendū m̄-
 gna. Si quis iust

to circuitu: tanq̄ rota voluit: et ideo nō p̄uenit i octauū: id est i eternū: p̄ quo iste ps̄. titulat̄ ē. Ita et p̄ Salomonē dicit: Cōtilator em̄ impiorū ē rex sapiēs: et imitat̄ illis rotā malorū. Scdm̄ altitudinē tuā multiplicasti filios hoīm. Quia ēz i t̄p̄alib⁹ multiplicatio: q̄ auertit ab vnit̄ate dei. Cū corp⁹ qd̄ corūp̄it: agguat̄ aiām: et dep̄nit terrena inhabitatio sensuz̄ mlt̄a cogitantē. Multiplicant̄ aut̄ iusti s̄m̄ altitudinē dei: qm̄ ibūt de virtute in virtutē.

Explicit Tractat⁹ de ps̄. XI

Incipit Tractatus de ps̄. XII

In fine ps̄ David.

Finis em̄ legis: christus: ad iusticiam omni credenti.

Usquequo dñe obliuiscer̄ me i fine. Id est differ̄s me ad intelligendū christū sp̄ualit̄: q̄ ē dei sapiētia: et rect⁹ finis ois̄ int̄tiōis̄ aie. Quo usq̄ auertis faciē tuā a me. Sicut nō obliuiscit de⁹: sic nec faciēs auertit: s̄ more n̄ro scriptura loquit̄. Auertere aut̄ de⁹ faciē dicit̄: dū nō dat̄ aie noticiā sui: q̄ adhuc pup̄ mēt̄is oculū nō h̄z. Quādiū ponā cōsiliū in aia mea. Cōsilio nō op⁹ ē: nisi in aduersis. Ergo q̄diū ponā cōsiliū i aia mea ita dictū ē: q̄diū ero i aduersis. Aut certe r̄sio ē: Ut iste sit semus: Tādiū dñe obliuisceris me i fine: et tādiū auertis faciē tuā a me: q̄diū ponā cōsiliū in aia mea: Ut nisi q̄sq̄ posuerit cōsiliū i aia sua: vt p̄fecte opef̄ misericordiā: nō eū dirigat de⁹ i fine: neq̄ noticiā sui plenā: qd̄ ē faciē ad faciē: p̄beat illi. Dolorē i corde meo p̄ diē. S̄bauit̄: q̄diū ponā. Per diē aut̄: p̄tinationē s̄ḡt: vt dies p̄ t̄p̄e intelligat̄. A quo se q̄sq̄ desiderās exui: dolorē ponit i corde: de p̄cāf̄ ad eterna p̄cedere: et hūanū diē non pati.

Usquequo exaltabit inimic⁹ me⁹ sup̄ me. Ut diabol⁹: vt̄ p̄suetudo carnal̄. Respice et exaudi me dñe de⁹ me⁹. Respice: refert̄ ad id qd̄ dictū ē: vsq̄quo auert̄ faciē tuā a me. Exaudi: refert̄ ad id qd̄ dictū ē: vsq̄q̄ obliuisceris me in finem. Illumina oculos meos ne vnq̄q̄ obdormiā in morte. Oculos cordis oportet intelligi: ne delectabili defectu p̄cti: claudant̄. Ne qm̄ dicat inimic⁹ me⁹ p̄ualit̄ aduersus eū. Diaboli insultatio mētiēda ē. Qui tribulant me exultabūt: si mor⁹ fuero. Diabol⁹ et angeli ei⁹. Qui nō exultauerūt de iusto viro Job: cū eū tribularēt: qz nō est mor⁹: id est de stabili-

Alia lra. t vsq̄quo.

litate fidei nō recessit. Ego aut̄ i tua misericordia speraui. Quia idipm̄ qd̄ nō mouet̄ hō et fix⁹ i dño p̄manet: nō sibi debz̄ tribuere: ne cū se gl̄iat̄ nō esse motū: ip̄a sup̄bia moueat̄. Exultabit cor meū in salutari tuo. In xpo: in sapia dei. Lata bo dño q̄ bona tribuit̄ mihi. Bona sp̄ualia: n̄ ad hūanū diē p̄tinētia. Et psal̄ lā nomi dñi altissimi. Id ē cū gaudio gr̄as ago: et ordinatissime vt̄or corpe: q̄ est cant⁹ aie sp̄ualis. Si aut̄ aliq̄ hic differētia cōsiderāda ē: cāt̄abo corde: psallā opibus dño: qd̄ sol⁹ videt̄. Nomi aut̄ dñi: qd̄ ap̄d hoies inotescit: qd̄ nō illi: s̄ nobis vtile ē.

Explicit Tractatus de ps̄. XII

Incipit Tractatus de ps̄. XIII.

In finem ps̄ ipsi David.

Quid sit in fine: nō est sepi⁹ repetēdū. Finis em̄ legis: christ⁹: ad iusticiā oī credēti: sic Ap̄ls dicit̄. Illi credim⁹: qm̄ incipim⁹ viā bonā ingredi. Ip̄m videbim⁹: cū p̄uenim⁹. Et ideo ip̄e finis.

Dixit̄ imprudēs i corde suo: Nō est de⁹. Nec ip̄i em̄ sacrilegi et detestandi quidā p̄bi: q̄ p̄uersa et falsa d̄ deo sentiūt: aut̄ sūt dicere: nō ē de⁹.

Idō ḡ dicit̄: i corde suo: qz n̄ nemo audeat dicere: etiā si ausus fuerit cogitare. Corrupti sunt et abominabiles facti sūt i affectoib⁹ suis. Id ē dū amāt̄ h̄ secu lū: nō amāt̄ deū. Ip̄e sūt affectiōes q̄ corūp̄t aiaz: et sic excecāt: vt possit etiā dicere imprudēs in corde suo: nō est de⁹. Sic em̄ nō pbauerūt deū h̄ie in noticiā: dedit illos de⁹ i reprobiū sensū. Nō est q̄ faciat bonū: nō est vsq̄ ad vnū. Usq̄ ad vnū: Vel cū ip̄o vno pōt̄ intelligi: vt null⁹ hoīm intelligat̄. Vel p̄ter vnū: vt accipiat̄ dñs xps. Sic dicim⁹: iste ager vsq̄ ad mare ē: nō vtiq̄ s̄l̄ p̄putam⁹ et mare. Et iste ē melior intellect⁹. Et nemo intelligat̄ fecisse bonitatē vsq̄ ad christū: qz nō pōt̄ q̄sq̄ hoīm facere bonitatē: nisi ip̄e mōstrauerit. Et illud verū est: Quia vsq̄q̄ quisq̄ cognoscat vnū deū: nō pōt̄ facere bonitatē.

Dñs de celo p̄spexit sup̄ filios hoīm: vt videat si e intelligēs aut req̄rēs deu. Sup̄ iudeos pōt̄ intelligi: vt honorat⁹ eos appellauerit filios hoīm p̄pter vni⁹ dei cultū: in p̄p̄atiōe gentiliū: de quib⁹ arbitror̄ super⁹ dictū: Dixit̄ imprudēs i corde suo: n̄ est de⁹ r̄c. P̄spicit aut̄ dñs: vt videat p̄ aias sc̄tās suas: qd̄ significat̄ id qd̄ dictū ē: de celo. Nā p̄ seipm̄ nihil eū latet. Des

Alia lra. t impiet̄.

Alia lra. t iudic̄.

declinaverunt sicut inutiles facti sunt: Id est iudei tales facti sunt quales et gētes: de quibus super dictum est. Non est qui faciat bonum: non est usque ad unum. Sicut ut super intelligendum est. Sepulchrum patens est guttur eorum. Aut voracitas significat inhiatitiam gula: Aut i allegoria: quod occidunt et quasi devorant infectos eos: quibus suorum morum perversitate persuadent. Cui simile est e contrario: quod Petro dictum est: Adacta et madauca: ut in sua fide et bonos mores gentes converteret. Linguis suis dolose agebant: Comes est voracibus adulatio et oibus malis. Venenum aspidum sub labijs eorum. Venenum: dolus dicit. Aspidum autem: quod nolunt audire precepta legis: sicut aspidem nolunt audire verba incantantis: quod in alio psalmo evidētius dicit.

Quorum os maledictione et amaritudine plenus est. Hoc est venenum aspidum. Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. Consuetudinem male faciendi.

Corritio et infelicitas in vis eorum: Omnes enim malorum hominum viæ: plene sunt labore et miseria. Ideo dominus clamat: Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis: et ego reficiam vos: Tollite iugum meum et discite a me: quod mitis sum et humilis corde. Iugum enim meum leve est: et sarcina mea levis est. Et via pacis non cognoverunt: Hanc viam quam dominus vult dicit commemorat: in iugo leui et sarcina leui. Non est timor dei ante oculos eorum. Ipsi non dicunt: non est deus: si tamen non timet deum.

Non cognoscet omnes qui operantur iniquitatem: Iudicium minatur. Qui devorant populum meum sicut cibum panis. Id est quotidie. Libum enim: panis quotidianus est. Devorant autem populum: qui sua comoda ex illo capiunt: non referentes ministerium suum ad gloriam dei: et ad eorum quibus presunt: salutem. **B**ominum non invocaverunt: Non enim vere hunc invocant: quod ea desiderant: quod illi displicet. Illuc trepidaverunt timore ubi non erat timor. Id est in dano regis temporalium. Bixerunt enim: Si relinquam eum sic: credet in eum omnes: et veniet Romanus: et tollent nos et locum et gentem. Timuerunt regnum terrenum amittere ubi non erat timor. Et amiserunt regnum celorum: quod timere debuerant. Et hoc de omnibus temporalibus commodis intelligendum est: quorum amissionem cum timet homines: ad eterna non veniunt.

Quoniam deus in generatione iusta est: Id est non est in eis qui diligunt seculum. Injustum est enim relinquere seculorum conditorum: et diligere seculum: Et sicut creature potius quam creatori.

Consilium inopis confudistis quoniam dominus spes eius est. Id est contempsistis humilem aduentum filii dei: quod in eo non vidistis populum secum: ut hi quos vocabat: in deo solo spem ponerent: non in rebus transiuntibus.

Quis dabit ex syon salutare israel: Subaudit nisi ipse cuius humilitate preces persolvit. Ipse enim in claritate venturus est ad iudicium vivorum et mortuorum regnumque iustorum: Ut quoniam isto humili aduentu facta est cecitas ex parte israel: ut plenitudo gentium intraret: in illo alio fiat quod sequitur: et sic omnis israel salvus fieret. Pro iudeis enim Apostolus etiam illud Esaiæ testimonium accipit: quod dictum est: Veniet ex syon: qui auertat impietatem ab iacob: Sicut hic positum est: Quis dabit ex syon salutare israel: Cum auerterit dominus captivitatem plebis sue: exultabit iacob et letabit israel. Repetitio est: sicut solet. Nam idem puto esse letabit israel: quod est exultabit iacob.

Explicit Tractatus de psalmo XIII

Incipit Tractatus de psalmo XIII

Psalmus ipsi David.

Hoc titulo nulla questio est.

Domine quis peregrinabitur in tabernaculo tuo: Quis aliquid ponat tabernaculum etiam per habitationem sempiternam: tamen cum proprie accipit tabernaculum: belli res est. Unde et stabernacules milites dicunt: tamquam simul habentes tabernacula. Hic sensus adiuvatur ex eo quod dictum est: quis peregrinabitur. Ad tempus enim cum diabolo dimicamus: et tunc oportet est tabernaculo quo nos refugiamus: Quod significat maxime fidem temporalis dispensationis: que pro nobis acta est temporaliter per incarnationem domini. Et quis requiescet in monte sancto tuo. Hic fortasse iam ipsam eternam habitationem significat ut montem intelligamus supereminentiam caritatis christi in vita eterna. **Q**ui ingreditur sine macula: et operatur iustitiam. Hoc proposuit: deinceps id exequitur.

Qui loquitur veritates in corde suo: Nonnulli enim in labijs habent veritatem: et in corde non habent. Tamquam si aliquis dolose ostendat viam sciens in ea esse latrones: et dicat: si hac ieris: a latronibus tutus eris: et contingat ut vere non ibi latrones inveniatur: Tunc ille locutus est: sed non in corde suo. Aliud enim putabat: et nesciens verum dixit. Ergo parum est verum loqui: nisi etiam in corde ita sit. **Q**ui non egit dolus in lingua sua. Lingua agit dolus: cum aliud ore perfert: aliud pectore tegit.

Alia lra. t habitabit.

Alia lra. t aut.

Alia lra. plebe meo. Alia lra. t escam.

Alia lra. t dñs.

Marginal notes on the left edge of the page, including 'Alia lra.' and other references.

tur. **N**ec fecit primo suo maluz. Proximū: oēm hoiez accipi oportere: notū est. Et opprobriū nō accepit aduersus primū suū. Id est nō libenter aut temere credidit criminatori. Ad nihilū deduct⁹ est in cōspectu ei⁹ malignus. Ita pfectio est: vt nihil in homine valeat malign⁹: et vt h sit in cōspectu ei⁹: id est certissime nouerit malignū non esse: nisi cuz anim⁹ a specie sui creatoris eterna et incōmutabili: ad creature fixiē auertit: que de nihilo facta ē. **T**imētes autē dominū glificat. Utq; ipse dñs. Inuituz autē sapientie timor dñi. Sicut ergo illa superiora p̄tinēt ad pfectos: ita ea q̄ nūc dicitur⁹ est: p̄tinēt ad incipiētes: **Q**ui iurāt primo suo et nō decipit: qui pecuniā suā nō dedit ad ysurā: et mūnera sup innocētes nō accepit. Ita nō sūt magna. Sed qui nec ista pōt: multo minus pōt loqui veritatē in corde suo: Et nō dolū agere in lingua sua: sed vt est i corde verū: ita pferre et habere in ore: est: est: nō: nō: Et nō facere primo suo malū: id ē nulli homini: Et opprobriū nō accipe aduersus primū suū: Que sunt pfectoz: in quoz cōspectu ad nihilū deduct⁹ ē malign⁹ Tamē etiā ista mīora ita pcludit: **Q**ui facit hec: nō cōmouebit i eternū. Id est pueniet ad illa maiora: in quib⁹ est magna et icōcussa stabilitas. Nā et ipsa tēpora nō sine cā fortasse sic variata sunt: vt in supioze p̄clusiōe p̄teritū tps poneret: in hac aut futurū. Nā ibi dictū est: Ad nihilū deductus est in cōspectu eius malignus. **H**ic autē: nō cōmouebitur in eternū.

ExPLICIT Tractat⁹ de ps. xiiii

INCIPIT Tractat⁹ de ps. xv.

Tituli inscriptio ipsi David.

Rex noster in h psalmo loquit ex psona susceptionis hūane: de quo titulus regalis tpe passiois inscript⁹ emicuit: **D**icit autem hec:

Conserua me dñe qm̄ in te speraui: dixi dño de⁹ meus es tu: qm̄ bonoz meoz nō eges. Qm̄ bonis meis nō expectas tu fieri beat⁹. **S**anctis q̄ sūt i terra ei⁹: Sanctis q̄ in terra viuētū spem suā posuerunt: ciuib⁹ hierusalē celestis: quoz puerfatio spūal p anchorā foet in illa patria figit: q̄ recte dei fra noīat: Quis adhuc et in his terris carne v̄schit. **A**dirificauit oēs volūtates meas in illis. **H**is q̄ san-

ctis miras feci oēs volūtates meas in p̄fectu eoz: quo sensert quid eis p̄fuerit: et humanitas mee diuinitatē: vt morerer: et diuinitas humanitatis: vt resurgerē. **M**ultiplicate sunt infirmitates eoz: Nō ad p̄niciē: s̄ vt medicū desiderarēt. **P**ost ea accelerauerūt. Itaq; post multiplicatas infirmitates: accelerauerūt vt sanarent. **N**ō cōgregabo cōuenticula eoz de sanguib⁹: Erūt enī p̄uenticula eoz nō carnalia: nec de sanguib⁹ pecoruz p̄piciat⁹: cōgregabo eos. **N**ec memor ero noīm illoz p labia mea. Sed spiritali mutatiōe obliuiscēt quid fuerūt: **N**ec a me iā vel peccatores: vel iūmici: vt hoies: sed iusti: et frēs mei: et filij dei vocabunt p pacē meā. **D**ñs ps hereditatis mee: **P**ossidebūt enī mecū hereditatē ipm̄ deū. **E**legant sibi alij ptes qb⁹ fruant t̄renas et t̄pales: portio sc̄toz: dñs etiā ē. **E**t calicis mei: **B**ibāt alij mortiferas voluptates: portio calicis mei dñs est. **Q**d dico mei: adiūgo eccliam: **Q**uia vbi caput: ibi et corpus. **N**am in hereditatem congregabo cōuenticula eoz: et per calicis ebrietatē obliuiscar noīa vetera eoz. **T**u es q̄ restitues mibi hereditatē meā. **E**t nota sit et his quos libero: claritas qua erā apud te priusq; mund⁹ fieret. **N**ō enī restitues mibi qd nō amisi: sed restitues his q̄ amiserūt eius claritatis noticiā: **I**n quib⁹ qz ego sum: mibi restitues. **F**unes ceciderūt mibi in p̄claris: **L**imites possessiōes mee i tua claritate tā q̄ sorte ceciderūt: velut possessiō sacerdotū et leuitarū deus est. **E**tenim hereditas mea p̄clara est mibi. **E**tenim hereditas mea p̄clara est: nō oib⁹: s̄ vidētibus: **I**n quib⁹ qz ego sum: mibi est. **B**enedicā dñm q̄ mibi tribuit intellectū: **Q**uo ista hereditas videri et possideri potest. **I**nsuper autē et vsq; ad noctem emedauerūt me renes mei. **S**up intellectū autē vsq; ad mortē erudiuit me inferior ps mea: carnis assumptio: vt ex periret tenebras mortalitatis: q̄s ille intellect⁹ nō habet. **P**rouidebā dñm in cōspectu meo semp: **S**ed veniēs in ea q̄ trāseūt: nō abstuli oclm̄ ab eo q̄ semp manet: s̄ puidēs: vt in eū post t̄palia pacta recurrerē. **Q**m̄ a dextris ē mibi ne cōmouear. **Q**m̄ fauet mibi: vt stabilis i eo pmanēā. **P**ropter hoc iocundatū est cor meū et exultauit lingua mea.

Alia lra.
 t̄icrepuat.

Alia lra.
 t̄lectatū.

Propter h̄ in cogitationib⁹ meis locū di-
 tas: et in verbis exultatio. Insuper et caro
 mea req̄scescit ī spe. Insuper et caro mea
 nō deficiet in intentū: s̄ in spe resurrectio-
 nis obdormiet. Quoniā nō dereli-
 ques aīam meā ī inferno. Quā neq̄
 aīam meā inferis possidēdā dabis. Ne-
 q̄ dabis sc̄m tuū videre corrupti-
 onē. Neq̄ sanctificatus corp⁹ p̄ qd̄ et alij
 sanctificādi sūt: corrupti patieris. No-
 tas mihi fecisti vias vite: Notas fe-
 cisti p̄ me hūilitatē vias: vt ad vitā redirēt
 boies: vñ p̄ supbiā ceciderāt. In q̄b⁹ quia
 ego sū: notas mihi fecisti. Ad implebis
 me leticia cū vultu tuo: Adimplebis
 eos leticia: vt nō vltra q̄rāt aliqd̄: cū facie
 ad faciē te viderint. In q̄b⁹ qz ego sūz: me
 adimpleb. **Delectatio ī dextera tua
 vsq; in fine.** Delectatio est ī fauore et in
 ppiciatōe tua in h⁹ vite itinere: pducens
 vsq; ad finē gl̄ie cōspectus tui.

Explicit Tractat⁹ de ps̄. XV.

Incipit Tractatus de ps̄. XVI

Oratio ipsi David.

Hec ē psone dñi tribuēda: adiūcta ec-
 clesia que corp⁹ eius est.

Audi de⁹ iusticiā meā: in-
 tēde de p̄cationi mee. **Au-
 rib⁹** pape oratione meā: nō
 in labijs dolosis. Nō ad te ī labijs do-
 losis p̄cedentē. **A** vultu tuo iudici-
 um meū p̄deat: Ex illūinatōe noticie
 tue verū iudicē. Aut certe nō ī labijs dolo-
 sis: a vultu tuo iudiciū meū p̄deat: vt scilicet
 non proferam iudicans aliud q̄ in te
 intelligo. **Oculi mei videant equi-
 tatem.** Oculi mei videant equitatē: cor-
 dis vñz ocl̄. **Probasti cor meū et
 visitasti nocte:** Quia ip̄m cor meū visi-
 tanōe tribulatiōis p̄batū est. **Agne me
 examiasti:** et nō ē iūeta ī me iūctas.
 Nō aut̄ nox tātū: qz pturbare affolet: s̄ eti-
 am ignis qz vut: vocāda ē ība tribulatio: q̄
 examiat: iust⁹ iūct⁹ sū. **Ut non loq̄r
 os meū opa hoīm:** Ut aliud nō p̄ce-
 dat ex ore meo: q̄ id qd̄ p̄tinet ad gl̄iam et
 laudē tuā: nō ad opa hoīm: q̄ faciunt p̄ter
 volūtātē tuā. **Propter v̄ba labiorū
 tuorū.** Propt̄ v̄ba pacis tue vñ p̄phetarū
 tuorū. **Ego custodiui vias duras.**
 Ego custodiui vias laboriosas: mortalitatē
 hūane atq; passiōis. **Ad p̄ficiēdos
 gress⁹ meos:** ī semit̄ tuis: Ut p̄fice-
 ret caritas ecclie ī itinerib⁹ angustū: q̄b⁹ ve-

nif ad requiē tuā. **Ut nō moueant ve-
 stigia mea.** Ut nō moueant signa itine-
 ris mei: q̄ tāq; vestigia sacramētū et sc̄pturū
 aplicū imp̄ssa sūt: q̄ intueāt et ob̄uēt q̄ me
 seq̄ volūt. Aut certe vt etiā stabiliter ī eter-
 nitate p̄manēā: postea q̄ pegi vias duras:
 et in angustijs semitay tuay gressus p̄fecti.

**Ego clamaui qm̄ exaudisti me
 deus:** Ego libera et valida intētiōe p̄ces
 ad te direxi: qm̄ vt h̄ac h̄re possem: exaudi-
 sti me infirmi⁹ orātē. **Inclina aurē tuā
 mihi:** et exaudi verba mea. Nō dese-
 rat exauditiō tua hūilitatē meā. **Adi-
 fica misericordias tuas.** Nō vilescāt
 misericordie tue: ne min⁹ ament. **Qui sal-
 uos fac̄ sperātes ī te.** **Resistēti-
 b⁹ dextere tue.** Resistētib⁹ sanorū: q̄ mi-
 hi faues. **Custodi me dñe vt pupillā
 oculi.** Custodi me vt pupillā ocl̄: q̄ appa-
 ret ppua et exigua: p̄ eā tñ dirigūt acies lu-
 mis: q̄ lux et tenebre dijudicant: sic p̄ chasti-
 humanitatē diuinitas iudicij: discernēs ī-
 ter iustos et p̄ctōres. **In tegm̄ie alaz
 tuay p̄tege me:** In munimēto caritatē
 et misericordie tue p̄teges me. **A facie im-
 p̄iorū q̄ me afflixerūt.** Inimici mei
 aīam meā circūdedērūt: adipe suū
 cōcluserūt: Leticia sua pingui coopti sūt:
 postea q̄ cupiditas eorū de scelere satiata
 est. **Os eorū locutū est supbiā.** Et p̄-
 p̄terea os eorū locutū est supbiay: dicēdo:
Aue rex iudeorū: et cetera talia. **Pro-
 iicientes me nūc circūdedērūt me:** Pro-
 iicientes me extra ciuitatē: nūc circūdedērūt
 me in cruce. **Oculos suos statuerunt
 declinare in terrā.** Intētionem cordis
 sui statuerūt declinare in ista trena: putan-
 tes magnū malū p̄xti eū q̄ occidebat: et se
 nullū: q̄ occidebāt. **Susceperūt me
 sicut leo pat⁹ ad p̄dā:** Susceperūt me:
 sic ille aduersari⁹ circūciens: q̄rēs quē deuo-
 ret. **Et sicut catul⁹ leonis habitās ī
 occultis.** Et sic catul⁹ ei⁹: p̄p̄s cui dictū
 est: **Ocos ex patre diabolo est:** cogitās de
 insidijs quib⁹ iustū circūueniret et p̄deret.

**Exurge dñe p̄ueni eos et subuer-
 te eos:** Exurge dñe: quē dormire arbitra-
 tur: et iūctates hoīm nō curare. **Quā excecēt
 malicia sua:** vt factū eorū vidicta p̄ueniat:
 et ita s̄uerte eos. **Erue aīam meaz ab
 impijs.** Erue aīam meā resuscitādo me
 a morte: que mihi ab impijs irrogata est.
Frameā tuā ab inimicis man⁹ tue.
 Anima enī mea framea tua est: quā assum-

autem charitatem de

*Alia lra.
Delectatōes*

*Alia lra.
Sub vmbra*

*Alia lra.
abditis.*

*Alia lra.
supplata.*

*Alia lra.
Eripe.*

*Alia lra.
p̄fice.*

Alia lra.
† paucis de
terra diuidi
eos.

psit man^o tua: id est eterna virtus tua: vt p
ipsam regna debellet iniquitat: et diuidat iu
stos ab impijs. Hanc ergo erue ab inimicis
manus tue: hoc est virtutis tue: hoc est ab
inimicis meis. **D**ne pdes eos de ter
ra dispartire eos in vita eoz; Bne per
de eos de terra qua inhabitant: dispartire
eos p orbem terraz in ista vita: qua sola sua
vitam putat: qui eterna desperant. **E**t de
abscoditis tuis adimplet^o est ven
ter eoz. No solu aut ista pena eos pseqf
visibilis: sed etia de pctis q tanq tenebre
abscodunt a lumie veritat tue: adimple
ta est meoria eozum: vt obliu. scant deum.

Alia lra.
† filijs

Alia lra.
† diuiserunt

Saturati sunt porcina: Saturati
sunt inuidicia: pculcates margaritas ser
monu dei. **E**t reliquerunt reliqas par
uulis suis. **E**t reliqrunt reliquias puulis
suis: clamantes pctm hoc sup nos et sup fili
os nros. **E**go aut i tua iusticia ap
parebo in ppectu tuo: Ego aut q no
apparui eis: q corde sordido et tenebroso
lucē sapiētie tue videre nō possunt: in tua
iusticia apparebo in ppectu tuo. **S**acia
bor dū manifestabit gloria tua. **E**t cū
illi saturati sunt inuidicia sua: vt me intelli
gere nō possunt: ego faciator dū manifesta
bit gloria tua in his q me intelligūt. Sane
illo versu vbi dictū est. Saturati sunt porci
na: nō nulla exēplaria: Saturati sunt filijs
habēt. **E**x ambiguo em greco interpretatio
duplex euenit. Filios aut opa intelligim^o.
Et sicut bona opa: bonos filios: ita malos:
mala.

Alia lra.
† apparuerit

ExPLICIT Tractatus de ps. XVI
INCIPIT Tractat^o de ps. XVII

In finem puero dñi: ipi Da
uid. h est manu forti chusto scdm
hoies. **Q**ue locutus ē dñover
ba cantici hui^o: in die qua eripuit
eū dñs de manu oim inimicoy ei^o:
et de manu Saul: et dixit: In die q
eripuit eū dñs de manu oim inimicoy eius
et de manu Saul. hoc est regis Iudeoz:
que sibipi petierūt. **N**ā sicut David ma
nu fortis: ita Saul petitiō interpretari dicat.
Notū ē aut quō ille ppls regē sibi petierit et
acceperit: nō scdm dei: sed scdm suā volū
tatem. **B**icat ergo hic **C**hristus et ecclesia:
id est totū chusti caput et corpus.

Alia lra.
† fortitudo

Diligā te dñe: virt^o mea: Bili
gā te dñe: p que fort^o sum. **D**ñs
firmamētū meū et refugius

meū et liberator me^o. **B**ne q me firma
sti: qz refugi ad te. **R**efugi aut: qz liberaſti
me. **B**e^o me^o adiutor me^o: et spe
rabo in eū. **B**e^o me^o q mibi adiutorium
p^o vocatiōis tue pstitisti: vt spare i te pos
sim. **P**rotector me^o et cornu salu
tis mee: et redeptor me^o. **P**rotector
me^o: qz nō de me p^oſupsi: qsi erigēs aduer
sum te cornu supbie: h te ipm cornu: h ē fir
mā celsitudiez salut iuēni. **Q**uod vt iuēni
rē: redemisti me. **L**audās iuocabo
dñm et ab inimicis meis salu^o ero.
Nō meā gliaz h dñi q^ores: iuocabo eum: et
nō erit vñ mibi noceant impietatis errores.
Circūdederūt me dolores mor
tis: **C**ircūdedit me dolores mort: id est
carnis. **E**t torētes iūqtat: et turbaue
rūt me. **T**urbe iniq ad ips cōmote: velu
ti flumia pluuialia cito desitura: egerūt vt
et turbarēt me. **D**olores inferni cir
cūdederūt me: **I**n his q me circūdederūt
vt pderēt me: erāt dolores iuidētie: q mor
tē opant: pducūtq ad ifernū pcti. **P**re
uenerūt me laqi mort. **P**reuenērūt me
vt pores nocere vellēt: qd eis postea red
derēt. **T**ales aut hoies capiūt i pditiōē:
qb^o male p^ouasefēt iactatiōē iusticie: **C**ui^o
nō re: sed noie: aduersus gentes glantur.

Alia lra.
† susceptor

Alia lra.
† pocupauerūt

Alia lra.
† in tri bulatiōē

Et i p^oſura mea iuocaui dñm: et
ad deū meū clamaui. **E**t exaudi
uit d teplo scō suo vocē meā: **E**rau
diuit d corde meo i q bitat: vocē meā. **E**t
clamor me^o i ppectu ei^o. **E**t clamor
me^o: que nō i aurb^o hoim: h corā ipō intus
habeo. **I**ntroiuuit in aures ei^o. **E**t
cōmota ē et tremuit terra. **I**ta cla
rificato filio hois: cōmoti sūt et tremuefēt
pctōres. **E**t fūdānta mōtiū turba
ta sūt. **E**t spes supboz q i b seclō fuerūt:
et turbate sūt. **E**t cōmota sūt qm irat^o
est eis. **E**t scz iā firmamētū nō haberet i
cordib^o hoim spes t^opalū bonoz. **A**scē
dit fum^o i ira ei^o: **A**scēdit lachrymosa
de pcatio penitētū: cū cognouissent qd mi
netur deus impijs. **E**t ignis a facie ei^o
et exardescit: **E**t flagrantia caritatis post
penitentiā de noticia eius inardescit. **C**ar
bones succensi sūt ab eo. **Q**ui iam
mortui erant deserti ab igne boni deside
rij ac luce iusticie: et frigidi tenebrosiqz
remanserant: rursus accensi et illumina
ti reuixerunt. **E**t inclinavit celos
et descendit: **E**t humiliavit iustum: vt
descenderet ad hominum infirmitatem.

Alia lra.
† exarsit

Et caligo sub pedib⁹ ei⁹. Et impij q̄
 terrena sapiūt: caligine malicie sue nō euz
 cognouerūt. Terra enī sub pedib⁹ ei⁹: tāq̄
 scabellū pedū eius. Et ascendit sup
 cherubin⁹ ⁊ volauit: Et exaltat⁹ est su
 per plenitudinē sciētie: vt nemo ad eū per
 ueniret nisi p̄ caritatē. Plenitudo em̄ legi
 caritas. Et cito se incōprehensibile esse mō
 strauit dilectorib⁹ suis: ne illum corporeis
 imaginationib⁹ cōprehēdi arbitrarentur.
 Volauit sup pēnas veyoz. Illa autē
 celeritas qua se incōprehensibile esse mon
 strauit: sup virtutes aiaz est: quib⁹ se ve
 lut pēnis a terrenis timorib⁹ in auras liber
 tatis attollūt. Et posuit tenebras la
 tibulū suū: Et posuit obscuritatē sacra
 mētoꝝ ⁊ occultā spem in corde credētium
 vbi lateret ipse: nō eos deserēs. In his etiā
 tenebris: vbi p̄ fidē adhuc ambulam⁹: nō
 p̄ speciē: q̄ diu qd nō videm⁹: speram⁹: et
 p̄ patientiā expectam⁹. In circuitu ei⁹
 tabernaculū ei⁹: Cōuersi tñ ipm̄ ambi
 unt qui credūt ei: q̄ in medio eoz est: cum
 omnib⁹ equaliter fauet: in quib⁹ tāq̄ in ta
 bernaculo habitat hoc tpe. Tenebrosa
 aqua in nubib⁹ aeris. Nec p̄pterea
 quisq̄ in illa luce q̄ futura est cū ex fide ad
 speciē venerim⁹: iā se esse arbitret: si septu
 ras recte intelligit. In p̄phetis em̄ atq̄ in
 omnib⁹ diuini verbi p̄dicatorib⁹ obscura
 doctrina est. Pre fulgore in cōspe
 ctu ei⁹: In cōpatione fulgoris: qui est in
 p̄spectu manifestatiōis ei⁹. Nubes ipsi
 us trāsierūt. P̄dicatores verbi eius
 nō iam i iudee finib⁹ p̄ueniūt: sed trāsierūt
 ad gētes. Brādo ⁊ carbones ignis.
 Obiurgatiōes figurate: quib⁹ velut gran
 dine corda dura tundunt. Si autē fra
 cta ⁊ mitis: id est pius anim⁹: exceperit du
 riciā grādinis: in aquā eadē terra fulgura
 ta ⁊ quasi cōgelate obiurgatiōis: id est in
 doctrinā faciantē resoluūt. Igne autē cari
 tatis accensa corda reuiuiscunt. Nec om
 nia in nubib⁹ ipsius ad gentes trāsierūt.
 Et intonuit de celo dñs: Et euan
 gelica fiducia: de corde iusti sonuit domi
 nus. Et altissim⁹ dedit vocē suā. Et
 in p̄fundo rerū humanaz audiem⁹ cele
 stia. Et misit sagittas suas ⁊ dis
 persit eos: Et emisit euāgelistas pēnis
 virtutū recta itinera trāsualātes: nō suis:
 sed ei⁹ a q̄ missi sūt virib⁹: Et dispersit eos
 ad quos missi sunt: vt alijs eoz esset odor
 vite in vitā: alijs odor mortis in mortem.

Et coruscationes multiplicauit et
 turbauit eos: Et miracula multiplica
 uit: ⁊ turbauit eos. Et apparuerūt
 fontes aquaz: Et apparuerūt: qui facti
 erāt in p̄dicantib⁹ fontes aquaz salientium
 in vitā eternā. Et reuelata sunt funda
 mēta orbis terraz. Et reuelati sūt pro
 phete qui nō intelligebant: sup quos edifi
 caret orbis terraz credēs dñm. Ab in
 crepatione tua dñe: Clamātis: appropi
 quabit sup vos regnū dei. Ab inspira
 tione spūs ire tue: Dicētis: nisi penitē
 tiam egeritis: oēs simul moriemur. Ad
 sit e summo ⁊ accepit me: Locando
 ex gētib⁹ in hereditatē: gloriosā ecclesiaz nō
 hntem maculā neq̄ rugā. Assūpsit me
 de multitudine aquaz: Assūpsit me
 de multitudine populoz. Eruit me d
 inimicis meis fortissimis: Eruit me
 de inimicis meis: q̄ pualuerūt ad affligēdā
 ⁊ pdendā istā tpelem: vitā meam. Et ab
 his qui oderūt me: qm̄ confortati
 sūt sup me. Q̄ diu sub ipis sū ignorans
 deū. Preuenerūt me in die affli
 ctionis mee: P̄uozes mihi nocuerunt
 in tempore: quo mortale ⁊ laboriosū cor
 p⁹ gero. Et fact⁹ est dñs firmamētū
 meū. Et qm̄ amantudie miseriarū firma
 mētū terrene voluptatū ⁊ tribulatū atq̄ cō
 uulsū est: factus est dñs firmamētū meū.
 Et eduxit me in latitudine: Et qz
 carnales patiebar angustias: eduxit me i
 spūales latitudinē fidei. Eruit me qm̄
 voluit me. Eruit me: qm̄ voluit me: añ
 q̄ illū ego vellē. Eruit me ab inimicis meis
 potētissimis: q̄ mihi inuidebant iā volenti
 eū: Et ab his q̄ oderūt me: quia volo euz.
 Et retribuet mihi dñs fm̄ iustici
 am meā. Et retribuet mihi dñs fm̄ iusti
 ciā bone volūtatis: q̄ prior p̄buit misericor
 diā: añq̄ haberē bonā volūtatez. Et fm̄
 puritate manuum meaz retribuet
 mihi. Et fm̄ puritatē factorū meoz retri
 buet mihi: qui tribuit vt bñfacerē: educen
 do me i latitudinē fidei. Quia custodi
 ui vias dñi: Et latitudo bonoz opum
 que p̄ fidē sunt: ⁊ lōganimitas p̄seuerandi
 p̄sequat. Nec impie gessi a deo meo
 Qm̄ oia iudicia ei⁹ in conspectu
 meo sūt sp̄: Qm̄ oia iudicia ei⁹: id est ⁊
 p̄mia iustoz: ⁊ penas ipioꝝ: ⁊ flagelia cor
 rigēdoꝝ: ⁊ tēptatiōes p̄badoꝝ: p̄seuerādī
 p̄tēplatiōe p̄sidero. Et iusticias ei⁹ nō
 repuli a me. Qd faciūt deficientes sub

Alia lra. ⁊ fulgura.

Alia lra. ⁊ de aq̄s mlt. Alia lra. ⁊ eripuit.

Alia lra. ⁊ p̄toroz.

Alia lra. ⁊ saluū me fec.

Alia lra. ⁊ nō h̄s.

Alia lra. Nec... dei.

Bile ato...

Alia lra. ⁊ dissipauit.

Handis... occupant...

sarcina earum: et reuertunt ad vomitum suum.

Et ero immaculatus cum eo: et obfuebo me ab iniquitate mea. Et retribuet mihi dominus secundum iustitiam meam: Itaque non solum propter latitudinem fidei que per dilectionem operatur: sed etiam propter longitudinem perseuerantie: retribuet mihi dominus secundum iustitiam meam. Et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius. Non quod homines vident: sed in conspectu oculorum eius: Quoniam que videntur temporalia sunt: que autem non videntur: eterna: que pertinet altitudo spei. **Cum sancto sanctus eris:** Est etiam occulta profunditas: que intelligitur cum sancto sanctus: quia tu sanctificas. **Et cum viro innocente innocens eris:** Et cum viro innocente innocens eris: quia tu nulli noceres: sed crinibus petrorum suorum vnusquisque stringit. **Et cum electo electus eris:** Et ab eo que eligi: eligis. **Et cum pueris puerus eris.** Et cum pueris videris puerus: quoniam dicunt: non est recta via domini: et ipsorum via non est recta.

Alia lra.
† puerteris.

Quoniam tu populum humile saluum facies: hoc autem pueris videri pueris: quod confuteres peccata sua saluos facies. **Et oculos superborum humiliabis.** Ignorantes autem dei iustitiam et sua volentes constitueri: humiliabis. **Quoniam tu illuminabis lucernam meam domine:** Quoniam non est lumen nostrum ex nobis: sed tu illuminabis lucernam meam domine. **Deus meus illumina tenebras meas.** Nos enim peccatis nostris tenebre sumus: sed deus meus illumina tenebras meas.

Alia lra.
† in te cripiar.

Quoniam a te eruam a temptatione: Quoniam non a me: sed a te eruam a temptatione. **Et in deo meo transgrediar murum.** Et non in me: sed in deo meo hic transgrediar murum: que inter homines et celestem hierusalem peccata erexerunt. **Deus meus immaculata via eius.** Beatus meus non venit in homines: nisi mundauerint viam fidei que veniat ad eos: quia immaculata est via eius. **Eloqua domini igne examinata:** Eloqua domini igne tribulationis probantur. **Protector est omnium sperantium in se.** Et omnes que non in seipsum: sed in illo sperant: eadem tribulatione non consumuntur. Spes enim sequitur fidem. **Quoniam quis deus propter dominum:** Quoniam quis propter dominum cui seruimus. **Et quis deus propter deum nostrum.** Et quis deus propter dominum: que post bonam seruitutem: tanquam hereditatem sperantes filii possidemus. **Deus que percussit me virtute:** Beatus que percussit me ut fortis sim: ne diffidentes sinus cupiditatis impediatur opera et gressus meos.

Alia lra.
† ipolluta.

Et posuit immaculatam viam meam. Et posuit viam immaculatam caritatis: que ad illum veniam: sicut immaculata est via fidei qua venit ad me. **Qui perficit pedes meos tanquam ceruicem:** Qui perficit amorem meum ad transcendenda spinosa et vmbrosa implicamenta huius seculi. **Et super excelsa statui et me.** Et super celestem habitationem: figet intentionem meam: ut implear in omnem plenitudinem dei. **Qui docet manus meas ad plium:** Qui docet me operari ad superandos inimicos: que nobis intercludere celestia regna conantur. **Et posuisti ut arcum erent brachia mea.** Et posuisti infangibiles intentionem bonorum operum meorum. **Et dedisti mihi protectionem salutis tue: et dextera tua suscepit me.** Et fauor gratie tue: suscepit me. **Et disciplina tua me direxit in fine:** Et correctio tua me deuiare non sinens direxit: ut quequid ago: in eum finem referam: que coheret tibi. **Et disciplina tua ipsa me docebit.** Et eadem correctio tua me docebit puenire quo direxit.

Alia lra.
† ceruicem.

Alia lra.
† correxit.

Alia lra.
† subtrus.

Dilatasti gressus meos subter me: Ne impediatur carnales angustie: quoniam latam fecisti caritatem meam operantem hilariter: etiam de ipsis que subter me sunt mortalibus rebus et membris. **Et non sunt infirmata vestigia mea.** Et non sunt infirmata: siue itinera mea: siue signa: que unpsi ad imitandum sequentibus. **Persequar inimicos meos et comprehendam illos:** Persequar affectus carnales meos: nec ab eis comprehendar: sed comprehendam illos ut absumentur. **Et non conuertar donec deficiant.** Et ab ista intentione non conuertar ad quetum: donec deficiant que obstrepunt mihi. **Constringam illos nec poterunt stare:** Constringam illos: nec durabunt aduersum me. **Cadent subter pedes meos:** Calcatis illis: proponam amores quibus ambulo in eternum. **Et percussisti me virtute ad bellum.** Et percussisti fluentia desideria carnis mee virtute: ne in tali pugna prepediret. **Supplantasti insurgentes in me subter me.** Recipi fecisti eos que me insequerentur: ut subter me fierent: que super me esse cupiebant. **Et inimicos meos dedisti mihi dorsum:** Et inimicos meos percussisti: et dorsum mihi eos esse fecisti: id est ut sequerentur me. **Et odio habentes me dispdidisti.** Alios autem eorum que in odio perdurarunt: dispdidisti. **Clamauerunt nec erat que saluos faceret:** Quis enim saluos faceret: quos tu non saluos faceres?

Alia lra.
† subtrus.

Alia lra.
† odietes.

Ad dñm nec exaudiuit eos. Nec ad
 quilibet: sed ad dñm clamauerunt: nec ex
 auditiõne dignos iudicauit: nõ recedentes
 a malitia sua. Et cõminuam illos
 vt puluerem ante faciẽ v̄tũ: Et cõ
 minuã illos: Aridi enĩ sũt: nõ recipientes
 umbrẽ misericordie dei: vt elati atq; inflati
 supbia: a spe firma ⁊ icõcussa: tanq; a ter
 re soliditate ⁊ stabilitate raptant. Et lu
 tũ platearũ delebo eos. Per latas
 q̄ multi ambulant perditõis vias: luxuri
 antes ⁊ lubricos: delebo eos. Erues
 me de p̄traditionib; populi: Erues
 me de p̄traditionib; eorũ qui dixerũt:
 Si dimiserim eũ: omne seculũ post illum
 ibit. Constitues me in caput gẽtũ.

Popul; que nõ cognoui seruiuit
 mihi. Popul; gẽtũ que corpali p̄ntia n̄
 visitauit: huius mihi. In obauditu au
 ris obediuit mihi. Necq; ocul; me vidit
 s̄ recipiẽs p̄dicatores meos: in obauditu
 auris obediuit mihi. Filij alieni me
 titi sũt mihi: filij nõ mei dicẽdi: sed po
 tius alieni: quib; recte dicitur: Vos ex pa
 tre diabolo estis: mentiti sũt mihi. Filij
 alieni inueterauerũt. Filij alieni: qui
 bus vt renouarẽt: nouũ testamẽtũ attuli:
 in veterẽ hoĩe remãserunt. Et claudica
 uerunt a semitis suis. Et tanq; vno pe
 de debiles: q; vt tenẽtes: nouũ respuerũt:
 Claudi effecti sũt etiã i ipsa veterẽ lege: po
 tius traditiones suas seq̄ntes q̄ dei. Calũ
 niabant enĩ de manib; nõ lotis: quia tales
 erant semite quas ipsi fecerant ⁊ p̄suetudi
 ne triuerant: aberrando ab itinerib; p̄ce
 ptorũ dei. Quis domin; ⁊ benedi
 ctus deus meus. Scdm carnẽ aut̄ sa
 pere mors est. Quis dñs ⁊ benedictus de
 us meus. Et exalterur deus salutis
 mee. Et nõ terrena p̄suetudine de deo sa
 luti mee sentiã: nec terrenã ipsam salutẽ
 sed in excelsõ de illo sperem. Deus q̄
 das vindicas mihi: Deus qui vindi
 cas me: subdẽdo populos sub me. Libe
 rato; meus de inimicis meis iracu
 dis. Liberator meus de inimicis meis ira
 cundis: clamantib;: crucifige crucifige iu
 deis. Ab insurgentibus in me ex
 altabis me: A iudeis insurgentibus in
 me patientem: exaltabis me resurgentem.
 A viro iniquo eripies me. A regno eorũ
 iquo erues me. Propterea confite
 bor tibi in gentibus domine. Pro
 pterea tibi per me confitebunt gentes do

mine. Et nomini tuo psallam. Et la
 tus inotesces bonis operib; meis. Ma
 gnificans salutes regis ipsius. De
 us qui magnificat vt admirabiles faciat
 salutes: quas eius filius dat credentibus.
 Et faciens misericordiam christo
 suo. Deus qui facit misericordiã christo
 suo. Dauid et semini eius vsq; in se
 culum. Ipsi liberato; manu potẽt: qui
 vicit hunc mundum: ⁊ eos qui credunt in
 euangelio genuit in eternũ. Quẽcũq; in h
 psalmo dicta sũt: que ipsi domino pprie
 id est capiti ecclesie cõgruere non possũt:
 ad ecclesiam referenda sũt. Totus enim
 christus hic loquit: in quo sũt omnia me
 bra eius.

Explicit Tractat; de ps. xvii
 Incipit Tractat; de ps. xviii
 In finem ps. Dauid.

Titulus notus est: nec domin; Iesus
 christus hec dicit: sed de illo hec di
 cuntur. Expositio. i

Qui enarrant gloriã dei: Iu
 ste euangeliste in quib; deus tanq; in
 celis habitat exponit gloriã
 domini nostrũ Iesu christi: siue gloriã qua
 glorificauit patrem filius super terram. Et
 opera manuum eius annunciat
 firmamentum. Et facta virtutum do
 mini annunciat firmamentũ: fiducia spiri
 tus sancti celum factum: quod antea timo
 re: terra erat. Dies diei eructat ver
 bum: Spiritus spiritualibus profert ple
 nitudine; incõmutabilis sapientie dei: nõ
 verbũ in principio deus apud deũ est. Et
 nox nocti annunciat scientiã. Et mor
 talitas carnis tanq; longe positus carnali
 bus: fidẽ insinuando: annunciat futurã sci
 entiã. Non sũt loquele neq; ser
 mones: quorũ nõ audiãtur voces
 eorum. Per quos nõ audite sũt voces
 euangelistarũ: cum omnibus linguis euã
 gelium p̄dicarent. In omne terras ex
 iuit sonus eorum: ⁊ in fines orbis
 terre verba eorum. In sole posu
 it tabernaculũ suum: Domin; autem
 vt aduersus regna tpalium errorũ bellige
 raret: non pacẽ sed gladiũ missurus in ter
 ram: in tpe vel in manifestatiõne posuit tanq; in
 militare habitaculũ suũ: hoc est dis
 pensatiõne in incarnationis sue. Et ipse tanq; spõ
 sus procedens de thalamo suo. Et
 ipse p̄cedens de vtero virginali vbi deus
 nature humane tanq; sponsus spõse copu

Alia lra.
 t psalmũ dicã.

Alia lra.
 t Eripiet.

Alia lra.
 veterati sũt.

Alia lra.
 t indicat.

Alia lra.
 t nationib;.

latus est: **Exultavit sicut gigas ad currendam viam:** Exultavit sicut fortissimus: et ceteros homines incomparabili virtute precedens: non ad habitandam viam: sed ad currendam viam. Non enim in via peccatorum stetit. **A summo celo egressio eius.** A patre egressio eius: non temporalis: sed eterna: quae de patre natus est. **Et occursum eius usque ad summum eius:** Et occurrit plenitudine divinitatis usque ad equalitatem patris. **Et non est qui se abscondat a calore eius.** Cum autem verbum etiam caro factum est: et habitavit in nobis mortalitate nostram suscipiens: non permisit ulli mortali excusare se de umbra mortis: et ipsius enim penetravit verbi calor. **Lex domini immaculata convertens animas:** Lex ergo domini ipse est: qui venit legem implere non soluere. **Et immaculata lex:** quae peccatum non fecit: nec inveniuntur dolus in ore eius. non promittens animas servitutis iugo: sed ad se imitandum libertate convertens. **Testimonium domini fidele sapientiam praestans puulis.** Testimonium domini fidele: quia nemo novit patrem nisi filius: et cui voluerit filius revelare: quae abscondita sunt a sapientibus et revelata puulis: quoniam deus superbis resistit: humilibus autem dat gratiam. **Iusticie domini recte letificantes corda:** Omnes iusticie domini in illo recte: qui non docuit quod ipse non fecit: ut qui imitarentur: corde gauderent. et in eis que libere cum caritate facerent: non serviliter cum timore. **Preceptum domini lucidum illuminans oculos.** Preceptum domini lucidum sine velamento carnalium observationum: illuminans hominis interioris aspectum. **Timor domini castus permanens in seculum seculi:** Timor domini non ille sub lege penalis temporalia bona sibi subtrahi perhorrescens: quorum dilectione anima fornicatur: sed castus quo ecclesia sponsum suum: quanto ardentius diligit: tanto diligentius cauet offendere. et ideo non foras mittit consummata dilectio timorem hunc: sed permanet in seculo seculi. **Judicia domini vera iustificata in idipsum.** Judicia eius: qui non iudicat quoscumque: sed omne iudicium dedit filio vera iustificata incommutabiliter. **Neque enim vel minatur vel pollicetur de quoscumque fallit:** aut quoscumque vel ipsius supplicium vel patris promissum eius potest eripere. **Desiderabilia super aurum et lapidem preciosum multum:** Sive multum: sive ipsum aurum et lapidem: sive multum preciosum: sive multum desiderabi-

Alia lra.
† nec.

Alia lra.
† sanctus.

Alia lra.
† in semetipsa.

lia: nisi desiderabilia iudicia dei super pompas huius seculi: quae desiderio sit ut non desideretur: sed timeantur aut contempnantur aut non credantur iudicia dei. Quod si quis ipse sit aurum lapisque preciosus ut igne non consumatur: sed assumat in thesaurum dei: plus quam seipsum desiderat iudicia dei cuius voluntatem proponit suae. **Et dulciora super mel et favum.** Et siue quisque iam sit mel: qui iam solutus vite huius vinculis expectat diem: quae veniat in epulas dei: siue adhuc sit fava: ut quasi cera circumplexus: hac vita non huic concreta: sed impletus ea cui opus sit aliqua pressura: non opprimens: sed exprimens manum dei: quae de tali vita in eternam eliquat: dulciora illi sunt iudicia dei: quam sibi ipse est: quae super mel et favum illi dulciora sunt. **Etenim servus tuus custodit ea:** Nam non custodienti amara dies domini. **In custodiendo illa retributio multa.** Non in aliquo extrapositione comodo: sed in eo ipso quo iudicia dei custodiunt multa retributio. **Adulta est:** quia gaudet in eis. **Delicta quis intelligit:** In delictis autem qualis suavitas potest esse: ubi non est intellectus. Quomodo delicta quis intelligit: quae ipsum oculum claudunt cui suavis est veritas: cui desiderabilia et dulciora sunt iudicia dei: Et sic tenebre oculos: ita delicta mentes: nec luce sciunt videre nec se. **Ab occultis meis munda me domine:** A cupiditatibus in me latentibus munda me domine. **Et ab alienis parce servo tuo.** Me seducar ab alijs. Neque enim alienis capis: qui est mundus a suis. **Parce itaque ab alienis cupiditatibus:** non superbo et in sua potestate esse cupienti: sed servo tuo. **Si mei non fuerint domini tunc immaculatus ero:** Si mei non fuerint dominata occulta mea et aliena peccata: tunc immaculatus ero. **Non enim est certior origo peccati:** praeter occultum suum: quo cecidit diabolus: et alienum quo seductus est homo: ut consentiendo suum faceret. **Et mundabor a delicto magno.** Quo alio nisi superbia: Non enim est maius delictum quam apostatare a deo: quod est initium superbiae hominis. **Et vere ille immaculatus est:** qui etiam hoc delicto caret: quia hoc est ultimum redemptibus ad deum: quod recedentibus primum fuit. **Et erunt coplaceant eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.** Meditatio cordis mei: non ad iactantiam placendi hominibus: quia iam nulla superbia est: sed in conspectu tuo semper: qui conscientiam puram inspicis.

Alia lra.
† custodieris illis.

Alia lra.
† maria.

Dñe adiutor meus et redemptor meus. Dñe adiutor me⁹ tendētis ad te: quñ redemptor meus es tu: vt tenderē ad te: ne quisq; vel sapiētie sue tribuēs: quod ad te puertit: vel viribus: qđ ad te puenit: magis repellat abs te qui supbis resistit: quia mūdatus nō est a delicto magno: nec cōplacuit in conspectu tuo qui redimus vt puertamur: et adiuuas vt pueniam⁹ ad te.

Expositio. II

De peccati dñi: vt ab occultis nostris mūdēt nos: et ab alienis parcat suis suis: quid hoc sit: intelligere debem⁹: vt humana ratione: nō quasi auiū voce cātem⁹. Nā et meruli et plitaci et corui et pice et uisimodi volucres sepe ab homib⁹ docent sonare qđ nesciūt. Sciēter autē cātare: nō aui s; homi diuina volūtate pcessum est. Et qđ multi mali et luxuriosi sic cātant: digna auribus suis et cordibus: nouim⁹ et dolemus. Eo enī peiores sūt: quo non possunt ignorare qđ cātāt. Sciunt enī se cantare flagicia: et tñ cātant tāto libēt⁹ quāto imūdi⁹: quñ tāto se putāt debere fieri letiores: qđto fuerit turpiore. Nos autē qđ in ecclesia diuina eloquia cātare didicim⁹: simul etiā instare debem⁹ esse qđ scriptū ē: Beat⁹ populus qui intelligit iubilationē. Proinde carissimi qđ consona voce cantauim⁹: sere no etiā corde nosse ac videre debem⁹. Rogauit enim dñm vnusq; nostrū i hoc cātico et dixit deo: Ab occultis meis munda me dñe: et ab alienis pce suo tuo: Si mei nō fuerint dominati: tūc imaculat⁹ ero: et emundabor a delicto magno. Qđ vt bene sciam⁹ quid sit: et quale hoc sit: ipsi psalmi textū quātū donat dñs breuif pcurram⁹. Cantat enī de christo: quod euidenter ibi apparet: quia illic scptū est: Ipse tāq; spōsus pcedens de thalamo suo. Quis enī sponsus: nisi cui desponsata est illa virgo ab aplo: cui timet caste castus sponsi amicus: ne sicut serpens Euaz sefellit astucia sua: sic et hui⁹ virginis spōse christi: sensus corrupāt a castitate: que ē i christo? In hoc ergo domino et saluatore nostro Jesu christo: posita est magna et plena gratia: de qua dicit apostol⁹ Johannes. Et vidim⁹ gloriam eius: gloriam tāq; vnigeniti a patre: plenum gratia et veritate. Hanc gloriam. Celi enarrāt: Celi sancti sunt: eleuati a terra: portantes dominū: qđq; gloriam christi celum etiam quodāmodo narrauit. Quādo narrauit: Quādo nato do-

mino: stella noua que nunq; videbatur apparuit. Sed tamen sunt celi de quib⁹ consequenter ibi dicitur: Nō sunt loquele neq; sermones: quorum nō audiantur voces eorum: In omnem terraz exiuit sonus eorū: et in fines orbis terre verba eoz. Quorum nisi celorum: Quorum ergo nisi apostolorum: Ipsi enarrant nobis gloriā dei: positam in christo Jesu: per gratiam remissionis peccatorum. Omnes enī peccauerunt et egent gloria dei: iustificati gratis p sanguinem ipsius. Quia gratis: ideo gratia. Non est enī gratia nisi gratuita: quia nihil boni ante feceramus: vnde talia dona mereremur. Magis qđ non grati inferretur supplicium: ideo gratis presitutum est beneficium. Nihil precesserat in merit⁹ nostris: nisi vnde damnari deberemus. Ille autem non propter nostram iusticiā: sed propter suam misericordiam saluos nos fecit per lauacrum regenerationis. Hec est inquam gloria dei: hanc celi enarrauerūt. Hec est inquam gloria dei: nō tua. Nihil enim boni fecisti: et tamen tantum bonum accepisti. Si ergo pertines ad gloriā quaz celi enarrauerūt: dic domino deo tuo: Deus meus misericordia eius preueniet me. Preuenit enim te: vtiq; preuenit: quia nihil in te boni inuenit. Preuenisti supplicium eius superbiēdo: ille preuenit supplicium tuum peccata delendo. Tāq; enī ex peccatore iustificatus: ex impio pius fact⁹: ex damnato regno assumptus: dic domino deo tuo: Non nobis domine nō nobis: sed nomini tuo da gloriā. Bicamus non nobis. Quibus enim si quasi nobis: Bicamus inq; non nobis: quia si ita faceret sicut nobis: nō nisi penas infligeret nobis. Non nobis: sed nomini suo det gloriā: quia nō secundū iniquitates nostras fecit nobis. Nō ergo nobis domine nō nobis. Repetitio confirmatio est. Non nobis domine: sed nomini tuo da gloriā. Hoc illi nouerant celi: qui enarrant gloriā dei. Et opera manuum eius annunciat firmamentum. Et quod dictū est: gloriā dei: hoc repetitum est: opera manuum eius. Que opera manuum eius: Non sicut quidam sentiunt: de⁹ verbo fecit omnia: et tanq; prestantiorem ceteris hominez suis manibus fecit. Non ita sentiendum est: infirma est ista et non satis eliminata sententia. Omnia enim verbo fecit. Nam licet opera dei diuersa narrentur: in quibus hoim

ad imagines suam fecit: tamen omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil. Quod enim ad manum dei attinet: et de celis dictum est: et opera manuum tuarum sunt celi. Et ne putes etiam: ibi celos sanctos dictos: subiecit: Ipsi peribunt tu autem permanebis. Ergo non solum homines: sed etiam celos qui peribunt deus manibus suis fecit: cui dictum est: Opera manuum tuarum sunt celi. Et de terra hoc idem dictum est: Quoniam ipsius est mare et ipse fecit illud: et arida manus eius fundavit. Ergo et si celos manibus et terram manibus: non solum hominem manibus: et si celos verbo: et terram verbo: ergo et hominem verbo. Quod verbo: hoc manu: et quod manu hoc verbo. Non enim humanis membris statura dei distincta est: qui ubique totus est: et nullo continetur loco. Quod ergo verbo fecit: sapientia fecit: quod manu fecit: virtute fecit. Christus est autem dei virtus et dei sapientia. Omnia autem per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil. Enarrarunt: enarrant: enarrabunt celi gloriam dei. Enarrabunt in quibus celi: hoc est sancti gloriarum dei a terra suspensi: deum portantes: preceptis tonantes: sapientia coruscantes: illam ut dixi gloriarum dei qua salvi facti sumus indigni. Hanc indignitatem: id est quia digni non sumus: agnoscit filius minor egestate constrictus. Agnoscit inquam hanc indignitatem filius minor a patre longe peregrinus: demonum cultor: tanquam porcorum pastor: agnoscit gloriam dei sed egestate constrictus. Et quia illa gloria dei facti sumus: quod digni non sumus: dic ad patrem suum: Non sum dignus vocari filium tuum. Infelix per humilitatem impetrat felicitatem: et eo se commendat dignum quo confitetur indignus. Hanc gloriam dei celi enarrant: et opera manuum eius annunciat firmamentum. Celum firmamentum: firmum cor: non timidum cor. Annunciata enim sunt ista inter impios: inter adversos deo: inter amatores mundi persecutores iustorum: inter sevientem mundum annunciata sunt ista. Sed sevens mundus quid poterat facere: quando firmamentum ista nunciabat: Annunciat firmamentum. Quid? Opera manuum eius? Que sunt opera manuum eius? Gloria dei illa que salvi facti sumus: qua creati in bonis operibus sumus. Ipsi enim sumus figmentum: creati in christo Jesu: in operibus bonis. Non solum quippe homines: sed etiam iustos: si tamen sumus ipse fecit nos et non ipsi nos. Dies

dies eructat verbum: et nox nocti indicat scientiam. Quid est? Forte planum et apertum est: Dies diei eructat verbum: apertum et planum: tanquam per diem. Quod autem nox nocti indicat scientiam: obscurum est tanquam per noctem. Dies diei sancti sanctis apostoli fidelibus: ipse christus apostolis quibus dixit: Vos estis lumen mundi. Apertum hoc videbitur et cognitu facile. Quomodo autem nox nocti annunciat scientiam. Nonnulli hec verba simpliciter intellexerunt: et forte hoc sit verum estimantes hac sententia significatum esse: quod tempore domini nostri Jesu christi cum in terra versaretur: apostoli audierunt hoc in posterum esse traiectum: tanquam de tempore in tempus: dies diei: nox nocti: prior dies posteriori diei: et prior nox posteriori nocti: quia hec doctrina diebus et noctibus predicatur. Iste simplex intellectus cui sufficit sufficit. Sed nonnulla verba scripturarum: obscuritate sua hoc profuerunt: quod multas intelligentias pepererunt. Itaque hoc si planum esset: unum aliquid audiretis: quod vero obscure dictum est: multa audiretis. Est alius intellectus: dies diei: nox nocti: hoc est spiritus spiritui: caro carni. Est alius: dies diei: spirituales spiritualibus: et nox nocti: carnales carnalibus. Utrique enim audiunt: et si non utriusque similiter sapiunt. Illi enim audiunt tanquam verbum eructatum: illi tanquam scientiam annunciatam. Quod enim ructuatur: presentibus ructuatur: quod autem annunciat: longe positus annunciat. Possunt enim celi sensus plures inveni: sed adhibendus est modus propter angustias presentis temporis. Dicamus autem unum aliquid: quod quidam velut conscienter aperuerunt. Quomodo dominus inquit christus loquebatur apostolis: dies diei eructabat verbum: quando iudas dominum christum prodidit iudeis: nox nocti annunciat scientiam. Non sunt loquere neque sermones: quorum non audiantur voces eorum. Quorum: nisi celorum illorum qui enarrant gloriam dei. Non sunt loquere neque sermones quorum non audiantur voces eorum. Legite Actus apostolorum: quomodo veniente super eos spiritu sancto: omnes impleti sunt illo: et loquebantur linguis omnium gentium: sicut spiritus dabat eis pronunciare. Ecce non sunt loquere: neque sermones: quorum non audiantur voces eorum. Sed non ibi tantum ubi impleti sunt sonuerunt.

In oem terrā exiit sonus eorū: et in fines orbis terre vba eorū. **I**so et nos h loquimur. Son⁹ enī ille ad nos vsq̄ puenit: son⁹ q̄ in oem terrā exiit: et hereticus ad eccliam nō intrat. **I**so son⁹ in oem terrā exiit: vt tu in celū intres. **O** pestis litigiosa pessima: et adhuc errare volēs: o superbe fili: audi testamētū patris tui. **E**cce qd̄ plam⁹: qd̄ apti⁹. **I**n oēs terrā exiit son⁹ eorū: et in fines orbis terre vba eorū. **N**ūqd̄ expositore opus est: **Q**uid p̄tra te conarē? **P**artē vis in lite retinere: q̄ potes totū in p̄cordia retinere. **I**n sole posuit tabernaculū suū: **I**n manifestatiōe ecclēsiā suā: nō in occulto ne quē lateat: nō velut opta: ne forte fiat sicut opta sup̄ greges hereticorū. **V**ictū est et cuidā in septura s̄cta: qm̄ tu in occulto fecisti: patier̄ in sole: hoc est occlte malū fecisti: penas patieris: in oīm manifestatiōe. **I**n sole ergo posuit tabernaculū suū. **Q**uid tu heretice fugis i tenebras: **C**hristian⁹ es: audi christū: seruus es: audi dñm: fili⁹ es: audi patrē: emē dare fuiuiscē: **B**icam⁹ et d̄ te: **M**ortu⁹ erat et reuixit: pierat et inuētus est. **N**ō mihi dicas: vt qd̄ me queris si perij: **I**so em̄ te q̄ro: qz̄ peristi. **N**oli me inq̄t querere. **H**oc sane vult iniq̄tas: qua diuisi sum⁹: s̄ nō vult caritas q̄ frēs sum⁹. **I**mprob⁹ nō eēm: si q̄rem seruū meū: et improb⁹ dicor: qz̄ q̄ro fratrem meū. **S**ic sapiat in quo fraterna caritas nō est: ego tñ q̄ro frēm meū. **F**rascat: dum tñ q̄rat: q̄ inuēt⁹ placat. **Q**uero inquā fratrem meū et interpello nō d̄ illū: s̄ p̄ illo dñm meū. **N**ec dicā interpellans: dñe dic fratri meo vt diuidat mecū hereditatē: s̄ dic fratri meo: vt teneat mecū hereditatē. **Q**uid ergo erras frater: **Q**uid p̄ angulos fugis: **Q**uid latitare conarē? **I**n sole posuit tabernaculū suū. **E**t ip̄e tāq̄ sp̄sū p̄cedēs de thalamo suo. **I**puto q̄ agnoscas eū: ille tāq̄ sp̄sū p̄cedēs de thalamo suo. **E**xultauit vt gigas ad currēdā viā: **I**pe in sole posuit tabernaculū suū: s̄ est ille tāq̄ sp̄sū: cū v̄bū caro factū est in ytero virginali thalamū inuenit: atqz̄ inde nature p̄iuct⁹ hūane: tāq̄ de castissimo p̄cedēs cubili: humil̄ misericordia infra oēs: fortis maiestate sup̄ oēs. **H**oc ē enī: gigas exultauit ad currēdā viā: nat⁹ est: creuit: docuit: passus ē: resurrexit: ascēdit. **L**ucurrit viā: nō hesit in viā. **I**dē ip̄e ergo sp̄sū q̄ hec fecit: ip̄e posuit in sole: hoc est manifestatiōe tabernaculū suū: s̄ ē

scētām ecclīaz suā. **Q**uā viā aut cito cucurrit: vis audire? **A** sumo celo egressio ei⁹: et occurus ei⁹ vsqz̄ ad summus eius. **P**ostea vō q̄ excucurrit inde: et recurredo remeauit: misit spiritū suū. **E**lse sunt illis sup̄ q̄s venit: lingue diuise velut ignis. **S**ic ignis venit sp̄sū sanct⁹: s̄ enī carnis p̄sumptur⁹: aux coctur⁹ et purgatur⁹: sic ignis venit: et iō scq̄t. **E**t nō ē q̄ se abscondat a calore ei⁹. **L**ex dñi imadāta p̄uertēs aīas: **H**oc ē sp̄sū sanct⁹. **T**estimoniū dñi fidele sapiētīā p̄stās puul. **N**ō sup̄bis: s̄ ē sp̄sū sanctus. **I**usticie dñi recte: nō terretes: s̄ letificātes corda. **H**oc ē sp̄sū sanctus. **P**receptū dñi lucidū illuminās oculos: **N**ō hebetās: nō carnis oculos: s̄ cordis: n̄ exterioris hōis: s̄ interioris: s̄ est sp̄sū sanct⁹. **T**imor dñi: nō fuilis: s̄ cast⁹: **G**ratias amās: nō puniri timēs ab eo quē tremis s̄ separi ab eo quē diligit: **I**ste ē tior cast⁹: nō quē p̄sumata caritas foras mittit. **S**z̄ p̄manēs i sc̄lm̄ sc̄li: **H**ic ē sp̄sū sanctus: id est hūc donat: hūc p̄fert: hūc inserit sp̄sū sanct⁹. **J**udicia dñi v̄a iustificata in idip̄m. **N**ō ad rixas diuisiōis: s̄ ad p̄gregationē vnit̄at̄. **H**oc ē enī i idip̄m: s̄ ē spiritus sanctus. **I**so linguis oīm loq̄ fecit: in q̄s p̄mo veit: qz̄ linguas oīm gētū in vnitatē se p̄gregatur⁹ eē nūciauit. **Q**d̄ tunc faciebat vn⁹ hō accepto sp̄sū sancto: vt vn⁹ hō linguis oīm loq̄ret. **S**z̄ mō ip̄a vnitas facit: linguis oīb⁹ loq̄t. **E**t mō vn⁹ hō in oīb⁹ gētib⁹: linguis oīb⁹ loq̄t. vn⁹ hō caput et corp⁹: vnus hō christ⁹ et ecclīa: vir p̄fect⁹: ille sp̄sū sanctus: illa sp̄sa. **S**z̄ erūt inq̄t duo i carne vna. **J**udicia dei vera iustificata: in idip̄m p̄ vnitatē. **D**esiderabilia sup̄ aux et lapidē p̄ciosū multū: **A**ut mltū aux aut mltū p̄ciosū: aut mltū desiderabilia: tā mltū s̄ heretico paz. **N**ō nobiscū amāt idip̄z̄ et nobiscū p̄fiter̄ christū. **I**pm̄ quē mecū cōfiter̄ christū: ip̄m ama mecū. **E**t q̄ ad ip̄m n̄ vult recusar: recalitrar: respuit: nō illi ē desiderabile s̄ sup̄ aux: et lapidē p̄ciosū: **A**udj aliō. **E**t dulciora: iqt̄: sup̄ mel et fauū. **S**z̄ s̄ aduersū ē errātū: mel amay ē februeti: dulce tñ et acceptabile sanitati: qz̄ carz̄ ē sanitati: desiderabilia sup̄ aux et lapidē p̄ciosū mltū et dulciora sup̄ mel et fauū. **N**ā et hu⁹ tu⁹ custodit ea: **O**z̄ dulcia ista sint: custodiēdo p̄phat hu⁹ tu⁹: nō loquēdo. **C**ustodit ea seru⁹ tu⁹: quia et nunc dulcia sunt: et in posterum salubria sunt.

Handwritten marginal note: In oem terram exiit sonus eorum...

Marginal note: Alia lra. semetipsa.

Marginal note: Contra hereticos...

Text from the adjacent page: et non nocti in... dicitur: sicut pla... per diem. Et... obsecram... sancta... apostolis... mudi. Per... facile. Quo... scienti... intel... quod tem... cum in ter... hoc in po... in ti... post... qua... predica... suffici... ob... multas... si pla... re... estis... nocte... caro carni. Est ali... et nor... emm... sapunt... erutu... amannatam... ructu... longe po... emm celi sen... adhibendus est... presentis tem... aliqui: qd̄... aperuerunt. Qui... loquebat apo... quā... p̄cedit... scēnā. **N**ō... quorū... coram... quorū... Le... veniente... ille: et... loq̄t: neq̄... coram...

Alia lra.
† custodiendis
illis.

Nam in custodiēdo ea retributio multa. Sed amās animositate suaz: nec videt hūc solēdorē heretic: nec sentit dulcedinē. **Delicta: enī: q̄s intelligit:** Pater ignosce illis: q̄ nesciūt q̄d faciunt. Ideo inq̄t iste est seru⁹ q̄ custodit hāc dulcedinē: suauitate caritatis: amorē vnitatē. Ego inquit ipse q̄ custodio rogo te: q̄n̄ delicta q̄s intelligit: ne mihi vt homī quedaz surrepāt: z q̄busdā vt hō p̄ocuper. **Ab occultis meis mūda me dñe:** Hoc ergo cātaum⁹: ecce ad h̄ loquēdo puenimus. **Dicam⁹ z cū intellectu cantemus:** z cātando orem⁹: z orādo impetrem⁹. **Dicam⁹:** ab occultis meis mūda me dñe: Quis em̄ delicta intelligit: Si vident tenebre: intelligunt delicta. **Beniq̄s q̄n̄ nos delicti penitet:** in luce sum⁹. **Mā q̄n̄ q̄sq̄ ipso delicto inuolut⁹ est:** quasi obtenebrat̄ optiq̄ oculis nō videt delictū: q̄ si tibi tegat̄ z carnis oculus: nec aliud vides: nec hoc vñ tegit̄ vides. Ergo deo dicam⁹ qui nouit videre qd̄ purget: nouit inspicere qd̄ sanet: illi dicam⁹: ab occultis meis mūda me dñe. **Et ab alienis parce seruo tuo.** Delicta inq̄t mea inq̄nāt me: delicta aliena affligūt me: ab his mūda me: ab illis p̄ce. **Tolle mihi ex corde malā cogitationē:** repelle a me malū suazorē: hoc est ab occultis meis mūda me: z ab alienis parce seruo tuo. **Mā ista duo genera delictorū:** ppria sūt z aliena: etiā am̄ p̄mit⁹ in exordio claruerūt. **Diabolus suo delicto cecidit:** Adam alieno deiecit. **Hic ipse dei seru⁹ custodiēs iudicia dei:** in quib⁹ retributio multa: z in alio psalmo sic orat: **Mō veiat mihi pes supbie:** z man⁹ peccatorū nō moueat me. **Mō veniat inq̄t mihi pes supbie:** hoc est ab occultis meis mūda me dñe: z man⁹ peccatorū si moueāt me: h̄ est ab alienis p̄ce seruo tuo. **Si mei nō fuerit dñata:** Ocella mea z delicta aliena. **Tūc imaculat⁹ ero.** Hoc nō suis virib⁹ audet: sed dñm tēp̄cat̄ vt impleat: cui dicit̄ i psalmo: **Trinera mea dirige s̄m v̄bū tuū:** z nō dñet̄ mihi oīs iniq̄tas. **Noli timere si christian⁹ es:** dñm foris hoiez: dominū deū tuū semp time. **Malū te time:** h̄ est cupiditate tuā: nō qd̄ in te deus fecit: s̄ qd̄ tibi p̄si fecisti. **Te dñs bonū suū fecit:** tu tibi i corde tuo malū dñm creasti. **Merito s̄deris iniquitati:** merito s̄deris domino quē tu tibi p̄ce fecisti: quia ei qui te fecit s̄dit⁹ esse noluit. Sed si mei inq̄t nō fuerint dñata: tūc imaculat⁹ ero. **Et enū**

dabor a delicto magno. **Putam⁹ q̄ delicto:** Quod illud est delictū magnum? Forte aliud sit q̄ dicitur sū: non tñ celabo quod sentio. **Delictū magnū arbitror esse superbiā.** Hoc fortasse z alit̄ significatur ē in eo qd̄ ait: **Et emundabor a delicto magno.** Queritis q̄ magnū sit h̄ delictū qd̄ deiecit angelū: quod ex angelo fecit diabolu: eiq̄ in eternū interclusit regnū celorum: **Magnū hoc delictū est:** z caput atq̄ causa oīm delictorū. **Scriptū ē enī: Initiū p̄cti oīs supbia.** Et ne q̄n̄ leue aliqd̄ p̄temnas: **Initiū inq̄t supbie hoīs apostatare a deo.** **Mō leue malū ē h̄ vitū fr̄is mei:** huic vitio in his p̄sonis quas videt̄ amplas: di splicet humilitas christiana. **Propter hoc vitū dedignant̄ colla s̄dere iugo christi:** obligata arti⁹ iugo peccati. **Mō enī seruire nō eis p̄tinget.** **Mā nolūt seruire:** sed eis expedit seruire. **Nolēdo seruire nihil aliud agūt q̄ vt bono domino nō seruiāt:** **Mō vt omnino nō seruiāt:** quia qui noluerit seruire caritati: necesse est vt seruiat iniquitati. **Ab hoc vitio qd̄ est caput oīm vitiorū:** q̄a ide cetera nata sūt: facta ē apostasia a deo: z eunte anima in tenebras: male vtente libero arbitrio: peccatis etiā ceteri p̄secut̄: vt z substātiā suā dissiparet cū meretricib⁹ viuēs p̄dige: z p̄ egestatē fieret pastor porcorū: que erat socia angelorū. **Propter hoc vitium:** p̄pter hoc magnū supbie peccatū: deus humilis venit. **Hec causa:** hoc peccatū magnū: iste ingens morbus aīaz: omnipotentē medicū de celo deduxit: vsq̄ ad formam serui humiliavit: p̄tumelijs egit: ligno suspēdit: vt per salutē tante medicine curet hic tumor. **Itā tandem erubescat homo esse supb⁹:** p̄pter quē factus est humilis deus. **Ita inq̄t: mundabor a delicto magno:** q̄ de⁹ supbis resistit: humilib⁹ aut dat grām. **Et p̄ hoc: erūt vt complaceant eloquia oris mei:** z meditatio cordis mei in conspectu tuo semper. **Mā si ab hoc magno delicto nō mūdor:** in p̄spectu hoīm placebūt eloquia mea: nō in p̄spectu tuo. **Supba anima i cōspectu hoīm vult placere:** humilis aīa i oculto vbi de⁹ videt vult placere: vt si placuerit hoīb⁹ s̄ bono ope: illis gratulet̄ q̄ bus placet bonū opus: nō sibi cui sufficere debet: q̄ fecit bonū opus. **Gloria n̄ra inquit hec est:** testimoniū p̄scientie n̄re. **P̄q̄ dicam⁹ etiā quod sequit̄.** **Dñe adiutor meus z redemptor meus:** Ad-

Alia lra.
† maximo.

Psalmus XIX

tutor i bonis: redemptor a malis. Adiutor
vt habitet in caritate tua: redemptor vt libe-
res me ab iniquitate mea.

Explicit Tractatus de ps. XVIII

Incipit Tractatus de ps. XIX

In fine psalmus David.

Notus est titulus: nec christus dicit: sed
christo dicit propheta: figura optandi
que ventura sunt canens.

Exaudiat te dominus in die tribu-
lationis: Exaudiat te dominus in die
qua dixisti: pater clarifica filium tuum.

Protegat te nomen dei iacob. Ad te
enim pertinet populus posterior natus: quia maior fui
et minori.

Aditat tibi auxilium deus sancto
et de syon tueat te. Facies tibi sacrificatum
corpore: ecclesiam de speculatione tutam:

quae expectat quando venias ad nuptias. **A**d-
emor sit omnis sacrificij tui: **A**d deos nos
faciat omnem iniuriam tuam et contumeliam: quas
pro nobis protulisti. **E**t holocaustum tuum
pinguetur. **E**t crucem quam toro oblatam es
deo in leticia resurrectionis auertat.

Tribuat tibi dominus secundum cor tuum: **T**ribu-
at tibi dominus non secundum cor eorum qui putauerunt pro
sequendo te posse deleri: sed secundum cor tuum quod
scisti quod utilitatis habet passio tua. **E**t om-
ne consilium tuum compleat. **E**t compleat omne
consilium tuum non solum quod animam tuam posuisti pro
amicis tuis: vt mortificatum granum copiosum
resurgeret: sed etiam quod cecitas ex parte in
israel facta est: vt plenitudo gentium intraret: et
sic omnis israel saluus fieret. **E**xultabimus
in salutari tuo: **E**xultabimus quod tibi mors
nihil nocebit: ita enim nec nobis eam nocere
posse monstrabit. **E**t in nomine domini dei nostri
magnificabimur. **E**t confessio tui
nominis: non solum non perdet: sed etiam magnifica-
bit nos. **I**mpleat dominus omnes petici-
ones tuas: **I**mpleat dominus non solum petici-
ones quas habuisti in terra: sed etiam quibus in
celo interpellas pro nobis. **N**unc cognoui
quoniam saluum fecit dominus christum suum.
Nunc mihi per prophetam demonstratum est: quoniam
resuscitabit dominus christum suum. **E**xau-
diat illum de celo sancto suo. **E**xaudi-
et illum non de terra tantum: vbi se peccij cla-
rificari: verum etiam de celo: vbi iam ad dexte-
ram patris interpellans pro nobis diffudit:
inde spiritum sanctum super credentes in se. **I**n-
potentibus salus dextere eius. **P**o-
tentibus nostris sunt: salus fauoris eius: cum etiam
de tribulatione dat auxilium: vt quoniam infirma-
mur tunc potentes simus. **N**on vana est salus

Alia lra.
i firmet

Alia lra.
i letabimur

Psalmus XX

hominum: que non dextere: sed sinistre eius est.
Hac enim extollunt in magna superbia: qui
cum peccantes temporaliter salui facti sunt.

Qui in curribus et hiis inequis: hiis
volubili successione temporalium bonorum trahuntur:
et hiis superbis preferunt honoribus: atque in his
exultant. **N**os autem in nomine domini
dei nostri exultabimus. **N**os au-
tem spem figentes in eternis: neque gloriae
nostrae querentes: in nomine domini dei nostri ex-
ultabimus. **I**psi obligati sunt et ce-
ciderunt: **E**t ideo ipsi temporalium rerum cupidi-
tate obligati sunt: timentes parcere domino:
ne a romanis perderent locum: et irruentes
in lapidem offensionis: et petram scandali:
de spe celesti ceciderunt: quibus cecitas ex
parte israel facta est: ignorantibus dei ius-
ticiam et suam volentibus constitutere. **N**os
vero surreximus et erecti sumus.

Nos vero vt populus gentium intraret: de
lapidibus excitati filij abraam: qui non secta-
bamur iusticiam: apprehendimus eam et surre-
ximus: nec viribus nostris: sed per fidem ius-
tificati erecti sumus. **D**omine saluus
fac regem: **D**omine saluum fac regem: vt
ipse qui nobis preliandi exemplum passio-
ne sua monstrauit: offerat etiam sacrificia
nostra sacerdos excitatus a mortuis et in
in celo constitutus. **E**t exaudi nos in die
qua inuocauerimus te. **Q**uoniam pro
nobis offers te: exaudi nos in die qua inu-
cauerimus te.

ExPLICIT Tractatus de ps. XIX

Incipit Tractatus de ps. XX

In fine psalmus ipsi David.

Titulus notus est: de christo canitur.

Domine in virtute tua leta-
bitur rex: **D**omine in virtute
tua quod verbum caro factus est:
letabitur homo christus iesus. **E**t super
salutare tuum exultabit vehementer.
Et super hoc quod viuificas omnia exulta-
bit vehementer. **D**esiderius anime
eius dedisti ei: **D**esiderauit manduca-
re pascha: et ponere cum vellet atque iterum su-
mere animam suam. et dedisti ei. **E**t volun-
tate labiorum eius non fraudasti eum. **P**a-
cem meam inquit relinquo vobis: et factus est.
Quoniam preuenisti eum in benedictioni-
bus dulcedinis: **Q**uoniam prius hauserat
benedictionem dulcedinis tue: fel peccatorum
nostrorum non nocuit ei. **P**osuisti in capi-
te eius coronam de lapide precioso.

Alia lra.
i iuocabimur

vel inueniuntur
ut inueniuntur
et

Alia lra.
i tribuisti

Alia lra.
† tribuisti.

Alia lra.
† saluari tuo.

In principio sermōis ei: accedētes ambie-
rūt eū lapides p̄ciosi: discipuli sui: a quib⁹
exordiū annūciatōis ei⁹ fieret. **V**itā
petijt ⁊ dedit ei: Resurrectionē pe-
nit: dicēs: pater clarifica filiū tuū: ⁊ dedit
ei. **L**ogitudinē dierū in seclm ⁊ in se-
culū seculi. **L**ōga tpa seculi hui⁹ q̄ habe-
ret ecclia: ⁊ deinceps eternitatē in seculū
seculi. **M**agna ē glia ei⁹ in salute
tua: Magna ē q̄dē glia ei⁹ in salute q̄ eum
resuscitasti. **G**lām ⁊ magnū decorē
īpones sup eū. **S**z adhuc glām ⁊ ma-
gnū decorē addes ei: cū i celo collocabis
ad dexterā tuā. **Q**m dabis eū i be-
nedictionē in seclm seclm: **H**ec est be-
nedictio quā ei dabis in seculū seculi. **L**e-
tificabis eū i gaudio cū vultu tuo.
Letificabis eū scdm hoīem cum vultu tuo
quē leuabit ad te. **Q**m rex sperat in
dño: **Q**m rex nō sperabit: s̄ humilis cor-
de sperat in dño. **E**t in altissimi mise-
ricordia nō comouebit. **E**t i altissi-
mi misericordia nō turbabit hūilitatē ei⁹
atq; obediētā vsq; ad mortē cruci. **I**n-
ueniat man⁹ tua oib⁹ iūmicis tuis:
Inueniat o rex ptās tua: cū adiudicāduz
veneris oib⁹ iūmicis tuis: q̄ eā i humilitate
tua nō intellexerūt. **D**extera tua iueni-
at oēs q̄ te oderūt. **C**aritas q̄ regnas
ad dexterā patris iueiat i die iudicij puni-
endos oēs q̄ te oderūt: qz nūc ipsi nō iue-
nēt eā. **P**ones eos vt clibanū ig-
nis: **C**ōstitues eos ardētes intrinsec⁹: cō-
sciētia impietatis sue. **I**n tpe vult⁹ tui:
In tpe manifestatōis tue. **D**ns i ira sua
conturbabit eos ⁊ deuorabit eos
ignis. **B**einde turbati vindicta dñi: p̄
accusatōne p̄sciēte: dabūf igni eterno de-
uorādi. **F**ructū eoz de terra p̄des:
Fructū illoz qz terren⁹ ē: p̄des d̄ terra. **E**t
semē eoz a filiis hoīm. **E**t opa illoz
vel quoscūq; seduxerūt nō deputabis inf-
filios hoīm: q̄s in hereditatē sempiternam
vocaſti. **Q**m declinauerunt in te
mala: **H**ec autē pena retribuēt eis: qm̄ ma-
la q̄ sibi iminere te regnāte arbitrāf: i te oc-
cidendū de torserūt. **L**ogitauerūt cō-
siliū qd̄ nō potuerūt stabilire. **C**o-
gitauerūt p̄siliū dicētes: expedit vnū p̄ om-
bus mori: qd̄ nō potuerūt stabilire nescien-
tes qd̄ dixerūt. **Q**m pones eos dor-
sum: **Q**m ordutabis eos i his a quib⁹ p̄-
positis ⁊ cōtēptis auerteris. **I**n reliqui-
is tuis p̄parabis vultū eoz. **E**t i his

Alia lra.
† cōsilia que.

que relinqs: id est in cupiditatib⁹ regni ter-
reni p̄parabis tibi ad passionē impudētā
eorum. **E**xaltare dñe i v̄tute tua:
Quē humilē nō coguert. **E**xaltare dñe in
v̄tute tua: quā ifirmitatē putauerūt. **C**āta
bim⁹ ⁊ psallem⁹ v̄tutes tuas. **L**or-
de ⁊ opere celebrabim⁹: ⁊ nota faciem⁹ mi-
rabilia tua.

ExPLICIT Tractat⁹ de ps. XX

INCIPIT Tractat⁹ de ps. XXI

In finē p̄ susceptione matuti-
na: psalmus David.

In finem p̄ resurrectionē sua ipse dñs
Iesus christ⁹ loq̄f. **M**atutia enī fuit
p̄ma sabbati resurrectio ei⁹: q̄ suscept⁹ ē in
eternā vitā: cui mors vltra nō dñabit. **B**i-
cūf autē ista ex p̄sona crucifixi: nā de capi-
te psalmi h⁹ sūt v̄ba que ipse clamauit cū i
cruce p̄deret: p̄sonā etiā seruans veteris
hoīs cui⁹ mortalitatē portauit. **N**ā vetus
hō noster p̄fixus est cruci cū illo.

Expositio prima.

De me respice i me: q̄re
me dereliquisti longe a salute
mea. **L**ōge fact⁹ es a salute mea:
qm̄ lōge ē a pctōib⁹ sal⁹. **V**erba deli-
ctoꝝ meoꝝ. **N**ā h̄ v̄ba sūt nō iusticie: s̄
delictoꝝ meoꝝ. **E**t enī hō p̄fix⁹ est cruci.
Loq̄f etiā cāz iqrās q̄re illū dereliquit de⁹:
aut certe lōge a salute mea sūt v̄ba delicto-
rū meoꝝ. **D**eus me clamabo ad
te p̄ diē nec exaudies: **D**eus me cla-
mabo ad te i reb⁹ p̄sp̄er h⁹ vite vt nō mu-
tēf: nec exaudies qz v̄bis delictoꝝ meoꝝ
ad te clamabo. **E**t nocte ⁊ nō ad in-
sipiētā mihi. **E**t i aduersis v̄tib⁹ h⁹ vite
clamabo vt p̄sp̄erentur: ⁊ s̄ nō exaudi-
es. **N**ecq; h̄ facis ad insipiētā mihi: s̄ pon⁹
vt sapiam qd̄ clamare me velis: nō verbis
delictoꝝ ex desiderio tp̄alis vite: sed ver-
bis p̄uersiōis ad te in vitā eternaz. **T**u
autē in sancto habitas laus israel.
Tu autē in sc̄to habitas: ⁊ iō imunda deli-
ctoꝝ verba nō exaudies. **L**aus vidētis te:
nō ei⁹ q̄ laudē suā q̄suiit i gustādo venito ci-
bo: vt aptis corporeis oculis suis abscode-
re se conaret a p̄spectu tuo. **I**n te spe-
rauerunt patres nr̄i: **O**ēs iusti scilicet
nō querētes suā laudē sed tuā. **S**pera-
uerūt ⁊ eruisi eos. **A**d te clama-
uerūt ⁊ salui facti sūt: **A**d te clamaue-
runt: non verbis delictorum a quibus lon-
ge est salus: et ideo salui facti sūt. **I**n
te sperauerunt ⁊ non sūt confusi.

Alia lra.
† liberasti.

Ex qua dicitur in psalmo: In te sperauerunt et non sunt confusi.

Alia lra. † laudabo.

Alia lra. † glorificare.

Alia lra. † deprecatione.

Alia lra. † non habet. Alia lra. † in conspectu timentium.

Alia lra. † Reminiscet.

Alia lra. † familie.

Alia lra. pingues.

Alia lra. cadet oes.

In medio ecclesie carabo te. In medio ecclesie gaudes predicabo te. Qui timetis dominum laudate eum: Qui timetis dominum nolite querere laudem vestram: si ipsum laudate. Universum semine iacob magnificate eum. Universum semine eius cui maior serviet: magnificate eum. Timeat eum omne semen israel: Timeant eum oes ad novam vitam nati: et ad visionem dei reparati. Quoniam non spreuit neque desperavit precem pauperis. Quoniam non spreuit precem: non illi qui verbis delictorum clamans ad deum vitam vanam transire volebat: sed precem pauperis non timetis in populo transiens. Neque auertit faciem suam a me: Sicut ab illo qui dicebat: Clamabo ad te nec exaudies. Et cum clamarem ad eum exaudivit me.

Apud te laus mea: Non enim laudem meam quero quia tu mihi es laus: qui in sancto habitas: etiam sanctum te predicantem exaudi laus israel. In ecclesia magna confitebor tibi: In ecclesia orbis terrarum confitebor tibi. Gloria mea reddam coram timetibus eum. Sacramenta corporis et sanguis mei reddam coram timetibus eum. Edet pauperes et saturabunt: Edet humiles et preceptores seculi et imitabunt. Ita enim nec copiam huius seculi concupiscet: nec timebunt inopia. Et laudabunt dominum qui requirunt eum: In laus domini est eructatio saturitatis illius. Vivet corda eorum in seculum seculi. Nam sicut ille cordis est. Comemorabunt et convertentur ad dominum: uniuersae fines terre. Comemorabunt: Exciderat enim deus mortaliter natus et in exteriora tendentibus: et convertentur ad dominum uniuersi fines terre.

Et adorabunt in conspectu eius uniuersae patrie gentium. Et adorabunt in conspectu eius uniuersae patrie gentium. Quoniam dominus est regnum: et ipse dominabitur gentium. Quoniam dominus est regnum: non superborum hominum: et ipse dominabitur gentium. Adducuerunt et adorauerunt oes diuites terre: Adducuerunt corpus humilitatis domini sui etiam diuites terre: nec sicut pauperes saturati sunt usque ad imitationem: sed tamen adorauerunt. In conspectu eius procidet uniuersus qui descendit in terram. Sol enim videt quomodo porro cadant uniuersi qui celestem uersationem deserentes in terra: eligunt beati apparere hominibus non videtibus ruinas eorum. Et anima mea ipsi uiuet: Et anima mea que in preceptu seculi habet quasi mori videt hominibus: nec sibi sed ipsi uiuet. Et semine meum seruiet

illi. Et opera mea uel per me credentes in eum seruiet illi. Annunciabitur domino generatio ventura: Annunciabit in honore domini generatio noui testamenti. Et annunciantur celi iusticia eius: Et annunciantur euangeliste iusticia eius. Populo qui nascetur quem fecit dominus. Populo qui nascetur ex fide domini. Prefatio in secundam expositionem eiusdem psalmi.

Quod taceri dominus noluit per scripturas suas: nec a nobis tacendum est: et a nobis audientibus. Passio domini sicut scimus semel facta est: Semel enim christus mortuus est: iustus pro iniusto. Et scimus et certum habemus et fide immobili retinemus: quia christus resurgens a mortuis: iam non moritur: et mors ei ultra non dominabitur. Verba ista apostoli sunt: tamen ne obliuiscamur quod factum est semel: in memoria nostra omni anno fit. Quoties pascha celebratur: nunquam toties christus moritur: Sed tamen uniuersaria recordatio quasi representat quod olim factum est: et sic nos facit moueri tamquam uideamus in cruce pendentem dominum: non tamen iridentes: sed credentes. Pendens enim in ligno irrisus est: sedes in celo adoratur. An forte adhuc iridet: et iam non est irascendum iudeis: qui uel morientem deriserunt: non regnantem: Et quis est qui christus adhuc iridet: Utinam unum esset: utinam duo: utinam numerari possent. Gloria paleae aree ipsi iridet eum: et gemit triticum irideri dominum. Hoc uolo gemere uobiscum: Tempus est enim lugendi: passio domini celebratur: tempus gemitus est: tempus flendi est: tempus confitendi et deprecandi: Et quis nostrum idoneum ad effundendas lacrymas pro dignitate doloris tanti: Sed quid modo ait propheta: Quis dabit capiti meo aquam: et oculis meis fontem lacrymarum: Si uere fontem lacrymarum esset in oculis nostris: nec ipse sufficeret. Irridere christum in ea re ubi nemo potest dicere non intellexi. Possidenti enim uniuersum orbem terrarum ps offerit: et dicit sedenti ad dexteram patris: ecce quid hic habes: et per tota terra ostendit illi sola africa. Verba quae modo audiuius fratres ubi ponimus: si possent de lacrymis scribi dexteret. Que fuit mulier qui intravit cum unguento: Lintum portabat: Nonne ecclesie: Lintum figura erat illud unguentum: Nonne odoris domini boni: de quo dicit apostolus: Christi bonus odor sumus in omni loco: Ipsi enim ecclesie insinuat ab apostolus et apostolus. Et quod dixit sumus: fidelibus dixit. Et quid dixit: Christi bonus odor sumus in omni loco: In omni loco dixit pau-

videtur orandus. Alia lra. † non habet. Alia lra. † in conspectu timentium. Alia lra. † Reminiscet.

Alia lra. † familie.

Alia lra. pingues.

Alia lra. cadet oes.

Marginal notes on the right edge of the page, including a large red initial 'D' and various handwritten annotations.

lus christi bonū odorē esse omnes fideles: et traditū et dicit: affrica sola bñ olet: totū mūdū putet: Christi bonū odor sum i omni loco: q̄s dicit: Ecclia. Hūc bonū odorē significabat illud vas vnguenti q̄ p̄fusis ē dōminū. Videam si cum nō attestat ip̄e dñs cū quidā sua q̄retes: auari: fures: id ē Judas ille diceret de illo vnguento: vt qd̄ ista p̄ditio: Poterat res ista p̄ciosa venditari: et p̄ficere paup̄ib⁹. Odorē. n. bonū christi vendere volebat. Quid r̄ndit dñs: Est qd̄ molesti estis mulieri: Bonū opus opata ē in me. Et qd̄ ampli⁹ dicā qm̄ ip̄e dixit: vbi cūq; aut p̄dicabit hoc euāgelium i toto mūdo: dices et qd̄ fecit mulier ista: Est qd̄ adde re: Est qd̄ detrabere: Est q̄re aurē calūniatorib⁹ accommodare: Aut mētū ē dñs: aut fecellit illū: Eligat qd̄ dicat: aut mētū dicant veritatē: aut deceptā dicant veritatem vbi cūq; p̄dicabit hoc euāgelium. Et q̄si q̄reres ab eo: vbi. n. p̄dicabit: in toto mūdo inq̄t: Psalmū audiam: videam si hoc dicit: Audiam qd̄ plāgēdo cantat: et vere digna res planctu qm̄ cantat surdis. Adiroz fratres si hodie psalm⁹ iste legit et in p̄te donati. Rogo vos fratres mei: p̄stetoz vobis: nouit christi misericordia: q̄a sic miroz q̄si lapidei tibi sint et nō audiāt. Quid apert⁹ fratres dicit: Passio christi tā euidēter q̄si euāgelium recitet: et dictū est añ nescio quot annos q̄ dñs d̄ Maria virgine nascere: Preco erat nūcians iudicē futurū. Legamus illū quātū angustia t̄pis patit: nō pro affectu doloris nostri: sed vt dixi: quātū angustia a temporis patit.

Expositio secūda.

Deus de⁹ me⁹ respice i me: q̄re me dereliquisti. Istū verū primū in cruce audiūm⁹: vbi dñs dixit: hely hely: qd̄ est deus me⁹ deus me⁹: lamazabatani: qd̄ ē quare me dereliquisti. Interpretatus ē illud euāgelista: et dixit euz hebraice dixisse: de⁹ meus de⁹ me⁹ q̄re me dereliquisti. Quid voluit dicere dñs: Nō em̄ dereliquit illū de⁹ cū ip̄e esset de⁹: vtiq; filius dei deus: vtiq; verbū dei deus. Audi a capite illū euāgelistā q̄ ructabat qd̄ biberat d̄ p̄ctore dñi: videam si de⁹ ē christ⁹: In p̄ncipio erat verbū et verbū erat apud deū: et de⁹ erat verbū. Ip̄m ergo verbū qd̄ de⁹ erat: caro factū est: et habitauit i nobis. Et cū v̄bū de⁹ factū eēt caro: pendebat in cruce: et dicebat: de⁹ me⁹ deus me⁹ respice i me q̄re me dereliquisti: Quare dicit: nisi qz

nos ibi eram⁹: nisi qz corp⁹ christi ecclesia. Et qd̄ dixit: de⁹ me⁹ deus me⁹ respice i me q̄re me dereliquisti: nisi quodāmodo intētos nos facies et dices: psalmus iste de me script⁹ est. **L**ōge a salute mea: verba delictoz meoz. Quoz delictoz: de quo dictū ē: Qui peccatū nō fecit: nec inuēt⁹ ē volus i ore eius. Quō ergo dicit: delictoz meoz: nisi qz pro delictis nr̄is ille precat⁹: et delicta nr̄a sua delicta fecit: vt iusticiā suā nr̄az iusticiā faceret. **D**e me⁹ clama bo ad te p̄ diē nec exaudies: et nocte et nō ad insipientiā mibi. Dixit vtiq; de me: de te: de illo. Corp⁹ em̄ suū gerebat: id ecclesiā: nisi forte putatis fratres: qz qm̄ dixit dñs: P̄at si fieri p̄t: trāseat a me calix iste: mori timebat. Nō est fortior miles q̄ impator: Sufficit seruo vt sit sic dñs ei⁹. **P**aul⁹ em̄ dicit miles regis christi: cōpel lor e duob⁹: cōcupiscētiā habēs dissolui et eē cū christo: ille optat mortē vt sit cū christo: et ip̄e christ⁹ timet mortē. Sed qd̄ nisi infirmitatē nostrā portabat: et p̄ his qui ad huc timēt mortē in corpe suo p̄stitutis ista dicebat. **I**nde erat illa vox: mēbroz ip̄ius erat: nō capitis: sicut hic p̄ diē et noctē clamaui et nō exaudies. **M**ulti em̄ clamāt in tribulationē et non exaudiunt: sed ad salutē nō ad insipientiā. **C**lamauit **P**aul⁹ vt auferret ab illo stimul⁹ carnis: et nō ē exaudit⁹ vt auferret: et dictū est ei: sufficit tibi gr̄a mea: nā vtus i infirmitate p̄ficiť. Ergo nō est exaudit⁹: s̄ nō ad insipientiā: s̄ ad sapiētiā: vt intelligat hō medicū esse deū: et tribulationē medicamētū esse ad salutē: nō penaz ad dānatiōz. **S**ub medicamēto posit⁹ v̄ris: secarī: clamas: nō audit medic⁹ ad voluntatē: s̄ audit ad sanitatē. **T**u aut̄ in sancto habitas: laus isrl̄. **I**n illis habitas q̄s sanctificasti: et q̄s facis itelligere: qz ad vtilitatē quosdā n̄ exaudis: et ad dānationē quosdā exaudis. **A**d vtilitatē nō est exaudit⁹ **P**aul⁹: ad dānationē exaudit⁹ ē diabol⁹. **P**etijt **J**ob ad tēptandū: et p̄cessum est. **B**emones petierūt se ire i porcos: et exauditi sūt. **B**emones exaudiunt: ap̄lus non exaudit: **S**z illi exaudiunt ad dānationē: ap̄lus nō exaudit ad salutē: qz nō ad insipientiā mibi. **T**u aut̄ i sancto habitas: laus isrl̄. **Q**uare nō exaudis et tuos? **Q**uare dico ista: **N**ō memento te semp̄ dici: deo gratias: et magna ē hic multitudo: et q̄ nō solēt venire: venerūt. **O**mib⁹ dico: qz i tribulationē posit⁹ christian⁹ p̄bat si nō de-

christus sicut aqua: abluti sunt sordentes: rigate sunt metes. Factum est cor meum tanquam cera liquefactus: in medio ventris mei. Venter suus dicit: infirmos in ecclesia sua. Quod cor ipsi factum est sicut cera: Cor ipsi: scriptura ipsi: id est sapientia ipsi que erat in scripturis. Clausa enim erat scriptura: nemo illam intelligebat. Crucifixus est dominus: et liquefacta est sicut cera: ut omnes infirmi intelligerent scripturam. Nam inde et velum templi scissum est: quia quod velabatur reuelatum est. Exaruit velut testa virtus mea: Adagnifice quod dicit: firmus factum est nomen meum de tribulatione. Quomodo enim testa ante ignem mollis est: post ignem fortis: sic domini nomen ante passionem contemnebat: post passionem honorificabatur. Et lingua mea adhesit faucibus meis. Quomodo membrum illud in nobis non valet nisi ad loquendum: sic predicatores suos linguam suam dixit adhesisse faucibus suis: ut de interioribus eius caperent sapientiam. Et in puluerem mortis deduxisti me. Quoniam circumdederunt me canes multi: conciliis malignantium circumdedit me. Et iam videte euangelium. Foderunt manus meas et pedes meos: Tunc facta sunt vulnera: quorum vulnerum cicatrices dubitans discipulus contrectauit ille qui dicit: Nisi misero digitos meos in cicatrices vulnerum eius: non credam: quando ei dixit: Veni mitte manum tuam in credula: et misit manum suam et clamauit: dominus meus et deus meus. Et ille: quia vidisti me credidisti: beati qui non vident et credunt. Foderunt manus meas et pedes meos: Binumerauerunt omnia ossa mea. Quando pendens extensus erat in ligno: non potuit melius describi extensio corporis in ligno: quam ut diceret: dinumerauerunt omnia ossa mea. Ipsi vero considerauerunt et conspexerunt me. Considerauerunt et non intellexerunt: conspexerunt et non viderunt: Usque ad carnem oculos: non usque ad verbum cor habuerunt. Diuiserunt sibi vestimenta mea. Vestimenta sua sacramenta ipsius. Attendite fratres: vestimenta ipsi: sacramenta ipsi potuerunt diuidi per hereses: sed erat ibi vestimentum quod nemo diuisit: Et super vestimentum meum miserunt sorte. Erat ibi tunica: dicit euangelista desuper texta: Ergo de celo: ergo a patre: ergo a spiritu sancto. Que est ista tunica: nisi caritas quam nemo potest diuidere:

Que est ista tunica: nisi vnitas? In ipsam fors mittit: nemo illam diuidit. Sacramenta sibi heretici diuidere potuerunt: caritate non diuiserunt: Et qui diuidere non potuerunt recesserunt: et illa manet integra: sorte obuenit quibusdam. Qui habet hanc: securus est. Nemo illam mouet de ecclesia catholica: Et si foris illam incipiat habere: intromittit quomodo ramus oliue a columba. Tu autem domine ne longe feceris auxilium tuum: Et factum est: post triduum resurrexit: In defensiones mea aspice. Erue a framea animam meam: Id est a morte. Framea enim gladius est: et per gladium mortem intelligi voluit: Et de manu canis vnicam meam. Animam meam: vnicam meam: caput et corpus. Vnicam dicit: ecclesiam meam. De manu id est de potestate canis. Qui sunt canes? Qui canino more latrant: nec intelligunt contra quos. Nihil illis fit et latrant. Quid fecit canis transiens via sua: Tamen ille latrat: Qui latrant cecis oculis non discernentes contra quos: aut pro quibus canes sunt. Saluum me fac de ore leonis: Leo rugiens nostis quos sit: circuitens et querens quem deuoret. Et a cornibus vnicorniorum humilitates meam. Unicornes non diceret: nisi superbos: id subiecit: humilitatem meam. Audistis quod passus est. Et quid orauit: ut eruat ab istis. Attendam modo quare passus est: Adhodo iam videte fratres: qui non est in ea sorte: propter quam passus est christus: quare christianus est: Ecce intelligamus que passus est: Binumerata sunt ossa eius: irrisus est: diuisa sunt vestimenta eius: insuper missa est fors super vestem ipsius: circumdederunt illum furentes et seuentes: et dispersa sunt omnia ossa eius. Et hic audiamus et in euangelio legimus. Videamus quare: O christe fili dei si nolles non paterens: ostende nobis fructum passionis tue. Audi inquit fructum. Ego non taceo: sed surdi sunt homines. Audi inquit fructum: quare passus sum ista omnia: Narrabo nomen tuum fratribus meis: Videamus si in parte narrat nomen dei fratribus suis. Narrabo nomen tuum fratribus meis: In medio ecclesie laudabo te. Sit modo si videamus ipsa ecclesia que est. Nam dicit: In medio ecclesie cantabo te. Ecclesiam videamus propter quam passus est. Qui timetis dominum laudate eum: Ubique timetur deus et laudatur: ibi est ecclesia christi. Videte fratres mei: si bis diebus per totum orbem terrarum sine causa

Alia lra. lruir tanq.

Alia lra. tot sedir.

Alia lra. inspexerut

Alia lra. vestem meam.

Alia lra. elongauerit Alia lra. Ad Alia lra. conspice.

Alia lra. Salua me et

Alia lra. vnicorniu.

timēbus eum. Sacrificiū pacis: sacrificiū caritatis: sacrificiū corporis sui. Florunt fideles. Disputari inde modo non potest: Gloria mea reddā corā timēbus eū. Edāt publicani: edāt piscatores: māducent: imitent dominū: patiant: saturent. **Mortu⁹ ē ipse domin⁹: moriunt ⁊ pauperes: Adit ⁊ mors discipulorū morti magistri. Quare? Ba mihi fructū. Comemorabunt ⁊ cōuertent ad dominū vniuersi fines terre.** **Eya** fratres: quid querū a nobis: quid respōdeam⁹ parti Bonati? Ecce psalm⁹: ⁊ hic legi⁹ hodie: et ibi legi⁹ hodie. Scribam⁹ illuz in frontib⁹ nostris: cuz illo pcedamus: nō quiescat lingua nostra: ista dicat: **Ecce chustus passus est: ecce mercator ostendit mercedem: ecce preciū qd dedit: sanguis eius fusus est. In sacco se rebat preciū nostrum: percussus est lancea: fossus est saccus: ⁊ manauit p̄ciū orbis terrarū. Quid mihi dicis o heretice? Nō ē p̄ciū orbis terraz: si africa sola redempta ē. Nō audes dicere: nō tot⁹ orbis redēptus eū: sed perijt. Quē inuasorē passus ē chustus: vt pderet rem suā: Ecce cōmemorabunt: ⁊ conuertent ad dñm vniuersi fines terre. Adhuc satiet te ⁊ dicat: Si diceret: fines fre: ⁊ nō diceret: vniuersi fines fre: dicere habebant: Ecce habem⁹ fines terre in mauricania. Vniuersi fines terre: dixit: O heretice: vniuersi dixit: Quā exitur⁹ es: vt euadas questionē: Nō habes quā exas: sed habes q̄ intres. Rogo vos: nolo inde disputare: ne dicat: qz sermo meus aliquid valet: psalmū attēdite: psalmū legite: Ecce chust⁹ passus est: sanguis eius fusus est. Ecce redēptor noster: Ecce preciū nostrū. Quid emit: dicat mihi: Quid interroga- mus? Quid si mihi aliquis dicat: O stulte quid interrogas? Lodice portas: ibi habes vnde emit: ibi quere quid emit: Ecce ibi habes: Comemorabunt ⁊ puerent ad dominū vniuersi fines terre. Fines eīn terre p̄memorabunt: Sed heretici obliuī sūt: ⁊ ideo audiunt omni anno. Putas ibi ponūt aures: qñ lector ipoz dicit: Comemorabunt ⁊ cōuertent ad dominū vniuersi fines terre: **Eya** forte vn⁹ versus ē: Aliūde cogitabas: cum fratre tuo fabulabaris: qñ illud dixit: attēdite: or repetit ⁊ surdos pulsat. **Et adorabūt in cōspectu ei⁹: vniuerse patrie gentiū. Adhuc surdus ē: nō audit: pulset iterū. Qm̄ domini ē regnū: ⁊ ipse dominabit gē-****

tū. Tres istos versus tenete fratres: hodie cantati sunt et ibi: aut forte deleuerunt eos. Credite mihi fratres mei: ita estuo: ita vim patior: vt mirer: nescio quā surditate ⁊ duriciā cordis ipoz: vt aliqui dubitē: vtz habeāt illud in codicibus. Hodie currunt omnes ad ecclesiā: hodie omnes intēti audiūt psalmū: oēs suspenso corde audiunt. Sed facit: qz nō sunt intēti. Nūquid vnus versus est: Comemorabunt ⁊ puerent ad dominū: vniuersi fines terre: Luigilas: sed adhuc fricas oculos. Et adorabūt i cōspectu ei⁹ vniuerse patrie gentiū. Excute somnū: Adhuc grauaris: audi: qñ domini est regnū: ⁊ ipse dominabit gentiū. Si ē adhuc qd dicat: nescio: litigent cū scripturis: non nobiscū: Ecce codex ipse: p̄tra illū certent. Ubi est ⁊ lingua: Nos seruauim⁹ scripturas: ne arderēt. Seruate sunt: vnde tu ardeas. Quid seruasti? Aperi: lege: tu seruasti: ⁊ tu oppugnas. Quid seruasti a flāma: quod delere vis a lingua: Non credo: nō credo: qz seruasti: prozsus non credo: non seruasti. Verissime dicūt nostri: qz tu tradidisti. Ille pbat traditor: qui lecto testamēto: nō sequit. Ecce legi⁹ et sequor. legi⁹ ⁊ recusas. **Lui⁹ man⁹ misit in flammā: qui credit ⁊ sequit: an qui dolet: qz ē qd legat? Nolo scire qui seruauerit: vnde cūqz inuentus est codex. Testamentū patris nr̄i exijt de qualibet cauerna: nescio qui fures tollere volebant: nescio qui psecutores incendere volebant. Undecūqz platum est: legat. Quare litigas: Fratres sumus: quare litigamus? Nō intestatus mortuus est pater: fecit testamentū: ⁊ sic mortu⁹ ē: mortu⁹ ē ⁊ resurrexit: Tādū p̄tendit d̄ hereditate mortuorū: q̄ diu testamentum p̄feratur in publicū: ⁊ cum testamentū platum fuerit i publicum: tacent omnes: vt tabule apianē ⁊ recitent. Iudex intus audit: aduocati silent: precomes silentium faciunt: vniuersus populus suspensus est: vt legant verba mortui: non sentientis in momēto. Ille sine sensu iacet in monumēto: ⁊ valent verba ipsius: sedet chustus in celo: et contradicitur testamento. Aperi: legamus: Fratres sumus: quare cōtendimus? Placetur anim⁹ noster: nō sine testamēto nos dimisit pater. Qui fecit testamentū: viuit in eternū: audit voces nostras. agnoscit suā: Legam⁹: qd litigam⁹? Ubi inuenta fuerit ipa hereditas: ipsam teneam⁹. Aperi testamentum: lege in p̄mo capite ipsi⁹ psalterij: **Ps****

XXI.
d dicitur est: Ergo
no admittit homi
interpari: dicit Lvi
qua: Et dicit: qua in
sit. Et adhuc audiet di
ia magna est: Quid n
am audio. Sed nō dicit
utelcā: Adhuc dicant
etia: Sed i mundā vi
adhuc dominū: Co
ā timēbus eius.
Sacrificiū qd obor
sacrificiū: Probit fide
tu. corā timēbus ei.
ent pauperes et sa
m pauperes: qd cōm
m pauperes: Qui m
nam: quia non clāuit.
In de erat p̄cator il
ar alius p̄cator: Jobā
⁊ ip̄i: In de erat enā
us de paupibus. Ipi
⁊ saturati: talia passi:
Lenam suam dedit:
Ille saturat qui imi
pauperes. Ipi enim sic
etia legent. Edāt
pauperes: Et laudā
ni requirunt cum.
pauper dominū lau
upes: quia deū lau
āt. Domin⁹ est diu
nis est dom⁹: vt cor
vinites querāt vnde
des querāt vnde cor
erūt laudant domi
Et videte fratres: q
cui⁹ rei diuites sunt:
in horreo nō i apote
a corū in seculū se
te: passus est domin⁹: Que
passus est domin⁹. Que
est: ⁊ cepit narrare: Bar
rambus meus in melio
Sy adhuc dicit: ita ē
⁊ omne semē israel. Quomā nō
tu p̄cator pauper. Ad
mus: Ipi autē faci
buitis domin⁹ a se: id ē
ē corpus ipsius. Quid
es: ⁊ nos ipsam laudā
omno reddam cum

Alia lra. Remuniscet.

Alia lra. i familie.

stula a me. Sed quis dicit: Forte nō christus. Ibi habes: Dominus dixit ad me fili⁹ meus es tu: ego hodie genui te: Ergo fili⁹ dei dicit: vel ad filiū suū pater dicit: Ergo quid dicit ad filiū: Postula a me: et dabo tibi gentes hereditatē tuam: et possessionem tuā fines terre. Solet fieri fratres: ut quādo querit de possessione: querant affines. Inter affines illū et illū: querit heres: aut cui donat: aut qui emit. Inter quos affines querit: Inf illū et illū possidētes. Qui dimisit omnes fines: nullos dimisit affines. Quocūq; te veteris christus est. Fines terre habes hereditatē: huc veni: totam mecum posside. Quare litigando vocas ad partē: Huc veni: bono tuo vinceris: totū habebis: An adhuc calūniaris: Ego iam testamentū legi et tu calūniaris. An adhuc calūniaris: quia fines terre dixit: et non dixit: omnes fines terre. Legam⁹ ergo quod modo dictū est: Cōmemorabunt et cōvertent ad dominū: vniuersi fines terre: et adorabunt in conspectu eius vniuersae patrie gentiū: Quoniā domini ē regnū: et ipse dominabit gentium. Ipsi⁹ est: nō vestrum. Agnoscite dominū: agnoscite possessionē domini. Sed et vos: quia prauata vestra vultis possidere: et nō cōmunicare cū christo vnitati: Dominari enim vultis in terra: nō cum illo in celo regnare: possidetis domos vestras. Et aliquādo venimus ad illos dicentes: queramus verū: inueniam⁹ verū: et illi: Vos tenete quod tenetis. Oves tuas habes: oves meas habeo: noli molestus esse ouibus meis: quia et ego non sum molestus ouibus tuis. Deo gratias: mee sunt oves: illius sunt oves: christus quid emit: imo nec mee sunt: nec tue: sed illi⁹ sūt qui illas emit: illius sunt qui illas signauit. Neq; qui plantat est aliquid: neq; qui rigat: sed qui incrementū dat deus. Quare habeo meas: habes tu tuas: Si ibi est christus: illo eant mee: quia nō sunt mee. Si h est christus huc eant tue: quia nō sunt tue: ppter possessiones osculent nobis caput et manus: et pergant filij alieni. Non est mea possessio inquit. Quid est hoc? Videam⁹ si nō est tua possessio: videamus si non illā tibi vendicas. Ego nomī christi laboro: tu nomī Bonati. Nā si christū attēdas: vbiq; est christ⁹: Tu dicis: ecce hic est christ⁹: ego dico per totū est. Laudate pueri dominū: laudate nomē domini: Unde laudēt: Usq; quo laudāt: A solis ortu vsq; ad oc-

casum: laudate nomē domini. Ecce ecclesiam quaz ostendo: ecce quid emit christ⁹: ecce quid redemit: ecce p quo sanguinem dedit: Sed tu quid dicis: Et ego illi colligo. Qui mecū inquit: nō colligit: dispergit. Būndis vnitatem: possessiones tuas queris: et quare habēt nomē christi: Quid ad defensionē possessionis tue titulos christi posuisti: Nonne hoc faciunt nōnulli in domo sua: Ne domū ipsius inuadat aliq; potens: ponit ibi titulos potētis: titulos mendaces. Ipse vult esse possessor: et frontem domus sue de titulo alieno muniri: ut cū titulus lectus fuerit: conterritus quos potentia nomis abstineat se ab inuasionē. Fecerunt illud: quādo maximianitas damnauerūt. Egerunt apud iudices: et consiliū suū recitauerūt tanq; titulos ostendentes: ut episcopi viderētur. Tunc iudex interrogauit: Quis hic alter episcopus ē de parte Bonati? Respondit: vnus. Nos non nouimus nisi Aureliū catholicū. Timentes illi leges: non responderūt nisi de vno episcopo. Illi autē ut audirēt a iudice: nomē christi imponebant: in possessione sua titulos illius imposuerūt. Bonus est dominus qui illis parcat: et vbi inuenit titulos suos vendicat illud possessioni sue. Potens est misericordia ipsius: qui illis illud faciat: quoscūq; inuenit nomen christi portare: pgreget illos. Et videte fratres quādo potens aliquis inuenit titulos suos: nōne iure rem sibi vendicat et dicit: non poneret titulos meos: nisi res mea esset: Titulos meos posuit: mea res ē. Vbi nomē meum inuenio: meū est. Nūquid titulos mutat: Titul⁹ qui erat: ipse est. Possessor mutatur: titulus non mutatur. Sic et illi qui baptismū habent christi: si veniunt ad vnitatem: nō mutamus titulos: aut delemus titulos: sed agnoscimus titulos regis nostri: titulos imperatoris nostri. Sed quid dicim⁹? O domus misera: ille te possideat cuius titulos habes: christi titulos habes: noli esse Bonati possessio. Multa diximus fratres: sed illud de memoria vestra nō recedat quod hodie legitur. Ecce iterum dico et sepe dicendū est: per ipsuz diē: id est per sacramēta huius diei: cōstringo vos: ut non vobis exeat de cordibus: cōmemorabunt et cōvertent ad dominū: vniuersi fines terre: et adorabunt in conspectu ei⁹ vniuersae patrie gentiū: Quoniā domini est regnū: et ipse dominabit gentium.

Psalmus. XXII.

Contra tam apertā z manifeste demōstra-
tam passionem chusti: nō audiatu verba
calūniatoris. Quicquid contradicūt: ho-
mines dicunt: hoc autē deus dicit.

Explicit Tractatus de ps. XXI.

Incipit Tractatus de ps. XXII.

In finem ps. David.

Ecclesia loquitur Christo:

Dominus pascit me et nihil

Domihi deerit: Dominus Iesus
Christus pastor me⁹ est: z nihil mi-
hi deerit. Et in loco pascue ibi me col-
locavit. In loco pascue incipietis ad fi-
dem me perducēs: ibi me nutriendū collo-
cavit. Super aquam refectionis
educavit me: Sup aquaz baptismi quo
reficiuntur qui integritatē viresqz amiserāt:
educavit me. Animā meā conuertit.

Reduxit me ī semitis iusticie: p-
pter nomen suū. Reduxit me in angu-
stis itineribus: qua pauci ambulant iusti-
cie sue: non ppter meritum meū: sed ppter
nomen suum. Nam z si ambulē in
medio umbre mortis: Nam z si am-
blem in medio vite hui⁹ que umbra mor-
tis est. Nō timebo mala quoniā tu
mecū es. Non timebo mala: quoniā tu
habitas in corde meo p fidem: z nūc mecū
es vt post umbrā mortis etiam ego sim te-
cum. Virga tua z baculus tuus:
ip̄a me consolata sunt. Disciplina tua
tanqz virga ad gregem ouīū: z tanqz bacu-
lus ad grādiōres filios: z ab aiali vita ad
spiritualem crescentes: ip̄a me non afflixerunt
magis qz consolata sunt: quia memoz
es mei. Parasti in conspectu meo
mesam: aduersus eos qui tribulāt
me. Post virgam autem qua paruulus z
animalis ī grege ī pascuis erudiebar: post
illam virgā cum esse cepi sub baculo: para-
sti in conspectu meo mensam: vt non iam
lacte alar paruul⁹: sed maiorē cibum sumā
firmatus aduersus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meū:
Leticasti leticia spūali mētē meā. Et po-
culū meū inebriās qz pclarū est. Et
poculum tuū obliuionē p̄tans priorū va-
narum delectationū qz pclarū est. Et
misericordia tua subsequet me: om-
nibus diebus vite mee. Et misericor-
dia tua subsequet me: qz diu viuo ī hac mor-
tali vita: nō tua s; mea. Et inhabitē
ī domo domini in longitudine die-
ru. Subsequet me: nō autē hic tū: s; etiā vt

Alia lra.
t regit.

Alia lra.
bulauero.

Alia lra.
calix.

Alia lra.
habet Et.

Psalmus. XXIII.

inhabitē in domo domini in eternū.
Explicit Tractatus de ps. XXII.
Incipit Tractatus de ps. XXIII.

Ps. ipsi David prima sabbati.

Psalmus ipsi David de clarificati-
one z resurrectione dñi: q matutino p-
ma sabbati facta ē: q iā dies dominic⁹ dī.

Domini ē terra z plenitudo
eius orbis terrarū: z vnuer-

Domi qui habitant ī ea. Id est or-
bis terrarū: et vnuerſi qui habitant in ea:
cum clarificatus domin⁹ annūciatur in fi-
dem omnū gentiū: z vnuerſus orbis ter-
rarū fit ecclesia eius. Ipse sup maria
fundauit eam: Ipse firmissime itabiluit
eam sup omnes fluctus seclī huius: vt ab
ea superent nec nocerent ei. Et sup flu-
mina pparauit eam. Flumina in mare
fluunt: z cupidi homines labūtur in secu-
lum: etiam istos superat ecclesia: que deu-
ctis p dei grāiā cupiditatibus secularib⁹
ad recipiendā immortalitatis claritatem pa-
rata est. Quis ascendet in montē
domini? Quis ascendet ī altissimā iusti-
ciam domini? Aut quis stabit in loco
sancto eius. Aut quis pmanebit in eo q
ascendit super maria fundato: z super flu-
mina preparato loco? Innocēs ma-
nibus z mūdo corde: Quis ergo illuc
ascendet et pmanebit ibi: nisi innocens in
operib⁹: z mūdus in cogitationib⁹: Qui
non accepit in vano animā suam.
Qui non in rebus nō pmanentibus depu-
tauit animā suam: sed eam immortalē sen-
tiens: eternitatē stabilem atqz incōmutabi-
lem desiderauit. Et nō iurauit primo
suo in dolo. Et ideo sine dolo: sicut sim-
plicia z nō fallēna sūt eterna: ita se p̄buit prio-
suo. Hic accipiet bñdictōes a dño z
misericordiam a deo salutari suo.

Hec ē generatio q̄rētū dñm. Sic
eī nascūt q̄ querūt eū. Querētū faciē
dei Jacob. Querētū faciē dei: q̄ poste-
ri⁹ nato p̄matū dedit. Tollite portas
p̄cipes v̄ras: Quicūqz p̄ncipatū ī ho-
minib⁹ q̄ritis: auferte: ne impediāt addit⁹ q̄s
vos statuistis cupiditatē z timoris. Et ele-
uamī porte eternales: Et eleuamī ad-
dit⁹ etne vite renūciatōis seclō z p̄uersiōis
ad dñm: Et introibit rex glie. Et introi-
bit rex ī q̄ sine supbia gloriemur: q̄ sup̄at
portis mortalitatis: z p̄refactis sibi celesti-
bus implebit qd ait: Gaudete quoniā ego
vici mūdū. Quis ē iste rex glorie?

Alia lra.
teo.

Alia lra.
t plio.

Pauet admirans natura mortalis et querit: quis est iste rex glorie: **D**ñs fortis et potens. **D**ominus fortis et potens: quē tu infirmū et oppressus putasti. **D**ñs potēs in bello. **C**ontraicta cicatrices: et senties repatas: et immortalitati redditā infirmitatē humanā. **P**ersoluta est que debebat teris: ubi cum morte belligerata est clarificatio dñi. **T**ollite portas principes vestras: **H**unc iam p̄gatur in celū. **E**xclamat iterum p̄phetica tuba: **T**ollite portas enā celestes p̄ncipis: v̄i q̄s habetis in animis hominū: qui adorant militiā celi. **E**t eleuamini porte eternales: **E**t eleuamini porte eterne iusticie: caritatis: et castitatis: p̄ quas anima diligit vnū verū deū: et nō fornicat sub multis q̄ appellatur dñi. **E**t introibit rex glorie. **E**t introibit rex glorie: vt ad dexterā patris interpellat pro nobis. **Q**uis ē iste rex glie: **Q**uid et tu p̄nceps potestatis aeris hui⁹ miraris et queris: **Q**uis ē iste rex glorie: **D**ñs virtutū ipse est rex glorie. **E**t vt iam viuificato corpore supra te p̄git ille temptatus: supra omnes angelos tendit: ab angelo p̄uaricatore ille temptatus. **N**emo vestrū se obijciat atq̄ intercludat iter nostrū: vt tāq̄ deus colatur a nobis: neq̄ principatus neq̄ angelus: neq̄ virt⁹ nos separet a caritate christi. **B**onū est sperare in domino q̄ sperare in p̄ncipe: vt qui gloriat: in dño gloriat. **S**unt quidē iste in hui⁹ mūdi ordinatione virtutes: sed dñs virtutū ipse ē rex glorie. **E**xPLICIT Tractat⁹ de ps. xxiii.

Incipit Tractatus de ps. xxiii.

In fine ps. David.

Christus: sed in p̄sona ecclesie loquitur. **N**am magis ad populū christiānū cōuersum ad deū p̄tinent q̄ dicunt.

A te domine leuauit animā meā: **D**esiderio spiritali: q̄ carnalibus desiderijs cōculcabat in terra. **D**eus meus in te cōfido non erubescā. **D**eus meus ex eo qd̄ in me cōfidebam: p̄ductus sum vsq̄ ad istam infirmitatē carnis: et qui deserto deo sicut deus esse voluit: a minutissima bestiola mortē timens: de supbia mea iratus erubui. **I**am ergo: in te cōfido non erubescā. **N**eq̄ irideant me inimici mei: **N**eq̄ irideant ne qui serpētinis atq̄ occultis suggestionibus insidiātes: et suggerētes euge euge: ad h̄ me reiecerūt. **E**t enī vn̄ uersi qui te expectant nō confundent.

Alia lra.
t sustinent.

Alia lra.
t agentes
supuacue.
Alia lra.
t demonstra.

Alia lra.
t saluator.

Alia lra.
t memēto
mei tu.

Alia lra.
t mansuetos.

Alia lra.
t mites.

Cōfundant inique faciētes vana. **C**ōfundant iniquā facientes: ad acq̄renda que transeūt. **V**ias tuas domine notas fac mihi: et semitas tuas edoce me. **Q**ue nō late sunt: nec multitudinē ad interitū ducūt: sed angustas et paucis notas: semitas tuas edoce me.

Dirige me i veritate tua: **E**rrorēs fugientē: dirige me in veritate tua. **E**t doce me. **E**t doce me: nam p̄ meipsum non noui: nisi mēdaciū. **Q**uoniā tu es de⁹ salutaris meus: et te sustinui tota die. **N**eq̄ enim dimissus a te de paradiso et in longinquā regionē pegrinatus: p̄ meipsum redire possuz: nisi occurras erranti. **N**ā reditus meus toto tractu tēporis secularis misericordiā tuā sustinuit. **R**eminiscere miserationū tuarū domine: **R**eminiscere opeꝝ misericordie tue domine: quia tanq̄ oblitum te homines putāt. **E**t q̄ misericordie tue a seculo sūt. **H**oc reminiscere: quia misericordie tue a seculo sunt. **N**unq̄ enī sine illis fuisti: qui etiā peccantē hominē vanitati quidē: sed i spe subiecisti: et tot tantisq̄ creature tue cōsolationib⁹ nō deseruisti. **B**elicta inuentūis mee et ignorantie mee: ne meminēris. **B**elicta p̄sidentis audacie mee et ignorantie mee: ne ad vindictā referes: sed tanq̄ excidāt tibi. **S**ecūm misericordiā tuā memor esto mei deus. **M**emor esto quidē mei nō s̄m iram q̄ ego dignus sum: sed s̄m misericordiā tuā que te digna est. **P**ropter bonitatem tuā domine. **N**on p̄pter meritū meum: sed p̄pter bonitatem tuā domine. **B**ulcis et rectus domin⁹: **B**ulcis est dominus: quādo quidē et peccātes et impios ita miserat⁹ ē: vt omnia p̄ora donaret: sed etiā rectus est domin⁹: q̄ post misericordiā vocationis et venie: q̄ habet gratiā sine meritis: digna vltimo iudicio merita requirit. **P**ropter hoc legē statuit delinquentibus in via. **Q**uia misericordiā p̄rogauit vt p̄duceret in viam. **D**iriget mites in iudicio: **D**iriget mites: nec perturbabit in iudicio eos: qui sequūt voluntatē eius: nec ei resistēdo p̄ponunt suā. **B**ocebit mansuetos vias suas. **B**ocebit vias suas: nō eos qui p̄currere volunt: q̄ si seipos melius regere possint: sed eos q̄ nō erigunt ceruicem: neq̄ recalcitrant cū eis iugū lene imponit: et sarcina leuis. **V**niuerse die domini misericordiarū et veritatis.

3 quib⁹ more.

Hic est tractatus de ps. xxiii.
vt dicitur in ps. lxxv.
miserere domine tu
beni. in misericordia
miserere domine

Alia lra.
t agentes
supuacue.
Alia lra.
t demonstra.

Alia lra.
t saluator.

Alia lra.
t memēto
mei tu.

Alia lra.
t mansuetos.

Alia lra.
t mites.

tas. Quas autem vias docebit eos: nisi misericordiam qua placabilis est: et veritate qua incorruptus est: Quorum unum probuit donando peccata: alter merita diiudicando. Et ideo vniuersae viae domini: duo aduentus filij dei: vnus miserantis: alter iudicantis. Peruenit ergo ad eum tenens vias eius: qui nullis meritis suis se liberatum videns: deponit superbiam: et deinceps cauet examinationis seueritatem: qui clementiam subuenientis expertus est. **Requiritibus testamentum eius: et testimonia eius.** Intellegunt enim dominum misericordem primo aduentu: et secundo iudicem: qui mites et mansueti requirunt testamentum eius: cum sanguine suo nos in nouam vitam redemit: et prophetis atque euangelistis testimonia eius. Propter nomen tuum domine propitiaberis peccato meo: multum est enim. Non solum peccata mea donasti: que antequam crederem admisi: sed et peccato meo quod multum est: quia et in via non deest offensio: sacrificio contribulati spiritus: propitiaberis.

Quis est homo qui timeat dominum? Unde incipit venire ad sapientiam. **Legem statuit ei in via quam elegit.** Legem statuit ei in via quam liber apprehendit: ne impune iam peccet. **Anima eius in bonis demorabitur: et semine eius hereditate possidebit terram.** Et opus eius hereditate solidam instaurati corporis possidebit. **Firmamentum est dominus timoribus eum.** Infirmorum esse videtur timor: sed firmamentum est dominus timentium eum: Et nomen domini quod glorificatum est per orbem terrarum firmat timentes eum. **Et testamentum ipsius ut manifestet illis.** Et facit ut testamentum ipsius manifestet illis: quia hereditas christi gentes sunt: et termini terre. **Oculi mei semper ad dominum: quia ipse euellet de laqueo pedes meos.** Nec timeam piculosa et terrena: dum terram non intueor: quoniam ille quem intueor euellet de laqueo pedes meos. **Respice in me et miserere mei: quoniam vnicus et pauper sum ego.** Quoniam vnicus populus: vnice ecclesie tue: seruans humilitatem quam nulla scismata vel hereses scidunt.

Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt: Tribulationes cordis mei: abundante iniquitate: et refrigescere caritate: multiplicatae sunt: De necessitatibus meis educ me. Quoniam haec tolerare mihi necesse est: ut pleurans usque in finem

saluus sim: de necessitatibus meis educ me.

Vide humilitatem meam et laborem meum: Vide humilitatem meam: quia nunquam me iactantia iusticie ab vnitate abrupto: et labore meo quo indisciplinatos mihi permixtos suffero. Et remitte omnia peccata mea. Et his sacrificijs propitiaberis: remitte omnia peccata mea: non uia tamen iuuentutis et ignorantie mee: antequam crederem: sed etiam ista que iam ex fide viuens: per infirmitatem vel vite huius caliginem admitto. **Respice inimicos meos: quoniam multiplicati sunt:** Non solum enim foris: sed etiam in ipsa inter ecclesiam communi non desunt. **Et odio iniquo oderunt me: Et oderunt me diligentem se.** Custodi animas meas et erue me: Custodi animas meas ne declines ad imitationem eorum: et erue me a perplexitate quam mihi miscunt. **Non confundar quoniam speravi in te.** Non confundar si forte insurgunt aduersum me: quoniam non in me: sed in te speravi. **Innocentes et recti adhererunt mihi quoniam sustinui te domine: Innocentes et recti: non presentia corporali miscunt tantum sicut mali: sed confessione cordis in ipsa innocentia et rectitudine adhererunt mihi: quoniam non defeci ut imitarer malos: sed sustinui te: expectans ventilationem vltime messis tue.** **Redime deus israel ex omnibus tribulationibus eius.** Redime deus populum tuum quem preparasti ad visionem tuam ex tribulationibus eius: non tamen quas foris: sed etiam quas intus tollerat. **Explicit Tractatus de ps. XXV.**

Incipit Tractatus de ps. XXV. Ipsi David.

Ipsi David: non mediatori homini christo Iesu: sed homini ecclesie iam presentate in christo stabilito: attribui potest.

Expositio prima psalmi. Adica me domine quoniam ego in innocetia mea ambulavi: Iudica me domine: quoniam post misericordiam quam tu mihi progasti innocetie mee: habeo aliquod meritum cuius viam custodiui. Et in domino sperans non infirmabor. Nec tamen etiam sic in me: sed in domino sperans permanebo in eo.

Proba me domine et tepta me: Ne quid tamen occultorum meorum me lateat: proba me domine et tepta me: notum me facies: non tibi quem nihil latet: sed mihi atque hominibus. Creta renes meos et cor meum. Adhibe medicinale purgatorium quasi ignem delectio-

Alia lra. t dimitte.

Alia lra. terub eia.

Alia lra. libera.

Alia lra. ingressus su.

Alia lra. t timeat.

Alia lra. hereditabit.

Alia lra. t erue.

nibus et cogitationibus meis. Quoniam misericordia tua ante oculos meos est. Quoniam ne illo igne consumar: non merita mea: se misericordia tua qua me ad tale vitam perduxisti ante oculos meos est. Et complacui in veritate tua. Et quia displicuit mihi meum mendacium: complacuit autem veritas tua: placui etiam mihi cum illa et in illa. Non sedi cum concilio vanitatis: Non elegi apponere cor meum his qui peruidere conantur: quemadmodum quod fieri non potest rerum transeuntium perfinctione beati sint. Et cum iniqua gererentur non introibo. Et quia ipsa causa est omnium iniquitatum: ideo cum iniqua gerentibus: absconditam conscientiam non habeo. **O**dio habui congregationem malignorum: Ut autem veniat ad ipsum concilium vanitatis: congregationes malignorum sunt quas odio habui: Et cum impijs non sedebam. Et ideo cum tali concilio: cum impijs non sedebam: id est placitum non collocabo: et cum impijs non sedebam. Lauabo inter innocentes manus meas: Abscunda faciem inter innocentes opera mea: Lauabo inter innocentes manus meas: quibus amplexabor sublimia tua. Et circumdabo altare tuum domine. **E**t audiam vocem laudis tue: Ut discam quemadmodum te laudem: Et enarra vniuersa mirabilia tua. Et cum didicero: exponam omnia mirabilia tua. **D**omine dilexi decorum domus tue: Bonus mihi et notitia sui: et salutes dabit: quis me auferet ei ecclesie tue. Et locum habitacionis glorie tue. Ubi habitans glorificaris. **N**e perdas cum impijs animam meam: Neque simul perdas cum his qui te oderunt animam meam: que dilexit decorum domus tue. Et cum viris sanguinum vitam meam. Et cum his qui proximum oderunt. Nam duobus preceptis decoratur domus tua. **I**n quorum manibus iniquitates sunt: Ne itaque me perdas cum impijs: et cum viris sanguinum: quorum opera iniqua sunt. Dexteram eorum repleta est muneribus. Et quod eis ad optinendam salutem eternam datum est: ad accipiendam huius seculi munera conuerterunt: existimantes questum esse pietatem. **E**go autem in innocetia mea ambulavi: redime me et miserere mei. Valeat mihi ad perfectionem liberacionis tamen precium sanguinis domini mei: et in pretiis huius vite misericordia tua non deserat me. **P**es meus stetit in **r**ectitudine: Bilectio mea non

Alia lra.
† Odiu eccle-
sia malignantiu

Alia lra.
† Ingressus su.

Alia lra.
† Directo.

recessit a iusticia tua: In ecclesijs benedicam te domine. Non occultabo eis quos vocasti benedictionem tuam domine: quoniam dilectioni tue subiniero proximi dilectionem.

Prefatio in secundam expositionem eiusdem psalmi.

Paulus apostolus cum legeret: audiuit nobiscum sanctitas vestra: sicut scriptum est: inquit: Veritas in christo Iesu deponere vos secundum priorem conuersationem: veterem hominem: eum qui corruptus secundum concupiscentias deceptiois. Renouamini autem spiritu mentis vestre: et induite nouum hominem: qui secundum deum creatus est in iusticia et sanctitate veritatis. Et ne aliquis arbitretur deponendam esse aliquam substantiam: quemadmodum se expoliatur quasi tunicam: aut aliquid fornicationem accipiendum: quod accipit aliquis vestimentum: quasi ponens unam tunicam et sumens alteram: et carnalis iste intellectus non permitteret homines agere in se intus spiritualiter quod precipiebat apostolus: secutus est et exposuit quid esset: exiite veterem hominem: et induite nouum. **L**etra enim lectionis ipsius ad eundem intellectum pertinent. **A**it quippe quasi dicenti: et quomodo me exiitum sum veterem: aut quomodo induitum sum nouum: An ipse tertius homo sum depositum veterem hominem quem habui: et accepturus nouum quem non habui: ut tres homines intelligantur: et sit in medio qui deponit veterem hominem et accipit nouum: **N**eque quisquam tali carnali cogitatione impeditus: minus faceret quam iubet: et non faciens excusaret se de obscuritate lectionis: dicit in consequentibus: Quapropter deponentes mendacium: loquimini veritatem: Et ecce hoc est deponere veterem hominem: et induere nouum: Quapropter deponentes mendacium: loquimini veritatem: unusquisque cum proximo suo: quia sumus inuicem membra. **N**e autem quisque vestrum ita cogitet fratres: cum christiano loquendum veritatem et cum pagano mendacium: cum proximo iubemur loqui veritatem. Proximus tuus ille est: qui tecum natus est ex adam et eua. Omnes proximi sumus conditione terrene natiuitatis. Et aliter frater illa spe celestis hereditatis: proximum tuum debes putare omnem hominem: et antequam sit christianus. Non enim nosti quid sit apud deum: Quomodo illum prescuerit deus ignoras. Aliquando quem irrides adorantem lapides: conuertitur et adoratur teum fortasse religiosus quam tu qui cum paulo ante irridebas. Sunt ergo proximi nostri latentes in his ho-

minibus qui nō dum sunt in ecclesia: et sūt longe a nobis latentes in ecclia. Ideoq; q̄ nō scimus futura: vnūquēq; primū habemus: nō solū cōditōe mortalitatis hūane qua i hac terra eadē sorte deuenim⁹: s; etiā spe illius hereditatis: q; nō scim⁹ qd futurū sit q̄ modo nihil ē. Ergo attēdite cetera i induēdo nouū hoīez ⁊ exuēdo veterē. Reponētes inq̄t mēdaciū: loq̄mini veritatē vnūq;sq; cū primo suo: q; sum⁹ inuicē membra: Irascimini et nolite peccare. Si p̄pterea irascēris seruo tuo q; peccauit: ne tu ip̄e pecces irascere tibi. Sol nō occidat sup iracūdiā vestrā. Intelligit quidē scdm̄ sp̄us fratres: q; ⁊ si ex ip̄a hūana p̄ditōe ⁊ infirmitate mortalitatis quā portam⁹ surripit ira christiano: nō debet diu teneri ⁊ fieri p̄uidiana: Ejice illā de corde anteq̄ occidat lux tua visibilis: ne te deserat lux illa inuisibilis. Sed ⁊ aliter bñ intelligit: q; ē noster sol iusticie veritas christ⁹: nō iste sol q; adorāt a paganis ⁊ manicheis: ⁊ videt enā a pctōrib⁹: s; ille alius cui⁹ veritate natura hūana illustrat: ad quē gaudēt angeli. Hoīm enim infirmitate acies cordis: ⁊ si trepidant sub radīs ei⁹: ad eū tñ p̄teplandū p̄ mādata purgant. Luz cepit iste sol in homie habitare p̄ fidē: nō tantū i te valeat iracūdiā q̄ in te nascit: vt occidat sup iracūdiā tuā: id est deserat christ⁹ mentē tuā: q; nō vult habitare christ⁹ cū iracūdiā tua. Videt enī quasi ip̄e a te occidere: cū tu ab ip̄o occidas: q; ira cuz inueterauerit odiū sit: cū factū fuerit odiū: iam homicida es. Ois enī q̄ odit fratrem suū homicida est: sic dicit Jobes ap̄ls. Itē ip̄e dicit: q; ois qui odit fratrem suum: in tenebris manet. Et nō mirū si ille i tenebris manet: a quo occidit sol. Ad h̄ forte etiā p̄tinet qd̄ audisti i euāgelio: Periclitabatur nauigiū i stagno ⁊ dormiebat Iesus. Nauigam⁹ enī p̄ quoddaz stagnū: ⁊ vent⁹ ⁊ p̄celle nō desunt: tēptationib⁹ quotidianis huius seculi p̄pe cōplect nostrū nauigiū. Tñ autē sit: nisi q; dormit Iesus: Si nō dormiret i te Iesus: tēptates istas nō patereris: sed trāquillitatē haberes interi⁹ cōuigilāte tecū Iesu. Quid ē autē dormire Iesu: Fides tua q̄ est d̄ Iesu obdormiuit. Surgūt p̄celle stagni hui⁹: vides malos florere: bonos laborare: tēptatio est: fluctus ē: Et dicit aīa tua: O deus deus: ipsa est iusticia tua vt mali floreat: boni laborēt. Bicis deo: ip̄a ē iusticia tua: ⁊ de⁹ tibi: ip̄a est fides tua. Hec enī tibi p̄-

missi. Ad h̄ christian⁹ fact⁹ es: vt i seculo isto flores. Torq̄ris: q; hic mali floret: qui cū diabolo postea torquebunt. Sed vñ hoc dicit: vñ fluctib⁹ stagni ⁊ tēptate turbaris: Quia dormit Iesus: id ē q; fides tua q̄ ē de Iesu sopita ē in corde tuo: Quid facis vt liber⁹: Excita Iesū ⁊ dic: Magister perim⁹. Mouēt enī incerta stagni: pinus. Euigilabit ille: id est redit ad te fides tua: ⁊ adiuuāte illo: p̄siderabis i aīa tua: q; ea que dant modo malis: nō cū illis pseuerabunt: Aut enim viuētes eos deserūt: aut a moriētibus deserunt. Tibi autē qd̄ p̄mittit manebit ieternū: illis qd̄ tēporaliter cōcedit cito tollit: Floruit enī vt flos seni. Ois enī caro senū: Aruit senū: et flos decidit: v̄bū autē dñi manet ieternū. Pone ergo dorsum ad id qd̄ cadit: et faciē ad illud qd̄ manet. Euigilāte christo iam tēptas illa nō quatiet cor tuū: nō opplebūt fluct⁹ nauim tuā: q; fides tua impat ventis ⁊ fluctibus: ⁊ trāsiet piculū. Ad hoc enī p̄tinet fratres totū id qd̄ dicit Ap̄lus: de exuēdo veterē hoīez: Irascimini ⁊ nolite peccare: sol nō occidat sup iracūdiā vestrā: neq; locus det⁹ diabolo. Uet⁹ q̄ dabat locū: nou⁹ nō det: Qui furabatur iā nō furest. Uet⁹ q̄ furabatur: nou⁹ nō furest. Ip̄e hō est: vñ hō est. Adā erat: christ⁹ sit. Uetus erat: nou⁹ sit: ⁊ cetera q̄ ibi sequuntur. Sed psalmū videamus paulo diligent⁹: q; cuz quisq; p̄fecerit i ecclia: necesse ē: patiā malos in ecclia. S; nō eos cognoscat q̄ talis ē: q̄quā multi mali murmurent aduersus malos. Quō facilius vnus sanus fert duos egrotos: q̄ duo egroti se inuicē singulos: Itaq; h̄ precipim⁹ fratres: Area ē ecclia hui⁹ tēporis: sepe dixim⁹: sepe dicim⁹: ⁊ paleam habet ⁊ frumentū. Nemo querat exire totā paleā: nisi tempore ventilatiōis. Nemo ante tempus ventilationis deserat aream: quasi dū non vult pati peccatores: ne preter aream inuentus: prius ab auibus colligat: q̄ ingrediatur in horreū. Quomodo enim hoc fratres dicamus attendite: Grana cū ceperint triturari: inter paleas iaz se nō tangunt: ita quasi non se nouerint: quia intercidit palea: et quicunq; longius attendit aream paleam solam putat: Nisi diligentius intueat: nisi manū porrigat: nisi spiritu oris: id est flatu purgāte discernat: difficile peruenit ad discretionem granorū. Ergo aliquādo et ipsa grana ita sunt quasi seiuicta abinuicem ⁊ non se tangentia:

vt putet vnusq̄sq̄ cū p̄fecerit q̄ solus sit. Hęc cōgatio fr̄es Helia tēptauit tñ virū: et dixit ad deū: sicut etiā apl̄us p̄memo- rat: p̄phas tuos occiderūt: altaria tua suf- foderūt et ego remāsi solus: et querūt aiām meā. Sed q̄d dicit illi responsū diuinū: Reliqui mihi septē milia viroz q̄ nō cur- uauerūt genua aī baal. Nō dixit ei: habes alios duos aut tres siles tibi. Noli inq̄t pu- tare te solū: alia inq̄t septē milia sūt: et solū te putas: Itaq̄ b̄ breuiter p̄cipim⁹ vt dice- re ceperā: intēdat mecū fraterna sanctitas vestra: et affit misericordia dei i cordib⁹ no- stris: vt sic a nobis intelligat vt fructificet: et in vobis opef. Audite breuiter: Quisq̄s adhuc mal⁹ est: nō putet neminē bonū eē: quisq̄s bon⁹ est: nō putet se solū bonū esse. Tenetis hoc: Ecce repeto: videte qz dico. Quisq̄s mal⁹ ē: interrogās p̄sciētiam suā et male sibi renūciās: nō arbitret neminē bo- nū esse. Quisq̄s bon⁹ ē: nō arbitret se solū bonū esse: et nō timeat bon⁹ esse i p̄mixtiōe maloz: qz veniet tempus vt inde segreget. Adhuc em̄ hodie cātaui⁹: Ne p̄das cuz impijs animā meā: et cū viris sanguinū vi- tā meā. Quid em̄ est: ne cū impijs p̄das? Ne simul p̄das: Quare timet ne sil p̄dat? Videō em̄ dictū deo: qz mō simul nos pa- teris: Quos patens sil: noli perdere sil. Et hoc habet tor⁹ p̄s. quē volo breuiter cum sanctitate vestra p̄siderare: qz breuis est.

Expositio secūda.

Iudica me dñe: Molestā vo- ta et q̄si piculosa optat sibi vt iudi- cet. Quid ē iudicari quod optat? Discerni se optat a malis. Alio loco euide- ter dicit de ip̄o iudicio discretiōis: Iudica me dñe et discerne causaz meā de gente nō sancta. Quid dicit qd dixerit iudica: ne tanq̄s sine iudicio: qz boni et mali mō intrāt in ec- clesiā: et boni et mali eant i ignē eternū: In- dica me dñe: Quare. Qm̄ ego i ino- cētia mea ambulauit: et in dño sperās nō moueboz. Quid est in dño sperās? Ille titubat inter malos q̄ nō i dño sperat. Hinc factū est vt scismata fierēt. Trepida uerūt inter malos cū ip̄i peiores eēt: et q̄si nolent esse boni inter malos. Si frumēta eēt vsq̄ ad t̄pus ventilatiōis: paleā i area tolerarēt. Sed qz palea erāt: flauit ventus ante ip̄az ventilatiōē: et rapuit de area pa- leā et piccit in sp̄nas. Et palea quidē inde piecta est: si nūquid qd remāsit frumētū so- lū est: Nō volat aī vētilatiōē nisi palea:

Alia lra.
et infirmabo:

Remanet aī et frumētū et palea. Venti a- bit vō palea cū venerit t̄pus ventilatiōis: Hoc dixit iste: In inoētia mea ābulauit: et in dño sperās nō moueboz. Si em̄ spera- uero i homie: visur⁹ sum fortasse ip̄m homi- nē aliq̄n male viuente: nec eas vias tenen- tem q̄s vel didicit vel docet i ecclia bonaf: sed q̄s diabolo docēte sectat⁹ ē: Sed quia spes mea in b̄ erat: titubāte homie t̄tuba- bit spes mea: et cadente homine cadit spes mea. Quia vō i dño sperās nō moueboz: sequit. Proba me dñe et tepta me: vte renes meos et cor meū. Quid est vte renes meos et cor meū? Tre delectatio- nes meas: vte cogitatiōes meas: Cor pro cogitatiōib⁹: renes p̄ delectatiōib⁹ posuit: ne aliq̄d mali cogitē: ne aliq̄d mali me de- lectet. Vñ aī vris renes meos. Igne vbi tui. Vñ vris cor meū: Calore sp̄us tui. Be- quo calore alibi dicit: Et nō est q̄ se absco- dat a calore ei⁹: Et d̄ q̄ igne dñs dicit: Igne veni mittere i terrā: Ergo sequit. **Qm̄** misericordia tua an oculos meos est: et coplacui i veritate tua. Hoc est nō in hoīe p̄lacui: si int⁹ placui tibi vbi tu vides: et nō timeo si displiceā vbi homies vidēt: sic ait apl̄us: Opus aī suū probet vnusq̄sq̄: et tūci semetip̄o tñ habebit gliaz et nō i altero. Nō sedi cū cōsilio va- nitatis: Hoc qd est: nō sedi: intēdat san- ctitas vīa: q̄ mō videt deus: dicit: nō sedi. Aliq̄n non es in cōsilio et ibi sedes: Verbi gr̄a: in teatro nō sedes: sed cogitas thea- trica: p̄tra q̄ dictū est: vte renes meos. Ibi sedes corde: q̄uis nō sis ibi corpe. Cōtin- gat autē vt tenearis ab aliq̄ et ibi colligeri: aut aliquod officū piū faciat te ibi sedere: Quō pōt hoc euenire? Cōtingit ex officio pietatis vt seruo dei sit necessitas i amphi- teatro esse. Liberare volebat nescio quez gladiatorē: fieri posset vt sederet et expecta- ret donec ille exiret quē liberare cupiebat: Ecce nō sedit in p̄silio vanitatis: q̄uis illic corpe sedere videret. Quid ē sedere? Con- sentire cū his q̄ ibi sedēt: Qd si p̄sens non feceris: non ibi sedisti. Si absens feceris: sedisti ibi. Et cum iniqua gerentib⁹ non introibo. **Qd** dio habui con- gregationē malignoz: Videtis quia intus est. Et cum impijs nō sedebo. Lauabo i inoētib⁹ man⁹ meas. Nō aqua ista visibili lauas manus q̄n pie cogitas de opib⁹ tuis: et innocēs es coram oculis dei: qz et altare corā oculis dei: quo

Alia lra.
et diuul
siā maligni

Alia lra.
et in innoc

Ingressus est sacerdos qui pro nobis se primus obtulit. Est celeste altare: et non amplectitur illud altare nisi qui lauat manus in innocentibus. Nam multi altare hoc tangunt indigni: et tolerat deus pati iniuriam ad tempus sacramenta sua. Sed nunquid fratres mei: quod sunt parietes isti: sic erit hierusalem celestis: nam quod recipis cum malis intra parietes istos ecclesie: ita recipieris cum malis in sinu abrae. Non ergo timeas: laua manus. Et circumdabo altare domini. Ubi offeris vota domini: ubi preces fundis: ubi conscientia tua pura est: ubi dicis deo qui sis: et si aliquid est in te forte quod displiciat deo: curat ille cui confiteris. Laua ergo in innocentibus manus tuas: et circumdabo altare domini ut audias vocem laudis. Hoc enim sequitur. Et audias vocem laudis: et enarrarem vniuersa mirabilia tua. Quid est ut audias vocem laudis: ut intelligam inquit: hoc est enim audire coram deo: non quod sonos istos quos multi audiunt. et multi non audiunt. Quia multi ad nos audientes sunt: et ad deum surdi sunt. Quia multi habent aures: non habent illas aures de quibus dicit Iesus: Qui habet aures audiendi audiat. Ergo quid est audire vocem laudis: Bicam si potero adiuvante misericordia domini: et orationibus vestris. Audire vocem laudis: est intelligere intus: quia quicquid in te mali est de peccatu tuo: quicquid boni in iustificationibus: dei est. Ita audis vocem laudis ut non te laudes quam bonus es. Nam laudando te bonum: sis malus. Bonum enim te fecerat humilitas: malum te facit superbia. Couersus eras ut illuminareris: et perversione tua factus es luminosus: factus illustratus conuersioe. Sed a quo? Nunquid a te? Si a te perversus posses illuminari: nunquam posses tenebrari: quia tecum es semper. Quare illuminatus es: quia conuertisti te ad aliud quod tu non eras. Quid est aliud quod tu non eras? Deus lumen est: non enim tu lumen eras: quia peccator eras. Deus lumen est. Bicit enim apostolus eis quos vult audire vocem laudis. Fuisse enim aliquando tenebre: nunc autem lux. Quid est fuisse aliquando tenebre: nisi veteres homines: nunc autem lux. Non sine causa lux est quae fuisse iam dudum tenebre. Quare nisi quia illuminati estis: non licet putare te ipsum esse lucem: illa est lux quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Tu autem pro teipsum: pro mala voluntate: pro perversione tua: tenebratus eras: modo lucet. Sed subiecit statim: ne superbiat illi quibus dicitur est: nunc autem lux. et addidit: in domino. Sic enim ait: Fuisse aliquando tenebre: nunc autem lux in domino.

Ergo si propter dominum nec lux. Si autem idem lux: quia si domino: quid habes quod non accepisti. Si autem accepisti: quid gloriaris quasi non accepisti. Hoc enim ipse apostolus dixit alio loco hominibus superbiis et volentibus sibi tribuere quod dei est. et de bono sic gloriaris quasi de suo: sic eis dicit: Quid enim habes quod non accepisti. Si autem accepisti quid gloriaris quasi non acceperis. Qui dedit humili: aufert superbo: quia quod dedit potest auferre. Ad hoc enim pertinet fratres si tibi exposui quod volui: Exposui autem quantum potui: et si non quantum volui: ad hoc pertinet quod ait: Lauabo in innocentibus manus meas: et circumdabo altare tuum domine ut audiam vocem laudis tue: id est ex ipso bono meo: non de me presumam: sed de te qui dedisti: ne laudari velim de me in me: sed de te in te. Ideo sequitur: Et audias vocem laudis tue: et enarrarem vniuersa mirabilia tua: non mea sunt tua. Et iam videte fratres: videte amatorem illum dei de deo presumere: positum inter malos: rogantem deum ut non conperdat cum malis: quia non errat deus in iudicando. Tu enim cum videris homines in vniuerso locum intrasse: putas eiusdem meriti esse: deus autem non fallitur: noli timere. Tu iudicante vento discernis paleam a frumento. Glentum vis flare tibi: et tu non es ventus: sed optas tibi flare ventum. Et cum ventilabro ventum excusseris: ventus leue tollit: graue manet. Quia ergo venit ad iudicandum aream: Nunquid deus querit alterum qui secum iudicet ne perdat cum malis bonos? Non itaque timeas (securus est enim bonus etiam in medio malorum) et dic quae audis. Domine dilexi decorum domus tue. Bonus dei ecclesia est. Adhuc habet malos: sed decor domus dei in nobis est: in sanctis est: ipsum decorum domus tue dilexi. Et locum habitacionis glorie tue. Quid est hoc? Et hoc dicitur: ad illum Iesum pertinet subobscurum aliquantum. Adiuet me dominus. et intentio cordis vestri ab eodem domino inspirata: qui dat locum habitacionis glorie sue. Bicit prius decorum domus tue: et exponit quod sit decor domus dei. Locus inquit habitacionis glorie tue. Non sufficit dicere locum habitacionis dei: sed locum habitacionis glorie dei. Que est gloria dei? Beatus quae paulo dicebat: ut et qui sit bonus: non in se sed in domino gloriatur. Quos enim peccauerunt egere gloria dei. In quibus ergo sic habitat deus ut de bonis suis ipse glorificet: ut non sibi velint tribuere et quasi proprium vendicare quod ab illo acceperunt: ipsi pertinent ad decorum domus dei. Nec discerni illos vellet scriptura:

nisi qz sunt qdā q donū dei habēt: z nolūt in deo glari sed in se: habēt qdē donū dei sed nō ptinēt ad decorē domū dei. Qui em ptinēt ad decorē domus dei: in qbus habitat glia dei: ipi sūt locus habitationis glie dei. In quib⁹ aut habitat glia dei: nisi q sic glorianē vt nō in se s; in domio gloriant: Ergo qz dilexi decorē domū tue: id est oēs q ibi sūt z glam tuā qrūt: sed nō psumpsi in hoie: z nō p̄sensi ip̄is: z nō introibo: z nō sedebo in cōgregatiōe eoz: qz ita fui in ecclia dei: quid mihi retribuēs: Seq̄tur que respōdeamus. **N**e p̄das cur impijs aiām meā z cum viris sanguinū vitā meam. In quoz manibus iniquitates sunt: dextera eoz repleta ē munerib⁹. Munera nō solū pecunia ē: nō solū aux z argentū: non solū xenia sunt: neq; oēs qui accipiūt ea accipiunt munera. Aliqñ enī accipiunt ab ecclia. Qd dico Pet⁹ accepit: dñs accepit: loculos habuit: ea q mittebāt Judas auferebat. Sed qd est accipe munera: Prop̄ munera laudare homiez: adulari homini: palpare blandiēdo: iudicare p̄tra veritatē p̄p̄ munera: Prop̄ q munera: Nō solū p̄p̄ aurū z argētū: z h̄mōi aliqd: s; etiā p̄pter laudē. Qui iudicat male mun⁹ accipit: z munus quo nihil inam⁹. Patuit em illi manus ad accipienduz iudiciū lingue aliene: z pdidit iudiciū scie sue. Ergo in quoz manib⁹ iniquitates sunt: dextera eoz repleta ē munerib⁹. Videtis frēs qz coraz deo sūt: z i quoz manib⁹ nō sūt iniquitates: nec dextera eoz repleta ē munerib⁹: vtiq; corā deo: z nō p̄nt nisi deo dicere: tu facis: nō possunt nisi illi dicere: Ne cōperdas cum impijs aiām meā: z cū viris sanguinū vitā meā: qui solus p̄t videre: qz nō accipiunt munera. Verbi cā: cōtingit vt duo hoies habeāt cām apud seruuz dei: nemo nisi suā iustā dicit causā. Nā si iniquā putaret cāz suā: iudicē nō quereret: Et ille se putat iustā cām habere: z ille. Veniunt ad iudicē: anteq̄ p̄ferat snia: ambo dicūt: am plectimur iudiciū tuū: quicqd iudicaueris absit vt respuā. Quid z tu dicis: Iudica qd vis: tantū iudica: prozsus si in aliq̄ repugnauero anathema sim. Ambo amant iudicē anteq̄ iudicet. Cū enim data fuerit snia: cōtra vnū erit: z neuter eoz scit cōtra quem futura ē. Ille ergo si vtriq; placere voluerit: accipit mun⁹ laudē hoim. S; accepto munere isto: videte qd mun⁹ amit-

tat: accipit qd sonat z transit: pdit qd dicitur: z nūq; transit. verbum dei sp̄ dicit: nūq; trāsit. vbi hois mox vt dictū fuerit: trāsit: tenet iania: dimittit solida. Si aut̄ deū intueat: platur⁹ est sniam cōtra vnū: considerato deo sub quo iudice illā p̄fert. Ille aut̄ cōtra quē plata fuerit: z si iam effringi nō p̄t: qz tenet iure forte nō ecclastico: s; p̄ncipum seculi: qui tantū detulerūt ecclie vt quicquid in ea iudicatū fuerit: dissolui nō possit: Si ergo effringi nō p̄t: iā nō vult intueri se: z cecos oculos dirigit in iudicē: detrahit quātū p̄t. Placere illi inq̄t voluit: diuiti fauit: aut aliquid ab illo accepit aut timuit illū offendere: accusat q̄si accepta sunt munera. Si aut̄ paup̄ habuerit cōtra diuitē: z p̄ paupere fuerit iudicatū: dicit idē diues: accepit munera. Que munera a paupere: Vidit inquit paupere: z ne rep̄benderet: qd cōtra pauperem fecerit: oppressit iusticiā: z ptulit cōtra veritatem sniam. Cū q̄ necesse sit vt hoc dicat: videte nō posse dici ab his qui munera nō accipiunt: nisi corā oculis dei qui solus videt qd accipiat: z qd nō accipiat. **E**go autem i innocētia mea ambulavi redime me: z miserere mei. **P**es meus stetit in rectitudine. **L**ocussus suz quidē vndiq; scādalis z tēptatiōib⁹ rep̄bendentū iudiciū humane temeritatis: s; pes me⁹ stetit in rectitudine. Quare i rectitudine: Quia sup̄ dixerat: z i dño sperās nō moueboz. Quid q̄ p̄cludit: **I**n ecclesijs b̄ndicā te dñe. Id ē in ecclesijs nō me b̄ndicā: q̄si cert⁹ de hoibus: s; te b̄ndicā in opib⁹ meis. Hoc ē enī b̄ndicere deū in ecclesijs frēs: sic viuere vt p̄ mores cuiusq; b̄ndicat de⁹. Nā q̄ b̄ndicit dño lingua: z factis maledicit: nō i ecclesijs b̄ndicit dño. Lingua p̄p̄ oēs b̄ndicit: s; nō oēs factis. Quidā voce b̄ndicit: quidā moribus. In quoz aut̄ morib⁹ non inuenit qd aiunt: faciunt blasphemari deū: vt illi qui nō dū intrāt eccliaz: q̄uis amēt pctā sua: z iō nolūt eē xp̄iani: tñ excusant se p̄ malos vt blādiant sibi seducētes seipos z dicāt: Quid mihi psuades vt xp̄ian⁹ sim: Ego fraudē a xp̄iano passus sū: z nūq; feci. Fal sū mihi iurauit xp̄ian⁹: z ego nūq;. Et cuz ista dicūt: impediunt a salute: vt nihil eis p̄sit: nō quidē qd iā boni sint: s; qd medio ceter mali. Quomodo enī nihil p̄dest ap̄ire oculos si sit q̄sq; in tenebris: ita nihil p̄dest esse in luce si clausi sūt oculi. Ita z pa-

constitue dñe in via tua: ne aberrantē disciplina tua deserat. Et dirige me in semita recta ppter inimicos meos. Et dirige me in rectitudinē angustiarū ei⁹: Nō enī inchoare sufficit cū ininuci donec pueniat nō quiescāt. **N**e tradideris me ī aīas tribulatiū me. Ne sinas tribulantes me: fatiari de malis meis. **Q**m̄ insurrexerūt mibi testes iniqui. **Q**m̄ insurrexerūt in me falsa de me dicentes: ad amouēdū rēuocādū me abste: q̄si gliaz ab hoībus querā. Et mentita est iniquitas sibi. Itaq; iniquitas mēdacio suo delectata ē. Nā me non mouit: cui ex hoc pmissa est merces maior in celis.

Credo videre bona dñi in terra uiuentium. Et qm̄ hec pōr passus ē domin⁹ me⁹. Si ego quoq; linguas mētentiū contēnā. **O**s enim qd̄ mentis occidit animā: Credo videre bona dñi in terra uiuentiū: vbi nullus ē falsitati loc⁹. **S**ustine dñm: viriliter age: et cōfortet cor tuū: et sustine dñm. Sed qm̄ istud erit: Arduū ē mortali: tardū ē amanti: sed audi nō fallacē vocē dicētis: Sustine dominū: Tolera vstionē renū viriliter: et vstionē cordis fortiter: nō tibi negatū putes: qd̄ nōdū accipis: ne desperatiōe deficias: vide quia dictum est: Sustine dominum.

Prefatio in secundā expositionē eiusdē psalmi.

Dominus deus noster alloquens et cōsolās nos: pfecto quos respicit ex iusto iudicio suo in sudore vultus nostri panē manducare: ex nobis nobis loqui dignat⁹ ē: vt ostēdat: qz nō solū est cōditor noster: sed et habitator. **V**oces istius psalmi quas audiui⁹: et ex pte cātāui⁹: si dicam⁹ qd̄ nre sunt: verēdum ē quēadmodū verū dicam⁹. Sunt enī voces magis spūs dei q̄ nostre. **R**ursum si dicamus nostras nō eē: pfecto mētūmur: **N**ō enī ē gemit⁹ nisi laboratiū: **A**ut oīs ista vox q̄ hic sonuit plena dolori et lachrymarū: pōt eē eius q̄ nūq; pōt eē miser. **D**omin⁹ q̄ misericors: nos miser. **M**isericors loq; dignat⁹ ē miseris: dignat⁹ etiā vti ī ipis miseris voce miserorum. **I**ta vtrunq; verū est: et nostrā esse vocē: et nostrā nō esse: et spūs dei eē vocē: et ipius nō eē. **S**pūs dei vox ē: qz ista nisi illo ispirate ū dicerem⁹ vlgemere⁹. **I**pi⁹ aut n̄ ē: qz ille nec miser est: nec laborat. **I**ste autē voces miserorū et laborantiū sunt. **R**ursum nostre sunt: qz vo-

ces sunt indicātes miserā nostrā. **I**te non sunt nostre: quia ex dono eius. **P**salmus iste Dauid: priusq; liniretur: hoc habet titulus psalmi.

Psalmus dauid: priusq; liniretur hocē priusq; vngeres.

Ungere ē enī ille vt rex et sacerdos: **T**ūc vngebatur rex et sacerdos. **D**ue iste illo tpe vnctē psonē: in duabus psonis pfigurabat futur⁹ vn⁹ rex et sacerdos: vtroq; munere: vnus chris⁹: et iō christus a chrismate. **N**ō solū autē caput nostz vnctū ē: sed et corpus ei⁹ nosipi: **R**ex autē est: qz nos regit et ducit: sacerdos qz p nobis interpellat. **E**t qd̄ solus ille sacerdos talis extitit: vt ipē eēt etiā sacrificiū: obtulit deo nō aliū q̄ scipm̄. **N**on enī inueniret pter se mūdissimā rōnalē victimā: tanq; agnus imaculatus fuso sanguine suo redimēs nos: cōcorporās nos sibi: faciēs nos mēbra sua: vt in illo et nos christi essemus. **I**ō ad oēs christianos ptinet vnctio. **P**riusq; aut veteris testamēti tēporibus ad duas solas psonas ptinebat. **I**n autē apparet christi corp⁹ nos eē: quia oēs vngimur: et oēs in illo et christi et xps sumus: qz quodā mō tot⁹ xps caput et corpus ē. **V**inctio ista pficiet nos spūaliter in illa vita q̄ nobis pmutat. **E**st aut h̄ vox desiderati illā vitā: **E**t ē ista vox hic desiderati grāz dei q̄ ī nobis ī fine pficiet: iō dcm̄ ē: priusq; liniretur. **V**ngimur enī mō ī sacramēto: et sacramēto ipō pfiguraf qd̄ daz qd̄ futuri sumus. **E**t illud nescio qd̄ futuz ineffabile desiderare debem⁹: et in sacramēto gemere: vt ī ea re gaudeam⁹: que sacramento premonstratur. **E**cce quid dicit.

Expositio secūda.
Domin⁹ illuminatio mea: et salus mea: quē timebo. **I**lle me illuminat: recedāt tēnebre: **I**lle me saluat: recedat infirmitas. **A**mbulans in lumine firmus quē timebo: **N**ō enī talem salutem dat de⁹: q̄ ab aliquo possit extorqri: aut tale lumē est qd̄ ab aliquo possit obtineri. **D**ñs illuminans: nos illuminati: dominus saluās: nos saluati. **S**i ergo ille illuminans: nos illuminati: et ille saluans nos saluati: preter ipsum nos tēnebre et infirmitas. **H**abentes autem ī ipō spem certā et fixam et verā: quem timebimus: **D**ñs illuminatio mea: domin⁹ salutaris meus. **I**nveni potētiorē: et timeo: potentissimū omniū. **A**d oīpotentē sic ptineo. vt et illa-

Alia lra.
in me

Alia lra.
Expecta.

minet me et saluet me: nec timeo aliquem propter ipsum. Dominus protector vite mee: a quo trepidabo. Non appropinquat super me nocentes: ut edant carnes meas. Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt et ceciderunt. Itaque ego quid timebo: aut quem timebo? Ego quem trepidabo: aut quid trepidabo? Qui me persequuntur: ipsi infirmantur: ipsi cadunt: Quare autem persequuntur? Ut edant carnes meas. Que sunt carnes mee? Carnales affectus mei. Seuiant persequendo: nihil in me moritur nisi mortale: Erit in me aliquid quod persecutor puenire non possit: ubi habitat deus meus. Adhuc edent carnes meas: finit carnis spiritus ero: et spiritualis. Et quid est tam salutem mihi promittit dominus meus: ut etiam modo ista caro mortalis que videtur promittit manibus persequenti: non pereat in eternum. Sed quod demonstratum est in capite meo resurgente: hoc omnia membra sperent. Quem timeat anima mea quam inhabitat deus: Quem timeat caro mea: cum corruptibile hoc induerit incorruptionem: Ultis nosce: quia carnes illi manducant qui nos persequuntur: nec ipsi autem carni metuendum est. Seminat corpus animale: surgit corpus spirituale: Quanta autem fiducia debet esse in eo qui nouit dicere: Dominus illuminatio mea: et salus mea quem timebo. Dominus protector vite mee a quo trepidabo: Protegit imperator scutatus: et non timet: protegit a mortalibus mortaliter et securus est: protegit mortaliter ab immortalibus: et timebit et trepidabit. Quanta autem fiducia debeat esse in eo qui ista dicit: audite. **S**i consistat aduersum me castra: non timebit cor meum. Castra munita sunt: sed quid munitur deo? Si exurgat in me bellus. Quid mihi facit bellus? Potest mihi auferre spiritum meum: Potest mihi auferre quod datur omnipotens: Sicut non vincit qui dat: sic non auferit quod datur. Si auferri potest datur: vincit dator. Ergo nec ipsa que temporaliter accipiuntur auferre nobis quoscumque potest fratres mei: nisi solus ille qui dedit: Spiritualia que donat non auferet nisi tu dimiseris: Carnalia vero et temporalia ipse auferit: quia et quoscumque aliter auferit: ipse donante potestatem auferit. Nouimus hoc et legimus in libro Job: quia nec ille qui videtur quasi maximam habere potestatem ad tempus diabolus: potest aliquid nisi permissus. Accepit potestatem in infima: et amisit maximam et summam: Et non est ista potestas irati: sed pena danti. Nec ipse ergo potest habere aliquam potestatem nisi permis-

sus: Et in illo libro habet quem commemorauit: et in euangelio dominus dicit: Hac nocte postulat sathanas: ut vos cribret sicut triticum et ego rogavi pro te Petre: ne deficiat fides tua. Permittit autem: aut ad penam nostram: aut ad probationem. Ergo quia nobis nemo potest auferre quod datur deo: non timeamus nisi deum. Quicquid aliud fremuerit: quicquid aliud superbierit aduersus nos: non timeat cor nostrum: Si exurgat in me bellus. In hoc ego sperabo. In qua. **U**nam peti a domino. Inquit: Feminino genere appellauit quoddam beneficium: tanquam diceret: Unam petitionem. Et quomodo solemus loquentes dicere. Verbi gratia: duas habes: si dicimus duo: Hoc more loquendi vsa est scriptura. Unam inquit peti a domino: hanc requiram: Videamus quid petiit quod nihil timet: Magna securitas cordis. Ultis nihil timere: Hanc unam peti te. Quam unam petit qui nihil timet: aut quam petit ut nihil timeat. Unam inquit peti a domino. Hanc requiram. Hoc hic agit ab eis qui bene ambulant. Quid est hoc? Que est illa una: **E**t inhabitem in domo domini omnes dies vite mee. Hec est una: Bonum enim ea dicit: ubi spiritus manebimus. In ista pergrinatione dicit domum: si proprie tabernaculum appellat. Tabernaculum pergrinantium et quoddam modo militantium: et aduersus hostem pugnantium est. Quando tabernaculum est in hac vita: manifestum est: quia est et hostis. Nam inde dicuntur cotubernales: quia simul habent tabernacula: et nostis hoc nomen esse militantium. Ergo hic tabernaculum: ibi domus: Sed et hoc tabernaculum: interdum per abusionem vicinitatis dicitur domus: et domus aliqui sunt eisdem modum dicitur tabernaculum: proprie tamen illa domus: hoc tabernaculum. Quid autem acturi sumus in illa domo: Habes euidenter expressisse alterum psalmum. Beati qui habitant in domo tua in secula seculorum laudabunt te. Hac iste si dicendum est cupiditate ardet: et amore isto estuans: desiderat omnes dies vite sue. in domo domini habitare. In domo domini omnes dies vite sue: non quasi finiendos: sed eternos. Sic enim dicuntur dies quod anni: de quibus dicitur: Et anni tui non deficient: Nam dies vite eterne vnus dies est sine occasu. Hoc ergo dixit ad dominum: concupiui hanc. Unam peti: hanc requiram: Et quasi diceremus ei: et quid ibi facturus es? Que ibi delectatio tua: Quod adiocamentum cordis: Que ille delectet: Unde gaudia suppetet: Non enim ibi perdurabis nisi felix eris. Felicitas autem illa

Quare autē hoc nobis prestat in finem.
Quonia abscondit me in tabernaculo suo in die malorum meorum.
 Erat ergo in domo habitatio p oēs dies vite mee: ad hoc vt cōtēpler delectationem dñi: et ptegar templo eius. Ut autē illuc pueniā: vnde mihi pmitto: Qm abscondit me in tabernaculo suo i die malorum meorum: Tūc nō erunt dies malorum meorum: sed videt me in diebus malorum meorum. Qui ḡ me lōge positū misericorditer respexit: se cum positū quō nō illūinabit: Propterea ergo nō imprudenter illam petui: nec mihi dixit cor meum: quid petis: vel a quo petis: Aude enim a deo aliquid petere peccator inique: Aude sperare aliquam cōtēplationē dei te habiturū infirme imundo corde: Audeo inquit: nō de me: sed de ipius delectatione: nō de mea psumptiōe: sed de illius pignore. Qui tñ pign' dedit pegrinanti: nō deserit pueniētē: Qm abscondit me in tabernaculo suo in die malorum meorum. Ecce dies malorum nrorū: vita ista ē. Dies malorum aliter habēt impij: aliter fideles. Nam etiā credentes: s̄ adhuc pegrinātes a dño. Q̄ diu enī sumus in hoc corpe: pegrinamur a dño. Hoc ap̄ls dixit. Si dies malorum nō agant: vnde vox dñice orationis: Libera nos a malo: si nō sumus in dieb' malorum: Sed lōge discreti' dies malorum agunt: qui adhuc nō crediderunt: nec ipos ille desperit. Etenī christus p impijs mortuus ē. Audeat ḡ psumere aia hūana et vñā illā petē securā habebit: securā possi debet. Tantū dilecta ē feda: pulchra quō fulgebit: Qm abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum meorum. **Proterit me in abscondito tabernaculi sui.**
 Quid ē absconditum tabernaculi ipsius: Quid est hoc: Multa enī quasi mēbra tabernaculi sui forisec' vidēt: Et ē q̄si auditū: quō dicit penetrāle secretū interioris tēpli. Et quid est h' quō solus sacerdos intrabat: Et forte ipse sacerdos ē absconditū tabernaculū dei. Accepit enī de isto tabernaculo carnē: et fecit nos absconditū tabernaculi ei' alia mēbra ipi' credētē i eū sint: Absconditū autē tabernaculi ipse sit. **Mortui enī estis ait ap̄ls: et vita vestra' abscondita est cū christo in deo.** An vis nosse: quē inde dicit: **Petra nēpe est christus.** Audi te quō sequit. Qm abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum meorum pterit me in abscondito tabernaculi sui. **Querebas**

quid sit absconditū tabernaculi: audi quō sequit. **In petra exaltauit me.** Ergo in christo exaltauit me: Quē in puluere humiliasti te: in petra exaltauit te. Sed christus sursum ē: tu autē adhuc deorsū. Audi sequētia. **Et nūc exaltauit caput meum sup inimicos meos.** Et nūc anteq̄ veniā ad illā domū: vbi volo habitare per omnes dies vite mee: anteq̄ veniā ad illā cōtēplationem dñi: Et nūc exaltauit caput meū super inimicos meos. Adhuc patior inimicos corpori christi: adhuc nō sum exaltatus sup inimicos meos: sed caput meum exaltauit sup inimicos meos. **Iā caput nostrū christus in celo ē: adhuc inimici nostri possunt seuire in nos.** Absconditū sumus exaltati sup inimicos: sed caput nostrū iā ibi ē. Unde hoc dixit: **Saule saule: quid me psequeris: Se dixit in nobis eē h' deorsū: ergo nos in illo sumus ibi sursum: quē et nūc exaltauit caput meū sup inimicos meos.** Ecce quale pign' habem': vnde et nos fide et spe et charitate cum capite nro sumus in celo in eternū: quia et ipm diuinitate et bonitate: vnitatem nobiscū est in terra vsq̄ in consumationē seculi. **Circūui et imolauī in tabernaculo ei' hostiā iubilatiōis.** Imolam' hostiā iubilatiōis: imolam' hostiā leticie: hostiā gratulatiōis: hostiā gratiarū actiōis: quā verbis explicari nō pōt. Imolamus autē: **Ubi: In ipso tabernaculo eius: i sancta ecclesia.** Quid ergo imolam': **Abundantissimū et inenarrabile gaudiū: nullis verbis: voce ineffabili.** Hec est hostia iubilatiōis: **Unde quesita: vnde inuēta ē: Circūeundo.** Circūui inquit: et imolauī i tabernaculo ei' hostiā iubilatiōis. Circūuerat anim' tu' p vniuersā creaturā vndiq̄: tibi clamabat creatura: de' me fecit. Quicquid delectauerit in arte artificē cōmendat: magis quē si circūeas vniuersa: p̄sideratio cōcipit artificis laudē. **Uides celos: magna opera dei sunt. Uides frā: de' fecit: Seminū innumera: diuersitates germinū: multitudines aialium.** Circūi adhuc celos vsq̄ ad terrā: nihil relinquas: vndiq̄ tibi oīa resonāt cōditore. Et ipse spēs creaturarū voces sūt quā creatorē laudātū. **Quis autē explicet laudibus vniuersā creaturā: Quis illā explicet laudib': Quis digne laudet: celus: terrā: mare: et oīa quā in eis sunt: Et ista quāde visibilia. Quis digne laudet angelos: sedes: dñationes: p̄ncipatus: et potestates:**

Quis digne laudet hoc ipm qd i nobis vi-
get: Viget corpus: mouens mēbra: sensu
exercens: et memoria taz multa cōplectēs:
intellectu tam multa discernens: q̄s digne
laudet: Aut si i istis creaturis dei sic labo-
rat hūanus sermo: in creatore qd agit: nisi
sola restat sermone deficiēte iubilatio: Cir-
cūm et imolau in tabernaculo ei: hostiaz
iubilatiōis. Est et alius sensus q̄ mihi vide-
tur ad cōtextionē psalmi magis pertinere.
Quia enī dixerat. in petra se exaltatū: qd
est christus: et caput suū exaltatū sup inimi-
cos suos: qd est christus. etiā se: q̄ est petra
exaltatus ē in eodē capite suo: exaltatū in-
telligi voluit sup inimicos suos: referēs h
ad honorē ecclesie: cui cessit inimicōz per-
secutio: Et qz h p fidē orbis terrarū factuz
ē. Circūm inq̄t: et imolau in tabernaculo
eius: hostiā iubilatiōis: id est cōsideraui
fidez orbis terraz: in qua exaltatū ē caput
meū sup eos qui me psequēbant: et in ipso
tabernaculo eius: id est in ecclesia toto or-
be diffusa ineffabiliter laudau dñm. **Cā-
tabo et psallam domino.** Securi eri-
mus: et securi cantabim: et securi psallē
cū p̄templabimur delectationē domini: et
p̄regemur i tēplo eius i illa incorruptōe:
quā absorbebit mors in victoria. **Ad qd?**
Quia iam dicta sūt gaudia illa que habe-
bimus cū acceperim illā vnā petitionem:
Ad qd? **Exaudi dñe vocē meā.**
Bemamus mō. **Orē mō.** Bemus nō
ē nisi miserorū: Oratio nō est nisi indigen-
tium. Transiet oratio: succedet laudatio:
Transiet fletus: succedet gaudium. Inte-
rim mō quādo in dieb' malozum n̄ozum
sumus: nō cesset oratio n̄ra ad deū: a quo
vnā illā petam: et ab ipa petitiōe nō desi-
namus: donec ad eā illo donāte ac perdu-
cente pueniam. **Exaudi dñe vocē meaz.**
**Qua clamaui ad te miserere mei et
exaudi me.** Vnā illā petit: tādū rogās:
flens: gemēs. nō petit nisi vnā. Finiuit oēs
cupiditates: remansit illa vna quam petit:
Audi qz hāc petit. **Tibi dixit cor me-
um quesui vultu tuum.** Hoc est er-
go qd pauloante dixit. Et cōtēpler dele-
ctationē dñi. **Tibi dixit cor meū: q̄sui vul-
tu tuuz.** Si gaudiū nostrū i isto sole eēt:
nō cor nostrū diceret. **Quesui vultū tuuz
dñe: s; oculi corpis nostri.** Cor nostrū cui
dicit: **Quesui vultū tuū: nisi ei q̄ pertinet
ad oculuz cordis: Lucē istam q̄tunt oculi
carnis: lucē illā querūt oculi cordis.** Sed

vis illā lucē: q̄ videtur oculis cordis vide-
re: qz ipa lux de' ē. **Be'** enī lux ē ait Joā-
nes. Et tenebre in eo nō sūt vllē. **Uis q̄ vi-
dere illā lucē: munda oculum vnde videt:**
**Beati enī mūdi corde: qz ipi deum vide-
būt.** **Tibi dixit cor meū: q̄sui vultū tuum.**
Vultu tuū dñe requiram. **Unam
petij a dño: hāc req̄rā.** **Ne auertas fa-
ciem tuā a me.** Quō se fixit in ista vna
petitiōe: **Uis impetrare: Aliud noli pete-
re: vni sufficere: qz vna tibi sufficet.** **Tibi
dixit cor meū quesui vultū tuū: vultū tuū
dñe requirā: ne auertas faciez tuam a me.**
Ne declines i ira a seruo tuo. **Ma-
gnifice nihil dici diuini' pōt.** **Sentiūt hoc
qui vere amāt.** **Alius vellet beat' et imor-
talis esse in his que diligit terrenaz concu-
piscētiāz voluptatib': et forte p̄pterea de-
um coleret et oraret: vt diu hic viueret i de-
licijs suis: et nō ab eo aliqd periret qd ter-
rena possidet cupiditas: nec aurū. nec ar-
gentū: nec si qd p̄diorū oblectaret oculos
ei: nec amici morerent: nec filij: nec p̄ur:
nec clientes.** **In his delicijs vellet semper
viuere.** Sed qz nō pōt semp: **Adiuit enī se
mortalē: forte ad h colit deum: et ad h orat
deū: et ad h gemit deo: vt ista illi oīa vsq̄ i
finē suppetāt.** **Et si diceret ei de': Ecce fa-
cio te in his immortalē: p̄ magno bono acci-
peret: et exultatione gaudioz gratulat' nō
se caperet.** **Nō vult hoc iste: qui vnā pe-
tij a dño.** Sed quid vult: **Cōtemplari de-
lectationem dñi per omnes dies vite sue.**
**Rursusqz alius qui hoc mō et hac cā cole-
ret deū: si illa sibi temporalia adessent: ira-
tū deū non timeret: nisi ille illud auferret.**
**Iste nō propter h timet iratū: q̄nquidem
et de inimicis suis dixit: Et edant carnes
meas.** **Unde timet iratum: Ne auferat qd
amauit. quid amauit: Vultū tuū dñe: Jō
hāc putat irā dñi: si auertat ab illo vultum
suum.** **Dñe ne declines in ira a seruo tuo.**
Possēt illi forte respōderi h mō. **Quid ti-
mes: ne declinet a te in ira: Magis si a te
declinauerit in ira: nō in te vindicabit: si in-
curras in illū iratū: vindicabit in te.** **Opta
ergo pon' vt declinet a te in ira.** **Nō inq̄t.**
**Adiuit enī qd desiderat: ira ei' non est: nisi
auersio vultus ei'.** **Quid si te faciet in deli-
cijs istis: et voluptate gaudioz terrenorū i
mortalē: R̄ndet amator tal.** **Nolo: Quic
qd mihi p̄ter illū ē: dulce nō ē. Quicqd mi-
hi vult dare dñs me' auferat totū: et se mi-
hi det.** **Ne declines in ira a seruo tuo.** **For**

te ab aliquo declinat: nō in ira: Quō a q̄
busdā qui illi dicūt: Auerte faciē tuā a pec-
catis meis. Quā a peccatis tuis auertit fa-
ciē suā: nō in ira a te declinat. Auertat er-
go faciē suā a peccatis tuis: sed nō auertat
faciē suā a te. **Adiutor me⁹ esto ne
derelinquas me.** Ecce enī in via sum:
petui a te: nā: habitare in domo tua p̄ oēs
dies vite mee: cōtēplari delectationē tuā:
ptegi a tēplo tuo. **Hāc petui vna:** sed vt
ad illā pueniā: in via sum. Forte dicis mi-
hi: vt irem: ambula: liberū arbitriū tibi de-
di: volūtātē tue es: p̄sequere viā: q̄re pacē ⁊
sequere eā. **Noli a via declinare: noli ibi rema-
nere: noli retro respicē.** **Perseuera i ābulā
do:** qm̄ q̄ p̄seuerauerit vsq̄ i finē: hic salu⁹
erit. **Faz tu accepto libero arbitrio: q̄si pre-
sumis vnde ambules.** **Noli de te p̄sumere:**
si te dereliquerit in ip̄a via deficies: cades:
aberrabis: remanebis. **Hic q̄ illi: Volūta-
tem q̄dem liberā mihi dedisti: sed sine te ni-
hil ē mihi conat⁹ me⁹.** **Adiutor me⁹ esto ne
derelinquas me.** **Neq̄ despicias me
deus salutaris meus.** Tu enim adiu-
uas ē cōdidisti: tu nō deseris qui creasti.

**Quā pater me⁹ ⁊ mater mea de-
reliquerūt me.** Fecit se puulū deo: ip̄m
fecit p̄rem: ip̄m fecit matrē. **Pater ē:** qz cōdi-
dit: qz vocat: qz iubet: qz regit. **Mater:** qz
fouet: qz nutrit: qz lactat: qz cōtinet. **Pater
meus ⁊ mater mea dereliquerūt me.** **Dñs
autē assumpsit me.** Et regendū ⁊ nutri-
endū. **Mortales parentes genuerūt: filij
successerūt: mortales mortalib⁹.** Et ad hoc
nati sūt q̄ succederēt: vt qui genuerūt deci-
derēt. **Nō decidet qui me creauit: ego ab
illo nō recedā.** **Pater me⁹ ⁊ mater mea de-
reliquerūt me: dñs autē assumpsit me.** Ex-
ceptis etiā illis duob⁹ parētib⁹: de quozuz
carne nati sum⁹: patre masculino: ⁊ m̄re femi-
na: tanq̄ **Adā ⁊ Eua:** excepti illis duob⁹
parentib⁹: habem⁹ hic aliū p̄rem ⁊ aliā ma-
trē: vel pot⁹ habuim⁹. **Pater s̄m seculum
diabolus ē: ⁊ fuit nobis pater cū essem⁹ infi-
deles.** **Nā infidelib⁹ dicit dñs: Vos a p̄re
diabolo estis.** Si ille pater oīuz impioꝝ qui
opaf in filijs diffidēte: **Mater q̄ ē: Est q̄-
dam ciuitas q̄ Babilonia dicit.** Ciuitas
ista societas ē oīuz impioꝝ ab oriente vsq̄
in occidentē: ip̄a h̄z regnū terrenū. **Scdm̄
hāc ciuitatē republica q̄dā d̄r: quā mō v-
detis senescere ⁊ nunui: Hec p̄ma fuit ma-
ter nostra in hac nati sum⁹.** **Cognouimus**

aliū patrē deū: reliquim⁹ diabolu. **Quā enī
audet accedere ad eos: quos ille suscepit q̄
superat omnia.** **Cognouimus aliā matrē
hierusalē celestem: que est sancta ecclia: cu-
ius portio pegrinat in terra: reliquim⁹ ba-
byloniā.** **Pater meus ⁊ mater mea dereliq̄-
runt me: Nō habēt iam qd̄ mihi p̄stet: qz ⁊
quando mihi prestare videbunt: tu presta-
bas ⁊ illis imputabā.** **A quo enī etiam s̄m
mundū istuz prestatur homini: nisi a dño.**
**Aut quid auferit hōi: nisi ille iusserit aut p̄-
miserit q̄ donauit: Sed putāt vani hoies:
quia hoc demones p̄stant quos adorant:
⁊ aliquādo dicunt sibi: Deus ad vitā eter-
nā necessari⁹ ē: ad illā vitā spiritualē: Ho-
testates autem iste debēt a nobis coli pro-
pter ista temporalia.** **O vanitas gener hu-
mani.** **Plus amas illas res: propter quas
istos vis colere.** **Profecto plus hēs istos
colere: vbi nō dicam plus: certe vltātum.**
**Nō vult autē de⁹ coli cū illis: nec si ipse co-
latur: multo ampli⁹: ⁊ illi multo min⁹.** **Quid
ergo inquires: ⁊ isti nō sūt necessarij ad h̄:
Nō.** **Sed timendū ē: ne irati noceāt.** **Nō
nocebunt nisi ille permittat.** **Isti semp̄ ha-
bent voluntatem nocendi: nec si placētur:
nec si rogentur desinūt nocere velle.** **Hoc
enim maliuolentie illorum propriū est.** **Er-
go quid facis eos colendo: nisi vt illū offē-
das: quo offēso in istorū potestate dabe-
ris: Et qui tibi nihil possent facere illo pla-
cato: faciunt quicquid volūt illo irato.** **Et
vt nouerit: q̄ frustra illos colas: quasi pro-
pter tēporalia: quisq̄s hec cogitas: Dñs
qui colunt neptunū: nō naufragauerunt:
Aut omnes qui blasphemant neptunum:
ad portum nō peruenerunt: Omnes mu-
lieres colentes Junonez bene pepererāt.
Aut omnes blasphemantes Junonē: ma-
le pepererunt.** **Hic intelligat charitas ve-
stra: inanes esse homines qui istos volunt
colere: vel propter ista terrena.** **Nam si p̄-
pter ista terrena colendi essent: soli culto-
res illorum terrenis omnibus abundarēt.**
**Nō quidez si esset: fugere nos talia dona:
⁊ vnam petere a domino deberem⁹.** **Huc
accedit: quia ⁊ ista ille dat: qui offēditur
cum isti coluntur: ergo relinquat nos pa-
ter noster ⁊ mater nostra: relinquat diabo-
lus: relinquat babilonia ciuitas.** **Domini
nos suscipiat ⁊ solados t̄p̄alib⁹: beatifican-
dos eternis.** **Quā pater me⁹ ⁊ mater mea dere-
liquerūt me: dñs autē assumpsit me.** **Jam ergo**

assumptus a domino: deserta illa ciuitate et rector eius diabolus: quia rector impiorū diabolus est: rector mundi tenebrarū harum. Quarum tenebrarum: peccatorū infidelium. Unde iam credentibus dicit Ap[osto]lus. Fuistis aliquando tenebre: nunc autem lux in d[omi]no: ergo iam suscepti ab illo: quid dicamus. **Legem mihi cōstitue domine in via tua.** Ausus es petere legem. Quid si tibi dicat implebis legem? Si dederō legem implebis eam. Non aude ret petere: nisi primo diceret. **D[omi]n[us] autē suscepit me.** Nō auderet petere: nisi p[ri]mo diceret: **Adiutor meus esto.** Ergo si tu adiuuas: tu suscipis: da legem. Legem mihi cōstitue d[omi]ne in via tua: ergo legem mihi cōstitue in christo tuo. Ipsa enī via locuta ē nobis. et dixit: **Ego sum via: veritas et vita.** Lex in christo: lex cū misericordia ē: ipsa ē sapientia: de qua scriptū est: **Legem autē et misericordiā in lingua portat: et si offenderis aliquid in lege: ille q[ui] p[ro] te fudit sanguinē suū cōfidenti ignoscit tibi: tu tantū vias noli deserere: dic illi: susceptor meus esto.** **Et dirige me in semita recta p[ro]pter inimicos meos.** Legem da: sed ne auferas misericordias: **Qui dixit i alio psalmo: Nam et misericordiā dabit qui legem dedit: Ergo legem mihi cōstitue d[omi]ne i via tua: hoc ad preceptū p[er]tinet: Ad misericordiā quid pertinet: Et dirige me inquit in semita recta: p[ro]pter inimicos meos.** **Ne tradideris me in animas tribulantū me.** Ad est nō cōsentias tribulantib[us] me. Si enī cōsenseris tribulantib[us] te in a[ni]m[is] ip[s]i[us]: quodāmodo nō deuorabūt carnē: sed voluntate puerfa a[ni]mā tuam manducabunt. **Ne tradideris me in animas tribulantū me.** Trade si hoc placet in manus tribulantium. **Dixerūt enim illi martyres: et tradidit suos in manibus tribulantium.** S[ed] q[uo]d tradidit: **Carnē:** **Iuxta q[uo]d dicit i libro Job: Terra tradita est i manus impij: caro tradita est in manus peccatoris.** **Ne tradideris me: nō carnē meam: sed me.** **Via tibi loquor: mente tibi loquor.** Nō dico: noli tradere carnem meā in manibus tribulantū me: sed noli me tradere in animas tribulantū. **Et quomodo tradunt homines in animas tribulantium se.** **Quoniā exurrerunt in me testes iniqui.** **Iaz q[ui] testes iniqui sunt: et multa mala in me dicūt: et in multis mihi detrahunt: si tradit[us] fuero in a[ni]mas eorum: mēt[is] et ero socius eorum**

nō particeps veritatis tue: sed cōpticeps mendacij aduersus te. **Exurrerunt mihi testes iniqui.** **Et mentita est iniquitas sibi.** **Sibi: nō mihi.** **Sibi semp mētatur: mihi autē nō mentitur.** Si tradideris me in animas tribulantū me: id ē si cōsenserō voluptatibus eorum: iam nō sibi mentita est iniquitas: sed mihi. Si autē seuiant quātum voluerint: et conent impedire cursus meos: nō tamē tu me des in a[ni]mas eor[um]: nō cōsentiendo volūtatibus eor[um]: manebō et ego et p[er]manebō in veritate tua: et mētief iniquitas: nō mihi sed sibi: **Redi ad illas vni[us] post ista pericula: post labores: p[ro] difficultates: inter man[us] p[er]sequētium et tribulantū estuans: anhelans: laborās: et firm[us] et certus illo suscipiente: illo adiuuante: illo ducēte: illo regente: tamē post illum circuitū et iubilatiōē exultans gaudio: et gemens in laboribus: suspirauit ad extremū et ait.** **Credo videre bona d[omi]ni i terra viuentū.** **O bona d[omi]ni dulcia: imortalia: et icōpabilia: sempiterna icōmutabilia: et q[ui] vos videbo bōa d[omi]ni: Credo videre: si nō i fra morientū.** **Credo videre bona d[omi]ni i terra viuentū.** **Eruet me d[omi]n[us] a terra morientium: qui p[ro]pter me dignatus est suscipere terrā morientium: et mori inter man[us] morientū.** **Eruet me d[omi]n[us] de terra morientū: Credo videre bona d[omi]ni in terra viuentū.** **Suspirās dixit: laborās dixit: p[er]iclitās dixit: inter magnā turbam tēptationum: sed t[ame]n sperās totū de misericordia eius: cui dixit: Legem mihi cōstitue d[omi]ne. Et q[uo]d illi dic: q[ui] legem illi cōstituit: Audiam[us] et vocem d[omi]ni desup exhortātis nos: et cōsolantis nos: illius vocē quē habemus p[ro]p[ter] et matre qui nos dereliquerūt: illius vocē audiamus.** **Audiuit enī gemitus n[ost]ros: vidit suspiria n[ost]ra: intuit[us] ē desiderū n[ost]rū: et vni[us] petitiōne n[ost]ra: vni[us] postulatiōne p[ro] aduocatum christū libent[er] accepit: et donec pergamus istā peregrinationem: q[ui] dilatur[us] ē: nō ablat[us]: q[uo]d p[ro]misit nob[is]: dixit nob[is].** **Sustine d[omi]n[us].** **Nō sustinebis mēdaciem: nō eū qui poterit falli: nō eū qui nō est inuenturus q[uo]d det.** **Sipotēs p[ro]misit: cert[us] p[ro]misit: verax p[ro]misit.** **Sustine d[omi]n[us].** **Viriliter age.** **Noli dissolui ne sis inf[er] eos quib[us] d[omi]n[us] Te bis q[ui] pdiderūt sustentiam.** **Sustine d[omi]n[us].** **Omnib[us] nobis d[omi]n[us]: et vni homini d[omi]n[us]: Un[us] sum[us] in christo: corp[us] christi sumus: qui vni[us] illam desideram[us]: qui vni[us] illā petimus: qui i illis diebus malorum n[ost]ro-**

rum ingemiscimus: qui credimus nos vi-
dere bona dñi in terra viventium: nobis
omnibus: qui vn̄ in vno sumus: dicit: Sustine
dñm: viriliter age: Et confortet cor
tuū ⁊ sustine dominū. Quid aliud ti-
bi dicat: q̄ vt h̄ repetat: qd̄ audisti: Sustine
dñm: viriliter age. Ergo q̄ pdit sustinē-
tiā: effeminat⁹ ē: pdit vigorē. Hoc viri: h̄
femine audiūt: qz in vno viro vir ⁊ femina.
Talis in xp̄o nec masculus nec femina ē:
Sustine dñm: viriliter age: ⁊ confortet cor
tuū: ⁊ sustine dñm. Sustinedo dñm habeb̄
eū: habebis quē sustinebis. Alio desidera-
si mar⁹: si melius: si suauius inueneris.

Explicit Tractatus de ps̄. XXVI. In-
cipit Tractat⁹ de ps̄. XXVII. Ps̄ David

Ipsi mediatoris vox ē manu for-
tis in cōflictu passionis. Que autē
videtur optare inimicis: nō maliuolentie
vorū ē: sed enūciatio pene illorū: sicut in
enāgelio ciuitatib⁹ in quibus miracula cū
fecisset: neqz credidisset ei: nō maliuolētia
optat q̄ dicit: h̄ qd̄ eis immuneat predicat.

Aste dñe clamau: de⁹ me
us ne sileas a me. Ad te dñe
clamau: deus meus ne separet
vnitate verbi tui: ab eo qd̄ hō sū: Neqz
sileas a me. et⁹ ero filius descenden-
tibus ilacū. Ex eo enī qd̄ eternitas ver-
bi tui nō intermittit vnire se mihi: fit vt nō
sim talis hō: quales sunt ceteri q̄ nascūtur
i p̄sūdā miseriā seculi hui⁹: vbi tāqz sileas
nō cōfiscit verbū tuū. Exaudi dñe vo-
ce deprecationis mee: dum oro ad
te: dū extollo man⁹ meas ad tēplū
sanctū tuū. Bū crucifigor ad eoz salutē
qui credētes sunt tēplū sanctū tuū.

Ne simul tradas cū peccatorib⁹
aiam meā: ⁊ cum opantibus iniq-
tates ne coperdas me. Cū his q̄
loquūtur pacē cū primo suo. Cum
his qui mihi dicunt: scimus qz a deo veni-
sti magister. Mala autē loquūtur i cor-
dib⁹ suis. Da illis scdm̄ opa ip̄o-
rum. Da illis scdm̄ opa ip̄orū: qz hoc ius-
tum ē. Et scdm̄ malignitate affecti-
onū ip̄orū. Mala autē affectātes bona i-
uenire nō p̄nt. Scdm̄ opa manū il-
lorū da eis. Quis alijs ad salutē valeat
qd̄ fecerit: Scdm̄ opa tñ voluptatū eoz da
eis. Redde retributionē eoz ip̄sis.
Quia p̄ veritate quā audiebāt: voluerūt
fallaciā retribuere: fallacia ip̄orū ip̄os fal-
lat. Qm̄ nō intellexerūt opa dñi.

Et vnde manifestū ē h̄ eis accidisse: Hinc
scz qm̄ nō intellexerunt opa dñi. Hec ip̄a
nimirū iā retributio fuit: vt quē maliuolo
aio hoiez tēptauerūt: nō cognoscerēt deū
quē cōsilio incarnatus pater misit. Et in
opa manū eius. Nec mouerent ip̄is
uisibilib⁹ opibus q̄ porrecta sunt: vsqz ad
oculos eoz. Destrues illos ⁊ nō edi-
ficabis eos. Nihil mihi noceat: si nec co-
nātes rursus aduersus eccliaz meā erigere
machinas aliqd̄ valeat. **B**ndict⁹ dñs
qm̄ exaudiuit voce deprecationis
mee. **D**omin⁹ adiutor me⁹ ⁊ p̄te-
ctor me⁹. **D**ñs adiuuās tanta patientē:
⁊ immortalitate p̄tegens resurgētē. **I**n
ip̄o sperauit cor meū: ⁊ adiut⁹ su⁹.

Et resoruit caro mea: **I**d ē ⁊ resur-
rerit caro mea. Et ex voluntate mea cō-
fitebor illi. **U**nde iā cōfitebor mortū me-
tu: nō timoris necessitate sub lege: sed libe-
ra voluntate cū lege cōfitebūt illi q̄ credūt in
me in quib⁹: quia ego sū: ego confitebor.

Dñs fortitudo plebis sue. Non
illa plebs ignorās iusticiā dei: ⁊ suā volēs
cōstituere. **N**ō enī p̄ se fortes se putabit: qz
dñs fortitudo plebis sue: in hui⁹ vite: diffi-
cultatib⁹ cū diabolo dimicātis. **E**t p̄te-
ctor salutarū christi sui ē. **E**t ea sal-
uā factā p̄ christū suū p̄ fortitudinē belli-
cam immortalitate pacis: ad vltimū prote-
gat **S**aluū fac pplm̄ tuū dñe: ⁊ bñ-
dic hereditate tuā. **I**nterpello igitur:
postqz resoruit caro mea: qz dixisti: postu-
la a me: ⁊ dabo tibi gentes hereditatē tuā.
Saluū fac ergo pplm̄ tuū: ⁊ bñdic heredi-
tatē tuam: qz oīa mea tua sunt. **E**t re-
ge illos ⁊ extolle illos vsqz in secu-
lum. **E**t rege illos in hac tēporali vita: et
in eternū hunc tolle illos. **E**xPLICIT TRA-
CTAT⁹ DE PS̄. XXVII. **I**ncipit Tractatus
de ps̄. XXVIII **P**salm⁹ ipsi David
cōsumationis tabernaculi.

Psalmus ip̄i mediatori manu forti:
p̄fectionis ecclesie i hoc seculo: vbi
aduersus diabolu temporali ter militatur.
propheta loquitur.

Afferte domino filij dei: af-
ferte domino filios arietū.
Afferte dño vosmetip̄os: q̄s per
euāgelium duces gregū apli genuerunt.
Afferte dño gliaz ⁊ honore. **P**er
opera vestra dñs glorificetur ⁊ honoret.
Afferte domino gliaz nomini ei⁹.
Gloriose per orbē innotescat. **A**dorate

Alia lra. idamabo

Alia lra. rraas. simlabor.

Alia lra. tme.

Alia lra. tperdas.

Alia lra. sequitiam ad uationū.

Alia lra. saluationum.

Alia lra. hereditati tue

Alia lra. tū eternum.

Alia lra. t atrio sancto

dnm in aula sancta ei. Adorate do-
 minu in dilatato z sanctificate corde vfo.
 Vos eni estis regnu sanctu tabernaculu
 eius. **Glor dñi super aquas.** Glor
 chusti sup populos. **De** maiestatis i-
 tonuit. Deus maiestatis de nube carnis
 terribiliter penitentiã predicavit. **Dom-
 nus sup aquas multas.** Ipse dñs ie-
 sus postea q̄ vocem emisit sup pplos: z p-
 terruit eos: cõuertit in se z habitavit i eis.
Glor dñi in virtute. Glor dñi iam
 in ipsis potetes facies eos. **Glor domi-
 ni i magnificentiã.** Glor dñi magna fa-
 ciens in eis. **Glor domini pter es ce-
 dros.** Glor dñi cõmittõ cordis humili-
 ans supbos. **Cõteret domin cedros
 libani.** Cõteret p potentiã dñs elatos ni-
 toze terrene nobilitatis: cū ad eos cõfide-
 dos ignobilia huius mudi elegerit: i qui-
 bus ostēdat diuinitatē suã. **Et comi-
 nuet eas taq̄ vitulu libani.** Et am-
 putata supba celsitudine illorum: deponit
 eos ad imitationē humilitatis sue: q̄ tanq̄
 vitul⁹ p ipam hui⁹ seculi nobilitatē ad vi-
 ctimã ductus ē. **Asiterūt eni reges terre:**
 z principes cõuenerūt in vnuz: aduersus
 dñm: z aduersus chustuz ei. **Et dilect⁹
 sicut filius vnicornioz.** Naz z ipe di-
 lectus atq̄ vnic⁹ patri exinaniuit se nobi-
 litate sua: z fact⁹ ē hō sicut fili⁹ iudeoz i-
 rantiu iusticiã dei: z supbe iactantiu tanq̄
 singlarē iusticiã suã. **Glor dñi p̄cide-
 tis flãmã ignis.** Glor dñi p ardore cõ-
 citatissimū psequētū se: sine vlla sua lesiõ
 transeñtis vel diuidētis furētē iracūdiam
 psecutoz suoz: vt alij dicerēt: **Nūqd forte
 ipe ē chust⁹:** alij nō: sed seducit pplm: atq̄
 ita p̄cides infanū tumultū eoz: vt alios i
 caritatez suam trañceret: alios in malicia
 eoz reliqueret. **Glor dñi cõmouētis
 solitudinem.** Glor dñi cõmouētis ad fi-
 dē gētes quasdã sine spe z sine deo i hoc
 mudo: vbi nullus ppheta: nullus vbi dei
 predicator: veluti nullus hō habitauerat.
Et cõmouebit dñs desertū cades.
**Et tunc celebrari faciet dñs scñm verbum
 scripturaz suaz:** qd a iudeis nō intelligen-
 tibus deserebat. **Glor dñi p̄ficiētis
 ceruos.** Glor eni dñi pmo p̄fecit supato-
 res z repulsores venenosaruz linguarum.
Et reuelauit siluas. Et nūc eis reuela-
 bit opacitates diuinoruz libroz z ymbra-
 la mysteriozū: vbi cū libertate pascantur.
Et i templo ei⁹ vnusq̄sq̄ dicet glo-

Alia lra. t confringet.

Alia lra. t confringet.

Alia lra. t interadētis.

Alia lra. t concutientis desertum.

Alia lra. t pparantis.

Alia lra. t condensa.

Alia lra. t oēs dicent.

riam. Et in ecclesia ei⁹ ois in spē efna z re-
 generat⁹: laudat deñ p suo q̄sq̄ dono qd
 a scõspū accepit. **Dñs diluuiū iha-
 bitat.** Dñs ergo p̄mū inhabitat diluuiuz
 huius seculi in sanctis suis: taq̄ in arca in
 ecclesia custodinis. **Et sedebit dñs rex
 i eternū.** Et deinde sedebit regnās i eis
 in eternū. **Domino virtute popu-
 lo suo dabit.** Quia dñs virtute popu-
 lo suo p̄tra huius mudi pcellas z turbines
 dimicanti dabit: qz pacē illis i hoc mudo
 nō p̄misit. **Dñs benedicet pplm su-
 um in pace.** Et idem dñs benedicet po-
 pulū suū in se ipso: illi pacē p̄stans: qm̄ in-
 quit: pacem meã do vobis: pacē meã relin-
 quo vobis. **Explicit Tractat⁹ de ps.
 XXVIII. Incipit Tractat⁹ de ps. XXIX.**
**In fine psalm⁹ cãtici dedicatio-
 nis domus ipsi David.**
**In fine psalm⁹ leticie resurrectionis
 atq̄ immortalē statū mutatiõis atq̄ i
 nouatiõis corpis: nō tñ dñi: sed etiã tot⁹
 eccle. Nam in supiore psalmo tabernacu-
 lum cõsumatum est: vbi habitam⁹ belli tē-
 pore. Nūc autē domus dedicat⁹ q̄ in sempi-
 terna pace p̄manebit: chustus itaq̄ totus
 loquitur. **Expositio prima psalmi.**
**Exultabo te domine: qm̄ su-
 scipisti me.** Sublimitatē tuam
 laudabo dñe: qm̄ suscipisti me.
**Nec iocūdasti inimicos meos su-
 per me.** Nec eos qui quotiēs varijs per-
 orbē p̄secutionibus me opprimere conati
 sunt: iocūdasti sup me. **Dñe de⁹ me⁹
 clamaui ad te: z sanasti me.** Dñe de-
 us me⁹ clamaui ad te: z corp⁹ mortalitate
 sauciū z egrū iã nō gero. **Dñe redyxi-
 sti ab inferis aiã meã: saluū feci-
 sti me a descēdentib⁹ i lacum.** Saluū
 fecisti me a p̄ditõde p̄funde cecitatis: at-
 qz infirmi limi corruptibil carnis. **Psal-
 lite dño sancti ei⁹.** Exultet ppheta fu-
 tura ista canēs z dicat. **Psallite dño san-
 cti eius.** Et cõfitemi memorie sancti-
 tatis eius. Et cõfitemini ei qz sanctita-
 tis qua vos sanctificauit nō ē oblit⁹: cū to-
 tū hoc mediū tempus desiderio vfo lōgū
 eēt. **Qm̄ ira i indignatõde ei⁹.** Qm̄
 vindicauit i vos p̄mū p̄ctm̄: qd morte sol-
 uistis. **Et vita in voluntate eius.** Et
 vitam eternam ad quam redire nullis ve-
 stris viribus possētis: quia voluit dedit.
Despere demorabitur fletus.
Despere cepit: vbi sapientie lumē recessit**

Alia lra. t inhabitare facit.

Alia lra. t populo suo

Alia lra. t delectasti.

Alia lra. t eduxisti a inferno. t saluasti.

Alia lra. t ad vcl

a peccate hoie: quando morte danat' e: ab ipso vespere moras habebit fletus: quid in laboribus et teptationib' ppls dei expectat die dni. Et i matutinu exultato. Et in matutinu ergo exultatio resurrectionis futura e: q in matutina dni resurrectione pfloruit. **E**go aut dixi i mea abundantia: no monebor in eternu. Ego aut ille ppls q ab initio loqbar: dixi i mea abunda: ia nullā patiens egestatem no mouebo: in eternu. **D**ne i voluntate tua pstitisti decori meo virtutem. Sed hac abunda dnē no ex me mihi eē: sed in voluntate tua pstitisse te decori meo virtute ex eo didici. **A**uertisti autē te facie tuā a me: et fact' sū turbatus. Qd auertisti aliqn a peccate faciem tuā: factus sū cōturbat' recedete a me illuminatione noticie tue. **A**d te dnē clamabo: et ad deū meū deprecabor. Qn tēpus cōturbatiōis et miserie mee recolens: et tanq in eo cōstitut': audio vocē primogeniti tui capit' mei p me morituri: et dicēns: ad te dnē clamabo: et ad deū meū deprecabor. **Q**ue utilitas i sanguine meo: dū descēdo i corruptiōnem. Que utilitas in effusione sanguinis mei: dū descēdo in corruptiōnē. **N**unquā cōfitebitur tibi puluis: Si enim nō statim resurrexero: corruptumq fuerit corpus meū: nūquid cōfitebit tibi puluis: id est turba impiorū quā mea resurrectione iustificabo. **A**ut annūciabit veritate tuā. **A**ut annūciabit ad salutē ceterorum veritate tuam. **A**udiuit dn̄s et misertus ē mihi: dn̄s fact' ē adiutor meus. Nec dedit sanctū suū videre corruptionē. **C**ouertisti planctū meū i gaudiū mihi. **Q**uē primogenitum a mortuis cōsecuta ecclesia: nunc in dedicatione domus tue dico: **C**ouertisti planctū meū in gaudiū mihi. **C**onscidisti factū meū: et p̄cixisti me leticia. **C**onscidisti velamentū peccatorum meorum tristitiaz mortalitatis mee: et cinxisti me stola prima immortalitatis leticie. **E**t cantet tibi gloria mea: et nō cōpungar. **E**t iam nō plangat: sed cantet tibi nō humilitas sed gloria mea: qz iam ex humilitate exaltasti me: et nō cōpungar conscientia peccati: timore mortis: timore iudicij. **D**ne de' in eternū cōfitebor tibi. **E**t hec ē glia mea dnē de' me': vt in eternū p̄fitear tibi: qd nihil mihi ex me s̄ oīa bōa ex te.

Prefatio i expositionē secundā eiusdē ps. **D**e certe cantauimus: **E**xaltabo te dnē qm suscepisti me: nec iocudasti inimicos meos super me. Si nouerim' de scripturis sanctis: q sint inimici nostri: cognoscim' hui' cantici veritatem. Si autē nos fallat carnis prudentia: vt nō cognoscamus aduersus qs nob sit colluctatio: In ipso psal'mi huius exordio inuenim' questionē quā soluere nō possum'. **C**ui' enī putam' esse vocē laudantis deū et gr̄as agētis et exultantis atqz dicentis: **E**xaltabo te dnē: qm suscepisti me: nec iocudasti inimicos meos sup me: **P**rimo ipm dn̄m cōsideremus qui fm id qd homo eē dignatus est: potuit sibi pcedente ppheta nō incōgrue vba ista coaptare. **E**x quo enī hō: ex hoc et infirmus: ex quo infirmus: ex hoc et orās. **N**az qd mō audiui' cū euāgelii legeret: quē admodū etiā in desertum secesserit a discipulis suis: q eū sunt cōsecuti et iuenerūt eū. **S**ecedēs at ibi orabat: et dcm ē a discipul' q eū inuerunt: **Q**uerūt te hoies. **A**t ille respōdit: **E**amus: et in alia loca atqz castella predicare. **A**d hoc enī veni. **S**i diuinitatē domini nostri Iesu christi cōsideres: qs orat: **A**d quē orat: **Q**uare orat: **O**rat de' **O**rat ad equalē. **C**ām aut orandi quā habet: sp beat': sp oīpotēs: sp icōmutabilis: etern': et patri coetern'. **I**ntuēs g qd p Jo hānē qsi p quādā nubē suā ipē intonuit dicēs: **I**n pncipio erat v̄bū: et v̄bū erat ap̄s deū: et de' erat v̄bū: **S** erat in pncipio ap̄s deū: oīa p ipm facta sūt: et sine ipso factū ē nihil: qd factū ē in illo vita erat: et vita erat lux hoim: et lux in tenebris lucet: et tenebre eā nō cōphenderūt. **I**ducysqz dicētes: nō inuenim' orationē: nec cām orādi: nec locū orādi: nec effectū orādi. **S**z qm paulo p' dicit: **E**t verbū caro factū ē: et habitauit in nob: **H**abes maiestatē ad quā oras: habes hūanitatē q p te orat. **N**ā s̄ dictus est ab ap̄lo: etiā post resurrectionē dn̄i n̄ri Iesu xp̄i: q sedz inq̄t ad dexterā dei: q etiā infpellat p nobis. **Q**uare interpellat p nob: **Q**z mediator eē dignat' ē. **Q**uid ē eē mediatorē inf deū et hoies: **N**ō inf p̄ez et homines: sed inter deū et hoies. **Q**uid ē de': **P**at' et fili' et sp̄s sanct'. **Q**uid sūt hoies: **P**eccatores impj mortales. **I**nter illam trinitatē: et hominum infirmitatem: et unīq̄tatem: mediator factus est homo: non iniquus: sed tamē infirmus: vt ex eo qd nō l

Alia lra. tad leticia.

Alia lra. mei.

Alia lra. t arcū dedisti.

iquus iugeret te deo: ex eo quod infirmus
 ppinquaret tibi: atq; ita vt inter hoïem z
 deũ mediator existeret: verbũ caro factuz
 ē: id ē verbũ hõ factũ ē. Hoïe enim carnis
 appellati sunt hoïes: inde est z videbit ois
 caro salutare dei. Ois caro dictuz ē: ois
 hoïes. Et apls. Nõ ē nobis colluctatõ ad
 uersus carnẽ z sanguinẽ: id ē aduersus ho
 mines: s; aduersus pncipes z ptates z re
 ctiores mudi tenebrarũ harũ: de quib; i cõ
 sequẽtib;: si dñs iuuerit loquemur. Per
 tinet eni ista distinctio ad expositionẽ psal
 mi: quẽ in noie dñi suscepim; enodare san
 ctitati vestre: Tamẽ ad h; dixi hec exẽpla
 vt noueritis carnẽ appellatos eẽ hoïes: vt
 qd dictũ ē: z verbũ caro factũ ē: intelligatis
 deũ z vbi hõ factũ ē. Neq; sine cã h; dixi.
 Nouerit sanctitas vĩa fuisse quandã here
 sim: vel adhuc fortassis habere reliquias
 quorũdã qui dicti sũt apollinariste. Aliq;
 eni ipoz dixerũt hoïem quẽ suscepit sapiẽ
 tia dei: z in q; exp̃ssit psonã suã: nõ sicut ce
 teris hoïbus: sed sicut dictũ ē in psalmo.
 Inxit te deus de; tu; oleo exultatõis pre
 pticip; tuis: id ē amplius q; pticipes tu
 os: ne putet vnct; sic xp̃s quõ ceteri hoïes:
 quõ ceteri iusti: quõ p̃farche: prophete:
 apli: z martyres: z quicquid magnũ ē i ge
 nere hũano: Quãdẽ nihil mai; extitit i ge
 nere hũano q; Jobes baptista: nec in na
 tis multez exurrexit. Si q̃ris excellentiaz
 hoïis: Jobes baptista ē. Cui aut; Jobes se
 dicit nõ eẽ dignũ corrigiã calciamenti sol
 uere: quid erat ille nisi ampli; q; ceteri ho
 mines: etiã in ipõ hoïe ampli; q; ceteri ho
 mines: Nã fm deũ z fm diuinitatez: z fm
 id qd in pncipio erat verbũ: z verbuz erat
 apud deũ: z de; erat verbũ: sup oẽm crea
 turã eqlis ē patri: s; agimus de hoïe. Forte
 putat quisq; vestrũ fr̃s: qz hõ ille suscept;
 a sapiẽtia dei: equalis erat ceteri hoïbus.
 Si i tuis mēbris multũ distat inter caput z
 cetera mēbra: certe oia mēbra faciunt cor
 pus vñ: multũ tñ interest inter caput z ce
 tera mēbra. Etenĩ in ceteris mēbris nõ sen
 tis nisi tactũ. tãgendo sentis in ceteris mē
 bris: in capite aut; vides z audis z olfactis
 z gustas z tangis: Si tãta excellentia ē ca
 pitis ad mēbra cetera: quãta excellẽtia ē
 capitis: vniuerse ecclie: id ē illi; hoïis quez
 voluit de; mediatorẽ eẽ inter deũ z homi
 nes. Ergo illi heretici dixerũt: hoïez illum
 quẽ suscepit verbũ: cũ verbũ caro factũ ē:
 nõ habuisse mētẽ hũanã: s; tantũ aiã sine

itelligẽtia hũana fuisse. Hoïem eni videt;:
 vnde cõstat: ex aiã z corpe: s; ipa aiã hũa
 na habet aliqd qd nõ habet aie pecorum.
 Nã z pecora aiã habet: z aiãlia vocãt;
 Nõ eni vocarent aiãlia nisi ab aiã: z vide
 mus: qz z ipa viuũt. Sed qd h; ampli; ho
 mo: vnde fact; ē ad imaginẽ dei: qz intelli
 git z sapit: quia discernit bonũ a malo: i b;
 fact; ē ad imaginẽ z similitudinẽ dei. Habet
 ergo aliqd qd nõ habet pecora: z qz cõtẽ
 nit in se qd melior est pecorib;: p̃imit i se
 vel deserit: z quodãmo obsolefacit imagi
 nẽ dei: vt dicat talib;. Nolite eẽ sicut equ;
 z mulus: quib; nõ ē intellect;. Illi igit; he
 retici dixerũt: dñm nostrũ Jesum xp̃m nõ
 habuisse mentẽ humanã. Et illud qd logi
 con greci dicũt: nos dicim; rõnale. Unde
 hõ ratiocinat;: qd nõ habent cetera aiãlia.
 S; quid dicũt: Ipsũ verbũ dei: hoc erat i
 illo hoïe p mēte. Exclufi sunt isti: respuit il
 los catholica fides q; heresim fecerũt: z cõ
 firmatũ est in catholica fide: hoïem illum
 quẽ suscepit sapiẽtia de: inihil minus ha
 buisse q; ceteri hoïes: quãtũ ptinet ad inte
 gritatẽ nature: Quãtũ aut; ad excellentiã
 psonẽ: aliud q; ceteri hoïes. Nã ceteri ho
 mines p̃nt dici pticipes verbi dei habetes
 verbũ dei: nullus aut; eoz p̃t dici verbuz
 dei: qd dictũ ē: illi cui deũ ē: Verbũ caro
 factũ ē. Nõ defuerũt etiã ali; qdam ex ipõ
 errore venientes: q nõ solũ mētem dicerẽt
 nõ habuisse illũ hoïez mediatorẽ xp̃m inter
 deũ z hoïes: s; nec aiã. s; tñ dixerũt: ver
 bũ caro erat: z aiã ibi nõ erat hũana: mēs
 ibi nõ erat hũana. Hoc dixerũt. S; quid
 erat: Verbũ z caro. Et istos respuit ecclia
 catholica: z expellit eos ab ouib;: z a sim
 plici z vera fide. et cõfirmatũ ē quẽadmo
 dũ dixi hoïem illũ mediatorẽ habuisse oia
 hoïis p̃ter pctñ. Si eni mltã gessit fm cor
 pus: ex q; intelligam;: qz habuit corp; nõ i
 mēdacio s; in veritate: vtputa: quõ intelli
 gim;: qz habuit corp;: ābulauit: sedit: dor
 miuit: cõphesus ē: flagellat; ē: colaphizat;
 ē: crucifix; ē: mortu; ē. Tolle corpus nihil
 hoz fieri potuit. Quõ q; ex his indicijs co
 gnoscim; i euãgelio: qz verũ corp; habuit:
 sic et ipẽ etiã p; r̃surrectõez dixit: Palpate
 z videte qz sp̃s carnẽ z ossa nõ h;: sic me
 videt; h̃re. Quõ ex his reb;: ex his opib;
 credim; z intelligim; z nouim;: qz corpus
 habuit dñs Jesus: sic z ex quibusdã alijs
 officijs naturalib;: qz habuit aiã: Esurre
 litire: aie sunt ista. Tolle aiã: corp; b; exa

mulierē: vt ad paradisu admitteret. Quid ergo ille Adā in stercore pturiēs immortalitate intrinsecus: vermibus fluescēs extrinsecus: qd ait mulieri: Tāq̄ vna ex insipientib⁹ mulierib⁹ locuta es. Si bona pcepim⁹ de manu dñi: mala autē q̄re nō sustineam⁹. Iterū et ille manū dñi dixit in se: qd eū diabolus percussit: qz nō attēdebat q̄s pcuteret: sed q̄s pmitteret. Itaq̄ et ipse diabolus eādē p̄tatez quā sibi volebat dari: manū dñi appellauit. Nā obijciēs crimē iusto viro: cui dñs phibebat testimoniu: ait deo: Nūquid gratis Job colit dñm: Tanta bona illi dedisti: p̄pterea te colit. Sz mitte manū tuaz et t̄age oīa q̄ sunt ei⁹: nisi i facie tua benedixerit tibi. Quid ē mitte manū tuā: cū ipse vellet mittere: Sz qz ipse nō posset mittere manū suā: ipam p̄tatez quā accepit a deo manū dei appellauit. Quid q̄ frēs: qz tāta inimici i xpianos fecerūt: et exultauerunt: et iocūdati sunt sup eos: Sz qñ apparebit qz nō sunt iocūdati: Quādo illi pfundēt⁹ illi exultabūt in aduentu dñi dei nr̄i: cū venerit ferēs in manu retributiōis: dānatiōnem impijs: regnū iustis: societate cū diabolo iniquis: societate cū xpo fidelibus. Quādo ergo h̄ ostēdet: Quādo stabūt iusti in magna p̄stantia. Be scripturis dico: recordamini lectionem de libro sapientie. Tūc stabūt iusti in magna cōstantia aduersus eos qui se angustiauerūt. Illi autēz dicēt inter se penitētes: et p̄ angustia spūs gemētes: Quid nobis pfuit superbia: et diuiciāz iactātia quid cōtulit nobis: Trāsiert eīn oīa illa tanq̄ vmbra. Et quid dicēt de iustis: Quomō p̄putati sūt iter filios dei: et inter sanctos fors illoz ē. Tūc erit dedicatio dom⁹: que mō in tribulatiōib⁹ fabricatur. Tūc recte dicit p̄pls ille: Exaltabo te dñe qm̄ suscepisti me: nec iocūdasti inimicos meos super me. Vera ergo erit vox ista in p̄plo dei: qui p̄pls mō angustat: modo tribulat: tātis tētatiōib⁹: tātis scādalis: tātis insecutiōib⁹: tāta pressura. Hec tormēta animi nō sentit in ecclia q̄ nō proficit: putat enī qz pax est. Sed incipiat proficere: et tūc videt in qua pressura sit: qz cū creuisset herba et fructū fecisset: tūc apparuerūt zizania. Et q̄ appōit sciaz appōit dolorē: proficiat et videbit vbi sic existat fructus et apparebūt zizania: Uox vendica ē p̄ aplm: delecta nō pōt ab initio vsq̄ i finē: sed et oēs qui volūt inquit pie viuere i xpo p̄secutionē patiunt. Maligni autē hoīes et

seductores pficiūt in peius: ipsi errantes et alios in errozē mittētes. Et vnde vba illa psalmi: Sustine dñm: viriliter age: et confortet cor tuū et sustine dominū: Pax erat semel sustinere dominū nisi repeteret. Ne forte sustineret biduo: triduo. quatruiduo: et maneret pressura et tribulatio: ideo addidit viriliter age: addidit et confortet cor tuū. Et qz ab initio vsq̄ i finē sic erit: qd habz sententia in capite: hoc habet in fine: et sustine dominū. Trāseūt ista que te premūt et v̄iet que sustines et extergit sudorē. Sic cabit lachrymā: vltra nō flebis. Adō autē gemamus in tribulatiōib⁹ sicut dicit Job: Mōne tēptatio ē vita hūana sup terram: Tamē frēs anteq̄ veniat dies dedicatiōnis dom⁹: videamus qz iā dedicatū ē caput nostrū: iā facta ē dedicatio dom⁹ in capite tāq̄ dedicatio fundamētū. Caput sursum ē: fundamētū deorsū ē. Ne forte propterea male dixerim⁹ fundamētū eē xpm: qz culmē ē potius: ascēdit i celū: sedet ad dexterā patr̄. Sz puto nos nō errasse. Ap̄ls enī dixit. Fundamētū enī aliud nemo pōt ponē p̄ter id qd positū ē: qd ē Iesus xps. Siquis autē supedificauerit supra fundamētū hoc: aurz: argentū: lapides p̄ciosos. Qui bene viuūt: qui deū honorant et laudant: qui patientes sūt in tribulationibus qui desiderāt patriā: ipi edificāt aurz: argentū: lapides p̄ciosos. Qui autē amāt adhuc secularia et negocijs frenis adhuc implicati sūt: et dediti sūt viculis q̄busdā et affectiōibus carnis: domib⁹ suis: cōiugib⁹: possessionib⁹: et tamē xpiani sunt: ita vt cor eoz nō recedat a xpo: et nihil p̄ponat xpo: quō in edificādo nihil p̄ponit fundamēto: edificāt quidē ipi ligna: fenū: stipulā. Sz qd secut⁹ ē: Uniuscuiusq̄ op⁹ quale sit ignis p̄babit. Ignis tribulatiōis et temptatiōis. Iste ignis multos martyres hic p̄bavit. Om̄ne autē gen⁹ humanū p̄bat i fine. Inuēti sūt martyres qui haberēt ista secularia. Quā multi diuites et senatores passi sūt: edificabāt tamē qdā eozum ligna: fenū: stipulam in affectibus carnalibus et secularium curaz: sed tamē qz christum fundamētum habebāt sup qd edificabāt: arsit fenum et ipsi remāserūt i fundamēto. Sic dic̄ ap̄lus: Si cuius opus māserit mercedē accipiet: et nihil perdet: qz qd amauit. hoc inueniet. Quid ergo illis fecit ignis tribulatiōis: Probauit eos: Si cuius opus p̄manserit mercedem accipiet. Si cui⁹ opus arserit.

dominū patietur: ipse autē saluus erit: sic tñ
 quasi per ignē. Sed aliud est igne nō ledit:
 aliud per ignē saluari. Et vnde: Propter
 fundamentū. Non recedat ergo de corde
 fundamentū. Noli sup fenū ponere funda-
 mentū: hoc ē noli antepone fenū funda-
 mento: vt fenū habeat primū locū in cor-
 de tuo. z scdm christus. Sed si iam nō pōt
 ibi esse nisi fenū: vel primū locum ibi habe-
 at christus: z fenū scdm. Ergo fundamen-
 tū est christus. Quomō dixi dedicatus est
 caput nostrū: ipm caput est fundamentū:
 Sz fundamētū deorsū solet esse: caput au-
 tē sursum. Intelligat sanctitas vestra quid
 dicam: fortassis explicabo in noīe christi.
 Pōdera gemina sūt. Pōdus enī est impe-
 tus quidā cuiusq; rei: velut conātis ad lo-
 cū suū. Hoc est pondus: fers lapidē ma-
 nu: pateris pondus: pmit manū tuā: quia
 locū suū querit. Et vis videre qd querat?
 Subtrahē manū: z venit ad terrā: q̄scit in
 terra: puenit quo tendebat: iuenit locū su-
 um. Pondus ḡ illud mot⁹ erat quasi spō-
 tane⁹: sine aīa: sine sensu. Sūt aliqua q̄ sur-
 sum versus pētūt locū. Namq; si aquā mit-
 tas sup oleū: pondere suo in ima tēdit. Lo-
 cū enī suuz querit: ordinari querit: qz pter
 ordinē est aqua sup oleū. Bonec ḡ veniat
 ad ordinē suū: inquietus mot⁹ est: donec
 teneat locū suum. Contra oleū funde sub
 aqua (vbi gratia) quēadmodū si vas olei
 cadat in aquā: in abyssū: in mare: z frāga-
 tur: nō se patit oleū subter. Quomō aqua
 sup oleū missa: pōdere suo ad ima locū su-
 um querit: sic oleū subter aquā fusū: pōde-
 re suo ad sūma locū suuz q̄rit. Si ergo ita
 est fratres: q̄ tēdit ignis z aqua? Ignis sur-
 sum fertur: locū suū querit: z aqua locū su-
 um q̄rit pōdere suo. Lapis ima petit: z lig-
 nū z colūne z terra: vñ edificāt iste dom⁹.
 Be illo ergo sunt genere rerū que pōdere
 suo deorsū ferunt. Manifestus est ergo
 ideo deorsū accipere fundamentū: qz pō-
 dere suo deorsū versus ferunt: z nisi sit qd
 sustineat totū cadit: qz totum ad terrā ver-
 git. Rebus ergo ad ima tendētib⁹: in imo
 positā tēdit in celū. Fundamētū ḡ nostruz
 ibi positū est: dñs noster Iesus christus se-
 dēs ad dexterā patris. Si ergo intellexit
 sanctitas vestra: quia iam dedicatū est fun-
 damentū nostrū: audiamus breuiter psal-
 mū: z decurramus.

Expositio Secunda.

Exaltabo te domine qm sus-
 cepisti me: nec iocundasti in
 inimicos meos sup me. Quos
 inimicos: Iudeos: In dedicationē funda-
 mēti. Ipaz dedicationē intelligam⁹ dom⁹
 future. Qd enī dicit mō ex psona sūdamē-
 ti: tē dicit ex psona vniuerse dom⁹: Quos
 ḡ inimicos: Iudeos: an potius diabolū z
 angelos ei⁹: q̄ p̄fusi discesserūt postq; dñs
 resurrexit. P̄positus mortū doluit victā
 mortē. Et nō iocundasti inimicos meos sup
 me: qz teneri apud inferos non potui.

Dñe de⁹ me⁹ clamaui ad te: z sa-
 nasti me: Oravit in mōte dñs añ passio-
 nē: sanauit eū: Quē sanauit q̄ nūq; egrota-
 uit: Verbū deū: verbū diuitatē: Nō. Sed
 mortē carnis portabat: vulnus tuū porta-
 bat: sanatur⁹ te de vulnere tuo. Sanata ē
 autē caro: Quādo: Luz resurrexit. Audi
 Aplm: Glide verā sanitatē. Absorpta est
 ait. mors in victoria: Ubi est mors acule⁹
 tu⁹? vbi est mors p̄tentio tua: Ergo exalta-
 tio illa nra tunc erit vocis christi: mō est ex-
 altatio. **D**omine reduxisti ab in-
 feris animā meā: Nō opus est vt expo-
 nat. Saluū fecisti me a descēdentib⁹
 in lacū. Qui sunt qui descēdūt in lacū:
 Dēs peccatores mergētes in pfundū. La-
 cus est enī pfunditas seculi. Que ē ista p-
funditas seculi: Abundantia luxurie z ne-
quicie. Qui ḡ libidinib⁹ se imergūt z terre-
nis desiderijs: descēdūt in lacuz. Tales
christū p̄secuti sūt: sed qd dicit: Saluū feci-
sti me a descēdentib⁹ in lacū. Psallite
dño sancti ei⁹: Quia resurrexit caput
vestrū: h sperate mēbra cetera qd vidētis
in capite. Hoc sperate mēbra: qd credidi-
stis in capite. Proverbiū est antiquū z ve-
rū: Ubi caput z cetera mēbra: christ⁹ in ce-
lū ascēdit: q̄ nos secuturi sum⁹. Nō remā-
sit apud inferos: resurrexit: iā nō moritur.
Cū resurrexerim⁹ z nos: iā nō moriemur.
Has ḡ p̄missiones habētes: psallite dño
sancti eius. Et confitemini memorie
sanctitatis ei⁹. Quid est p̄fitemini me-
morie: Obliti enī erat⁹ eū: sed ip̄e vos nō
est oblit⁹. Qm̄ ira ī indignatiōe ei-
us: z vita in volūtate eius. Ira ī in-
dignatiōe pctōri. Qua die ederitis morte
moriemini. Letigerūt mortui sunt: dimissi
de paradiso: qz ita in indignatiōe ei⁹: h nō si-
ne spe. Quia vita in volūtate ei⁹. Quid ē
in volūtate ei⁹: Nō in virib⁹ nris: nō in me-
ritis nris: h qz voluit: saluos nos fecit: nō

qz digni eramus. Quo em̄ est peccator di-
gnus: nisi supplicio: Vita dedit: et si impijs
vita donavit: qd̄ servat fidelib⁹? **Ves-
pere demorabitur flet⁹:** Nolite timere:
qz dixerat nobis psallite. Et h̄ gemitus ē:
in psallēdo exultatio: i orādo gemit⁹. **Be-
ne de p̄nitibus: psalle de futuris.** Ora de
re: psalle de spe. **Vespe demorabitur fletus.**
qd̄ est vespe demorabitur flet⁹. **Vespa** fit qñ
sol occidit. **Occidit sol ab hoie:** id ē lux il-
la iusticie p̄nitia dei. **Ideo qñ expulsus est**
Adā: qd̄ dictū est in genesi: **Lū deambula-**
ret de⁹ i paradiso: **Ad vesperā deambula-**
bat de⁹. **Iā ille pctōr** texerat se intra lignū:
nolebat videre faciē dei: ad quaz gaudere
psueverat. **Occiderat illi sol iusticie:** non
gaudebat ad p̄nitia dei. **Inde i choata ois**
vita ista mortalis. **Vespe demorabitur flet⁹:**
diu eris in fletu o gen⁹ hūanū: nascet̄ em̄
de **Adā:** et sic ē factū. **Et nos ex adā sum⁹:**
et q̄tq̄t creatū filios: et creaturi sūt ex **Adā**
sunt: ex q̄ et ipsi creati sunt. **Vespe demora-**
bitur fletus. **Et in matutinu exulta-**
tio. **Qñ cepit ori fidelib⁹ lux:** q̄ occide-
rat pctōribus. **Iā ideo et dñs Jesus chri-**
stus in matutino resurrexit d̄ sepulchro: vt
qd̄ dedit i fundamēto: h̄ p̄mitteret do-
mū. **In dño nro vespe fuit:** qz sepul⁹ est:
et matutinu: qz resurrexit tertia die. **Sepul-**
tus es: et tu vespe in paradiso: et resurrex-
isti tertia die. **Quo tertio die:** **Si seculū co-**
gites: vn⁹ dies est añ legē: scdus sub lege:
tert⁹ s̄ grā. **Qd̄ triduo illo ostēdit:** caput
tuū hoc triduo seculi ostēdit in te: qñ in ma-
tutinu sperandū est: letādū ē: h̄ p̄ferendū
mō et gemendū. **Ego em̄ dixi i mea**
abūdātia: nō moueboz in eternū.
In qua abūdātia dixit hō: nō moueboz
in eternū. **Intelligim⁹ fratres psonā hūilis**
hois. **Quis hic habet abūdātia:** **Nemo.**
Abūdātia hois q̄ est: **Erūna:** calamitas.
Sz diuitie habēt abūdātia. **Plus egent**
quāto pl⁹ hñt. **Besiderijs vastant:** cupidi-
tatib⁹ dissipant: timorib⁹ cruciant: tristitia
ptabescūt. **Que illis abūdātia erat:** qñ cō-
stitut⁹ est hō in paradiso: qñ nihil deerat illi:
qñ deo fruebat. **h̄ dixit:** nō moueboz in eter-
nū. **Quādo dixit:** nō moueboz in eternū:
Qñ libēter audiuit: gustate et eritis sic dij:
cū de⁹ diceret: qua die ederit̄ morte mori-
emini. et diabol⁹ nō morte moriemini. **Cre-**
dēs q̄ illi talia suādenti dixit: nō moueboz
in eternū. **Sz qz vez dixerat dñs:** qd̄ abla-
tur⁹ esset supbo: qd̄ dederat humili: qñ em̄

creavit. **Sequit̄ et dic:** **Dñe in volun-**
tate tua: p̄stitisti decori meo virtute.
Id est qz nō ex me bon⁹ erā et fortis: h̄ ex te
erā et pulcher et fortis: decori meo virtutes
p̄stiteras ex voluntate tua: q̄ me feceras. **Et**
vt ostēderes mihi: qz ex voluntate tua hoc
erā. **Auertisti faciē tuā a me:** et fa-
ctus sū cōturbatus. **Auertit q̄ faciē**
suā ab illo: quē emisit foras de paradiso. **Iā**
hic positus clamet: et dicat: **Ad te dñe**
clamabo: et ad deū meū deprecabor.
In paradiso nō clamabas: sed laudabas.
nō gembas: h̄ fruebar: **Foris positus ge-**
me et clama: p̄pinquat tribulati: q̄ deseruit
supbienti. **Be⁹ em̄ supbis resistit:** hūilib⁹
autē dat grā. **Ad te dñe clamabo:** et ad
deū meū deprecabor. **Iā ex psona dñi hoc**
sequit̄ ipsius fundamenti nostri. **Que**
utilitas in sanguine meo: dū desce-
do i corrupciōes. **Quid ergo orat:** **Et**
resurgat. **Si em̄ descēdero inquit in corru-**
ptionē: si sic fuerit corrupta caro mea: quō
ceteroz hoim: vt nō in fine resurgat: vt qd̄
fudi sanguinē: **Si em̄ nō mō resurgā:** ne-
mini annūciabo: neminē lucrabor. **Et au-**
tē alicui annūciē mirabilia tua: laudes tu-
as: vitā eternā: exurgat caro mea: nō eat
in corruptionē. **Iā si icrit:** quō ceteroz ho-
minū: q̄ utilitas in sanguine meo: **Iā**
qd̄ cōfitebit̄ tibi puluis: aut annū-
ciabit veritatē tuā: **Confessio gemina**
est: aut peccati: aut laudis. **Qñ nobis ma-**
le est in tribulationib⁹: p̄sitemur peccata
nostra: qñ nobis bene est: in exultatiōe iu-
sticie cōfiteamur laudē deo: sine p̄fessione
tñ nō sumus. **Audiuit dñs et miser-**
tus est mei: **Quō:** **Attēdit ad dedicati-**
onē domus: audiuit et misertus est. **Dñs**
factus est adiutor me⁹. **Audi iā ipaz**
resurrectionē. **Lovertisti plāctum**
meū in gaudiū mihi: et occidisti sac-
cu meū et accixisti me leticia. **Quid**
est sacc⁹: **Mortalitas:** **Sacc⁹ de capris cō-**
ficit: et de hedis: et capre et hedi inf̄ pctōres
ponūt. **Dñs de numero nostro saccū solū**
accepit: nō assumpsit meritū sacci. **Meri-**
tū sacci peccatū est: saccus ille mortalitas
est. **Assumpsit p̄pter te mortalitatē:** q̄ meri-
tū mortis nō habebat. **Meritū em̄ mortis**
ille habet q̄ peccat: **Ille autē q̄ si peccauit:**
nō habuit meritū sacci. **Alio loco ipius ē**
vox dicēt: **Ego autē cū mihi molesti essēt:**
induebaz me cilicio. **Quid est hoc:** induc-
bā me cilicio: **Hoc opponā persecutorib⁹**

quod habeo de cilio. Et hominem illum putaret: abscondit se ab oculis persecutorum: quia in digni erant persecutores qui viderent indutum cilio. Ergo cecidisti saccum meum: et cinxisti me leticia. Et ceteret tibi gloria mea et non compungar. Quod in capite est: hoc in corpore. Quid est non compungar. Jam non moriar. Compunctus est enim cili in cruce pederet lancea percussus est. Caput ergo nostrum dicit: non compungar: tamen non moriar. Nos autem te quid dicimus propter dedicationem domini? Non nos compungat conscientia stimulus peccatorum. Dimittent enim omnia: et tunc liberi erimus. Et ceteret tibi inquit gloria mea: non humilitas. Si nostra et christi: quia corpus christi nos. Quare? Quia quis christus sedeat in celo: dicitur est quibusdam: Esuriui et deditis mihi manducare. Et ibi est et hic. Ibi in se: hic in nobis. Quid ergo ait: Et ceteret tibi gloria mea: et non compungar: Semit tibi humilitas mea: ceterabit tibi gloria mea. Jam in fine: Domine deus meus in eternum confitebor tibi. Quid est in eternum confitebor tibi: In eternum laudabo te: quia diximus esse confessionem in laudibus: non tamen in peccatis. Confitere ergo modo: quod tu fecisti in deum: et confiteberis quid tibi fecerit deus. Quid fecisti? Peccata: Quid deo tibi confitenti iniquitatem tuam? Dimittit tibi peccata: ut ei postea laudes ipsius confitens: in eternum non compungaris peccato.

Explicit Tract. de ps. XXIX.

Incipit Tract. de ps. XXX.

In fine ps. ipsi David extasis.

In finem psalmus ipsi mediatori manu foris in persecutionibus. Nam extasis que addita est titulo: excessum mentis significat: que fit vel pauore: vel aliqua reuelatione. Sed in hoc psalmo pauor maxime apparet perturbati ipsi dei: persecutione omnium gentium: et defectum per orbem fidei. Sed prior loquit ipse mediator. Beinde redemptus sanguine ipsius populus gratias agit. Ad extremum perturbatur: dum loquit quod ad extasim pertinet: propheta vero ipsius persona bis inponitur prope finem: et in fine.

Expositio prima psalmi.

In te domine speravi: non confundar in eternum: In te domine speravi nunquam confundar: dum tanquam homini sibi ceteris insultabitur. Et in iusticia tua erue me et exime me. Et in tua iusticia erue me de fouea mortis: et exime me de numero eorum. Inclina ad me au-

rem tuam: Humile me exaudi propter mihi. Acceleravi et eximas me. Nec differas in fine seculi: sicut omnium credentium mihi segregationem meam a peccatoribus. Esto mihi in deum protectorem: protector deus esto mihi. Et in domum refugii ut saluum me facias. Et tanquam domus quo refugiens saluus sum. Quia fortitudo mea et refugium meum es tu: Quia fortitudo mea ad tolerandos persecutores meos: et refugium meum ad relinquendos tu mihi es. Et propter nomen tuum dux mihi eris et enutries me. Et ut pro me innotescas omnibus gentibus: pro omnia sequar voluntatem tuam: et paulatim mihi aggregat sanctis adimplebis corpus meum: et perfectam staturam meam. Educes me de insidiis istis quas occultauerunt mihi. Quonia tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: propter tuam commendo spiritum meum: cito recepturum. Redemisti me domine deus veritatis. Bicat et populus redemptus passione domini sui: et letus clarificatione capitis sui: Redemisti me domine deus veritatis. Odisti obseruantes vanitatem: superuacue. Odisti obseruantes falsam beatitudinem seculi: Ego autem in domino speravi: exultabo et iocundabor in tua misericordia. Exultabo et iocundabor in tua misericordia: que me non fallit. Quia respexisti humilitatem meam: Quia respexisti humilitatem meam: que me vanitati in spe subiecisti. Saluam fecisti de necessitatibus animam meam. Saluam fecisti de necessitatibus timoris animam meam: ut tibi caritate libera seruiat. Nec conclusisti me in manibus inimici: Nec conclusisti me: ut non haberem additum respirandi in libertate: et darem in sempiternam partem diaboli: cupiditate huius vite illaquantis: et morte terrenis. Statuisti in loco spaciose pedes meos. Resurrectione cognita domini mei et in ea promissa: mihi spaciatur permanens in latitudine libertatis ab angustiis timoris educta: caritas mea. Miserere mei domine quonia tribulor: Sed que est ista insperata persecutorum crudelitas: magnus mihi pauore incutiens: Miserere mei domine. Non enim de morte iam terreor: sed de cruciatibus atque tormentis. Conturbatus est in ira oculus meus: habebam oculum in te

Alia lra. t eruas.

Alia lra. t Quonia.

Alia lra. t deduces me.

Alia lra t laqo hoc que absconderit.

Alia lra t letabor.

Alia lra. t Quonia.

Alia lra t saluasti.

Alia lra t manibus.

quod nō me desereres: iratus es ⁊ turbasti eū. Anima mea ⁊ venter meus. In eadē ira turbata est aīa mea: ⁊ memoria mea quā tenebā: quid p̄ me ptulerit et mihi pmiserit dñs meus. Quoniam defecit in dolore vita mea: Quā vita mea est cōfiteri te: sed defecit in dolore: dū dixisset inimicus torqueant donec negēt. Et anni mei in gemitibus. Tempa q̄ ago in hoc seculo: nō mihi morte auferūtur: sed manēt atq; in gemitib; sūt. Infirmat⁹ est in egestate vigor meus. Egeo sanitate hui⁹ corporis: nec paratur cruciatib;. Egeo resolutione corporis ⁊ paratur morti: ⁊ in hac egestate infirmata est fiducia mea. Et ossa mea cōturbata sunt. Et infirmitas mea cōturbata est. Super inimicos meos fact⁹ sum opprobriū: Inimici mei sūt oēs iniqui: ⁊ in p̄ sceleribus suis vsq; ad confessionē torqueant. Superavi ergo opprobriū eorū: cuius cōfessionē non mors sequit: sed cruciatys insequitur. Et vicinis meis inimicū: Numū hoc visum est eis: qui iā appropinquabāt cognoscere: ⁊ tenere fidem quaz teneo. Et timor notis meis. Et ipis notis meis exēplo horribilis tribulationis mee timores incussi. Qui videbāt me foras fugiebāt a me: Quoniam intelligebāt interiorē ⁊ inuisibile spem meā: in exteriora ⁊ visibilia fugerūt a me. Oblitus sum tanq; mortuus a corde. Et oblitū sūt me tācō mortuū sim a corde ipsorū. Factus sū tanq; vas perditū: Vfus sū mihi pisse vsq; dñi viues in hoc seculo: ⁊ neminē lucrificiēs cū oēs timerēt aggregari mihi. Quā audiui vituperationē multorū accolentū in circuitu. Quā audiui vituperātes multos in pegrinatione hui⁹ terre iuxta me sequētes circuitū tpm: ⁊ me cū in patriā eternā rediere recusantes. Quā cōgregaretur ipsi simul aduersū me: vt acciperet animā meā cōsiliati sunt. Et p̄sentiret eis anima mea que morte posset d̄ potestate illoz facile exire: excogitauerūt silū q̄ nec mori me sinerēt. Ego aut in te speravi dñe: dixi tu es de⁹ meus: Nō em̄ mutarus es: aut nō salū facies qui emendas. In manib; tuis sortes mee. In p̄tate tua sunt sortes mee. Nō em̄ vllum video meritū: quo de vnica impietate generis humani me potissimū elegisti ad salutez. Et si est apud te iu-

Alia lra.
† Infirmata ē
in pauprate ⁊
t⁹ mea.

Alia lra.
† valde.

Alia lra.
† fugerūt.

Alia lra
† Oblitiōi da
tus sū.

Alia lra.
† cōmorātiuz.

Alia lra
† In eo.
† cōuenirent.

stus ⁊ occultus ordo electiōis mee: ego tñ quē hoc latet: ad tunicā dñi mei sorte pueni. Erue me d̄ manibus inimicorū meorū: ⁊ a persequētibus me. Illustra facie tuā super serui tuum: Notū fac hominib; qui nō putāt me ad te ptinere: super me esse intendētē faciem tuā: meq; tibi seruire. Salū me fac in tua misericordia dñe: nō confundar qm̄ inuocaui te. Bomine nō erubescā insultantib; mihi ex eo qd̄ te inuocaui. Erubescant impij ⁊ deducantur in infernū. Erubescant pot⁹ qui lapides inuocāt ⁊ ymbus sociant. Aduta ⁊ efficiātur labia dolosa. Nota faciēs populis sacramēta in me tua: sic fac obstupescere labia fingentū de me falsa. Que loquitur aduersus iustū iniquitate: in supbia ⁊ p̄ceptu. Que loquitur aduersus christū iniquitate: supbientes ⁊ cōtemnentes tanq; hominē crucifixum. Magna multitudo dulcedinis tue dñe: Exclamat h̄ p̄pha ista cernens ⁊ mirās: q̄ multis modis copiosa est dulcedo tua dñe. Quā abscondisti timentib; te. Et iā eos quos emēdas multū amas: sed ne dissoluta securitate negligent⁹ agāt: abscondis ab eis dulcedines amoris tui: q̄b; vtile est timere te. Perfecisti ⁊ sperantibus in te: Perfecisti aut hāc dulcedinē sperantib; in te. Nō em̄ subtrahis eis qd̄ vsq; in finē pseuerāter expectant. In conspectū filioz hoīm. Nō em̄ latet filios hoīm iam nō sūm Adaz sed sūm filiū hoīs viuētes. Abscondes eos in abscondito vult⁹ tui: Quā sedē impetū serues in abscondito noticie tue sperantib; in te. A turbatione hominū. Et iā nullā humanā turbationē patiant. Proteges eos in tabernaculo tuo: a cōtraditione linguarū. S; hic interim dū eis maledice lingue obstrepūt dicētes: q̄s hoc nouit: aut q̄s inde venit. Proteges eos in tabernaculo fidei earū rerū q̄s dñs p̄ nobis t̄p̄aliter gessit: ⁊ ptulit. Bndictus dñs: qm̄ misericauit misericordiā suā in ciuitate ⁊ circuitū. Bndictus dñs qm̄ post emēdationē acerrimarū p̄secutionū: oibus mirabilē fecit misericordiā suā p̄ orbē terrarū in circuitu societati hūane. Ego dixi ⁊ extasi mea: Quā ille plus iterū loquēs dicit: Ego dixi in pauore meo cuz horribilit̄ in me gentes seuiūt. Proiect⁹ sum a fa-

Alia lra.
† fiat.

Alia lra.
† in abusiōe.

Alia lra.
† eis q̄ sperāt.

Alia lra
† facit.

Alia lra
† in unia.

Alia lra
† excessu
tis mee.

die oculorum tuorum. Non enim si me respiceres pati me ista sineres. Ideo exaudivisti domine vocem orationis mee: cum clamarem ad te. Ideo modum ponens emendationi: et ostendens me pertinere ad curam tuam: exaudivisti domine vocem orationis mee: cum clamare ad te: cum eam tribulationem nimis intenderem. **Viligite dominum omnes sancti eius:** Hortet iterum prophetam ista cernens et dicat: **Viligite dominum omnes sancti eius.** Quoniam veritatem requirit dominus: Quando si iustus vult salus erit: peccator et impius ubi parebunt. **Et retribuet his qui abundanter faciunt superbia.** Et retribuet his qui nec victi fuerunt: quia multum superbiunt. **Viriliter agite et confortetur cor vestrum:** Ut bonum sine defectu operantes. tempore proprio metatis. **Des qui speratis in domino.** Omnes qui speratis in domino: id est qui eum recte timeatis vel colitis: sperate in domino.

Sermo primo: de principio eiusdem psalmi.

Psalmi huius quem modo cantavimus quantum possumus secreta ritemur: et inde sermonem exculptum reddamus auribus et mentibus vestris. Titulus eius est: **In finem psalmus ipsi David extasis.** In finez quid sit: novimus: si christum novimus. Sicut enim **Aplius:** finis enim legis christus ad iustitiam omni credenti: finis non presumens sed perficiens. **Quobis** enim modis dicimus finem: vel quo fit ut non sit quod erat: vel quo fit ut perfectum sit quod inchoatum erat. Ergo in fine in christum psalmus David extasis. Verbum extasis grecum: latine quantum dicitur intelligi verbo uno exponi potest si dicatur excessus. Excessus autem mentis proprie solet extasis dici. In excessu vero mentis duo intelliguntur: aut pavore aut intentio ad superna: ita ut quidam de memoria labantur interna. In hac extasi fuerunt omnes sancti: quibus arcana dei mundum istum excedentia revelata sunt. De hoc mentis excessu: id est extasi **Paulus** cum loqueretur: seipsum insinuans ait: **Sive enim mente excessimus deo: sive tepantes sumus vobis: caritas enim christi compellit nos: sicut est si ea tantum agere vellemus: et ea tantum contemplari: quod mentis excessu intuemur: vobis sanctum non essemus: sicut essemus in supernis tanquam contemplati vobis.** Et quando nos ad illa superiora et interiora infirmo passu sequemini: nisi rursus compellente nos caritate christi: qui cum in forma dei esset non rapinam arbitratus est esse se equalē deo: sed semetipsum exinanivit: for-

ma serui accipiens: ut considerarem nos esse servos: et non ingrati ei a quo accepimus altiora: propter eos qui infirmi sunt non contenti sumus inferiora: et teporemur: nescitis quia non possunt nobiscum videre sublimia: **Hoc** ergo ait: sive mente excessimus deo. Ille enim videt: quod nos videmus in mentis excessu: ille solus reuelat secreta sua: Quippe ille hoc loquitur qui se dicit raptum esse et allatum in tertium celum: et audivisse ineffabilia verba: quod non licet homini loqui. **Tantus** autem fuit ille mentis excessus ut diceret: sive in corpore: sive extra corpus nescio: deus scit. Ergo si hunc excessum mentis: id est hanc extasim significat titulus psalmi huius: magna profecto et alta quedam sperare debemus dicturum eum qui perdidit psalmum: id est prophetam: imo vero per prophetam spiritum sanctum. Si vero hac extasi pavore intelligendus est: neque huic significationi verbi deerit huius psalmi contextus. **Unde** enim de passione locutus esse: in quo pavore est. Sed cuius pavore est: videlicet christi: quia dixit in fine: et intelleximus finem christum: an forte non pavore? **Quid** enim possumus pavore bonum intelligere in christo propter quate passionem: quod propterea venerat: cum venisset ad quod venerat: **Quid** pauebat moriturus? Si propterea ita homo esset: ut non deus esset: nonne magis gauderet resurrectionem quam pauperet mortem? **Claram** enim quod dignum est assumere formam servum: et in ea nos vestire se: quod non est dedignatus assumere nos in se: non est dedignatus transfigurare nos in se: et loqui verbis nostris: ut et nos loqueremur verbis ipsius. **Hec** enim mira commutatio facta est: et diuina sunt peracta commercia: mutatio rerum celebrata in hoc mundo a negociatore celesti. **Venit** accipere contumelias: dare honores. **Venit** haurire dolorem: dare salutem. **Venit** subire mortem: dare vitam. **Mortuus** ergo ex eo quod nostrum habebat: non in se: sed in nobis pauebat: quia et hoc dixit tristis esse animam suam usque ad mortem: et utique nos ipsi omnes cum illo. **Quam** sine illo nos nihil: in illo autem ipse christus et nos: **Quare:** Quia totus christus caput et corpus. **Caput** ille salvator corporis: quia iam ascendit in celum: corpus autem ecclesiam que laborat in terra. **Hoc** autem corpus nisi cum connectione caritatis adhereret capiti suo: ut unus fieret ex capite et corpore: non de celo quendam persecutorem corripens diceret: **Saule saule quid me persequeris?** **Quando** enim iam in celo sedentem nullus homo tangebatur: quomodo eum saulus in ter-

ra seruis aduersus christianos aliquo modo iniuria psequeretur. Non ait: quod sanctos meos: quid seruos meos: sed quid me psequeris: hoc est quid membra mea. Caput p membris clamabat: et membra in se caput tras figurabat. Hoc nancq; pedis suscipit lingua: quando forte in turba cōtritus pes dolet: et clamat lingua calcas me. Non em̄ ait: Calcas pedē meū: sed se dixit calcari quā nemo tetigit. Sed pes qui calcas est: a lingua nō sepratus est. Ergo etiā sic nō incōgrue intelligitur extasis: p̄uor. Quid enī dicam⁹ fratres: Si nullus oīno p̄uor: cēt passur⁹: quid dicere⁹ ipsi Petro: quod audiui⁹ nati apostolorū die: quando ei dñs predixit futurā suā passionē: Cū esses iunior cingebas te et ibas quo volebas: cū autē senior factus fueris: alter te cinget: et feret quo tu nō vis. Hoc autē inquit dixit significās qua morte morerē. Ergo si Petrus ap̄ls tāta p̄secutiōe quo nollet duct⁹ est: et volens nolēs mortu⁹ est: s̄ volēs coronatus est: quid mirū si est aliq̄s p̄uor in passione etiā iustorū: etiā sc̄torū. P̄uor est ex hūana infirmitate: spes ex diuina p̄missiōe. Qd̄ p̄uor tuū ē: qd̄ speras donū dei est in te: et meli⁹ in p̄uore tuo agnosce te: vt in liberatiōe tua glorifices eū q̄ te fecit. P̄uor hūana infirmitas: nō in eo p̄uore deficit diuina misericordia. Beniq; p̄uor iste inde cepit: **In te dñe speraui non confundar in eternum.** Videtis qz et p̄uor et sperat. Videtis quia p̄uor iste nō est sine spe: etiā si ē aliqua in humano corde cōturbatio: non recedit diuina p̄solatio. Loquitur ergo hic christus in propheta: audeo dicere christus loquit. Dicturus ē quedā in hoc psalmo: que q̄ si christo videantur nō posse cōgruere: illi excellentie capitis nostri: maximeq; illi v̄bo quod in p̄ncipio erat deus apud deū: nec ei i forma serui fortasse videbunt qdā hic v̄ba p̄gruere: quā formā serui suscepit ex v̄gine: et tñ christus loquit: qz in membris christi christus. Et vt nouerit: qz vnus dicitur christus caput et corpus suū ap̄se dicit cū d̄ cōiugio loqueret: Erūt duo in carne vna. Igitur iā non duo: sed vna caro. Sed forte hoc dicat de quocūq; cōiugio: Audi aplūm Paulū. Et erūt duo inq̄t in carne vna. Sacramētū hoc magnū ē: ego autē dico in christo et in ecclia. Sit ḡ tāq; ex duobus vna quedaz persona: ex capite et corpore: ex sponso et sponsa. Nā vnitatē p̄

hunc mirā et excellentē: cōmendat etiam Esaias p̄pheta. Nā loquēs etiā in eo christus in p̄pheta ait: Sicut sp̄sō alligauit mihi mirā: et sicut sponsam ornauit me ornamento. Se dixit sponsum: se sponsam. Quare se sponsus: se sp̄sō: nisi qz duo in carne vna: Si duo in carne vna: cur non duo in voce vna: Loquat ergo christ⁹: qz in christo loquit ecclia: et in ecclia loquitur christ⁹: et corp⁹ in capite: et caput in corpore. Audi Aplūm hoc ip̄m euidēt⁹ exp̄mētē. Sicut em̄ est vnū corp⁹ et membra habz multa: omnia autē membra corporis cū sint multa: vnū est corpus: sic et christus: Loquēs de membris christi: s̄ est de fidelib⁹: non ait sic: et membra christi: sed totū hoc qd̄ dixit christū appellauit. Sicut em̄ corpus vnū: et membra habet multa: oīa autē membra corporis cū sint multa: vnū est corp⁹: sic et christus membra multa vnū corp⁹. Ergo simul oēs nos cū capite nostro christo sine capite nostro nihil valētes. Quare: Quia nos cum capite n̄o vites: sine capite n̄o: qd̄ absit: far mēta p̄cisa: nō alicui op̄i agricolaz: s̄ igni tantūmō destinata. Ideo et ipse in euāgelio: Ego sum vitis: vos estis palmites: pater meus agricola ē: et sine me inq̄t nihil potestis facere. Bñe si sine te nihil: totū in te. Etenim quicquid ille opatur p̄ nos: nos videmur opari. Potest ille multū et totū sine nobis: et nos nihil sine ipso. Ergo in quacūq; extasi loquat: siue p̄uor: siue excessu mētis: cōgruūt que dicunt. Dicam⁹ in christi corpore: dicamus omnes quasi vn⁹: qz oēs vnitas: Dicam⁹: In te dñe speraui nō confundar in eternum. Illā inq̄t p̄fusionē phorresco q̄ est in eternū. Nā est quedam p̄fusio tp̄alis vtilis: p̄turbatio animi respiciēt̄ p̄ctā suā: respectōe p̄horrescēt̄: horrore erubescēt̄: erubescētia corrigēt̄. Cū dicit et Apl̄s: Quā. n. gl̄am habuistis tūc in his in q̄bus nūc erubescit: Ergo erubescē illos dicit iā fideles: nō de p̄nitibus donis: sed de p̄teritis peccatis. Hāc cōfusionem nō formidet christianus: imo si hanc non habuerit: eternaz habebit. Que est eterna confusio: Quā fiet illud quod dictū est: Et traducent eos ex aduerso iniquitates eorū: Et fit traducentib⁹ ex aduerso iniquitatib⁹ omnis grex malus ad sinistrā: tāq; bedis ab ouibus seprati: et audient: Ite in ignē eternū qui paratus est diabolo et angelis eius. Querūt quare: Esurui em̄ et nō dedistis mihi manducare, Contēnebāt tunc

quando esurienti christo non dabant cibum: quando sitiēti non dabant potum: quando nudum non vestiebant: peregrinum non suscipiebant: egrotantem non visitabant. Tunc contemnebant: cum ceperit illis enumerari confundetur: et hec confusio in eternum erit. Hanc timens iste qui pauet: vel cuius ad deum est metus excessus hoc rogat: In te domine speravi: non confundar in eternum: Et in tua iusticia erue me et exime me. Nam si attendas ad iusticiam meam damnas me. In tua iusticia me erue. Est enim iusticia dei: que et nostra fit: cum donatur nobis. Ideo autem dei iusticia dicitur: ne homo se putet a seipso habere iusticiam. Sic enim dicit apostolus Paulus: Credenti in eum qui iustificat impium. Quis est qui iustificat impium? Qui ex impio facit iustum. Reputatur fides eius ad iusticiam. Iudei vero quia suis viribus se putabant implere posse iusticiam: offenderunt in lapidem offensionis: et petram scandali: et gratiam christi non agnouerunt. Acceperunt enim legem qua fierent rei: non qua liberarentur a reatu. Benignus quid de illis apostolus dicit: Testimonium enim perhibeo illis quia zelum dei habent iudei: sed non secundum scientiam. Quid est quod dixit quod zelum dei habet: si non secundum scientiam? Audi quod sit non secundum scientiam. Ignorantes enim dei iusticiam et suam volentes constituere: iusticie dei non sunt subiecti. Si ergo ideo non secundum scientiam zelum dei habent: quia ignorat iusticiam dei: et volunt suam statuere: qua se ex ipsis iustificat: ideo gratiam dei non cognouerunt: quia gratis saluari noluerunt. Quis est qui non saluatur gratis? In quo non inuenit saluator quod coronet: sed quod daret. non inuenit merita honorum: sed inuenit merita suppliciorum. Si agat tanquam veraciter ex regula legis proposita: dandus est peccator. Hac regula si ageret quem liberaret: Omnes enim peccatores inuenit: solus sine peccato venit: qui non peccatores inuenit. Hoc ait apostolus: Omnes enim peccauerunt et egent gloria dei. Quid est egent gloria dei? Ut ipse liberet non tu. Quia tu te liberare non potes: indiges liberatore. Quid est quod te iactas? Quid est quod de lege et iusticia presumis? Non vides quid intus confligat in te: de te: aduersus te? Non audis pugnantem et contentem: et adiutorium in pugna desiderantem? Non audis athletam domini ab agonizante petentem adiutorium pugne sue? Non enim sic te expectat deus certantem: quomodo te expectat editor: si forte

pugnes in amphitheatro. Ille tibi premium dare potest si viceris: adiuuare te periclitantem non potest. Non sic expectat deus. Unde ergo attende eum qui dicit: Cui delector enim legem dei: secundum interiorum hominem. Unde autem aliam legem in membris meis: repugnantem legem mentis mee: et captiuum me ducentem in legem peccati que est in membris meis: Misere ego homo: quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia dei per Iesum christum dominum nostrum. Quare gratia? Quia gratis datur. Quare gratis datur? Quia merita tua non precesserunt: sed beneficia dei te preuenerunt. Illi ergo gloria qui nos liberat. Omnes enim peccauerunt et egent gloria dei. In te ergo domine speravi non in me: non confundar in eternum: quia in eo spero qui non confundit. In tua iusticia erue me et exime me: Quia non inuenisti in me iusticiam meam: erue me in tua: hoc est illud me eruat quod iustificat me: quod ex improbum facit: quod ex iniquo iustum: quod ex ceco videntem: quod ex cadente surgentem: quod ex flente gaudentem. Hoc me liberat: non ego. In tua iusticia erue me et exime me. Inclina ad me aurem tuam: Fecit hoc deus quando ipsum christum ad nos misit. Illud ad nos misit: qui inclinato capite digito scribebat in terra: quando ei adultera mulier offerebatur punienda. Ille autem inclinauerat se ad terram: id est deus ad hominem: cui dictum est: Terra es et in terram ibis. Non enim quasi corporalibus locis deus ad nos inclinat aurem suam: aut mentibus istis corporalibus determinatis finitus est. Omnino nihil horum cogitent humana phantasmata: veritas est deus. Veritas nec quadra est: nec rotunda: nec longa. Ubique presens est: si cordis oculus ad eam pateat. Inclinat tamen aurem suam ad nos deus misericordiam deponens supra nos. Que maior misericordia: quam ut unicum suum daret nobis: non viuere nobiscum: sed mori pro nobis? Inclina ad me aurem tuam. Accelera ut eximas me. Exaudiat. n. in hoc cum dicit: accelera. Ad hoc enim positum verbum est: ut hoc totum quod nobis videtur quod diu voluitur seculum intelligas punctum esse. Non est diu quod habet extremum. Ab Adam usque ad hodiernum diem peractum est: et multo vtiq; plus peractum est quam restat peragendum. Si adhuc viveret Adam et hodie moreretur: quid ei prodesset tam diu esse: tam diu vixisse? Ergo celeritas

hec: quare? Quia trāsuolant tempora. Et quod tibi tardū est: in oculis dei breue est. Hāc hanc celeritatē iste intellexerat in extasi: Accelerā ut eximas me. **E**sto mihi in deum p̄tore & in domū refugij: ut saluū me facias. Bonus refugij tu mihi esto deus: p̄tore: domus refugij. Aliquē enim periclitor & volo fugere. Quo fugio: Ad quez locum tutus fugio: Ad quē mōtē: Ad quā speluncā: Ad que tecta munita: Quā arce teneā: Quibus murū ambigat: Quocūq; iero sequor me. Quicquid enim vis potes fugere homo p̄tore conscientia tuā. Intra in domū tuā: req̄sce in lecto tuo: intra in interiora: interius habere nihil potes quo fugias a conscientia tua si rodit te peccata tua. Quia vero dixit: accelera ut eximas me: & in tua iusticia erue me: ut dimittas peccata mea: & edifies in me iusticiā tuā: tu mihi eris domus refugij: ad te cōfugio. Nā a te quo fugias: Frascitur tibi deus: q̄ fugis: Audi quid dicat in alio psalmo: timēs irā dei: Quo ibo a spū tuo: & quo a facie tua fugiā: Si ascēdero in celū tu ibi es: si descendero in infernum ades. Quocūq; iero: ibi te inueniam: & si irasceris: vltorem te inuenio: si placatus es: adiutorē. Nihil mihi ergo restat: nisi ad te fugere: non a te. Ut euadas hominē dominū quicūq; seruus es: fugis in ea loca vbi nō est dūs tuus: ut euadas deū: fuge ad dñm. Nā nō ē quo fugias deū. Presto sunt oia & nuda oipotentis oculis. Tu ergo mihi inquit esto domus refugij. Nā si saluus nō fuero quō fugio: Sana me & fugio ad te. Nā si me nō sanas: ābulare non possuz: fugere quō potero: Quo iret: quo fugeret si ābulare nō posset semiuuū in via sauciatus vulneribus latronū: Quē transiens sacerdos p̄terijt: trāsiens leuita p̄terijt: trāsiens samaritanus miseratus est: id ē ipse dñs q̄ miseratus est genus hūanuz. Samaritanus. n. custos interpretat: Et q̄s ē q̄ nos custodit si ille deserit: Adherito cū iudei cōuiciātes dicerēt: nōnevez dicim⁹ qz samaritanus es & demoniū habes: vnuz respuit: alterz amplexus est: Ego inq̄t demoniū nō habeo. Nō dixit: nō sū samaritanus: sic intelligi volēs nostrū se esse custodē. Miseratus ergo accessit: curauit: ad stabulū p̄duxit: impleuit circa eū misericordiā. Ille iā potest ambulare: potest & fugere. Quo fugeret nisi ad deū: vbi fecit sibi domū refugij: Quia fortitudo mea & refu-

gium meuz es tu: & p̄tore nomen tuū dux mihi eris & enutries me. Non p̄tore meritū meū: sed p̄tore nomen tuū: ut tu glorificeris: nō quia ego dignus sū: dux mihi eris ne aberrē a te. Et enutries me: ut validius sim ad māducandū escāz qua pascis angelos. Hic enim lacte nos nutrit: qui nobis celestē cibū pmisit: & vltus est materna misericordia. Sicut enim mater lactans eandē escā cui sumende idoneus infans nō est: per carnē traicit: & lac infundit. Hoc enim accipit puulus qd̄ acceptus erat ad mensaz: sed qd̄ per carnē traicitur p̄gruit paruulo. Sic dñs sapientiā suā ut lac nobis faceret carne indutus venit ad nos. Ergo corp⁹ chasti loquit: Et enutries me. **E**t educes me de muscipula ista quas occultauerunt mihi. Iaz passio significat: Educes me de muscipula ista quā occultauerunt mihi: nec sola illa passio est qua passus est dñs noster Iesus christus. Muscipulā suā diabolus tendit vsq; in finē: & ve illi qui in illā muscipulā cadit. Cadit autē omnis qui nō sperat in deū: qui nō dicit: In te dñe speraui nō p̄fundar in eternū: Et in tua iusticia erue me & exime me. Extēta est & parata muscipula inimici. Posuit in muscipula errorez & terrorez: errozē quo illiciat: terrozē q̄ frangat & rapiat. Tu claude ianuā cupiditatis contra errorez: tu claude ianuam timoris contra terrorez: & educes de muscipula. Huiusmodi pugne exemplū ipse tibi imperator tuus: qui p̄tore te etiā temptari dignatus est in se demonstrauit. Et p̄mo temptatus est illecebris: quia tēptata est in illo ianuā cupiditatis: quādo eū temptauit diabolus dicēs: Bice lapidib⁹ istis vt panes fiat: Adora me & dabo tibi regna ista. Mitte te deorsuz: qz scriptū est: Quia angelis suis mādauit de te: vt in manib⁹ tollant te: ne quādo offendas ad lapidē pedem tuū: Omnia hec per illecebrā cupiditatis temptat. At vbi clausaz ianuaz inuenit cupiditatis: in eo qui tēptabatur p̄ nobis: conuertit se ad temptandā ianuaz timoris: & preparauit illi passionez. Beniq; hoc dicit euangelista: Et cōsumata temptatione: diabolus recessit ab eo ad tempus. Quid est ad tempus: Tanq; reditus & tēptaturus ianuā timoris: quia clausam inuenit ianuam cupiditatis. Totum ergo corpus chasti temptatur vsq; in finem: Fratres mei: quādo iussus est nescio

quid contra christianos mali: simul impu-
 gebatur in hoc corpus totum impingebat.
 Unde dictum est in psalmo: **T**anquam cum
 harenæ maris impulsus sum ut caderem: et dominus
 suscepit me. **A** ubi finita sunt illa que totum
 corpus impingebat ut caderet: cepit te-
 ptatio esse per partes. **T**emptat corpus chri-
 sti: una ecclesia non patitur persecutionem: alia
 patitur. **N**on patitur furor imperatoris: et pati-
 tur furor mali populi. **Q**uante vastatio-
 nes a plebibus? **Q**uanta mala gesta sunt
 ecclesie a malis christianis: ab eis qui cap-
 ti sunt in illo retiaculo? **T**am multiplicati
 sunt ut periret naues in piscatione illa domi-
 ni ante passionem. **N**on ergo desunt pressure
 temptationis. **N**emo sibi dicat: non est tempus
 temptationis. **Q**ui sibi hoc dicit: paces sibi
 permittit. **Q**ui sibi pacem permittit: securus in
 vaditur. **T**otum ergo corpus christi dicat:
Educes me de muscipula ista quam occul-
 tauerunt mihi: quia educum est: et caput nostrum
 de muscipula quam absconderunt illi: quibus
 modo dicebat in euangelio: quia dicturi erant:
Hic est heres: venite occidam eum: et nostra
 erit hereditas: et in se sententiam dixerunt inter-
 rogati: **Q**uid faciet ille paterfamilias co-
 lonis malis: **M**alos male perdet: et vineam
 suam locabit alijs agricolis. **Q**uid et illud:
 non legistis: **L**apidem quem reprobauerunt edifi-
 cantes: hic factus est in caput anguli: **Q**uid
 est enim reprobauerunt edificantes: **H**oc autem
 eiecerunt extra vineam et occiderunt. **E**rgo
 erutus est et ille: caput nostrum sursum est: li-
 berum est. **H**eremus illi per dilectionem ut me-
 lius postea coglutinemur ei per immortalita-
 tem: et dicam omnes: **E**duces me de mus-
 cipula ista quam occultauerunt mihi. **Q**ui
 tu es pector meus. **A**udiamus vo-
 cem domini quam dixit in cruce. **I**n manus
 tuas commendo spiritum meum: **L**erte
 cum verba eius in euangelio: de isto psalmo
 cognoscimus: ipsum hic locutum fuisse non
 dubitemus. **H**abemus hoc in euangelio dic-
 tum: **I**n manus tuas commendo spiritum me-
 um: et inclinato capite reddidit spiritum. **N**on
 sine causa voluit verba huius psalmi sua
 esse: nisi ut te admoneret se locutum esse in
 hoc psalmo: **I**psum habere: cogita quomodo
 in illo psalmo se queri voluit per susceptio-
 nem matutina. **F**oderunt manus meas et pe-
 des meos: dinumerauerunt omnia ossa mea.
Ipsi vero considerauerunt et conspexerunt me:
 diuiserunt sibi vestimenta mea: et super ve-
 ste meam miserunt sortem. **U**t te admoneret in

se habere completum: in voce sua posuit caput
 ipsius psalmi: **D**eus deus meo ut quid me de-
 reliquisti: **E**t tamen voce corporis in se transi-
 guravit. **N**on enim unicum suum pater aliquando
 dereliquit. **R**edemisti me domine
 deus veritatis. **F**aciens quod promissisti: non
 fallens in pollitione sua deus veritatis.
Odisti obseruantes vanitatem: su-
 peruacue. **Q**uis obseruat vanitatem: **Q**ui
 timedo mori mentis. **T**imedo enim mori me-
 titur: et moritur antequam moriatur: qui ideo me-
 titur ut viuere. **N**on enim vis ne moriaris:
 et metris et morieris: et cum vitas unam mortem
 quam differre poteris: auferre non poteris: in-
 cides in duas: ut prius moriar in anima: po-
 stea in corpore moriar. **E**nde hoc nisi ob-
 seruando vanitatem: **Q**uia dulcis est tibi tran-
 siens dies: quia dulcia sunt tibi volentia tem-
 pora: unde nihil tenes: et insuper tu teneris.
Odisti obseruantes vanitatem superuacue.
Ego autem: **Q**ui non obseruo vanitatem.
In domino speraui: **S**peras in pecunia: ob-
 seruantes vanitatem: speras in honore et libi-
 mitate aliqui patris humane: obseruas vanita-
 tem. **S**peras in aliquo amico potente: obseruas
 vanitatem. **I**n his omnibus cum speras: aut tu
 expiras: et ea hic dimittis: aut cum viuis omnia
 pereunt: et in spe tua deficis. **H**anc vanitatem
 commendat **E**saïas dicens: **O**mnis caro fe-
 nitur: et omnis gloria eius quasi flos feni. **A**ruit fe-
 nitur: et flos eius decidit: verbum autem domini
 manet in eternum. **E**go autem non quomodo illi
 qui sperant in vanitates: et qui obseruant
 vanitates: sed in domino speraui: qui non
 est vanitas. **E**xultabo et iocundabor
 in tua misericordia. **N**on in mea iusti-
 cia. **Q**uia respexisti humilitates
 meas: saluam fecisti de necessitatibus
 animam meam. **N**ec conclusisti me
 in manus inimici. **Q**ue sunt necessi-
 tates: unde saluam volumus fieri animam no-
 stram: **Q**uis has enumeret? **Q**uis digne
 exaggeret? **Q**uis congrue vitandas fugien-
 dasque commendet: **P**rimo in genere humano
 dura necessitas: nescire cor alterius: male
 sentire plerumque de amico fideli: bene sen-
 tire plerumque de amico infideli. **O** dura ne-
 cessitas. **E**t quid facis ut corda inspicias?
Quod oculum affers: infirma et plangenda
 mortalitas? **Q**uid facis ut videas hodie
 cor fratris tui? **N**on habes quid facias?
Alia maior necessitas: nec tuum vides qua-
 le erit cras. **Q**uid iam dicam de necessi-
 tatibus ipsius mortalitatis? **N**on necesse

*Alia sic etiam inueniuntur
 transiuntis nota, sicut
 valebitur in mente.*

*vos qui sperant in pecunia
 sperant in vanitate
 iniquitate.*

se est: et nemo vult. Nemo vult quod neces-
se est. Nemo vult quod erit velis nolis. Bona
necessitas nolle quod non potest evitari. Nam
si fieri posset: nollemus utique mori. Et effici-
quidem angeli vellemus: sed commutatione
quadam non morte: sicut dicit Apostolus:
Edificationem habemus ex deo: domum si ma-
nufactam eternam in celis. Etenim in hoc in-
gemusculimus habitaculum nostrum quod de celo
est superindui cupientes: si tamen induti et
non nudi inveniamur. Etenim quid sumus in
hac habitatione ingemusculimus grauati: in
quo nolimus expoliari: sed supuesturi: ut ab-
sorbeatur mortale a vita. Volumus pene-
nre ad regnum dei: sed per mortem nolumus:
Et tamen dicit tibi necessitas: hac venies: hac
venire dubitas homo: cum hac ad te vene-
rit deus. Que sunt etiam necessitates vincere
darum vetustissimarum cupiditatum: et anno-
sarum malorum consuetudinum: Vincere consue-
tudinum dura pugna: nosti. Vides quod ma-
le facias: quod detestabiliter: quod infelicitur: et
faci tamen: Fecisti heri: facturus es hodie.
Si sic tibi displicet cum disputo: quomodo di-
splicet tibi cum cogitas: Et tamen factus es
hoc. Unde raperis: Quis te captivum tra-
hit: An illa lex in membris tuis repugnans le-
gi mentis tue: Llama ergo: Infelix ego ho-
mo: quis me liberabit de corpore mortis hu-
ius: Gratia dei per Jesum Christum dominum
nostrum. Et impletur in te quod modo diximus:
Ego autem in domino speravi: exultabo et iocun-
dabor in tua misericordia: quia respexisti hu-
militatem meam: salutem fecisti de necessitatibus
animam meam. Unde etiam facta est salua de ne-
cessitatibus anima tua: nisi quia respecta est
humilitas tua: Nisi prius humiliareris non te
exaudiret: qui te a necessitatibus liberaret.
Humiliatus est qui dixit: Infelix ego ho-
mo: quis me liberabit de corpore mortis huius:
Non sunt humiliati qui ignorantes dei iusti-
ciam et suam volentes constituisse: iusticie dei non
sunt subiecti. Nec conclusisti me in
manus inimici: Non vicini tui: non com-
possessoris tui: non eius cum quo militasti et
eum lefisti: aut forte in tua civitate iniuriam ei
fecisti. Isti enim tales sunt: per quibus orare
debemus. Alium habemus inimicum: diabolum
serpentem antiquum. Omnes morientes si be-
ne moriamur: ab eius manibus liberamur.
Quicumque enim male moriuntur: in suis iniqui-
tibus: in eius manibus concluditur: ut
cum illo in fine damnentur. Liberet ergo nos
dominus deus noster: de manu inimici no-

stri. Ille enim nos per cupiditates nostras
vult capere. Cupiditates autem nostre quam vali-
de sunt: et eis quando servimus: necessita-
tes vocantur. Liberante autem deo animam no-
stram de necessitatibus nostris: quid erit quod
in nobis teneat inimicus: ut concludamur
in manus eius: Statuisti in loco spa-
cioso pedes meos. Certe angusta via
est: laborant angusta est: amara lata est. Ea-
dem que angusta est: lata fit. In spacio-
so dicit posuisti pedes meos: ne angustiati pe-
des mei irent in se: et incurrendo in se deiecer-
ent me. Ergo quod ait: posuisti in spacio-
so pedes meos: plane fecisti mihi facile iusti-
ciam: que mihi erat aliquando difficilis. Hoc est
posuisti in spacio-
so pedes meos: Misere-
re mei domine quam tribulor: tristatus est in ira
oculus meus: anima mea: et veter me: quam
defecit in dolore vita mea et anni mei in ge-
mitibus. Sufficiat caritati vestre: adiuvata
te domino: fortassis implebimus debitum: ut et
psalmo pacto perficamur.

Sermo secundus de medio eiusdem psalmi.

A reliquos psalmi nostri reuertat inten-
tio: et nos ipsos agnoscamus in ver-
bis prophete. Quam si nos inspexerimus
in tempe tribulationis: gaudebimus in tem-
pore retributionis. Commendaveram carita-
ti vestre cum primas partes huius psalmi ex-
ponerem: quod Christus loquatur: et quod sit
accipiendus Christus totus cum capite et cor-
pore: non tacueram. Testimonium etiam scriptura-
rum: quantum mihi videtur satis idoneis luculen-
tisque firmaveram: ita ut omnino dubitari non
possit Christum esse caput et corpus: sponsus
et sponsam: filium dei et ecclesiam: filium dei fac-
tum filium hominis propter nos: ut filios hominum
faceret filios dei. Atque ita eorum duo in car-
nevina in sacramento magno: quia agnoscun-
tur duo in prophetis in voce una. Gratula-
tio superius expressa est ipsius dicentis: Re-
spexisti humilitatem meam: salutem fecisti de ne-
cessitatibus animam meam: nec conclusisti me in
manus inimici: statuisti in loco spacio-
so pedes meos. Gratulatio est liberati hominis
a tribulatione: liberatori membrorum Christi
ab afflictione et insidiis. Et rursus dicit:

Miserere mei domine quam tri-
bulor: In tribulatione utique angustia est.
Quomodo ergo posuisti in spacio-
so pedes meos: si adhuc tribulatur: Quomodo in
spacio-
so sunt pedes: An forte una quidem
vox est: quia unum quidem corpus: sed
in aliquibus membris spacium sentatur:

in aliquibus angustia: id est alij sentiunt
 facilitatē iusticie: alij laborāt in tribulatio-
 ne. Nā si nō alia mēbra illud: alia aliō pa-
 terent: nō diceret Apłs: Si patit vnū mē-
 brū: cōpatiuntur omnia mēbra. et si glori-
 ficatur vnū mēbrū: gaudent omnia mem-
 bra. Aliq̄ ecclie (verbi gratia) pacē habēt:
 aliq̄ in tribulatiōe sunt. In istis q̄ pacē ha-
 bent: in spacio sunt pedes: ille q̄ in tribu-
 latione sūt angustias patiunt. Sed et istos
 cōtristat illoꝝ tribulatio: et illos pax istoz̄
 solatur. Sic est enī vnus corpus vt nō sit
 discissio: nō aut facit discissionē nisi dissen-
 sio. Caritas aut cōpagē facit: cōpages cō-
 plectit vnitatē: vnitās seruat caritatē: cari-
 tas puenit ad claritatē. **Bicatur** q̄ ex q̄bus-
 dā mēbris: **Miserere mei dñe qm̄ tribulor.**
Cōturbat e in ira oculus me: aīa
 mea et veter me. **Querunt** vñ sit ista
 tribulatio: qm̄ liberat pauloante gaudere
 videbat iusticia quadā infusa sibi largiēte
 dono dei: et inde facto spacio pedib⁹ suis
 in latitudine caritat. **Un̄** q̄ ista existit tri-
 bulatio: nisi forte ex illo qd̄ dñs dic: **Qm̄**
abūdauit iniquitas: refrigescet caritas ml̄
toꝝ. **Primo** enī cōmēdata paucitate sc̄toꝝ
 rū: tanq̄ nullis rebus: multiplicata est ec-
 clesia: et capti sunt innumerabiles: de qui-
 bus p̄dictū erat: **Annūciaui et locut⁹ sum:**
multiplicati sunt sup̄ numez: **Qui** etiā na-
 uigia p̄merent: et retia rūperent: sicut est po-
 sitū in illa p̄ma piscatione ante passionem
 dñi. **Ex his** igitur multitudinib⁹ exaggera-
 tis: quib⁹ p̄ pascha sic reficiunt ecclesie: vt
 turbas ipoz̄ parietū recuset āgustia. **Quo**
mō autē nō tribuletur iste de hac multitu-
 dine: qm̄ videt ipsos implere theatra et am-
 phitheatra: q̄ pauloante ecclesias impleue-
 rūt: ipsos in neq̄cijs q̄ pauloate in laudib⁹
 dei: ipsos blalphemare deū: qui respōde-
 bāt amē deo. **Permaneat:** duret: nō defi-
 ciat etiā in multitudine copiosa iniquoz̄:
 qz̄ nec granū deficit in multitudine paleaz̄
 quousq̄ post vtilationē mittat in horreū:
 et ibi sit in societate sanctoruz̄: ne turbulēti
 aliqd̄ pulueri patiat. **Perduret** ergo: q̄a et
 dñs cū dixisset: **Qm̄** abūdauit iniq̄tās: re-
 frigescet caritas multoz̄: ne p̄nūciata ista
 abundātia iniq̄tatis: labarēt nutarētq̄ pe-
 des nostri: p̄tinuo **hic** cicit: qd̄ fideles erige-
 ret: quod cōsolaretur: atq̄ firmaret dicēs:
Qui pseuerauerit vsq̄ in finez: hic saluus
 erit. **Attende** itaq̄ istū quantū: mibi vide-
 tur in hac tribulatione constitutū: quādo

quidē positus in tribulatione quasi dolere
 deberet. Tribulatio enī dolorē habet con-
 gruū: iratum se dicit in tribulatione: et ait:
Miserere mei domine: qm̄ tribulor: con-
 turbatus est in ira oculus me. **Si** tribula-
 ris: quare irascaris: **Irascitur** iste peccatis
 aliens. **Quis** nō irascatur videns homi-
 nes cōfidentes ore deum: negātes morib⁹?
Quis nō irascatur vidēs hoies seculo ver-
 bis et nō factis renūciantes? **Quis** est qui
 nō irascatur videns fratres insidiātes fra-
 tribus: fidē nō seruātes osculo: qd̄ infigit
 in sacramētis dei: **Et** quis enumeret om-
 nia quibus irascit corpus chusti: quod in-
 tus viuit in spiritu chusti: qd̄ gemit tanq̄
 granū inter paleas: **Uix** enī apparent isti
 qui sic gemit: qui sic irascunt: quō vix ap-
 parent grana quādo area tritatur. **Qui**
 nescit quāte spice misse sint: putat totū pa-
 leā esse: et ex hoc qd̄ totū palea putat: inde
 magna massa purgabitur. In his ergo nō
 apparētib⁹ et gementib⁹ qui irascatur dicit
 alio loco: **Zel⁹ dom⁹ tue** cōmēdit me. **Bi-**
citur et alibi: quādoquidē videt multos mala
 facientes: **Tediū** detinuit me a pctōribus
 relinquētib⁹ legē tuaz. **Bicit** et alio loco:
Uidi insensatos et tabescebā. **Hec** aut ira
 metuēda est: ne tanta sit vt in odiū vertat.
Ira enī nondū est odiū. **Nā** irascaris filio
 et nō odisti filium: ei seruas hereditatē qui
 te sentit iratū: et ad hoc irascaris ne perdat
 qd̄ ei seruaueris: male euadēs morib⁹ pra-
 uis. **Ergo** ira nō est odiū: nō duz odimus
 eos quib⁹ irascimur: sed ista ira si māserit et
 nō cito euulsa fuerit: crescit et fit odiuz. **Id**
 vt recēs ira euellere: et in odiū nō p̄uerte-
 ref: hoc nos docet septura dicēs: **Nō** occi-
 dat sol sup̄ iracundiā vram. **Inuenis** aut
 aliqñ fratrem odio hñtē: et reprehendit irascen-
 tē: in illo est odiū: et in alio culpatur irā. **Ipsē**
 habet trabē in oculo suo: et reprehendit festu-
 cam in oculo fratris sui. **Sed** festuca ista et
 furculus nisi cito euellatur: trabes futura
 est. **Ergo** nō ait: **Extinctus** est oculus me
 pre ira: sed turbatus. **Nā** et si extinguitur:
 iam odiū est: nō ira. **Et** vide qz̄ extinctus
 est. **Hinc** ait **Joānes**: **Qui** odit fratrem suū:
 in tenebris est vsq̄ adhuc. **Anteq̄** q̄ eatur
 in tenebris cōturbatur oculus in ira. **Sed**
 cauendū est ne ira vertatur in odiū: et ocu-
 lus extinguatur. **Hoc** aut animaduertat
 vnusquisq̄ qui in pace: hoc ē in christo q̄
 pacē dei cōmēdauit vocatus est: et in cui-
 us natiuitate summa pax per angelū nū-

*Interpretatio Oculi mei in ira
 quod est in tribulatione et quia
 in seruatione dei et in
 qm̄ q̄ in agnitione et in
 sicut amans dei.*

*Interpretatio oculi mei in ira
 quod est in tribulatione et quia
 in seruatione dei et in
 qm̄ q̄ in agnitione et in
 sicut amans dei.*

124
 aduocatus

*medo oculi psalmi
 salu nra reuerat in
 bos agrosam in ver-
 dñi si nos inperem
 omes: gaudem in tem-
 e. Comendatā certā
 ne p̄s: b̄nus psalmi ex-
 tribus loquit: et quō sit
 de omes et capre et cor-
 p̄m: m̄s: cū scriptura
 f̄sane idonis luculē-
 a vt oino dubitat nō
 put et corpus: sponz
 et ecclesiā: s̄b̄ do: sic
 nos: vt filios hominū
 d̄q̄z: ita cū dicitur
 ito magno: q̄ amā-
 me in voc m̄: cū
 est et ip̄m: p̄
 tatē m̄: s̄b̄
 am m̄: s̄b̄
 statum: s̄b̄
 amāto: s̄b̄
 lib̄m: s̄b̄
 et m̄: s̄b̄
 et m̄: s̄b̄
 belam: s̄b̄
 pe: s̄b̄
 et m̄: s̄b̄
 dede: s̄b̄
 num: s̄b̄
 am: s̄b̄*

ciata est hoibus si p aliqua parua vel magna causa in odiu pruperit: nullā societate cū pace: hoc ē christo habere poterit: nisi p dignā emēdationē penitentie. Sequit̄ iste r dicit: Turbat̄ est p̄ ira oculus me⁹ aīa mea r venter me⁹: hoc ē turbata sūt interiora mea. Ventrē p̄ interiorib⁹ posuit. Aliqñ enī iniqs r puerb r a lege deuīatib⁹ r male viuētib⁹ irasci lz clamare nō lz. Cū irascimur r clamare nō possum⁹: interiora nostra turbātur. Tanta est enī aliqñ puerfitas vt nec corripī possit. **Quā defecit in dolore vita mea: r anni mei in gemitibus.** Defecit inquit in dolore vita mea. **Vicit Aplus:** Nunc viuimus si vos statis in dño. Quicūq; pfecti sunt ex euāgelio: r grā dei: nō hic viuūt nisi ppter alios. Nā vita eoz in hoc seculo eis nō est necessaria. Sed qz dispēsatio eoz alijs necessaria est: sit in eis qd̄ ait idē Apls: p̄cupiscentiā habens dissolui r esse cū christo: Multo enī magis optimū: manere aut̄ in carne necessariū ppter vos. Quā aut̄ videt homo ex dispositione sua: ex laborib⁹ suis: ex predicatione sua non p̄ficere hoies: infirmat̄ in egestate vita hominis. Clere miserabilis egestas r fames: qñquidē eos q̄ dño lucrāmur: quodā mō manducat ecclesia. **Quid ē manducat:** In corpus suū traicit. Quicqd̄ enī manducamus in corpus nostrū traicimus. Hoc agit ecclesia p̄ sanctos: Esurit quos lucrari vult: r quos lucrata fuerit aliquo mō manducat quodā mō. **Cui⁹ psonā gerebat Petrus:** qñ ei de celo submissus est discus: plen⁹ oibus aīalibus quadrupedib⁹: reptilibus: r volatilibus: quib⁹ generib⁹ oēs gētes significant. Prefigurabat dñs ecclesiā: qd̄ omnes gentes erat trāsuoratura: r in corpus suū couersura: r ait Petro: macta r manduca. **De ecclesia:** hoc ē Petre: qz sup̄ hanc petrā edificato ecclesiā meā: macta r māduca. **Pa⁹ macta:** r sic māduca. **Occide qd̄ sūt:** r fac qd̄ es. Cū ergo p̄dicat̄ euāgelium: r videt qui p̄dicat nō p̄ficere hoies: quare nō clamat: qñ defecit in dolore vita mea: r anni mei in gemitib⁹. **Infirmatus est in egestate vigor me⁹: r ossa mea coturbata sunt.** Anni nostri isti q̄s hic ducimus in gemitib⁹ sunt. **Uñ:** Quia abundauit iniquitas: refrigescit caritas multorū. In gemitib⁹ nō in claris vocibus. Quā videt ecclesia multos in puerfū ire: gemit⁹ suos deuorat apud se: vt dicat deo: **Gemit⁹**

meus nō est absconditus a te: In alio psalmo dicitur. Sed congruit huic r hoc dicere: gemitus me⁹ r si abscondit⁹ est ab hoibus: a te nō est absconditus. **Infirmat⁹ est in egestate vigor me⁹: r ossa mea: coturbata sunt.** De hac egestate sup̄ diximus. **Ossa vero fortes intelligunt eccle:** qui etiā si nō coturbantur p̄secutionib⁹ alienoz: coturbantur tñ iniquitatibus fratru. **Sup̄ oēs inimicos meos factus sum opprobriū r vicin⁹ meis nimii: r timor notis meis.** Sup̄ oīs inimicos meos factus sum opprobriū. Qui sūt inimici ecclesie: pagani: iudei: oibus peius viuūt mali christiani. **Etis videre q̄ oibus peius viuūt mali christiani:** De talib⁹ dicit p̄pheta Ezechiel: q̄a cōperantur farnētis inutilib⁹: pone paganos ligna eē siluatica extra ecclesiā: adhuc p̄t inde fieri aliqd̄ quō de lignis fabrilib⁹ est lignū fabro aptū: r si adhuc nodosū r curuū r corticosuz: tñ qd̄ doletur: ascietur: deplanet. r possit venire ad aliquā fabricā vsus hūani. **De farnētis aut̄ p̄cisus fabri nihil facere possunt:** ignis ea solus expectat. **Attēdite fratres:** cū siluatico ligno vbiq; p̄ponat̄ farnētū manens in vite: qz farnētū dat fructū: illud lignū nō dat fructū: p̄ciso tñ farnento de vite si cōparetur lignū siluaticū: intelligit̄ esse melius: qz de illo faber aliqd̄ facere potest: hoc aut̄ n̄ querit: nisi q̄ foco ministrat. **Attendens itaq; multitudinē male viuētiū in ecclesia:** sup̄ oēs inquit inimicos meos fact⁹ sum opprobriū. **Peius inquit viuūt mali in farnenti meis:** q̄s qui ad illa nunq; accesserūt. Latine aperte cur nō dicam⁹: vel qñ psalmus exponim⁹: **Et si alijs forte temporib⁹ dicere nō audem⁹: saltem necessitas exponēdi habeat libertatē corripēdi.** **Sup̄ oēs inquit inimicos meos fact⁹ sum opprobriū.** De talib⁹ dicit aplus Petrus: **Facta sūt illis posteriora: deteriora prioribus.** **Melius enī erat illis nō cognoscere viā iusticie:** q̄s cognoscētib⁹ retrosū reflecti a tradito sibi sancto mādato. Cū dic̄: melius erat illis nō cognoscere viam iusticie: nōne iudicauit meliores esse inimicos forl̄ positos: q̄s intus male viuētes: quib⁹ p̄mitur r grauaf̄ ecclesia: **Melius inqt̄ illis erat nō cognoscere viā iusticie:** q̄s cognoscētib⁹ retrosū reflecti a tradito sibi sancto mādato. **Beniq; vide q̄s horribili rei eos cōparauit.** **Cōtingit illis res veri puerb̄ij:** **Canis reuersus ad suū vomitum.** **Istis itaq;**

*De p̄s. quos p̄dicas ecclesia
sunt ecclesia: carna signi
fanti de mactatione*

talib⁹ cū sint plene ecclesie: nōne veraciter illic dicūt pauci: imo ex paucorū voce ipsa ecclesia: sup oēs inimicos meos fact⁹ sunt opprobriū: et vicinis meis nimis: et timor notis meis: Tūc enim meis nimis opprobriū fact⁹ sum: id est qui mihi iam appropin quabāt vt crederēt: hoc ē vicini mei nimis deterriti sunt: mala vita malorū et falso rum christianorū. Quos enim putat: fra tres mei velle esse christianos: et offēdi ma lis moribus christianorū. Ipsi sūt vicini q̄ iam appropinquabāt: et nimis opprobriū illis visi sum⁹. Timor fact⁹ sū notis meis. Timor inquit fact⁹ sū notis meis: Quia cū videt homo multos male viuentes: et de quibus bene sperabat: in multis male factis inuētos: timēt ne tales sūt oēs quos putabat bonos: et veniunt in suspicionem malā ppe omnes boni. Qualis vir: Quō cecidit: Quō inuētus est in illa turpitudi ne: in illo scelere: in illo facto malo: Putat ne tales sūt oēs: Hoc est timor notis meis: vtz ipsis quibus noti sum⁹: plerūq; i dubi um veniamus. Et nisi te p̄oletur qd̄ es: si aliquid es: non credis esse alterū talē. Cō solatur hominē qualiscūq; p̄sciētia: vt di cat sibi homo qui bene viuit: O tu qui mō vereris: ne tales sint omēs: tu talis es. Re spondet p̄sciētia tua: nō sūz. Ergo si tu ta lis nō est: solus es. Et tūc ne peior sit ista su perbia: q̄ illa nequicia. Noli solū te dice re. Nā et Helias aliq̄ tēdio multitudinis impiorū ait: Prophetas tuos occiderunt: altaria tua suffoderūt: et ego relic⁹ sū sol⁹: et querūt animā meā. Sed quid dic̄ illi re sponsum diuinū: Reliqui mihi septē mi lia viroz: qui nō curauerunt genua ante Baal. Ergo fratres inter hec scādala vnū est remediū: ne male sentias de fratre tuo. Humiliter esto qd̄ vis eū esse: et nō putab eū esse qd̄ nō es. Sed tū sit etiā not⁹ timor etiam expertis. Qui videbāt me fo ras fugerunt a me: Ignoscēdū esset si foras fugissent a me: q̄ nō videbāt me: etiā q̄ videbāt me foras fugerūt a me. S; si qui me nō videbāt: foras fugerūt a me: nec dicē dū ē foras fugerūt: qz int⁹ nō fuerūt. Si int⁹ fuisset: vidissent me: id ē cognouissent cor pus christi: cognouissent mēbra christi: co gnouissent vnitatē christi. Illud est magis gemēdū: illud omnino itolerabile: qz mul ti q̄ videbāt me foras fugerūt a me: id est q̄ cognouerūt quid eēt ecclesia: exierūt foras et hereses et scismata p̄tra ecclesias fecerunt.

Hodie hoīem inuenis (verbi gratia) natū in pte Bonati: nescit qd̄ sit ecclia: vbi na tus est B tenet: nō illi euellis p̄suetudinem quā sūxit cū lacte nutricis. Illū da qui vol uit quotidie i scripturis: qui legit: qui pre dicat. Ita ne tādē nō ibi videt: Postula a me et dabo tibi gentes hereditatē tuā et pos sessionē tuā terminos fre. Nō ibi videt: Cō memorabunt et cōuertent ad dñm vniuer si fines terre: et adorabūt i conspectu eius vniuerse patrie gentiū. Si vides ibi totius orbis vnitatē: quid foras fugis: vt nō solū ipse patiaris: verū et alijs facias cecitates? Qui videbāt me: id est qui nouerāt qd̄ sit ecclesia: qui etiā in scripturis intuebāt: fo ras fugerūt a me. Putatis enim fratres mei quia illi oēs qui fecerūt hereses p̄ loca et p̄ tes nō nouerāt in scripturis dei: quia eccle sia nō est p̄dicata nisi toto terrarū orbe dif fusa. Tere dico caritati vestre: certe omēs christiani sum⁹: vt christiani oēs dicimur: et omēs christi signo signamur. Obscurus dixerūt p̄phete de christo q̄ ē ecclesia: pu to p̄pterea quia videbāt in spū contra ec clesiam hoīes facturos esse p̄tulas: et de christo nō tantā litē habituros: de ecclesia magnas p̄tentiones excituros. Ideo il lud vñ maiores lites future erāt: plam⁹ p̄ dicatū et aptius p̄phetatū est: vt ad iudici um illis valeat: qui viderūt et foras fugerūt. Exempli gratia: vnū cōmemorabo: Abra am pater noster fuit: nō p̄pter p̄paginem carnis: sed p̄pter imitationē fidei. Iustus et placēs deo: p̄ fidē suscepit filiū sibi p̄mis sum Isaac de Sara sterili vxore sua in se nectute sua: iussus est imolare deo eundēz filiū: nec dubitauit: nec disceptauit: nec d̄ iussu dei disputauit: nec malū putauit qd̄ iubere optim⁹ potuit. Buxit filiū suū ad imolandū: imposuit ei ligna sacrificij: pue nit ad locū: crexit dexterā vt p̄cuteret: eo p̄hibēte deposuit quo iubente leuauerat. Qui obtēperauerat vt ferret: obtempera uit vt p̄ceret: vbiq; obediēs: nisi q̄ tūmid⁹. Ut tū impleret sacrificiū et sine sanguine nō discederet: inuētus est aries herēs i vepre cornib⁹: ipse imolat⁹ est: pactū ē sacrificiūz. Quere quid sit: Figura est christi iuoluta sacramētis. Beniq; vt videat discunt: vt videat p̄tractat: vt qd̄ inuolutū ē: euolua tur. Isaac tāq; fili⁹ vnic⁹ dilect⁹ figurā ha bens filij dei: portās ligna sibi: quō christ⁹ crucem portauit. Ille postremo ipse aries christū significauit. Quid ē enī herere cor

Velle notabile est hunc quod in dicitur

Industria Abrahami

Vide in ecclesia... aut...

nibus: nisi quodammodo crucifigat: Figura est ista de christo. continuo predicanda erat ecclesia: pronuntiato capite: pronuntiandum erat et corpus. **Le-**git spiritus dei: cepit deus ad Abrahamam predicare velle ecclesiam et tulit figuram: christum figurate predicabat: ecclesiam apte predicavit: **Aut** enim ad Abrahamam: Quia obaudisti vocem meam et non pepercisti filio tuo dilecto propter me: benedicentes benedicam te: et implendo implebo seminum tuum sicut stellas celi: et arenam maris. et bene dicent in semine tuo omnes gentes terre. **Et** pene ubique christus in aliquo involuto sacramento predicatus est a prophetis: ecclesia apte: ut videret illam: et quae futuri erant contra illam. et impleretur in eis ista nequitia quam dixit per prophetas. **Qui** videbant me foras fugerunt a me. **Ex** nobis exierunt: si non erant ex nobis. **Hoc** dicit Johannes de illis dixit. **Oblitus** sum tantum mortuum a corde. **Oblitus** sum: in oblivionem veni: obliti sunt me illi qui videbant me. **Obliti** sunt mei: et sic mei obliti sunt tantum mortuus fuerim a corde ipsorum. **Oblitus** sum tantum mortuum a corde. **Factus** sum tantum vas perditum: **Quid** est hoc? **Factus** sum tantum vas perditum: Laborabat iste et nulli perderat: vidit se vas esse et nulli perdesse et se tantum vas perditum dicit. **Quoniam** audivi vituperationem multorum accolebam in circuitu. **Adulti** accolunt in circuitu meo: et reprehendunt me quot die. **Quanta** mala dicunt in malos christianos: quae maledicta perveniunt ad omnes christianos: **Numquid** enim dicit: quae maledicit: aut quae reprehendit christianos: ecce quod faciunt non boni christiani: sed ecce quae faciunt christiani: non sepat: non discernit. **Illi** tamen ista dicunt quae accolebant in circuitu: id est circueunt: et non intrant. **Quare** circueunt et non intrant: **Quia** rotas terpis amat. **Non** intrant ad veritatem: quia non amant eternitatem: temporalibus dediti tantum rote perstricti: de quibus alibi dicit: **Spone** principis eorum ut rotas: et alibi: **In** circuitu impij ambulat. **Quoniam** congregarent ipsi filium adversum me: ut acciperet animam meam periclitati sunt. **Quid** est ut accipient animam meam periclitati sunt: **Ut** sentirem pravitatem eorum. **Illis** enim qui maledicunt: et non intrant parum est: quia non intrant: et eijcere hinc volunt vitupando. **Si** eicerint te de ecclesia: acceperunt animam tuam: id est tenuerunt conscientiam tuam: et eris in circuitu tuo: non in mansione. **Ego** autem inter haec opprobria: inter haec scandalum: inter haec mala: inter istas seductiones: foris iniquitates: et peruersitates intus: cum attenderem homines iustos: et

querere quos imitarem: et dixerem: **Quid** feci? quod periclitati inveni? **Ego** autem in te speravi domine: **Nullum** salubrum: nihil securus. **Uol**ebas imitari nescio quem: iuvenisti illum non bonum. **Tolle** imitationem hanc. **Alia** quaesisti: nescio quid displicuit tibi. **Tertium** quaesisti: et ipse non placuit: **Numquid** quod et ille displicuit: et tu peribis? **Tolle** ab homine spem: quia maledictus omnis qui spem suam ponit in homine. **Si** attendas ad hunc hominem et cum queris imitari et ex illo perdere: adhuc lacte vis nutriri: et fies mamotreptus: quales dicunt pueri qui disugunt quod non decet. **Etenim** lacte uti tanquam per carnem velle sibi cibum trahere: hoc idem est per homines vivere. **Idoneus** esto ad mensam: unde capere vult ille cepit. aut fortasse non cepit. **Fort** vtiliter et in malum incidisti quem bonum putasti: ut in vberem quasi materno amaritudinem inuenires: et ea offensione repellereris: et ad cibum validiore imitareris. **Faciunt** enim haec nutrices mamotrepti: ut aliqua amara ponant in papillis suis: quibus offensi puuli ab vberem resiliunt et ad mensam inbient. **Ergo** dicat: ego autem in te speravi domine. **Dixi** tu es deus meus. **Tu** es deus meus: recedat Bonatus: recedat Cecilianus: nec ille nec iste meus deus est: **Non** ad hominis nomen ambulo: christi nomen teneo. **Ipse** Paulus audi dicens: **Numquid** Paulus pro vobis crucifixus est: aut in nomine Pauli baptizati estis? **Perire** si essem de parte Pauli: quomodo non peream si fuerim de parte Bonati? **Propterea** recedat humana nomina: humana crimina: humana signeta **In** te domine speravi: dixi tu es deus meus. **Non** homo quisquam: sed tu es deus meus. **Unus** deficit: unus proficit: deus meus non deficit neque proficit. **Nec** habet quo proficiat profectus: nec habet unde deficiat eternus. **Dixi** domino deus meus es tu. **In** manibus tuis sortes mee. **Non** in manibus hominum: sed in manibus tuis. **Quae** sunt iste sortes: **Quare** sortes: **Audito** nomine sortium: non debemus sortilegos querere. **Sors** enim non aliquid mali est: sed res est in dubitatione humana divina indicans voluntatem. **Non** et sortes miserunt apostoli: quoniam Judas tradito domino perijt. **Et** sic de illo scriptum est: abiit in locum suum: cepit queri quos in loco eius ordinaret. **Electi** sunt duo iudicio humano: et electus de duobus unus iudicio divino. **De** duobus profuit est deus quae nam ipsorum esse vellent: et cecidit sors super Adathiam. **Quid** igitur est in manibus tuis sortes mee: **Sorte** dixi quod tu ego existimo: gratiam qua saluati sumus. **Quare** sortis nomine appellat gratiam dei: **Quia** in sorte non est de-

Adhuc vultus est...

Acta...

Marginal notes on the right side of the page, including the word 'Psalmus' at the top and various smaller annotations.

ctio h̄ volūtas dei. Nā vbi dicit: iste facit: iste si facit: merita p̄siderant: et vbi merita cōsiderant electio est: nō fors. Quā autē de nulla merita nra iuenit: sorte volūtatē sue nos saluos fecit: q̄ voluit: nō q̄ digni fuimus. Hec est fors. Merito tunica illa dñi desup̄ texta q̄ significat caritatē eternitatē: cū diuidi a p̄secutorib⁹ nō posset: fors sup̄ eā missa est: ad quos puenit: eos significauit q̄ vident ad sortē puenire sc̄toꝝ. Gratia salui facti estis p̄ fidē ait Ap̄ls Gratia salui facti estis p̄ fidē: et h̄ nō ex vobis. Et de sorte et h̄ nō ex vobis sed dei donuz est: nō ex operib⁹ quasi vos h̄n feceritis vt ad hoc accedere digni essetis: non ex operib⁹ ne forte quis extollat. Ip̄s em̄ sum⁹ signē tuus: creati in christo Iesu in opib⁹ bonis. Hec quodā mō fors occulta est: voluntas dei in hūano genere fors ē: fors veniēs de dei occulta volūtatē: ap̄d quē nō est iniquitas. Nō em̄ ille p̄sonas accipit: sed occulta illi iusticia tibi fors est. Attendat itaq̄ caritas vestra: videte hoc ip̄m quēamodū firmes ab ap̄lo Petro: cū simō ille magus baptizat⁹ a philippo: adhereret ei: credēs miraculis diuinis factis in conspectu suo: Venerūt apli ad samarias vbi crediderat etiā ip̄e mag⁹ et vbi fuit baptizat⁹: et imposuerūt apostoli man⁹ hoib⁹ baptizat⁹: et acceperūt spiritū sc̄tū: et ceperūt linguis loqui. Admirat⁹ est ille et obstupescit tāto diuino miraculo: qd̄ ad impositionē hūanarū manūū venit sp̄s sc̄tū et impleuit hoies: et desiderauit istā: nō gratiā sed potētā: nō vñ liberaretur sed vñ extolleretur. At vbi desiderauit h̄: et impleuit sup̄bia cor eius et diabolica impietas et celsitudo deiiciēda: ait Ap̄ls: Quātā vult pecuniā a me accipere: vt et ad meaz impositionē manūū accipiant hoies spiritū sc̄tū: Qui q̄rebat secularia: qui in circuitu accolebat: pecunia putauit posse se emere donum dei. Qui se putauit pecunia cōparare spiritū sc̄tū: etiā ap̄los auaros arbitrat⁹ est: sic erat ip̄e impius et sup̄b⁹. Cōtinuo peti⁹: pecunia tua inq̄t tecū sit i p̄ditionē: q̄ existimasti donū dei pecunia cōpari. Nō est tibi pars neq̄ fors i fide hac: id est nō p̄tines ad istā gratiā quā gratis oēs accepim⁹ qui pecunia te putas emere qd̄ gratis dat. Ex eo autez qd̄ gratis dat: fors vocatur. Non est tibi fors neq̄ ps i fide hac. Ista dixi: ne expauescerem⁹ qd̄ ait: In manibus tuis sortes mee. Que sūt em̄ sortes: Hereditas ecclie.

Quousq̄ est hereditas ecclie: Inter quos fines: Usq̄ ad oēs fines. Dabo tibi gētes hereditatē tuā: et possessionē tuaz fines terre. Nō mihi q̄ p̄mittat hō nescio quā p̄tūculā: de⁹ me⁹ in manibus tuis sortes mee. Iā sufficiat caritati vestre: qd̄ restat i noie dñi crastina die ip̄o adiuuāte reddem⁹.

Sermo. iii. de fine eiusdē psal.

Quod de psalmo restat vñd̄ duos iā sermōes habuim⁹: aliq̄ntum est ampli⁹ q̄ tertia ps: et vident⁹ nob̄ hodie debitū esse cōplendū. Cū peto caritatē vestrā vt libēter audiat nos. In verb̄ em̄ ei⁹ planiorib⁹ nō est imorari necē: vt ea nos teneāt: q̄z ē necessitas exponēdi. Ab̄ta em̄ sūt animis fidelīū sp̄ote occurrētia: multa q̄ breui admonitōe op⁹ h̄nt: quedaz vero et ea rarioꝝa quib⁹ insudādū est vt possint intelligi. Ut ergo temp⁹ sufficiat virib⁹ et nris et vestris: videte q̄ apta sūt hec. Et nobiscū poti⁹ agnoscite: et in his nobiscūz deū laudate. Et si orat psalm⁹: orate. Et si gemit: gemite. Et si gratulat⁹: gaudete. Et si sperat: sperate. Et si timet: timete. Omnia enī q̄ hic p̄scripta sūt: speculū nostrū sunt.

Alia s̄ta. t manu.

Eruē me de manib⁹ inimicorū meorū: et a p̄secutorib⁹ me. Dicam⁹ h̄: vnusq̄sq̄ de inimicis suis dicat h̄. Bonū est em̄ et orare debem⁹ vt nos de⁹ eruat de manib⁹ inimicorū nrorū. Sed intelligēdi sūt inimici p̄ quib⁹ orādū sit: et q̄ quos orādū sit. Inimici hoies qualescūq̄ fuerint non sūt odio h̄ndi: ne cū odif malus quē patif maluz: sint duo mali. Diligat bon⁹: et quē patif malū: vt vel vn⁹ sit mal⁹. Illi inimici sūt q̄ quos orādū est diabol⁹ et angeli eius: ip̄i nobis inuidēt regnū celoz: ip̄i nolunt vt nos ascēdam⁹ vñ illi deiecti sūt: ab his orem⁹ erui aiām nram. Nā et q̄ aduersus nos hoies icitant: vasa ip̄oz sūt. Proinde Paul⁹ ap̄ls admonēs nos: q̄ cauti esse q̄ inimicos debeam⁹: ait suis dei qui tribulationēs patiebant⁹ vtiq̄z seditionib⁹ improbitatib⁹ inimicitijz hoim: Nō ē vobis coluctatio aduersus carnē et sanguinē: id est nō aduersus hoies s̄ aduersus p̄ncipes et potestates et rectores mūdi. Cui⁹ mundi: Celi et terre. Absit. Hui⁹ mūdi rector non est nisi creator. S̄z quē dicit mūdū: Amatores mūdi. Beniq̄z addit et exponit: qd̄ dico mūdi tenebrarū haz. Quarū vtiq̄z tenebrarū: nisi infidelīū et impioꝝ: Nā ex impijs et infidelib⁹ cū eēt facti pij et fideles: sic eos alloq̄t idē Ap̄ls. Fuisitis enīz aliq̄n

tenebre: nunc aut lux in dño. Aduersus spiritalia inquit nequie i celestib: aduersus diabolū z ei' angelos dimicatis: hostes vestros nō videtis z vincitis. Erue me d manib' inimicoy meoy: z a psequētibys me.

Illustra faciē tuā sup seruu tuū: saluum me fac in tua misericordia.

Supius dicebam' si meminit hesterne disputatōis caritas vestra: quicūq; affuistis: om̄ illi maxie psequūt eccliam q̄ christiani uolūt bñ uiuere. Per hos em̄ opprobriuz bz ecclia: et ab his inimicitias sustinet: qñ corripit: qñ male uiuere nō pmittunt: qñ cum eis vel verbo agitur: ipsi mala in suis cordib' meditant: z erūpēdi occasionē requirūt. Inter hos gemēs iste: et si volum' nos sum': q̄ p̄s sūt ip̄i: et inter multitudinē eoy vix apparēt boni tanq̄ grana in area: de quib' tūc purgat' horrea replēda sūt dñi. Ergo inter hos genuit' iste ait: **Illustra faciē tuā sup seruu tuū.** Cōfusio enī q̄ dā putat cū oēs christiani dicunt: z q̄ bene viuūt z q̄ male viuūt: oēs vno caractere signātur: omnes ad vnū altare accedunt: omnes eodem baptismo abluūtur: omnes eandē orationē dñicam pferūt: oēs hīsdē mysterijs celebrādis interfūt. Qñ discernūt q̄ genuit' z a quib' gemat: nisi illustret ille faciē suā sup seruu suū: **Quid est q̄: illustra faciē tuā sup seruu tuū?** Appareat qz p tinea ad te: nec sic dicat z christian' impi' qz ptinet ad te: ne sine cā tibi i alio psalmo dixerit: **Judica me de' z discerne cām meā de gēte nō scā.** Qd̄ ibi dixit: **discerne cām meā: h̄ dic' h̄: illustra faciē tuā sup seruu tuū: Et tūc ne z ip̄e supbiat z q̄ si se iustificare videat: adiūgit z ait. Saluum me fac i tua misericordia: h̄ est nō in mea iusticia: n̄ in meis meritis: s̄ in tua misericordia: Nō qz ego sū dign': s̄ qz tu misericors es. Noli me audire s̄m iudiciariā seueritatē: s̄ s̄m misericordissimam bonitatē. Saluum me fac in tua misericordia.** **Dñe nō pfundar qm̄ iuocauit te.** Magnā cām dixit: ne cōfundat qm̄ iuocauit. **Uis vt pfundat qui iuocauit te: Uis vt dicat: vbi est d̄ quo psumpsit: Quis aut etiā ip̄oy impioy nō iuocat deū: Nisi q̄ pprio mō qdā diceret iuocauit te q̄ nō possit cōis esse cū mltis: nllō mō de hac iuocatiōe tātā mercedē auderet exigere. Rñderet em̄ illi de' qdāmō in cogitatiōe z diceret: **Quid a me peti vt nō pfundar? Quare? Quia iuocasti me. Nōne q̄tidie hoies vt impleāt forte adulteria q̄ cō****

cupiscūt iuocāt me: Nōne q̄tidie hoies vt moriāt illi a quib' expectāt hereditatē iuocāt me: Nōne q̄tidie hoies q̄ fraudē cogitāt vt eā pspero exitu cōpleāt iuocāt me: **Quid ergo est qd̄ p magna mercede exigit vt dicas: nō pfundar qm̄ iuocauit te. Inuocāt quidē illi: s̄ nō iuocāt qdē te Inuocas deū: qñ in te vocas deū. Hoc est em̄ illū iuocare: illū in te vocare: qdāmō em̄ in domū cordis tui iuitare. Nō aut auderes tm̄ patrēfamilias iuitare: nisi nosses ci habitaculū pparare. Si em̄ tibi dicat de': **ecce iuocasti me venio ad te: q̄ intrabo: Tātas sordes psciētie tue sustinebo: Si seruu meū in domū tuā iuitares: nōne p̄ eam mūdare curares: Inuocas me i cor tuū: z plenū est rapinis. Quo iuocat de' plenū ē blasphemijs: plenū ē adulterijs: plenū ē ira z fraudib': plenū ē mal' p̄cupiscētijs: z insup plenū est iuidia z iuocas me: Be talib' deniq; qd̄ ait alio loco ps. **Beū nō inuocauerūt. Et vtiq; iuocauerūt: nec tūc inuocauerūt. Breuiter dico: qm̄ nata est q̄stio vt tātā mercedē exigat hō allegās vnū meritū: dicēdo: qz iuocauit te. Cū videam' a tā mult' mal' iuocari deū nata ē questio: vñ n̄ trāseūdū ē. Bico q̄ breuif' hōi auaro: **Inuocas deū: Quare iuocas deū: Ut det tibi lucy. Lucy q̄ iuocas nō deū: qz h̄ lucy qd̄ p̄cupiscit: nō potes h̄re p seruu tuū: nō potes h̄re p colonū tuū: p clientem tuū: p amicū tuū: p satellitē tuū: iuocas deū: ministrū lucri tui facis deū. Uiluit tibi deus. Uis iuocare deū: **Gratis inuoca: Quare an parū est tibi si te impleat ip̄e de': Deus si ad te veniat sine auro z argēto: nō vis illū: Quid q̄ tibi d̄ his: q̄ fec' de' sufficit: cui de' ip̄e nō sufficit: Ad merito q̄ rogat iste: nō p̄fundar qm̄ iuocauit te. Inuocate dñm fr̄es si nō vultis pfundi. Cōfusiōnē em̄ quādam timet iste: de q̄ in supiorib' psalmi locut' ē: **In te dñe sp̄aui nō pfundar in eternū. Nā vt sciatis qz istā pfusiōnē timet: quid addidit cū dixisset: nō pfundar i eternū: qm̄ inuocauit te: **Erybescāt impij z deducāt in infernū. Cōfusiōnē vtiq; illā inefnū. Aduta' efficiātur labia dolosa.**************

Que loquit' aduersus iustu iniquitate: in supbia z p̄temptu. Iustus iste chustus est: **Adulta labia loquit' aduersus eū iniquitatē in supbia z p̄temptu. Quare in supbia z p̄temptu: Quia p̄temptibilis supbis apparuit: qui tā humilis venit. Nō vis vt cōtemnat ab eis q̄ honores**

Character filia
sancti Hieronimi
in uerba lege

videtur
delegare
inuenitur

Alentium
vultus
p̄tentu

Amorū
inuenit

Zilia lra.
fiant.

Zilia lra.
fiant.

Alentium
vultus
p̄tentu
Amorū
inuenit
Zilia lra.
fiant.
Zilia lra.
fiant.

amāt: ille q̄ tātas ptumelias accepit: Non
 vis vt cōtemnat ab his qui p magno ha-
 bent istam vitam: ille qui mortu⁹ est: Non
 vis vt ptēnat ab eis qui quasi damnatio-
 nis mortē turpē putāt: ille qui crucifix⁹ est:
 Nō vis vt ptēnat a diuinit⁹: ille q̄ paup
 em vitā gessit i mūdo cū eēt creator mūdi:
 Dia ista q̄ amāt hoīes: qz noluit illa habe
 re chris⁹: vt nō bñdo ostenderet ptēmen-
 da: nō qz in potestate nō habuit possiden-
 da: oēs q̄ amant hec ptēnunt illū. Et q̄cū-
 qz voluerit seruoꝝ ei⁹ sequi vestigia ei⁹: vt
 ambulet ⁊ ipe in ea humilitate in qua didi-
 cit ambulasse dñm suū: ptēnit in chris-
 to quasi mēbrū chris-⁹: ⁊ cū caput ⁊ mēbra cō-
 tēnunt: tot⁹ ipe chris⁹ ptēnit: qz totus ipse
 iust⁹ est caput ⁊ corp⁹. Et necesse est vt ptē-
 nat tot⁹ ipse chris⁹ a supbis ⁊ impijs vt si-
 at illis qd̄ dī: Muta efficiant labia dolo-
 sa q̄ loquunt aduersus iustū iniquitatē in su-
 perbia ⁊ cōtemptu. Qñ efficiunt muta la-
 bia ista: In b̄ seculo nūq̄. Quotidie cla-
 mātr ptra chris-⁹ianos maxie humiles: quo-
 tidie blasphemāt: quotidie latrāt: augent
 linguis suis penas: q̄b⁹ apud inferos siti-
 ant: ⁊ aque stillā sine cā desiderēt. Nō ergo
 nūc muta efficiūt labia istoz. S; qñ: Qñ
 traducēt eos ex aduerso iniquitates eoz: sic
 dicūt in libro sapiētie: Tūc stabunt iusti in
 magna pstantia aduersus eos q̄ se angustia-
 uerūt. Tūc dicēt illi: Hi sunt q̄s aliqñ ha-
 buim⁹ in risu ⁊ in similitudine improperij.
 Quō cōputati sūt inter filios dei: ⁊ infan-
 ctos fors illoꝝ est. Nos insensati: vitā illo-
 rū estimabam⁹ insaniā. Tūc efficiūt labia
 muta eoz q̄ loquūt aduersus iustū iniquitatē
 i supbia ⁊ ptemptu. Nō em̄ dicūt nobis:
 Ubi est de⁹ vester: Quid colitis: Quid vi-
 detis: Creditis ⁊ laboratis: certū est qd̄ la-
 boratis: incertū est qd̄ speratis. Qñ vene-
 rit certū qd̄ speram⁹: muta efficiunt labia
 dolosa. Proinde vide qd̄ seq̄t: qz muta ef-
 ficiūt labia dolosa q̄ loquunt aduersus iu-
 stū iniquitatē in supbia ⁊ ptemptu. Atten-
 dit iste qui sic gemit: videt bona dei intus
 in spiritu dei: videt hec bona q̄ in occulto
 vident: sed ab ip̄s nō vident. Videt eos
 ppterea loqui aduersus iustū iniquitates in
 supbia ⁊ ptemptu: qz bona h̄ seculi vide-
 re norūt: bona aut̄ futuri seclī nec cogitare
 sciūt. Sed vt cōmendaret ip̄a bona futuri
 seclī hoīb⁹ q̄s iubet tolerare: nō amare p̄fē-
 tia: exclamauit ⁊ addidit. **Q̄ multa
 multitudo dulcedinis tue domine.**

Alia lra.
t q̄ magna.

Hic hō impi⁹ si dicat: vbi est ista multitudo
 dulcedinis: rñdebo. Quō tibi ostēdā mul-
 tudinē h̄ dulcedinis: qz palatū de febre
 iniquitatis pdidisti. Mel si nō nosset q̄ bñ
 saperet: nō clamares nisi gustasses: palatū
 cordis nō habes ad b̄ bona gustāda: quid
 tibi faciā: Quō ostēdā: Nō est cui dicā:
 Gustate ⁊ videte qm̄ suavis est dñs. Q̄
 multa multitudo dulcedinis tue dñe. Quā
 abscondisti timētibus te. Quid est ab-
 scōdisti illis: Seruasti illis non negasti: vt
 soli ad eā pueniāt. Bonū est em̄ qd̄ iustis
 ⁊ impijs nō pōt eē cōe: vt timēdo pueniāt.
 Q̄ diu em̄ adhuc timēt: nōdū ⁊ ip̄i puene-
 rūt: s; credūt se puenturos: ⁊ a timore icipi-
 unt. Nihil em̄ dulci⁹ ē immortalitate sapie: s;
 iutiū sapie timor dñi. Quā abscondisti timēti-
 b⁹ te. **Perfecisti aut̄ sperantib⁹ in
 te: in conspectu filioꝝ hominū. Nō
 pfecisti in p̄spectu filioꝝ hoīm: s; sperantib⁹
 in te: in p̄spectu filioꝝ hoīm: id est eis pfeci-
 sti dulcedinē tuam: qui sperāt in te: in p̄spe-
 ctu filioꝝ hoīm: Quō dic dñs: Qui me ne-
 gauert corā hoīb⁹: negabo ⁊ ego illū corā
 patre meo. Ergo si speras in dño corā ho-
 minib⁹: spera ne forte abscondas ip̄az spem
 tuā in corde tuo ⁊ timeas p̄fiteri cuz tibi p
 crimine obijciat: qz chris-⁹ian⁹ es. Cui aut̄
 mō obijciat: qz chris-⁹ian⁹ est. Tā pauci nō
 chris-⁹iani remāserūt vt eis magis obijciat
 qz chris-⁹iani nō sūt: q̄ ip̄i audeāt aliquib⁹
 obijcerere: qz chris-⁹iani sūt. Tū dico vobis
 fratres mei: incipe q̄cūqz me audis viue-
 re quō chris-⁹ian⁹: ⁊ vide si nō tibi obijciat
 a chris-⁹ianis: sed noie: nō vita: nō morib⁹.
 Nemo sentit nisi q̄ expt⁹ est. Ergo intēde:
 intuere qd̄ audis. Uis viuere vt chris-⁹ia-
 n⁹: Uis seq̄ vestigia dñi tui: Obijciat tibi:
 erubescis ⁊ erubescēdo dimittis: Uis pdi-
 disti: videris tibi corde credidisse ad iusti-
 ciā sed pdidisti: ore p̄fessio fit ad salutē. Si
 q̄ vis ābulare viā dñi: etiā incōspectu ho-
 minū: spera in deū: id est noli erubescere d̄
 spe tua. Quō viuūt i corde tuo: sic habitet
 in ore tuo: qz nō sine causa signū suū chri-
 stus in frōte nobis figi voluit tanq̄s in sede
 pudoris: ne chris-⁹ti opprobrio chris-⁹ianus
 erubescat. Hoc q̄ in cōspectu hoīm si fece-
 ris: si inde corā hoīb⁹ nō erubueris: si in cō-
 spectu filioꝝ hominū nec ore nec factis
 chris-⁹tū negaueris: spera tibi pfici dulcedi-
 nē dei. Quid seq̄t: **Abscondes eos
 in abscondito vultis tui. Qualis ē lo-
 cus iste: Nō dixit abscondes eos i celo tuo:****

Alia lra.
t q̄ sperat.

*Vixit autem p̄fectus p̄fectus
 ip̄i nō dicit qd̄ p̄fectus
 tunc p̄fectus p̄fectus p̄fectus
 p̄fectus p̄fectus p̄fectus p̄fectus
 p̄fectus p̄fectus p̄fectus p̄fectus*

Alia lra.
t faciei tue.

quid hoc dicitur
de pinguetudine

nō dixit: abscondes eos in paradiso: nō dixit:
abscondes eos in sinu abrae. Multis enī sī
delib^o loca futura scōz: in sc̄ptur̄ sanctis
posita sūt. Ulescat totū q̄cqd̄ p̄ter deū ē:
q̄ nos tuet̄ i loco vite hui^o: ip̄e post istā vi-
tā sit loc^o noster: qz̄ r̄ iste ps̄. h̄ ei ait sup̄.
Esto mihi in deū p̄tectorē: r̄ i domū refu-
gij. Ergo erim^o i vltu dei absconditū. Quis
sinus ē i facie dei: a me expectatis audire:
Purgate cor: vt ip̄e illuminet: r̄ quē iuoca-
tis intret. Esto dom^o ei^o r̄ erit dom^o tua: ha-
bitet in te: r̄ tu habitab in eo. Si enī excepe-
ris i h̄ seclō corde tuo: ille p^o h̄ seclm̄ excipi-
et te vultu suo. Abscondes inq̄t eos. Ubi:
In abscondito vult^o tui. A cōturbatiōe
hoīm: Ibi enī nō p̄turbāt cū abscondūt:
In abscondito vult^o tui: nō p̄turbant. Pu-
tas est q̄s̄q̄ ita felix i h̄ mūdo: vt cū ceperit
audire opprobria hoīm: p̄pter qd̄ ch̄risto
seruit: fugiat ad deū corde: r̄icipiat spem
habere in dulcedine ip̄ius: r̄ a p̄turbatiōe
hoīm: a quib^o audit opprobria: intret i vultū
dei cū p̄sciētia sua: Intra plane: s̄ si ha-
beat cū quo intret: id est si non sit onerosa
ip̄a p̄sciētia: si nō illi faciat sarcinā gr̄ades:
ad angustā ianuā: Abscondes q̄ eos in ab-
scōdito vult^o tui a p̄turbatiōe hominum.

Proteges eos i tabernaculo tuo:
a p̄tradictiōe linguaz. Aliqñ absco-
des eos i abscondito vult^o tui: a cōturbati-
one hoīm: vt p̄sus in eis p̄turbatio hūa-
na deinceps esse nō possit. S̄ interim cuz
p̄grinat i h̄ seclō: qz̄ mltas patiūt̄ linguas
p̄dicētes: q̄ tibi seruiūt: qd̄ eis facis: Pro-
teges eos i tabnaculo tuo. Quid ē tabnacu-
lū: Ecclia h̄o t̄pis. Tabernaculū iō dicit:
qz̄ adhuc in hac terra p̄grinat. Taberna-
culū enī habitaculū est militū: i expeditio-
ne positor. Ip̄a dicit̄ tabernacula: Bom^o
nō est tabernaculū. Pugna in expeditiōe
peregrin^o: vt salu^o fact^o i tabernaculo: glo-
riosus recipiat̄ i domū. Erit enī i celo do-
m^o tua et̄na: si mō bñ in h̄ tabernaculo vi-
xeris. Ergo in h̄ tabernaculo p̄teges eos
a p̄dictiōe linguaz. Cōtradictū lingue mul-
te: diuersē hereses: diuersa sc̄ismata perso-
nat: lingue mlte p̄dicūt̄ v̄aci doctrine. Tu
curre ad tabernaculū dei: eccliam catholi-
cam tene: a reglā veritat̄ noli discedere: et
p̄ger̄ i tabernaculo a p̄dictiōe linguaz.

Alia lra.
i munita.

B̄ndict^o dñs: qm̄ mirificauit mi-
sericordiā suā in ciuitate circūstā-
tie. Que est ciuitas circūstātie: In iudea
p̄pls dei erat posit^o: q̄si i medio mūdo: vbi

dicebant laudes deo: ei^o sacrificia offere-
bant: vbi p̄phetia nō cessabat canēdo fu-
tura. q̄ nō videm^o impleri. Iste p̄pls quasi
in medio gentium erat. Attendit p̄pheta
iste: r̄ videt futurā eccliaz dei: in oib^o genti-
b^o. Et qz̄ oēs gētes circū vndiqz̄ erāt q̄ in
medio ponebāt vnā gētē iudeoz: has vn-
diqz̄ circūstātes gētes appellauit ciuitates
circūstātie. Mirificasti quidē dñe miseri-
cordiā tuā in ciuitate hierlm̄: ibi passus est
ch̄rist^o: ibi resurrexit: ibi ascēdit in celū: ibi
multa mirabilia fecē: s̄ maior laus tua ē: qz̄
mirificasti misericordiā tuā in ciuitate cir-
cūstātie: id est in oib^o gētib^o diffudisti mise-
ricordiā tuā. Nec vngentū tuū in illa hier-
usalē: quasi in vase tenuisti: s̄ tāqz̄ p̄ fracto
vase: vngentū p̄ mūdū diffusū est: vt imple-
ret̄ qd̄ dicit̄ i scriptur̄ sc̄tis: Vngentū effu-
sū ē nomē tuū: Et ita mirificasti miseri-
cordiā tuā i ciuitate circūstātie. Ascēdit enim
in celū: sedet a dexterā patris: p^o dcc̄ dies
misit spiritū sc̄m̄: impleti sūt spūs sc̄to discipu-
li: ceperūt p̄dicare magnalia ch̄risti: Lapi-
dati: occisi: fugati sūt: Et cū inde tāqz̄ ex
vno loco fugaret̄: q̄si ligna ardētia igne di-
uio: totā siluā mūdi accēfaz feruore spūs
lumie vitat̄ impleuer̄. Et mirificauit dñs mi-
sericordiā suā i ciuitate circūstātie. Ego
dixi in extasi mea: Recordamī titulū
psalmi: ecce ē illa extasis. Videte qd̄ dicat
Ego dixi inq̄t in extasi mea. Proiect^o sū
a facie oclor̄ tuoz. In pauore meo di-
xi: h̄ est dixi i extasi mea. Vidit se pauentē
in^o nescio q̄ tribulatiōe magna: sicut nō de-
sūt: attēdit cor suū pauidū r̄ trepidū: r̄ ait:
Proiect^o sū a facie oclor̄ tuoz. Si i facie
tua eēm: nō sic timerē: si me attēderes si sic
trepidare. S̄ q̄ dic̄ i alio psalmo: Si dice-
bā mor^o est pes me^o: misericordiā tuā dñe
adiuuabat me: p̄tinuoz h̄ ait: Ideo ex-
audisti dñe vocem orationis mee:
Quia p̄fessus sū: qz̄ dixi p̄iect^o sū a facie
oclor̄ tuoz: qz̄ nō sup̄b^o extiti: s̄ cor meuz
accusauit: r̄ i tribulatiōe mea titubās ad te
exclamaui: exaudisti orōnē meā. Impletū
est q̄ qd̄ cōmēdauit: d̄ illo psalmo. Qd̄ enī
est: Ego dixi in extasi mea p̄iect^o sū a facie
oclor̄ tuoz: h̄ est i illo psalmo. Si dicebā
mor^o ē pes me^o: Et qd̄ ē in illo: misericordiā
tua dñe adiuuabat me: h̄ ē in isto: iō exau-
disti dñe vocē orōis mee. Attēde illud in
Petro. Videt dñm ambulātē in aq̄s: pu-
tat ph̄atasma: exclamat dñs: Ego sūz: no-
lite timere. Cōfidit Petr^o r̄ dic̄: Si tu es:

Alia lra.
i excessu meo
tis mee.

Congrua fides

Alia lra. i excessu meo tis mee.

iube me venire ad te sup aqs. Hinc pbo si tu es: si i vbo tuo potuero qd tu potes. **A**it ille: Veni. Et vbum iubet facta est potestas audiēt. **V**eni inqt. Et descendit: **L**epit ire. **I**bat itrepid' tās i illo sperās. **V**i dēs aūt vētū validū timuit. **E**go dixi i extasi mea: piec' sū a facie octoz tuozū. **E**t cū cepisset mergi clamauit: dñe pereō. **E**t **J**esus porrigēs ei manū leuauit eū dicens: **N**odice fidei qre dubitasti: **B**ixi g i pauore meo piec' sū a facie oculoꝝ tuoz: r tās iā pure icipiētis i mari: exaudisti domine vocē orōis me. **E**xaudisti aūt. **C**um clamare ad te. **C**lamor ad deū: nō ē voce s̄ corde. **N**hī filētes labijs corde clamauerūt: mlti ore strepētes corde auerso nihil ipetrare potuerūt. **S**i g clamas: clama i t' vbi audit de'. **C**ū clamare inqt ad te: exaudisti vocē orōis mee. **I**ā g expt' qd nos hortat: **D**iligite dñm oēs sc̄i ei'. **T**āq̄ diceret. **C**redite mihi: ego sū expt'. **H**abui tribulatioes: iuocau: r nō sū decept': spau i deū: r nō sū pfusus. **C**ogitationes meas illuminauit: trepidationē meā firmavit. **D**iligite dñm oēs sc̄i ei': id est vos diligite dñm: q nō diligitis mūdū: h ē oēs sancti ei'. **N**ā cui dico vt diligat dñm: qui adhuc diligit āphitbeatrū. **C**ui dico vt diligat dñm: q adhuc diligit pāthomimū: q adhuc diligit vinolētiam: q adhuc diligit pōpas seclī r vanitates oēs: r isanias mē dacef. **C**ui dico disce non diligē: vt discas diligere: auertē vt puertaris: funde vt implearis: **D**iligite dñm oēs sc̄i eius. **Q**m veritatē req̄ret dñs. **N**ostis qz mō mlti malefici vident: nostis qz mō i suis vanitātib' extollūt: veritatē req̄ret dñs. **E**t retribuet his q abūdāter faciūt supbiā. **F**erte donec efferatis: tolerate donec careat: necē ē em̄ vt dñs v̄itatē req̄rēs: retribuat his q abūdāt faciūt supbiā. **I**ā dicitur es. **Q**m retribuet: qm̄ vult qz r̄tribuet. **C**ert' sis d' f̄tributiōe: si dubites de tpe: ne audeas deo donare pfiliū. **P**rozsus v̄itatē req̄ret: r r̄tribuet his q abūdant faciūt supbiā. **A**liqb' r h' r̄tribuet: r vidim' r didicim': qz retribuit. **E**tenī qm̄ hūiliāt: q deū timēt si forte i aliq' dignitate h' seclī refulserāt: hūiliati si ceciderūt: qz deū de corde nō excluderāt: altitudo ipoz de' est. **H**umiliatus videbat Job pdita substātia sua: pditis filiis suis: pdit' q seruabat: pditis qb' seruabat: remāsit sine hereditate: r qd ē trisus sine herede. **R**emāsit ad solā vxorē:

nō suā solatricē: s̄ diaboli pot' adiutricē. **H**umiliat' videbat: vide si miser fact' est: vide si nō erat in abscondito vult' dei. **M**odus ait exi de vtero m̄ris mee: nud' reuertar in trā. **D**ñs dedit: dñs abstulit: sic dño placuit: ita factū est: **S**it nomē dñi benedictū **I**ste gemie laudes dei vñ sūt: **V**idete foris paugem: int' diuitē. **I**ste gemine laudes dei nō exirēt de ei' ore: nisi thezauros haberet i corde. **Q**ui diuites eē vultis tales diuitias p̄cupiscite: q̄s nec i naufragio potestis amittere. **E**rgo tales qm̄ humilāt: nolite eos putare miseros. **E**rat: nescientes qd int' habeāt. **E**x vob conijctis q mūdū diligitis: qz vos cū talia pdit' miseri remanēt. **P**rozsus nolite h' putare: h̄sit int' q gaudeat. **I**nterior ē dñator ipoz: interior est pastor r solator ipoz. **I**pi sūt q male cadūt: q spē suā in h' seclō ponūt. **A**ufer tur qd nitebat foris: nihil remanet int' nisi fum' male p̄sciētie. **V**ñ se solent nō h̄nt: nō h̄nt q foras creāt: n̄ h̄nt q intro redeāt: deserti pōpa seclari: manes grā spūali vere humiliant. **E**t mlti fac de' ista i isto tpe: s̄ nō oib'. **S**i enī nemi faceret q̄si nō videret vigilare diuina p̄uidētia: si oib' faceret nō seruaret diuina patiētia. **T**u tñ christiane tolerare didicisti: nō vindictā retribuere. **V**indicari vis christiane: nōdū vindicā' est christ'. **A**n tu passus es iprobū: et ille nō passus est: **N**ōne por p te passus ē: q nō habebat qre pateret: **N**ā in te tribulatio fornar aurifical est: si tñ aux sis r non palea: vt sordib' careas: nō in cinerē puertaris. **D**iligite dñm oēs sc̄i ei': qm̄ v̄itatē req̄ret dñs: r retribuet his q abūdāter faciunt supbiā. **S**z qm̄ retribuet. **S**i mō retribueret: mō eos volebā videre humiliatos atq̄ p̄stratos. **A**udite qd seq̄t. **V**iriliter agite. **N**olite laxas man' in tribulationib' dimitte: n̄ nutēt genua vestra. **V**iriliter agite. **E**t p̄fortet cor v̄m. **A**d p̄penēda r tolerāda oia mala h' seclī p̄fortetur cor v̄m. **S**z q sūt qb' h' dic' p̄pheta: viriliter agite: r p̄fortet cor v̄m: **N**ūqd his q diligit mūdū: **N**on. **S**z qb' dic': audite: **O**ēs q speratis in dño.

ExPLICIT Tractat' de ps. xxx
INCIPIT Tractat' de ps. xxxi
 Prefatio.

Psalm' gra dei iustificationi n̄se nullis p̄cedētib' meritis n̄ris: s̄ p̄uemente nos misericordia dñi dei n̄ri cōmēdat': maxie ore Apostolico: sic p̄cedēs hūc psal
 b 4

habet sunt meritorios

Alia fa. t Dum.

Alia fa. t facit.

mū lectio nobis intimauit: a nra tenuitate suscept^o ē: cū vestra caritate tractād^o: Cū primū infirmitatē meaz orationib^o vestris cōmēdo: Sic dic^o Ap^ls: vt def^o mibi sermo in aptione oris mei: sic loq^o vobis: quē admodum z mibi dicere piculosum nō sit: et vobis audire salutare sit. Anceps enī animus hūan^o: z fluctuās inf^o p^oessionē infirmitatis: z audaciā p^osumptiōis: plerūq^o hīc atq^o inde cōtundit: z ita ipellit: vt ei i quā libet ptē cadere p^ocipitiū sit: Si enī se infirmitati pprie omni ex pte donauerit: z in hāc cogitationē se iclinauerit vt dicat: qz misericordia dei oib^o pctōrib^o: in qbuslibet peccatis pseueratib^o tm̄ credētib^o: qz de^o liberat: de^o ignoscit: ita pata est in finē: vt nemo pereat fidelium iniquorum: id est nemo peat eoz q^o sibi dicūt: qd vis faciā qbuslibet facinorib^o: z flagitijs inqner: qntūlibz peccē: liberat me de^o misericordia sua: qā credidi i eū. Qui enī dic^o neminē p^oire talis cogitatione mala inclinā in impunitatez pctōz: z de^o ille iust^o cui cantat: misericordia z iudiciū dei: nō sola misericordia: s^o et iudiciū iuenit hoīez male de se p^osumētē: z ad interitum suum: misericordia dei abutentē: z necē est: vt dānef. Talis itaqz cogitatio p^ocapitat hoīez: qua quisqz fret^o: si se i audaciā qndā p^osumptiōis erexit: z de suis viribus iusticiaz p^osumpsit: z pposuerit aīo implere iusticiā: z oīa q^o p^ocipiunt in lege ita facere: vt i nllō offendat: atqz in potestate sua se habere vitā suā: vt oīno nūq^o labat: nūq^o deficiat: nūq^o titubet: nūq^o caliget: sibiqz b^o tribuat: z ptati volūtati sue: etiā si forte ipluerit oīa q^o iusta vidēt corā oculis hoīm: ita vt nihil iueniat in vita ei^o: qd possit rep^ohēdi ab hoīb^o: ipam p^osumptionē iactationēqz supbie dānat deus. Quid igit^o fit: si se hō iustificauerit: et de iusticia sua p^osumpsit: Cadit. Si cōsiderās z cogitās infirmitatē suā: z p^osumēs de misericordia dei: neglexerit vitā suā mū dare a pctis suis: z se omni gurgite flagitiorū demersit: z ipe cadit. Presumptio de iusticia: quasi dextera est. cogitatio impunitatis pctōz: qsi sinistra est. Audiam^o vocē dei dicētē nobis: Ne declines in dexterā aut sinistrā: ne p^osumas ad regnū de iusticia tua: ne p^osumas ad peccādū d^o misericordia dei. Ab vtroqz te reuocat p^oceptuz diuinū: z ab illa altitudine: z ab ista p^ofunditate. Illuc si ascēderis p^ocapitaberis: hac si lapsus fueris demergeris. Ne inqt^o decli

nes in dexterā: aut sinistrā. Itēz dico qd breuif^o fixo aīo teneas: ne p^osumas ad regnū de iusticia tua: ne p^osumas ad peccādū d^o misericordia dei. Rūdebis. Quid ergo faciā: Psalm^o iste docet nos: quo p^olecto atqz tractato: arbitroz adiuuāte misericordia dñi: visuros nos viā: vel vbiā ambulem^o: vel quā tenere debeam^o. Unus quisqz p^o modulo suo audiat: z sic sibi conscius fuerit: ita vel doleat corrigēdus: vel gaudeat approbād^o. Si se deuiasse inuenit: redeat vt in via ambulet: Si se i via iuenit ambulet vt pueniat. Nemo sit superbus extra viā: nemo piger in via. Hūc autē psalmū ad eā grāz p^otinere: qua christiani sum^o: testat^o est Ap^ls Paul^o. Cū ipaz lectionē vobis legi volumus. Hoc dixit Ap^ls cū cōmēdaret iusticiā q^o ex fide ē: aduersus eos qui gloriānt de iusticia q^o est ex opibus: hoc ait: Quid ergo dicim^o inuenisse Abraā patrez nrm scdm carnem: Si enī Abraā ex operib^o iustificat^o est: habet gloriā: sed ad nō deū. Auertat ipe deus a nob talē gloriā: z illd^o poti^o audiam^o. Qui gloriānt in dño gloriēf. Multi enī gloriānt de opibus: z iuenis multos paganos propterea nolle fieri christianos: qz qsi sufficiunt sibi bona: de vita sua. Bene viuere opus est ait. Quid mibi p^oceptur^o est christ^o: vt bñ viuā: Jam bñ viuō: qd mibi necessari^o est christ^o: Nullū homicidiū: nullū furtū: nullā rapinā facio. res alienas non cōcupisco: nullo adulterio ptaminor. Nā inueniat in vita mea aliqd qd rep^ohēdat: z qui rep^ohēderit faciat christianū. Habet gloriā: sed nō ad deū. Nō aut sic pater noster Abraā. Hec aut snia apostoli: ad hoc vult itentionē nraz dirigere. Quia enī fate mur z ipa est fides nra de scō patriarcha: qui placuit deo: vt dicam^o eū: z nouerim^o ad deū habere gloriā: ait Ap^ls. Certe notū est nobis z manifestū: qm̄ Abraam ad deū habet gloriā. At si ex opib^o iustificat^o est Abraā: habet gloriā: sed nō ad deū. Ad deū aut habz gloriā: nō ergo ex opib^o iustificatus est: Si aut nō ex opib^o iustificat^o ē Abraā. vñ iustificat^o est: Seq^o z dic^o vñ. Quid ei scptura dic^o: id ē vñ dic^o scptura iustificatū Abraā: Credidit at Abraaz deo: z reputatū est illi ad iusticiā. Ergo ex fide iustificat^o est Abraā. Jam qui audie nō ex opib^o: sed ex fide: obseruet illā vozā ginē: de qua locut^o suz. Tides ergo: qz ex fide nō ex opib^o iustificat^o est Abraā. Sz

cū ergo quicquid volo: quia et si bona opera non
 habuero: et tamen credidero in deum: deputabi-
 tur mihi ad iusticiam. Si dixit et decreuit: la-
 psus dimersus est: si adhuc cogitat et fluctu-
 at: piclitas. Scriptura auit dei veritas quae intelle-
 et: non solum piclitate a piclo liberat: sed et di-
 mersu a pseudo eleuat. Rūdeo igitur tamquam con-
 tra apostolum: et dico de ipso Abraam. quod iuenim⁹
 etiā in epla alteri⁹ Apli: qui volebat corri-
 gere hoies: quod male intellexerat istū aplm. Ja-
 cob⁹ etiā in epla sua: dicit eos quod nolebāt bene
 operari d sola fide: presumētēs ipsi⁹ Abrae opa
 comedauit: cui⁹ Paul⁹ fidē: et nō sunt sibi
 aduersi apli. Sic autē op⁹ oib⁹ notū: Abra-
 am filiū suū imolādū deo obtulit. Ma-
 gnū op⁹: s ex fide. Laudo supedificatiōē
 opis: s video fidei fundamētū. Laudo fru-
 ctū boni opis: s i fide agnosco radicē. Si
 etiā s pter fidē rectā faceret Abraam: nihil
 illi pdesset quicquid illud op⁹ eēt: Rursum
 si sic tenēt fidē Abraam: vt cū ei de⁹ impera-
 ret offerre sibi imolādū filiū suū: diceret
 apud semetipm: nō facio: et tamen credo: quia me
 etiā ptenentē iussa sua liberat de⁹. Fides si-
 ne opib⁹ mortua esset: et tamquam radix sine fru-
 ctu sterilis atq; arida remaneret. Quid igitur
 debem⁹ nlla opa pponere fidei: id est vt
 an fidē quāsdicā: bñ opat⁹. Ea enī ipa ope-
 ra quae dicūt an fidē: quibus videāt hoib⁹ lau-
 dabilia: iamā sūt. Ita mihi videntur eē: vt
 magne vires et cursus celerrim⁹ pter vias.
 Nemo igitur cōputet bona opera sua an fidem:
 vbi fides nō erat: bonū op⁹ nō erat. Bo-
 nū enī op⁹ itēno fac: intētiōē fides dirigit.
 Nō valde attēdas quod hō faciat: s quod cum
 fac aspiciat: quod lacertos optie gubernatiōis
 dirigat. Fac enī hoīem optie gubnare na-
 uim: et pdidisse quod tendit: quod valet quia antē-
 nā optie tenet: optie mouet: dat prozā flu-
 ctib⁹: cauēt ne latera infligant: tātis est viri-
 bus: vt detorqueat nauim quo velit: atq;
 vñ velit: et dicat ei vsq; quae is: et dicat nescio:
 aut nō dicat nescio: s dicat ad illū portum
 eo: nec ducat i portū: s i saxa festinet: Nō-
 ne iste qnto sibi videt i nauī gubnāda agi-
 lior et efficacior: tāto piculosi⁹ eā sic guber-
 nat vt ad naufragiū pperādo pducatur: La-
 lis est et quod optie currit pter viā: Nōne ergo
 erat meli⁹ et tolerabili⁹: vt eēt gubernator il-
 le aliquāto iualidior: vt cū labore et aliqua
 difficultate gubernacula fgeret: et tamen rectū
 debitūq; cursū teneret: rursumq; ille pign⁹
 etiā et ibecilli⁹ tamen viam ābularet: q; pter vi-
 am fortiter curreret: Optim⁹ igitur ille qui et vi-

am tenet et bñ ibi ambulat. Sequētis autē
 spei: quod et si aliquātulū claudicat: nō oīno vt
 erret aut remaneat: sed pgradiat⁹: et si pau-
 latim. Fortasse bene sperandū est euz quo
 tendit etiam tardius perueturū. Ergo fra-
 tres ex fide iustificat⁹ est Abraam: sed si si-
 dem opera non precesserunt: tamen secuta
 sunt. Nūquid enim fides tua sterilis erit?
 Si sterilis non es: sterilis non est ipsa. Ali-
 quid mali credidisti: et igne malicie tue ra-
 dicem tue fidei concremasti. Tene ergo si-
 dem operaturus. Sed dicis: Non hoc ait
 Apl⁹ Paulus: imo hoc ait Paulus Apo-
 stol⁹: Fides inquit: que per dilectionē ope-
 ratur. et alio loco: Plenitudo enī legis ca-
 ritas. et alio. Omnis enī lex in vno sermo-
 ne impletur: eo quod scriptū est: Diliges p-
 ximum tuum tamquam te ipsum. Et si non
 vult te operari qui dicit: Non adultera-
 bis: nō homicidiū facies: non concupisces:
 et si quod est aliud mandatū in hoc sermo-
 ne recapitulat: Diliges pximū tuū tamquam
 te ipsum. Dilectio pximi malū nō operat⁹:
 plenitudo autē legis: caritas. Nunquid ca-
 ritas pmittit aliquid malū te facere: ei quē
 diligis: s forte tantūmodo malū nihil fa-
 cis: nō etiā aliquid bonū. Ergo nec caritas
 permittit te non p̄stare quicquid potes ei
 quem diligis. Nōne illa est caritas quae orat
 etiā p inimicis: Ergo deserit amicū: qui be-
 ne optat inimico. Itaq; si fides sine dile-
 ctione sit: sine ope erit. Ne autē multa cogi-
 tes de ope fidei: adde illi spem et dilectio-
 nem: et noli cogitare quid opereris. Ipsa di-
 lectio vacare nō potest. Quid enī de quo
 quod hoīe: etiam male operatur: nisi amor?
 Da mihi vacantē amorē et nihil opantes.
 Flagitia: adulteria: facioza: homicidia: lu-
 xurias oēs: nōne amor operat⁹? Purga er-
 go amorē tuū: aquā fluentē in cloacam cō-
 uerte ad ortū. Quales impetus habebas
 ad mūdū: tales habebas ad artificē mūdi.
 Nō vob⁹ dicit: nihil amet. Absit. Pignri: mor-
 tui: detestādi: miseri eritis: si nihil ametis.
 Amate: s quod amet⁹ videte. Amor dicitur: amor
 pximi caritas dicitur: Amor mūdi: amor h⁹
 seculi cupiditas dicitur. Cupiditas refrene-
 tur: caritas excitet. Ipsa enim caritas be-
 ne operantis: dat ei spem bone cōscientie:
 spem enī gerit bona conscientia. Quomō-
 do mala conscientia tota in desperatione est:
 sic bona conscientia tota in spe: Et erūt tria b⁹
 d quib⁹ dixit Apl⁹: Fides: spes: caritas. et
 alio loco ipa tria. S; p s; bonā p̄sciaz po-

fuit. Finis enim precepti est: dixit. Quid est finis precepti? Quo proficiunt precepta: non quod presumunt. Alii enim dicunt: finis est cibus: alii dicunt: finita est tunica: que texebat. Finis ut perfecta sit. Et huius finis dicitur: et ibi. Non est huius finem precepti dixit: quod quasi pereant precepta: sed quod proficiantur: et presumunt: non consumant. Finis ergo propter tria illa: finis inquit precepti est caritas de corde puro et scientia bona: et fide non ficta. Pro spe scientiam posuit. Ille enim sperat quod bona scientiam gerit. Que vero pugnat mala scientia retrahit se a spe: et non sibi sperat nisi donationem. Ut ergo speret regnum: habeat bona scientiam: et ut habeat bona scientiam credat et opere: quod creditur fidei est: quod operatur caritatem est: Illo ergo loco a fide cepit Apostolus. Fides: spes: caritas. Alio loco ab ipsa caritate cepit: Caritas de corde puro: et scientia bona: et fide non ficta. Ad nos a medio cepimus ab ipsa conscientia et spe. Qui vult in se habere bona spem: habeat bona scientiam: Ut autem habeat bona scientiam credat et opere. A medio inquit ad initium et finem: credat et opere. Quod credat fidei est: quod operatur caritatis est: Quod ergo dicit Apostolus iustificari hominem: sine operibus ex fide: cum alio loco dicat: fides quod per dilectionem operatur. Non ergo Jacobum Apostolum Paulum: sed ipsum Paulum ipsum Paulo opponam: et dicam: et: Hac nos quodammodo permittis impune peccare: cum dicit. Creditur Abraham deo: et reputatum est illi ad iusticiam: arbitramur iustificari homines per fidem sine operibus. Sed ad hoc dicit. Fides quod per dilectionem operatur: quod hac quasi securus fides: si operatur non fuero. Hac autem nec spem: nec ipsam fidem video: habere bona: nisi operatur fuero per dilectionem. Te ipsum audi o Apostole. Certe fides mihi hic sine operibus vis commendare: operatur autem fidei dilectio est: quod dilectio vacare non potest: nisi et mali nihil opere: et quod quod potest boni opere. Quid enim fac dilectio? Declina a malo et fac bonum. Hac ergo fides sine operibus commendat: et alio loco dicit. Et fidem habeam: ita ut motes transferam: caritatem autem non habeam: nihil mihi prodest. Ergo si nihil prodest fides sine caritate: caritas autem ubi fuerit necesse est ut opere: fides ipsa per dilectionem operatur. Quod ergo iustificabitur homo: per fidem sine operibus? Consideret ipse Apostolus. Propterea tibi dixi o homo: ne quasi de operibus tuis presumere videreris: et merito operum tuorum accipisse fidei gratiam. Noli ergo presumere de operibus autem fide: floueris: quod peccatorem te fides inuenit: et si te fides data fecerit iustum: impius inuenit quem faceret iustum. Credenti inquit in eum qui iusti-

ficat impius: deputat fides eius ad iusticiam. Si iustificat impius: ex ipso fit iustus: si ex impius iustus fit: quod sunt opera impiorum? Faciat iam impius opera sua et dicat: Deo pauperibus: nihil alicui aufero: non uxorem alienam concupisco: non quemquam occido: nulli fraudez facio: de positum apud me nullo teste represento. Hec omnia dicat: Quero utrum pius sit an impius? Et quod sum impius: inquit: ista facies? Quod illi de quibus dicitur est: Et fuerit creature potentis creator: quod est benedictus in secula. Quod non es impius? Quid si de his omnibus bonis operibus: aut illud speras quod sperandum est: si non ab illo a quo sperandum est: aut si speras quod sperandum non est: etiam ab illo a quo eterna vita speranda est: Pro bonis operibus sperasti eternam quandam felicitatem impius es: non est ista merces fidei. Cara res est fides: vili illa addidisti. Impius ergo es: et ista sunt ista opera tua. Adhuc as licet in bonis operibus lacertos: et videaris nauim optime gubernare: i sara festinas. Quid si quod sperandum est speras: id est vitam eternam: sed non a domino deo per Iesum christum: per quem solum datur vita eterna: sed putas te ad vitam eternam posse peruenire per miliciam celi: per solem et lunam: per portus aeris: et maris: et fre: et siderum: impius es: Sed crede in eum qui iustificat impius: ut possint et bona opera tua esse opera bona. Nam nec bona illa appellauerim: quod diu non de radice bona procedunt. Quid est hoc? Aut vitam temporalem ab eterno deo speras? Aut vitam eternam a demonibus speras? In quolibet parte impius es: corrige fidem: dirige fidem. dirige viam: et si habes bonos pedes ambula iam securus: curre viam tenes: quanto melius cucurreris tanto facilius peruenies. Sed forte claudicas aliquantum: saltet a via noli recedere: et si tardus peruenitur es: noli remanere: noli retro peruenire: noli deuiare: Quid ergo? Qui sunt beati? Non in quibus non inuenit deus peccatum. Nam in omnibus inuenit. Omnes enim peccauerunt: et egent gloria dei. Si ergo in omnibus peccata inueniunt: remanet ut non sint beati: nisi quod remissa sunt peccata. Hoc ergo Apostolus sic commendauit. Creditur Abraham deo: et reputatum est ei ad iusticiam. Et autem qui operatur: id est de operibus presumit: et eorum merito sibi dicitur datur esse gratiam fidei: merces non imputat secundum gratiam: sed secundum debitum. Quid est hoc: nisi quod merces nostra gratia vocatur. Si gratia est: gratia datur. Quid est gratis datur? Gratis constat: nihil boni fecisti: et datur tibi remissio peccatorum. Attenduntur opera tua:

Non per deum. Anale. quoniam.

Gratis iustificatur proclator sine merito respectu.

et iueniunt oia mala. Si qd debet istis opib' de' redderet: vtique danaret. Stipendiu enim pcti mors. Ad al' opib' qd debet: nisi damnatio: Bonis qd debet: Regnum celo- ru. Tu aut i mal' opib' iuent' es: si reddat tibi qd debet punied' es. Quid ergo fit? No tibi de' reddit debitā penā: s' donat i- debitā grām. Bebebat vindictā: dat idul- gentiā. Incipis q' ee in fide p idulgentiam. Iā fides illa assumpta spe r dilectione icipit bñ opari: S; nec tunc gloriaris r ex tollas te. Admēto a q' i via posu' sis. Admēto qz r sanis pedib' r velocibus errabas. Admēto q: r si lāguebas: r in via semiuu'ia- cebas: leuat' es i iumentū: r pduc' i stabu- lū: Et aut iquit q' opaf merces non iputat scdm grām: s' scdm debitū. Si vis esse alie n' a grā: iacta merita tua. Ille autēz videt qd sit in te: r nouit qd cui debeat. Et vō q' nō opaf qd: Ecce pone aliquē impiū pec- catorē: non opaf: quid autē credit: Credi- dit aut in eū q' iustificat ipiū. Ex eo em qz nō opaf bñ: impi' est. Et si bōa videat fa- cere: tñ qz sine fide: nec bona vocāda sūt. Credidit aut i eū q' iustificat ipiū: deputa- tur fides ei' ad iusticiā: sicut r Baud dicit: beatitudinē hoīs: cui de' accepto fert iusti- ciā sine opib'. Iusticiā quā: fidei: quā bo- na opa nō pcellerunt: quā bona opa pfe- quūt. Intēdite q' vos: alioqn male itelligē- do pñcitis vos i illā voraginē ipune pec- cādi: r ego liber sū: sic ipe apls ab oib' ma- le itelligētib' liber fuit. Libēter em male in- tellerūt: ne bona opa sequerent: Nolite esse de nūero talīū frēs. Bicit in qdā psal- mo: de qdā hoīe talī: id ē de tali genere: qñ de vno: Noluit inqt itelligē vt bñ ageret. Nō dictū est: nō potuit itelligē. Vos ergo optet vt velitis itelligere vt bñ agat. In- tellect' em vob' nō deerit manifest'. Quis est manifest' intellect'?: Nemo iacet bona opa sua an fidē: nemo sit piger i bonis opi- bus accepta fide. Dat de' q' indulgentiam oib' impijs: r eos iustificat ex fide.

Titulus psalmi est: **Ipsi Baud intelligentia.**

Ipsi Baud intelligentia: q' intelligit nō meritis opum: s' grā dei hoīem li- berari: pñtentē peccata sua.

Expositio prima psalmi.

Beatī quoz remisse sūt iniq- tates: et quoz tecta sūt pec- cata. Et quoz pctā i obliuionez ducta sūt. **Bea' vir cui nō impu-**

tauit dñs pctm: nec est in ore eius dolus. Nec in ore suo habet ostētatōnē iusticie: cū psciētia ei' peccatis plena est.

Quoniā tacui iueterauerūt ossa mea: Qm nō ptuli ore p̄fessionē ad salu- tē: oīs firmitas mea in infirmitate p̄sentit.

Aclamādo me tota die. Cum eē in impi' atqz blasphem': clamādo cōtra deū quasi defendens: r āccusās peccata mea.

Qm die ac nocte grauata est su- per me man' tua: Qm p̄tinua afflictō- ne flagelloz tuoz. **C**ouersus sum in eruna mea dū p̄figeret spina.

Ad ser fact' sū cognoscēdo miserā meā: cōpū- ctus mala p̄sciētia. **P**eccatū meū cognoui: r iusticiā meā nō ope- rui: Id est iniusticiā meā non occultauī.

Dixi p̄nūciabo aduersū me iu- sticias meas dño: Dixi: p̄nūciabo: nō aduersū deū: sicut in clamore impieta- tis qñ tacui: s' aduersū me iusticiā meā do- mino. **E**t tu remisisti impietate' cor- dis mei. **A**udiēs vocē p̄fessionis i corde aūqz voce p̄ferret. **P**ro hac orabit ad te oīs sanct' in tpe optuno. **P**ro hac impietate cordis: ad te orabit oīs san- ctus: Nō em meritis suis: sed opportuni- tate temporis: hoc est: in aduētū ei': q' nos a peccatis redemit. **V**erūtame i di- luuio aquaz multaz: ad eum non appropinquabit. **V**erūtame nemo arbitret cū repēte finis venerit: sicut i die- bus Noe: remanē cōfessionis locū: p quā p̄- pinqat ad deū. **T**u mibi es refugiu a p̄ssura que circūdedit me: Tu es refugium a p̄ssura pctoz: que circūdedit cor meū. **E**xultatio mea redime me: a circūdantib' me. **I**n te mibi est gau- dium: redime me ab ea tristitia: quam mi- hi pctā mea faciūt. **I**n intellectū dabo sibi: r statuā in via hac qua gradi- eris: **I**n intellectū dabo tibi post p̄fessionē vt nō recedas a via qua ingredieris: ne tue potestatis esse velis. **O**bfirmabo sup te oculos meos. **I**ta sup te faciā firmā dilectionē meam. **N**olite esse sicut equ' et mul': quibus non est intel- lectus. **N**ō se regere volūt. **I**n freno et chamo matillas eoz cōstringet: Ergo fac illis deus: qd sit equo r mulo: vt penis eos cogas ferre regimen tuū. **Q**ui nō p̄pinquāt ad te. **A**dultū flagella- tur: q' nō p̄fites deo pctā sua: seipm sibi re- atorē esse vult. **A**dulta flagella pec-

Alia lra. t dū clamare.

Alia lra. t cōfigit.

Alia lra. t delictū. t cog- nitū tibi fecit. t abscondi.

Alia lra. t cō- fireboz. t in- iusticiā meam.

Alia lra. t peccati.

Alia lra. t appropinquabit

Alia lra. t meum. t tribulatiōe.

Alia lra. t erue.

Alia lra. t instruam.

Alia lra. t firmabo.

Alia lra. t fert.

Alia lra. t chamo r fre- no.

Alia lra. t appropinquāt.

cator: speratē autē i dño misericor-
dia circūdabit. Qui autē sperat in dño
ei se subdit regendū: misericordia circūda-
bit. **Letamini i dño et exultate iu-
sti:** Letami et exultate iusti: nō in vobis: s
in dño. **Et gloriāmi oēs recti corde.**
Et in eo glāmi oēs q̄ intellexit rectū esse
illi subdi: vt ceteris p̄feranū.

Expositio secunda eiusdē psalmi.

O Beati quoz̄ i misse sunt ini-
quitates: et quoz̄ tecta sunt
peccata. **Beat⁹ vir cui nō**
imputauit dñs peccatū: nec est in
ore ei⁹ dol⁹. In psalm⁹ incipit: et incipit
intellect⁹. Intellect⁹ ḡ vel intelligētia ip̄a ē:
vt noueris nec iactare te debere de merit⁹
tuis: nec p̄sumere de impunitate peccati.
Psalmi enī titul⁹ ita ē. **Huic David i-**
tellect⁹. Intelligentia vocat psalm⁹ iste.
Prima ḡ intelligētia: vt te noueris pecca-
torē. Cōsequēs intelligētia est: vt cū ex fide
p̄ dilectionē bñ cepis opari: ne b̄ virib⁹ tu-
is: s̄ ḡre dei deputauer. Ita nō erit dolus
in corde tuo: s̄ ē in ore interiore tuo. Nec
aliud in labijs habebis: aliud i cogitāōe
Nō eris d̄ illis pharizeis d̄ qb⁹ dictū ē: Si
miles est monumētis dealbatis. a foris q̄-
dē apparetis hoib⁹ iusti: int⁹ autē pleni estis
dolo et iniqtate. Qui ergo cū sit iniqu⁹ ius-
tum se p̄tendit: nōne dolus est. Nōne ille
Nathanael de quo dominus dicit: Ecce
vere israelita i quo dol⁹ nō est. Unde autē
in illo Nathanaele dol⁹ nō erat: Luz esles
inqt̄ sub arbore ficī vidē te. Sub arbore fi-
ci erat: sub p̄ditōe carnis erat. Si sub p̄di-
tōe carnis erat: qz̄ impietate p̄paginis tene-
bat: Sub illa arbore ficī erat i qua gemit i
alio psalmo: Ecce enī i iniqtate p̄cept⁹ sū.
S̄ vidit eū ille q̄ veit cū ḡra. Quid est vi-
dit eū: Misert⁹ ē ei⁹. Ergo hoiez̄ sine do-
lo sic cōmēdat: vt ḡraz suā i illo cōmēdet.
Cū eēs s̄ arbore ficī vidi te. Vidite: qd̄
magnū ē nisi itelligas aliquo mō dictum:
Quid magnū ē vidē hoiez̄ s̄ arbore ficī:
Si nō vidisset s̄ ista ficū gen⁹ hūanū chri-
stus: aut areferem⁹ oīno: aut quō phari-
zei: in quib⁹ dol⁹ erat: id est iustificabāt se
verbis: factis autē mali erāt: folia sola iue-
nient in nobis: nō fruct⁹. Nā talē arborez̄
ficī: qsi vidit chris⁹: maledixit et aruit. Vi-
dit iqt̄ sola folia: id ē sola v̄ba absq̄ fructu.
arefcat inqt̄ vt nec folia habeat. Ut qd̄ et
v̄ba tollit: Arbor arida enī nec folia pōt
h̄re. Sic ḡ erant iudei: pharizei arbor illa

erāt: v̄ba habebāt: facta nō habebāt: Et
fina dñi ariditate meruerūt: Uideat ḡ nos
chris⁹ sub arbore ficī: videat in carne n̄ra
enā fructū boni opis: ne eius maledictōe
arefcam⁹. Et qz̄ totū ḡre ei⁹ iputat: nō me-
ritis n̄ris: Bti qz̄ remisse sūt iniqtates: et q̄
rū tecta sūt peccata: nō in qb⁹ nō sūt iuēta
pctā: sed qz̄ tecta sūt pctā. Coopta sūt pec-
cata: et tecta sūt: abolita sūt. Si texit pctā
de⁹: noluit aduertē: si noluit aduertere: no-
luit aiaduertē: si noluit aiaduertē: noluit
punire: noluit agnoscere: maluit ignoscē:
Bti qz̄ remisse sūt iqtates et qz̄ tecta sunt
pctā. Ne sic itelligat qd̄ dixit pctā coopta
sunt quasi ibi sint et viuāt. Tecta ergo pec-
cata quare dixit: Ut nō viderētur. Quid
enī erat dei videre peccata: nisi punire
peccata: Ut nouerit qz̄ b̄ est dei vidē pecca-
ta qd̄ punire pctā: Quid ei dī: Auerte fa-
ciē tuā a pctis meis: Pctā ḡ tua n̄ videat:
vt te videat: Quō te videat: Quō Natha-
naelē: Cū eēs s̄ arbore ficī vidi te. Um-
bra ficī n̄ ipediuit oculos misericordie dei: nec
ē i ore ei⁹ dol⁹: At vō q̄ nolūt p̄fiteri pecca-
ta: laborāt sine cā i defensiōe pctōz̄ suoz̄:
Et q̄nto laborāt i defensiōe pctōz̄ suoz̄ ia-
ctātes merita sua: n̄ vidētes iniqtates suas:
tāto pl⁹ robur eoz̄ et fortitudo deficit. Ille
enī fortis est: qui non in se: sed in deo for-
tis est. Propter illud ter dñm rogavi vt
auferet eū a me: et dixit mihi: suffic tibi ḡra
mea. ḡra mea dixit: nō virt⁹ tua. Sufficit
iqt̄ tibi ḡra mea. Nā vt i infirmitate p̄ficiat
Un̄ alio loco ip̄e: Quī infirmior tūc fort⁹ sū.
Ergo q̄ vult fort⁹ esse velut p̄sumēs de se:
et iactat merita sua: q̄lacūq̄ illa sint: erit si-
milis pharizeo illi qui a deo se dicebat ac-
cepisse: supbe tñ iactabat: ḡras inquit tibi:
quia non sum sicut ceteri homines. Atten-
dite frēs mei: q̄le gen⁹ supbie cōmēdet de⁹
Uere q̄le pōt s̄bintrare iusto homi: q̄le pōt
surripe bone spei. Uere ḡras tibi dicebat.
Ergo cū dicebat ḡras tibi: fatebat ab illo
se accepisse qd̄ habebat: qd̄ enī habes qd̄
nō accepisti: Ergo ḡras tibi ago dixit: gra-
tias tibi ago: qz̄ nō sum sicut ceteri homi-
nes: raptores: iusti adulteri: sicut et publi-
can⁹ iste Un̄ ḡ supbus. Non quia de bo-
nis suis deo gratias agebat: sed quia sup
alterum se de ipsis bonis extollebat. Atte-
dite frēs: nā vnde cepit dicere similitudinē
ip̄az̄ dñs: euāgelista p̄misit. Cū enī chris⁹
dixisset: putas veniēs fili⁹ hoīs inueniet si-
dem in terra: et ne existerēt qd̄dam heretici

qui attēdetes et putātes q̄si lapsū totū mū-
dū: oēs enī heretici in paucis et in pte sūt:
iactarēt se q̄ ip̄is remāserit: qd̄ d̄ toto mū-
do p̄ierit: ibi statim vbi ait dñs: putas ve-
niens fili⁹ hoīs iueniet fidē in terra: subie-
cit euāgelista et ait: Dixit autē et ad quosdā
qui sibi iusti videbant et spernebāt ceteros
similitudinē hāc: Quidā pharizeus et pub-
lican⁹ venerūt in templū orare: et cetera q̄
nostis. Pharizeus ergo ille dicebat: Gra-
tias tibi ago. Sed vñ supb⁹: Quia sperne-
bat ceteros. Unde p̄bas: In ipsis verbis.
Quōd: Pharizeus inq̄t ille p̄tempfit de lō-
ge stātē: cui deus p̄fiteri p̄p̄inquabat. Pu-
blican⁹ inquit de longinq̄ stabat: s; de ad
illū de longinq̄ nō stabat. Quare de ab il-
lo de lōginquo nō stabat: Quia alio loco
dī: Prope est dñs his q̄ obtruerūt cor. U-
tete si publican⁹ iste obtruerat cor: et ibi vi-
debitis qz p̄pe est dñs his q̄ obtruerūt cor
Publican⁹ autē de longinq̄ stabat: et neqz
volebat ad celum oculos suos leuare: sed
percutiebat pectus suū. Lunsio pectoris
obtritio cordis. Quid dicebat tūdēs pe-
ctus: Deus p̄piti⁹ esto mihi peccatori. Et
q̄ sentētia dñi: Amē dico vobis descēdit iu-
stificat⁹ de tēplo publican⁹ ille magis q̄ il-
le pharizeus. Quare: Hoc est iudiciū dei.
Nō sū sic publican⁹ iste: nō sū sic ceteri ho-
mines: iniusti: raptores: adulteri: Ieiuno
bis i sabbato: decimas de oīm q̄ possideo.
Ille nō audet ad celū leuare oculos suos:
attēdit p̄sciētā suā: lōge stat: et iustificat⁹ ē
magis q̄ ille pharize⁹: Quare: Rogo te do-
mine: expone nobis iusticiam tuā: expone
nobis equitatez iuris tui. Exponit regulā
legis sue. Uultis audire q̄re: Quia oīm
quō se exaltat humiliabitur. et qui se humi-
liat exaltabitur. Intēdat ergo caritas v̄sa:
Dixim⁹ non ausus fuisse oculos ad celū le-
uare publicanū. Quare celū n̄ attēdebat:
Quia se attēdebat. Se attēdebat vt p̄rio
sibi displiceret et sic deo placeret: Tu autē ia-
ctas te: erecta ceruice es. At dñs supbo:
Nō vis ad te attēdere: ego attēdo: Uis at
vt nō attēdā: Tu attēde. Ideo publican⁹
n̄ audebat oculos ad celū leuare: qz seipm̄
intuebat: p̄sciētā suā puniebat: Ipse sibi
iudex erat vt ille intercederet: Ipse punie-
bat vt ille liberaret. Ipse accusabat vt ille
defenderet. A deo defensus est: qz dixit p̄-
ip̄o sētētā: Descēdit iustificat⁹ publican⁹
ille magis q̄ ille pharizeus: qz oīs q̄ se exal-
tat humiliabit et qui se humiliat exaltabit.

Attēdit se inq̄t: et nolui ego attēdere. Au-
diui dicētē: Auerte oculos tuos a peccatū
meis. Quis est enī q̄ illud dixit: nisi qui eti-
am illō dixit: Quā iniquitate meā ego agno-
sco. Itaqz fratres mei: erat pharizeus ille
p̄ctōr. Nō enī qz dicebat: nō sum sicut ce-
teri homines: iniusti: raptores: adulteri:
neqz quia ieiunabat bis in sabbato: neqz
qz decimas dabat: non erat p̄ctōr. Quod
si nullis p̄ctis esset: ipsa supbia grāde cri-
mē erat: et tñ ecce illa oīa dicebat. Quis tā-
dem sine p̄ctō: Quis gloriabit castū se habe-
re cor: Aut qz gloriabit mūdū se esse a pec-
catis: Habebat ergo ille p̄ctā: sed peruer-
sus et nesciēs quo venisset. Erat enī tanq̄
in statōe medici curād⁹: si sana mēbra ostē-
debat: vulnera tegebat. Be⁹ q̄ tegat vulne-
ra: noli tu. Nā si tu tegere volueris erube-
scens: medic⁹ nō curabit. Medic⁹ tegat et
curet: emplastro enī tegit. Sub tegnie me-
dici sanat vuln⁹: sub tegnie vulnerati cela-
tur vulnus: Lūi celas: Qui nouit oīa. Ita-
qz hic fratres videte qd̄ dixit. Quā ta-
cui inueterauerūt ossa mea: accla-
mādo tota die. Quid est b: Quasi p̄tra-
rium videtur: qm̄ tacui inueterauerūt ossa
mea acclamādo. Si acclamādo: quō tacu-
it: Tacuit qd̄dā: nō tacuit qd̄dā. Tacuit
vñ p̄ficeret: nō tacuit vñ deficeret. Tacu-
it confessionē: clamauit merita sua. Tacui
enī dixit: nō sū p̄fessus: Ibi optebat vt lo-
queret: taceret merita sua: clamaret pecca-
ta sua. Nūc autē p̄uerse tacuit peccata sua:
clamauit merita sua. Et quid illi contigit:
Inueterauerūt ossa eius. Intēdite qz si cla-
maret p̄ctā sua: et taceret merita sua: inno-
uarent ossa ei⁹: id est v̄t ei⁹ eēt robusta in
dño: quia inueniret in se infirm⁹: Nō autē
quia in se voluit esse firm⁹: fact⁹ est infirm⁹:
et inueterauerūt ossa ei⁹. Remāsit in vetu-
state: qui noluit p̄fiteri do amare nouitatez.
Qui enim fuit noui nostis fratres: quia be-
ati quoz remisse sunt iniquitates: et quoz
tecta sunt peccata. Noluit iste sibi dimitti
iniquitates: exaggerauit: defendit illas: ia-
ctauit merita sua. Ergo quoniam tacuit a
cōfessione: inueterauerunt ossa eius accla-
mando tota die. Quid est acclamādo to-
ta die: Perseuerādo tota die in defensiōe
p̄ctōz suoz. Et tñ videte q̄l sit q̄ agnoscit
se. Erit enī mō itelligētia. Nihil p̄ se respi-
ciat: et displicebit sibi q̄ aḡscit se. Nō au-
dierit vt sanemī. Beat⁹ vir cui nō iputauit
dñs p̄ctā: nec ē i ore ei⁹ dol⁹. Quā tacui i

ueterauerit ossa mea a clamando tota die.

Quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua: Quid est grauata est super me manus tua: Magna res fratres. Respiciete illam finem rectam in duos: phariseum et publicanum. Quid dicitur de phariseo: Quoniam humiliabit. Quid dicitur de publicano: Quoniam exaltabit. Quare ille humiliat: quia exaltauit se. Quare iste exaltat: quia humiliat se. Ergo ut exaltate se humiliet deus: grauata super illum manus sua. Noluit humiliari confessione iniquitatis sue: humiliatus est prode manu dei. Quoniam ille proferret manus grauem humiliat: quoniam leuis fuit manus subleuatis: tam grauis manus humiliantis: ut in illo fortis et in illo fortis: fortis ad illum prode manu: fortis ad illum subleuandum. Ergo: quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua.

Conuersus sum in cinerem meum dum conserui spinam. Ex ipsa aggrauatione manus tue: ex ipsa humilatione conuersus sum in cinerem meum: factus sum miser: confixa est mihi spinam: conpuncta est conscientia mea. Quid factum est cum conserui spinam: Bona est ei sensus doloris: inuenit infirmitatem suam. Et ille qui tacuerat confessionem peccati sui ut clamando in defensione peccati sui inueterasceret: ut ei ad ossa eius conuerteret in uetustate: modo quod fecit confixa spinam: Peccatum meum cognoui: Ergo iam cognoscat: Si ille cognoscat: et ille cognoscat. Audite quid sequitur. Videte si non ipse dicit: Peccatum meum cognoui: et iniustitiam meam non operui. Hoc iam dudum dicebam: noli operire tu: et operire deus. Bona quoniam remissa sunt iniquitates. et quoniam tecta sunt peccata. Qui tegunt peccata nudant: Iste autem nudauit ut cooperiret. Iniquitatem meam non operui. Quid est non operui. Iam dudum tacueram modo quod: Bona. Quidam dicitur illi taciturnitati: dixi. Quid dixisti: Pronunciabo aduersum me iniustitias meas domino: et tu remisisti impietatem cordis mei. Bona. Quid dixisti: Non iam pronunciat super me peccatum: et ille iam dimittit. Attendite fratres: magna res: dixi pronunciam. Non dixi: pronunciaui: et tu dimisisti: Bona pronunciam: et tu dimisisti: quoniam eo ipso quod dixi pronunciam: ostendit quoniam nondum pronunciauerat: sed corde pronunciauerat. Hoc ipsum dicitur pronunciam: pronunciam est: id est et tu remisisti impietatem cordis mei. Confessio uero mea ad os nondum uenerat. Bona etiam pronunciam aduersum me. ueritatem deus audiuit uocem cordis mei. Uox mea in ore nondum erat: sed auris dei iam in corde erat. Tu remisisti impietatem cordis mei: quoniam dixi pronunciam et non sufficerat. Non dixi: pronuncia-

bo iniustitiam meam domino: non sine causa dixi: pronunciam aduersum me: et bene inquit est. Multi enim pronunciant iniquitatem suam: sed aduersus ipsum dominum deum: quoniam inueniunt in peccatis suis dicunt: deus uoluit. Si enim homo dicat non feci: aut bene factum quod arguis non est peccatum: non pronunciat nec aduersum se: nec aduersum deum. Si dicat: peccatus feci et peccatum est: sed deus uoluit: quod ego feci: bene pronunciat aduersus deum. Forte dicat: nemo bene dicit. Quis est qui dicat: deus uoluit. Multi et bene dicunt. Sed et qui non dicunt: et alii dicunt quid dicunt: Fatum mihi fecit: stelle me fecerunt. Ita iam per circuitum ad deum uolunt peruenire. Per circuitum uolunt peruenire ad deum accusandum: qui noluit deus conpedio uenire ad deum placandum et dicunt: Fatum mihi fecit. Quid est fatum: Stelle me fecerunt: quid sunt stelle: Certe iste quis in celo respicimus. Et quis eas fecit: Bona: quis eas ordinauit: Bona. Ergo uides quod uoluitis dicere: deus fecit ut peccarem. Ita ille iniustus: tu iniustus: quoniam nisi ille fecisset: tu non peccasses. Tolle istas excusationes in peccatum: memeto illi psalmi: Ne declines cor meum in uerba maligna ad excusandas excusationes in peccatis cum hominum operibus iniquitates. Ad bene enim magni uiri sunt qui predeunt peccata sua. magni sunt et qui numerant sidera et computant stellas et tempora. et dicunt quis quoniam uel peccet uel bene uiuat: et quando mars faciat homicidium: et uenit adulterium. Magni docti uiri et electi uident in bene seculo. Sed quod ait in psalmo: Ne declines cor meum in uerba mala cum hominum operibus iniquitates: et si conserui cor meum electi eorum: Bona illi electos et doctos numeratores siderum: dicant illi sapientes eos qui quoniam digerunt in dicta facta humana: et describunt de stellis mores humanos. *Libero arbitrio me creauit deus: Si peccauit: ego peccauit: ut non solum pronuncie iniquitatem meam domino: sed aduersum me: non aduersum eum. Ego dixi domine miserere mei. Clamat eger ad medicum. Ego dixi: Quare ego dixi: Sufficeret dixi. Sed dictum est ego dixi: ego dixi non fatum: non fortuna: non diabolus: quia nec ipse cogit: sed ego persuadenti confesi. Ego dixi domine miserere mei: sana animam meam quoniam peccauit tibi. Sic et bene statuit et proposuit: dixi pronunciam aduersum me iniquitatem meam domino: et tu remisisti impietatem cordis mei.*

Pro hac orabit ad te ois sanctus: in tempore opportuno. Quo tempore: Pro hac. Pro qua: Pro impietate. Pro qua: Pro ipsa uenia peccatorum. Pro hac orabit ad te ois sanctus in tempore opportuno. Unde orabit ad te ois sanctus: quoniam dimisisti peccata. Nam si non dimiteret

pecta: nō eēt sc̄tus q̄ ad te oraret. Pro hac orabit ad te oīs sc̄tus ī tpe optuno: qm̄ manifestabit̄ nouū testamētū: qm̄ manifestabit̄ gr̄a x̄pi qd̄ est tps̄ optunū. Cū aut̄ veit plenitudo tps̄is: misit de⁹ filiū suū: factū ex muliere: id est ex femina. In discrete enī vocabāt hoc antiq̄: factū sub lege: vt eos q̄ lb̄ lege erāt redimeret. Cū redimeret: A dialo lo: a pd̄tōe: a pctis suis: ab eo cui se v̄di derāt. Ut eos qui sub lege erāt redimeret. Sub lege enī erāt qz̄ p̄mebat eos lex: pd̄tō tō eos p̄mebat: quincēdo de reatu nō saluādo: et mala phibeat. S; qz̄ illi vires nō habebāt p̄ seipos iustificandi se: clamādū erat ad illū: quō clamabat q̄ capt⁹ ducebatur sub lege pcti: miser ego hō q̄s me liberabit de corpe mortū hui⁹? Erāt oēs hoies sub lege: nō in lege: iā illa depumēte: illa d̄ reatu quicēte. Bemōstrauit enī pcti lex. Illa fixit spinā: illa fecit cor p̄ugi. Ipa admonuit vt reū se q̄sq̄ cognosceret: et p̄ venia clamaret ad deū. Pro hac orabit ad te oīs sc̄tus in tpe optuno. Ergo dicebā de tpe optuno: cū venit plenitudo tps̄is: misit deus filiū suū. Itē dicit apl̄s: Tpe acceptabili et placito exaudiui te: et ī die salutis adiuui te. Et qz̄ b̄ de oib⁹ christianis pd̄ctum erat a p̄pheta: subiecit Apl̄s: Ecce nūc tps̄ acceptabile: ecce nūc dies salutis. Pro hac orabit ad te oīs sc̄tus ī tpe oportuno. **Uerūt amē in diluio aquarū multarū: ad eū nō appropinqua b̄nt.** Ad eū. Ad quē. Ad deū. Solet enī p̄sona mutari: quō est: Bñi est salus: et sup̄ populū tuū benedictio tua. Non dicit dñi est sal⁹: et sup̄ pplm̄ ei⁹ bñdictio ei⁹: Aut domine tua est sal⁹: et sup̄ pplm̄ tuū bñdictio tua. S; cū incipet: dñi est salus: nō ad illū sed de illo dicēs: ibi p̄uersus est ad illum et ait: Et sup̄ pplm̄ tuū bñdictio tua. Sic et b̄ cū audis p̄mo ad te: deinde ad deū: ne putes aliū esse. Pro hac orabit ad te oīs sanctus in tpe optuno. **Uerūt amē in diluio aquarū multarū: ad eū nō appropinquabūt.** Quid est in diluio aquarū multarū? Qui natāt in diluio aquarū multarū nō appropinquāt ad deū. Quid est diluuiū aquarū multarū? Multiplicitas variarū doctrinarū. In tēdite fratres: Multe aque sunt varie doctrine. Bei vna est. Nō sūt mltē aque: sed vna aqua: siue sacramti baptismi: siue doctrine salutaris. Be ip̄a doctrina q̄ irrigamur p̄ spiritū sc̄tū dī: Bibe aquā de tuis vasis et de puteorū tuorū fontib⁹. Ad istos

fontes nō accedūt imp̄i: s; credētes in euz q̄ iustificat ipiū: iā iustificati accedūt. Alie aq̄ mltē doctrine inq̄nāt animas hoīm: qd̄ paulo ante dicebā: Alia doctrina est: fatū mihi fecit: alia doctrina casus mihi fecit: fortuna fecit. Si casib⁹ regūt hoies: nlla p̄uidētia aliqd̄ gerit: et ip̄a doctrina est. Ali⁹ dixit: Est gēs tenebrarū q̄ rebellauit aduersus deū: ip̄a facit peccare hoies. In hoc diluio aquarū multarū ad deū nō appropinquabūt: Que ē illa aqua? Illa vera q̄ manat de intimo fonte pure venēitatī. Que illa aqua ē fr̄es: nisi q̄ docet p̄fiteri dño? Que est illa aq̄ nisi q̄ docet bonū est p̄fiteri dño. Que ē illa aq̄: nisi q̄ docet hāc vocē: Bixi p̄nūciabo aduersum me iusticiā meā domino. Et ego dixi dñe miserē mei: sana animā meā: qm̄ peccaui tibi. Hec aq̄ p̄fessionis pctō p̄: hec aqua humiliatōis cordis: hec aqua vite salutarī: abh̄ciēt se: nihil d̄ se p̄sumētis: nihil sue potētie supbe tribuētis. Hec aq̄ ī nullis alienigenarū libris ē: nō in epicur̄is. nō in stoic̄. nō ī manich̄is. nō ī platon̄ic̄. Ubicūq̄ etiā iueniūt optia p̄cepta moy et discipline: hūilitas tñ ista nō inuenit. Via hūilitatis hui⁹ aliūde manat a x̄po venit. Hec via ab illo est qui cū eēt altus: humilis venit. Quid enim aliud docuit humiliādo se: fact⁹ obediens vsq̄ ad mortē: mortē aut̄ crucis? Quid aliud docuit soluēdo qd̄ nō debebat: vt nos a debito liberaret? Quid aliud docuit baptizat⁹ q̄ pctiū non fecit: crucifix⁹ qui reatū nō habebat? Quid aliud docuit nisi hāc hūilitatē: Nō īmerito ait: ego sū via et veritas et vita. In hac q̄ hūilitate p̄pinquat ad deū: qz̄ p̄pe est dñs his q̄ obtriuēt cor. In diluio aut̄ aquarū multarū ex tollētū se aduersus deū et docentū supbas impietates: ad deū nō appropinquabūt. Tu aut̄ qd̄: qui etiā iustificat⁹ es inf̄ medias illas aquas? Undiq̄ fr̄es mei etiā cū p̄fitemur pctā: p̄strepūt circa nos aq̄ ille diluuij: nō sum⁹ in illo diluio: s; circūdamur ab ip̄o diluio. Premūt nos: s; nō opprimūt: virgēt nos s; nō demergūt: Quid q̄ tu facies qz̄ in medio diluio es: ambulās ī b̄ seclō? Nō enī nō audit tales doctores: n̄ audit tales supbos: aut nō ex v̄bis eorū quotidianas patitur in corde suo p̄secutiōes. Quid q̄ dicat iste iā iustificatus et p̄sumens de deo: qui circūdatur diluio isto? **Tu mihi es refugium a pressura que circūdat me.** Refugiant illi vel ad deos suos

vel ad demones suos: vel ad vires suas: vel ad defensionē pctōz suor: mihi in isto diluuiō ē nō sfugū nisi tu: a pssura q̄ circū dedit me. **Exultatio mea redime me.** Si iā exultas: qd̄ vis rdimi: Exultatio mea redime me. Audio vocē gaudij: exultatio mea: audio gemitū: redime me. **Gaudes et gemis.** Ita inquit et gaudeo et gemo. **Gaudeo in spe: gemo adhuc in re.** Exultatio mea redime me. **Spe gaudētes ait ap̄ls.** Ergo recte exultatio mea: redime me. **Uñ rdime me: Seq̄t.** In tribulatōe patiētes. Exultatio mea redime me. **Fam iustificat⁹ erat et Ap̄ls:** Et quid ait: **Nō solū inq̄t sed etiaz nos ipsi primitias habentes sp̄s: et ipsi in nobismetipsis igemiscim⁹.** Uñ redime me. **Quia ipsi in nobismetipsis igemiscimus:** adoptionē expectātes redemptionē corporis nostri: **Ecce ergo: vnde redime me:** qz adhuc expectam⁹ in nobis igemiscētes redemptionē corporis nostri. **Uñ ergo exultatio mea.** Ibi sequit̄ idēz Ap̄ls et dicit: **Spe enī salui facti sum⁹:** Spes aut̄ que videtur nō est spes. **Qd̄ enī videt quis: quid sperat:** Si aut̄ qd̄ nō videm⁹ speramus: p̄ patientiā expectam⁹: si speras gaudes: si p̄ patientiā expectas: adhuc gemis. **Nō enī opus est patientia: vbi nihil mali p̄petierit.** **Tolerātia que dicit: patientia que dicit: sustentia que dicit: iōganimitas que dicitur: nō est nisi in malis.** **Ubi p̄meris: ubi angustia est.** Ergo si p̄ patientiā expectam⁹: adhuc dicim⁹: **Redime me a pssura q̄ circū dedit me: quia vero spe salui facti sumus: sicut vtrūqz dicim⁹: exultatio mea redime me.** **Respondet.** **Intellectū tibi dabo:** Ipse est psalm⁹ intelligentie. **Intellectū dabo tibi.** **Et statuas te in via hac qua gradieris:** **Quid est statuā te in via hac qua gradieris:** **Nō vt hereas ibi: sed vt ab ea nō aberres.** **Dabo intellectus vt cognoscas te semp: et semp gaudeas in spe ad deū: donec ad illā patriā puenias: vbi iam nō spes sed res erit.** **Obfirmabo sup te oculos meos.** **Nō a te auferam oculos meos: qz et tu nō auferes ab eo oculos tuos.** **Iā iustificat⁹: iā post remissionem peccatorū leua oculos tuos ad deū.** **Putruerat enī cor tuū cū esset in terra.** **Cū h̄ audis: sursum cor erige ne putriat:** Ergo et tu leua iā oculos tuos semp in deū: vt firmet sup te oculos suos. **Sz qd̄ times: Ne cū habeas oculos ad deū offendas: ne nō respicias ante te: et forte incurras in laque-**

um. **Noli timere.** **Ibi enī sunt oculi ipsius quos obfirmat sup te.** **Nolite inq̄t solliciti esse.** **Et ap̄ls Petrus: Q̄z sollicitudinē vestrā sup illū mittite: qz illi cura ē de vobis:** **Ergo obfirmabo sup te oculos meos.** **Tu ergo oculos tuos in illū erige: et nō timeb vt dixi: ne in laqum incurras.** **Audi alius psalmū: Oculi mei semp ad dñm.** **Et quasi diceret illi: qd̄ agis de pedib⁹ tuis: cur n̄ ante te attēdis: qm̄ ipse inquit euellet de laqo pedes meos.** **Firmabo sup te oculos meos.** **Postqz p̄misit huic et intellectū et p̄tectionē suam: p̄uertit se ad sup̄bos defendentes pctā sua. et ostendit nobis quid sit intellect⁹.** **Nolite esse sicut equus et mulus: q̄b⁹ nō est intellect⁹.** **Equus et mulus erecta ceruice sunt.** **Nō sūt equ⁹ et mulus sicut ille bos qui agnouit possessorem suū: et asin⁹ p̄sepe dñi sui.** **Nolite esse sicut equ⁹ et mulus: quib⁹ nō est intellectus:** **Quid enī patiunt tales?** **In freno et chamo maxillas eorū p̄stringe: q̄ nō appropinquāt ad te.** **Equ⁹ et mulus vis esse: vis nō habere sefforē: cōstringe os tuū et maxille tue in freno et chamo.** **Ipm̄ os tuū p̄stringe quo iactas menta tua: et taces peccata tua.** **Maxillas eorū cōstringe: qui nō appropinquāt ad te humiliādo se.** **Adulta flagella peccatorū.** **Nō est mirū si adhibito freno sequatur flagella.** **Indomitū enī aīal esse cupiebat: domatur freno et flagello: atqz vitinam perdomet.** **Merendū est enī ne numiū resistēdo indomitū relinqui mereat: et ire in suā vagā licentiā: vt dicat d̄ illo: Pordiet tāqz ex adipe iniquitas eorū: sicut de illis: quibus nō sūt impunita pctā.** **Ergo cū flagellat: corrigat: domet: qz et iste sic se dixit edomitū: equū et mulū se dixerat: qm̄ tacuit.** **Sz vñ domit⁹ est: Flagellis.** **Couersus sū iqt̄ in crūna mea: dū p̄figeret spina.** **Siue flagella dicas: siue stimulos dicas: domat deū umentū cui infidet: qz iumēto expedit vt infideat.** **Nō enī defatigat⁹ deus ambulādo pedib⁹: infedit iumēto.** **Aut vero nō pleniū mysterij est: quod asellus adduct⁹ dñō: populus mitis et māfuet⁹: portās bñi dñm asell⁹ ē: et tēdit in hierl̄m.** **Biriget enī mites in iudicio: sicut dicit alius psalmus: Docebit māfuetos vias suas: Quos māfuetos: Non erigentes ceruices aduersus domatorem suū: patientes flagella et freno: postea sic domiti: vt sine flagello ambulent: et sine freno et chamo viā teneant.**

Si carueris isto sessore: tu cades: non ille: quia multa flagella peccatoris: **Sperante autem in domino misericordia circumdabit.** Quod est refugium a pessura: Quae primo circumdat pessura: postea circumdat misericordia: quoniam misericordiam dabit: quae legem dedit: legem in flagellis: misericordiam in consolationibus. **Sperante autem in domino misericordia circumdabit: Ergo quid concludit? Letamini in domino et exultate iusti: Qui letamini in vobis: Qui impij: o superbi qui letamini in vobis: iam credentes in eum: qui iustificat impium: deputat fides vestra ad iusticiam. Letamini in domino et exultate iusti. Et exultate: sub audis in domino. Quare? Quia iam iusti. Unde iusti: Non meritis vestris: sed gratia illius. Unde iusti: Quia iustificati. Et gloriemini omnes recti corde. Quid est recti corde: Non resistentes deo. Intendat ergo caritas vestra: et intelligite rectum cor. Breuiter dico: sed tamen maxime commendandum. deo autem gratias: quod in fine est: inheret sensibus vestris. Inter rectum cor et prauum cor. hoc interest. Quisquis homo quicquid patitur propter voluntatem afflictionis: meroris: laboris: humiliationis: non tribuit nisi voluntati dei iuste: non illi dans insipientiam: quod quasi nesciat quid agat: quia tale flagellat: et talibus parcit: ipse est rectus corde. Peruersi autem corde sunt et prauum et distortum: qui omnia que patiuntur mala inique se pati dicunt: dantes illi iniquitatem: pro cuius voluntate patiuntur: aut quia non ei audent dare iniquitatem: auferunt ei gubernationem. Quia ipse inquit: non potest facere iniquum. iniquum autem est: ut ego patiar: et ille non patiar. **Concedo enim ut sim peccator: certe sunt peiores quam letantur et ego tribulor: quia hoc iniquum est: ut etiam peiores me letentur: et ego tribuler: quia aut iustus: aut minus peccator quam ille sum: et certum est apud me hoc esse iustum: et certum est apud me: quia deus non faciet iniustum.** Deus non gubernat res humanas: nec cura est illi de nobis. Ergo prauum corde: id est distortum corde tres habet sententias: Aut non est deus: dixit enim stultus in corde suo: non est deus: et fuit dictum de diluuiio illo: non defuit talis doctrina phariseorum: non defuerunt qui dicerent: non esse deum: quae gubernat omnia: et condidit omnia: sed esse multos deos vacantes sibi propter mundum: non curantes ista. Ergo aut non est deus: hoc dixit impius cui displicet quicquid illi accidit propter voluntatem: et alteri non accidit cui se proponit. Aut iniustus deus est cui ista placet: et quae haec facit: Aut non gubernat deus res humanas: nec**

cura est illi de hominibus. In istis tribus sententias magna impietas: aut negare deum: aut dicere iniustum: aut auferre illi gubernationem rerum. Quare hoc? Quia distortum est corde. Rectus est deus: et ideo distortum illi non acquiescit. Quod in alio psalmo est: **Non bonus deus israel rectis corde.** Et quia tale habebat ipse aliquando de se sententiam inquit: Quod sciuit deus: aut si est scientia in altissimo: ideo ibi subiecit: **Non dei autem pene moti sunt pedes.** Quod distortum lignum est: et si disponas in paupere equali: non collocas: non copinas: nec adiungis: semper agitat et nutat: non quia inaequale est vbi posuisti: sed quia distortum est quod posuisti: Ita et cor tuum quod prauum est et distortum: non potest collinari rectitudine dei: et non potest in illo collocari ut hereat illi et fiat rectum. Qui autem adheret domino: vnus spiritus est. **Non recti corde gloriamini dixit: Quod recti corde gloriantur: Audite gloriationem ipsorum. Non solum enim dixit: Plus: sed et gloriamur in tribulationibus.** **Magis non est magnam gloriam in gaudiis: gloriam in leticijs. rectus corde etiam in tribulatione gloriatur.** Et audi quod gloriatur in tribulatione: quia non frustra quisque: non superuacue. **Uide rectum cor: scientes inquit: quia tribulatio patientiam operatur: patientia autem probationem: probatio vero spem: spes autem non confundit: quia caritas dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum quae datus est nobis.** Sic est ergo rectum cor fratres. **Quicumque aliquid accidit: dicat: dominus dedit: dominus abstulit. Ecce rectum cor: sicut deo placuit ita factum est: sit nomen domini benedictum. Qui abstulit: quid abstulit: cui abstulit: quoniam abstulit: sit nomen domini benedictum: Et non dixit: dominus dedit: diabolus abstulit. Intendat ergo caritas vestra: ne forte dicat: sed mihi diabolus fecit. Proximus ad deum tuum refer flagellum tuum: quia nec diabolus tibi aliquid facit: nisi ille permittat qui desuper habet potestatem: aut ad penam: aut ad disciplinam. ad penam impij: ad disciplinam filij. Flagellat autem omnem filium quem recipit. **Ne te sine flagello speres futurum: nisi forte cogites exheredari. Flagellat omnem filium quem recipit. Ita ne omnem: Ubi te volebas abscondere: Omnem: et nullus exceptus: nullus sine flagello erit. Quid ad omnem: Ubi audire quem omnem: Etiam vnicus sine peccato: non tamen sine flagello. Ubi ipse vnicus portans infirmitatem tuam: et figurans in se personam tuam: tanquam caput gestans personam tuam: etiam corpus sui: cum appropinquaret passioni ex homine quem gerebat contristatus est: ut te letificaret. cotri-****

stat' e' vt te cōsolaret. Potuit em̄ vtiq; si-
ne tristitia esse dñs: iturus ad passionē. Si
potuit miles: nō potuit impator: Quō po-
tuit miles: Attēde Paulum exultantē p-
pinquātē passioni: Ego aut̄ iā inquit: imo-
lor' z' t'pus resolutionis mee instat: bonū cer-
tamē certavi: cursum cōsummaui: fidē ser-
uavi: de cetero sup' est mihi corona iusticie:
quā mihi dñs reddet in illa die iust' iudex.
Nō solū aut̄ mihi: s' et omnib' q' diligūt ad-
uentū ei'. Videte quēadmodū exultat vē-
tur' ad passionē. Ergo gaudet coronād':
cōtristat' coronatur'. Quid igit' portabat'
Infirmatē quorūdā: q' veniente tribula-
tione vel morte p'ristant. Sz vide quō eos
ducit i' directionē cordis: Ecce tu volebas
vivere: nō volebas tibi aliqd' accidē: s' de'
aliud voluit. Bue volūtates sunt: s' volū-
tas tua corrigat' ad volūtatem dei: nō vo-
lūtas dei detorqueat' ad tuam. Prava est
enim tua: regula est illa. Stet regula: et qd'
prauū est ad regulam corrigatur. Videte
quomō hoc docet domin' christ': Tristis
est aīa mea vsq; ad mortem: z' pater sit fieri
pōt' trāseat a me calix iste. Ecce oñdit hūa-
nā volūtate. Sz vide rectū cor: veritatem
nō qd' ego volo: sed qd' tu vis paf. Hoc g'
fac gaudēs in his q' tibi accidūt: z' si euene-
rit dies ille vltim' gaudet: aut si surripit hu-
mana cuiusdā volūtatis fragilitas: cito di-
rigat' in deū: vt sis i' eis quib' dicit: Blor-
amini omnes recti corde.

Explicit Tractatus de ps. xxxi.

Incipit Tractatus de ps. xxxii.

Expositio psalmi.

Exultate iusti i' dño: Exultate
iusti: nō in vobis. Nō em̄ hoc tu-
mē est: sed in dño. Rectos decet
laudatio. Ipi laudāt dñm: qui se s'bdūt
dño. Alii em̄ distorti z' prauī sunt. Cō-
fitemi dño i' cithara: Confitemi dño:
exhibētes ei corpora v'ia hostiā viuā. In
psalterio decachordo psallite ei.
Seruiāt mēbra v'ia dilectiōi dei z' prini: i'
quib' tria z' septē p'cepta seruant'. Can-
tate ei cāticū nouū: Cantate ei cāticū
gratie fidei. Bene cantate ei i' iubila-
tione. Bñ cantate ei in leticia. Qm'
rectus e' sermo dñi: Qm' rect' est ser-
mo dñi ad faciēdos vos: qd' p' vos fieri nō
potestis. Et oīa opa ei' i' fide. Nec q's-
q' se meritis operū puenisse ad fidē putet:
cū in ip̄a fide sint oīa opa que diligit deus.
Diligat' misericordiā z' iudiciū.

Alia lra.
† collaudatio.

Alia lra.
† psallite ei i' vo-
ciferatiōe.

Alia lra.
† rectū e' v'bu.

Diligat' em̄ misericordiā quaz' nūc p'rogat:
z' iudiciū q' id qd' p'rogauerit erigat. Ad-
misericordia domini plena est terra.
Per orbē peccata dimitunt' homib' i' mi-
sericordia dñi. Verbo dñi celi fir-
mati sunt: Nō em̄ a seipis: sed verbo do-
mini iusti firmati sunt. Et spū oris eius
oīs v'tus eoz. Et sancto eius spū oīs fi-
des eoz. Cōgregans sic in v'tre aq's
maris: Cōgregat' p'los seculi in p'fessio-
nē peccati: ne p' sup'biā libere defluāt. Po-
nens i' thesauris abyssos. Et eis oc-
cultas suas seruat ad diuitias. Timeat
dominū oīs terra: Timeat oīs pecca-
tor: vt peccare desinat. Ab ip̄o em̄ cō-
moueant' vniuersa. Nec terrorib' ho-
minū vel cuiusq; creature: sed ab ip̄o com-
moueant' oēs q' habitāt orbē. Qm' ip̄e
dixit z' facta sunt: Nō em̄ ea q' timeant
ali' aliq's fecit: s' ip̄e dixit z' facta sūt. Ip̄e
mādauit z' creata sunt. Ip̄e mādauit
verbo suo: et creata sunt. Bñs dissi-
pat cōsilia gentiū: Nō eius regnū: sed
sua querētū regna. Reprobāt aut' cō-
gitationes p'p'lor'. Beatitude terre-
nā cōcupiscētū. Et reprobāt cōsilia
p'cipū. Talib' p'p'lis dñari q'rētū. Cō-
siliū v'o dñi manet in eternū. Cōsiliū
v'o dñi q' beatū nō facit: nisi s'bditū sibi: ma-
net in eternū. Cogitationes cordis ei'
i' secula seculor'. Cogitationes sapiētie
ei' nō sunt mutabiles: sed manētes i' seculū
seculi. Beata gens cui' e' dñs deus
teoz: Una gens beata e': p'tinēs ad cele-
stē ciuitatē: q' sibi dñm nō nisi deū suū ele-
git. Popul' que' elegit dñs i' heredi-
tate sibi. Neq; hec a seip̄a: s' dei munere
electa est: vt possidēdo eā incultā z' miserā
esse nō sinat. De celo respexit dñs:
z' vidit oēs filios hoīm. Be aīa iusta
misericordiē vidit dñs oēs q' i' nouā vitā re-
nasci volūt. De p'pato habitaculo
suo: De habitaculo susceptōis hūane qd'
p'pauit sibi. Respexit sup' oēs q' inha-
bitāt terrā. Ad misericordiē vidit oēs q' in-
habitāt carnem: vt p'sit illis in regēdo eos.
Qui finxit singulatim corda eoz.
Qui cordib' eoz dona p'pria spūaliter tri-
buit: vt nec totū corp' ocul': nec totū audi-
tue: s' ali' sic: ali' aut' sic: incorporent' chri-
sto. Qui intelligit omīa opa eoz.
Apud illū intellecta sūt opa eoz. Nō
salu' fit rex i' multitudine v'tutis.
Nō salu' fit q' carnē suā regit: si i' sua v'tute

Alia lra.
† oēs inbabiles
tes orbē.

Alia lra.
† in generatiōe
z' generatiōe.

Alia lra.
† eius.

Alia lra.
† saluaf.

Alia lra. t saluabit.

multū psumpserit. Nec gigas t saluus erit i multitudine virtutis sue. Nec quisquis militat cōtra cōsuetudinē concupiscētie sue: vel cōtra diabolum z angelos eius: saluus erit: si se sue fortitudini multū cōmiserit. t Adēdax equo ad salutē: fallit: quisq̄s putat vel p homies inf ho mines acceptā se salutē adipisci: vel impetu animositatis sue defendi a pnicie. In abundātia autē virtutis sue nō erit salu.

Alia lra. t saluabit.

Ecce oculi dñi sup metuetes eius: Quia si salutē q̄ris: ecce oculus dñi sup timētes eū. t Sperātes sup misericordia ei. Et sperātes non in vires suas: sed in misericordia ei. Et eruat a morte aīas eoz: z alat eos in fame. Et det eis alimētū verbi z sempiternē veritatis qd amiserāt: dū presumūt in virib⁹ suis: z ido nec ipas vires habēt a fame iusticie. Amina nra paties erit dño: Et aut postea saginei scis incorruptibili bus: interim dñi hic est: Aīa nra paties erit dño. Qm̄ adiutor z p̄tector nri est. Adiutor nri ē dū cōamur ad deū: z p̄tector dū resistim⁹ aduersario.

Alia lra. t sustinet dñm.

Quia in ipso letabit cor nostrū: Nō em̄ i nobis vbi magna sine illo inopia est: sed i ipso letabit cor nostrū: Et in noīe sancto ei spera bim. Et ideo sperabim⁹ vēturos nos ad deū: qz nobis absentib⁹ p fidē misit nomen suū. Fiat tua misericordia dñe sup nos: sic sperauim⁹ in te. Fiat misericordia tua dñe sup nos: spes em̄ nō p̄fundit: qz speram⁹ in te.

Alia lra. t queadmo dū.

Item sermo prim⁹ de prima parte eiusdē psalmi.

Psalms iste admonet nos exultare dño. Inscrībit autē Ipsi David. Qui ḡ p̄tinent ad sacratissimū sanctū David: audiāt vocē suā: et dicāt vocē suā: z exultēt in dño: Sic autē incipit.

Exultate iusti i dño: Iniusti exultent i seculo: finito isto seculo: finit exultatio iniustoz. Exultēt autē iusti i dño: qz pmanēte dño: pmanebit iustozū exultatio. Exultare autē in dño ita cōuenit: vt laudem⁹ illū q̄ solus nō habet qd nobis displiceat: z nemo tā multa habet q̄ infidelib⁹ displicēt: z breue p̄ceptū ē: ille placet deo: cui placet deus. Nec leue h̄ putetis carissimi. Videtis etiā quāti disputant p̄tra deū: q̄s multas displiceāt opa ei. Luz em̄ facere voluerit p̄tra volūtātē hoīm: qz dñs est: z nouit quid faciat: nec tñm attēdit

nostrā volūtātē q̄ vtilitātē. Illi qui maluit suā volūtātē impleri q̄ dei: volūt ad suam volūtātē flectere deū: nō suā corrigere ad deū. Talib⁹ homib⁹ infidelib⁹: impijs: inquis: z qd piget dicere: sed tñ dicā: Hostis em̄ q̄s verū dicā: facili⁹ placet pantomim⁹: q̄s deus: p̄pterea cū dixisset: Exultate iusti in dño: qz exultare in illo nisi laudando nō possum⁹. Eū autē laudam⁹: cui tātomagis placem⁹: quātomagis ipse nobis plauerit. Rectos: inquit: decet laudatio. Qui sunt recti: Qui dirigunt cor s̄m volūtātē dei: z si eos p̄turbat hūana fragilitas: diuina cōsolat equitas: Quis autē corde mortali puatim aliqd velint: quo sue interi cause v̄ negocio: vel p̄nti necessitati pueniāt: vbi intellexerit z cognouerint aliud deum velle: p̄ponūt volūtātē melioris voluntati sue: z volūtātē omnipotētis volūtati infirmi: z volūtātē dei voluntati homis. Quātū em̄ de⁹ distat ab homie: tantū volūtas dei a volūtate homis. Unde gerens hominē christus: z regulā nobis p̄ponens: docens nos viuere: z prestans nobis viuere: ostēdit homis quādā priuatā volūtatem: in quā suā figurauit z nostrā: qz caput nostrū est: z ad eū sic nostis tanq̄s mēbra vtiq̄ p̄tinemus. Pater inq̄t si fieri potest trāseat a me calix iste. Nec hūana voluntas erat: p̄rium aliquid z tanq̄s priuatum volens: sed quia recto corde voluit esse hominem qui qd in illa aliquātū curuū esset: ad illuz dirigeret qui semp est rectus: Clerū nō qd ego volo ait: sed qd tu pater. Sed qd possit mali velle christ⁹: Quid postremo aliud posset velle q̄s pater: Quoz vna est diuinitas: nō pōt esse dispar volūtas. Sed ex p̄sona homis trāfigurans in se suos q̄s in se trāfigurauit cū ait: Esuriui z dedistis mibi māducare: q̄s in se trāfigurauit: cū furētī z sanctos p̄sequēti Saulo clamauit desup quē nemo tangebāt. Saule saule: quid me p̄sequeris: ostēdit quādā homis p̄riā volūtātē: ostēdit z corerit te. Ecce vide inq̄t te in me: quia potes aliquid p̄riū velle: vt aliud deus velit. Concedit hoc hūane fragilitati: concedit humane infirmitati. Aliquid p̄riū velle difficile est: vt nō tibi cōtingat: sed statiz cogita qui sit supra te. illū supra: te ifra illū. illū creatorē: te creaturā: illū dñm: te seruū. illū omnipotētē: te infirmū: et corrigēs te subiūgensq̄ volūtati ei⁹ ac dicēs: Clerū: nō qd ego volo: sed qd tu vis pater. Quomō distūctus es a deo: qui

chordarū: neq; i hoc psalmo: neq; si nō fallor alicubi. Legant z considerent melius: z ociosius filij nostri lectores: tamē quātum mihi videor meminisse: multis locis inuenim⁹ psalteriū decem chordarum: cithara decem chordarū nusq; mihi lectum occurrit. Admentote citharaz ex inferiore parte habere quo sonat: psalteriū ex superiore. Ex inferiore vita id est terrena habemus prosperitatem z aduersitatem: vnde deum laudemus in vtroq; vt semp laus eius in ore nostro: et benedicamus dominū in omni tempore. Est enim terrena quedam prosperitas: est quedam terrena aduersitas: ex vtroq; laudandus est deus vt citharizemus. Que est terrena prosperitas: Cum sani sumus fm carnem: cum abundant omnia quibus viuimus: cum incolumitas nostra seruat: cum fructus large pueniunt: cum solem suū oriri facit super bonos z malos: z pluit sup iustos et iniustos. Hec omnia ad vitam terrenam ptingunt. Quisquis inde nō laudat deū ingratus est. Nūquid quia terrena: idō non dei sunt? Aut ideo alter ea dare cogitandus est: quia dant z malis. Multiplex est em̄ misericordia dei: patiens ē z longanimis. Inde magi significat qd seruet bonis: cum ostendit quāta donet z malis. Auersitates autem ex inferiore vtiq; parte de fragilitate generis humani in doloribus: in languoribus: in pressuris: in tribulationibus: in temptatiōibus. Vbiq; laudet deum qui citharizat: non attendat: quia inferiora sunt: sed qā z regi z gubernari nō possunt nisi ab illa sapientia que attingit a fine vsq; ad finē fortiter: z disponit omnia suauiter. Non enim celestia regit z terrena deserit. Aut non illi dicit: Quo ibo a spiritu tuo: et a facie tua quo fugiā: Si ascendero in celum tu ibi es: si descendero in infernum ades. Vbi ergo deest qui nusq; non est? Ergo confiteri domino in cithara: siue tibi abūdet terrenū aliquid: gratias age illi qui dedit: siue tibi desit: si forte damno auferat aliqd: cithariza securus. Nō est em̄ ille tibi ablat⁹ qui dedit: q̄uis tibi ablatum fuerit quod dedit: etiam sic

inquā cithariza securus: cert⁹ i deo tuo. Lange chordas i corde tuo: z dic tanq; in cithara in inferiore pte bene sonante: Dominus dedit: domin⁹ abstulit: sicut domino placuit: ita factum est: sit nomē domini benedictū. Jam vō cuz attendis superiora dona dei: quid tibi contulerit pceptorum: quia doctrina celesti te imbuerit: quid tibi desup ex illius veritatis fonte pceperit: cōuertere z ad psalterium: z psalle domino in psalterio decem chordarū. Precepta enim legis decem sunt. In decem preceptis legis habes psalteriū: Perfecta res est. Habes ibi dilectionē dei in tribus: et dilectionē primi in septem: et vtiq; nosti domino dicente: quia in his duobus pceptis tota lex pendet et pphete. Dicit tibi deus desup: quia domin⁹ deus tuus: deus vn⁹ est: Habes vnam chordaz: nō accipias inuanum nomē domini dei tui: Habes alteram chordam. Obserua diem sabbati: nō carnaliter: nō iudaicis delicijs: qui ocio abutunt ad nequiciā. Melius enim vtiq; tota die foderent: q̄ tota die saltarēt: sed tu cogitans requiem in deo tuo: z propter ipsam requiem omnia faciens: abstine ab opere seruili: Dis em̄ q̄ facit peccatū seru⁹ ē peccati: Hec tria ptingēt ad dilectionē dei: cui⁹ cogites vnitatem: veritatem: voluntatē. Est enim quedā voluntas in domino vbi verum sabbatum: vera requies. Unde dicitur: Delectare in domino: et dabit tibi petitiones cordis tui. Quis em̄ sic delectat: q̄ ille qui fecit omnia que delectant. In his tribus caritas dei: in septem alijs caritas primi. Ne facias aliq; qd pati non vis. Honores patrem et matrem: quia vis te honorari a filijs tuis. Nō mechaaberis: quia nec mechari vxores tuā post te vis. Non occides: quia z occidi non vis. Non fueris: quia furtū pati tu nō vis. Non falsum testimoniū dicas: quia odisti aduersum te falsum testimonium dicentē. Non cōcupiscas vxorem primi tui: quia et tuam nō vis ab alio concupisci. Non cōcupiscas rem aliquam primi tui: quia si quis tuaz concupiscit: displicet tibi. Conuerte z in te linguam:

quādo tibi displicet qui tibi nocet. Hec omnia precepta dei sunt: sapientia donante data sunt: desup sonant. Lange psalteriū: imple legem quā domini deus tuus non venit soluere sed adimplere. Implebis enim amore quod timore nō poteris. Qui enim timendo non facit male: mallet facere si liceret. Itaq; et si facultas non datur: voluntas tenetur. Nō facio inquit: Quare? Quia timeo. Nōdum amas iusticiam: adhuc seruus es. Esto et filius: Sed ex bono seruo fit bonus filius. Interim timendo noli facere: discas et amare non facere. Est enī quedā pulchritudo iusticie: pena te deterreat. Habet iusticia formā suam: oculos querit: accēdit amatores suos. Pro hac martyres seculi calcantes: sanguinem fuderunt: Quid amabant quando istis omnibus renūciabant? Non enim illi non erant amatores: aut hoc vobis dicim⁹: vt non ametis. Qui nō amat frigit: obrigit. Amet: s; illa pulchritudo q̄ cordis oculos querit. Ametur illa pulchritudo que laudata iusticia incendit aios. Iusticia accēsi promittit vba: edūt voces: vndiq; dicūt: bñ: optime. Quid viderūt? In quo pulcher ē curu⁹ senex. Non enim si pcedat senex iustus: est ali quid in eius corpore quod ametur: et tamen amatur ab omnibus. Ibi amatur vbi nō videtur: imo ibi amatur vbi corde videtur. Belectet vos ergo: et rogate dominiū vt delectet. Dominus enī dabit suauitatem: et terra nostra dabit fructum suum: vt per caritatem impleatis: quod per timorem implere difficile est. Quod dico difficile est: non potest adhuc animus: mallet non esse quod precipitur: si ad faciendum non amore ducitur: sed timore coartatur. Noli furtum facere: time gehennas: mallet non esse gehennam in quā mitteretur. Quando incipit amare iusticiam: nisi quādo mallet furta nō esse: Et si gehenne nō essent: in quas fures mitterent. Hoc est amare iusticiā. Et ipa iusticia qualis est: Quis illam pingit: Sapientia dei quā pulchritudinem habet. Per illam pulchra sunt omnia: que oculis placent. Et vidende

pplectende: corda mūdanda sunt. Quis nos amatores p̄fitemur: ipa nos cōponit vt ei non displiceamus. Et quando nos reprehendūt homines in his rebus in quibus ei quā diligimus placeamus: quomodo paruibabemus reprehensores nostros: Quomodo illos contemnimus et omnino nihilipendimus? Amatores lubrici: et amabiles feminarum: quādo amate ipsorum componūt illos s̄m oculos suos: si ipsis placeant nō curāt eos quib⁹ displiceant: putātes sibi sufficere quod earuz oculis placent ad q̄s affectāt: et plerūq; grauib⁹ displicent: imo sp̄ grauib⁹ displicent et meliore iudicio rep̄bēdūt. Nō bñ tōsus es dicit vir ḡuis lasciuo adolescenti: nō te decet cū talib⁹ circinnis incedere. Mouit autē ille capillos suos placē nescio cui: O dū te rep̄bendentem vero iudicio: et seruat in se quod placet peruerso consilio. Inimicum te putat: quia turpitudinem demis: fugit oculos tuos: et omnino non curat qua regula iusticie reprehendat. Si ergo illi non curant reprehēsores veraces: vt sint formosi fallaces: nos in his rebus in quib⁹ placem⁹ sapientie dei: nō debemus curare irrisores iniustos non habentes oculos vnde videant quod amamus. Hec cogitātes recti corde: cōfitemini domino in cithara: in psalterio decem chordarū psallite ei. **Cantate ei canticum nouum:** Exuite vetustatem: nostis canticum nouum. Nouus homo: nouum testamentū: nouum canticum. Non pertinet nouum canticum ad homines veteres: Nō illud dicunt nisi homines noui: renouati p̄ gratiam ex vetustate: et pertinentes iam ad testamentū nouuz: quod est regnum celorum: Et suspirat omnis amor noster: et cantat canticum nouū: non lingua sed vita. **Cantate domino canticum nouū: Bene cantate ei.** Querit vnusquisq; quomodo canet deo. **Canta illi: sed noli male.** Nō vult offendi aures suas. **Bñ canite fratres.** Si alicui bono auditori musico: quādo tibi dicis: **Canta vt placeas ei.** Et si vis aliqua instructiōe musice artis cantare: trepidas ne displice-

Vn igitur Jeronis Caluim...

as artificii: quia quod in te imperitus nō agnoscat: artifex reprehendit. Quis asferat deo bene cantare: sic iudicanti de cantatore: sic examinanti omnia: sic audienti: Quādo potes asferre tā elegans artificii cantandi: vt tā perfectis auri- bus in nullo displiceas: Ecce veluti mo- dum cantandi dat tibi: noli querere ver- ba: quasi explicare possis vnde delectetur. **In iubilatione:** cane. Hoc est enim bene canere deo: in iubilatione cā- ta. Quid est in iubilatione canere? In- telligē: verbis explicare non posse quod canitur ore deo. Etenim illi qui cantant siue in messe: siue in vinea: siue in aliquo opere feruenti: cum ceperint in verbis canticorū exultare leticia: veluti imple- ti tanta leticia: vt eam verbis explicare nō possint: auertunt se a syllabis verbo- rū: et eunt in sonū iubilationis. Iubilum sonus quidem ē significans cor parturi- re qd dicere non potest. Et quem decet ista iubilatio nisi ineffabilem deum. In- effabilis enim est quem fari non potes. Si cum fari non potes: et tacere non de- bes: quid restat nisi vt iubiles? Et gau- deat cor sine verbis: et immēsa latitudo gaudiorū metas non habeat syllabarū. Bene canite ei in iubilatione. Quia rectus ē sermo domini: et omnia opera eius in fide: In quo etiam dis- plicet non rectis: rectus est ille: et omnia opera eius in fide. Tua sunt opera in fi- de: quia iustus ex fide viuit: et fides per dilectionē operatur. Tua sunt opera in fide: quia in deū credendo fidelis effice- ris. Opera dei quomōdō possunt esse in fi- de: quasi et deus ex fide viuat? Inueni- mus et deum fidelem: et hoc non verbis nostris dicitur: Apostolū audi. Fidelis inquit deus qui vos non pmittit tem- ptari supra q̄ potestis ferre: sed faciat cum temptatione puentum vt possitis sustinere. Audistis fidelem deum: audi- te et alibi. Si toleramus et conregnabi- mus: si negauerimus et ille nos negabit: Si nos credim⁹: et ipse fidelis pmanet: negare semetipsum non potest. Habe- mus ergo et fidelem deum: distinguam⁹

potius fidelem deum a fideli homine. Fidelis homo est credens promittenti deo: fidelis deus est exhibens quod p- misit homini. Teneamus fidelissimū de- bitorē: quia tenem⁹ misericordissimū pmissorem. Neq̄ enim aliquid ei com- modauimus: aut mutuum cōmendau- mus vt teneam⁹ eū debitorē: cum ab illo habeamus quicquid illi offerimus: et ex illo sit quicquid boni sum⁹: Omnia bo- na quibus gaudemus ab illo sūt. Quis enim cognouit sensum domini: aut quis consiliarius eius fuit: aut quis prior de- dit ei et retribuet illi? Quoniā ab ipso et p ipsum: et in ipso sunt omnia. Ergo non ei aliquid dedimus: et tenemus debitorē. Unde debitorē: Quia promissor est. Non dicimus deo: Domine quod rece- pisti redde: sed redde qd pmisisti: quo- niā rectus est sermo domini. Quid ē re- ctus est sermo domini? Non te fallit: tu eum noli fallere: immo tu te noli fallere. Quis enim fallit omnia scientem? Sed mentita est iniquitas sibi. Quoniā rect⁹ est sermo domini: et omnia opera eius in fide. Diligit misericordiā et iu- diciū: Fac ita: q̄ deus facit ita. In- tendite istam misericordiā et iudiciū. Misericordie tempus modo est. Judi- cij tempus post erit. Unde est misericor- die tempus: Vocat modo auersos: do- nat peccata cōuersis: Patiens est super peccatores: donec puerantur. Quādo cūq̄ conuersi fuerint: preterita obliuisci- tur: futura pmittit. Hortatur pigros: cō- solatur afflictos: docet studiosos: adiu- uat dimicantes: neminem deserit labo- rantem et exclamantes ad se: donat vnde sibi sacrificet: ipse tribuit vnde pla- cetur. Magnū misericordie tempus non nos transeat fratres: non nos tran- seat. Venturū est iudiciū. Erit et tunc penitentia: sed iam infructuosa. Dicent intra se penitentia agentes et pre angu- stia spiritus gemētes: Lerte ista scripta sunt in libro sapiētie. Quid nobis pfuit supbia: et diuitiarū iactātia qd ptulit no- bis: Transierūt oīa tanq̄ vmbra. Adō dicamus: Transierūt oīa tanq̄ vmbra:

modo fructuose dicamus: transeunt: ne tunc dicamus infructuose: omnia trāsi-
erunt. Hoc ergo est tempus misericor-
die: erit et iudicij. Ne putetis autē fra-
tres: quia ista a se possunt in deo aliquo
separi modo. Videntur enim sibi ali-
quando contraria: vt qui misericors est
non seruet iudicium: et qui iudicij tenax
est obliuiscatur misericordiā. Omnipotens
est deus: nec in misericordia amittit
iudiciū: nec in iudicio misericordiā.
Misericors enim: considerat imaginem
suam: fragilitatem nostram: errorem no-
strum: cecitatem nostram: et vocat. et cō-
uersis ad se donat peccata: non conuer-
sis non donat. Misericors est et iustus:
Nūquid autē iudicium amisit: aut non
debit iudicare inter conuersos et non
conuersos? An vobis iustum videtur vt
conuersus et nō conuersus equaliter ha-
beantur: vt eo modo suscipiat confitēs
et mentiens: humilis et superbus? Ergo
habet et iudicium in ipsa misericordia.
Rursus in illo iudicio habet misericor-
diam: in eos vtiq; quibus diciturus est:
Esuriui et deditis mihi māducare. Ete-
nim dicitur in quadam epistola aposto-
lica: Iudicium enim sine misericordia
illi qui non fecit misericordiā. Beati in-
quit misericordes: quoniā ipsorū misere-
bit deus. Ergo in illo iudicio erit et miseri-
cordia: sed non sine iudicio. Si enim nō
in quēlibet: sed in eum erit misericordia
qui prerogauit misericordiā: et ipsa mi-
sericordia iusta erit: quia cōfusa nō erit.
Misericordia ē certe: vt dimittant pec-
cata: misericordia est vt tribuatur vita
eterna. Vnde ibi iudicium: Dimittite et
dimittetur vobis: date et dabitur vobis.
Certe dabitur vobis et dimittet vobis:
misericordia est. Si inde recessisset a iu-
dicio non diceret: In qua mensura mē-
si fueritis: in ea remetietur vobis. Audi-
stis quēadmodum exhibeat deus miseri-
cordiam et iudicium: Exhibe et tu mi-
sericordiam et iudicium. An forte ad re-
um ptinent ista: ad hominē non perti-
nent: Si ad hominē non ptinerent: non
diceret dominus phariseis: Relinquitis
grauiora legis: misericordiā et iudiciū.

Ergo pertinent ad te misericordia et iu-
diciū. Ne putes quod ad te miseri-
cordia pertineat: iudiciū autē non ad te
pertineat. Aliquādo audis causam in-
ter duos: quorum duorum vnus est di-
ues et alius pauper: et contingit vt pauper
habeat causam malam: diues autē bo-
nam. Jam si tu nō es eruditus in regno
dei: videris tibi benefacere: si quasi pau-
perem miseratus abscondas et cōtegas
iniquitatem illius: et velis eum iustifica-
re: vt quasi causam bonā habere vide-
atur. Et si reprehensus fueris quod ma-
le iudicasti: quasi de misericordia respō-
des. Noui: et ego scio: sed pauper erat:
misericordia ei debebatur. Quomodo
tenuisti misericordiaz: et perdidisti iudi-
ciū? Et quomodo inquis si tenerem iu-
diciū: non amitterem misericordiam?
Pronūciarem aduersus pauperem qui
vnde redderet non haberet. Aut si ha-
beret: cum reddidisset vnde postea viue-
ret non inueniret. Aut tibi deus tuus? Ne
accipias psonam pauperis in iudicio.
Ceterū facile est vt admoneamur per-
sonam diuitis nō accipere. Hoc omnis
homo videt: atq; vtinam sic omnis ho-
mo faceret. Illud est vbi fallitur: veluti
quod vult placere deo: si psonam pauperis
in iudicio accipiat: et dicat faui pauperi.
Immo si teneres vtrūq; et misericordiā
et iudiciū placeres deo. Prio qualē mi-
sericordiā fecisti in eū cuius iniquitatem fa-
uisti: Ecce sacculo pepercisti: cor percus-
sisti: pauper iste iniquus remansit: et tan-
to iniquior: quāto te et quasi hominē iu-
stum fauere vidit iniquitati sue: A te re-
cessit iniuste adiutus: a deo remansit iu-
ste damnandus. Qualem misericordiā
prebuiisti ei quem iniustum fecisti: Ecce
crudelior inueneris q̄ misericordior.
Quid ergo inquis facerem? Iudicares
primo s̄m causam: argueres pauperem:
flecteres diuitem. Alius est iudicandi:
alius petendi locus. Quādo te ille di-
ues videret tenuisse iusticiam: nō erexit
se iniqui pauperis ceruicem: sed p me-
rito peccati sui obiurgasse te iuste: nōne
flecteret ille potes ad misericordiā pe-
tenti: quod letus redditus erat te iudicante:

Quis ergo fratres psalmi plura restet: cō-
sulendū est tamē virib⁹ et aie ⁊ corpis p̄p̄
varietatez audientū: qz ⁊ cū reficimur: ex
eodē tritico veluti mlti saporē nobis fiūt:
Ad detergenda fastidia: h̄ vobis sufficiāt.

Sermo secundus de secūda parte
eiusdē psalmi.

Et in annūciando et in audiendo
verbo veritatis: labor est. Quem
laborem fratres equo animo tole-
remus: si sentētie dñice et p̄ditionis nostre
meminerim⁹? Ab ip̄o em̄ nostri generis ex
ordio audivit homo nō ab homīe fallace:
nec a diabolo seductore: sed ab ip̄a verita-
te ex ore dei: In sudore vult⁹ tui edes pa-
nem tuū. Proinde si panis noster ē verbū
dei: sudemus in audiendo: ne moriamur i
ieiunādo. Psalmi hui⁹ p̄marū partū pau-
ci versus vigilarū nup̄ actarū solennitate
tractati sūt: Quod restat: audiam⁹. Hinc
autē incipit pars que restat: quā nō can-
tabimus: Misericordia domini ple-
na est terra. Verbo dñi celi firma-
ti sunt: Idip̄m est em̄: sermone domini ce-
li solidati sunt. Bixerat sup̄ius: bene cāta-
te ei in iubilatiōe: id est ineffabiliter canite:
qm̄ rectus ē sermo dñi: ⁊ omnia opa eius
in fide. Nihil p̄mittit ⁊ non reddit: fidelis
ille factus est debitor: esto tu auar⁹ exactor.
Beinde cū dixisset: oīa opa eius i fide: ad-
iunxit q̄re: Biligit misericordiā ⁊ iudiciū.
Qui ḡ misericordiaz diligit: miseref. Qui
aut̄ miseref nō potest p̄mittere: et nō dare:
quia posset dare: etiā si nō p̄mitteret: Er-
go qz diligit misericordiā: oportet vt erbi-
beat qd̄ p̄mittit: ⁊ qz diligit iudiciū opor-
tet vt exigat qd̄ dedit. Unde ip̄e dñs dicit
cuidā suo: Bares tu pecuniā meaz: ⁊ ego
veniens cū vsuris exigerem. Qd̄ ideo mo-
nem⁹ vt sciam⁹ qd̄ mō audiuim⁹. Ip̄e em̄
dicit alio loco in euāgelio. Nō ego iudico
quēqz: sermo quē locutus sum eis: ip̄e iudi-
cabit eos in nouissimo die. Nec se excuset
qui audire nō vult: ne quasi nō sit qd̄ ab il-
lo exigat. Idip̄m em̄ exigit: qz noluit acci-
pere cū daref. Aliud est em̄ non posse acci-
pere: aliud nolle. Illic excusatio necessita-
tis est: hic reatus volūtatis. Ergo oīa opa
eius in fide: diligit misericordiā ⁊ iudiciū.
Accipite misericordiā: ⁊ diligit iudiciū: ne
ille cū venerit exigat a nobis rationē: ita vt
inanes nos dimittat. Exigit em̄ rōnez: red-
dit traditiōez: donat eternitatē. Accipite ḡ

misericiordiā fratres: accipiamus omnes.
Nemo nostrū in accipiēdo dormiat: ne ad
reddendum male excitet. Accipite miseri-
cordiā: Sic ad nos clamat de⁹: tanqz si tē-
pore famis diceret: accipe frumentū. Qd̄
cum audires tpe famis: p̄fecto isto stimulo
necessitatis cōcitus: curreres vsans te buc
atqz illuc: querēs: vnde accipes: qd̄ dictū
ē: accipe: Et cū venires: quādo te teneres:
quā moram interponeres: Sic ⁊ nunc di-
ctum est: accipite misericordiā. Biligit em̄
misericiordiā ⁊ iudiciū. Cū acceperis bene-
vtere: vt bonā rationē reddas: cū iudiciū
venerit ei⁹ qui tibi mō p̄rogat in ista fame
misericiordiā. Nolo ergo: mibi dicas: vnde
accipio: q̄ eo: Recordare qd̄ cātafi: Mis-
ericordia dñi plena est terra. Ubi iam nō
euangeliū p̄dicatur: Ubi sermo domini ta-
cet: Ubi salus cessat: Opus ē vt velis ac-
cipere: plena sunt horrea. Hec ip̄a plenu-
do ⁊ abundantia nō te venientē expectaue-
runt: sed ad dormiētem ip̄a venerūt. Non
dictū est: Surgāt gentes ⁊ eant ad vnū lo-
cum: sed annūciata sunt ista gentibus: vbi
erāt: vt adimpleret exinde p̄betia: dicēs:
Adorabit eū vnusquisqz de loco suo. Mis-
ericordia domini plena ē terra. Quid ce-
li: Audi quid celi: Nō em̄ indigent miseri-
cordia: vbi nulla est miseria. In terra abū-
dat homini miseria: sup̄ abundat dñi mis-
ericordia. Miseria hominis plena ē terra: et
misericiordia dñi plena est terra. Celi ergo
vbi nulla est miseria: nūquid qz nō indigēt
misericiordia: nō indigēt dño: Omnia in-
digēt domino: et misera ⁊ felicia. Sine illo
miseri nō subleuant: sine illo felix nō regit.
Ergo ne forte de celis q̄reres cuz audires:
Misericordia dñi plena est terra: audi qd̄
dño celi indigent: sermone dñi celi solida-
ti sunt. Nam nō a se sibi solidamentū fue-
runt: nec ip̄i celi firmitatē sibi p̄p̄riā p̄stite-
runt. Verbo domini celi firmati sunt. Et
spiritu oris omnis virtus eorum.
Non habuerūt aliquid ex se: ⁊ tanqz sup̄-
plemētū a dño p̄ceperūt. Sp̄ū em̄ oris ei⁹
nō ps: sed oīs virt⁹ eoz. Sane fr̄es videte
eadē opa filij ⁊ sp̄ū sancti. Nō em̄ negligē-
ter p̄tereundū ē: p̄pter quosdā iniquos di-
cretiores: ⁊ turbulētos cōfusores. Utrūqz
em̄ male fit. Cōfūdūt illi male discernēdo
creaturā cū creatore: ⁊ cū sit creator sp̄i-
tus dei: inter creaturas eum numerāt. Illi
discernunt et confundunt: confundant vt

conuertant. Audi modo vnū opus filij et spiritus sancti. Verbum certe dei filius est: et spiritus oris eius spiritus sanctus est. Verbo domini celi solidati sunt. Quid est autem solidatus esse: nisi habere stabile et firmam virtutem: Et spiritu oris eius: omnis virtus eorum. Posset et sic dici: spiritu oris eius celi solidati sunt: et verbo domini omnis virtus eorum: Quod est enim omnis virtus eorum: hoc est solidati sunt. Hoc ergo facit filius et spiritus sanctus: nūquid sine patre? Quis ergo facit per verbum suum et per spiritum suum: nisi cuius verbum est: et cuius spiritus? Trinitas ergo hoc vnus deus. Hunc adorat qui nouit adorare: hunc ubique habet quo se conuerterit. Non enim querit ab auersis: sed ipse vocat auersos ut impleat conuersos. Sane fratres exceptis illis celis superioribus ignotis: nobis in terra laborantibus: et per humanas pieturas utique ista querentibus. Exceptis ergo illis celis qui quomodo sint super inuicem: vel quot sint: vel quibus modis distincti sint: quibus incolis impleti sint: qua dispositio regantur: quomodo ibi vnus quidam hymnus inefficiens concinens ab omnibus predicet deum: multum est a nobis inuenire: fatagamur tamen puenire. Ibi est enim patria nostra quam longa fortasse peregrinatione oblitum sumus. Gloriam enim nostra est in illo psalmo: Hec me quoniam peregrinatio mea longinqua facta est. Ergo de illis celis et mihi difficile est disputare: hoc tamen non impossibile et vobis intelligere. Certe qui me in his rebus intellectu puenit: fruatur quo processit: et oret pro me ut sequar ego. Interim exceptis illis celis: habeo de quibus hic utique differam: nobis proximis celos sanctos dei apostolos: predicatores ubi veritatis: per quos celos repluti sumus: ut per totum mundum seges ecclesie pullularet: et si cum zizanij interim commune bibes pluuia: sed tamen horreum non habitura commune. Ergo cum dictum esset: Misericordia domini plena est terra: quasi quererem unde impleta est terra misericordia domini: prius missi sunt celi qui misericordiam domini spargerent super terram: et hoc super totam terram. Nam vide quid de ipsis celis alibi dicitur: Celi enarrant gloriam dei: et opera manuum eius annuntiat firmamentum. Quod celi: hoc firmamentum. Dies diei eructat verbum: et nox nocti annuntiat scientiam. Non cessatur: non taceat. Sed ubi predicauerunt: et quousque puenerunt: Non sunt loqueles neque sermones: quorum non audiant voces eorum. Sed hoc pertinet ad id quod omnium linguis locuti sunt in vna voce: omnium linguis

locuti impleuerunt quod dictum est: Non sunt loqueles neque sermones: quorum non audiant voces eorum. Sed quero ipsa vox in omnibus linguis: quousque puenit: que impleuerit. Audi ergo quod sequitur: In omnem terram exiit sonus eorum: et in fines orbis terra verba eorum. Quorum: nisi celorum qui enarrant gloriam dei: Ergo si in omnem terram exiit sonus eorum: et in fines orbis terra verba eorum: quid predicauerunt nobis: indicet nobis qui illos misit. Indicat plane: fideliter indicat: quia et antequam fierent predicta futura: ille cui omnia opera in fide. Resurrexit enim a mortuis: et protractatis membris suis agnitus a discipulis suis ait: Operatus pati christum et resurrexerit a mortuis tertia die: et predicari in nomine eius penitentiam et remissionem peccatorum. Unde et quousque: Per omnes gentes ait: incipientibus ab hierusalem. Quam misericordiam vobis omnes expectamus fratres verberorem a domino: nisi ut peccata nostra dimittantur. Cum ergo ea sit magna misericordia domini remissio peccatorum: et hanc remissionem peccatorum predictum dominus predicari per omnes gentes: Misericordia domini plena est terra. Unde plena est terra: Misericordia domini. Quare? Quia ubique dimittit peccata deus: quia misit celos qui terram conpluerent. Et quomodo audi sunt ipsi celi ire cum fiducia et ex hominibus infirmis celi fieri: nisi quia verbo domini celi solidati sunt. Unde enim haberent tantam virtutem oues inter lupos: nisi quia spiritu oris eius omnis virtus eorum: Ecce inquit: mitto vos sicut oues in medio luporum. Domine misericordissime certe hoc fac: ut misericordia tua plena sit terra. Si ergo misericors ut impleas terram misericordia: vide quos mittis: vide qui mittis. Quo inquam mittis et quos mittis: Oves in medio luporum. Unde lupus si mittat in medium innumerabilem ouium: quis ei resistit? Quid non turbat: nisi forte quia satiat. Nam omnia deuoraret. Admittis infirmos in seuos. Admittit inquit: quia celi sunt ut terram repluant. Unde celi homines infirmi: Sed spiritu oris eius omnis virtus eorum. Ecce lupi tenebunt vos et tradent vos: et offerent potestatibus propter nomen meum. Ita armate vos virtute vestra. Absit. Nolite cogitare quod loquamini: Non enim vos estis qui loquamini: sed spiritus patris vni qui loquitur in vobis: quia spiritu oris eius omnis virtus eorum. Facta sunt hoc: missi sunt apostoli: protulerunt psalluras. Numquid modo tantas ferimus ut audiamus hec: quatas illi ut seminare hec: Non. Ergo fratres infructuosus est labor noster: Non. Unde constipationem vestram: sed et vos videtis sudorem nostrum:

si tolerantius et congregabimus. Ecce facta
 sunt illa. Ex illis ouibus missis in medio luporum:
 memorias martyrum celebramus. Locus
 iste quando martyris beati corporis percussum est
 lupis plenus erat: vicit tot lupos una ouis
 capta: et impleuit locum ouibus ouis occisa.
 Seuebat tunc mare ingentibus persequentiis flu-
 ctibus: ibat in aridam sitientem celum dei. Adhodo
 autem per illa que illi passi sunt: qui aciem ruperunt:
 glorificatum est nomen christi: occupauit etiam
 ipsas potestates ambulans super capita tumen-
 tum gurgitum. Et quia ista facta sunt: modo etiam
 que vident nondum credentes per uenticula nostra:
 celebrationes: solennitates: laudes iam mani-
 festas et publicas dei nostri: putatis eos non
 dolere: putatis non fremere: Sed nunc imple-
 tur quod de illis dictum est: Peccator videbit et
 irascent. Quid ergo: quia irascent: Ne timeas
 ouis lupum. Adhodo minas eorum et fremitus
 non timeatis. Irascent. Sed quod sequitur: Ben-
 tibus suis fredet et tabescet. Quia ergo modo
 falsa maris aqua que remansit in christianos se-
 uire non audet: occultum autem murmur rugit in
 se: et intra mortalem pellem fremit conclusa sal-
 sugo: Videte quid sequitur: **Congregas
 sic in vtre aquas maris.** Cum ergo antea mare
 in martyribus liber fluctibus seuebat: modo autem
 intra mortalia pectora inclusum amarum est:
 Ille fecit qui in illis vicit: que posuit tunc ma-
 ri terminos: ut in se remeantes perminuerent
 fluctus eius. Ipse congregauit velut in vtre
 aquas maris: ut mortalis pellis protegat ama-
 raz cogitationem. Timeas enim pellem sue: in-
 tus tenent quod non audent emittere. Nam ea-
 dem est amaritudo. Sic oderunt: sic detesta-
 tur. Sed quod tunc apte seuebat: nunc occulte:
 Quid aliud dicat quam quod dictum est: Frendet
 et tabescet: Eat ergo ecclesia: ambulet. Fa-
 cta est via: strata nostra ab impatore munita
 est. Ferueamus in itineribus bonorum operum:
 hoc est enim ambulare nostrum. Et si quando existunt
 temptationes: perspire: unde non sperabant: iam
 congregatis velut in vtre aquis maris: in-
 telligamus dominum facere hoc ad disciplinam: ut
 excutiat a nobis male prudentem de tempo-
 ralibus securitatem: et dirigat nos in regnum suum
 composito desiderio. Quod desiderium tri-
 bulationibus hinc atque hinc contudenti-
 bus producit: ut simus canore auribus do-
 mini tanquam tube ductiles. Victum est enim et
 hoc in psalmis: ut in tubis ductilibus lau-
 demus deum. Tuba ductilis malleo pro-
 ducitur: ita christianum cor in deum persura-
 tum plagis extendit. Admimerum ergo fra-

tres iam his temporibus quibus congregata
 est velut in vtre aqua maris: non desse deo
 unde proferat quo nos emendet: cum emenda-
 tione nobis opus est. Ideo enim sequitur: **PO-
 nens in thesauris abyssos.** Thesau-
 rum dei dicit secretum dei. Nouit ille omnium
 corda: quid ad tempus proferat: unde profe-
 rat: quantum potestate tribuat malis in bonos:
 ad iudicandos quidem malos: erudiendos
 autem bonos. Nouit quomodo hec agat que po-
 nit in thesauris abyssos. Fiet ergo quod se-
 quitur: **Timeat dominum omnis ter-
 ra:** Non gloriemur superba leticia temeraria
 exultatione dicentes: Jam congregata est ve-
 lut in vtre aqua maris: quis mihi aliquid
 facere audebit? Nescis quia posuit ille in
 thesauris abyssos: unde proferat quod
 opus est ad flagellandum te pater tuus: Qui
 quidem ad disciplinam tuam habet abyssos the-
 sauros: quibus te erudiat ad thesauros celo-
 rum. Ergo redi ad timorem qui iam ibas in
 securitate: Exultet terra: sed et timeat. Ex-
 ultet: Quare? Quia misericordia domini ple-
 na est terra. Timeat: Quare? Quia sic con-
 gregauit in vtre aquas maris: ut poneret in
 thesauris abyssos. Fiet ergo in illa quod
 alibi breuiter vtriusque dicitur: Seruite do-
 mino in timore: et exultate ei cum tremore.
 Timeat dominum omnis terra. **Ab ipso autem
 commoueant omnes qui inhabitant
 orbem.** Non timeant alterum pro illo. Ab
 ipso commoueant omnes qui inhabitant or-
 bem terre. Fera seuit: deum time. Serpens
 insidiatur: deum time. Homo te odit: deum
 time. Diabolus te impugnat: deum time. Lo-
 ta enim creatura in illo est que iubetis timere.
 Quia ipse dixit et facta sunt: ipse man-
 dauit et creata sunt. Hoc in psalmo sequitur:
 Cum enim dixisset: Ab ipso commoueant omnes qui
 inhabitant orbem terre: ne pertereret se homo ad
 timendum aliquid: et auersus a timore dei: ti-
 meret pro illo aliquam creaturam: et adoraret quod
 factum est: dimisso qui fecit: confirmavit nos
 in timore dei: tanquam dicens nobis et allo-
 quens nos: Quid formidaturus es aliquid
 de celo: aliquid de terra: aliquid de mari?
 Ipse dixit et facta sunt: mandauit et creata
 sunt. Qui dixit: et facta sunt: mandauit et
 creata sunt: cum iubet mouentur: cum iubet
 quiescunt. Loquiescit et malicia hominum:
 cupiditas hominum. Cupiditatem nocendi
 potest homo habere propriam: potestatem au-
 tem si ille non dat: non habet. Non est enim
 potestas nisi a deo. Definitiva sententia

Alia lra.
 † inhabitates.

vis melior esse q̄ es: cū beatus esse vis q̄ miser es. Meli⁹ est em̄ vti⁹ beatus esse q̄ miserū. Tūc esse melior te z queris: p̄quiri p̄ que id fiat: deteriora te. Quicq̄d queſie- ris in terra: deter⁹ est q̄ tū. Hoc ois homo optat amico suo: sic eū adiurat: sic melior sis: sic meliorē te videamus: sic de te melio- re gaudeamus. Qd̄ optat hoc: z ipse vult. Accipe ergo fidele cōsiliū. Melior te vis esse nouit: oēs nouimus: oēs volum⁹: que- re qd̄ est melius te: vt inde efficiar̄ melior te. Intue nūc celū z terrā: nō tibi sic h̄ pul- chra corpora placeāt: vt eis fieri beatus ve- lis. In animo ē qd̄ queris: Beat⁹ em̄ esse vis. Ipso animo tuo quere qd̄ sit melius. Cum. n. duo sint quedā: hoc est animus z corpus: eo q̄ istū duob⁹ illud melius sit qd̄ animus dicit: pōt corpus tuū melius fieri p̄ meliorē: q̄ subiectū est corpus animo. Pōt ergo melius fieri corpus tuū per ani- mū tuū: vt cū fuerit iustus anim⁹ tuus: sit postea imortale etiā corpus tuū. Per ani- mī. n. illuminationē meretur corpus incor- ruptionē: vt fiat inferioris repatio p̄ melio- rem. Si ergo corpus tui bonū anim⁹ est: q̄ corpore tuo melior est: cū queris bonū tuū: illud quere qd̄ melius est animo tuo. Quid est aut̄ anim⁹ tuus attende: ne forte cōtēnens animū tuū: z putās nescio quid esse vile z abiectū: vilioza queras quib⁹ be- atificet animus tuus. In animo tuo ē ima- go dei: mens hoīs capit eā. Accepit eā: et inclinādo se ad peccatū decolorauit eam. Ipse ad eā venit reformator qui erat eius ante formator: q̄ per verbū facta sunt om- nia: z p̄ verbū impressa est hec imago. Ve- nit ipm̄ verbū: vt audirem⁹ ab Ap̄lo: Re- formamini in nouitate mentis vestre. Itz ergo sup̄est: vt queras quid sit meli⁹ q̄ ani- mus tuus. Quid erit obsecro: nisi de⁹ tu⁹? Nō inuenis aliqd̄ meli⁹ animo tuo: q̄ cū fuerit perfecta natura tua: angelis equabi- tur. Jam supra nō est nisi creator. Erige te ad illū: noli desperare: noli dicere: multū ē ad me. Magis multū est ad te h̄re aurum qd̄ queris. Aurū z si volueris forte nō ha- bebis: deū cū volueris habebis: q̄ z añq̄ velis venit ad te: z cū auersa volūate es- ses vocauit te: z cū conuersus esses terruit te: z cū territus cōfitereris: p̄solatus est te. Iste qui tibi p̄stitit oīa: iste q̄ fecit vt esses: qui cū his qui tecū sunt etiā malis p̄stat so- lem: prestat pluuias: p̄stat fructus: fontes: vitā: salutē: tantas p̄solationes: seruat tibi

aliquid qd̄ nō det: nisi tibi. Quid est autē quod tibi seruat: nisi se: Pete aliud si meli- us inueneris: se tibi seruat de⁹. Auare qd̄ in bias celo z terre: Melior est qui fecit ce- lū z terrā: ipsum visur⁹: ipsum habitur⁹ es. Quers vt tua sit illa villa: z trāsiens p̄ il- lam dicis: Beatus cuius est possessio ista. Hoc dicunt: q̄ multi qui trāsēūt per illā: z tñ cū dixerint z trāsēūt p̄ illā: possūt caput agitare z suspirare: nunqd̄ z possidere. So- nat cupiditas: sonat iniquitas: sed nō cō- cupiscas rem p̄mi tui. Beatus cui⁹ est villa illa: cuius est dom⁹ ista: cui⁹ est ager iste. Cōpescce iniquitatē: audi veritatē. Bea- ta gens cui⁹ est. Quid: Jā nostis quid di- cturus sum. Ergo desiderate vt habeatis: tunc demū beati erit. Hac sola: beati eri- tis: re meliore q̄ vos estis: meliores eri- tis. Beus est in quaz melior te qui fecit te.

Beata gens cuius est dñs deus eorum: Hoc ama: hoc posside: hoc cum vis habebis: hoc gratis habebis. Beata gēs cui⁹ est dñs deus eorū. Noster deus. Cui⁹ em̄ nō est deus: Nō plane omnū eo- dem mō. Noster magis: noster qui viuim⁹ ab illo tanq̄ de pane nostro. Ipse sit here- ditas nostra: possessio nostra. An forte te- mere dicimus faciēdo nobis deū possessi- onē cū sit dñs: cū sit creator: Nō est ista te- meritas: affect⁹ est desiderij z dulcedo sp̄i. Bicat anima oīno secura: dicat: de⁹ meus es tu: q̄ dicit anime nostre: sal⁹ tua ego sū. Bicat: secura dicat: nō faciet iniuriā cū h̄ dixerit: imo faciet si non dixerit. Arbores volebas habere: quib⁹ beat⁹ esses. Audi scripturā dicentē de sapiētia: Lignū vite ē omnibus possidentib⁹ eā. Ecce possessio- nē nostrā dixit esse sapiētia: sed ne putes ipsaz sapiētia: q̄ possessionē tuā dixit scri- ptura aliqd̄ esse: qd̄ sit te inferi⁹. Sequit̄ z adiungit: Et incubentib⁹ in eā velut in do- mo tuta. Ecce dñs tuus fact⁹ est tibi quasi baculus: securus homo incubit: q̄ ille nō succūbit. Bicat ergo secur⁹ possessio tua est. Possidentib⁹ eā scriptura dixit: Impleuit si- ducia dubitationē tuā. Bicat secur⁹: ama se- cur⁹: spera secur⁹. Tua etiā illa v̄ba sunt in psalmo: Bñs ps hereditat̄ mee. Ergo vn- de beati erim⁹? Deū possidēdo. Quid q̄? Nos possidebim⁹ eū: z ille nō nos posside- bit: Unde ergo Esaias: Bñe posside nos: Possidet ergo z possidebit: z totuz p̄pter nos. Est em̄ nos ex illo beati sim⁹: possidet a nobis. Est autē ille beat⁹ sit: nō possidet

nē virtutis sue: Ad dominū oēs: in deo
oēs. Spes tua de⁹ sit: fortitudo tua de⁹ sit:
firmitas tua de⁹ sit: exortatio tua ipse sit: laus
tua ipse sit: finis in quo req̄scas ipse sit: ad
iutorū cū laboras ipse sit. Audi veritatē:
Nō saluus fiet rex p̄ multitudinē virtutis
sue. **Nec gigas saluus erit in multi-
tudine virtutis sue.** Gigas sup̄ ali-
quis est extollēs se aduersus deū: velut qz
est ipse aliqd̄ in se ⁊ per se. Nō sit iste saluus
in multitudine virtutis sue: si equus habet
magnū: fortē: validū: velocē: pōt si aliqd̄
irruerit cito illū de piculo liberare. Nō fal-
li: Audi qd̄ sequit. **Mendax equ⁹
ad salutē:** An intellexit qd̄ dictū sit mē-
dax equ⁹ ad salutē: Nō tibi p̄mittat equ⁹
tu⁹ salutē: si tibi p̄miserit mētē. Si enī de-
us voluerit liberaber: si deus voluerit ca-
dente equo altius cades. Nō ergo putet
dictū mendax equus ad salutē: quasi men-
dax iustus ad salutē: qd̄ velut iusti ad salu-
tem mentiant. Nō est enī scriptum equus
qd̄ ab equitate dicit: sed equus aīal q̄dru-
pes: hoc grecus codex indicat. Et redar-
guūtur homines q̄ sibi querūt mala iumē-
ta occasiones mendaciorū: cum scriptura
dicat: Os quod mentis occidit animā: ⁊ p̄-
des omnes qui loquūtur mēdaciū. Quid
est q̄ mendax equus ad salutē: Admittit
tibi equus qn̄ p̄mittit salutem. Nunquid
equus alicui loquitur ⁊ p̄mittit salutē: S̄
cū tu vides equū bene formatū: bonis vi-
ribus: magno cursu p̄ditū: ista omnia ve-
lut p̄mittunt tibi de illo salutē: sed fallunt
si deus nō tuetur: qz mendax equus ad sa-
lutez. Equū accipe etiā figurate quālibet
amplitudinē seculi hui⁹: quēlibet honores
in quē sup̄bus incedis: quo alt⁹ ingre-
ris: ⁊ ecce nō tñ celsiorē: sed etiā tutiorem
falso putas. Quō enī te dericiat nescis: tā-
to elisū graui⁹ quāto sublimius ferebaris.
**Mendax equus ad salutē. In abundā-
tia aut virtutis sue nō erit saluus.**
Et vnde erit salu⁹: Non de virtute: nō de
virib⁹: nō de honore: nō de gloria: non de
equo. **Uñ quo ibo:** Ubi inueniā: vnde sal-
uus sum: Noli diu q̄rere: noli lōge. **Ec-
ce oculi dñi sup̄ timentes eū:** Uide-
tis quia ipsi sunt quos p̄terit de habitacu-
lo suo. **Ecce oculi dñi super timentes euz.**
⁊ Sperantes sup̄ misericordia ei⁹:
Non de meritis suis: nō de virtute: nō de
fortitudine: nō de equo: si de misericordia ei⁹.
Et eruat a morte aīas eorū. U-

tā eternā p̄mittit. Quid in ista peregrina-
tione: Nunquid deserit: Uide qd̄ sequit: **Et**
alat eos in fame. Tempus famis ē mo-
do: ip̄us saturitatis post erit. Qui nos in
fame hui⁹ corruptionis nō deserit: imorta-
les factos quō faciabit. Sed q̄d̄iu est tem-
pus famis: tolerandū est: durandū est: per-
seuerandū est vsqz in finem. Jam curren-
da sunt omnia: quia ⁊ plana sunt: ⁊ cogitā-
dum est quid portemus. Adhuc quidē ex-
pectatores in amphitheatro forte insam-
unt ⁊ in sole sedent: ⁊ si stamus tñ i vmbra
culo sumus: ⁊ vtiliora ⁊ pulchriora sunt q̄
expectam⁹. Expectemus pulchra: ⁊ a pul-
chro expectemus. Expectem⁹ nos mente
ea que dicuntur in sensibus diuinarū scrip-
turarū: ⁊ gaudemus tali expectaculo. Ex-
pectator aut noster quis ē: **Ecce oculi dñi**
sup̄ timentes eū: sperātes in misericordia
eius: vt eruat a morte animas eorū: ⁊ alat
eos in fame. Sed p̄pter peregrinatiois to-
lerantiā: q̄d̄iu fames est: expectem⁹ in via
refici ne deficiamus. Quid nobis imponit
vel quid p̄ferri debem⁹: **Animā nr̄a**
⁊ patiens erit dño: Secura expectans
miseri corditer p̄mittentē: misericorditer ⁊
veraciter exhibētē. Et donec exhibeat qd̄
agamus: Anima nostra patiens erit dño.
Sed quid si in ipsa patiētia nō durabim⁹:
Immo plane durabimus. Quoniā ad
iutor ⁊ p̄tector noster ē. Adiuuat in
pugna: p̄tegit ab estu: nō te deserit. Tolera
dura: q̄ p̄seuerauerit vsqz in finē hic saluus
erit. Et qd̄ cū p̄duraueris: cū patiēs fuerit
cū vsqz ad finē puenerit: qd̄ tibi erit: Qua
mercede toleras: Ut quid tāta dura tādiu
pateris: Qm̄ in ipso letabitur cor
nostrū: ⁊ in noīe sancto eius ⁊ spe-
rabimus. Spera hic vt letaris ibi: esuri
⁊ sita hic: vt epuleri ibi. Hortatus ē ad oīa
impleuit nos gaudio spei: p̄posuit nob̄ qd̄
amemus: in quo solo ⁊ de quo solo p̄suma-
mus. Post hec fit oratio breuis ⁊ salubr.
Fiat misericordia tua dñe sup̄ nos: Et
quo merito. Sicut sperauimus in te.
Fui q̄busdā onerosus sentio: q̄busdā aut
etiā cito terminavi sermones: ⁊ hoc sentio.
Ignoscant infirmi fortiorib⁹: ⁊ p̄ infirmis
deprecantur fortiores. In vno corpore om-
niā mēbra sum⁹: a capite nro vegetemur:
⁊ in illo spes nr̄a est: ⁊ in illo fortitudo nr̄a
est. Nō dubitem⁹ exigere de dño deo nro
miseriā. vult oīno exigi a se. Nō enī tur-
babit dñi exigi: aut oīno angustabit: quō

Alia lra. ⁊ gigas nō saluabitur.

Alia lra. ⁊ fallax.

Alia lra. ⁊ saluabitur.

Alia lra. ⁊ in cūctis.

Alia lra. ⁊ in eis qui sperant.

Alia lra. ⁊ sustinet dñm

Alia lra. ⁊ sperauimus.

Alia lra. ⁊ quēadmodū.

ille a quo petis quod non habet: aut quod parum habet: et timet dare ne minus habeat. Tu nosse. quod tibi erogat deus misericordiam: Tu eroga caritatem. Et ideamus si finis domini erogas. Quanta est ergo opulenta in ipsa summitate: si potest tanta esse in imagine? Ergo fratres ad hanc maxime exhortamur: vos caritatem non solum in vos ipsos: sed in eos etiam qui foris sunt: siue adhuc pagani: non dum credentes in christo: siue diuisi a nobis: nobiscum caput continent et a corpore separati. Voleamus illos fratres tanquam fratres nostros: velint nolint fratres nostri sunt. Tunc esse desinent fratres nostri: si desierint dicere pater noster. Dixit de quibusdam prophetis his qui dicunt nobis: non estis fratres nostri: dicite fratres nostri estis. Circumspicite de quibus hoc dicere potuerit. Nunquid de paganis? Non. Neque enim dicimus eos fratres nostros secundum scripturas: et ecclesiasticum loquendi morem. Nunquid de iudeis qui in christum non crediderunt? Legite Apulum: et videte quod fratres quando dicit Apulus siue aliquo additamento: non vult intelligere nisi christiana nos. Non est autem subiectus inquit frater aut soror in huiusmodi: cum diceret de coniugio. Fratrem et sororem dixit christianus vel christianam. Iterum dicit: Tu autem quid iudicas fratrem tuum: aut tu quid spernis fratrem tuum? Et alio loco: Vos inquit iniquitatem facitis et fraudatis: et hoc fratribus. Ipsi ergo qui dicunt: non estis fratres nostri: paganos nos dicunt. Ideo enim et rebaptizare nos volunt: dicentes nos non habere quod dant. Unde consequens est error ipsorum: ut negent nos fratres suos esse. Sed quare nobis dixit propheta: Vos dicite illis fratres nostri estis: nisi quod nos in eis agnoscimus quod nos repetimus? Illi ergo non agnoscendo baptismum nostrum negant se fratres: nos autem non repetendo ipsorum: sed agnoscendo nostrum dicimus eis: fratres nostri estis. Sic ut illi: quod nos queritis: quid nos vultis? Respondemus: fratres nostri estis. Sic ut ite a nobis: non vobiscum habemus rationem. Nos per vos vobiscum rationem habemus: unum christum continentemur: in uno corpore: sub uno capite esse debemus. Quid ergo me queritis ait: si perij? Magna absurditas: magna vesania. Quid me querit si perij? Quare querere: nisi quod perij? Si ergo perij inquit quomodo sum frater tuus? Ut dicat mihi de te: frater tuus mortuus erat et reuixit: perierat et inuentus est. Adueramus: ergo vos fratres per ipsa viscera cari-

tatis cuius lacte nutrimur: cuius pane solidamur: per christum dominum nostrum: per mansuetudinem eius adiuuamus vos. Tempus est enim ut impendamus in eos magnam caritatem: abundanter misericordiam in deprecando deum pro illis: ut aliquando det illis sensum sobrium: ut resipiscant et videant se: quod non habent omnino: quod dicant contra veritatem. Non in eis remansit: nisi sola in firmitas animositatis: que tanto est languidior: quanto se maiores vires habere existimat: per infirmis: per carnaliter sapientibus: per animalibus et carnalibus: tamen per fratribus nostris eadem sacramenta celebrantibus: et si non nobiscum eadem: tamen unum amicum habentibus: et si non nobiscum unum amicum: hortamur medullas caritatis vestre: sudatim ad deum precemur pro eis. Aliquid enim pro salute ipsorum egimus in concilio: quod explicari vobis hodie iam tempus non sufficit. Unde exhortamur vos ut alacriores et numerosiores (Audiemus. n. a vobis fratres nostri qui nunc non assunt) conueniatis crastino die: ad basilicam trichiarum.

Explicit Tract. de ps. XXXII.

Incipit Tract. de ps. XXXIII.

Prefatio.

Psalmus iste nihil quidem obscurum: et quod expositore indigeat: videtur habere in textu suo. Titulus autem eius inter eos facit: et pulsantes desiderat. Sed quemadmodum hic scriptum est: quod brutus vir qui sperat in eum: speremus omnes quod pulsantibus apturus est. Non enim hortaret nos ut pulsarem: si nollet aperire pulsantibus. Si enim aliquando contingit: ut qui disponebat sedere: tedio compulsus ad manus pulsantis contra dispositionem suam surgat et aperiat: ne diu pulsantem patiat: quanto magis sperare debemus citius aperturum illum qui ait: Pulsate et aperietur vobis. Pulsate ergo nunc intentione cordis ad dominum deum: ut dignetur nobis hoc mysterium reuelare. Pulsate mecum et caritas vestra intentione audiendi: et humilitate orandi pro nobis. Est enim quod fatendum est arcanum et grande mysterium: Sic. n. se habet titulus psalmi.

Psalmus David cum mutauit vultum suum contra Abimelech: et dimisit eum et abiit.

Sermo primus.

Quærimus in scripturis secundum res gestas: que nobis de David conscripte sunt: quoniam sic factum: quemadmodum inuenimus titulum psalmi: cum fugeret a facie Absalon filii sui. Legimus. n. in regum libris: et inuenimus: quoniam David fugeret a facie filii sui Absalon. Et verissimum est: quia

contigit: qđ cōtigit: scriptus est. Et quibus titulus psalmi in mysterio sic scriptus sit: tñ ductus est de re que gesta est. Sic credo qđ hic scriptū est. Cū mutauit vultū suū corā Abimelech: et dimisit eū: et abiit. Scriptum est: sed in regnōzū libris: vbi omnia nobis scripta sunt: que pertinent ad res gestas Dauid. non inuenimus hoc: et tamen aliquid inuenimus vnde appareat hoc esse tractum. Nam scriptū est. Quia cum fugeret Dauid psecutorē Saul: protulit se ad Achis regē geth: id ē ad regē cuiusdā gentis vicine regno iudeoz. Ibi latitabat: vt psecutionē Saul cuitaret. Recēs autē erat gloria eius. Unde p benefacto meruit inuidiam: quādo Holiaz interfecit: et in vna pugna gloriā securitatemq; regni et regi et populo cōparauit. Saul autē cū puocante Holia estuaret: pstrato Holia: hostis esse cepit ei: p cuius manū hostem necauerat: et inuidit glorie Dauid maxime: qz populus in exultatione cōstitutus: et choro iam facto mulieres cantauerūt gloriā Dauid: qđ Saul percussisset in milibus: et Dauid in denis milib. Hinc ille cōmotus qđ cepat habere maiorē gloriā pvnā pugnā puer: et iam in laudibus omnīū regi pponēbat: vt se habet pestilentia liuoris et superbia seculi: inuidē ei ceperat et psequi. Tūc ille se vt dixi cōtulerat ad regē Beth qui vocabatur achis. Suggestū est autē regi ipsi qđ illum apud se haberet qui magna gloriā habere ceperat in pplo iudeoz: et dictū est illi: Nōne iste est Dauid cui chorū fecerūt mulieres israelite dicentes: Saul percussit in milibus: et Dauid in denis milibus. Si autem ppter hāc gloriā inuidere illi cepat Saul: nōne metuendus erat Dauid: ne et ille rex ad quē cōfugerat vellet opprimere eū: quē posset de vicino hostē habere: si saluū seruaret. Timuit et illū: et sicut scriptū est: mutauit vultū suū corā ipis: et affectabat et tympanizabat ad ostia ciuitatū: et ferebatur in manibus suis: et psidebat ad ostia porte: et saluē decurrebāt sup barbā eius. Vidit eū rex ille apud quē latebat: et ait suis: Ut quid mihi istū arrepticiū adduxistis? Nūquid nā intraturus est domū meā: Et sic illū dimisit pnciens illū: et recessit inde Dauid incolumis p istam figurationē furorū. Videt em̄ ad istā historiā ptinere qđ scriptū est: psalmus Dauid cū mutauit vultū suū corā Abimelech: et dimisit eū: et abiit. Sed ille Achis erat non Abimelech. No

men em̄ solum nō videtur cōuenire. Nam res gesta ppe ipsis verbis pariter designata est in psalmis: sic scriptū est in regnōzū libro: Ideo magis mouere nos debet ad qđ rendū sacramentū: quia nomen mutatum est. Nam neq; illud sine causa factū est: qđ uis sit factū: sed qz aliquid figurabat: neq; hoc sine causa scriptum est: nomine cōmutato. Videtis certe fratres pfunditatē sacramentozū. Si nō est in mysterio qđ a puero Holias occisus est: nō est in mysterio: qz imutauit vultū suū: et affectabat: et tympanizabat: et cadebat ad ostia ciuitatis: et ad ostia porte: et saluē decurrebāt sup barbā eius. Vñ fieri pōt: vt nō hoc aliquid significaret: qñquidez aperte dicit Apłus: Hec autē in figura cōtingebant illis. Scripta sunt autē ppter nos: in quos finis seculozū obuēnit. Si nihil significat manna: de quo dicit Apłus: Et cibū spirituale manducauerūt: Si nihil significat: qđ diuisū ē mare: et per mediū ductus est populus: vt euaderent psecutionē Pharaonis: cū dicat Apłus: Nolo em̄ vos ignorare fratres qz patres nostri omnes sub nube fuerūt: et omnes in Moyse baptizati sūt in nube et in mari: Si nihil significat qđ percussa petra aqua pfluxit: cū dicat Apłus: Petra autē erat christus. Si ergo illa nihil significant quibus sint gesta: si nihil deniq; significant duo filij Abrae nati fm ordinez nascendū hominū: et tamen in ipsos duos filios duo testamēta appellat Apłs: vetus et nouū: et dicit: Hec sunt duo testamēta: que sunt in allegoria. Si ergo illa nihil significāt: que videtis auctoritate apostolica in mysterio futurarū rerū gesta esse: debemus arbitrari nihil significare etiā hoc quod vobis ex libro regnōzū: de Dauid pauloante narrauimus. Nō ergo nihil significat: et qđ nomen mutatum est: et qđ h dictū est corā Abimelech. Intendite mecū. Omnia em̄ que dixi modo: quasi ad manū ptinent pulsantis: nōdū apertū est. Pulsauimus cuz ista dicerem: Pulsasti et vos cū ista audiret. Adhuc pulsem orādo vt dñs apiat nob. Rominū hebreozū habemus interpretatiōnem. Nō defuerūt docti viri qui nobis nomina ex hebreo in grecā linguaz: et inde in latinā transferrēt. Cōsulētes ḡ noīa ista: inuenimus interpretari Abimelech patrē mei regnū: et interpretari Achis quō est. Hec nomina attendam: inde incipit nobis apire pulsantib. Si queri qđ ē Achis: Respō-

Manna significat uero panem celi et ueritate uos pōit

Mysteria dicitur f. h. g. 1725

romant fidelis
dicit alleluia.

detur: quod est. Quod est verbū ē admirantē
z non intelligentis Abimelech patris mei
regnū David manu fortis. In figura chri-
sti David: sicut Holias in figura diaboli:
et quod David pstravit Holiam: christus ē
qui occidit diabolū. Quid est autē christus
qui diabolū occidit? Humilitas occidit su-
perbiam. Cū ergo christū nomino fratres
mei: maxime nobis humilitas cōmendat.
Etiam enim nobis fecit per humilitatē: quia
per superbiam recesseramus a deo: redire ad
eum nisi per humilitatē non poteramus: z
quē nobis preponerem⁹ ad imitandū: non
habebamus. Omnis enim mortalitas homi-
nū superbia tumuerat: Et si existeret aliq̄s
humilis vir in spiritu: sicut erāt pphete: pa-
triarche: z dignabatur genus humanum
imitari humiles homines. Ne ergo dedig-
naretur homo imitari hominē humilē: de-
factus est humilis: vt velis superbia gene-
ris humani nō dedignaretur sequi vestigia
dei. Erat autē: vt nostis: sacrificiū iudeorū
antea scdm ordinē Aaron in victimis pe-
corū: z hoc in mysterio: Hoduz. ii. erat sa-
crificiū corporis z sanguinis domini: quod
fideles norunt: z qui euāgelium legerāt: quod
sacrificiū nunc diffusum est toto orbe ter-
rarū. Proponite ergo vobis ante oculos
duo sacrificia: z illud scdm ordinē Arō:
z hoc scdm ordinē Melchisedech. Septū
est enim: Juravit domin⁹ z non penitebit
eū: tu es sacerdos in eternū scdm ordinem
Melchisedech. Be q̄ dicit: Tu es sacer-
dos in eternū scdm ordinē Melchisedech:
Be domino nro Iesu christo. Quis erat
Melchisedech? Rex salē. Salē ciuitas
fuit antea illa: que postea: sicut docti pdi-
derūt: Hierusalē dicta ē. Ergo anteq̄ ibi
regnarēt iudei: ibi erat ille sacerdos Mel-
chisedech: qui scribit̄ i genesi: sacerdos dei
excelsi. Ipse occurrit Abrae: quādo libera-
uit Loth de manu psequentiū: z pstravit
eos a quibus ille tenebat: et liberauit fra-
trem. Post liberationē fratris: occurrit ei
Melchisedech. Et tātus erat Melchise-
dech: a quo benediceretur Abraā. Protu-
lit panē z vinum: z benedixit Abraā: z de-
dit ei decimas Abraā. Et dicit̄ quid ptu-
lit ei quē benedixit. Et dicit̄ ē postea: Tu
es sacerdos in eternū scdm ordinē Mel-
chisedech. David hoc in spiritu dixit lon-
ge post abraam: T pibus autē Abrae fuit
Melchisedech. Be quo alio dicit: Tu es
sacerdos in eternū scdm ordinē Melchise-

dech: nisi de illo cui⁹ nostis sacrificiū? Sē-
latum est enim sacrificiū Aaron: et cepit esse
sacrificiū scdm ordinē Melchisedech.
Ergo mutauit: nescio quō: vultū suū. Quis
est iste? Nescio quis nō sit: z scio quis. No-
tus est enim dominus noster Iesus christus:
In corpore z sanguine suo voluit esse salu-
tem nostrā. Unde autē cōmendauit corp⁹
z sanguinē suum: Be humilitate sua. Nisi
enim esset humilis: nec manducaret: nec bi-
beret. Respice altitudinē ipsius. In prin-
cipio erat verbū: z verbū erat apud deū:
et deus erat verbū. Ecce cibus sempiter-
nus: sed manducāt angeli: manducant su-
perne virtutes: manducāt celestes spirit⁹:
z manducāt z saginātur: et integrū manet
quod eos faciat z letificat. Quis autē ho-
mo posset ad illum cibū: Unde cor tā ido-
neū illi cibo: Oportebat ergo vt mensa il-
la lactesceret: z ad puulos pueniret: En-
de autē fit cib⁹ lac: Unde cibus in lacte cō-
uertitur: nisi per carnē transiatur: Nā ma-
ter hoc facit. Quod māducat mater: hoc
māducat infans. Sed quia minus idone⁹
est infans: qui pane vescatur: ipsum panē
mater incarnat: z per humilitatē mamille
z lactis succū: de ipso pane pascit infantē.
Quō ergo de ipso pane paut nos sapien-
tia dei: Quia verbū caro factū est: z habi-
tauit in nobis. Et dicit ergo humilitatē: qz
panē angelorū manducauit homo: vt scri-
ptū est: Panē celi dedit eis: panē angelo-
rum manducauit homo: id est verbū illud
quo pascunt angeli sempiternū: quod est eq̄-
le patri: māducauit homo: qz cū in forma
dei esset: nō rapinā arbitratus est esse se eq̄-
lem deo. Sagināt̄ q̄ illo angeli. S; semet-
ipsum exinaniuit: vt māduicaret panē an-
gelorū homo: formā serui accipiēs in simi-
litudine hominū factus: z habitu inuētus
vt homo: humiliavit se factus obediēs vt
qz ad mortē: mortē autē cruel: vt iam d̄ cru-
ce cōmendaret nobis caro z sanguis dñi:
nouū sacrificiū: qz mutauit vultū suū corā
Abimelech: id est corā regno patris. Re-
gnū enim patris: regnū erat iudeorum.
Quomō regnū patris? Regnū David: re-
gnū Abrae. Nam regnū dei patris magis
ecclia qz populus iudeorū: sed fm carne
regnū patri populus israel. Dicitū est enim:
Et dabit ei deus sedē David patris sui.
Demonstratur ergo scdm carnē pater do-
mini esse David: scdm diuinitatē autē chri-
stus. Nō filius: s; dñs David. Iudei vo-

Scriptura Nova Legis

Aggredi p̄
h̄ iudic
in Causis

christū fm carnē norunt fm diuinitatē nō norunt. Ideo facit illis questionē ⁊ dicit: *Cur filii esse dicitis christū? Et responderūt filiū Dauid. Et ille: Quomō ergo Dauid in spiritu vocat eū: dñm vbi ait: Bixit dñs domino meo sede ad dexterā meā: donec ponaz inimicos tuos sub pedib⁹ tuis? Si ergo dauid in spiritu vocat eum dominū: quomō filius ei⁹ est? Et nō potuerunt illi respōdere: quia nō nouerāt in dño christo: nisi qđ videbat oculis: nō quod corde intelligebatur. Si autē intus haberēt oculos sicut habebāt foris: ex eo qđ foris videbant intelligerēt filiū Dauid: ex eo qđ intus intelligebant intelligerēt dominū Dauid. Mutauit ergo vultū suū coram Abimelech. Quid est ergo coraz Abimelech? Coram regno patrū. Quid est corā regno patris? Corā iudeis: Et dimisit eū ⁊ abiit. Quem dimisit? Ipsum populum iudeoz dimisit ⁊ abiit. Queris modo christū apđ iudeos ⁊ non inuenis. Tñ dimisit ⁊ abiit: Quia mutauit vultū suū. Habentes enim illi sacrificiū scđm Aaron: nō tenuerunt sacrificiū scđm ordinē Melchisedech: et amiserunt christū: ⁊ ceperunt eū habere gētes: quo non miserat ante precones. Nam ad illos pcones miserat: ipm Dauid Abram Isaac ⁊ Jacob Esaias Hieremā: ⁊ ceteros prophetas miserat: ⁊ pauci inde cognouerūt: ⁊ ipsi pauci in cōparatione peūtiū. nā multi erāt. Adilia em̄ legimus fuisse. Scriptū est: reliquie salue fiāt. Sed qris mō circūcisos christianos: ⁊ non inuenis. Erant autē de circūcisione recentib⁹ temporib⁹ fidei multa nulla circūcisorū. Queris mō ⁊ nō inuenis. Adrito nō inuenis: mutauit vultū suū corā Abimelech ⁊ dimisit eū ⁊ abiit. Et coraz Achis mutauit vultū suū: ⁊ dimisit eum ⁊ abiit. Ideo em̄ mutata sūt noīa: vt ad mysterij significationē nos excitaret mutatio nominū: ne putarem⁹ nō narrari aut cōmemorari in scripturis psalmoz: nisi qđ in libris regnōrū gestū inuenitur: ⁊ nō ibi qreremus figuras futurorū: sed tanq̄ res gestas acciperemus. Cū ergo nomina mutant quid tibi dicat: Clausum est hic aliquid: pulsa noli herere in littera: qz littera occidit: sed desiderā spiritū. spūs em̄ viuificat. Intellect⁹ spūalis: credentē saluū facit. Quō q̄ dimisit Achis regē: attēdite fratres. Achis dixi interpretari quō ē. Recordamini euāgelij: qñ loquebat dñs noster Iesus christus de*

corpore suo ait: Nisi quis manducauerit carnē meā ⁊ biberit sanguinē meū: non habebit in se vitā eternā. Caro em̄ mea vere est esca: ⁊ sanguis me⁹ vē potus ē. Et discipuli eius qui eum sequebantur expauerūt ⁊ exhorruerūt sermonē: non intelligentes: putauerūt nescio quid durū dicere dominū nostrū Iesum christū: qđ carnē eius quā videbant māducaturi erant: ⁊ sanguinē bibituri: ⁊ nō potuerunt tolerare: quasi dicētes: quō est. Error em̄ ⁊ ignorantia et stulticia in psona regis Achis. Ubi em̄ dicitur quō est: nō intelligit. vbi nō intelligit tenebre ignorantie sunt. Erat ergo in illis regnū ignoratiē: quasi rex Achis: id est regnū erroris eis dominabatur. Ille autē dicebat: Nisi q̄s māducauerit carnem meā ⁊ biberit sanguinē meum. Quia mutauerat vultū suū: quasi furor iste ⁊ infania videbatur dare carnem suā manducandā hominib⁹ ⁊ bibendū sanguinē. Ideo quasi infanus putat⁹ ē Dauid: qñ dixit ipse Achis: arrepticū huc mihi adduxistis. Nōne videt infania: māducate carnē meā ⁊ bibite sanguinē meū: Et quicūq̄ nō māducauerit carnē meā ⁊ biberit sanguinē meum: nō habebit in se vitā: Quasi insanire videbatur. Sed regi Achis insanire videbat: id est stultis ⁊ ignorantibus: ideo dimisit euz ⁊ abiit. Fugit corda eozū intellect⁹: nō euz possunt cōprehendere. Et quid dixerūt illi: Quasi quō ē: quod interpretatur Achis. Bixerunt enim: Quō pōt hic nobis dare manducare carnē suā? Arrepticum putabant dominū: ⁊ nescire quid loqueret⁹ ⁊ insanire. Ille autē qui nouerat qđ dicebat in illa mutatione vultus sui: ⁊ quasi furore et infania: sacramēta p̄dicabat et affectabat: ⁊ tympanizabat ad ostia ciuitatis. Querē dū ē qđ sit ⁊ ipse affectabat: ⁊ ad ostia tympanizabat: Nō sine cā dictū ē: p̄cidebat ad ostiū porte. non sine cā dictū ē: ⁊ saluē decurrebāt sup barbā eius. non frustra dicta sūt: s̄ idigēt intelligentia. Buiturn⁹ sermo onerosus eē nō debet. Nostis fratres iudeos ipos corā qbus ille mutauit vultū suū ⁊ dimisit eos ⁊ abiit hodie vacare. Si illi q̄ christū amiserūt quos dimisit ⁊ abiit: hñt in anē vacationē: nos habem⁹ fructuosaz vacationē: vt intelligamus christū q̄ illos dimisit ⁊ venit ad nos. Oīa nō frustra facta sunt: ⁊ in illo furore Dauid: qđ dicit affectabat ⁊ tympanizabat ad ostia ciuitatis: ⁊ ferebatur in manibus suis: ⁊ p̄cidebat ad

ostia porte: et salivæ decurrebant super barbā ei. Affectabat ille. Quid est affectabat? Affectū habebat. Quid est affectū habere? Quia cōpassus est infirmitatibus nostris: et ideo voluit ipsam carnē suscipere: in qua mortē occideret. Cōpassus est nobis affectasse dictus est. Ideo reprehendit Apollus eos qui duri sunt et sine affectu. Reprehendens enim quosdam ait: sine affectu: sine misericordia. Tibi est affectus ibi est misericordia: ubi misericordia est: miseratus est nos de supernis. Si exinaniri se nollet manens in ea forma in qua equalis erat patri sempiternus: in morte remansisset. Sed ut nos de morte sempiterna liberaret: qui nos peccatis superbie perduxerat: humiliavit se factus habitus usque ad mortē: mortē autem crucis. Ergo affectabat: quia pervenit usque ad mortē crucis. Et quoniam qui crucifigitur in ligno extenditur: ut autem tympanum fiat caro: id est corium: in ligno extenditur: Bictus est: et tympanizabatur: id est crucifigebatur: ligno extendebatur. Affectabat: id est affectum in nobis habebat: ut animam suam poneret pro omnibus suis. Tympanizabat: quomodo? Ad ostia civitatis. Ostium nobis est quod aperitur: ut credamus deum. Clausuramus ostia contra christum: et aperueramus diabolo. Contra vitam eternam clausum cor habebamus. Ille autem dominus deus noster: quia clausum cor habebamus: homines aduersus vitam eternam: nec poteramus videre verbum: quod videtur angeli: cruce aperiebat corda mortalium: hoc est tympanizavit ad ostia civitatis: et ferebat in manibus suis. Hoc vero fratres quomodo posset fieri in homine: quis intelligat? Quis enim portat in manibus suis? In manibus aliorum potest portari homo: in manibus suis nemo portat. Quomodo intelligat: in ipso David: secundum litteram non invenimus. in christo autem invenimus. Ferebat enim christus in manibus suis: quoniam commendans ipsum corpus suum ait: Hoc est corpus meum. Ferebat enim illud corpus in manibus suis: ipsa est humilitas domini nostri Iesu christi: ipsa multum commendat hominibus. Ad ipsam nos hortatur fratres ut vivamus: id est humilitatem eius imitemur: ut percipiamus gloriam: et tenentes christum: vincamus superbiam. Procidebat enim ad ostia porte. Quid est procidebat? Ad humilitatem se ipse deiciebat. Quid est ad ostia porte? Initium fidei quod salvi efficiuntur. Nemo enim incipit nisi ab initio fidei: sicut dicitur in canticis canticorum: Venies et pertransies. Ab initio fidei pertransiri sumus facie ad faciem: sicut scriptum est: Dilectissimi filii dei sumus: et nondum apparuit quod erimus. Scimus quia cum apparuerit: similes ei erimus:

quoniam videbimus eum sicuti est. Videbimus. Quoniam? Cum ista transierint. Audi etiam Paulum apostolum: Videmus nunc per speculum in enigmate: tunc autem facie ad faciem. Antequam ergo videamus facie ad faciem: verbum quod videtur angelis: operatio nobis est adhuc ostium porte: ad quod perdidit dominus humilians se usque ad mortem. Quid est quod salivæ decurrebant super barbas eius? In hoc enim imitavit vultum suum coram Abimelech vel Achis: et dimisit eum et abiit. Non intelligentes dimisit. Ad quos abiit? Ad gentes. Ergo nos intelligamus quod ipsi non potuerunt. Decurrebant super barbam David salivæ: Quid est salivæ: Quasi verba infantilia. Salivæ enim currunt in infantibus. Nonne erant tamen infantilia verba: mādurate carnem meam: et bibe sanguinem meum: Sed ista infantilia verba tegebant virtutem ipsius. Virtus enim in barba intelligitur. Salivæ igitur decurretes super barbā eius quod sunt: nisi verba infirma virtutem eius te gentia: Intellexit ut arbitror sanctitas vestra titulum psalmi huius. Si velimus iam psalmum exponere: timendum est ne illa que audistis labatur de cordibus vestris. Titulum psalmi huius exposuimus: in nomine domini nostri Iesu christi. Quoniam crastinus dies dominicus est: et debemus vobis sermones: differamus in crastinum: ut etiam psalmi textum libenter audiat.

Sermo Secundus de eodem psalmo.

Qui hesternum die affuistis: non dubito quod meministis pollicitationis nostre. Tempus enim est in nomine domini debitum solvere. Ipse qui inspiravit ut promitterem: ipse dabit ut solvam: spiritus existentes debitorum caritatem. Ipsa est enim que spiritus reddunt et spiritus debentur: sicut dicit Apollus: Memini quicquid debetis: nisi ut invicem diligatis. Psalmi huius titulum heri exposuimus: cuius expositio cum nos diurno retineret: eiusdem psalmi textum exponendum distulimus. Audiamus enim quod spiritus sanctus per os prophete sancti sui dicat in isto sermone psalmi: quod congruat titulo quem hesternum die tractavimus. Qui non affuerunt tamen et hoc debitum petunt: ne forte per alios tardas moras facientes fraudem eos: quibus iam reddendum est quod debent: breuiter commemoratum agnoscant quantum prebit: qui hodie assunt et heri non affuerunt. Si quid autem eos movet quod diligentius interrogare debeant: patientes aures nostras inveniunt in nomine christi alios temporibus: ne ista modo occupent. Diximus scriptum esse in libro regnorum: quod David cum fugeretur Saul: latere voluit apud regem quendam

Appende quod dicitur. In
quod dicitur. In
quod dicitur. In
quod dicitur. In

Beth: nomine Achis. Sed cū gloria eius ibi fuisset cōmemorata: ne p̄ liuorē idē rex ad quē cōfugerat: aliquid in eū machinaretur: finxit insanā. Et quasi furore correptus: mutauit vultū suū. Et sicut legimus: Affectabat et tympanizabat ad ostia ciuitatis: et ferebat in manib⁹ suis: et p̄cidebat ad ostia porte. Et dixit rex Achis: Quid hic mihi adduxistis istū. Nunquā arreptio ego op⁹ habeo: Et sic eū dimisit: vt impleat qd̄ hic scriptū est: Mutauit vultū suū: et dimisit eū: et abiit. Dimisit autē rex Achis. Hic vero dictū est: q̄ mutauit vultū suū corā Abimelech: et dimisit eū: et abiit. Diximus autē nomina mutata esse: vt sacramentū ostenderet: ne si idem nomē repetitū esset in titulo psalmi: nō nobis p̄p̄tasse aliqd̄ in sacramēto: s̄ quasi gesta narasse videret. Vtrūq̄ autē nomē: magnum cōtinet sacramentū. Nā Achis interpretatur: quomō est. Abimelech interpretatur: pater mei regnū. In illo verbo qd̄ quomō est dicitur: ignorantia significat: vt verbū mirantis et nō agnoscentis intelligas. In isto autē qd̄ dicit Abimelech: regnū iudeorū significat. Et christi em̄ p̄sona pōt dici patris mei regnū: qz pater ipsius scdm̄ carnē Baud: et regnū Baud erat in gēte iudeorū. Corā regno ergo patris sui mutauit vultū suū: et dimisit eū et abiit: qz erat ibi sacrificiū scdm̄ ordinē Aaron: et postea ipse de corpore et sanguine suo instituit sacrificiū secundū ordinē Melchisedech. Mutauit ergo vultū suū in sacerdotio: et dimisit gentē iudeorū: et venit ad gentes. Quid est q̄ affectabat: Affectu plen⁹ erat. Quid em̄ tā plenū affectu: q̄ misericordia domini nostri Iesu christi: Qui vidēs infirmitatē nostrā: vt nos a sempiterna morte liberaret: tp̄alem mortē cū tanta iniuria p̄teliāq̄ suscepit. Et tympanizabat: qz tympanum nō fit: nisi cū coriū i ligno extēdit. Et tympanizabat Baud: significans qd̄ crucifigēdus eēt christ⁹. Tympanizabat autē ad ostia ciuitatis. Que sūt ostia ciuitatis: nisi corda nra q̄ clauseram⁹ p̄tra christū: qui d̄ tympano crucis apuit corda mortalū. Et ferebat in manib⁹ suis. Quō ferebat i manib⁹ suis: Quia cū p̄mēdaret ipm̄ corpus suū et sanguinē suū: accepit in manib⁹ suis qd̄ nostrū fideles: et ipse se portabat qd̄ amō cū diceret: hoc est corpus meū. Et p̄cidebat ad ostia porte: id ē humiliavit se. Hoc est em̄ p̄cidere: vsq̄ ad initū fidei nostre.

Ostium em̄ porte: initū fidei: vsq̄ incipit ecclesia et puenit ad speciem: vt cū credit ea q̄ nō videt: mereat̄ perfrui: cū facie ad faciem videre ceperit. Sic se habet titulus psalmi. Audiamus iā ipsa verba affectatis: et tympanizantis ad portam ciuitatis.

Expositio psalmi.

Benedicā dñm in omni tpe: sp̄ laus eius in ore meo. Sic christ⁹: dicat et christian⁹: qz et christian⁹ in corpore christi ē. Et p̄pterea christ⁹ hō: vt possit christian⁹ eē angel⁹: q̄ iā dicat Benedicā dño. Inquis: Quā bñdicā dñm: Aut tibi aliq̄s: Quā tibi bñfacit: qm̄ abūdāt sc̄laria: qm̄ multū abūdāt frumētū: olei: vini: auri: argenti: mācipiorū: pecorū: salusq̄ ista mortalū iuulnerata et incorrupta p̄sistit: ea q̄ nascūt̄ crescūt oīa: nihil imatura morte strahit: felicitas tota abūdāt in domo: circūfluūt oīa: tūc bñdices dñm. Hō: S̄ in omni tpe. Ergo et tūc: et qm̄ ista s̄m̄ t̄pus et s̄m̄ flagella dñi dei nostri turbant: auferunt: minus nascunt: iam nata dilabunt: fugiūt em̄ h̄. Et inde sequit̄ penuria: egestas: labor: et dolor: tēptatio. Sed tu q̄ caritas tibi: Benedicā dñm in omni tēpe: semp̄ laus ei⁹ in ore meo: et qm̄ ista dat: bñdic. Et qm̄ ista tollit: bñdic. Quia ille dat: ille tollit: sed seipm̄ a bñdicente nō tollit. Quis ē autē q̄ bñdicat dñm in omni tpe: nisi hūilis corde. Ip̄am em̄ hūilitatē: docuit dñs n̄ in corpore et in sanguine suo: qz cū cōmēdat corp⁹ et sanguinē suū: hūilitatē suā cōmēdat. In eo qd̄ in ipsa historia scriptū ē: in illo qm̄ furore Baud: qd̄ p̄termisim⁹: et saluē decurrebāt sup̄ barbā ei⁹: cum legeret Ap̄lus: audisti ip̄as saluas: s̄ decurrētes sup̄ barbā. Sic aliq̄s: Quas saluas audiui⁹: Nōne mō lect⁹ ē Ap̄ls cū dicit: Iudei signa petunt: et greci sapientiā querūt: Nō lectū est: Nos autē predicamus inqt̄ christū crucifixū. Tunc tympanizabat iudeis quidē scandalū: gentibus autē stulticiā: ipsis vero vocatis iudeis et grecis christum dei virtutē et dei sapientiā: quia quod stultū est dei: sapiētius est hoīb⁹: et qd̄ infirmū est dei: fortius est q̄ hoīes. Saluē em̄ significant stulticiā: saluē significāt infirmitatē. Sed si quod stultū est dei: sapiētius est hoīb⁹. et qd̄ infirmū est dei: fortius est q̄ hoīes: nō tanq̄ saluē offendāt: sed attende: quia super barbā decurrunt. Quō em̄ saluē infirmitas: sic barba virt⁹ ostēditur. Lexit ergo virtutē suā corpore

3. Cantabrigie, 1680

psalmus in dno. qui in manu. et in iudicio. et in

infirmi-
tatis sue. Et qđ forinsec⁹ infirmaba-
tur: tanqđ in salua apparebat. intus aut di-
uina virt⁹ tanqđ barba tegebat. Ergo hūi-
litas nobis cōmēdat. Esto hūilis: si vis bñ
dicere dñm in omni tēpe: et sp laus eius sit
in ore tuo: qđ et Job non tm̄ bñdixit dñm:
qñ abūdabāt illi oīa quib⁹ eū legitimus di-
uitē fuisse: et pecore: et seruis: et domo: felice
silijs: et oībus rebus. Ablata sunt oīa vno
tpe: et impleuit qđ in hoc psalmo scriptū ē:
dicēs: Bñs dedit: dñs abstulit: sicut dño
placuit: ita factū ē: sit nomē dñi bñdictus.
Ecce habes exēplū bñdictis in omni tpe:
Quare autē bñdicit dñm hō in omni tpe:
Quia hūilis est. Quid ē esse hūilē: Nol-
le in se laudari. Qui in se vult laudari sup-
bus est. Qui supbus nō est: hūilis est. Nō
vis qđ esse supbus vt possis eē hūilis: dic
qđ dictū est. In dño laudabit ani-
ma mea: audiāt māsueti et letent.
Ergo qui nō in dño volūt laudari: nō sunt
māsueti: sed truces: asperi: elati: supbi. Iu-
menta māsuetā vult habere dñs. Esto iu-
mentū dñi: id est esto mansuetus. Sedet il-
le sup te: ipse reget te: noli timere ne offen-
das: et eas in p̄ceps. Infirmi-
tas qđem tua est: s̄ attēde quis tibi p̄sīdeat. Pullus asi-
ni es: s̄ christū portans. Nā et ipse in pullo
asini venit ad ciuitatē: et fuit illud iumentū
māsuetū. Nunqđ laudabat iumentū illud:
Nunqđ iumento dicebat: osāna filio Dauid:
bñdictus q̄ venit in nomine dñi. Asellus
portabat: sed ille q̄ portabat a p̄cedentib⁹
et sequētib⁹ laudabat. Et dicebat forte iu-
mentū: In dño laudabit aīa mea: audiāt
māsueti et letent. Nunqđ illud dixit ille asi-
nus fratres: sed dicat illud p̄plus q̄ imitat
iumentū illud: si vult portare dñm suum.
Irascat forte p̄plus: qđ cōparat asello in q̄
sedet dñs: Et dicēt mibi aliq̄ supbi et elati:
ecce asinos nos fecit. Sit asinus dñi q̄sq̄
hoc dic: ne sit equ⁹ et mulus: quib⁹ nō ē in-
tellectus. Hostis em̄ psalmū vbi dicit: Noli
te eē sicut equ⁹ et mulus: quib⁹ nō est intel-
lect⁹. Equus em̄ et mul⁹ erigūt ceruicē ali-
qñ: et sua ferocitate excutiunt a se sefforē su-
um. Romant̄ frenus: chamō: vberibus: do-
nec discāt subijci: et portare dñm suū. Tu
autē anqđ freno tundant̄ ora tua: esto man-
suet⁹: et porta dñm tuū. Noli in te velle lau-
dari: s̄ laudet ille qui sup te sedet: et dices:
In dño laudabit aīa mea: audiāt mansue-
ti et letent. Nā qñ audiūt nō māsueti: nō le-
tant̄: sed irascunt̄: et ipsi sunt qui dicūt: qđ

asinos eos fecerimus. Qui em̄ mansueti
sunt: dignent̄ audire: et esse qđ audiūt. Se-
quit. Magnificate dñm mecum:
Quis est iste q̄ exhortat: vt magnificemus
cum illo dñm: Quisq̄ est fratres in corpe
christi: ad hoc debet dare opam: vt magni-
ficetur cū illo dñs. Amat em̄ dñm quisq̄
est iste. Et quō illum amat: vt nō inuideat
coamatori suo. Quisq̄ em̄ amat carnali-
ter: necesse est vt cum zelo pestifero amet.
Si qđ forte mangonū viderit rē quā pesti-
fero amore desiderauit: nūquid vult vt vi-
deat illā et alijs: Necesse est vt zelo et liuo-
re saucietur: si alius eā viderit. Et sic serua-
tur: vt ille solus eā videat: et quilibet alius
nō videat: aut nec ipse. Nō sic est sapiētia
dei. Tudebim⁹ illā facie ad facie: et oēs vi-
debimus: et nemo se sibi celabit. Oibus se
exhibet: et integra est et casta est oibus. Illi
mutant̄ in eā: et ipsa in eos nō mutat. Ipse
est veritas: ipse est de⁹. Nunqđ aliqñ audi-
stis fratres: qđ potuerit cōmutari deus no-
ster: Supcimmens oīb⁹ vītas ē: verbū dei
est: sapiētia dei est: p̄ quē facta sūt oīa. Ha-
bent amatores suos. S̄ qđ dicit amator
ipius: Magnificate dñm mecum. Nolo so-
lus magnificare dñm: nolo solus amare:
nolo solus amplecti. Nō em̄ si ego amplex⁹
fuero: nō habet alius vbi man⁹ ponat. La-
tudo tanta ē in ipsa sapientia: vt oēs ani-
me amplectātur et p̄fruant̄. Et qđ dicā fra-
tres: Erubescāt qui sic amāt deū: vt inui-
deāt alijs. Aurigā p̄diti hoīes amant: et qđ
quis amauerit aurigā aut venatores: vult
vt totus p̄pls cū illo amet: et hortat et dicit:
amate mecum illū pantomimū: amate mecum
illū: et illam turpitudinē clamat in p̄plo: vt
amet cū illo turpitudō: et christian⁹ nō cla-
mat in ecclia: vt amet cū illo vītas dei. Ex-
citate qđ in vobis amatores fratres: et clama-
te vnicuiq̄ vestroz: et dicite: Magnificate
dñm mecum: Sit in vob̄ iste seruo. Quare
vobis recitant̄ ista et exponūt: Si amatis
deū: rapite oēs ad amorē dei: q̄ vobis iun-
gunt̄: et oēs q̄ sūt in domo vestra. Si ama-
tur a vobis corp⁹ christi: id ē vītas ecclie:
rapite eos ad fruendū: et dicite: Magnifi-
cate dñm mecum. Et exaltem⁹ nomē ei-
us in idipsum. Quid ē exaltem⁹ nomē ei-
us in idipsum: Hoc ē in vñū. Nā multi codi-
ces sic hñt: Magnificate dñm mecum: et ex-
altem⁹ nomē ei⁹ in vñū. Siue i idipm dicat:
siue in vñū: s̄ idē dicit. Ergo rapite qđ pote-
st̄ hortādo: portādo: rogādo: disputādo:

ratione reddendo: cum mansuetudine: cum lenitate. Rapite ad amore: ut si magnificat dominum: in unum magnificet. Et pars Bonati videt sibi magnificare dominum. Quid eos offendit orbis terrarum: Bicam illis: Fratres magnificate dominum mecum: et exaltem nomen eius in unum. Quare in passione vultis magnificare dominum: Ille unus est: quare duos populos vultis facere deo: Quare vultis dissipare corpus christi: Lerte enim ipse pendebat in cruce quasi tympanizabat. Et cum penderet in cruce emisit spiritum: et venerunt illi qui eum suspenderat: et inuenerunt eum emisisse spiritum: et non illi fregerunt crura. Latronibus autem ad huc in cruce viuentibus fregerunt: ut per ipsum dolorem compendio mortis ab illo cruciatu liberarentur: quomodo solebat crucifixis fieri. Ergo venit persecutor: inuenit dominum quiete deposuisse spiritum: quia ipse dixit: Intra habeo ponendi animam meam. Pro quibus posuit animam suam: Pro vniuersa plebe sua: pro toto corpore suo. Venit. n. persecutor: et non fregerunt crura christi. Venit Bonatus et dirupit ecclesiam christi. Intra corpus christi in cruce inter manus persecutorum est: et inter manus christianorum non est integrum corpus ecclesie. Clamem ergo fratres cum gemitu quantum possumus: dicentes: Magnificate dominum mecum et exaltemus nomen eius in unum. Ecclesia enim illis clamat. Vox est ecclesie clamans illis: qui se precipitauerunt. Unde enim dirupti sunt: Per superbiam. Vocet autem christus humilitate: cum commendat corpus et sanguinem suum: quod diximus sanctitati vestre in hoc psalmi textu agi et celebrari: vbi commendat corpus et sanguis christi: vbi commendat humilitas christi: quam pro nobis suscipere dignatus est. **Inquisiui dominum et exaudiuit me:** **Ubi exaudiuit dominus:** Intus. **Ubi daturus:** Intus. **Ubi oras:** ibi exaudiris: ibi beatificaris. **Orasti:** exaudireris. **Beatificatus es:** et non scit qui iuxta te stat. **Bestia est totum in occulto:** sicut dominus in euangelio dicit: **Intra in cubiculum tuum:** claudere ostium tuum: et ora in occulto: et pater tuus qui videt in occulto: reddet tibi. **Quia ergo intras cubiculum tuum:** intras cor tuum. **Beati qui gaudent** quando intrant ad cor suum: et nihil mali ibi inueniunt. **Attendant sanctitas vestra:** quod nolunt intrare domos suas: qui habent malas uxores: quod exeunt ad foras et gaudent. **Leuit hora esse qui intraturi sunt in domum suam:** et stristatur. **Intraturi sunt. n. ad tedia:** ad murmura: ad amaritudines: ad euersiones. **Quia non est domus composita**

vbi inter virum et uxorem pax nulla est. Et melius illi est foras circuire. Si ergo miseri sunt: qui cum redeunt ad parietes suas: timet ne aliquibus suorum perturbationibus euertantur: Quia sunt miseres: qui ad conscientiam suam redire nolunt: ne ibi libus peccatorum euertantur. Ergo ut possis libere redire ad cor tuum: munda illud. **Beati. n. mundicordes:** quoniam ipsi deum videbunt. **Aufer inde cupiditatem sordes:** aufer labez auaricie: aufer trabem superstitionum: aufer sacrilegia: et malas cogitationes: odia non dico aduersus amicum: sed etiam aduersus inimicum. **Aufer ista omnia intra cor tuum:** et gaudebis ibi. **Quia ibi ceperis gaudere:** ipsa mundicia cordis tui delectabit te: et faciet orare. quod si venias ad aliquem locum: silentium est ibi: forte quies est ibi: mundus est locus: oremus hic dicis: et delectat te compositio loci: et credis quod ibi te exaudiat deus. Si ergo loci visibilis te delectat mundicia: quare te non offendit immundicia cordis tui. **Intra: munda omnia:** leua oculos tuos ad deum: et statim exaudiet: **Clama et dic:** Inquisiui dominum et exaudiuit me. **Et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.** Quare: **Quia cum fueris illuminatus:** cum ceperis habere bonam conscientiam: restant tribulationes: quia restat aliquid infirmum. **Bonec mors absorbeat in victoria:** et mortale bestia induat immortalitatem: necesse est ut in hoc seculo flagelleris: necesse est ut aliquis temptationes suggestisq; patiaris. **Quia dabit deus omnia:** eruet te ab omni malo et tribulatione: ipsum querere. **Et inquisiui dominum: et exaudiuit me.** Qui ergo non exaudiunt: non dominum querunt. **Intra datur sanctitas vestra:** **Non dixit inquisiui auxilium a domino et exaudiuit me:** Inquisiui a domino se nequitie et exaudiuit me: **Inquisiui a domino bestia illud et exaudiuit me.** Aliud est aliquid inquirere a domino: aliud ipsum dominum inquirere. **Inquisiui inquit dominum et exaudiuit me.** Tu autem quando oras et dicis: **Occide illum inimicum meum:** non dominum inquiris: sed quasi facis te iudicem super inimicum tuum: et facis questionarium deum tuum. **Unde scis:** ne melior te sit cuius morte queris: **Eo ipso forte:** quia ille non querit tuam. **Ergo noli aliquid a domino extra illum querere:** sed ipsum dominum querere: et exaudiet te: et ad huc te loquente dicit: ecce assu. **Quid ecce assu:** Ecce pater sum. **Quid vis:** quod a me queris: **Quicquid tibi dederis vilius est quam ego:** **Quia ipsum habe:** me fructus: me amplectere: non datur

Alla fra
Inquisiui.

potes totus: ex fide cōtinge me et inherēbī mibi. Hoc tibi deus dicit: et cetera onera tua ego a te deponā: ut tot⁹ mibi liberēas: cum hoc mortale tuū ad immortalitatem conuertero: ut sis equalis angelis meis: et semp videas facies meā et gaudeas: et gaudiū tuū nemo auferet a te: qz inquisisti dominū et exaudiuit te: et ex omnib⁹ tribulationib⁹ eruit te. **B**iximus qd esset exhortatus amator ille: q̄ vult amplecti qd amat et dicit. **A**ccedite ad eum et illuminamini: **B**icit enī qd ipse pbauit. **S**piritualis enī quidā in corpe christi: vel etiā ipse dñs noster Iesus christ⁹ fm carnē caput exhortās mēbra cetera: quid dicit: **A**ccedite ad eum et illuminamini. **A**ut potius christianus aliq̄s spiritualis ad ipsū dñm nostr⁹ Iesum chustū inuitat ut accedam⁹: **S**z accedamus ad eū ut illuminemur: nō quō ad eū accesserūt iudei ut tenebrarēf. **A**ccesserūt enī ad illū ut crucifigerēt: nos ad eum accedam⁹: ut corpus et sanguines eius accipiam⁹. **I**lli de crucifixo tenebrati sunt: nos manducādo crucifixū et bibēdo illuminamur. **A**ccedite ad eū et illuminamini: **E**cce ad gētes dicit: **C**rucifixus christus inter iudeos erat seuiētes et vidētes: gentes absentes erāt. **E**cce illi accesserunt q̄ in tenebris erāt. et qui nō viderūt illuminati sunt. **E**nde accedūt gētes: **F**ide secādo: corde inbiando: caritate currendo. **P**edes tui: caritas tua ē. duos pedes habeto: noli esse claudus. **Q**ui sunt duo pedes: **D**uo p̄cepta dilectionis: dei et pximi. **I**stis pedibus curre ad deū: accedis ad illum: quia et ut curreres ipse hortatus est: et ipse suū lumē aspersit se: ut magnifice et diuine se seq̄ possit. **E**t vult⁹ vestri nō erubescant. **A**ccedite inquit ad eū et illuminamini: et vultus vestri nō erubescant. **N**on erubescet vultus nisi supbi. **Q**uare? **Q**uia elat⁹ vult esse: et qñ fuerit passus ptu meliā: aut ignominia: aut casū sc̄li: aut aliā quā afflictionē: erubescet. **S**z noli timere: accede ad eū et nō erubescet. **Q**uicqd tibi fecerit inimic⁹: videf te supior eē apd̄ hoies: s̄ tu apud deū superior illo es. **E**go cepi: ego ligauī: ego interfeci: **Q**z supiores videbātur sibi iudei qñ dominū colaphizabant: qñ spuebāt in faciē eius: et de canna pcutiebāt caput: qñ spinis coronabāt: qñ tunica ignominiosa circū dabāt: **Q**z supiores erant: et ille videbat inferior: qz p̄cebat ad ostia porte: s̄ ille nō erubescerat.

Alia fra.
et facies vestre
nō confundent

Lumē enī erat verū: qd illuminat oēm hominē venientē in hūc mundū. **S**icut. n. lux mē nō pōt p̄fundi: sic et illuminatū p̄fundi nō sinit. **A**ccedite ergo ad eū et illuminamini: et vultus vestri nō erubescant: **S**z dicit aliq̄s: **Q**uō ad eū accedo? **T**antis malis: tātis pctis oneratus sum: tāta scelera clamant de cōscientia mea: **Q**uō audeo accedere ad eū? **Q**uō? **S**i hūiliaueris te p̄ penitentia. **S**z erubescō aut penitentia agē. **A**ccede ḡ ad eū et illuminaberis: et vult⁹ tu⁹ nō erubescet: **S**i enī timor erubescēdi reuocat te a penitētia: penitētia aut facit te accedere ad deū: nō vides qz penā gestas in vultu: qz id erubuit vultus tu⁹: qñ nō accessit ad dñm. **I**deo nō accessit: qz nō vult agē penitentia: sicut attestat p̄ba. **I**ste inops clamauit et dñs exaudiuit eum. **B**ocet te quō exaudiar? **I**ō nō exaudir: qz diues es: forte clamaueras: et nō exaudiebaris. **A**udi q̄re iste inops clamauit: et dñs exaudiuit eū. **I**nops clamat: et exaudiuit dñs. **E**t quō clamabo inops? **E**t si habes aliqd: nō inde presumas de viribus tuis: ut intelligas te indigentes: ut intelligas te tandiu esse pauperē: q̄ diu nō habes illuz q̄ fecit et diuīte. **Q**uō aut dñs exaudiuit eū? **E**t ex oibus inqt̄ tribulationib⁹ eius saluū fecit eū. **E**t quō saluos facit ab oibus tribulationib⁹? **I**mmittit angelus dñi i circuitu timētū eū: et eruet eos: **S**icut scriptū ē fratres: nō quō habēt aliq̄ mēdosi codices. **I**mmittet angelū dñs i circuitu timētū eum et eruet eos: s̄ sic: **I**mmittet angelus dñi i circuitu timentū eū et eruet eos. **Q**uē hic dixit angelum domini: qui immittit i circuitu timentū eum: et eruet eos. **I**pse domin⁹ noster Iesus christus i prophetia dictus est magni cōsiliij angelus: magni cōsiliij nuncius. **S**ic illum dixerunt prophete. **I**pse ergo magni cōsiliij angelus: id est nuncius: immittit in eos qui timent dominum et eruet eos. **N**oli ergo timere ne lateas. **U**bicunqz dominū timueris: nouit te ille angelus: qui imittit i circuitu et eruet te. **A**perte mō de ipō sacramēto vult dicere: qd ferebatur i manibus suis. **D**ustate et videte quoniam suavis est domin⁹: **N**ōne aperit se psalmus: et ostēdit tibi illā q̄si insania et furore p̄stātē: et sanā et sobriā ebrietatē ill⁹ **D**avid q̄ figurate sacmētū dñicū ostēdebat: qñ illi miserī corā rege Achis dixerūt quomodo ē? **Q**ñ dicebat domin⁹: nisi qd

Alia fra.
et pauper

Alia fra
et terripet

manducauerit carnē meā: et biberit sanguinem meū: nō habebit in se vitam: Et illi in quibus regnabit achis: id est error et ignorantia: quid dixerūt: Quomō iste poterit nobis dare carnem suā māducare: Si ignoras gusta et vide q̄ suavis ē dñs: Si autē nō itelligis: rex es achis. Immutabit facie suā: et recedet a te: et dimittet te et abiit. **Beatus vir qui speret i' eū.** Hoc qd op' ē diu exponi: Quisq̄ nō sperat in dño miser ē: Quis ē q̄ nō spat i' dño: Qui i' se sperat aliqñ. Qd per' est fratres mei attēdite: aliqñ hoies nolūt sperare i' se: s̄ in alijs hoibus. Salua salute ait ei: nihil mihi potes facere. Et forte loquit de hoie iam mortuo in ista ciuitate. Bicit salua salute illius. Et ille in alijs locis forte mortuus est. Et q̄ cito dicunt hoies hoc. Et nō dicūt: credo deo: qz nō te p̄mittit nocē mihi. Nō dicūt: credo deo meo: qz et si te p̄mittit ad aliquid meū: ad animā meā non te p̄mittit. Sed cuz dicūt: salua salute illius: nec ipsi volūt habere salutē: et illos grauāt p̄ quos putant habere salutē. **Timete dñm omnes sancti eius: q̄a nihil deest timentibus eū.** Adula em̄ p̄pterea nolunt timere dominū: ne famē patiantur. Bicit illis: nolite fraudē facere. Et dicūt: vnde me pasco: Nō pōt ars sine impostura esse: nō pōt negociū sine fraude. S; fraudē punit deus: timete deum: sed si timero deū nō habeo vnde viuā. Timete dñm oēs sancti eius: qm̄ nihil deest timentibus eū. Copiā p̄mittit trepido et dubitanti: ne si forte timuerit dominū deserant illi superflua. Pascebat te dñs contēnentem se: et deseret te timentē se. Attende et noli dicere: ille diues est: et ego pauper sum: ego timeo dñm: ille nō timendo quātū acquisiuit: et ego timendo nudus sum. **Chidete qd sequit.** **Diuites eguerūt et esurierunt inquirentes autē dñm nō minuēt omni bono.** Si ad litterā accipias videtur te fallere. Respicis em̄ multos diuites iniquos mori in diuitijs suis: nō factos fuisse pauperes cū viuūt: vides illos senescere: p̄duci ad vltimū vite inter magnas copias diuitiarū: celebrari eis pompā funeris in magnis effusionibus: p̄duci vsq̄ ad sepulchz diuitem: qui et expirauit in lectis eburneis circūflente familia suoz: et dicis in animo tuo: si forte nosti aliqua et peccata et scelera ipsius: ego noui qz tanta fecerit iste homo: ecce senuit: mortuus est

in lecto suo: deducunt illū sui: pompa tantū funeris celebratur: agnouit que fecerit: de cepit me scriptura: et sefellit vbi audio et cāto: diuites eguerūt et esurierunt. Quādo iste inops fuit: quādo esuriuit. Inquirentes autē dominū nō minuēt omni bono. Quotidie ad basilicā surgo: quotidie genuflecto: quotidie inquirō dominū: et nihil boni habeo: iste nō inquisiuit dñm: et inter tanta bona defunctus est. Sic cogitantes suffocat laqueus scādali. Escam em̄ mortalē querit in terra: et verā mercedē nō querit in celo: et mittit caput in laqueuz diaboli: cōstringuntur ei fauces: et tenet diabolus ad malefaciendū: et sic imitatur illum diuitem quē videt in tāta copia defunctū. Noli ergo sic intelligere. Et quomō intelligā: In bonis spiritualib'. Sed vbi sunt nō videntur oculis: sed corde. Non video ipsa bona. Videt illa qui amat. Justiciā nō video. Nō em̄ aurum est: nō em̄ argētuz est: Si aurū esset videres: quia fides est: nō vides. Et si nō vides fidem: quare amas seruū fidelē: Interroga teipsum qualē seruū diligis. Forte habes seruū formosū: staturōsum: bene compositū: furē: nequā: fraudulentū. Habes autē alium forte paruum statura: deformē facie: colore tetro: si delem: parcū: sobriū: attende rogo te: quē istorū duozū diligis: Si oculos carnis interrogas: vincit apud te pulcher iniustus: si oculos cordis: vincit deformis fidelis. Chides ergo quod vis vt exhibeat tibi alter: id est fidez: exhibe illi et tu. Quare gaudes ad eum qui fidē tibi exhibet: et laudas eum his bonis: Ergo que non vidētur nisi oculo cordis: cū repletus fueris pauper eris. Et ille diues: ideo fuit: quia habebat lectū eburneū: et tu pauper es: cuius cubiculum plenū est tantis gemmis virtutū: iusticie: veritatis: caritatis. fidei: patientie et tolerātie: Explica diuitias tuas: habes illas: et cōpara diuitijs diuitū. At ille in mercato inuenit mulas preciosas: et emit eas. Si fidē inuenires venalē: quātū p̄ illa dāres: quā te voluit deus gratis habere: et in gratus es: Egent ergo illi diuites: egent: et quod ē grauius pane egēt. Ne forte putetis: qz auro egent et argento: q̄q̄ et hoc egent. Quātū habuit quidā: et quis eum sciauit: Sic mortuus est egens: quia plura volebat acquirere: q̄ tenebat. Egent et pane. Quare egēt et pane: Si itelligis panē: ille em̄ dixit: Ego sum panis viuus qui de

Alia fra
7co

Alia fra.
7qm̄ nō est
inopia.

figurative panis viuus
est quod dicitur.

celo descendi: et beati qui esuriunt et sitiunt iusticiam: quoniam ipsi saturabuntur. Inquirentes autem dominum non minuentur omni bono: Sed quo bono iam diximus? Venite filii audite me: timore domini docebo vos. Putate fratres quia ego dico: putate quia David dicit: putate quia Apostolus dicit: imo putate quia ipse dominus noster Iesus christus dicit: Venite filii audite me. Audiamus illi simul: audite illi per nos. Vocare enim vult ille humilis: ille tympanizans: ille affectans docere nos vult. Et quid dicit: Venite filii audite me: timore domini docebo vos. Voceat ergo: prebeamus aurem: prebeamus cor. Non aperiatur aures carnis: et cordis claudamus: sed sicut ipse dicit in euangelio: Qui habet aures audiendi audiat. Quis novit audire docentem christum per prophetam? Quis est homo qui vult vitam: et diligit videre dies bonos? Interroga. Nonne ois in vobis respondet: ego? An quis est in nobis qui non diligit vitam id est qui non vult vitam: et non diligit videre dies bonos? Nonne quotidie hoc murmuratis: et hoc dicitis: quod diu ista patimur: quotidie peiora et peiora. Apud parentes nostros fuerunt dies letiores: fuerunt dies meliores. Quod si interrogares ipsos parentes tuos: similiter tibi de parentibus murmuraret. Fuerunt beati patres nostri: nos miseri sumus: malos dies habemus. Bonum autem est ille: putabam quia illo mortuo posset aliquid refrigerium dari: deteriora venerunt. Deus ostende nobis dies bonos. Quis est homo qui vult vitam: et diligit videre dies bonos? Non hic querat dies bonos. Bonam rem querit: sed non in regione eius illam querit. Quomodo si aliquem iustum quererem in ea patria ubi non habitaret: dicerem tibi: bonum virum queris: magnum virum queris: quere illum: sed noli hic. Superfluo hic eum queris: nunquam eum inuenturus es. Dies bonos queris: simul eos queram: nolite hic. Sed habuerunt illos patres nostri. Fallimini. Omnes hic laboraverunt. Legite scripturas. Ideo voluit deus ut scriberent: ut nos consolaremur. Lapis Helisei famas: passi sunt eam patres nostri. Capita iumentorum mortuorum: auro vendebatur: occiderunt suos: et comederunt eos: Et due mulieres statuerunt in se ut occiderent filios suos et manducarent. Occidit una filium suum: et manducaverunt eum ambe: alia volebat occidere filium suum: et erigebat illa que prius occiderat filium: et talis rixa venit

ante regem. Adduxerunt se ad regem: ostendentes de interfectione filiorum. Beati talibus cibis auertat deus ea que legimus: Semper dies mali in seculo: sed semper dies boni in deo. Habuit dies bonos Abraham: sed intus in corde. Habuit dies malos quando a fame mutavit regionem: et querebat cibum. Sic omnes quesierunt. Paulus habuit dies bonos: qui dicit: In fame et siti: in frigore et nuditate: Sed non irascatur serui: Ipse dominus non habuit dies bonos in hoc seculo: contumelias: iniurias: crucem: et tanta mala patiebatur. Non ergo christianus murmuret: videat cuius vestigia sequatur. Sed si dies bonos amat: audiat docentem et dicentem: Venite filii audite me: timore domini docebo vos. Quid vis? Vitam et dies bonos: Audi et fac. Contine linguam tuam a malo: Facite illud. Nolo dicit homo miser: et linguam meam nolo continere a malo: et vitam volo et dies bonos. Si operarius tuus tibi diceret: et vasto istam vineam: et erigo a te mercedem: Adduxisti me ad vineam ut falcitem illam et putem: concido omnia ligna vitilia: precidam ipsa robora vitium: ut non hic habeas quod colligas: et cum fecero ista: redditur es mihi laborem meum: nonne insanum illum dicerem? Nonne illum de domo tua repellerem antequam mitteret manum ad falces? Tales sunt homines: qui et facere volunt mala: et iurare mendacium: et blasphemare contra deum et murmurare: et fraudem facere et inebriari: et litigare: et adulterari: et ligaturas adhibere: et ire ad sortilegos: et dies bonos videre. Dicat illi. Non potes male facies quare bonam mercedem. Si tu iustus es: iustus erit et deus. Ergo quid facias? Quid vis? Vitam volo: dies bonos volo. Contine linguam tuam a malo: Et labia tua ne loquantur dolium. Id est nulli fraudem facias: nulli mendacium. Sed quid est? Declina a malo: Pax est: nulli nocuas: nullum occidas: non fureris: non adulteres: non fraudem facias: non falsum testimonium dicas: declina a malo. Cum declinaueris: dices securus sum: perfecimus omnia: habebimus vitam: videbimus dies bonos. Non solum: declina a malo. Sed et fac bonum. Partum est ut non expolies vestitum: vestitum nudum. Si non expolaueris declinasti a malo: sed non facies bonum: nisi cum peregrinatus susceperis in domum tuam. Ergo sic declina a malo: ut facias bonum. Quere pacem et sequere eam. Non tibi dixit: habebis hic potestatem: quere illam et sequere. Quo eas sequor? Quo precessit.

Alia ista
† prohibe.

Alia ista
† inquire.

Domini enim est pax nostra: surrexit et ascendit in celum. Quere pacem et sequere illum: quia tu cum surrexeris: hoc mortale mutabis: et amplecteris pacem: ubi tibi nemo molestus erit. Ibi est perfecta pax: ubi non esuries. Nam hic tibi pacem facit panis: subduc panem: et vide quale bellum erit intra viscera tua. Ipsi iusti quomodo gemunt hic fratres: ut sciat quod querimus hic pacem: consequemur autem in fine. Sed ex parte hic habeamus ut ex toto illic habere mereamur. Quid est ex parte: Cordes simus hic: diligamus primum quomodo nos: sic dilige fratrem quomodo teipsum: habet cum illo pacem. Sed non possunt nisi existere aliqua: quod inter fratres et inter sanctos extiterunt: inter Barnabam et Paulum. sed non que occideret concordiam: non que interimeret caritatem. Nam et tibi ipsi resistit aliquando: et tamen non te odisti. Dis enim que penitet aliquid rixam secum. Peccant: redit: irascitur sibi in seipso hoc fecisse: illud commisisse. Rixam ergo secum habet: sed ista rixa ad concordiam tendit. Unde quomodo secum rixetur: et dicat quidam iustus: Quare tristis es anima mea: et quare turbas me: Spera in domino quoniam confortabor illi. Cum dicit anime sue: quare turbas me: turbabat illum. Golebat forte ipse pati pro christo: et anima ipsius contristabatur. Et ille qui sciebat et dicebat: Quare tristis es anima mea et quare turbas me: pacem adhuc non secum habebat: sed ex mente herebat christo: ut sequeretur illum anima eius: et non illum conturbaret. Ergo qui rite pacem fratres: dominus dixit: hec loquor vobis ut in me habeatis pacem. Pacem in terra vobis non permitto. In ista vita pax vera non est: nec tranquillitas. Gaudium immortalitatis: societas angelorum permittit: si quis non illam cum se habet: nec illam habebit cum venerit.

Oculi domini super iustos: Non ergo timere: labora: oculi domini super te sunt. Et aures eius ad preces eorum. Quid vis amplius. Si murmurantem servum in domo magna non audiret paterfamilias: quereretur et diceret: quanta hic patimur: et nemo nos audit: Nunquid dicas illud de deo: quanta hic patior: et nemo me audit: Si audiret me: forte diceret: tolleretur mihi tribulatio. Clamo et tribulor. Tanti tu tene vias eius. Et qui tribularis: audit te. Sed medicus est. Adhuc putre habes nescio quid. Clamas. Sed adhuc secat: et non tollit manum: nisi secuerit quoniam tu vides. Etenim medicus crudelis est: qui ex audit hominem: et parcat vulnere et putredini.

ni. Matres quomodo fricant in balneis ad salutem filios: Nonne parvuli clamant inter manus earum. Ille ergo crudeles sunt ut non parcant: non exaudiant lachrymas. Nonne plene sunt pietate: Et tamen clamant pueri: et non eis parcat. Sic et deus noster plenus est caritate: sed ideo videtur non exaudire ut sanet et parcat in sempiternum. Oculi domini super iustos: et aures eius ad preces eorum. Forte dicitur mali: ego securus facio mala: quod non super me sunt oculi domini. Nam deus ad iustos attendit: me non videt: et quicquid securo facio. Statim subiecit videns cogitationes hominum spiritus sanctus et ait: Oculi domini super iustos: et aures eius ad preces eorum. Vult autem domini super facientes mala: ut perdat de terra memoriam eorum. Clamauerunt iusti et dominus exaudiuit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum eruit eos. Iusti erant tres pueri: de camino clamauerunt ad dominum: et laudibus eorum ignes friguebant. Accedere et ledere flamma non potuit laudantes deum innocentes et iustos pueros: et eruit eos de flamma. Bicit aliquis. Ecce vere iusti qui exauditi sunt: sicut scriptum est: Clamauerunt iusti: et dominus exaudiuit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum eruit eos: Ego autem clamaui: et non me eruit: Aut ego non sum iustus: aut non facio quod mihi iubet: aut forte me ille non videt. Noli timere: tamen fac quod iubet. Et si te non eruit corporaliter: eruet spiritualiter: Ille enim qui tulit de flamma tres pueros: nunquid tulit de flamma machabeos: Nonne illi in ignibus hymnizabant: illi in ignibus expirabant: Benaia puerorum: nonne ipse est et machabeorum: Illos eruit: et illos non eruit: imo utrosque eruit. Sed tres pueros sic eruit: ut et carnales considerent. Machabeos autem id non sic eruit: ut illi qui persecubantur in penas maiores irent: cum putabant se operis fuisse martyres dei. Eruit Petrum quoniam venit ad illum angelus: cum esset in vinculis: et ait illi: Surge et exi: et subito soluta sunt vincula: et securus est angelus: et eruit illum. Nunquid Petrus perdidit iustitiam: quoniam non illum eruit de cruce: Non eruit nunc: et eruit tunc. An id diu vixit ut iniustus fieret: Forte plus eum exaudiuit postea quam prius: quoniam illum vere de omnibus pressuris eruit. Nam qui primum illum eruit: quanta ille pertulit postea: Illuc enim misit postea: ubi nihil mali pati potuisset. Iuxta enim dominus his qui obtulerunt cor: et humiles spiritu salvos faciet. Aliter est deus: humilis est christianus. Si vult ut altus deus vincat: ille hu-

Alia lra
† liberauit,

Alia lra.
† in.

Alia lra.
† qui tribulato
fuit corde.
† saluabit.

milis sit. Magna mysteria fratres: Deus sup omnia est. Ergis te: et non illū tangis: Hūilias te: et ipse ad te descēdet. **A**dulte tribulationes iustorū: Nunquā dicit: ideo sunt christiani iusti: ideo audiāt vbum meuz: vt nibū tribulationis patiant. Nō hoc pmittit: sed dicit: **A**dulte tribulationes iustorū. Magis si iniusti sunt: pauciores habēt tribulationes. Si iusti: multas habēt. Sed post paucas tribulationes aut nullas: illi veniēt ad tribulationē sempiternā vnde nūq̄ cruātur. Iusti aut post multas tribulationes: veniēt ad pacē sempiternā: vbi nunq̄ aliquid mali patiant. **A**dulte tribulationes iustorū: **E**t de omnib⁹ his eruet eos. Custodit dñs omnia ossa eoz: vnū ex his nō cōteretur. Et hoc fratres nō accipiamus carnaliter. Ossa sunt firmamēta fidelium. Quō em̄ in carne nostra ossa faciūt firmamētū: sic in corde christiano fides facit firmamētū. **P**anētia ergo q̄ est in fide: ossa sūt interioria. Ipsa sunt: que frāgi nō possunt. Custodit dñs omnia ossa eoz: vnū ex his nō cōteret. Si de dño nostro Jesu christo dixisset b: Custodit dñs oīa ossa filij sui: vnū ex his nō cōteretur: sicut iaz alio loco pfiguraf de illo: qm̄ agnus ductus ē maciādus. et dictū est de illo: **O**s ei noli frāgē: impletū est in dño: qz cū penderet in cruce expirauit anteq̄ veniēt illi ad crucē: et inuenerūt iam corpus exanime: et noluerūt crura ei frāgere: vt adimpleret qd̄ scriptū est: Sed pmisit illud et ceteris christianis: **D**ñs custodit oīa ossa eoz: vnū ex his nō cōteret. Ergo fratres si viderimus aliquē sanctū tribulationes pati: et forte vel a medico sic secari: vel ab aliq̄ psecutore sic cedi: vt eius ossa frāgant: nō dicam⁹ nō erat iustus iste. Nam dñs hoc pmisit iustis suis: d̄ quib⁹ ait: Custodit dñs omnia ossa eoz: vnū ex his nō cōteret. **H**is videre: qz alia ossa dixit: q̄ diximus firmamēta fidei: id est patientiā et tolerantia in omnibus tribulationib⁹: Ipsa em̄ sunt ossa q̄ nō frangunt. **A**udite et in ipsa passione dñi: inspicite qd̄ dico. **D**ñs erat in medio crucifixus: iuxta illū duo latrones. vn⁹ insultauit: alī credidit. vn⁹ dānat⁹ est: alī iustificat⁹ est. **E**n⁹ habuit penā suā: et hic et in eternū. alteri aut dixit dñs: **A**mē dico tibi: hodie mecū eris in paradiso: et tñ illi q̄ venerant dñi ossa nō fregerūt: latronū aut fregerunt. Sic fracta sunt latronis ossa q̄ blasphemauit: quō latrōis

Alia
t liberabit.

q̄ credidit. **E**t ibi est q̄ dicitur: **D**ñs custodit oīa ossa eoz: vnū ex his nō cōteretur. **E**cce cui dixit: **H**odie mecū eris in paradiso: non potuit oīa ossa custodire? **R**espondet tibi dñs: imo custodiu: nā firmamētū fidei ipsius frangi nō potuit illis scitibus quibus crura sunt facta. **A**dors peccatorū pessima: **A**tendite fratres: nō ppter illa que dicebam⁹: **E**tere magn⁹ domin⁹: et misericordia eius vera: qui nobis dedit māducare corpus suū in q̄ tanta ppeffusus est: et sanguinē bibere. **Q**uomō respicit mala cogitātes et dicētes: ille male mortu⁹ est: **C**ū iustus esset: a testijs sumptus est: **N**ō erat ille iust⁹: ideo male periit. **N**ā nō periret: si iustus esset. Ergo ille iustus est: q̄ in domo suo et lecto suo mori. **H**oc ē ergo iquis. **Q**uid? **A**dors: qz noui pctā et scelera ipius: et bñ mortu⁹ est: **I**n domo sua: intra limina sua: nulla pegrinationis iniuria fuit illi: nulla vel in matura etate. **A**udi de um. **A**dors peccatorū pessima. **Q**ue tibi videf bona: pessima ē: si intus videas. **V**ides foras iacentē in lecto: nunquā vides intus raptū ad gehēnā. **A**udite fratres et ex euāgelio inspicite: qd̄ sit mors peccatorū pessima. **N**ūquā nō duo erāt in isto seculo: diues q̄ induebat purpura et bysso: et epulabatur splēdide: alter paup q̄ iacebat ad ianuā eius vlcerosus: et canes veniebāt et lingebant vlcera eius: et desiderabat saturari de micis q̄ cadebāt de mensa diuitis. **C**ōtigit aut mori inopem illū (Iustus erat ille inops) et deferrī ab āgelis in sinū **A**brae. **Q**ui viderat corpus illi⁹ iacere ante limē diuitis: et nō esset q̄ sepeliret: quāta forte diceret: sic moriā ille inimicus meus: et ille q̄ me psequit: sic illū videā. **E**xecratur corp⁹ sputo: putent vulnera: et ille in sinu **A**brae req̄scit. **S**i christiani sumus: credam⁹. **S**i nō credim⁹ fratres: nemo se fingat christiānū. **F**ides nos pduxit. **Q**uō illa dixit dñs sic sunt. **A**n verū dicet tibi mathematicus: et verū nō est qd̄ dicit tibi christus: **Q**uali autez morte mortuus ē ille diues. **Q**ualis mors eē potuit in purpura et bysso: q̄ psūptuosa: q̄ pōposa: **Q**ue exeq̄e funeris ibi erant: **Q**uātis aromatis sepultū est illud cadauer: **E**t tñ cū apud inferos i tormentis esset: desiderauit ex illius ptepti paupis digito stillari aque guttā ardenti lingue sue: neq̄ impetrauit. **V**isite ergo qd̄ sit: mors peccatorū pessima. **E**t nolite interrogare stratos p̄ciosis vestib⁹ lectos: et carnē mul-

nis diuitijs obuoluta: lamentationis pom-
pam exhibentes: plangentem familiam: turbam
obsequium precedentem ac sequentem: cum cor-
pus efferebatur: marmoratas: auratasque me-
morias. Nam si hec interrogatis: respon-
dent vobis falso: quod multorum non leuiter
peccatorum: sed omnino sceleratorum mors opti-
ma est: quod sic plangi: sic condiri: sic coteri: sic
efferi: sic sepeliri meruerunt. Sed interroga-
te euangelium: et ostendit fidei vestre: in penis
ardentem animam diuitem: quam nihil adiuuerunt
omnes honores et obsequia: que mortuo cor-
pori eius uiuentium vanitas probuit. Sed quia
multa sunt genera peccatorum: et non esse pec-
catorem difficile est: aut fortasse in hac vi-
ta non possibile: subiicit statim cuius gene-
ris peccatorum esset mors pessima. Et qui
oderunt iustum: inquit: delinquet. Quem
iustum: nisi eum qui iustificat impium: Quem
iustum: nisi dominum Iesum christum: qui est etiam
punitio peccatorum nostrorum: Qui et hunc ode-
rat mortem pessimam habet: Quia in peccatis suis
moriuntur: qui pro eum deo nostro non recordantur.

Redimet enim dominus animas seruo-
rum suorum. Secundum animam enim intelligenda est
mors peccatorum pessima aut optima: non
sunt corpora: aut contumelias: aut honores
quos homines vident. Et non delinquet
omnes qui sperant in te. Iste est modus
humane iusticie: ut vita mortalis quantumlibet
perficiat: quia sine delicto esse non potest: in hoc non
delinquat: dum sperat in eum in quo est remis-
sio delictorum: Amen.

Explicit Tractatus de ps. XXXIII.

Incipit Tractatus de ps. XXXIII.

Prefatio.

Psalmum istum nobis a iuberibus fratribus
et coepiscopis meis impositum esse ad
tractandum: nouerit caritas vestra: volu-
erunt ut in cominum aliquid audiamus. Ab illo
enim omnes audiui: a quo pater discimus: et in
cuius schola condiscipuli sumus. Titulus ipsius
moram nobis non facit: Breuis est enim ad intel-
ligendum: maxime nutritis in ecclesia dei: non
difficilis: Habet enim: Ipsi David. Da-
uid interpretatur manu fortis: vel desiderabi-
lis. Psalmus est manu fortis et desiderabili:
qui nostram mortem vicit: qui nobis vitam promi-
sit. In hoc enim manu fortis: quia mortem no-
stram vicit: In hoc desiderabilis: quia vitam eternam
promisit. Quid enim fortis manu hac: que tetigit
loculam et mortum surrexit: Quid fortis manu
hac que mundum vicit: non ferro armata: sed ligno
transiit: Quid autem desiderabilis eo que non

videntes martyres mori voluerunt: ut ad illam
venire mererentur: Ergo psalmus illi: illi cor-
nostrum: illi lingua nostra digna cantet: si tamen
ipse dignabitur donare quod cantet. Nemo illi
cantat digna: nisi qui ab illo accepit quod can-
tare possit. Beneque hoc quod modo cantamus:
spiritus eius dictum est per prophetam eius: et in eis verbis
ibi nos agnoscimus et ipsum. Nec iniuriam faci-
mus: quia dicimus nos et ipsum: quoniam cum esset in ce-
lo sic clamauit: quid me persequeris: cum eum
nemo tangeret: et nos in terra laboraremus.
Ergo vocem eius audiamus: nunc corporis: nunc
capitis. Est enim psalmus iste inuocans deum
contra inimicos in tribulationibus huius seculi:
Et utique ipse est christus: tribulato tunc capite:
et tribulato nunc corpore: tamen per tribulationes
omnibus membris suis dans vitam eternam: quam
promittendo desiderabilis factus est.

Sermo primus de prima parte psalmi
Adica: inquit: domine nocentes
me: et expugna expugnantes
me. Si deus pro nobis: quis contra
nos: Et vnde hoc nobis prestat deus? App-
hende: inquit: arma et scutum: et exur-
ge in adiutorium mihi. Magnam specta-
culum est videre deum armatum parte. Et quod eius
scutum: que arma? Bene inquit alio loco homo
iste qui et hic loquitur: Et scuto bone voluntatis
tue coronasti nos. Arma autem eius quibus
non solum nos munit: sed etiam percutiat inimi-
cos: si bene profecerim et nos erimus. Sicut enim
nos ut armemur ab illo habemus: armatus de
nobis. Sed ipse sic ipse de his armatus quos
fecit: nos de his armamur que ab ipso ac-
cepimus qui nos fecit. Vicit hec quodam
loco arma nostra apostolus scutum fidei: et
galeam salutis: et gladium spiritus quod est verbum
dei. Armavit nos talibus armis: qualibus au-
ditis laudabilibus: et inuictis: insuperabilibus
et splendidis: spiritualibus sane atque inuisibilibus:
quibus et hostes inuisibiles expugnamus. Si
vides hostem tuum: videantur arma tua. Arma-
mur earum rerum fide: quas non videmus: et ster-
nimus hostes quos non videmus. Verumtamen
carissimi: arma ista ne putetis sic esse: ut quasi
quod scutum est: semper scutum sit. aut quod ga-
lea est: semper galea sit. aut quod lorica est: sem-
per lorica sit. In istis enim armis corporali-
bus ita est: quod et de ferro que sunt mutari
possunt: ut ex gladio fiat securis: tamen ipsum
apostolum videmus dixisse quodam loco: lo-
ricam fidei: et alio loco dixisse: scutum fidei.
Ergo ipsa fides: et lorica potest esse: et scutum.
Scutum ergo est quia tela inimicorum excipit

Alia lra.
teo.

et repellit. Lorica est: quia interiora tua transfigi non sinit. Hec arma nostra dei quod legitur quodam in loco: Erue ab impijs animam meam: frameam tuam ab inimicis manus tue. Quod superius dixit: ab impijs: hoc sequenti versu ab inimicis manus tue: et quod superius dixit: animam meam: hoc sequenti versu frameam tuam: id est gladium tuum. Ergo frameam dei: dixit animam suam. Erue inquit: ab impijs animam meam: id est ab inimicis manus tue erue frameam tuam. Apprehedis enim animam meam et debellas inimicos meos. Et quod est anima nostra: quousque splendida: quousque producta: quousque acuta: quousque uncta: quousque luce sapientie et coruscationis vibrata: Quid est ipsa anima nostra: aut quid potest: nisi de illa teneat et pugnet de illa: Nam quelibet optime facta framea: si non habeat bellatorem iacet. Dixeram autem in armis nostris: non quasi aliquid fixum accipi debere: ut quod est res ipsa aliud esse non possit: sic et in armis dei inuenimus. Ecce animam iusti dixit frameam dei. Iterum dicit animam iusti esse sedem dei. Animam iusti sedes sapientie: Ergo quicquid vult facit de anima nostra. Cum in manu eius est: ut a se ea quemadmodum vult. Exurgat ergo: sic enim inuocatur est: apprehende arma: exurge in adiutorium nobis. Unde exurgat: alio loco etiam dicit illi ipsa voce: Exurge quare obdormis domine? Et quoniam illi dicit: dormire: nos dormimus: et quoniam illi dicit: exurge: nos excitamur. Nam et dominus dormiebat in nauis: et ideo fluctuabat nauis: quare dormiebat Iesus. Nam si illic vigilaret Iesus: non fluctuaret nauis. Nauis tua cor tuum. Iesus in nauis: fides in corde. Si meministi fidei tue: non fluctuat cor tuum. si oblitus es fidem tuam: dormit Christus. obserua naufragium. Ueritatem quod restat fac: ut si dormierit excites. Dicis illi: Domine exurge perimur: ut increpet ventos: et fiat tranquillitas in corde tuo. Recedent enim omnes temptationes: aut certe nihil valebunt: quoniam Christus: hoc est fides tua vigilauerit in corde tuo. Exurge quid est: Innotescere: apparere: sentire. Exurge quid est in adiutorium mihi.

Effunde frameam et concludere aduersus eos qui me persequuntur. Qui scilicet qui te persequuntur: forte vicinus tuus: aut ille quem lesisti: aut cui fecisti iniuriam: aut qui vult auferre res tuas: aut contra quem predicaris veritatem: aut cuius peccatum obiurgas: aut quem male viuente bene viuendo ledis. Sunt quidem et isti inimici nostri et persequuntur nos. Sed alios docemur inimicos nosse: contra quos inui-

sibiliter dimicamus: de quibus nos admonet apostolus dicens: Non est nobis colluctatio aduersus carnem et sanguinem: id est aduersus homines: aduersus eos quos videtis: sed aduersus eos quos non videtis: aduersus principes et potestates et rectores mundi tenebrarum harum. Cum diceret enim rectores mundi: dicebat quippe de diabolo et angelis eius: cauendum erat ne male intelligerent homines: et putarent a diabolo et demonibus eius mundum regere. Sed quia mundus dicitur hec fabuca quam videmus. et in peccatoribus dicitur mundus: et in eis qui diligunt mundum: de quibus dictum est: Et mundus enim non cognouit: et de quibus dictum est: Terra mundus in maligno posita est. Exposuit apostolus cuius mundi essent rectores: tenebrarum inquit harum. Rursus cogit nos intelligere quod dixerit: tenebrarum harum. Quorum tenebrarum rectores sunt: diabolus et angeli eius? Omnium infidelium: omnium iniquorum: de quibus dictum est: Lux lucet in tenebris: et tenebre eam non comprehenderunt. Benigne ex iporum numero credentibus multis: quod dicit idem apostolus: Fuitis enim aliquando tenebre: nunc autem lux in domino. Non vis regi a diabolo: migrare ad lucem. Et unde migrabis ad lucem: nisi effundat ille frameam: et eruat te ab inimicis tuis: et a persequentibus te: Quomodo effundit frameam: Quomodo iam audiui quod sit framea ipsius anima iusti est. Abundat iusti et effunditur framea: et concludit aduersus inimicos. Nam de ipsa effusione framee monens apostolus ut iuste viuamus: in persequenti ait: ut aduersarius reuerseat nihil habes de nobis dicere prauum: conclusum est aduersum eum: quare quid loquatur aduersus sanctos non potest inuenire. Et unde erit iustus: Aut quid dicit inimicus qui nos persequitur: Inuisibiles illi quod dicunt inimici: Isti nihil: Maxime suggerit huiusmodi cordi ab inuisibilibus expugnantibus inimicis: quia deus nobis non est adiutor: ut requirentes alia adiutoria inueniamur inuoluntati: et ab inimicis ipsis capiamur. Hoc ergo suggerit. Contra istas voces maxime vigilare debemus quod in alio psalmo ostendunt: Adulteri insurgunt aduersum me: multi dicunt anime mee: non est salus illi in deo eius. Contra istas voces quod hic dicit: Dic anime mee salus tua ego sum. Cum dixeris anime mee salus tua ego sum: iuste viuet: ut neminem in adiutorium propter te queram. Et quid sequitur: Confundantur et reuerseant requirentes animam meam. Ad hoc enim illam requirent: ut perdant. Nam vana bene querant. In

Alia ista.
t querentes.

alio quippe psalmo hoc reprehendit in omnibus: quia non erat qui requireret animam ipsius. Perijt fuga a me: et non est qui requirat animam meam. Quis est ille qui dicit: non est qui requirat animam eius? Numquid forte ille est: de quo tanto ante predictum est: Foderunt manus meas et pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea: ipsi vero considerauerunt et conspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: et super vestem meam miserunt sortem. Jam omnia ista ante oculos eorum fiebant: et nemo erat qui requireret animam eius. Inuocemus eum ergo fratres: ut dicat aie nostre: salus tua ego sum: et aperiet aures ut audiamus dicentem: salus tua ego sum. Bicit enim: sed quidam absurdescunt: vni audiunt potius persecutores inimicos in tribulatione constituti. Si aliquid deest: si in angusto est animam inopia temporalium querit auxiliu[m] plerumque a demonibus: arripitios demonum vult consulere: sortilegos querit: persecutores illi hostes inuisibiles adierunt: intrauerunt: expugnauerunt: captiuauerunt: vicerunt: dicendo: Non est salus illi in deo eius. Obsorbuit protra vocem dicentem: Salus tua ego sum. Bicit anime mee: salus tua ego sum: ut profundatur et reuerentem requireret animam meam. Cui dicis tu: salus tua ego sum. Audiam dicentem mihi: Salus tua ego sum. Alia salutem non requiram propter dominum deum meum. Be creatura mihi salus suggerit: ab ipso est: et si leuo oculos meos in montes: unde veniet auxiliu[m] mihi: non tamen a montibus: sed auxiliu[m] meum a domino qui fecit celum et terram. In ipsis temporalibus angustiis per hominem subuenit deus: salus tua ipse est: per angelum subuenit deus. Salus tua ipse est. Omnia illi subiecta sunt: et ad istam quidem vitam temporalis subuenit: alij inde: alij inde: eternam vitam non dat nisi de se. Sed ecce in angustiis tibi constituto non subest quod quiris: sed adest que queres: et illud quere quod deesse nunquam potest. Subtrahunt que dedit: nunquam subtrahit qui dedit: Reddant que dederat: nunquam ipse sunt diuitie cum reddita fuerit illa: et non ille qui subtraxerat perbando: et reddidit consolando. Consolat enim quando nobis ista non desunt: consolatur tanquam in via: sed si et nos intelligamus viam: quia tota ista vita et omnia quibus uteris in hac vita: sic tibi debent esse tanquam stabulum viatorum: non tanquam domum habitatorum. Ad memeto pegisse te aliquid: restare aliquid: diuertisse te ad refectionem: non ad deflectionem. Sunt qui dicunt: deus bonus: magnus: summus: inuisibilis: et eternus: incorruptibilis vitam eternam nobis daturus est: et illam incorru-

ptionem quam in resurrectione promissit. Ista vero secularia et temporalia ad demones pertinere: et ad potestates illas harum tenebrarum: Blando hec: quoniam amore implicant harum rerum: dimittunt deum: quasi ad quem ista non pertinent: et querunt nefandis sacrificijs: ac nescio quibus remedijs: aut nescio qua hominum illicita persuasione puidere sibi quod temporalis est: veluti pecuniam: uxorem: filios: et si qua sunt que humanam vitam: aut consolantur transcurrentes: aut impediunt ambulante[m]. Contra istam opinionem diuina prudentia vigilante: ut ostenderet deo ad se pertinere ista omnia: et in sua esse potestate: non solum eterna que in futurum promissit: verum etiam temporalia que in terra dantur: quibus voluerit: quoniam voluerit: opportune sciens cui det: cui non det: tanquam medicus medicamenta: sciens melius morbum egroti: quam ipse egrotus. Ut ergo de hoc ostenderet: distribuit tempora veteris et noui testamenti. In veteri testamento promissiones sunt rerum terrenarum: In nouo autem regni celorum. Pleraque precepta deum colendi et recte viuendi: ipsa sunt et ibi et hic. Sed quia promissio ibi alia videtur: alia hic: iubentis imperium et obedientiam seruientis eadem est: sed merces quasi non est eadem. Etenim illis dictum est: ut accipiat terra[m] promissionis: ut in illa regnetis: ut inimicos vestros superetis: ut ab eis non subiugemini: ut omnia vobis abundant in hac terra: ut filios preceperitis. Hec terrena promissa sunt: sed tamen figurata. Fac aliquos sic illa accipe quod promissa sunt: et vere multi sic acceperunt. Nam data est terra filiis israel: date sunt diuitie: dati sunt filij: et sterilibus et aniculis rogantibus deum de ipso solo presumptibus: et alium sibi adiutorem nec ad ista querentibus: vocem domini in corde audierunt: salus tua ego sum. Si ad eterna: quare non ad temporalia? Ostendit hec deus in causa viri illius sancti Job: quia et ipse diabolus auferendi hec non habet potestatem: nisi cum acceperit a summa illa potestate. Inuide re potuit sancto: nunquam nocere potuit: Accusare potuit: danare nunquam potuit: Numquid valuit aliquid tollere? Numquid vel vinguere: nunquam vel capillum ledere: nisi deo diceret: Adhuc manum tuam. Quid est mitte manum tuam? Ba potestate. et accepit. Ille temptauit: ille temptatus est. Temptatus tamen vicit: temptator victus est. Beatus enim qui diabolo permiserat ut illa tolleretur: illum seruum suum interitum non deseruerat: et ad ipsum diabolum supandum animam serui sui frameam sibi fecerat. Quatuor valet h. Be homine dico: Uictus in paradiso victor in

stercore. Ibi victus est a diabolo p mulie-
rem: hic vicit diabolū z mulierem. Locuta
es inquit: tanq̄ vna ex insipientib⁹ mulie-
ribus. Si bona pcepimus de manu domi-
ni: mala quare non sustineamus? Q̄ bene
audierat: salus tua ego sum. **Confun-
dant et reuerent**: requirētes ani-
mā meā. Respice ad homines: Orate in-
quit p inimicis vestris. Sed hic p̄phetia ē:
Et que figura optandi dicunt: animo pro-
phetandi explicant. Illud fiet: z illud fiet:
nihil est aliud: q̄ hoc z hoc futurū est. Sic
ergo audite p̄phetam: Confundant z reue-
reant: requirētes animā meā. Quid ē con-
fundant z reuerent: Confundent z reue-
rebunt. Factum est em̄: Multi salubriter
cōfusi sunt: multi reueriti a p̄secutione chri-
sti: z ad societatem membrorū eius deuota
pietate transferūt: z non fieret hoc nisi cō-
funderent z reuererent. Ergo bñ illis opta-
uit: Sed quia duo sunt genera eorū q̄ vin-
cunt. Quobus em̄ modis vincunt: aut ad
hoc vincunt: vt conuertant ad christū. aut
ad hoc vincunt vt damnent a christo. Ex-
plicata z hic duo ip̄a genera obscura qui-
dem: sed intellectore desiderant. De his q̄
conuertunt: accipe qd̄ dictū est: Confun-
dant z reuerent: requirētes animā meā.

Auertant retrosum: Non p̄cedāt:
sed sequatur: non dent cōsiliū sed accipi-
ant. Nam Petrus p̄cedere voluit domi-
nū: quādo domin⁹ de passione sua futura
diceret: cōsiliū illi quasi salutis voluit da-
re: cōsiliū salutis eger saluatori. Et qd̄ ait
domino de illa futura sua passione confir-
māti: Absit a te domine: pp̄tius tibi esto:
non fiet istud. P̄cedere volebat: vt do-
min⁹ sequeret. Et ille inquit: Glade retro
sathanas: P̄cedēdo sathanas es: sequē-
do discipulus eris. Hoc ergo z istis: auer-
tant retrosum. **Et cōfundant**: qui cogi-
tant mihi mala. Luz em̄ ceperint re-
trosum sequi: iam nō cogitabūt mala: sed
desiderabūt bona. Quid illi: Nō em̄ om-
nes sic sequunt: vt conuertant et credant.
Multi in p̄tinacia remanent: multi spirit⁹
p̄cedendi seruāt i corde: z si non exerūt: tñ
parturiūt: z vbi locum iuenerint pariunt:
De talibus quid sequit? **Fiant tanq̄
pulis ante faciem venti**: Nō sic im-
p̄ij nō sic: sed tanq̄ puluis quē p̄icit ven-
tus a facie terre. Ventus tēptatio ē. Pul-
uis iniqu⁹: Quādo venit tēptatio: tollitur
pulis: nec stat: nec resistit. Fiant tanq̄ pul-

Alia lra.
i cogitātes.

uis ante faciem venti. **Et angelus do-
mini tribulās eos**. **Fiant vie eo-
rum tenebre z lubricū**: Horrēda via.
Tenebras solum quis nō horreat: Lubri-
cum solū quis non caueat: In tenebris et
lubrico qua is: vbi pedem figis: Sunt ista
mala magne pene hominū: tenebre ignorā-
tia: lubricū luxuria. **Fiant vie eorū tenebre
z lubricum**. **Et angelus domini pse-
quens eos**. Ut non possint stare. Nam
vnusquisq̄ in tenebris z lubrico cuz vene-
rit: et si pedē mouerit labitur: et lux illi an-
te pedes non est: vel hoc forte facit: vt ex-
pectet diē donec luceat: sed ibi est angelus
dñi p̄sequēs eos. Hec eis futura p̄dixit nō
quasi vt euenirent: optauit: q̄q̄ z p̄beta i
spiritu dei sic ea dicat: quomō illa deus fa-
cit: certo iudicio: bono: iusto: sancto: tran-
quillo: nō p̄turbat ira: nō amaro zelo: non
animo inimicitiaz exercendarū: sed iusti-
cia vicior p̄mendorū: verūtāmē p̄phetia
est. Unde autē tanta mala ista: Quo meri-
to: Audi quo merito. **Quomā gra-
tis absconderunt mihi muscipulā
corruptionis sue**: In ip̄o capite n̄ro at-
tendite: hoc fecerūt iudei: absconderūt mus-
cipule sue corruptionē. Qui absconderunt
muscipulā: Qui videbat corda abscon-
dentū. Sz tamē erat inter illos ignorāti sumit
quasi falleret: cū illi deciperent eo quo euz
falli arbitrabant. Ideo em̄ ille tanq̄ falle-
batur inter illos viuēs: quia nos inter ta-
les sic victuri eram⁹: vt sine dubio fallere-
mur. Ille videbat traditorem suum: et ele-
git illuz magis ad opus necessariū. Illius
malo magnuz bonū operat⁹ est: z tamē inf-
duodecim electus est: ne ip̄e duodecimus
tam exiguus numerus esset sine malo: hoc
ad exemplū n̄re patiētie: qm̄ necesse erat vt
inter malos viuerem⁹. Et q̄ necesse erat vt
malos siue sciētes: siue nesciētes tolerare-
m⁹: exēplū patiētie p̄buit ne deficias cū ce-
peris iter malos viuere. Et quia illa scho-
la christi in duodecim nō defecit: quātoma-
gis nos firmi esse debemus: cū implent in
ecclesia magna: que de malorū p̄mixtione
p̄dicta sūt. Neq̄ em̄ nō videbat ip̄a schola
redditum semini Abrae qd̄ erat p̄missum:
z ipsaz areā: vnde massa que impleuit hor-
reū p̄cessura est. Quare igit nō cū triturat
in ea digne palea toleratur: donec vltima
ventilatione purgetur: Hoc enim futuruz
est malis qd̄ audistis. Sed tamē quid fa-
ciendū est: **Gratis absconderunt mihi cor-**

Alia lra.
i coartans.
i fiat via illorū

Quid defendit
Cōfunderent

Alia lra.
i interitū la-
quei sui.

riptiones muscipule sue. Quid est gratis? Quib⁹ nihil mali feci: quibus nihil nocui. **V**ano exprobrauerit animā meā. Quid est vano: falsum dicētes: nihil probātes. **V**eniat ill⁹ muscipula quā ignorāt: Magnifica retributio: nihil iustus. Illi absconderūt muscipulam vt ego ignorare: illis veniat muscipula quā ignorāt. **M**ā ego scio muscipulā iporū. **Q**ue aut⁹ muscipula illis ventura est: Illa quā ignorāt. **A**udiam⁹ ne forte dicat illā: veniat illis muscipula quā ignorāt. **F**orte aliam illi absconderūt: alia illis vētura est. **N**ō. **S**ed quid? **E**riniculis peccatorū suorū vnusquisq; cōstringit. **I**nde decipiūtur: vñ decipe voluerūt. **I**nde illis nocebit: vñ nocere conati sunt. **S**equit⁹ em̄. **E**t captio quā occultauerūt cōprehendat illos: **T**anq̄ si quisq; veneni calicē p̄paret alicui ⁊ oblitus bibat. **E**t tanq̄ si foueā fodiat in quā quisq; inimicus eius in tenebris incidat: ⁊ ille oblit⁹ qd̄ foderat: ambulās ea via pus illuc cadat. **P**rosus fratres mei ita credite: ita certi estote: ita si est in vobis excellēti⁹ prudētie ratio videte atq; p̄spicite: nemo malus nō sibi prius nocet. **S**ic em̄ esse putate maliciā: quō ignem. **I**ncēdere vis aliō aliqd̄: illō qd̄ admoues p̄us ardet: nisi ardeat nō incēdit. **F**acula est: hanc faculā apponis vt aliqd̄ incēdat: nūquid non ipsa facula quā apponis prior ardet: vt aliquid possit incēdere? **M**ā malicia aut⁹ p̄cedit ex te: ⁊ quē prius vastat nisi te: **Q**uo p̄fundit ramū ledit: vbi radicē habet nō ledit. **E**quidē dico qd̄ malicia tua vt alteri nō noceat fieri potest: vt aut⁹ tibi nō noceat nō potest. **M**ā quid nocuit sancto viro **J**ob: de q̄ p̄locuti sum⁹? **Q**uō i alio psalmo dicit: **S**ic nouacula acutā fecisti dolui: **Q**uid sit de acuta nouacula: **C**apilli: res supflue decidunt. **Q**uid ḡ facis ei quez vis nocere: **S**i nequaq; tibi ad malū cōsentiat cui vis nocere: nō malicia tua ei nocitura est sed sua. **S**i aut⁹ intus ip̄e malicia careat: ⁊ cor mūdum subdat illi voci dicēti: **S**alus tua ego sum: forinsecus oppugnās: interiorē hominē nō expugnās: malicia tñ tua ab interiorē tuo p̄cedit: te pus inanē reddit. **T**u putris es int⁹ vñ iste vermis p̄cessit: int⁹ nihil integrū dereliquit. **E**t captio quā occultauerūt cōprehendat eos. **E**t i muscipula incidant in ipsa. **N**ūquid putabas forte pauloante cum audires: veniat illis muscipula quā ignorāt: id esse q̄si aliquid

aliud ex occulto inuitabile? **I**n qua ergo? **I**n ipsa iniqtate quam mihi absconderant. **N**ōne h factū est iudeis: **B**ñs eorū iniqtatē vicit: illi iniqtate sua victi sunt. **I**lle surrexit p nobis: illi mortui sunt in se. **H**ec ḡ malis nocere mihi volentib⁹. **A**dibi quid? **A**nima autē mea exultabit i domino: **T**anq̄ in eo a quo audierit: salus tua ego sum: tanq̄ nō querēs alias extrinsecus diuitias. tanq̄ nō querēs circūfluerē voluptatib⁹ bonisq; terrenis: sed cōiugē verū gratis amans: nō ab illo volēs accipere qd̄ delectet: sed ip̄m solū sibi p̄ponēs a quo delectet. **Q**uid em̄ melius deo dicit mihi: **A**mat me deus: amat te deus. **E**cce p̄posuit: pete qd̄ vis. **S**i tibi impator diceret: pete quod vis: quos tribunatus comicialsq; ructares: **Q**uāta tibi p̄poneres ⁊ accipiēda ⁊ alijs largiēda. **B**eo tibi dicēte: pete qd̄ vis: qd̄ petitur⁹ es: **E**xcute mentē tuā: exerce auariciā tuā: p̄tende quātuz potes: ⁊ dilata cupiditatē tuā: nō quicūq; sed omnipotens dixit: pete qd̄ vis: si possessionū es amator: desideratur⁹ es totam terrā: vt omnes qui nascunt⁹ coloni tui: aut serui tui sint. **E**t quid cū totā terrā possideris: mare petitur⁹ es: **I**n quo viuere tamē nō poteris. **I**n hac auaricia te pisces superabūt. **S**ed forte insulas possidebis. **T**rāscende ⁊ hec: pete ⁊ aerem quīs volare nō possis. **P**orrigē cupiditatē tuā vsq; ad celū: **B**ic tuū eē solē: lunā: stellas: qz ille q̄ fecit oīa dixit: pete qd̄ vis: tñ nihil iuenies carū: mihi iuētes melius q̄ ip̄m q̄ fecit oīa. **I**p̄m pete q̄ fecit: ⁊ ab ip̄o habebis oīa q̄ fecit. **O**īa cara sunt: qz oīa pulchra sunt: sed qd̄ illo pulchru⁹ ē: **F**ortia sunt: sed qd̄ illo fortius: **E**t nihil magis vult dare q̄ se. **S**i aliquid inueneris meli⁹: pete. **S**i alia petierit iniuriā facies illi: ⁊ damnu tibi: p̄ponendo illi qd̄ fecit: cū velit seip̄m tibi dare q̄ fecit. **I**n hoc amore dixit illi aīa quedā: **N**ūqd̄ ip̄e es ps mea dñe: id est tu es ps mea. **E**legant sibi qui volunt qd̄ possideant: faciant sibi p̄tes de rebus: **P**ars mea tu es: te mihi elegi. **E**t iterū: **B**ñs ps hereditatē mee. **P**ossideat te vt possideas illū: eris p̄dium ip̄ius: eris dom⁹ ip̄i⁹. **P**ossidet vt p̄sit: possidet vt p̄sit. **N**ūqd̄ vt aliqd̄ ei tu prosis? **N**am dixi dño: deus me⁹ es tu: qm̄ bonorū meorū nō eges. **A**īa aut⁹ mea exultabit i dño. **D**electabit sup salutare eius. **S**alutare dei: christus est: **Q**m̄ viderunt oculi mei salutare tuū. **O**īa ossa mea

Alia lfa. t supuacue. Alia lfa. t illi laque⁹ quē ignorat.

Alia lfa. t abscondit ap̄ p̄bendat eū.

Alia lfa. t Et in laqueū cadat i idipm.

Alia lfa. t suo.

dicent: dñe quis similis tibi? Quis digne de his verbis aliquid dicat: Ego pu-
to tm̄ p̄nuncianda esse: non exponenda.
Quid queris? Illud aut illud: Quid simi-
le domino deo tuo. Ipsum habes ante te.
Omnia ossa mea dicent: Bñe quis similis
tibi? Narrauerūt mibi iniusti delectatiōes:
s̄ nō ita vt lex tua. Fuerunt persecutores q̄
dicebant: Adora Saturnū: adora Mer-
curium. Non colo inquit idola. Domine
quis similis tibi? Illi oculos habent et non
vident: aures habent et non audiunt. Do-
mine quis similis tibi: qui fecisti oculos ad
videndum: aures ad audiendum: Sed
non inquit idola: quia faber fecit. Cole ar-
bozem et montem. Et hoc: nūquid faber fe-
cit: Et hic: Domine quis similis tibi? Ter-
rena mibi ostēdunt: tu terre creator es. Et
hinc forte auerterunt ad superiorem creatu-
ram: et dicunt mibi: cole lunam: cole istum
solem: quia luce sua tanq̄ magna lucerna
de celo efficit diem. Et hic plane dico: Do-
mine quis similis tibi? Lunam et stellas tu
fecisti: solem diei tu accendisti: celū tu po-
suisti. Sūt multa inuisibilia meliora. Sed
forte et hic dicat mibi: Angelos cole: ange-
los adora. Et hic dicam: Domine quis si-
milis tibi? Et ipos angelos tu creasti: nihil
sunt angeli nisi videndo te. Melius est cū
ip̄is possidere te: q̄ ip̄os adorando cade-
re a te. Omnia ossa mea dicent: Domine
quis similis tibi? Corp⁹ christi sancta ec-
clesia: omnia ossa tua dicāt: Domine quis
s̄ilis tibi? Et si carnes me p̄secutione cesse-
runt: omnia ossa dicant: Domine q̄s simi-
lis tibi? De istis em̄ dictum ē: Diligit do-
minus omnia ossa eorū: vnum ex illis non
confringet. Quia multis iustis in p̄secutione
ossa contracta sunt. Postremo: iustus ex si-
de viuit: et christus iustificat impiū. Quo-
modo autem iustificat impiū: nisi credē-
tem et confitentē? Quia corde creditur ad
iusticiam: ore autem confessio fit ad salu-
tē. Ergo et ille latro q̄uis ex latrocinio du-
ctus est ad iudicem: a iudice in crucem: ta-
mē in ip̄a cruce iustificatus est: Corde cre-
didit: ore confessus est. Neq̄ em̄ iniusto et
nō iam iustificato: diceret domin⁹: Hodie
mecū eris in paradiso: et tamē ossa eius cō-
fracta sunt. Nam quādo ventū est: vt cor-
pora deponerent causa imminētis sabba-
ti: inuentus est domin⁹ iam exanimis: et nō
sunt eius ossa p̄minuta. Illi autem qui vi-
uebant vt deponerent: contracta eis sunt

crura: vt hoc dolore mortui possent sepeli-
ri. Nunquid vnus latronis qui perseuera-
uit impius in cruce: contracta sunt ossa: et
non illius qui corde credidit ad iusticiam:
ore confessus est ad salutem? Ubi est ergo
quod dictum est: Custodit domin⁹ omnia
ossa eorum: vnū ex eis non conteretur: nisi
quia ossa dicuntur in corpore domini om-
nes iusti: firmi: corde fortes: nullis p̄secu-
tionibus et temptatiōibus cedentes ad cō-
sentienda mala. Et vnde possunt nullis tē-
ptationibus cedere: nisi cum persecutores
dixerint: Ecce ille deus: ecce qualis deus:
veniat ille: neget tibi. Ecce est hic nescio
quis in monte magnus sacerdos: forte ido-
pauper es: quia non te adiuuat ille deus:
supp̄lica illi et adiuuat. Forte ideo egrotas
quia illi non supplicas: supplica illi et cōua-
lesces. Forte ideo filios nō habes: suppli-
ca illi et habebis. Hic vō si in corpore do-
mini de ossibus est: repellit omnes istas vo-
ces: et dicet: Domine quis similis tibi? Ba-
si vis dare: et in hac vita quod quero: si au-
tem nō vis: tu esto vita mea quem semper
quero: Hinc ad te libera frōte exēa: si aliū
adorauero et te offendero: cras forte mori-
turus sum: qua fronte te videbo? Magna
misericordia ip̄i: et monuit vt bene viuā-
mus: et diem nobis nouissimū mortis no-
stre abscondit: ne nobis de futuro aliquid
p̄mittamus. Facio hodie et viuus: cras nō
facio. Quid si te nō inuenit cras: Hic ergo
iter ossa christi: Domine quis similis tibi?
Omnia ossa mea dicent: Domine quis si-
milis tibi? **Eruens inopem de ma-
nu fortioris eius: egenum et pau-
perem a diripientibus eum.** Huc
usq̄ psalmus lectus est hodie: hucusq̄ tra-
ctandus est: ne i fastidium veniant que di-
cta sunt: dñi volumus et alia dicere. Suffi-
ciant ergo hodie hec: Eruens inopem de
manu fortioris eius. Quis eruens nisi qui
manu fortis est? Ille David eruet inopem
de manu fortioris eius. Fortior enim fue-
rat diabolus ad tevendum te: quia ip̄e vi-
cit cui cōsensisti. Sed quid fecit manu for-
tis? Nemo intrat in domum fortis vt vasa
eius diripiat: nisi prius alligauerit fortem.
Potestate sua sacratissima: magnificētissi-
ma alligauit diabolū: effundēdo frame-
am ad cōcludendū eum: vt eruat inopem
et egenum cui non erat adiutor. Quis em̄
adiutor tibi: nisi domin⁹ cui dicis: Domi-
ne adiutor me⁹ et redemptor meus: Si de

Alia lra.
t eripiens.
t fortiori.

tuis viribus presumere volueris: inde ca-
des vnde presumpseris. Si de alterius: do-
minari vult: nō subuenire. Ille ergo vnus
q̄rendus ē: q̄ r̄ redemit r̄ liberos facit r̄ san-
guinē suum vt eos emeret dedit: et seruos
suos fratres fecit.

**Sermo secundus de secūda parte
eiusdem psalmi.**

A reliqua psalmi intendam⁹ ani-
mū: dominūq; r̄ deū nostrū: r̄ de
sanitate intelligēdi: r̄ de fructu bñ
agendi dep̄cemur. Quousq; hesternō die
disputatū sit: credo meminisse caritatē ve-
strā: ex ipso hodie sumim⁹ exordiū. Intel-
ligimus em̄ hic vocem christi: vocē sc̄z ca-
pitū r̄ corporis christi. Christū cū audis: noli
sp̄sum a sponsa separare: r̄ intellige magnū
illud sacramentū: Erūt duo in carne vna.
Si duo in carne vna: quare non r̄ in voce
vna? Non em̄ tēptationes caput hic pertu-
lit: r̄ corpus nō p̄fert. Aut vō fit causa pa-
tiendi capiti: nisi vt corpori p̄beret exem-
plum: Bonū enim voluntate passus est:
nō necessitate: Ille miseratōe: nos condi-
tione. Proinde illius volūtaria passio: no-
stra est necessaria cōsolatio: vt quādo talia
forte p̄petimur: intueamur caput nostrū: vt
exēplo cōmoniti dicam⁹ nobis: Si ille: qd̄
nos: Et quēadmodū ille: ita r̄ nos. Quā-
tūlibet em̄ seuerit inimicus: vsq; ad mortē
corporis accedere potuit: qd̄ corpus nec
ipm̄ extinguere potuit in domino: qz̄ tertio
die resurrexit. Quod i illo factū est die ter-
tio. hoc in nostro in fine seculi. Spes resur-
rectōnis nostre differit: nūquid aufert? Co-
gnoscamus hic ergo voces christi carissi-
mi: r̄ separem⁹ eas a vocib⁹ impiorū. Vo-
ces sunt em̄ corporis p̄secutionē angusti-
asq; r̄ temptatōnes in hoc seculo patietis:
sed quoniā multi hic patiunt: et p̄ peccatū
r̄ p̄ sceleribus suis: magna vigilātia discer-
nēda est causa: nō pena. Scelerat⁹ em̄ pōt
habere martyris similitē penā: sed tamē dis-
similitē causam. Tres erant in cruce: vnus
saluator: alter saluāndus: alius damnand⁹:
omniū par pena: sed impar causa. Bicat q̄
caput nostrū. **Insurgetes testes ini-
qui: que ignorabā interrogabant
me.** Nos autē dicamus capiti nr̄o: Bo-
nūne qd̄ ignorabas? Ita ne tu aliqd̄ igno-
rabas? Nōne r̄ infrogatū corda noueras?
Nōne corū dolos ante p̄pexeras? Nōne
in corū manus te sciens dederas? Nōne
vt ab eis patereris veneras? Quid q̄ igno-

rabas? Ignorabat peccatū: Et hoc igno-
rabat: nō quasi nō iudicando: sed nō com-
mittendo. Sunt huiusmodi locutiōes etiā
quotidiane: cū dicis de aliquo: Nō nouit
stare: hoc est: quia nō stat. Et non nouit be-
nefacere: quia nō benefacit. Nō nouit ma-
lefacere: quia non facit. Quod alienū ē ab
opere: alienū est a cōscientia: quod alienū
est a cōscientia: alienum videt r̄ a scientia.
Ita dī de⁹ nescere quō ars nō nouit vitia:
r̄ tamē per artem cognita diiudicant. Hoc
ergo nobis caput nostrū interrogatibus ex
ipius euāgelij sui veritate respōdit: cū dix-
rimus. **Bonūne quid ignorabas? Quid tu
potuisti interrogari quod nesciebas? Re-
spondit. Iniquitates ignorabā: de iniqui-
tatibus interrogabar. Habes in euāgelio:
Si nō me credis ignorare iniquitates: qz̄ r̄
ip̄os iniquos ignoro: quib⁹ in fine dicitur⁹
sum. Non noui vos: recedite a me qui ope-
ramini iniquitatē: Nūquid nō nouerat q̄s
damnabat? Aut potest iuste damnari: nisi
q̄ mal⁹ cognoscit? Et tamē bon⁹ cognitor
nō est mentit⁹ dicendo: Nō noui vos: id ē
nō coaptamini corpori meo: nō heretis re-
gulis meis. vitijs hesist: ego autē ars ip̄a sū
que nō habet vitū: r̄ in qua quisq; nō dis-
cit: nisi non facere vitū. Insurgētes testes
iniqui que ignorabam interrogabant me.
Quid sic ignorabat christ⁹: q̄s blasphemare:
Hinc interrogabat a p̄secutoribus: r̄ qz̄
verū dixit: blasphemasse iudicatus est. S̄z
a quibus: **De quibus sequit: Retribue-
bant mihi mala pro bonis: r̄ steri-
litate anime mee. Ego attuli secun-
ditatem: ip̄si retribuebant sterilitates. Ego
vitam: ip̄si mortem. Ego honorem: ip̄si cō-
tumelias. Ego medicinam: ip̄si vulnera: et
in his omnibus que retribuebant vtiq; ste-
rilitas erat. Hanc sterilitatē in arbore ma-
ledixit: vbi fructū cū q̄reret n̄ iuenit. Folia
erāt r̄ fructus nō erant. Verba erāt a facta
nō erāt. Unde i v̄bis numerositate: r̄ i factē
sterilitatē. Qui predicas: nō furādū furarē
qui dicis non adulterandū adulteras. La-
les erant q̄ christū q̄ ignorabat interroga-
bāt. Ego autē cum mihi molesti
eēt: induebā me cilicio. Vocemur
q̄dez fr̄es: qz̄ p̄tinem⁹ ad corp⁹ xp̄i: qz̄ sum⁹
membra christi: r̄ admonemur in omni tri-
bulatione nostra: non cogitare quēadmo-
dum respondeamus inimicis: sed quēad-
modum orando deum p̄piciemur: r̄ maxi-
me: ne temptatōe vincamur. Deinde: vt****

Alia tra.
t̄ induebat.

etiam illi qui nos psequitur: ad sanitatem iusticie conuertant. Nullum maius: nullum melius negocium est in tribulatione: quam recedere ab eo strepitu qui foris est: et ire in interiora mentis secretaria. Ibi deum inuocare: ubi nemo videt gementem et subuenientem. Illius cubiculi aduersus omnem extrinsecus illatam molestiam: ostium claudere: humiliare seipsum in confessione peccati: magnificare et laudare deum: et corripientem et consulentem: Proorsus hoc omnimodo tenendum est. Veritatem in corpore hoc dixerimus: id est in nobis. In domino autem nostro Iesu christo: quid tale agnoscimus? Euangelio prospecto: et diligentissime perscrutato: non inuenimus dominum in aliqua passione et tribulatione sua induisse se cilicio. Ieiunasse quidem eum legimus postea quam baptizatus est. Cilicium ibi nullum audimus: nullum legimus. Ieiunasse autem nondum iudeis psequentibus: sed diabolo temptante. Non eo tempore dico ieiunasse dominum: quando eum interrogabant quod ignorabat: et quando retribuabant mala pro bonis: insectando: psequendo: tenendo: flagellando: vulnerando: occidendo. Sed tamen in his omnibus fratres: si aliquantulum pia curiositate leuemus velum: et interiora huius scripture: oculo cordis intente rimemur: inuenimus et hoc fecisse dominum. Cilicium fortasse appellat carnis sue mortalitatem. Quare cilicium? Propter similitudinem carnis peccati. Apostolus enim dicit: Adhuc deus filium suum in similitudinem carnis peccati: ut de peccato damnaret peccatum in carne: hoc est filium suum induit cilicio: ut de cilicio damnaret hodos. Non quod peccatum erat: non dico in verbo dei: sed nec ipsa quidem dico anima sancta: et mente hominis: quem sibi ad unitatem persone verbum dei et sapientia coaptauerat: sed nec in ipso corpore peccatum vllum erat. Sed similitudo carnis peccati erat in domino: quia mors non est nisi de peccato: et utique corpus illud mortale erat. Nam nisi mortale esset: non moreretur: si non moreretur non resurgeret: si non resurgeret exemplum vite eterne nobis non demonstraret. Ergo sic dicitur: mors peccatum que facta est peccato: quomodo dicitur lingua greca: lingua latina: non ipsius membrum carnis: sed quod fit per membrum carnis. Nam lingua in membris nostris vnum est de ceteris: sicut oculi: nasus: aures et cetera. Lingua autem greca: verba greca sunt:

non quia verba lingua: sed quia verba per linguam. Dicitur d' aliquo: agnoui faciem ipsius: de membro corporis loqueris: Et dicitur etiam agnoui manum ipsius absentis: non manus in corpore: sed scripturarum que facta est per manum que erat in corpore. Sic ergo peccatum domini quod factum est de peccato: quia inde carnem assumpsit: de massa ipsa que mortem meruerat ex peccato. Etenim ut celerius dicam: Maria ex adam mortua propter peccatum Ade: Adam mortuus propter peccatum: et caro domini ex Maria mortua propter delenda peccata. Hoc cilicio se induit dominus: et ideo non est agnitus: quia sub cilicio latebat. Cum mihi inquit molesti essent: induendam me cilicio: id est illi seuebant: ego latebam. Si enim latere nollet: nec mori posset: quandoquidem vno temporis puncto stultam quendam potestatis sue: si vera stulla dicenda est exeruit: quando eum tenere voluerunt: et ad vnam eius interrogacionem: quem queritis: redierunt omnes retro et ceciderunt. Tantam potestatem in passione non humiliaret: nisi sub cilicio lateret. Ergo induendam me cilicio. Et humiliabam in ieiunio animam meam: Iterum si intelleximus cilicium: quomodo intelligimus ieiunium? Adhuc volebat christus: quando poma querebat in arbore: et si inueniret manducaret. Bibere volebat christus: quando dixit mulieri samaritane: Da mihi bibere: sitio. Quid esuriuit: quid sitiuit christus nisi bona opera nostra? In illis enim crucifigentibus et persecutentibus: quia nulla bona opera inuenerat: ieiunabat. tribuebant enim sterilitatem anime ipsius. Nam quale ieiunium ipsius fuit: qui vix inuenit vnum latronem quem in cruce gustaret? Apostoli enim fugerunt et se in turba absconderunt. Et ille Petrus qui se usque ad mortem domini perseueraturus esse promiserat: iam ter negauerat: iam fleuerat: et adhuc in turba latebat: adhuc timebat ne agnosceret. Postremo illo viso mortuo: omnes de salute ipsa desperauerunt: quos desperantes inuenit post resurrectionem: et locutus cum eis inuenit eos dolentes et lugentes: nihil iam sperantes. Nam et ita sunt quidam eorum cum eo locuti cum diceret: quid loquamini inter vos? Illi enim de illo loquebantur: Tu solus inquit peginus es in hierusalem: et non cognouisti qui fecerunt sacerdotes et principes nostri de Iesu nazareno: qui erat potens in factis et dictis: quomodo eum crucifixerunt et occiderunt? Nos autem sperabamus: quod ipse erat redempturus israel. In

magno ieiunio dominus remanserat: nisi reficeret quos voraret. Nam refecit eos: consolatus est eos: confirmavit eos: et in corpore suo convertit eos. Fuit et hoc modo ieiunio dominus noster. Et oratio mea: inquit: in sinu meo convertet. In hoc plane versu magnus sinus est: et prestet dominus ut penetrabilis nobis fiat. In sinu enim secretus agnoscitur. Et quidem fratres et nos orare sic bene admonemur in sinu nostro: ubi deus videt: ubi deus audit: quod nullus oculus humanus penetrat: quo non videt nisi qui subuenit. Ubi oravit Susanna: et cum eius vox ab hominibus non audiret: a deo tamen audita est. Et hoc bene admonemur: sed in domino nostro aliquid plus debemus intelligere: quia et ipse oravit. Et quidem ciliquium eius non agnoscimus in euangelio secundum litteras. Nec ieiunium eius tempore passionis secundum litteras: atque ea exposuimus in allegoria: et similitudine dicta ut potuimus. Orationem vero eius et de cruce audiimus: Deus meus deus meus: ut quid me dereliquisti. Et id tibi nos oramus. Quando cum dereliquit pater a quo nunquam discessit: Legimus etiam in mente orasse solum Iesum. legimus prostrasse in oratione etiam sub tempore ipsius passionis. In sinu ergo meo convertebatur oratio mea. Nescio quid melius intelligam de domino: interim nunc quod occurrit: forte melius aliquid postea occurret: vel mihi: vel cuius meliori. Iussum meum convertet oratio mea: hoc intelligo dictum: quia in sinu suo habebat patrem. Deus enim erat in christo mundum reconcilians sibi: in se habebat quem deprecaretur: non erat ab illo longe: quia ipse dixerat: Ego in patre et pater in me est. Sed quia oratio ad ipsum magis hominem pertinet. Secundum enim quod verbum est christus: non orat sed exaudit: et non sibi subuenire querit: sed cum patre omnibus subuenit. Quid est oratio mea in sinum meum convertet. Nisi in meipso humanitas in meipso interpellat diuinitatem. Sicut primum quasi fratrem nostrum ita complacebam: tanquam lugens et contristatus ita humiliabar. Ad corpus suum respicit: iam nos hic videamus. Quando gaudemus in oratione: quando mens nostra serenatur: non prosperitate seculi sed luce veritatis. Qui sentit hanc lucem: nouit quod dico: et vidit hic agnoscitque quod dictum est: Sicut primum: sicut fratrem nostrum: ita complacebam. Sic enim anima placet deo: non longe posita: in illo inquit mouemur et sumus

quasi fratri: quasi propinquo: quasi amico. Si autem non est talis: ut possit sic gaudere: sic fugere: sic propinquare: sic adherere: videt longe se inde: faciat quod sequitur: Tanquam lugens et contristatus ita humiliabar. Et fratrem nostrum ita complacebam: propinquas dixit: Et lugens et contristatus sic humiliabar. remotus et longe positus dixit: Quid enim luget: nisi quod desiderat et non habet. Et non nunquam in vno homine vtriusque contingit: ut aliquando longe fiat: propinquat luce veritatis: longe fit nubilo carnis. Neque enim fratres deo qui vbiusque est: et nullo continetur loco: aut per loca propinquamus: aut ab illo per loca remouemur. Propinquare illi est simile illi fieri. recedere ab illo: dissimile illi fieri. Nonne cum vides duas res prope similes: dicis: propinquat hec illi. et quando tibi dissimilia demonstrant: quis vno loco et plerumque vna manu teneant: dicis: longe est hec species ab illa: Ambas tenes: ambas adiungis: et dicis: longe est res ab illa: non vtriusque loco: sed dissimilitudine: Si ergo vis propinquare: similis esto: si non vis esse similis: longinquabis. Sed cum similis es gaude: et cum dissimilis es gemit: ut gemitus excitet desiderium: imo desiderium excitet gemitum: et per gemitum propinques: qui ceperas longinquare. Nonne Petrus propinquauit quando dixit: Tu es christus filius dei viui: Et rursus idem ipse longe factus est dicendo: Domine absit a te: non fiet istud. Beneque tanquam primum quid dixit propinquasti: Beatus es Symon bariona. Tanquam longinquasti dissimili quod dixit: Redi retro sathanas. Illuc propinquasti dixit: Non tibi reuelauit caro et sanguis: sed pater meus qui in caelis est. Illi lux te perfudit: illius luce fulges. Quando autem longe factus dixit passioni domini future pro salute nostra: non sapiunt quae dei sunt: sed quae sunt hominum. Adverto ambas res ponens quidam in psalmo ait: Ego dixi in extasi mea piectus sum a facie oculorum tuorum. In extasi non diceret nisi propinquaret. Extasis enim mentis excessus est. Effudit super se animam suam et propinquauit deo: et per quadam nubem pondusque carnis rursus in terram piectus: recolens vbi fuisset: et videns vbi esset: dixit: Proiectus sum a facie oculorum tuorum. Ergo sicut proximam: sicut fratrem nostrum: ita complacebam: postquam fiat in nobis: Quia autem non fit vel hoc fiat: tanquam lugens et contristatus: ita humiliabar. Et aduersus me letati sunt et conuerterunt in vnum: Illi leti: ego tristis. Et

Alia lra.
In sinu meo.

Alia lra.
+ Quasi.
+ sic.
+ Quasi.
+ sic.

Alia lra.
† super.
† ignorauit.

modo audiui in euāgelio: Beati qui lugent: miseri qui rident. Aduersus me letati sunt et cōuenerūt. **Cōgregata sunt in me flagella et ignorauerūt.** Quoniam quae ignorabam interrogabāt me: et ipsi ignorauerūt quae interrogarēt. **Leptaauerūt me et sbsanauerūt me sbsanna tiōe.** Id est irriserūt me: insultauerūt mihi: hoc capiti: hoc corpori. Attendite fratres ad gloriā ecclesie quae nūc est: respicite opprobria eius p̄t erita: respicite aliquādo vndiq̄ fugatos esse christianos: et vbiq̄ inuētos: illusos: cesos: occisos: bestijs obiectos: incēsos: letatos homines aduersus illos. **Quod capiti: hoc et corpori.** Sic enī domino in cruce: sic corpori ipsius in omni illa quae iam facta est p̄secutione: nec desinūt etiam nūc p̄secutiōes ip̄oz. Vbiq̄ inuenerint christianū solēt insultare: exagitare: irridere: vocare hebetē: insultū: nulli⁹ cordis: nulli⁹ peritie. Quicquid faciāt: christ⁹ in celo ē: quicquid faciāt: honorauit ille penā suā: iā crucem suam in omib⁹ frontib⁹ fixit: impi⁹ insultare p̄mittit: seuire nō permittit: s̄ tamē ex eo quod lingua pronūit: intelligit quod gestet in corde. **† Striderūt in me dentibus suis.** **Domine quādo respicies: restitue animā meā ab astutijs eoz: a leonib⁹ vnicā meā.** Nobis enī tardus est: et ex p̄sona nostra hoc dictū est: quā respicies: id est quā videbim⁹ vindictā de his qui nobis insultant: quā illā viduā iudex tedio victus exauditur⁹ ē. Verū tamē iudex noster nō tedio: sed amore differt salutē nostrā: ratione nō inopia: nō quia non potest: et modo subuenire: sed vt numer⁹ omnium nostrū vsq̄ in finē possit impleri. Et tamē nos ex desiderio quid dicim⁹? **Domine quādo respicies: restitue animā meam ab astutijs eoz: a leonib⁹ vnicā meā:** id est ecclesiam meam a seuientibus potestatibus. **Beniq̄ vis nosse quid sit illa vnicā: Lege sequētia.**

Alia lra.
† frenduerūt.
Alia lra.
† malignitate.

Cōfitebor tibi domine in ecclesia magna: in populo graui laudabo te. Plane in ecclesia multa cōfitebor tibi: in populo graui laudabo te. Sit enī cōfessio in omni multitudine: sed nō in omnib⁹ deus laudat. **Tota multitudo audit cōfessionem nostrā: sed nō in omni multitudine laus dei est.** In ista enī omni multitudine: id est in ecclesia: que toto orbe terrarū diffusa est: palea ē et frumentū. **Palea volat: frumentū manet:** ideo in populo graui laudabo te. In graui populo quem ventus tē

ptationis non aufert: in his deus laudatur: **Itā in palea blasphemaf semper.** Quādo palea nostra attēdit quid dicit: **Ecce quomodo viuunt christiani: ecce quid faciunt christiani: Et fit quod scriptum est: Quoniam nomē meū p̄ vos blasphemaf in gentibus.** **Inique inuide aream inspicis: qui totus in palea es: non tibi facile grana occurrunt: quere et inuenies populū grauem: in quod omni laudes vis inuenire? Esto talis.** Nam si non fueris talis: difficile est vt nō omnes tales tibi videant: qualis es. **Et parātes ait apostol⁹: semetip̄os in semetip̄is nō intelligūt: In p̄lo graui laudabo te.** **† Nō insultet mihi qui aduersant mihi inique.** Insultat enī mihi de palea mea. **Qui oderūt me gratis.** Hoc ē quib⁹ nihil nocui. **Et annuētes oculis.** Hoc est hypocrite simulati. **Quoniam mihi quidē pacifice loquebant: Quid est annuētes oculis: Pronūciantes vultu quod in corde nō gestant.** Et annuētes oculis quae sunt: **Quoniam mihi quidē pacifice loquebant. Et in sup̄ irā dolose cogitabāt.**

Alia lra.
† sup̄gaudeat.

Alia lra.
† annuēt.

Et dilatauerūt in me os suū: Primo annuētes oculis: leones illi querentes rapere et deuorare: p̄mo blandiētes pacifica loquebant: et super iram dolose cogitabant. **Que pacifica loquebant: Magister scimus: quia nullus p̄sonam accipis: et in veritate viā dei doces: licet dare tributū cesari: an nō licet.** **Adhibi quidē pacifica loq̄batur.** **Quid ergo: Eos tu nō agnoscebas: et fallebant te oculis annuētes.** Immo agnoscebat: ideo ait: **Quid me temptatis hypocrite: Postea dilatauerūt in me os suū: clamantes: crucifige crucifige.** **Bixerūt euge euge viderūt oculi nostri.** Hoc iā insultādo euge euge: p̄phetiza nobis christe. **Quomodo simulata erat pax ip̄oz: quā temptabant de numo: sic iam insultatoria laus eoz.** **Bixerūt euge euge viderūt oculi nostri: id est facta tua: mirabilia tua: hic est christus: si ip̄e est christus descendat de cruce et credim⁹ ei: alios saluos fecit: seip̄m saluum facere non potest.** **Viderūt oculi nostri.** Hoc est totū quod se iactabat: quod se filium dei dicebat. **Domine autēz patiens herebat in cruce: non potentiā perdidit: sed patientiā demōstrabat.** **Quid enim illi erat magnū de cruce descendere: qui potuit postea de sepulchro resurgere: Sed cessisse videtur insultantibus: et hoc oportebat: vt resurgens suis se ostende-**

Alia lra.
† Et iracūdia terre loquētes dolos. † sup̄.

ret: et non illis in magno sacramento: quia resurrectio ipsius vitam nouam significabat: vita autem noua amicis nota est: non inimicis. **Vidisti domine ne sileas:** Quid est ne sileas: **Judica.** De iudicio et eni dicit quodam loco. **Tacui:** nunquid semper tacebo: **Et de dilatione iudicii dicit peccator:** **Hec fecisti et taci:** suspicatus es iniquitatem: quod ero tibi similis. **Quo tacet qui loquitur per prophetas:** qui loquitur ore suo in euangelio: qui loquitur per euangelistas: qui loquitur per nos quando verum dicimus. **Quid ergo silet:** A iudicio non a precepto: non a doctrina. **Hoc autem iudicium ipsius vocat quodammodo propheta et predicat:** **Vidisti domine ne tacearis.** id est quod non silebis: quod necesse est ut iudices. **Domine ne discedas a me.** **Non enim veniat iudicium ne discedas a me:** sicut promissisti: **Ecce ego vobiscum sum usque in consummationem seculi.** **Exurge domine et intende iudicio meo.** **Cui iudicio:** **Quia tribulatus es:** quia laboribus et doloribus cruciatus es. **Nonne ista etiam multi mali patiuntur:** **Cui iudicio:** **Ideo iustus:** quia ista pater. **Non.** Sed quid: **Judicio meo.** **Quo sequitur:** **Intende iudicio meo.** **Deus meus et dominus meus in causam meam.** **Non in penam meam:** sed in causam meam. **Non in id quod mecum habet latro commune:** sed in illud quod beati qui persecutiones patiuntur propter iusticiam. **Hec enim causa discreta est.** **Nam pena similis est bonis et malis.** **Itaque martyres non facit pena:** sed causa. **Nam si pena martyres faceret:** omnia metalla martyribus plena essent: omnes catene martyres traherent: omnes qui gladio feriuntur coronarentur. **Ergo discernatur causa:** **Nemo dicat:** quia patior iustus sum: quia ipse qui primo passus est: ideo magnam exceptionem addidit: **Beati qui persecutionem patiuntur propter iusticiam.** **Nam multi habentes bonam causam faciunt persecutionem:** et habentes malam causam patiuntur persecutionem. **Si enim persecutio non posset fieri bene:** non diceret in psalmo: **Betrahentem primo suo occulte:** hunc persequer bar. **Deinde fratres pater bonus et iustus:** nonne persequitur filium luxuriosum: **Persequitur vitia eius:** non ipsum. non quod genuit: sed quod ille addidit. **Medic** nempe qui ad salutem adhibet: nonne ferro plerumque armatur: **Sed contra vulnus:** non contra hominem: **secat ut sanet:** et tamen cum secat egrotus dolet: ille clamat resistit: et si forte febre mentem perdidit: etiam medicum cedit: nec tamen ille desistit a salute

egrotantis quod nouit facit: illum maledicentem conuiciantem non curat. **Nonne excitantur cuncti letargici ne somno graui premantur in morte:** **Et hoc patiuntur a filiis suis quos carissimos genuerunt:** **Et non est carus filius:** nisi fuerit dormienti patri molestus. **Letargici excitantur:** frenetici ligantur: sed tamen vtrique amantur. **Nemo ergo dicat:** persecutiones patiatur: non ventilet penam: sed probet causam. **Si causam non probauerit:** numeret cum iniquis. **Ideo quod vigilanter:** quod optime hic commendauit: **Domine intende iudicio meo:** non penam meam: **deus meus et dominus meus in causam meam.** **Judica me domine secundum iusticiam meam:** **Hoc est in causam meam.** **Non secundum penam meam:** sed secundum iusticiam meam. **Domine deus meus:** id est secundum hoc me iudica. **Et non insultent in me inimici mei.** **Non dicant in corde suo euge euge anime nostre:** **Id est fecimus quod posuimus:** occidimus: abstulimus: non dicant: ostende qui nihil fecerunt: non dicant: absorbuimus eum. **Unde illi martyres dicunt:** nisi quia dominus erat in nobis: fortasse viuos absorbuissent nos. **Quid est absorbuissent nos:** **In corpus suum traiecissent nos.** **Hoc enim absorbes quod in corpus tuum traiecit.** **Vult te mundum absorbere:** tu absorbe mundum: et traiece illum in corpus tuum: **macta et mactuca.** **Quod Petro dictum est:** **Macta et mactuca:** occide in eis quod sunt: **fac eos quod tu es.** **Illi autem protra si tibi psuaserint impietatem:** absorbeberis ab eis: non quando persequuntur te ab his absorberis: sed quando tibi psuadent quod sunt. **Hec dicant:** **absorbuimus eum.** **Tu absorbe corpus paganorum.** **Quare corpus paganorum:** **Vult te absorbere:** **fac illi quod vult facere.** **Ideo fortasse vitulum ille comminutus in aquam missus:** et populo datus est: ut absorberet ab israel corpus impiorum. **Erubescant et reuerentur filii qui gratulantur malis meis.** **Inviduant confusione et verecundia:** **Et nos illos absorbeamus erubescentes et confusos.** **Qui maligna loquuntur aduersum me.** **Illi erubescant:** illi confundant. **Quid tu:** **Itaque caput cum membris:** **Exultent et letentur qui volunt iusticiam meam:** **Qui beferint corpori meo.** **Et dicant semper magnificetur dominus qui volunt pacem serui eius.** **Et lingua mea meditabitur iusticiam tuam:** **tota die laudem tuam.** **Et cuius lingua durat medi-**

Alia lra.
† supgaudeat.
mibi.
† cordibus suis.

Alia lra.
† deuorauim.

Alia lra.
† reuerentia.

Alia lra.
† sup.

tari tota die laudē dei. Ecce modo paulo longior sermo factus est: fatigamini tota die deū laudare q̄s durat: Suggesto remediū: unde tota die laudes deū si vis: quicquid egeris bene age: et laudasti deū. Quā cātas hymnū: laudas deū. Lingua tua q̄d agit: nisi laudet cōsciētia tua: Et quotiēs tu cessasti ab hymno cantādo: discedis vt reficiaris: noli inebriari: et laudasti deū. Discedis vt dormias: noli surgere ad malefaciēdū: et laudasti deū. In negotia agit: noli fraudem facere: et laudasti deū. Agrū colis: noli fraudē facē: et laudasti deū. Agrū colis: noli litē mouere: et laudasti deū. In inocētia operū tuorū prepara te ad laudandum deum tota die.

Explicit Tractatus de ps. xxxiii.
Incipit Tractatus de ps. xxxv.

Prefatio.

Attendat caritas vestra paululū textū et mysteria psalmi huius et curramus eum: q̄ in multis locis aptus est. Ubi autē obscuritatis necessitas: nos imorari coegerit: tolerabitis fructus discendi.

Expositio psalmi.

Dixit iniustus vt delinquat in semetipso: non est timor dei ante oculos eius. Non vnū hominē: sed gen^o hoīm iniquorū dicit: qui sibi aduersant: nō intelligēdo vt bñ viuāt: non quia nō possunt: sed q̄ nolūt. Aliud ē em̄ quādo quisq̄ conat̄ aliquid itelligere: et p̄ infirmitatē carnis nō pōt: sicut dicit quodā loco scriptura: q̄ corp^o q̄d corripit̄ aggrauat animā: et deprimat̄ terrena inabitatio sensum multa cogitantē. Aliud autē qm̄ p̄nciosius agit aduersus seipm̄ cor humanū: vt quod possit itelligere: si bona volūtas accederet nō itelligat: non q̄ difficile est: sed quia volūtas aduersa est. Hoc autē fit: dum amant peccata sua: et oderūt precepta dei. Sermo em̄ dei aduersarius tuus ē: si tu amic^o sis iniqtatē tue. Si autē aduersarius sis iniqtatis tue: sermo dei amicus tuus est: et aduersari^o iniqtatis tue. Si ergo odisti iniqtatē tuā: iungis te sermoni dei: et eritis duo aduersus illā perimēdā: tu et sermo dei. Tu em̄ per te ex viribus tuis nihil potes: adiuuat te ille qui tibi sermonē misit: et vincis iniqtas: Si tu illā odisti: et deus dimisit et eris liber: Si autē ipsā diligas: contrariū est tibi itelligere quicquid p̄tra illam dicitur. Fac hominē querē quō sit equalis filius patri: credidit: querit: itelligere nō

dum potest. Magna em̄ res ē: et vires maiores desiderat vt possit capi: et est initium fidei q̄d custodit animā donec roboret. Lacte nutrit vt pueniat ad habitudinē et firmitatē cibi solidioris: vt possit itelligere: In principio erat v̄bus: et verbū erat apud deū: et deus erat verbū. Anteq̄ hoc possit nutritur in fide: et conatur itelligere: vt itelligat quātū deus dederit. Nūquid et hoc cum conatu itelligit: Qd̄ tibi fieri nō vis alij ne feceris. Et quia nō vis pati iniqtatem: nō facias iniqtatē: q̄ nō vis pati dolum et insidias: nō insidierit alteri. Hoc autē cū non vis itelligere: volūtati tue tribuit. Ideo dixit iniustus: vt delinquat in semetipso. Proposuit delinquere: sed nūquid q̄ pponit delinquere publice hoc dicit: et nō in semetipso: Quare in semetipso: Quia hō illū non videt. Quid ergo: quia hō nō videt: In ipso corde vbi sibi dicit: vt delinquat: deus ibi non videt: Tūdet ibi deus: sed qd̄ sequit̄: Non est timor dei ante oculos ei^o. Ante oculos timor hominū est. Nō audet em̄ publice p̄fiteri iniqtatē: ne vel reprehendat̄: vel damnet̄ ab homib^o. Discedit autē a cōspectu hominū. Quo: Ad semetipsum ducit se intro: et nemo illū videt: vbi meditat̄ dolos et insidias: et delicta nemo videt. Possit et nec ibi apud se meditari: si cogitaret q̄ deus illū videt: sed quia nō ē timor dei ante oculos eius: cum discesserit a cōspectu hominū ad cor suū: ibi quē timeat: Nūquid nō est p̄sens deus: Sed nō est timor dei in cōspectu ei^o. Meditatur q̄ dolos et sequit̄. Forte latet illum: q̄ de^o ibi videt: et iam ostendit qd̄ dicere cepērā. Latet illum sed volentem: quia contra se fecit nolens itelligere. Quomā dolose egit in cōspectu ei^o: In cui^o cōspectu: Cui^o timor nō est ante oculos eius q̄ dolose egit. Et inueniret iniqtatē suam et odisset. Iste sic egit vt nō inueniret: Sūt em̄ homines q̄ quasi conant̄ querere iniqtatē suā: et timent illā inuenire: quia si illā inuenierint dicit illis: recedite ab illa. Hec fecisti anteq̄ scires: iniqtatē fecisti cū esses in ignorātia. Dat de^o veniā: modo cognouisti eā: dimitte eā vt possis facile ignorantie tue veniam dare: vt libera fronte dicas deo: Delicta inuētut̄ mee: et ignorātie mee ne meminerit. At illā q̄rit ac timet ne inueniat illā: dolose em̄ q̄rit. Nō sciebā: q̄ peccatū est: Quādo dicit homo: Luz viderit: quia peccatum est: et destiterit facere ipsum

Alia lra.
t inueniat in
tas ei^o ad ocl

petri: qd̄ iō faciebat: qz̄ iſt̄abat. Vere sic noluit nosse iniquitatē: vt̄ inueniret̄z̄ odisset. Nunc aut̄ multi dolose agunt: vt̄ inueniant iniquitatē suam: Id est nō ex aīo agūt inuenire z̄ odisse. S̄z̄ qz̄ in ip̄a inq̄sitiōe dolus ē: in inuentione defensio iniquitatis erit: Cū enī inuenerit iniquitatē: ecce tam manifestū est illi: qz̄ iniquitas ē: noli illā facere. Et ille q̄ dolose agebat vt̄ inueniret: iaz̄ inuenit: z̄ nō odit. Quid enī dicit: Q̄ multa hoc faciunt: z̄ q̄s b̄ nō facit: Et nūquid oēs perditurus ē deus: Aut certe b̄ dicit si nollet de⁹ illā fieri: viuerent hoīes q̄ ista cōmittunt. Vidēs qz̄ dolose agebas ad inueniendā iniquitatē tuā. Nā si nō dolose: sed sinceriter ageres: iā inuisses z̄ odisses: modo inuenisti z̄ defendis. Dolose ḡ agebas cū quererēs. Verba oris ei⁹ iniquitas z̄ dolus: noluit intelligere vt̄ bene ageret. Vidēs: qz̄ volūtati illud tribuit: qz̄ sunt hoīes qui volūt intelligere: z̄ nō possunt. Sūt autē hoīes q̄ nolunt intelligere: iō nō intelligunt. Noluit intelligere vt̄ bñ ageret. Iniquitatē meditatus ē in cubili suo. Quid dixit in cubili suo: Dixit iniustus: vt̄ delinquat i se metip̄o. Qd̄ dixit sup̄ius in semetip̄o: hoc hic dixit i cubili suo. Lubile nostrum ē cor nostrū: ibi tumultū patimur male cōscie: z̄ ibi req̄scimus: qñ bona cōscia est. Qui amat cubile cordis sui: aliqd̄ boni ibi agat: Ibi est cubile: vbi nos dñs Iesus ch̄rist⁹ iubet orare. Intra in cubiculū tuū: z̄ claude ostium tuum: Quid est claude ostium tuum: Noli talia expectare de deo que forinsecus sūt: sed ea que intrinsec⁹ sunt. Et pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi. Quis ē qui nō claudit ostiū: Qui talia petit a deo p̄ magno: z̄ ibi cōstituit oēs p̄ces suas: vt̄ accipiat ea q̄ sunt hui⁹ seculi bona. Patet ostiū tuum: turba videt cum oras. Quid ē claudere ostiū tuū: Ut b̄ petas a deo: qd̄ solus de⁹ nouit quō tibi det. Quid est hoc propter qd̄ claudis ostium z̄ peti: Qd̄ ocul⁹ n̄ vidit: nec aur⁹ audiuit: nec i cor hoīs ascēdit. Et forte n̄ ascēdit in ip̄m cubile tuū: id ē i cor tuū. S̄z̄ de⁹ nouit quid tibi daturus est. Qñ aut̄ erit: Qñ reuelabitur dñs: qñ apparebit iudex. Quid enī manifestius: q̄ qd̄ dicturus ē ad dexterā positis: Venite benedicti patris mei: p̄cipite regnū qd̄ vobis paratū ē ab origine mundi: Audient hec illi qui ad sinistram erūt: z̄ gemēt infructuosa penitētia: qz̄ cuz

ita viuerēt eam fructuose noluerūt agere. Quō gemēt: Quia nō ē illis loc⁹ correctiōnis. Audient aut̄ z̄ ip̄i: Ite in ignē et̄nū: qui p̄paratus ē diabolo z̄ angelis ei⁹. Iste ē auditus malus. Nā iusti ad auditum bonū gaudebūt. Sic enī scriptum est: In memoria eterna erit iustus: ab auditu malo n̄ timebit. A quo auditu malo: Quē audituri sunt illi: Ite i ignē et̄nū. Be⁹ enī q̄ p̄t̄ supra q̄ petimus: aut̄ intelligim⁹ facere: oc cultū gemitū nostrū q̄rit: vt̄ in p̄spectu ei⁹ placeam⁹: z̄ nō nos quasi d̄ iusticia nostra ante hoīes iactemus. Qui enī de iusticia sua placere vult hoīb⁹: nō eo fine vt̄ homines qui cū vidēt deū laudēt: sed ea it̄tione vt̄ ip̄e laudet: nō claudit ostiū cōtra strepitū: qz̄ patet ostiū in illo strepitu: z̄ nō audit deus: quō audire vult in cubili. Ergo cor nostrū laboremus mūdare: vbi possit nobis bñ eē. Flouit charitas v̄a: q̄m̄lti multa patiunt̄ in publico: in foro: in iniurijs: in cōtentionib⁹: z̄ molestijs negociorū. Quō quisq̄ fatigatus negocijs foris currit ad domū suā: vt̄ ibi req̄scat: et dat opam cito finire negocia q̄ foris sunt: z̄ tollere se ad requiē in domū suā. Iō enī vnus q̄sq̄ domū suā h̄z̄: qz̄ ibi req̄scat. Si vero z̄ ibi molestias patiat̄: vbi p̄t̄ req̄scere. Quid ergo bonū ē: Ut vel in domo sua requiē habeat. Si aut̄ patit̄ foris inimicos: iustus forte malā vxorem: p̄cedit in publicū. Cū vult req̄scere ab his q̄ foris sunt it̄rat in domū: qñ ibi nec req̄scat: nec foris req̄scit: vbi erit requies: Saltē i cubiculo cordis: vt̄ tollas te ad interiora p̄scie tue: Si tibi inuenisti forte cōiugē que tibi nō faciat amaritudinē sapientiā dei: cū ip̄a cōiungere: quiesce intus in cubiculo tuo: nō ide te eñciat fumus male cōscie. At ille vt̄ meditare d̄ dolos illuc se tollebat: de quo loq̄tur ista scriptura: vbi hoīes nō vidēt: z̄ talia ibi meditabat̄: vt̄ nec in ip̄o corde req̄sceret. Iniquitatē meditat⁹ ē in cubili suo. Astitit omni viē nō bone. Quid est astitit: Perseuerans peccauit. Vñ z̄ de q̄dam pio z̄ bono dicit̄: Et in via peccatorū nō stetit: Quō ille nō stetit: sic iste astitit. Malicia autem nō odio habuit. Ibi ē finis ibi fructus: si nō p̄t̄ nō habere maliciā: vel oderit illam. Cum enim odisti illā: vix tibi surrepit vt̄ aliquid mali facias. Est enī peccatū i mortali corpore. S̄z̄ qd̄ dicit Ap̄ls: Nō regnet peccatū i v̄ro mortali corpore: ad obediendū desiderijs ei⁹.

Alia lra.
† odiuit.

Quoniam incipit non esse: Quoniam complebitur in nobis quod ait: Cum corruptibile hoc induerit in corruptionem: et mortale si induerit immortalitatem. Antequam si fiat est delectatio iniquitatis in corpore: si maior est delectatio voluptatis: Verbis sapientie preceptis dei: vince peccatum et voluptatem eius. peccatum et iniquitatem oderis ut iungas te deo qui tecum illud oderit. Jam coniunctus mente legi dei: mente serui legi dei. Et si carne propterea seruis legi peccati: quia sunt in te delectationes quaedam carnales: tunc nulle erunt quoniam iam non pugnabis. Aliud est non pugnare: et esse in pace vera atque perpetua. Aliud pugnare et vincere: aliud pugnare et vinci: aliud nec pugnare si trahi. Sunt enim homines prolixius qui non pugnant: qualis est iste: de quo loquitur. Cum enim dicit malitiam non odio habuit: quomodo pugnat contra eam. quam non odit. Iste a malicia trahitur nec pugnat. Sunt autem qui pugnare incipiunt: sed quia de viribus suis presumunt: ut ostendat illis deus: quia ipse vincit si se homo subiungit deo: et pugnares vincunt: et cum quasi ceperint tenere iustitiam sunt superbi et eliduntur. Iste pugnat et vincit: Quis est autem qui pugnat et non vincit? Qui dicit: Uideo aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis mee. Uide repugnantem legem legi mentis sue. Uide repugnantem sed non de viribus suis presumente: iste ideo victor erit. Quid enim sequitur? Infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia dei pro Iesu christo domino nostro. Presumit de eo qui iussit ut pugnet et vincat hostem: adiutus ab adiuvante. Iste autem malitiam odio habuit. **Domine in celo misericordia tua et veritas tua usque ad nubes.** Nescio quam misericordiam ipsi dicit quae in celo est. Est enim misericordia domini: et in terra. Habes scriptum: Misericordia domini plena est terra: De qua ergo misericordia loquitur cum dicit **Domine in celo misericordia tua.** Munera dei partim temporalia sunt atque terrena: partim eterna et caelestia. Qui propter hoc colit deum: ut terrena ista et temporalia accipiat quae omnibus praestantur: quasi adhuc ut peccator est: Utique quidem misericordia dei: sed non illa quam expectaturus est: quae non dabitur nisi solis iustis sanctis bonis. Quae sunt munera quae omnibus abundant: Qui solis suum oriri facit super bonos et malos: et pluit super iustos et iniustos. Quis non habet istam misericordiam dei? Primo ut sic discernat a pecoribus: ut rationale sit animal quo possit deum intelligere: deinde frui ista luce: isto aere: pluvia: fructibus: diuersitate temporum: solachis

terrenis: salute corporis: affectu amicorum: salute domus sue. Quia ista bona sunt et dei munera sunt. Ne putetis fratres quod aliquis illa poterit dare: nisi unum deus. Quicumque ergo non expectant ista nisi a domino: multum interest inter hos et eos qui illa quaerunt aut a demonibus aut a sortilegis aut a mathematicis. Iste enim duobus modis miseri sunt: quia et terrena sola bona desiderant: et non ab eo petunt qui dat omnia bona. Qui ergo ista bona desiderant et in his bonis felices esse volunt: et ista sola petunt a deo: sed quaedam meliores sunt: quia a deo ea petunt sed adhuc piculantur. Sic aliquis. Quare piculantur? Aliquando enim considerant res humanas et vident ista omnia bona terrena quae desiderant: habere atque abundare ipsos et iniquos: et putant quia perdidit mercedem colendi deum: quia id quod mali habent: aut ipsi non habent cum ipsi colunt deum quem non colunt illi: aut aliquando illi qui colunt non habent: et illi habent qui blasphemant: ergo in periculo sunt adhuc. Hic autem vere intellexit quam misericordiam deprecetur a deo. **Domine in celo misericordia tua et veritas tua usque ad nubes:** id est misericordia quaedam quam donas sanctis tuis caelestis est: non terrena: eterna est: temporalis non est. Et quomodo illam potuisti annunciare hominibus? Quia veritas tua usque ad nubes. Nam quis posset nosse caelestem misericordiam dei: nisi annunciareretur de hominibus. Quomodo illam annunciauit? Mittendo veritatem suam usque ad nubes. Quae sunt nubes: predicatorum verbi dei. **Ubi quodam loco deo iratus est cuidam vinee.** Intellegit enim quantum puto charitas vestra: Audiuit enim Esaiam prophetam: ubi dicit de quodam vinea: Expectavi ut faceret vineam: fecit autem spinas. Et ne quis putaret de vinea ista visibili dicere: sic conclusit. Uinea autem domini sabaoth domus israel est: et homo iuda: nouellum dilectum. Ergo ipsa vinea increpabat quam dominus expectauit ut faceret vineam: fecit autem spinas. Et quod ait: **Mandabo nubibus meis ne pluant super eam.** Fratres deus si dixit. **Mandabo nubibus meis ne pluant super eam:** et vere factum est. Missi sunt enim predicatorum apostolorum: sic habemus in actibus apostolorum. Quia apostolus Paulus volebat predicare iudeis: et inuenit ibi non vineam: sed spinas. Leperunt enim pro bonis mala reddere: et persequi: Et ait tamen impletus quod dominus est. **Mandabo nubibus meis ne pluant super eam:** Ad vos missi eram: sed quia respiciunt verbum dei: ecce conuertimur ad gentes. Ergo impletum est: **mandabo nubibus meis ne pluant super eam:** Usque ad nubes veritas tua venit:

Non nobis per nubes potuit nunciari misericordia dei que in celo est: et non in terra. Et reuera fr̄es: nubes sūt p̄dicatores verbi veritatis. Quando minas p̄ predicatores: de tonat p̄ nubes. Quā miracula facit p̄ predicatores: de choruscant p̄ nubese: terret p̄ nubes: et irrigat p̄ pluuiā. P̄dicatores ḡ isti p̄ quos p̄dicat euāgelium dei: nubes dei sūt: Speremus ḡ misericordiam: sicut illā q̄ in celo est: **Justicia tua sicut mōtes dei: iudicia tua sicut multa abyssus.** Qui sūt mōtes dei: Iudicia tua sicut multa abyssus. Qui sūt mōtes dei: Qui dicti sūt nubes: ipsi sūt et mōtes dei: magni p̄dicatores montes dei. Et quōd qm̄ ortus sol prius luce mōtes vestit: et inde lux ad humilima terrarū descendit: sic qm̄ venit dñs noster Iesus christus: prius radiavit in altitudine ap̄toꝝ: prius illustravit montes: et sic descendit lux ei⁹ ad cōuallē terrarū: et iō q̄daz loco dicit in psalmo: Leuavi oculos meos ad mōtes: vnde veniet auxiliū mihi. Sed noli putare: qz ipsi mōtes tibi dabūt auxiliū. Accipiunt enī qd̄ dēt: nō de suo dāt. Et si remāseris in mōtib⁹: nō erit spes tua in illo qui illuminat mōtes: sicut spes tua et p̄sumptio tua in dño debet eē. Auxiliū aut̄ veniet tibi de montib⁹: qz scripture p̄ montes tibi ministrare sūt: p̄ magnos p̄dicatores veritatis. Sed noli in illis figere spem tuā: Audi quid dicat cōsequēter. Leuavi oculos meos ad mōtes: vnde veniet auxiliū mihi. Quid ergo: Mōtes tibi dabūt auxiliū: Nō. Audi sequētia. Auxiliū meum a dño: qui fecit celū et terrā. Be montibus veniet auxiliū: sicut nō a mōtib⁹: Et a q̄: A dño qui fecit celū et terrā. Erāt montes alij p̄ quos vnusq̄sq̄ cum duceret nauim naufragiū faciebat. Emerseūt enī p̄ncipes beresū et mōtes erāt. Am̄ mōs erat: Bonatus mōs erat. Ad arimiam mō q̄si mōs factus ē. Multi in istos mōtes attēdetes et terrā desiderātes: cū de fluctib⁹ volūt liberari: ad saxa cōpulsi sūt: et naufragiū i fra fecerūt. A talib⁹ montib⁹ nō seducebat ille: qui ait. In dño cōfido quōd dicitis aīe mee: transmugra in mōtes sic passer. Nolo sit spes mea in Arrio: nolo i Bonato. Auxiliū meū a dño qui fecit celū et terrā. Videte quātū presumatis de deo: et quātū tribuatis hominibus: qz maledictus oīs q̄ spem suā i hoīe ponit. Modestissime et humiliter sanct⁹ ap̄ls Paul⁹ zelans vere ecclesiā: sed spōso nō sibi: et horres illos quā

do voluerūt dicere: Ego sum Pauli: ego apollo: suam p̄sonā pot̄ assumpsit: q̄s cal caret et cōtēneret: vt xpm̄ glorificaret. Nūquid Paulus p̄ vobis crucifixus ē: aut i noīe Pauli baptizati estis: Repellit eos a se: sicut vt mittat ad christū. Nō vult a sponsa amari p̄ sponso: nec amicū sponsi. Amici enī spōsi ap̄li. Huic spōso et ille hūilis Johannes: q̄ putabat christus zelabat. Unde ait: Nō sū ego xps: sicut qui post me venit maior me ē: cui⁹ nō sum dign⁹ corrigā calciamēti soluere: Vere qz tñ se hūilians: ostendit se nō eē spōsū: sicut amicū sponsi: et ideo ait. Qui habet sponsam spōsus ē: amicus aut̄ spōsi q̄ stat et audit eū: et gaudio gaudet p̄pter vocē spōsi. Et si amic⁹ spōsi mōs ē: nō tñ a se h̄ lucem mōs: sicut audit: et gaudio gaudet p̄pter vocē spōsi. Nos inq̄t de plenitudine eius accepim⁹. Be cui⁹ plenitudine: Illius qui erat lumē verū: qui illuminat oēm hoīem venientē in hūc mundū. Huic ḡ zelabat et eccliam: ap̄ls dicēs. Sic nos existimet hō quasi ministros christi et dispensatores mysterioꝝ dei: hoc est leuavi oculos meos in mōtes: vnde veniet auxiliū mihi: Sic nos existimet homo q̄si ministros christi et dispensatores mysterioꝝ dei. Sed ne itez spes tua figat̄ in mōtib⁹ et non sit in deo: audi: Ego plātaui: apollo rigauit: sicut de⁹ incrementū dedit: Et neqz qui plātat ē aliqd̄: neqz qui rigat: sicut qui incrementū dat deus: Iā ergo dixisti. Leuavi oculos meos ad mōtes: vnde veniet auxiliū mihi: Sed qz neqz qui plantat ē aliqd̄: neqz qui rigat: dicat auxiliū meū a dño qui fecit celum et terrā. Et iusticia tua sicut montes dei: id ē mōtes implent iusticia tua. Iudicia tua sicut multa abyssus. Abyssum dicē profunditatez peccatoꝝ: quo quisq̄ puenit cōtēnendo deū: sicut quodam loco dicit: Bedit illos deus in concupiscentias cordis eorum facere que nō cōueniunt. Intēdat charitas vestra: Magna res ē: Magna res agit: Quid ē h̄: Bedit illos deus in concupiscentias cordis eorum: facere que nō pueniūt. Ergo si de⁹ illos dedit in concupiscentias cordis eorum: facere q̄ nō pueniūt: iō faciūt tāta illa mala. Quasi aliq̄s pp̄dat q̄ stionē: Si de⁹ hoc facit: vt faciāt q̄ nō conueniūt: qd̄ ipsi fecerūt: Occultū ē qd̄ audi stī: dedit illos de⁹ in concupiscentias cordis eorum. Ergo fuit concupiscentia quā vicere noluerūt: si cui traderēt iudicio dei: sicut qua digni haberent̄ q̄ traderent̄ in concupiscentias

Alia lra. mō b3

pro libertate arbitrij sententia autp̄ni

reliquas. Unde qd de illis superius dixit. Qui cu cognouissent deū: nō vt deū glori-
ficauerūt: aut grās egerūt: s̄ euauerūt in
cogitationibus suis: et obscuratū ē inspi-
rens cor eoz. **Uñ:** Be superbia. Bicētes
enī se eē sapientes: stulti facti sūt. Inde iā
sequit. Tradidit illos de⁹ in cōcupiscenti-
as cordis eoz. Quia ḡ fuerūt supbir ingra-
ti: digni habitu sunt: qui traderent in cōcu-
piscēntias cordis sui: et facti sunt abyssus
multa: vt nō solū peccarent: sed etiā dolo-
se agerent: ne itelligerēt iniquitatē suā z odif-
sent. **Ista** pfunditas ē malicie: vt nollēt in-
uenire z odisse. Sed ad istā pfunditatē: q̄
modo q̄sq̄ puenit vide. **Judicia** dei abyf-
sus multa. Sicut montes dei iusticia eius
q̄ p grām ipi⁹ sūt magni: sic z p iudicia ipi-
us sūt in pfundo q̄ mergūtur in vltima.
Hac ergo delectēt te mōtes: hac auertere
ab abyfso: z cōuētere ad id qd dicit: Auxili-
um meū a dño. Sed vñ: Quia leuauit oculo-
los meos ad montes. **Quid** ē h̄: Latine di-
cā. In ecclia christi inuenis abyssum: iue-
nis z mōtes: Inuenis ibi pauciores bonos
q̄ mōtes pauci sūt: abyssus lata ē: id ē ml-
tos male viuentes: ab ira dei: q̄ sic egerūt
vt traderent in cōcupiscentias cordis sui: vt
iā defendāt pctā suā: z nō p̄stent: sed di-
cant: **Quare?** **Quid** fecit: **Et** ille illd fecit:
z ille h̄ fecit. **Jam** etiam defendere volunt
qd arguit sermo diuin⁹: abyssus ē. **Ideo** q̄
daz loco ait scriptura. **Audi** abyfsum. **Peccator**
inquit cū venerit in pfundū maloz cō-
tennit. **Ecce** iudicia tua sicut abyfsum ml-
ta: s̄ nō dū es mōs: nō dū es abyfsum. **Fuge**
abyfsum: attēde in mōtes: sed nec remane-
as in mōtibz. **Auxiliū** enī tuū a dño qui
fecit celū z terrā. **Hoies z iumēta** sal-
uos facies dñe: sicut multiplicata
ē mīa tua de⁹. **Q̄** dixit misericōdia tua in
celo: vt z in terra esse sciat: ait: **Hoies z iu-
menta:** saluos facies dñe: sicut multiplica-
ta ē misericōdia tua de⁹. **Magna** ē miseri-
cordia tua de⁹: z mltiplex misericōdia tua de⁹
z hāc das z hoib⁹ z iumētis: **Salus** enim
hominū a quo: **A** deo. **Aliquid** salus iu-
mētoz a deo nō est: **Qui** enī fecit hominē:
ip̄e fecit z iumenta: q̄ vtrūq̄ fecit: vtrūq̄
saluat: sed salus iumētoz tp̄alis ē. **Sūt** enī
q̄ p magno h̄ petūt a deo: qd dedit iumen-
tis. **Multiplicata** ē misericōdia tua de⁹: vt nō
solū hominibus: s̄ z iumētis det. **Que** dat
hoibus: ista carnalis z tp̄alis: **Ergo** hoies
nō hnt aliqd apud deū exceptū: qd iuīta

nō mercant: z q̄ iumēta nō pueniant. **Hnt**
plane. **Et** vbi ē qd habēt: **Filij** aut ho-
minū sub tegmine alaz tuaruz spe-
rabūt. **Attēdat** charitas v̄ra dulcissimaz
suam. **Homines z iumēta** saluos facies.
Jam dixit hoies z iumēta: deinde autē fi-
lij hominū: quasi alij sint hoies: alij autem
filij hoim. **Aliqñ** in scripturis filij hominū
dicūt generaliter hoies: alij p̄prie qdā-
mō dicūt filij hoim. **Propa** quadā signifi-
catioe: vt nō oēs hoies intelligant: maxie
qñ h̄z distinctionē. **Nō** enī sine cā ibi posi-
tum ē: **Hoies z iumēta** saluos facies dñe:
filij autē hoim: q̄si his sequestratis custo-
dit se iunctos filios hoim. **Seiunctos** a qui-
bus. **Nō** solū a iumētis: s̄ z ab hoib⁹ q̄ sa-
lutē iumētoz q̄rūt a deo: z p magno h̄ de-
siderāt. **Qui** sūt ḡ filij hoim. **Qui** sub te-
gmine alaz ei⁹ sperāt. **Illi** enī hoies cū iu-
mētis gaudēt in re. **Filij** aut hoim gaudēt i
spe. **Illi** p̄ntia bona sectant cū iumētis: il-
li futura bona sperāt cū angelis. **Quare** ḡ
cū distinctioe illi vocāt hoies: z illi vocāt
filij hoim: **Nā** z quodā loco sic ait septu-
ra. **Quid** ē hō qm̄ memor es ei⁹: aut filius
hois qm̄ visitas eū: **Quid** ē hō qd memor
es ei⁹: **Memor** es: q̄si absentis: filij autē
hois visitas p̄ntē. **Quid** ē memor es hois:
Hoies z iumēta saluos facies dñe: q̄ z ip̄is
malis das salutē: z ip̄is q̄ nō desiderant re-
gnū celoz. **Tu** enī illos: z nō illos dese-
rit fm̄ modum suū tāq̄ pecora sua: z nō il-
los deserit: tñ tāq̄ absentū eoz memor ē.
Atvero quē visitas: filius hois ē: z dicitur
ei: **Filij** aut hoim sub tegmine alaz tuaruz
sperabūt. **Et** si vultis discernere ista duo
genera hoim: duos hoines: primo atten-
dite: **Adaz z Chastū.** **Audi** aplū. **Sic** enī
in **Adā** oēs moriunt: sic z in **xpo** oēs viui-
ficabunt. **Mascimur** d̄ **Adā** vt moriamur:
resurgim⁹ p̄ xpm̄ vt semp̄ viuam⁹. **Quā** por-
tam⁹ imaginē terreni hois: hoies sum⁹: qm̄
portam⁹ imaginē celestis hois filij hoim
sumus: q̄ xps̄ fili⁹ hois dicit⁹ est. **Etenim**
Adā hō erat: s̄ fili⁹ hois nō erat: iō illi per-
tinēt ad **Adā** q̄ desiderāt carnalia bona: z
salutē istā tp̄alem. **Portamur** illos vt filij
sint hoim: q̄ sub tegmine alaz ei⁹ sperāt: z
misericōdiaz illā desiderēt: q̄ i celo ē: z q̄ annū-
ciata ē p nubes: **Sz** si n̄ p̄nt adhuc: iterū vt
tp̄alia bona nō desiderēt nisi ab vno deo:
z sic i veteri testamēto seruiāt: vt ad nouuz
pueniant. **Nā** z p̄pls̄ ille terrena bona desi-
derauit: regnū hier̄z: subiectionē iumicoz

Alia lra. t in.

Alia lra. t saluabit que admōdū mltip fecisti misericōdiā uā

Alia lra. t in. ...

suorum: abundantiam fructuum: salutem propriam: salutem filiorum suorum. **T**alia desiderabant: et talia accipiebant et custodiebant. **D**esiderabant a deo bona quae datur et iumentis: quia nondum ad illos venerat filius hominis: ut essent filii hominum: tamen iam habebant nubes annunciantes filium hominis. **V**enerunt ad illos prophetae: annuntiaverunt Christum: et erant ibi quidam qui intelligebant et spes futuram habebant: ut acciperent misericordiam quam in celo est. **E**rant ibi qui non nisi carnalia desiderarent et terrena: temporaliumque felicitatem: **I**psi labebant pedes ad faciendum vel adorandum idola. **Q**uoniam enim illos admonerat et flagellabat in his omnibus quibus delectabantur: et aufererat ea: patiebantur famem: bella: pestilentias morbos: et convertebantur ad idola. **T**alia bona quae per magnum a deo desiderare debebant. **A**b idolis desiderabant et dimittebant deum. **A**ttendebant enim ipsa bona quae quaerebant abundantem impietatis et sceleratis: et putabant se frustra deum colere: quia non dabat mercedem terrenam. **H**omo operarius es dei: postea est tempus mercedem accipiendi. **Q**uid iam flagitas mercedem antequam opereris: **S**i venerit operari ad domum tuam: nunquam dabis mercedem ante nisi profecerit opera sua: **N**on peruersum enim existimabis si dixerit: prius accipiam mercedem: et tunc operabor. **I**rasceris. **Q**uare autem irasceris: **Q**uia non habuit fidem homini mendaci. **Q**uod deus irascitur: cum tu fidem non habeas ipsi veritati: **Q**uod tibi promissum daturus est: non fallit: quia veritas est quae promissum est. **S**ed times ne forte non habeat quod det. **I**mpotens est. **N**oli time re ne si sit quod det: **I**mmortalis est. **N**oli timeas ne succedat ei: **P**erpetuus est: securus esto: **S**i vis in te presumere tota die operari tui: crede et tu deo tota vita tua: quia vita tua momentum temporis est ad deum. **E**t eris quod: **F**ilii enim hominum sub tegmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabuntur ab ebrietate domus tue. **N**escio quid nobis magnum promittit: vult illud dicere et non dicit: **N**on potest ad nos: non capimus. **A**udeo dicere fratres mei: etiam de sanctis linguis et cordibus per quos nobis veritas nuntiata est: nec dici potest quod annuntiabant nec cogitari. **R**es enim magna est et ineffabilis: et ipsi ex parte videbant in enigmate: tunc autem facie ad faciem. **E**cce in enigmate videtes sic eructabant: quales erimus cum viderimus facie ad faciem: quod ipsi perturiebant corde: et lingua parere non poterant: quod caperent homines. **Q**ue enim necessitas fuerat ut diceret: **I**nebriabuntur ab ebrietate domus tue. **Q**uesivit verbum unde loqueretur de re

bus humanis quod diceret: **E**t quia vidit homines ingurgitantes se in ebrietate: accipe autem vinum imoderate et metem perdere: vidit quod diceret: quia cum accepta fuerit illa ineffabilis leticia: perit quodammodo humana mens et fit diuina: et inebriatur ab ebrietate domus dei. **U**bi et in alio psalmo dicit: **C**alix tuus inebrians quam preclarus est. **H**oc ias calice inebriati erant martyres: quoniam ad passionem euntes suos non agnoscebant. **Q**uid tam ebrii: quam non agnoscere vxorem suam: non filios: non parentes: **N**on agnoscebant: non eos ante oculos esse arbitrabantur. **N**olite mirari: ebrii erant. **U**bi ebrii erant: **V**idete: acceperunt calicem unde inebriarentur. **U**bi et ille gratias deo agit dicens: **Q**uid retribuam domino pro omnibus que retribuit mihi: **C**alicem salutarem accipiam: et nomen domini inuocabo. **E**rgo fratres simus filii hominum: et speremus sub tegmine alarum eius: et inebriemur ab ebrietate domus eius. **Q**uod potui dixi: et quod possum video: et quod video dicere non possum. **I**nebriabitur ab ebrietate domus tue. **E**t torrente voluptatis tue potabis eos. **T**orrentis: dicitur aqua veniens cum impetu. **I**mpetus erit misericordia dei ad irrigandos et inebriandos: qui non ponunt spem sub umbracula alarum eius. **V**oluptas illa que est: **Q**uasi torrens inebrians sicientes. **M**odo quod si sitit spem ponat: qui sitit habeat spem: inebriatus habebit rem: antequam habeat rem: sitiat in spe: **B**eati qui esuriunt et sitiunt iusticiam: quoniam ipsi saturabuntur. **Q**uo quod fonte irrigaberis: **E**t unde currit tam torrens voluptas eius.

Quonia apud te est inquit fons vite. **Q**uid est fons vite nisi Christus. **V**enit ad te in carne: ut irrigaret fauces tuas sitiientes. **S**atiabit sperantem qui irrigauit sitiientem. **Q**uia apud te est fons vite. **E**t in lumine tuo videbimus lumen. **H**ic aliud est fons: aliud lumen: ibi non ita. **Q**uod enim est fons: hoc est et lumen: et quicquid vis illud vocas: quia non est quod vocas: quia non potes congruam nomen inuenire: non remanet in vno nomine. **S**i dices: quia lumen est solium: dices tibi: sine causa quod mihi dictum est: ut esuriam et sitiam. **Q**uis enim est qui maducet lumen: **I**llud plane recte mihi dictum est: **B**eati mundi cordes: quoniam ipsi deum videbunt. **S**i lumen est: oculos meos parabo: para et fauces: quia illud quod lumen est: et fons est: fons quia satiat sitientes: lumen quia illuminat cecos. **H**ic aliquando alibi lumen: alibi fons. **A**liquando enim currunt fontes: et in tenebris: et aliquando in heremo pateris solium: non inuenis fontem.

Hic igitur patet ista duo esse separata: ibi non fatiga-
beris: quia fons est: non tenebraberis: quia lumen
est. Pretende misericordiam tuam scienti-
bus tuis: et iustitiam tuam his qui recto
sunt corde. Quod sepe diximus: quia illi sunt re-
cti corde: qui sequuntur in hac vita voluntatem
dei. Voluntas dei est aliquando ut sanus sis: ali-
quando ut egrotas. Si quando sanus es dulcis est vo-
luntas dei: et quando egrotas amara est voluntas
dei: non recto corde es. Quare? Quia non
vis voluntatem tuam dirigere ad voluntatem
dei: sed dei vis curuare ad tuam. Illa recta
est: sed tu es curuus. Voluntas tua corrigenda
est ad illam: non illa curuanda est ad te: et re-
ctum habebis cor. **Non est in seculo benedictus
deus qui consolatur: laborat in seculo benedictus
deus: quia emendat et probat: et eris recto corde
dicens. Benedicam dominum in omni tempore: spiritus laus eius
in ore meo. Non veniat mihi pes super-
bie. Certe iam dixit sub ymbraulo ala-
rum eius sperabunt filii hominum: et ebriabuntur
ab ybertate domus tue. Cum ceperit quisque isto
fonte yberi irrigari: caueat ne superbiat.
Non enim deerat Ade primo homini: si venit
illi pes superbie: et mouit illum manum peccato-
ris: id est manum diaboli superbia. Quod ille qui
illum seduxit dixit: **Non sedem meam ad aqua-
lonem: sic illi persuasit: gustate et eritis sicut
dij. Superbia igitur lapsi sumus: ut ad istam morta-
litate perveniremus: et quia nos superbia vulne-
raverat: humilitas sanos fecit: Venit humilis
deus: ut a tanto superbie vulnere curaret homi-
nem. Venit: quia verbum caro factum est et habita-
vit in nobis: comprehensus est a iudeis: insultatum
est ei. Audistis cum euangelium legeretis: quod
dixerunt: et cui dixerunt: demonium habes. Et il-
le non dixit: demonium habetis vos: quia vos in
peccatis vestris estis: et diabolus possidet
corda vestra. Non habet dicit: quod si diceret: verum
diceret: sed non erat: tempus ut hoc diceret: ne
non veritatem predicare: sed maledictum redde-
re videretur. Dimisit quod audiuit: quasi non
audisset. Medicus enim erat: et freneticum
curare venerat. Quod medicus non curat quod
quod audit a frenetico: sed quod conualescat: et
fiat sanus freneticus: nec si et pugnus ab illo ac-
cipiat curat: ille illi facit nova vulnera: ille
veterem febre sanat. sic et dominus ad egrotum venit
ad freneticum venit: quicquid audiret quicquid passus
esset retineret. **Hoc ipso eos docens humilitatem
ut humilitate docti: sanarentur a superbia. de
quo iste liberari deprecatur dicens. Non veniat
mihi pes superbie. Et manum peccatorum
non moueat me. Si enim venit pes super-******

bie mouet manum peccatoris. **Que est manum
peccatoris: Male suadentis operatio. Si fa-
ctus es superbus: cito te corrumpit qui male
suadet. Satage humilis in deo: et non valde
cures quod tibi dicat fieri. Hic est quod alibi dicit:
Ab oculis meis munda me dominus: et ab alie-
nis parce seruo tuo. Quid est: ab occultis me-
is: Non veniat mihi pes superbie: Quid est: ab
alienis parte seruo tuo: Neque manus peccatorum
moueat me: Serua quod intus est: et non time-
bis foris. Quare autem valde habes times: Qua-
si diceret **Ibi ceciderunt omnes qui ope-
rantur iniquitatem. Ut veniret ad il-
lam abyssum. de qua dictum est: Iudicia tua
sicut multa abyssus: ut ad illum profundum p-
uenirent: ubi peccator qui contemnit ceciderit
Ubi primo ceciderunt: In pede superbie.
Audite pedem superbie. Qui cum cognouisset
deum: non sicut deum glorificauerunt. Venit il-
lis pes superbie: venerunt in profundum: tradi-
dit illos deus in concupiscentias cordis eorum
facere quod non conueniunt. Radice peccati: et
caput peccati timuit quod dixit. Non veniat mi-
hi pes superbie. Quare illud pedem dixit: Quia
superbiendo deum deseruit: et discessit pedem
ipsius: effectum ipsius dixit. Non veniat mihi
pes superbie: nec manum peccatorum moueat me:
id est opera peccatorum non moueat me: ut
imitari illos velim. Quare autem contra super-
biam habet dicit: **Ibi ceciderunt qui operantur iniqui-
tatem: Quia qui iniqui sunt: in superbia cecide-
runt. Non cum cautam faceret dominus ecclesiam ait: Illa
tuum iugum obstruabit caput: et tu eius calcaneum.
Serpens obstruat calcaneum: quia tibi veniat pes
superbie: quia labaris ut deiciat. Tu autem ca-
put eius obserua: initium omnis peccati superbia.
Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem.
Expulsi sunt nec potuerunt stare.
Quod ille qui in veritate non stetit: deinde
per eum illi quod dimisit deus de paradiso. **Ubi
ille humilis qui non se dicit dignum soluere corri-
piam calciamenti: non est expulsus: sed stat et audit
eum: et gaudio gaudet propter vocem sponsi:
non propter suam: ne veniat illi pes superbie:
et expellat nec possit stare. Et si cum labore
aliquo vestrum tedio fuerim: finiuimus psalmum.
Transiit tedium et gratulabimur: quia psal-
mus totus exposuit est. In medio iam times: ne
onerare vos dimissus eris. Sed cogitavi quia in-
tentio vestra precipitaret: et non sic rediret ad di-
midium: quod si exponerem totum et malum vo-
bis grauis esse: quod in re inspecta reliquas serua-
re. **Bebet enim vobis etiam crassum sermo:
orate pro nobis: ut valeamus exhibere et as-**********

ferte fauces esuriētes ⁊ corda deuota.

Explicit Tractat⁹ de ps. xxxv. Incipit Tractatus de ps. xxxvi.

Sermo primus de prima pte ps.

Duissimus dies terribilis v̄turus audit eis q̄ securi eē bñ viuēdo nolūt: ⁊ male viuere diu volunt. Utiliter autē de latere voluit illū diē: vt sp̄ sit patū cor ad expectandū qd̄ eē v̄turu scit: ⁊ qñ venturū sit nescit: Quia vero dñs noster Iesus christus magister nobis missus ē: etiā filiū hoīs dixit nescire illū diē: quia i magisterio ei⁹ nō erat: vt per eū sciret a nobis. Neq̄ enī aliqd̄ scit pater qd̄ fili⁹ nescit: cū ip̄a sapiētia p̄ris ille sit: q̄ sapiētia ē eius. Est autē sapiētia ei⁹: filius eius: verbū ei⁹. S; qz nobis scire nō p̄derat: qd̄ quidē ille nouerat q̄ nos docere venerat: nō tñ hoc qd̄ nobis nosse nō proderat: nō solū sicut magister aliqd̄ docuit: s; sicut magister aliqd̄ nō docuit. Tāq̄ magister enī sciebat ⁊ docere qd̄ p̄derat: ⁊ non docere qd̄ oberat. Sic enī quodaz genere locutiōis nescit fili⁹ dī: qd̄ n̄ docet: iō nescire dī: qd̄ nescire nos fac: quō q̄tidie loq̄mur: mō qd̄ā locutiōis vt dixi: letū ei diē: dicim⁹ qz letos nos fac: ⁊ tristē diē: qz tristos nos fac: ⁊ frig⁹ pigrū: qz pigros nos fac: Quōstra dicit a dño: nūc cogui. Bicit ē Abrae: Nūc cognoui qñ timeas deū. hoc deus nouerat: ⁊ ante illā p̄bationē. Itaz illa p̄batio iō facta ē: vt nos nossem⁹ qd̄ deus iā nouerat: ⁊ p̄pter nos docēdos p̄scribe ref: qd̄ añ documētū ille nouerat: ⁊ fortasse: ⁊ ip̄e Abraam nōduz nouerat q̄s vires haberet fides ei⁹. Unusq̄sq̄ enī se tēptatione tāq̄ interrogat⁹ agnoscit: sicut Pet⁹ quas vires haberet fides ei⁹ vtiq̄ nesciebat: qñ dixit dño: Tecū patus sū vsq̄ ad mortē. Bñs enī qui nouerat eū: p̄dixit vbi deficeret: renūciāns illi infirmitatē eius: tāq̄ tacta vena cordis ei⁹. Proinde Pet⁹ qui ante tēptationē p̄sumpsit d̄ se: in tēptatione didicit se. Sic ergo nō absurde sentimus ⁊ patrē nostrū Abraā cognouisse vires fidei sue: vbi iussus imolare vnicū filium suū: nō dubitauit nec trepidauit ei offerre q̄ dederat: qz quēadmodum nesciuit vñ daturus erat nōdū natum: sic credidit posse reparare imolatū. Bixit q̄ deus: nunc cognoui: qd̄ itelligim⁹: nūc cognoscere te feci: s; m locutiōes q̄s cōmēdaui⁹: s; pigz frigus qd̄ pigros faciat: ⁊ letū diē qd̄ letos faciat: sic cognoscēs qd̄ coḡscentēs faciat.

Inde ē illud: Tēptat vos dñs de⁹ vester: vt sciat si diligatis euz. Babis enī p̄fecto dño deo n̄ro: deo sūmo: deo vero magnaz iḡrantā: qd̄ vtiq̄ sacrilegiū eē intelliges: si sic acceperis: temptat vos dñs: vt sciat tanq̄ ip̄e de nostra tēptatiōe cōcipiat sciētiam in q̄ erat ante ignorātia. Sed qd̄ ē tēptat vos vt sciat: Tēptat vos vt scire vos faciat. Accipite q̄ acōtrario regulā intelligentie: vt quēadmodū cū deū auditis dicere: cognoui: intelligitis coḡscere vos feci: sic ⁊ cū auditis d̄ filio hoīs: id ē de christo dicit: qd̄ illum diē nesciat: intelligite dicit qd̄ nescire faciat. Quid ē enī nescire faciat: occultet vt nesciat qd̄ vobis p̄di non p̄dest. Hoc ē qd̄ dixi magistru bonū nosse: qd̄ prodat nosse qd̄ tegat: sicut quedaz eū legim⁹ distulisse. Tñ intelligim⁹ nō oīa p̄menda eē que cape nō p̄nt hī quib⁹ promūtur. Bicit enī alibi. Multa habeo vobis dicere: s; nō potestis illa portare mō. Bicit ⁊ Ap̄ls. Nō potui loq̄ vobis quasi sp̄ualibus: sed q̄si carnalib⁹: q̄si puulis in christo: lac vobis potū dedi: nō esā. Neq̄ enī poteratis: s; nec adhuc qdem potestis. Quo p̄ficiat iste sermo: Ut qñ diē nouissimū scim⁹ venturū. Utiliter autē scim⁹ venturū ⁊ vtiliter ignoram⁹ qñ ventur⁹ sit: patum cor habeam⁹ bñ viuēdo: ⁊ nō solū nō timeamus venturū illū diē: s; ⁊ amem⁹. Bies q̄ppe ille sicut infidelib⁹ labore auget: sic fidelib⁹ finit. Quid autē horū duoz eē velis añq̄ veniat: nūc ē in p̄tate: cuz venirit nō erit. Elige q̄ cū tēpus ē: qz deus qd̄ misericorditer occultat: misericordit̄ differt. Itā vero qz in q̄cūq̄ genere vite: qd̄ habet aliquā p̄fessionē: nō oēs iueniunt p̄bi: nō oēs iueniunt reprobi. Ex h̄ apparet: qz d̄ q̄busdā hoīs generib⁹: q̄ p̄ silitudines i euāgelio mō p̄posita audiui⁹: sic p̄cludit: vn⁹ assumet: ⁊ vn⁹ relinquet: assumet bonus: ⁊ relinquet malus. Vidēt duo in agro: eadē p̄fessio ē: s; nō idē cor. P̄fessionem vidēt hoies: cor nouit deus. Quodlibet q̄ ager significet: vn⁹ assumet ⁊ vn⁹ relinquet: nō q̄si dimidia ps assumet: ⁊ dimidia relinquet: sed genera hoīm duo dicit: ⁊ si aliud eoz sit in paucis: aliud i multis: vnus assumet: ⁊ vnus relinquet. Hoc ē vnū gen⁹ assumet: ⁊ alter relinquet. Sic i lecto: sic i molen dino. Expectatis fortasse qd̄ ista sint: videtis tecta eē: ⁊ silitudinib⁹ q̄busdā inuoluta. P̄dot mibi aliud videri: alteri aliud: s; neq̄ ego qd̄ dixero p̄scribo: alteri ad meliorem.

Intellectu: nec ille nubi: an vtriusq; accipien-
du sit: sicut vtriusq; cu fide pcorat. Videt enim
mibi in agro laborare q; p sunt ecclis: sicut
Apl's dicit: Dei agricultura: dei edificatio
estis. Na z architectu se dic: cu dicit: Ut
sapiens architect' sudametu posui. z agri-
cola: cu dicit: Ego plantavi: Apollo riga-
uit: s; de' incrementu dedit. In molendino g
duas dixit: no duos. Credo q; hec figura
ad plebes ptineat: q; ppositi regut: plebes
regunt. Et molendinu puto dictuz mudu
istu: q; rota qda tepoz voluit: z amatores
suos coterit. Snt etia q; de actioib' mundi
no recedut: s; tñ z ibi alij bn opant: alij ma-
le. Alij sibi faciut amicos de manona ini-
qtatis a qbus recipiant i tabernacula eter-
na: quibus dicit: Esurui z dedistis mibi
maducare. Alij ista negligunt: qbus dice-
tur: Esurui z no dedistis mibi maducare.
Proinde: q; de his q; versant in negocijs
z opib' huius mudu: alij diligut bñfacere
indigentib': alij negligut: taq; de duab' in
molendino: vna assumet: z vna relinqt. Le-
ctu aut positu arbitroz p quiete: quia sunt
q; neq; actioes mudu pati volut: sicut sunt
iugati hoies: hñtes domos: familias: fili-
os: neq; aliqd in ecclia agut: sicut ppositi
velut in agricultura laborates: s; velut ad
hec infirmi: secedut ad ocu z quiete ee dili-
gnt: veluti memores infirmitatis sue: no se-
comittetes magnis actioibus: z qdamo in-
stratu infirmitatis rogates deu: Et hec pfe-
sio hz bonos: hz fictos. Proinde etiam ex
his vn' assumet: z vn' relinqtur. Ad qua-
cuq; te pfeffione puerteris: para te pati fic-
tos. Alioqn si te no paueris: inuenies qd
no sperabas: z deficies aut pturbaberis.
Ad oia g te patu facit q; tibi loquit: cu tps
e: z illi loquedi nudu iudicadi: z tibi audie-
di: nodu frustra penitedi. Est enim mo peni-
tētia non frustra: erit tunc frustra. Etenim
tunc penitebit hoies male vixisse: s; nullo
mo illis iusticia dei reuocat: qd sua iniusti-
cia pdiderat. Iustu enim e apud deu vt mo
ipartiat misericordiam: tuc exerceat iudicium.
Jo nuc no tacef. An tacef: Arguat qsq;
murmuret: si no p totu orbē hec scriptura
recitat: atq; cantat: si cessat etia venalfer-
ri p publicu. Sz reuera s; te pturbat hoies
christianu: q; vides male viuentes felices
rex istaz copia circūfluere: sanos ee: sup-
bos dignitatib' eminere: icolumē habere
domu: gaudia suoz: obseqa clientu: excel-
lentissimas potētijs: nihil triste interpella-
re vitā ipoz: mores neq;ssimos vides: fa-

cultates copiosissimas respicis: z dicit eoz
tuu: nullu ee dinu iudiciu: oia casib' fieri:
z fortuitis motib' vtilari. Na si de' inq;
res hñanas respicet: flozeret illi' inqtas: z
mea inocētia laboraret: Ois morbus aie
hz in scripturis medicamentu suu. Qui g
sic egrotat: vt ista dicat i corde suo: bibat
portionē psalmi huius. Quid e: Ite aspici-
amus. Quid dicebas: Quid diceba in-
q;: nisi qd vides. mali flozēt: boni laborāt:
Quo ista videt deus: Accipe: bibe. Ipse
tibi hac de q; ista mirmuras tpaunt potio-
nē. Tantū ne recuses saluberrimum pocu-
lu. Accomoda p aurem os cordis: z bibe
quod audis.

Noli emulari in malignati-
bus: neq; emuleris facien-
tes iniquitatem. Quia tanq;
fenu cito arefcet: z sic olera i prati
cito cadent. Qd tibi longu videt cito e
deo: subiuge te deo: z tibi cito erit. Qd ait
fenu hoc intelligim' olera prati: vilia qda:
sunt z supficiē terre tenētia: alta radice no
hnt: proinde per hyemem viret: at vbi sol
estatis feruescere cepit arefcet. Qd g tem-
pus e hyemis: gla tua noduz apparet: sed
si alta radix e charitatis tue: sicut multaru
arboz gla: p hyemē trāsit frig': vnt estas:
id est iudicij dies: tunc arefcet viroz feni-
tuc apparebit arboz gla. Adortui eni est
ait apl's. Quo vident arbores p hyemem:
quasi aride: qsi mortue: Ergo que spes si
mortui sumus. Intus e radix. Ubi radix
nostra: ibi z vita nostra. Ibi enim chari-
tas nostra. Et vita vestra inquit abscon-
dita e cum christo in deo. Qn arefcit q; sic
habet radice: Qn autez ver nrm: qn estas
nra: Qn nos circūuestit dignitas folioz z
vbtas fructuū locupletat: Qn h erit: Au-
di qd sequit. Cu christ' apparuerit vita ve-
stra: tuc z vos cu ipo apparebitis i gloria.
Quid g mo: Noli emulari in malignatib'
neq; emuleris facientes iniquitate: qm tanq;
fenu cito arefcet: z sicut olera prati cito ca-
det. Quid g tu? Spera in dñm. Illi
eni sperat no in dñm: spes illoz mortalis:
spes illoz caduca: fragilis: volatica: transi-
toria: ianis erit. Spera i dñm. Ecce spero:
qd ago: Et fac bonitate. Noli facē ma-
licia qua respicis in illis male flozentibus:
fac bonitatem. Et inhabita terrā. Ne
forte bonitate extra inhabitationē terre fa-
cias. Terra eni dñi: ecclia ei' e: ipaz rigat:
ipaz colit: ille agricola: ille pr. Adisti eni qsi
exerceat bona opa: s; q; no i habitāt trā: no

Alia lra.
† zelaueria.

Alia lra.
† velociter.
quod admodū.
herbarum
decident.

Alia lra.
† domino.

ptinet ad agricolā. Ergo fac bonitatē: nō extra frā: s; inhabita terrā. Et qd habebor: **Et pascaris in diuitijs ei⁹.** Que sūt diuitie ei⁹ terre: **Diuitie ei⁹: dñs eius: diuitie ei⁹: de⁹ ei⁹.** Ipse ē ille cui dicit: pars mea dñe. Ipse ē ille d quo dicit. Bñs ps hereditatis mee ⁊ calicis mei. Recēti sermone cōmēdaui⁹ charitati vře: ⁊ deū eē possessio nē nr̄am: ⁊ nos eē possessio nē dei. Audi qz diuitie terre hui⁹ ipse ē. Vide qd sequitur.

Belectare in dño. Tāq; quesieris ⁊ dixeris: **Stēde mihi diuitias terre illi⁹** in qua me iubes habitare: **Belectare inq̄t in dño. Et dabit tibi petitionem cordis tui.** Signa te: accipe petitionem cordis tui: discerne petitiones cordis tui a petitionibus carnis: discerne quantum potes. Nec frustra dictū est i quodā psalmo: **Be⁹ cordis mei: Ibi enī sequit⁹ dicit: Et ps mea de⁹ me⁹.** Verbi gr̄a: **Lee⁹ ē corpe rogat vt illūinēt.** Esto: **Rogz qz ⁊ ista de⁹ facit: ⁊ ista de⁹ pstat: sed rogāt hec etiā mali.** Petitiō hec carnis. Infirmat: rogat se saluū fieri: saluus sit moritur⁹: ⁊ ista petitiō carnis ē: ⁊ si qua sunt talia. Petitiō cordis q̄ est: Sicut petitiō carnis est velle sibi imparari oculos: vtiq; ad vidēdā istā lucē q̄ talib⁹ ocul⁹ videri pōt. Ita petitiō cordis ad illā lucē ptinet. Beati enī mundicordes: qm̄ ipi deū videbūt: **Belectare in domino ⁊ dabit tibi petitionē cordis tui.** Ecce dñs habet: rogo: volo ego ne ipebo: **Mo.**

Quis q̄? Reuela ad dñm viā tuā: ⁊ spera in eū: ⁊ ipse faciet. Indica illi qd patiaris: indica illi qd velis. Quid enī pateris: Caro cōcupiscit aduersus spiritū: ⁊ spūs aduersus carnē. Quid q̄ vis? **Infelix ego hō q̄s me libabit d corpe mortui⁹: Et qz ipse faciet cū reuelaueris ad eū viā tuā.** Vide qd sequit⁹. **Bra dei p̄ Iesuz christū dñm nostrū.** Quid q̄ factur⁹ est: qz dictū ē: **Reuela ad dñm viā tuā: ⁊ spera in eū: ⁊ ipse faciet: Quid faciet? Et educet sicut lumē iusticiā tuā.** Modō enim abscondita ē iusticia tua: in fide res ē: ⁊ nō dū in specie. Aliquid credis vt facias: nō dū vides qd credis: Cū aut̄ ceperis videre qd credidisti: educetur in lumē iusticia tua: qz iusticia tua erat fides tua. **Iust⁹ enī ex fide viuūt.** Et educet velut lumē iusticiā tuā. **Et iudiciū tuū sicut meridies.** Hoc ē clarū lumen. **Idaz erat dicere vt lumen.** Lumē enī iā dicim⁹: ⁊ cū albescit lumē dicim⁹: ⁊ cum sol orit⁹: s; nunq; ē clarior

lux: q̄ medio die. Non solum q̄ educet sic lumē iusticiā tuā: sed erit iudiciū tuū: tāq; meridies. **Modō enī iudicas seq̄ christū: hoc pposuisti: hoc elegisti: hoc ē iudiciū tuum: nemo tibi ostendit qd p̄misit.** **Promissorem ad huc tenes: exhibitorē aut̄ expectas.** In iudicio ergo fidei tue elegisti se qui qd nō vides. In abscondito ē iudiciū tuū: adhuc reprehendit ⁊ uridet ab infidelibus **Quid credidisti? Quid tibi christ⁹ p̄misit? Quia immortalis eris: ⁊ dabit tibi vitā eternā.** **Ubi ē hoc? Qñ dabit? Qñ fieri potest? Iudicas tu magis sequi christū p̄mittētē qd nō vides: q̄ impūi reprehēdētē: credidisse te qd nōdū vides.** **Et h̄ ē iudiciū tuū: et quale sit iudiciū tuū: adhuc nō apparet.** In isto seculo q̄si nox ē. Quando educet iudiciū tuū velut meridiem: **Lumē christus apparuerit vita vestra: tūc ⁊ vos cū ipso apparebitis in gloria.** **Lumē venerit iudicij dies: ⁊ venerit christ⁹: ⁊ cōgregauerit om̄s gētes iudicandas: quid erit tunc? Impi⁹ vbi abscondet p̄fidia suā: cū videro fidē meā? Ergo modo quid? Angustie et tribulationes ⁊ tēptationes: ⁊ beat⁹ qui perdurat: qz qui pseuerauerit vsq; in finē: hic saluus erit.** **Nec cedat insultatoribus: ne eligat hic florere: ⁊ ex arbore fenū fiat.** **Quid igitur debeo? Quid debes audi? Subdit⁹ esto dño: ⁊ obsecra eū.** **Hoc est: sit vita tua obedire p̄ceptis eius.** **Hoc ē enī subditum illi esse: obsecrare donec det qd p̄misit.** **Perseueret bonū op⁹: perseueret ⁊ oratio.** **Oporet enī sp̄ orare: ⁊ nō deficere.** In quo apparet subdit⁹: **In faciendo qd p̄cepit.** **Sz mercedē nōdū accipis: forte qz capere nōdū potes.** **Iā enim ille potest dare: s; tu nō potes accipere.** **Exerce te operibus: labora in vinea: finito die pete mercedē: fidelis est qui te adduxit ad vineas.** **Subditus esto dño ⁊ obsecra eū.** **Ego facio: subditus sum dño: et obsecro eum.** **Sz quid tibi videtur? Uicinus ille neq; male agēs ⁊ florēs ē: furta ei⁹ adulteria ei⁹: rapinas ei⁹ ego noui: i oib⁹ elat⁹: supb⁹: p̄ iūqtatē exaltat⁹ n̄ me dignat⁹ aḡscere.** **In his quō durabo: Adorb⁹ ille ē bibe p̄tra.** **Me s; emuleris eū q̄ p̄sperat in via sua.** **Prosperat: s; i via sua: laboras: s; i via dei.** **Illi p̄speritas i via ē: i p̄uentione infelicitas: tibi labor in via: i p̄uentione felicitas: qm̄ iter impioꝝ peribit.** **Novit dñs vias iustoz: ⁊ iter impioꝝ p̄ibit.** **Has vias ambula q̄s nouit dñs: Et si**

Alia lra. petitiones.

Alia lra. teo.

Alia lra. aqua.

Alia lra. tranq̄.

Alia lra. t ora.

Alia lra. t noli emulari in eo.

ambulas i eis no te fallut. Tria vero ipioz felicitas transitoria: finita via pacta e felicitas. Quare: Quia via illa lata e: finis eius in pfudu inferni pducit. Tria vero tua angusta e: et pauci ingrediunt p ea: h ad qua latitudine pueniat debes cogitare. Ne sb emuleris eu q psperat i via sua. In hoie faciete iniquitate. Desine ab ira et derelinq furore. Quid stomacharis. qd p iracundia et indignatione ista: aut blasphemias: aut ppe blasphemias. In homie faciente iniquitate: desine ab ira et derelique furore. Nescis q te puocet ira ista: Dicitur es deo: qz iniquo e: illuc pgit. Ecce ille qre felix e: et ille infelix e: Uide qd pariat: offoca mala pceptione. Desine ab ira et derelinq indignatione: vt ia respisces: dicas: Turbat e pre ira ocul me. Quis ocul nisi fidei: Interroga oculu fidei tue: credi disti in xpm. Quare credidisti: Quid tibi pmisit: Si felicitate seculi hui tibi pmisit chru: murmura aduersus christum: murmura aduersus illum. Qn vides ifidelle felice: qd tibi pmisit felicitatis: Quid nisi in resurrectione mortuozu: Quid aut in hac vita qd no ipe: in q magis dedignaris: serue discipule: qd dñs: qd magister: Nonne ab ipo audis: no e seru maior dño suo: et no e discipulus sup magim: Ille p te dolores: flagella: opprobria: cruce: mortem: passus est. Et qd hoz iusto debebat: qd si tibi pcoi debebat: Ergo tene directu oculu tuu: ne turbet p ira dñe ab ira: et derelinq indignatione. Ne subemuleris vt maligne facias. Quasi imitando eu q maligne faciedo floret ad tps. Ne subemuleris: vt maligne facias. Qm qui maligne agunt exterminabunt. S felicitate eoz video. Crede illi q dicit: exterminabunt: qz meli ille videt q tu: cui oculu turbare ira no potest: Qm qui maligne agunt exterminabunt. Sustinetes aut dnm. No eni aliquē fallace: h vtqz ipaz veritate. No eni aliquē min valente: sed vtqz oipotete. Sustinentes aut dominu. Ipsi hereditate possidebunt terra. Qua terra: nisi illa hierlm: cui amore: qui exardescit: pueniet ad pace: S qz diu peccator floret: qz diu sustinebo: Festinas: cito erit qd tibi diu est. Infirmitas facit diu videri qd cito e. Quo iueniuntur desideria egrotor: Nihil tadiu: qz vt calix sitienti tepetur: vtqz festinas a suis: ne forte offedatur ifirm: Qn fiet: qn coquitur: qn dabit:

Alia lra. In iniusticiam.

Alia lra. Noli emulari vt maligneris.

Alia lra. In malignatur.

Alia lra. In hereditabunt

Celeritas e in illis q tibi seruiut: h infirmitas tua diuturnu putat qd cito agitur. Ergo videte medicu nostru blandiente infirmo dicenti: Qz diu durabo: qz diu erit. Et adhuc pusillu et non erit peccator. Inter pctores certe gemis: de peccatore gemis pusillu: et no erit. Ne forte: qz tibi dixi: Sustinetes aut dnm ipi hereditate possidebunt terra: ne sustinetia ista longissimaz putes: modicum sustine: sine fine accipies qd sustines. Adhuc pusillu: modicu: et no erit pctor. Recole annos ab Ada vsqz in hodiernu die: Curte scripturas: heri pene Ada ille de paradiso lapsus e. Tot secula emesa voluta sut. Ubi sut pterita tpa: Sic pauca q restat vtqz transibut. Si toto illo tpe viueres: ex q Adaz de paradiso dimissus e vsqz in hodiernu die: certe vides vita tua no fuisse diuturnam: q sic euolasset. Un at cuiusqz hois vita qta e: Adde qz tolibet annos: duc longissima senectute: quid est: Nonne aura est matutina. Ergo longe sit dies iudicij quando erit retributio iniustoz et iustoz. Tu certe dies vltimus longe abesse no pot. Ad hunc te prepara. Qualis eni erieris de hac vita: talis redderis illi vite. Post vita istam parua: nodu eris: vbi erut sancti quib dice: Venite bndicti patris mei pcpite regnu qd vobis patu e ab initio mudi. No du ibi eris: qz nescit: S ia poteris ibi ee: vbi illu quoda vlcerosu paupere: diues ille supbus: et sterilis i medijs suis tormetis vidit a loge reqescete. In illa requie positus: certe secur expectas iudicij die: qn recipias et corp: qn imuteris vt angelo eqris. Ergo quat e qd festinam et dicimus: qn erit: Tardu erit. Hoc dicturi filij nri. et h dicturi nepotes nri. Et cu singuli qz sibi succedetes hec dicturi sut: sic transit qd adhuc pusillu futur e: que admodu trasit totu qd ia pteritu e. O infirme: adhuc pusillu: et no erit pctor. Et qres loci ei et no inuenies. Ostendit quid dixit no erit: non quia omnino no erit: sed quia ad nullos vsus esse poterit. Si enim omnino no erit: nec torqbit. Ia q securitas data e pctori vt dicat: Facia qcqd volo. qz diu uiuo: postea no ero. No erit q doleat: no erit q torqatur. Et vbi e: ite in igne eternu: qui patus e diabolo et angelis ei: S forte mis si igne illu no erut et osument: No illis dice. Ite i igne eternu: qz si futur no eet etn: et tn qd illic futur sit. eis futur sit. vtz oio

Alia lra. In iniusticiam. Alia lra. Noli emulari vt maligneris. Alia lra. In malignatur. Alia lra. In hereditabunt. Alia lra. In iniusticiam. Alia lra. Noli emulari vt maligneris. Alia lra. In malignatur. Alia lra. In hereditabunt.

cōsumptio: an dolor z cruciatus: nō tacuit dñs dicēs: Ibi erit ploratus z stridor dentū: Quō q̄ plorabūt z stridebūt dentibus si nō erunt: Quō q̄ adhuc pusillū z nō erit pctōr: nisi quō in sequēti versu exposuit: z q̄rens locū ei⁹: z nō inuenies: Quid est locū eius: Usus ei⁹. Habet enī aliq̄e vsus pctōr: Habet. Hic vñ illo de⁹ ad pbādū iustū: quō vsus est diabolo ad pbandum Job: quō vsus est Iuda ad tradēdū christum. Est q̄ in hac vita qd̄ agit de peccatore. Hic est q̄ loc⁹ ei⁹: quō est in fornace aurificis loc⁹ palee: ardet palea: vt aux purgetur. Sic seuit impi⁹: vt iust⁹ p̄bet. Sz cū transierit tps pbatiōis nr̄e: qñ nō erūt qui p̄bent: nō erūt p quos p̄bent. Nunquid qz diximus nō erūt qui p̄bent: nō erūt ipsi. Sed qz iā nō opus erit peccatoribus p̄ q̄s iusti p̄bet: z q̄rens locū eius: z nō inuenies: Nō quere locū peccatoris: inuenies. Be peccatore fecit de⁹ flagellū: dedit ei z honorē: dedit ei z p̄tātē. Aliqñ enī facit hoc: dat peccatori p̄tātē: flagellant inde res hūane: emendant idē: peccatori illi b̄ redit qd̄ debet: z tñ factū est de illo: vñ proficiat pius: vnde deficiat impi⁹. Queres locū eius: z nō inuenies. Mansueti aut hereditate possidebūt terrā. Terra ē illa de qua sepe locuti sumus: hierusalem sancta q̄ liberabit de peregrinatioē ista: z i eternū viuet cū deo z de deo. Ergo hereditate possidebūt terrā. Que erunt diuitie iporum: Et delectabunt in multitudine pacis. Belectet hic impius ille in multitudine auri: in multitudine argenti: in multitudine mancipiorū: in multitudine potestremo opū duerfarū: vinolētie: latissimorū z luxuriorū cōiuniorū. Hec ē potētia cui inuides: iste flos ē qui te delectat. Nonne z si semp sic eēt: plangend⁹ eēt: Que erunt autē deliciae tue: Et delectabunt in multitudine pacis. Aux tuū par: argentū tuuz par: p̄dia tua par: vita tua par de⁹ tu⁹ par. Quicqd̄ desideras: pax tibi erit: qz h̄ aux qd̄ tibi ē: nō pōt tibi eē argentū: qd̄ vinum ē nō pōt tibi eē panis: qd̄ tibi lux ē nō pōt eē potus: Be⁹ tu⁹ totū tibi erit. Nāduca bis eū ne esurias: bibes eū ne sitias: illum naberis ab eo ne sis cecus: fulcieris ab eo ne deficias: possidebit te totū integrū: totus integer. Angustias non ibi patieris: cū eo cū quo possides. Totū habebis: totū z ille habebit: qz tu z ille vnū eritis: quod vnum totū: z ille habebit q̄ vos possidet.

Alia lra. hereditabūt.

Hec sunt reliquie hoi pacifico. Hoc z cātauimus: q̄ versus longe qd̄ est i isto psalmo ab his tractatis versib⁹. Sz qz ipm cātabim⁹: ad ipm claudere debem⁹. Tu tantū securus esto: custodi innocentia: p̄ciosa res est. Furari vis aliquid credo vt acquiras: vide quo manū mittis z vnde tollis. Hac vis acq̄rere: hac p̄dis. Acq̄ris pecuniā: p̄dis inocētā. Euigilet pot⁹ cor tuū: qui volebas acq̄rere pecuniā: z p̄dis innocentia. perde pot⁹ pecuniā: custodi innocentia: z vide directionē: qz diriget te de⁹: vt oia q̄cunqz vult velis z tu. Ipsa enī est directio. Nam si tu nolis qd̄ de⁹ vult: curuus eris: z prauitas tua non te p̄mittit planar recto. Custodi ergo inocētā: vide directionē: z noli putare: qz finita ē ista vita: finit⁹ ē hō: qz sunt reliquie homi pacifico. Sermo secundus de secūda parte eiusdem psalmi.

DE psalmo isto loqui charitati v̄re: z iussi sum⁹: z obtēperare debuimus. Voluit enī dñs p̄pter imbrum nimietatē retardare p̄fectionē nr̄am: z impatuz ē nobis ne vacaret: hic erga vos lingua nostra: cū cordis nostri negociū sp̄scitis: sicut z nos vestri. Comēdaueramus aut iā volūtātē dei in isto psalmo: qd̄ nos velit docē: qd̄ admonere: cōtra qd̄ cautos eē: z qd̄ tolerare: z qd̄ sperare. Buo enī genera hōim: iustoz z iniquoz in hac terra z i hac vita cōmixta sūt. Habet singula ista genera p̄prias intentiōes cordis sui. Bonus iustoz conat i sublimia p̄ humilitatē. Ben⁹ iniquoz p̄pōderat ad inferiora per elationē. Hoc tñ se dep̄mit vt surgat: illd̄ se extollit vt cadat. Ex eo fit vt vnū genus toleret: alterū tolere: p̄positūqz sit iustis: ipos etiā inq̄s i vitā etnā lucrari. Propositū autem inq̄s reddere mala p̄ bonis: z eos qui sibi vitam eternā volūt si fieri pōt: etiā vita tpali priuari. Egre enī fert z intustus iustuz: z iustos iniustū. oneri sibi sunt. Nemo dubitat qd̄ ista duo alterutrum i sibi oneri sunt: sed diuersis intētiomb⁹. Ad hoc enim iust⁹ iniusto oneri est: qz iniustus eū cēhō vult: s̄ eū iustum fieri: z optat vōtis: z conatur factis. Inustus aut sic odit iustum: vt nolit eum esse: non vt bonuz velut eē. Quanto enī bonus est: tanto magis oneri est iniquitati illius: z laborat quidez si fieri potest: vt eū iniustū faciat: Si aut nō potest: de medio tollat: et a suo tedio molestiaqz remoueat. Sed et si eum fecerit

iniustu: nihilominus oneri illi erit. Ad enim iustus tantum iniusto oneri est: sed et duo iniusti vix se patiunt: Et qui se videt diligere: sciam sibi debet non amicitiam. Tunc autem secum concordat: quoniam in perniciem iusti spirat: non quod se amat: sed quod eum qui amandus erat sibi odit. Contra hunc genus hominum indicit nobis dominus deus noster: tolerantiam et affectum illum charitatis: quem novimus in euangelio: precipiente nobis domino et dicente: Diligite inimicos vestros: et benefacite his qui oderunt vos. Sic et apostolus. Noli vinci a malo: sed vince in bono malo. Contende cum malo: sed de bonitate. Ipsa est enim vera potentia: vel potentia certamine salubre: ut sit bonum contra malum: non ut sint duo mali. Ergo ad psalmum respicite: Ipse partes iustitiae tractate sunt: sequitur hec. Observabit peccator iustum: et stridebit super eum dentibus suis. Dominus autem irridebit eum. Quae: Etiam peccatores stridentem super iustum dentibus suis. Tunc autem dominus iridet eum: Quoniam prospicit quod veniet dies eius. Acerbè videt cum minatur iusto nesciens horam sui crastina: dominus autem videt et prospicit diem eius. Quem die: Quo reddet unicuique secundum opera sua. Theaurizat enim sibi iram in die ire: et revelationis iusti iudicii dei. Sed dominus prospicit: tu autem non prospicis: indicabit tibi qui prospicit. Tu die iusti qui penas passurus est ignorabas: sed qui scit non te celabit. Non parva pars scientiae est: scienti coniungi. Ille huius oculos cognitionis: tu habeto credulitatem. Quod videt deus: crede tu. Veniet enim dies iusti quem prospicit deus: Qui dies eius vindicte. Necessè est tamen ut vindicet in impiu: vindicet in iniustu: siue pervertat se: siue non se pervertat. Si enim se pervertit: huius ipse illo vindicat: quod perit iniquitas. Nonne irrisit dominus prospiciens dies iniquorum duorum: et Iude traditori et Sauli persecutori? Unius diei prospexit ad penam: alteri ad iusticiam. In utroque vindicatum est. Ille est gehene ignibus deputatus: iste celesti voce perstratus. Ergo et tu quem pater iniquum per oculos fidei: prospice cum deo dies eius: et cum eum videris in te sevientem: dic tibi: Iste autem correctus meus erit: aut perseverans mecum non erit. Quid enim? Injusticia iniusti tibi nocet et illi non nocet: Tamen fieri potest: ut non iniquitas eius qui per eius indignationem: et odium procedit ad ledendum te: non per ipsum vastet inter: ut te temptet foris. Tuum corpus perimit adversitas: illius animu putrefacit iniquitas. Nam et quicquid in te profert: in illum redit. Eius enim persecutio te facit purgatum: illum reu. Cuius plus nocet: Ec-

ce seivendo expoliavit te. Quis dano grauiore percutit: qui amittit pecuniam: an qui amittit fidem? Moritur dolere damna ista: qui habent oculum interiore. Multis enim fulget aurum: si des non fulget. Habent quippe oculos vestri aurum videant: unde fidem videant non habent. Nam si haberent et viderent: utique plus amarent: et tamen quoniam eis frangit fides: clamant: inuidiam faciunt: et dicunt. O fides: ubi est fides. Amas eam ut exigas: ama ut exhibeas. Ergo quia omnes qui persequuntur iustos grauiore dano ferunt: et grauiore perniciem afflicta: cum in eis vastat ipse animus. sequitur: et ostendit huius psalmus. Gladium eduxerunt peccatores: intenderunt arcum suum. Et decipiant inopem et pauperem: et trucidant rectos corde. Framea eorum intret in corda ipsorum. Facile est: ut framea eius: id est gladius eius perveniat ad corpus tuum. Sicut pervenit gladius persecutorum ad corpora martyrum: sed percussio corpore cor mansit illesus. Illius autem cor qui gladium eduxit in corpus iusti: non plane mansit illesum. Hoc psalmus iste testatur. Framea eorum non intret dicit in corpus ipsorum: sed framea eorum intret in cor ipsorum. In corpore occidere voluerunt: in anima moriuntur. Illos enim quorum corpora interficere voluerunt: securos dominus fecit dicentes eis: Nolite timere eos qui corpus occidunt: anima autem non potest occidere: Quale est autem seivire: gladio non posse occidere nisi corpus inimici: et posse occidere animam suam. Desipiunt: contra se seivunt: insanunt: non se vident: tanquam si vellet aliquid per corpus suum ferrum transire: ut cecideret tunicam alterius. Attendis qui pervenisti: et non attendis qui transieisti: Illi cecidisti vestem: tuam carnem. Costat ergo plus esse quod se ledunt iniqui: et quod sibi nocent: quam quod sibi videtur nocere illis quos oderunt. Framea ergo eorum intret in cor eorum. Sententia domini est: aliter fieri non potest. Et arcus eorum coteratur. Quid est arcus eorum coteratur? In fide ipsorum frustratur. Superius enim dixerat. Gladium eduxerunt peccatores: intenderunt arcum suum. Gladium educationem: intelligi voluit apertam oppugnationem. Arcus autem intentionem: occultas insidias intelligi voluit. Ecce gladius eius peremit eum: et dispositio insidiarum eius frustratur. Quid est frustratur? Nihil nocet iusto. Quomodo ergo nihil ei nocuit (verbi gratia) quem sic expoliavit: cui tollendo res suas ad angustias perduxit? Habet quod cantet.

Alia fra. seu agnave ruit.

Alia fra. t gladius

Alia fra. t cōfringatur.

Delius ē modicū iusto sup diuitias peccatorū multas. Sed potētes sunt iniqui: et multa faciūt: et suppetit eis rerū effectus: agendi celeritas: iustionū obedientia sequit. *Psalmus quid sp sic.* Quā brachia peccatorū cōterent. Brachia g eorū potēna eorū. Quid facturū ē i gebēna: An qd fecit ille diues qui apud supos epulabat: apud iseros torq̄bat: Brachia g eorū cōterent. *Cōfirmat aut iustos dñs.* Quō eos p̄firmat: Quid eis dicit: Quod d̄ in alio psalmo. Sustine dñs: vtiliter age: et confortet cor tuū: et sustine dñm. Quid est sustine dñm: Ad tps laboras: i eternū nō laborabis. Breuis est molestia tua: eterna erit beatitudo tua. Ad modicū doles: sine fine gaudebis. S̄ iter molestias incipis labi: p̄ponit et exemplū passionū christi. Unde qd p̄pter te ptulit: q̄ quare p̄ferret nō habebat. Quātacūq; patiaris: nō puenias ad illas insultatiōes: ad illa flagella: ad illā ignominiosā vestē: ad illā spineā coronā: ad illā postremo crucem nō puenies: qz iam et de pena generis humani s̄blata ē. Cū enī s̄b ātiq; scelerati crucifigerent: nō nullus crucifigit. Honorata ē et finita ē: finita ē in pena: manet in gratia. A locis suppliciorū: fecit transitum ad frōtes impatorū. Qui tñ honorē dedit penis suis: quid seruat fidelibus suis: *His g rebus: his verbis: his allocutionib;: s̄ tali exemplo p̄firmat iustos dñs.* Sculāt q̄tū voluerint: et q̄tū p̄missi fuerint peccatores: p̄firmat iustos dñs. Quicq; acciderit iusto: volūtati diuine deputet: nō ptāti inimici. Seuire ille pōt: ferire si ille noluerit si pōt. Et si ille voluerit vt feriat: nouit suū quēadmodū excipiat. Quē enī diligit dñs: corripit: flagellat aut oēm filiū quē recipit. Quid sibi q̄ plaudit iniquus: qz flagellū de illo sibi fecit pater meus. Illū assumit ad misterū: me erudit ad patrimonū. Nec attendere debem; q̄tum p̄mittat iniustis: s̄ quātū seruet iustis: S̄ debem; optare etiā illis p̄ quos flagellamur: vt p̄uertant et flagellent. Sic enī suos fideles erudit: qd Saulo flagellū sibi fecerat. S̄ postea p̄uertit et Saulū. Et cū ananie sancto a quo baptizat; ē Saulus diceret dñs illū suscipiēdū eē Saulū: qz vas cēt electio nis: Rndit ananias timēs et exhorrescēs audita fama Sauli p̄secutoris. Bñe audiui inqt ego de viro isto quātā p̄secutiōes sanctis tuis fecit in hierosolyma: et nunc ac

ceptis lris vadit vt vbiq; inuenerit iocantes nomē tuū: trahat ac liget et ad pōtices adducat. Et cōtra dñs: Sine iquit. Ego illi ostēdam que illū oporteat pati p̄ noie meo. Reddā illi inqt: vindicabo me de illo: et patiet p̄ noie meo: qui seuit i nomē meū. Erudio vel erudiu p̄ eum alios: erudiā et ipsū p̄ alios. Factū ē hoc: et nouimus q̄ta sustinuerit Saulus: multa plura q̄ fecerat: quasi auarus extractor cū vsuris recepit qd dederat. Sed vide vtrū in illo impletū sit qd mō psalm; dicit. Cōfirmat aut iustos dñs. Nō solū inqt idē *Paul;* cū multa mala pateret: sed et glīamur in tribulationib;: scientes qz tribulatio patientiaz opat;: patientia p̄bationem: p̄batio spem. spes aut nō p̄fundit: qz charitas dei diffusa ē in cordibus nostris p̄ sp̄m sanctū q̄ datus ē nobis. Bñ plane iam iustus iā cōfirmat. Quō g iusto p̄firmato nihil nocēbant qui illū insectabāt: sic nec ipse illis q̄s p̄seq̄bat. Cōfirmat aut iqt iustos dñs: Audi alias voces p̄firmati iusti. Quis nos sepabit a charitate xp̄i: Tribulatio: an angustia: an fames: an nuditas: an p̄secutio: Quō herebat q̄ reb; talib; n̄ sep̄abat: Cōfirmat aut iustos dñs. Bescēderūt quidā p̄phe de hierosolyma: et impleti sp̄s cō p̄phetauerūt eidē *Paulo:* qd multa passurus eēt in hierlm ita: vt qdā eorū Agabus noie: soluta zona alligaret se quēadmodū solet fieri: vt his indicijs rerū: futura demōstraret p̄pha dicens: Sicut alligatum me videtis: sic optet alligari hoīem hūc i hierosolymus. Frēs aut respōso admonitū Saulū iā *Paulū* ne se tantis piculis committeret: ceperūt deterrere: et monēdo et rogando reuocare ne iret in hierosolymā. Ille aut q̄ iā in eorū numero erat: de q̄bus dictū ē: Cōfirmat aut iustos dñs: qd inquit p̄fringitis cor meū: Nō facio aiāz meā p̄ciosā mihi: qz iā dixerat eis quos p̄tulerat i euāgelio: et ipse ipendar p̄ aiāb; vris. Ego enī inqt nō solū alligari: s̄ etiam mori patus sū p̄ noie dñi n̄i *Jesu christi.* Cōfirmat g iustos dñs. Quō eos confirmat: *Nouit dñs vias imaculatoz.* Quā patiūt mala: vias malas ābulare credūt ab iqrantib;: ab his q̄ nō nouerūt vidē vias imaculatoz. Ille q̄ eas nouit: scit p̄ quā re etāz ducat māsuētos suos. Unde dicit in alio psalmo. Biriget mites i iudicio: docebit māsuētos vias suas. Quō putatis de testādos homines transeuntes vlcerosum

pauperem iacentem ante diuitis ianuam. Quomodo. Forte huc clausis naribus conspuebatur. Nouerat autem dominus illi seruire paradisi. Quomodo autem sibi optabant vitam illi: qui inducitur purpura et bysso: et epulabatur quotidie splendide. Dominus autem qui prospiciebat dies illi: nouerat eius futura tormenta: et sine fine tormenta. Ergo nouit dominus vias immaculatoz. Et hereditas eorum in eternum erit. Hoc in fide habemus. deo nunquam in fide. Deus nouit illa: nunquid in tanta manifestatōe: in quanta non possumus dicere: cum vel equati fuerimus angelis: Non enim nobis tam manifesta erunt: quam erant manifesta: quae sunt manifesta illi qui nec commutari potest: tamen et de nobis quid dictum est: Bilectissimi nunc filij dei sumus: et nondum apparuit quid erimus. Scimus quod cum apparuerit similes ei erimus: quoniam videbimus eum sicuti est. Seruat ergo nobis: nescio quid dulce spectaculum omnino: et si cogitari ex aliqua parte in enigmate et per speculum potest: dici tamen nullo modo potest pulchritudo illius dulcedinis quae seruat deo timentibus se. Perficit autem sperantibus in se. Illuc parantur corda nostra in omnibus vite huius tribulationibus et temptationibus. Noli mirari: quod in laboribus paratis: ad magnam aliquid paratis. Unde vox illi iusti confirmati: non sunt condigne passiones huius temporis ad futuram gloriam quam reuelabitur in nobis. Quae erit futura gloria nostra: nisi equari angelis et videre deum. Quantum praestat ceco: qui illi oculos sanauerit: ut videat hanc lucem: Eum sanus factus fuerit ille: nec inuenit quod dignum rependat sanatori suo. Quantumlibet enim ille det: quod dabit tale quale ille prestiterit. Ut plurimum det auris dabit: et multum auris dabit. ille lucem prestiterit. Ut nouerit ille: quod nihil dat: videat in tenebris quod dat. Quid ergo dabimus nos medico illi oculos interiores nostros sanari: ad videndam quandam lucem eternam: quod est ipse. Quid illi dabimus. Queramus: inueniamus si possumus: et in angustis inquisitionis nostre exclamemus. Quid retribuam domino pro omnibus quae retribuit mihi. Et quid inuenit. Calicem salutari accipiam: et nomen domini inuocabo. Potestis inquit bibere calicem quem ego bibiturus sum. Inde Petro amas me. Pascue oues meas. pro quibus biberet calicem domini. Confirmat autem iustos dominus. Nouit dominus vias immaculatoz: et hereditas eorum in eternum erit. Non confundentur in tempore malo. Quid est non confundentur in tempore malo.

In die tribulationis: in die angustiarum non confundentur: sicut confunditur quae fallit spes. Quis est qui confunditur. Qui dicit ego quod sperabam non inueni. Non immerito. Sperabas enim de te: aut sperabas de homine amico. Maledictus autem qui spem suam ponit in homine. Confunderis: quia sefellit te spes: sefellit spes posita in mendacio: Omnis enim homo mendax. Si autem ponas spem tuam in deo tuo: non confundentur: quia ille in quo spem posuisti falli non potest. Tamen et ille quem paulo ante commemoravi: iustus: confirmat: positus in tempore malo in die tribulationis: quia non confundebatur quid ait. Gloriamur in tribulationibus scientes: quoniam tribulatio patientiam operatur: patientia probationem: probatio spem: spes autem non confundit. Tamen spes non confundit: Quia in deo posita est. Iohannes sequitur: Quia charitas dei diffusa est in cordibus nostris: per spiritum qui datus est nobis. Ita datus est nobis spiritus sanctus: quomodo nos fallit cuius tale pignus tenemus. Non confundentur in tempore malo. Et in diebus famis saturabuntur. Est enim quedam hic saturitas eorum. Nam dies famis vite huius sunt: alij esurientibus illi saturantur. Nam unde ille gloriaretur dicens: Gloriamur in tribulationibus: si egestate intus pateret. Videbantur foris angustie: sed intus latitudo erat. Quid autem facit malus homo cum cepit tribulari. Foris nihil habet: ablata sunt omnia: in conscientia nullum solacium est: non est quo exeat quia dura sunt: non est quo intret: quia mala sunt. Merito ei fit quod sequitur. Omnes peccatores peribunt. Quibus enim locus non datur: quomodo non peribunt. Consolatio non est in externis: non est in internis. Extra sunt enim a nobis: et quibus consolatio nulla est. Et vniuersis qui deum non habent pecunia: amicitia: gloria: facultates mundi seruiunt. et quaecumque bona sunt temporalia: non possunt consolari intrinsecus: quomodo consolabatur ille plenus sagina interiore: et de ipsa sagina ructas. Dominus dedit: dominus abstulit: sicut domino placuit ita factum est: sit nomen domini benedictum. Ergo illis peccatoribus non est locus in his qui foris sunt: quia ibi patiuntur tribulationes: conscientia illos non consolatur. Non est bene illis secum: quia bene esse cum malo non potest. Quisquis autem malus est: male secum est. Torquetur necesse est: sibi ipsi tormentum est. Ipse est enim pena sua: quae torquet conscientia sua. Fugit ab inimico qui poterit: a se quo fugiet. Ita quidam ex parte Bonati venerat ad nos accusatus: et excommunicatus a suis: hic querens quod ibi perdi-

derat. Sed quia suscipi non potuit: nisi eo loco quo debuit: Non enim deseruit illam partem quasi integer apud ipsos: ut appareret eum non delectatione sed necessitate fecisse. Quia ibi ergo habere non potuit: quod querebat: querebat autem elationem et falsum honorem. et quod non inuenit quod ibi perdidit: et ipse periit. Binebat saucius et non consolabatur. Erant enim in conscientia eius aculei horribiles tacite. Leptauimus consolari eum de verbo dei: sed ille non erat de sapientibus formicis: quae sibi estate collegerunt vni hyeme viueret. Cum enim res sunt tranquille: tunc homo sibi colligere debet verbum dei: et recordere in intimis cordis sui: quemadmodum formica abscondit in cauenosis penetralibus labores estatis. Per estatem enim vacat hoc agere. Venit autem hyems: id est superuenit tribulatio: et nisi iustus inuenerit quod edat: necesse est fame disperat. Iste ergo sibi non collegerat verbum dei: superuenit hyems: non hic inuenit quod querebat: consolari nisi inde non poterat: de verbo autem dei nullo modo. Insuper apud se nihil habebat: foris quod querebat: non inueniebat. Ardebat indignationum et dolorum facibus: agitabatur mens eius violenter: et tam diu occulte: donec etiam erumperet in quosdam gemitus: ita ut inter fratres sonaret: et se audiri nesciret. Uidebamus et dolebamus vehementer: deus scit: tantam penam anime: tantas cruces: tantas gehennas: tanta tormenta. Qui pluribus apparuit impatiens locibus: si appareret humilis: possit esse ei locus salubris. Talis apparuit ut etiam proficeret. Neque hinc desperare debemus fratres de aliis qui forte elegerit veritatem: et non secuti fuerint necessitatem. Quisq; adeo enim de ceteris desperandum non est: ut nec de isto desperet: quod diu uiuit. De nullo enim uiuente desperandum est. Hoc ergo fratres ex occasione hac scire debuit charitas vestra: ne quis forte aliud vobis dicat. Nam subdiaconus eorum qui cum ei nulla questio commoueret: elegit catholicam pacem et unitatem: et illis dimissis venit: venit reuera sicut eligens quod bonum est: non sicut repudiatus a malis: sic acceptus est ut de eius conuersione gaudeamus: et eum vestris orationibus commendemus. Potens est enim deus qui eum faciat: etiam atque etiam meliorem. Ceterum de nullo pronuntiandum est in aliquam partem: siue in bonam: siue in malam. Quod diu enim hic uiuitur: crastinus dies ignoratur:

Non confundentur in tempore malo: et in diebus famis saturabuntur: quoniam peccatores peribunt. Inimici autem domini statim ut gloriabuntur et exaltabuntur deficientes sicut fumus deficient. Ex ipsa similitudine rem quam insinuauit agnoscite. Fumus a loco ignis erumpens in altum extollitur: et ipsa elatione in globum magnum intumescit. Sed quanto fuerit globus ille grandior: tanto fit uanior. Ab illa enim magnitudine non fundata et solidata: sed pendente et inflata in auras: eque dilabitur: ut videas ipsam ei obfuisse magnitudinem. Quanto enim plus erectus est: tanto extensus: quanto diffusus undique in maiorem ambitum: tanto fit exilior et deficiens et non apparet. Inimici autem domini statim ut gloriabuntur et exaltabuntur: deficientes sicut fumus deficient. Be talibus dictum est: sicut iamnes et mambres resistunt Moysi: sic et isti resistunt ueritati: homines mente corrupti: reprobi circa fidem. Unde autem resistunt ueritati nisi inflatione tumoris sui: euntes in uentos: extollentes se quasi iustos et magnos. Quid autem de illis ait tanquam de fumo: Sed ultra non proficient. Bementia enim eorum manifesta erit omnibus: sicut et illorum fuit. Inimici autem domini statim ut gloriabuntur et exaltabuntur: deficientes sicut fumus deficient. Feneratur peccator et non soluet. Accipit et non reddit: quid est: non reddit gratiarum actionem. Quid enim a te uult deus: aut quid exigit deus: nisi quod tibi promisit. Et quanta accepit peccator: pro quibus non soluit. Accipit ut sit: accepit ut sit homo: multumque intersit inter ipsum et pecus. Accipit corporis formam: accepit in corpore distinctionem sensuum: ad uidentium oculos: ad audiendum aures: ad odorandum nares: ad gustandum palatum: ad contrectandum manus: ad ambulandum pedes: salutemque ipsam corporis. Sed adhuc ista et cum pecore habemus communia. Accipit etiam amplius: id est mentem que possit intelligere: que possit capere ueritatem: que possit iustum ab iniusto discernere: que possit indagare: desiderare: creatorem laudare: et iherere illi. Nec omnia accepit et peccator: sed non bene uiuendo: si reddit quod debet. Ergo feneratur peccator et non soluit: non reddit ei a quo accepit: non agit gratias: immo uero rependit mala pro bonis: blasphemias: murmur: aduersus

Alia lra.
† uero. † mor.
† honorificati
fuerint et exal-
tati. † quemad-
modum.

Alia lra.
† mutuariur.

Alia lra /
tribuet.

deū indignationē: ergo ille feneratur et nō soluit. **Iust⁹** aut miseretur et comodat. Ille q̄ nihil habet: iste habet. Videte egestatē: videte diuitias: Ille accepit et nō soluit: iste miseretur et comodat. Abūdat illi. Quid si paup̄ ē: Etā sic diues ē: Tu tādē ad diuitias ei⁹ pios oculos intēde. Respi cis enī arcā inanem: cōsciam deo plenam nō respicis. Nō habet extrinsec⁹ facultatē: sed h̄z intrinsec⁹s charitatē. **De** charitate q̄ta erogat et si finit: Et enī si h̄z forl: facultatē dat ip̄a charitas ex eo qd̄ h̄z. Si aut si iuenit foris qd̄ det: dat beniuolētiā: p̄stat cōsiliū si pōt. Ad extremū si nec p̄silio: nec auxilio adiuuare pōt: v̄l voto adiuuat: v̄l orat p̄ cōtribulato: et forte magis ip̄e exaudif: q̄ qui porrigit panem. **H**abet sp̄ynde det: cui plenū pectus ē charitatis. Ip̄a est charitas q̄ dicif: et voluntas bona. Plus a te de⁹ nō exigit: q̄ qd̄ tibi int⁹ dedit. **C**lacare enī nō pōt volūtas bona. Nō enī habēs volūtatē bonā: et si numus tibi supsit: nō porrigis pauperi: ip̄i inter se pauperes p̄stant sibi de volūtatē bona: nō sunt inter se infructuosi. **V**ides cecū duci a vidente: qz numos nō habuit q̄s daret egēs: comodauit oculos nō habēti. **U**n̄ h̄ factū est: vt mēbra sua comodaret ei qui nō habet: nisi qz intus inerat voluntas bona: thesaurus pauperū. **I**n quo thesauro dulcissima requies: et vera securitas: ad ip̄m amittēdū: nec latro admittit: nec naufragi⁹ metuit. **S**eruat secū qd̄ int⁹ habet: nud⁹ euadit: et plenus ē. **I**ustus q̄ miseretur et comodat.

Alia lra.
quia. tci.
hereditabūt

Quoniam benedicentes eū hereditate possidebunt terram. Sicut illum iustū: vere solū iustū et iustificatē: q̄ et pauper hic fuit: et diuitias magnas attulit: qui bus faceret diuites eos q̄s inuenit pauperes. **I**p̄e ē enī q̄ spiritus factō ditauit corda pauperū: et exinanitas aīas cōfiteōdo peccata: impleuit opulentiā iusticie: q̄ potuit diuitē facere piscatorē: dimittēdo retia sua: qd̄ habebat cōtēnētē: qd̄ nō habebat haurientē: **I**nfirmā enī mundi elegit de⁹ vt cōfundēt fortia: **E**t nō de oratore piscatorē: sed de piscatore lucrat⁹ ē oratorem. **D**e piscatore lucrat⁹ est senatorē: de piscatore lucrat⁹ ē impatorē. **Q**uoniam benedicentes eum possidebūt terrā hereditate: erunt eius cōheredes: terrā illam terrā viuētū: de qua dicif in alio psalmo: **S**pes mea es tu: portio mea in terra viuētium. **T**u es ip̄a portio mea inq̄t deo: et non dubitauit deū sibi

facere portionem. **H**ereditate possidebūt terrā. **M**aledicētes aut eū disperiet. **U**t aut benedicāt q̄ benedicant preitūz est eis. **N**ā ventū ē ad maledicētes: et facti sūt benedicētes: et iā sic disperierūt maledicētes eū: cū ei⁹ munere facti sūt benedicētes: quē et malo suo maledicebāt. **I**n bono autē ip̄ius benedicunt. **V**idete quid sequitur. **A** domino gressus hoīs dirigētur: et viā eius volet. **I**p̄se hō vt velit viā dñi: ab ip̄o dño dirigunt gressus eius. **N**ā si dñs nō dirigeret gressus hoīs: tam prauī erāt: vt sp̄ p̄ praua irēt: et semitas curuas sequēdo redire nō possent. **V**enit enī ille et vocauit et redemit: et sanguinē fudit. **H**oc p̄ciū dedit: hec bōa fecit: et mala passus ē. **A**ttēde q̄ deus fecerit: de⁹ est: attende q̄ passus sit: hō est. **Q**uis iste deus hō? **S**i tu o hō nō dimitteres deuz: nō fieret p̄ te deus hō. **P**arū tibi enī erat ad remunerationē vel ad donū eius: qz et hoīem te fecit: nisi et hō p̄ te fieret. **I**p̄e ē enī q̄ direxit gressus nostros: vt viā eius vellem⁹: **A** domino gressus hoīs dirigent: et viā eius volet. **J**am cū seq̄ris viā christi: nō tibi seculi p̄speritates pmittas. **P**er dura ambulauit: h̄ magna pmisit. **S**eq̄re: **N**oli tantū attendere q̄ iturus es: h̄ et quo ventur⁹ sis. **T**olerabis dura t̄palia: h̄ ad leticiā puenies sempiternam. **S**i vis sustinere laborez: attende mercedē. **N**ā et opari⁹ in vinea deficeret: nisi attēdet qd̄ acceptur⁹ eēt. **L**ū at attēderis qd̄ sis accepturus: oīa tibi erunt vilia q̄ pateris: nec digna estimabis p̄ quibus illud accipias. **A**diraberis tātūz dari p̄ tanto labore. **N**ā vtiq̄ frēs p̄ eterna requie: labor etern⁹ subeund⁹ erat. **E**ternaz felicitatē acceptur⁹: c̄nas passiōes sustinere deberes. **S**z si eternū sustineres laborez: qm̄ venires ad eternaz felicitatē: **I**ta fit: vt necessaria t̄palis sit tribulatio tua: q̄ finita venias ad felicitatē ifinitā. **S**z plane frēs possit eē lōga tribulatio p̄ eterna felicitate. **V**erbi gr̄a: vt qm̄ felicitas nostra finēz nō habebit: miseria nostra et labor noster et tribulationes n̄re diuturne eēt. **N**am et si mille annoz eēt: appende mille annos cōtra eternitatē: quid appendis cum infinito q̄tū cunq̄ finitum: decem milia annoz decies centena milia: si dicendum est et milia milium: que finem habent: cum eternitate comparari nō possunt. **H**uc accidit: qz nō solum tēporalē voluit laborez tuū deus: sed etiā breuem. **P**aucorū dierum est

Alia lra.
te desperab

bet tractatoria quā etiā gestis allegauit: cū litigarent de domo cū pcuratore illius qui p̄mittit ablata. Ergo p̄mo tractatori am de illo miserūt: cōquerentes: quia noluit ad illos exire. Hoc enim maxime conuesti sunt. Unde quō illis deus reddidit: quō de Leciliano dixerūt. Adira similitudo: noluit deus post tot annos reuoluere illis in faciem: quō gestū est: vt oīno vñ dissimulent: et quo effugiant nō iueniāt. Oblitos se dicerent q̄ gesta sunt ante: non eos deus sinit obliuisci: atq; vtinam valeat ad salutē. Nam misericordia sua fecit hoc deus: si considerēt quid sit factū. Ponite ergo vobis ante oculos fratres: vnitatē tunc orbis terrarū: vñ se isti diuiserūt aduersus Lecilianū. Ponite et mō p̄ez Bonati: vñ se maximianiste diuiserūt: aduersus Maximianū. Quō tunc illi Leciliano: hoc nunc isti fecerūt Maximiano. Propterea se et veriores donatistas: dicunt maximianiste: quare reuera facta maiorū suoz ipi mutauerunt. Sic enī erexerūt Maximianuz aduersus Maximianū: quō illi erexerūt Maiorinuz aduersus Lecilianū: et sic questi sunt isti de Maximiano: quō illi de Leciliano. Nam si meministis hoc dixerūt illi: quō ad eos exire noluerūt Lecilianus: memor p̄cie sue. Ille aut nouerat factionē eoz. Sic et isti p̄runt: quare noluit ad illos exire Maximianus. Quare Maximiano p̄cedit nosse factionē Maximianistaz: et Leciliano non p̄cedit nosse factionē Bonatistaz: Mōdū erat ordinatū Maximianus: crimina dicebātur de Maximiano. Venerūt ep̄i: voluerunt vt ad eos exiret: nō ē egressus: sic eoz indicat tractatoria actū inserta. Nō est egressus: non improbo: imo et laudo. Si aliquā factionē vidisti: nō debuisti ad factiosos p̄cedere: sed huare cāz tuā: meliori iudicio p̄tis tue. Restabat enim magna pars Bonati: vbi se posset purgare Maximianus: p̄pterea ad illos q̄ iā factionē p̄spirauerūt: exire noluit. Unde quō laudam p̄siliū tuū aduersus Maximianistas: bene attende et cām Lecilianī. Nō vis vt fratri: quō extraneo iudicare. Noluit exire: quō tibi dicēt: Isti factionē p̄spirauerūt p̄tra salutē meā: corrupti sunt aduersum me: si me illis cōmiserō: facio p̄iudiciū cause mee. Nō ad eos exibo: seruet causa mea meliorib⁹: et auctoritate grauiorib⁹. Bonū p̄siliū. Quid si hoc dixit Lecilianus: Quis laborabis tu: vt ostēdas que aduersus te istos p̄ alia lucilla cor

rupit: et forte nō inuēturus quō ille tūc vsq; adeo nouerat vt postea gestis apiret. Sed vidisti nescio quid occurrū: renūciatū ē tibi aliqd̄ metuēdū: p̄cedo timori tuo cautelā istā. Recte fecisti. ad tales nō p̄cedē te debas. Erāt enī aliq̄ q̄ d̄ te poterāt iudicare. Attēde nūc Lecilianū. Tu tibi suasti nūmidā: ille orbē fraz: Sed si valē vis aduersus illū sentētias tunc Bonatistaz: valeant nūc aduersus te sine Maximianistaz. Ep̄i illū dānauerūt et te: quare postea egisti cām tuā: et obtinuisti ibi Maximianistas: sicut ille postea egit cām tuā: et obtinuit ibi Bonatistas. Quō ergo tūc factū est: videt an oculos miros et manifesto exēplo reuolutū: talia Maximianistas p̄queri de Maximiano: qualia omnes isti conquesti sunt de Leciliano. Adirū est fratres: quō moueor: quō deo gratias ago: quare vere misericordia dei ad istos si sapiāt illuminandos forma uit exēplū. Proinde si placet paululū frēs quare et hoc nobis deus in man⁹ dedit: audite conciliū Maximianistaz. Et cū tractaret: idē recitauit p̄ciliū Maximianistarū. Sanctissimis fratrib⁹ atq; collegis p̄ vniuersaz africā. Et cū recitaret: idē dixit: Lota vnitatis ipoz p̄ africā. Sed hic cū illis est catholica: In alijs aut orbis p̄tib⁹ ipi nō sūt cū catholica. Et cū tractaret idē sequētia recitauit iterum. Sanctissimis fratrib⁹ atq; collegis p̄ vniuersam africāz h̄ ē p̄ p̄uincia p̄cōsularē Numidiā Aduaritaniā. Bizacenā et Tripolim cōstitutis: sed et p̄sbyteris et diaconib⁹ vniuersis plebib⁹: i v̄itate euāgelij nobiscū militātib⁹. Victorin⁹ Fortunat⁹ et Victorian⁹ Adiggin⁹ Saturnin⁹ Costant⁹ Lador⁹ Innocenti⁹: Crescon⁹ Florentin⁹: Salu⁹: alius Saluinus: Bonat⁹: Hēmun⁹. Preteratus. Et cū recitaret idē dixit: Ipse ē Alfuritan⁹: quē postea receperunt: eū qui i se dixit sententiā recepit postea. Et cū tractaret idē sequētia recitauit: Maximian⁹ Theodorus Anastasi⁹ Bonacian⁹ Bonatus. alius Bonat⁹ Pompei⁹ Pancracius Ianuarius Secundin⁹ Pascasius Cresconius Rogacianus: alius Maximianus Benenat⁹ Baian⁹ Victorinus Buntasi⁹ Quintasius Felician⁹. Et cū recitaret idē dixit: Iste est Mustican⁹ qui adhuc viuit: sed forte alius est aliū de. Post ea subscribētes dicunt et loca vnde quisq; erat. Et cū retractaret idē sequētia recitauit. Salu⁹ Adiggin⁹ Proculus La

Cōcilium

Augustin⁹

Cōcilium

Augustin⁹

Cōcilium

Augustin⁹

Cōcilium

mide et dicant: ad nos non pertinet. Stylus i-
 cestus est: nescio quos ad communionem tuam
 admisisti: obesse potuit tam longe positus.
 Si ergo vobis obesse non vultis qui in Numi-
 dia est: quod carthagini sit: quod in africa sit: po-
 tuit obesse uniuerso orbi terrarum. Semp vni
 se defendunt: inde se accusant: et nos excu-
 sant. Et cum tractaret idem sequentia: re-
 citauit. Aduertum nostrum penitus declinavit.
 Et cum legeret idem dixit. Quid illi questi
 sunt de Ceciliano? Et cum retractaret se-
 quentia recitauit. Qui usquequaque rebelli-
 alo recalcitras male permisit et ducta mul-
 titudine perditos. Et cum recitaret idem dixit:
 In hoc plus est. Hec de Ceciliano non dixe-
 runt illi: videte quod. Et cum tractaret idem se-
 quentia recitauit. Atque impetrat officiali-
 bus Basilicarum ianuas obsedissent. Et
 cum recitaret idem dixit: Ne intrarent epi.
 Et cum tractaret idem sequentia recitauit.
 Qui ingrediendi nobis atque agendi solentia
 interdicerent facultatem. Hec si episcopum conue-
 nit facere: si christianis licet admittere: si he-
 euangelia prestant: prebet aut iudicet quis
 quis amator aut assertor est veritatis. Hoc
 enim nobis infligit frater aliquis prius: quod
 nunquam faceret alienus. Et cum legeret idem
 dixit. Quid opus est pluribus: dicunt multa et da-
 nat hominem: sed damnationem iam ipsam lega-
 mus. Et cum tractaret idem recitauit. Be-
 creuimus omnes sacerdotes dei presente spi-
 ritu sancto hunc eundem Primum: primo quod
 super viuos episcopos alios subrogauit: quod in-
 cestos cum sanctorum communione miscuerit: quod per-
 sbyteros ad conuersionem in eadem strin-
 gere temptarit: quod Fortunatum presbyterum
 in cloacam fecerit mitti: cum egrotantibus ba-
 ptismo succurrisset: quod communionem Be-
 metrio presbytero denegauit: ut cogeret fili-
 um abdicare: quod idem presbyter obiurgatus
 sit quod episcopos hospitio suscepisset: quod
 supradictus Primum multitudinem mi-
 serit: que christianorum domos euerteret: quod
 obsessi sunt epi simul et clerici: et postea ab
 eius satellitibus: lapidati sunt: quod in basi-
 lica ceteri sunt seniores: quod indigne ferret
 claudianistas ad communionem admitti: quod
 innocentes clericos putauerit esse damnandos:
 quod se nobis audiendum noluerit exhibere:
 cum basilicarum fores ne ingredere mur
 multitudinis et officialibus incluserit: quod lega-
 tos a nobis ad se missos iniuriose reicerit: quod
 loca multa vi primo. de hinc aucte iudicia-
 ria usurpauit. Et cum legeret idem dixit.

Cocilius.
Augustinus.

Cocilius.

Augustinus.

Cocilius.

Augustinus.

Cocilius.

Augustinus.

Cocilius.

Pretermittor ablatorum cum Paulus Apolos di-
 cat: Audet quis vestrum aduersus alium negocium
 habere iudicari apud iniustos et non apud
 sanctos: Videte quale illi crimine obijerit
 quia non apud episcopos agere voluit de locis
 sed apud iudicem. Et cum tractaret idem se-
 quentia recitauit. Preterea alia illecebra
 eius admitta: que per honestate filii nostri si-
 luimus a sacerdotali choro perpetuo esse dana-
 tum: decreuimus: ne eo palpato dei ecclesia: aut
 stagioc: aut aliquo crimine maculet. Quod
 idipsum Paulus Apolos exhortat et admo-
 net: Precipimus autem vobis fratres in nomine
 domini nostri Iesu christi ut discedat ab om-
 ni fratre inordinate ambulante: atque adeo
 non in memores puritatis ecclesie: producibile ex-
 istimauimus omnes sanctos sacerdotes et
 omnes clericos et omnes populos qui se christia-
 nos meminerunt: hac nostra tractatoria com-
 moneri: ut omnes eius communionem: utpote
 damnati diligenti cura horreat. Ipse enim
 de suo interitu rationem reddet: qui hoc no-
 strum decretum non audiendo temptauerit vi-
 olare: Placuit sane nobis et spiritui sancto
 quod episcopis tardis aduertendum referret sub-
 eo: ut quibus sacerdotum sue: vel clericorum sa-
 lutis in memores a die damnationis supra-
 dicti Primum: id est: a die octaua kalen-
 darum Ianuariarum minus a Primumi dam-
 nati communionem recesserint: tali sententia con-
 stringant. Laici quoque nisi se a supradicto
 die damnationis illius: intra die pasce fu-
 ture ab eius consortio separauerint: non posse
 queque nisi per penitentiam siquidem meminerint
 ecclesie reformari. Victorinus munacianensis
 episcopus subscripsi. Fortunatus dionisianensis episcopus
 subscripsi. Victorianus carcabinensis episcopus subscripsi.
 Florentius ab adrumetu episcopus subscripsi.
 Adigginus belephatarie episcopus subscripsi. In-
 nocentius thebaltensis episcopus subscripsi. Adig-
 ginus pro collega meo Saluiano presbitano
 episcopo subscripsi. Saluius ausauensis episcopus sub-
 scripsi. Bonatus sabratenensis episcopus subscripsi.
 Gemellus anathabeis episcopus subscripsi. Et
 cum legeret idem dixit. Ex ipsis damnatoribus
 subscripsit et Preteratus assuritanus et Fe-
 licianus Musticanus. Et cum tractaret
 sequentia recitauit. Preteratus assurita-
 nus episcopus subscripsi. Maximianus stabaten-
 sis episcopus subscripsi. Bacianus camicetes-
 sis episcopus subscripsi. Bonatus fissianensis episcopus
 subscripsi. Theodorus vsulensis episcopus sub-
 scripsi. Victorianus iubete collega Agno-
 sio episcopo subscripsi. Bonatus cebresutanus

Augustinus.

Cocilius.

Augustinus.

Cocilius.

ep̄s subscripsi. Mathalicus thelensis ep̄s
 subscripsi. Pomponi^o macrianensis ep̄s
 scripsi. Pancraci^o balianensis ep̄s scripsi.
 Januarius aquenensis ep̄s scripsi. Secū-
 dus iacōdianensis ep̄s scripsi. Pa-
 scasius a vico augusti ep̄s scripsi. Cres-
 cōiustianē ep̄s scripsi. Rogatian^o ep̄s
 scripsi. Maximiā^o crūminē ep̄s scripsi.
 Benenar^o tugucianensis ep̄s scripsi.
 Ritan^o ep̄s scripsi. Baiā^o tiguale-
 nsis ep̄s scripsi. Victorin^o leptimaginē-
 sis ep̄s scripsi. Buntasi^o benefens^{is} ep̄s
 scripsi. Quintasi^o captensis ep̄s scripsi.
 Felicianus mustican^o ep̄s scripsi.
 Victorian^o ex delegatiōe scripsi. Mag-
 gan^o ep̄s scripsi. Latin^o mugiensis ep̄s
 scripsi. Proculus girbitan^o ep̄s scripsi.
 Heliadius tuldritan^o ep̄s scripsi.
 Bonatus fabratē ep̄s p̄ fratre z collega
 meo Maximo scripsi. Proculus gir-
 bitan^o p̄ collega meo Ballono scripsi.
 Secūdianus pristanensis ep̄s scripsi.
 Bonat^o samurdacens^{is} ep̄s scripsi. Betu-
 licus victorianensis ep̄s scripsi. Anni-
 bonius rob. autensis ep̄s scripsi. Item
 Anniboni^o peti^o a collega meo augēdia-
 rensis ep̄s scripsi. Tertullus abiten-
 sis ep̄s scripsi. Primitian^o ep̄s scripsi.
 Secūdin^o arulianensis ep̄s scripsi.
 Maxim^o pitanensis ep̄s scripsi. Cres-
 centian^o niurenensis ep̄s scripsi. Bona-
 tus belmēnsis ep̄s scripsi. Perseueran-
 tius tebertin^o ep̄s scripsi. Faustini^o bi-
 nensis ep̄s scripsi. Victor altiburinan^o
 ep̄s scripsi. Dēs numero quinquaginta
 tres. Et cū recitaret idē tractans dixit.
 Paululū dignamini aduertere. Hec ē dā-
 natio tua dicim^o illi. Quid vis: hēat boni
 pōd^o an nō hēat. Ego faueo: Proxus di-
 co: quia isti oēs falsa in te dixerunt: z audi-
 vī credaz: qz apud alios iudices obtinui
 cām tuā: z isti dānati sūt. Si ergo te p̄-
 p̄terea credo innocentē: qz nō exiēs ad facti-
 osos: alibi ostendū innocentia tuā: vt illi q̄
 te dānauerūt: dānationē mererēt. Signare
 acceptare Lecilianū innocentē dānatū: qz
 noluit exire ad maiores tuos: z sic hūabat
 cām suā orbi frarū: quō tu obfuaisti p̄ filio
 Humidarū. Si innocentem te reddidit se-
 des bagaitana: quāto pot^o illū sedes apo-
 stolica: Aut vis vt valeāt q̄ p̄mo dānaue-
 rūt: Si valēt p̄tra te valēt. Nā illi p̄tra Le-
 cilianū nec valēt nec valebūt: tñ qd cōtra
 te iudices attēde. Jā h̄ audent dicere: Sz

nos qui postea dānauimus Maximiāni-
 stas plēs eram^o. Valeat ergo snia vestra i
 Felicianū. z valeat illoz i Lecilianū: vbi
 bagaitanū p̄siliū fecerūt: z iā Felicianū dā-
 naueūt. Adō iniust^o est Felicianus: aut no-
 cens recept^o est: aut innocēs dānat^o ē. Si
 ergo nocentē recipis p̄ pace Bonati: cede
 oib^o gentib^o p̄ pace chusti. Si aut p̄ erro-
 rē vestrū innocēs dānat^o est: errare potue-
 rūt trecēti decē dānantes Felicianū: z nō
 potuerūt errare septuaginta dānantes Le-
 cilianū. Quid ergo dicit: Lū audierūt vo-
 bis dici: prius vos dānauerūt Maxima-
 niste: recurritis z dicitis: si nos plures era-
 mus qui dānauim^o Maximiānistas. Ad-
 vtrūqz vob cito respōdet: qz z illi vestri p̄o-
 res dānauerūt Lecilianū. Si priores va-
 lent: cedāt Primitianiste p̄silio Maxima-
 nistarū. Si plures: cedāt donatiste orbi fra-
 rū: nihil esse arbitror iustus. Pauci sunt
 Maximiāniste: sed priores sūt. Reus re-
 um nō facit: si hoc putas: quō dānat^o dam-
 nare potuisti: z qz inter damnatores: z ipe
 scriptus est: nec seruauerūt illi locū cāz di-
 cēdi. Aliter aut Lecilian^o. Seruatus ē illi
 locus hoīs causā dicētis: sicut habz ip̄a se-
 tētia: qz nec i cōionē receptur^o ē nisi purga-
 t^o. Iste aut iueit hic a iudicib^o dānat^o. ille
 inter iudices damnās: sed fuerit ista equi-
 tas bagaitani cōsiliū. Proxus totū cōce-
 dim^o. Male te dānauerūt Maximiāni-
 ste. Male dānauerūt z illi priores vri Le-
 cilianū. Tu purgasti te apud bagai: pur-
 gavit se ille in trāsmarino iudicio. Cōfen-
 sit huic iudicio vniuersus orbis terrarū.
 Quid dicturus es: Plures nos sumus q̄
 Maximiāniste. Estote plēs. Be nūero ḡ
 agam^o. Videte quātū intersit. Absentē te
 dānauerunt Maximiāniste: cū ad eos ex-
 ire noluisses. Hoc qdē sile: sic z illi damna-
 uerūt absentē Lecilianū cū factionē eorū
 deuittasset: s̄ tu rursus in absentes illos fe-
 cisti dici sentētias i p̄silio Bagaitano. At
 vero Lecilian^o p̄s̄is aduersario p̄ntē pur-
 gatus est. Beinde alia magna differentia
 iudices Humidas apd̄ quos te purgares
 tu ipe audisti: tu p̄stituit: Maximiāniste
 illos nō petierūt. Apud eos aut a Lecilia-
 no Bonat^o vict^o est: quos ps Bonati iu-
 dices postulauerat. Rūdet tibi mō Ma-
 ximiāniste z iure dicūt: Nos p̄mo venim^o
 ad te de puincia tua: de diocesi ad te p̄ti-
 nētis ep̄i: z voluim^o audire cām tuā. Lou-
 tempstisti nos: nō ad nos existi. Si timuisti

Augustin^o.

nrm iudiciū: vel sum iudices eligerem. nō
ires ad q̄s tu velles. Quātū infit videte.
Lūc aut̄ ipi donatiste lris suis iperatores
petierūt: vt decerneret iudices. Improbā
uerūt eos apud q̄s victi sūt: q̄s atēq̄ vice
rēt: postulauerūt: dati sūt alij ad eoz peti
tū: et ibi victi sūt. Appellauerūt ad ipatorē:
et ibi victi sūt. Seml vict' absēs ē maximia
nustar tacet: et ter vict' p̄his dōatista n̄ tacz.
S; d̄ nūero ptēdis cū maximianistis vt di
xi: faueo tibi: trecēti decē ples sūt q̄ cētū:
vel q̄t fuerūt q̄ dānauerūt a pte Maximia
ni. P̄mianū: milia epoz per orbē terraz
q̄ dānauerūt a pte Cecilianī Bonatuz.
Nihil pōderis ap̄d te h̄re putas. S; dictu
rus es mihi: Nūqd̄ Bonatistas milia epi
scopoz dānauerūt de toto orbē terraruz:
Optie nō dānarūt: Quare nō dānarūt:
Quia iudicio nō interfuerūt: si iudicio nō
interfuerūt: p̄pterea nō dānauerūt: qz cāz
illā penit' nescierūt. Ab inocētib' quare te
separasti. Venit huc ad te d̄ orbē fraz ba
ptizat' quē vis sbaptizare: et te iā letale my
steriū exercētē: et volētē iterare: qd̄ seml da
tur et n̄ amittit: adit cū magna voce et genu
tu et dicit tibi: qd̄ est qd̄ vis facere: rebapti
sare me. Aut nescio q̄s mesopotamen': ne
scio q̄s syrus: nescio q̄s pōtic' vel lōg' cō
stitut' Rūdes: qz n̄ habes baptismū. dic il
le. q̄re. lege epl̄as pauli ad me datas: Veit
nescio q̄s de galacia: d̄ pōto: veit nescio q̄s
de philadelphia: ad q̄s ecclias Jobes scri
psit. Venit a colossis: venit a philippis: a
thessolōica: Ego et dic n̄ habeo baptismū:
ad quē scripsit Apl̄s: p̄ quē tu hēs: et aude
legere epl̄am meā: q̄ detestaris pacē meā.

**Sermo Tertius de tertia parte
eiusdem psalmi.**

Pars nouissima psalmi hui' in dis
cussa vobiscū: et intractata remā
serat. Proinde sicut vido nō qui
de scdm̄ dispositionē nostrā: h̄ tñ non p̄ter
dispositionē suā: ad reddendū debitū nos
dñs reuocauit. Intēti ergo estote fratres:
vt si possum' deo adiuuāte: vel mō solua
mu sqd̄ nos debere cognoscim'. Quis ē
qui dic qd̄ mō cantauim'. **Iuuenis
fuit et seniu:** et nō vidi iustū dereli
ctū: nec semen eius querēs panes.
Sic q̄si vii' hō loq̄t. Q̄ multuz tps ē etas
vni' hoīs: Et qd̄ magnū ē: vt hō positus
ī vna aliq̄ pte fraz p̄ totaz vitā suā: tā bre
uē: q̄ hūana vita breuis ē: q̄ suis ad sene
ctutē a iuuetue ptuenerit: nō viderit iustū

Alia lra.
i Junior.
tetenim.

derelictū: nec semē ei' q̄rēs panē. Nō ē mi
rādū. Potuit em̄ fieri: vt an̄ vitā ipi' fuis
set aliq̄s iust' q̄rēs panē: potuit fieri ī alia
pte terraz non vbi ipē esset. Beinde aliud
qd̄ mouet audite. Ecce vnusq̄sq̄ in vob' q̄
forte iā senuit: respiciēs cursus etatis sue:
iā pactos sibi: vbi cogitatioē vsat' fuerit: ī
his q̄s nouit: forte nō ei occurrit iust' q̄rēs
panē: aut fili' iusti q̄rēs panē: h̄ tñ respicit
ad septuras diuinas: et iuenit angustatū iu
stū: et famē passū ī regiōe sua: mutasse aliā
regionē: Inuēit et filiū ipi' Isaac eiusdē fa
mis cā: ī alias ille regiones q̄rētē panē: Et
quō erit verū nūq̄ vidi iustū derelictū: nec
semē ei' q̄rēs panē: Et si verū h̄ iuēit ī spa
cio vite sue: alit' tñ iuenit ī lectōne diuina: q̄
fidelior ē q̄ vita hoīm. Quid ē faciamus:
Adiuuēt nos pia studia v̄ra: ispiciam' in
his vsib' psalmi volūtate dei: qd̄ nos itel
ligere velit. **Adet'** ē em̄ ne vnusq̄sq̄ ifirm':
nō capiēs spūaliter intelligē septuras: eat ī
exēpla hūana. Videat aliq̄n bonos suos
dei esse ī necēte aliq̄: et ī opia q̄rendi panes:
maxie et Paulū Aplm̄ cogitet q̄ dic: In fa
me et siti: ī frigore et nuditate: et scandalizet
ap̄d seipm̄ dicēs: certe verū est qd̄ cātavi:
certe vez ē qd̄ ī ecclia stās tā deuota vo
ce p̄sonur: nūq̄ vidi iustū derelictū: nec se
mē ei' q̄rēs. panē Fallūt nos septure: di
cat ap̄d se et dissoluāt oīa ei' mēbra ab ope
re bono: q̄b' mēbris intrinsecus: qd̄ est gra
ui' et in interiore hoīe resolut': iā desistat ab
ope bono: et dicat sibi. Ut qd̄ bñ opoz: Ut
qd̄ panē meū frāgo esuriēt: et nudū vestio:
et sine tecto iduco ī domū meū: attēdēs ad
id qd̄ septū ē: nūq̄ vidi iustū derelictū: nec
semē ei' q̄rēs panē: cū videā tot hoīes be
ne viuētes plerūq̄ fame laborātes: S; si
forte erro ego: vt tā illū q̄ bñ viuūt: q̄ q̄ ma
le viuūt putē bñ viuere: et aliter illū nouit de
us: id est iniquū esse quē ego iustum puto:
qd̄ facio de abraā quem iustū ipa septura
cōmēdat: Quid facio d̄ ipō Aplō Paulo
q̄ dic: Imitator es mei estote: sicut ego chri
sti. An vt etiam ego sim ī malis que ille p̄
tulit ī fame et siti: in frigore et nuditate: Ita
cogitātē: et vt dixi dissolut' mēbris oib' ite
riorib' a facultate opis boni: possum' ne
frēs tāq̄ paliticū tollere: et apire tectū scri
pture h': et eū s̄mittē ad dñm. Uidet' em̄
qz obscurū est. Porro si obscurū est: tectū
est: et paliticū quendam aio intueor: et hoc
tectū video: et sub hoc tecto video: et chri
stū latere agnosco. Faciā quātū possum' qd̄

laudatū est in illis: qui ap̄to tecto ad chri-
 stū paliticū s̄miserūt: vt dicēt illi: Cōstās
 esto fili: remissa sunt enī tibi peccata tua.
 Sic enī fecit interiorē hoīem saluū a para-
 lisi: remittēdo peccata sua: ⁊ p̄stringēdo fi-
 dē. Sed erant ibi hoīes: qui nō habebant
 oculos ad videndū interiorē paraliticū
 iam esse sanatū: ⁊ medicū curantē putave-
 rūt blasphemantē. Quis est hic inquit: q̄
 peccata dimittit: Blasphemat iste. Quis
 potest dimittere peccata: nisi solus de⁹: Et
 quia ille erat deus: talia cogitātes audie-
 bat. Hoc verbū de deo cogitabāt: sed de-
 um p̄sentē nō videbant. Fecit ergo ille me-
 dicus aliquid: ⁊ i corpe paralitici: vt ⁊ illo-
 rum qui talia dixerūt: interiorē palisim sa-
 naret. Fecit enī qd̄ viderēt: ⁊ dedit qd̄ cre-
 derent: Eia ergo quisq̄s es tā infirm⁹ ⁊ lā-
 guēs corde: vt attēdens hūana exempla:
 velis a bonis operib⁹ desistere: ⁊ palisi q̄-
 daz interiorē dissolut⁹ es: Hūc ḡ si possu-
 m⁹: ap̄erto isto tecto s̄mittamus ad deū.
 B̄ns enī ip̄e in corpe suo qd̄ ē ecclia: iuni-
 or fuit primis t̄pib⁹: ⁊ ecce iā senuit. Most⁹:
 ⁊ agnoscitis: ⁊ intelligitis: qz in hoc positi
 estis: ⁊ ita credidistis: qz caput nostrū chri-
 st⁹ ē: corpus capitis illi⁹ nos sum⁹. Nūq̄d
 soli nos: ⁊ nō etiā illi qui fuerūt añ nos. Qui-
 nes qui ab inicio seculi fuerunt iusti: caput
 christum habēt. Illuz enī ventur⁹ esse cre-
 diderūt: quē nos venisse iam credim⁹: ⁊ in
 ei⁹ fide ⁊ ipsi sanati sunt: in cuius ⁊ nos: vt
 cēt ⁊ ipse totius caput ciuitat̄ hierl̄m: om-
 nibus cōnumeratis fidelib⁹: ab initio vsq̄
 in finē: adiunctis etiā legionib⁹ ⁊ exerciti-
 bus angeloruz: vt fiat illa vna ciuitas sub
 vno rege: ⁊ vna quedā puīntia s̄b vno im-
 patore: felix in p̄petua pace ⁊ salute: lau-
 dans deū sine fine: br̄a sine fine. Corp⁹ au-
 tē christi qd̄ est ecclia: tāq̄ vn⁹ qdā hō p̄-
 mo iunior fuit: ⁊ ecce iam in fine seculi ē in
 senecta pingui: qm̄ d̄ illa dictū est: Adhuc
 multiplicabit̄ in senecta pingui: multipli-
 cata est sup̄ oēs gentes: ⁊ ipsius vox est at-
 tendētis: quasi vnus hoīs primā etatē su-
 am: ⁊ istā nouissimā respiciēt̄ p̄ omnia: qz
 oēs etates notas habet p̄ scripturas: ⁊ a t̄
 exultās ⁊ monēs: Junior fui primis t̄pib⁹ se-
 culi: ⁊ ecce senex sū: etiā nouissimistēpori-
 bus seculi: ⁊ nūq̄s vidi iustū derelictū: nec
 semen eius q̄rēs panē. Agnouim⁹ hoīem
 iuniorē et senem: ⁊ tanq̄ ap̄to tecto pueni-
 mus ad christū. Sed quis est iust⁹: qui nō
 est visus derelictus: nec semen eius q̄rens

panē: Si intelligis panē: intelligis illum.
 Panis est enī verbū dei: qd̄ nunq̄s ab ore
 iusti discedit. Nā ⁊ in capite suo iustus iste
 tēptatus: hoc respōdit. Quē enī ip̄i dño di-
 abolus ait esuriētī: ⁊ famē patiētī: B̄ic la-
 pidibus istis vt panes fiāt: r̄ndit: Nō i so-
 lo pane viuūt homo: sed i omni verbo dei.
 Be inde fratres mei attendite: qm̄ faciet iu-
 stus voluntatē dei: Semp̄ enim facit: ⁊ se-
 cundū volūtātē ei⁹ viuūt. Volūtās dei de
 corde ei⁹ nō recedit: quia volūtās dei: ipsa
 est lex dei. Et quid dictū est de tali: Et i le-
 ge eius meditabitur die ac nocte. Panes
 istum manducas vna hora ⁊ dimittis: pa-
 nes illū verbi die ac nocte. Quādo enī au-
 dis: aut qm̄ legis: manducas: qm̄ inde cogi-
 tas: ruminas: vt sis aīal mūdū: nō imūdū:
 Quod significat etiā sapiētia p̄ salomonē
 dicens: Thesaurus desiderabilis requie-
 scit in ore sapientis: vir autē stultus glutit
 illū. Quid enī glutit: Ut non in illo appa-
 reat quod vorauit: oblitus est quod audi-
 uit. Qui autem non est oblitus: cogitat: et
 cogitando ruminat: ruminando delectat.
 Unde dicit: Cogitatio sancta fruabit te.
 Et ecce si seruat te in ruminacione panis
 huus sancta cogitatio: nunq̄s vidisti iustū
 derelictū: nec semen eius querens panes.
Lota die miseretur ⁊ feneratur.
 Feneratur quidē latine dicitur: et qui dat
 mutuum: et qui accipit. Planius hoc autē
 dicitur: si dicamus fenerat. Quid ad nos:
 quid grāmatici velint: Adelius in barba-
 rismo nostro vos intelligit: q̄s in nostra di-
 scritudine vos deserti eritis. Ergo iustus
 iste tota die miseret: ⁊ fenerat: S̄z nō gau-
 deant feneratores. Inuenimus enim quē-
 dam feneratores: sicut inuenimus quen-
 dam panem. vt vbiq̄ ap̄erto tecto perue-
 niamus ad christum. Nolo sitis fenerato-
 res: et ideo nolo: quia deus non vult. Nā
 si ego nolo: ⁊ deus vult: agite. Si autē de⁹
 non vult: etiam si ego vellē: malo suo age-
 ret qui ageret. Unde apparet deum hoc
 nolle: B̄ictum est alio loco: Qui pecuniā
 suam non dedit ad vsuram. Et q̄s detesta-
 bile sit: ⁊ q̄s odiosum: q̄s execrandum: pu-
 to quia et ipsi feneratores nouerūt. Rur-
 sus autez ego ipse: immo deus noster: qui
 te phibz eē feneratōrē: iubet te eē fenerato-
 rē. Et dicit tibi: fenera deo. Si fenerās ho-
 mi: hēs spez: Et si feneras deo: spez nō ha-
 beb. Si fenerauer̄ hoī: id ē mutūā pecuniā
 tuaz dederis: a quo aliqd̄ plus: q̄s dedisti

expectes accipere: nō pecuniā solā: sed ali-
quid plus q̄ dedisti: siue illud triticū sit: si-
ue vinū: siue oleum: siue quodlibet aliud:
si plus q̄ dedisti expectas accipere fenera-
tor es: et hoc improbādus nō laudādus.
Quid ergo inquis facio: vt sim vtilis fe-
nerator: Attēde q̄d facit fenerator. Adm̄
vult dare: certe et pl̄ accipe. Hoc fac et tu:
da modica: accipe magna. Et de q̄ late
crescat fenus tuū. Ba t̄palia: accipe eter-
na: da terrā accipe celū. Et cui dabo forte
dicis: Ip̄e dñs p̄cedit quē feneres: qui ti-
bi iubebat ne fenerator sis. Audi scriptu-
rā: quō feneres dñm. Fenerat inquit dñm
qui miseret paupis. Nō em̄ eget a te dñs:
sed habes aliū qui a te eget. Illi porrigi-
t: ille accipit. Nō em̄ habet paup: q̄d tibi re-
tribuat: et tñ ip̄e vult retribuere: et nō iueit
q̄d: sola i illo remanet beniuolētia orādī p̄
te. Cū aut̄ paup orat p̄ te: tanq̄ deo dicit:
Bñe mutuū accipi: fidedic me: Proin-
de et si nō tenes paupē redditorē: si idoneū
tenes fideiussorē. Ecce deus tibi de sc̄ptu-
ra sua dicit: da secur̄ esto: ego reddā. Quō
solēt dicere fideiussorē: Quid dicā: Ego
reddo: ego accipio: mihi das. Putam̄ ne
et hoc dicit de⁹: ego accipio: mihi das. Pla-
ne si deus xp̄s q̄d non dubitat: ip̄e dixit:
Esuriui et dedisti mihi māducare: Et cū il-
li dicerēt: Quā te vidim⁹ te esurientem: vt
ostēderet se paupū fideiussorē: oīm mēbro-
rū suorū sponzorē: q̄ ille caput: illi mēbra:
Et cū accipiūt mēbra: caput accipit: cū vni
inquit: ex his minimis meis fecisti: mihi fe-
cisti. Eya auare fenerator: vide q̄d dedi-
sti: vide q̄d acceptur⁹ es. Si dedisses pau-
cam pecuniā: et ille cui dederas p̄ pua pe-
cunia tua: daret tibi magnā villā incōpa-
biliter amplius valentē: q̄ tu pecuniaz de-
deras: quātas gratias ageres: quāta leti-
cia tollerēt: Audi quā possidēz det quē
fenerasti: Venite bñdicti patris mei p̄cipi-
te. Quid: Qd̄ dedistis: Absit. Terrena de-
distis q̄ si nō dedisset in terra putrescerēt.
Quid em̄ inde factur⁹ eēs si nō dedisset:
Qd̄ piturū erat in terra: seruatū est i celo.
Ergo qd̄ seruatū est: hoc accepturi sumus:
Seruatū est meritū: fact⁹ est thesaur⁹ tuus
meritū tuū. Nā vide quid sis accepturus.
P̄cipite regnū qd̄ vobis paratum ē ab
initio mūdi. Cōtra: illi qui fenerare nolue-
rūt: quid audiēt: Ite i ignē eternū qui pa-
ratus est a diabolo et angelis ei⁹. Et quid
vocat̄ regnū qd̄ accipim⁹: Attēdite seq̄n-

tia. Isti ibūt in cōbustionē eternā: iusti au-
tē i vitā eternā. Ad hoc ambite: h̄ emite:
ad hoc fenerate: habetis ch̄istū in celo se-
dentē: in terra petentē: inuenim⁹ quō fene-
ret. Iust⁹ tota die miseretur et fenerat. Et
semen eius in benedictiōe erit. Et
hic nō occurrat carnalis cogitatio. Et
videmus multos filios iustorū fame mouentes:
quō ergo semē ei⁹ in bñdictiōe erit: Semē
eius reliquie ei⁹: vñd̄ hic seminat: et postea
metet. Nāq̄ ap̄ls dicit: Bonū aut̄ faciētes
nō deficiam⁹: t̄p̄e em̄ suo metem⁹ infatiga-
biles. Itaq̄ dū t̄p̄s habemus ait: opeimur
bonū ad oēs. Hoc est semen tuuz: qd̄ erit
in benedictione. Terre cōmittis: et t̄to am-
plius colligis: ch̄isto cōmittis et p̄des: U-
de ip̄m semen expressius noiātū ab Ap̄lo
cū d̄ elemosynis diceret: h̄ em̄ ait: Qui p̄-
ce semiat: p̄ce et metet: et q̄ semiat i bñdicti-
one d̄ bñdictiōib⁹ et metet: si laboras forte
cū semias: et doles cū miserer: q̄ miser⁹
vides. Meli⁹ em̄ aliq̄n nō habebim⁹ qui-
bus ista dem⁹. Cū oēs incorruptiōe cōmu-
tabunt: nullus esuriet cui porrigas panē:
nlls sitiet cui des potū. Null⁹ nud⁹ erit quē
vestias: nlls pegrin⁹ quem suscipias. Hic
autē inf̄ crūnas: tēptationes: dolores: ge-
mit⁹ mittim⁹ semē. Sed respice ad psalmū
aliū: eūtes ibāt et flebāt mittētes semīa sua.
Attēde q̄ semē ei⁹ in bñdictione erit. Ve-
niētes aut̄ venient cū exultatiōe: portates
manipulos suos. Et ergo quid sequit̄: et
noli esse piger. Declina a malo et fac
bonū. Noli tibi putare sufficere si nō ex-
polias vestitū. Nō expoliādo em̄ vestitus
declinasti a malo: sed noli arefcere et steril-
esse: sic noli spoliare vestitū: vt vestias nu-
dū. Hoc est em̄ declinare a malo et facere
bonū. Et qd̄ inde habebō: dicitur es. Itaq̄
tibi cōmēdauit ille quē feras: quid tibi
dabit: Vitā et nā dabit tibi: da illi secur̄.
Audi et id qd̄ sequit̄. Declina a malo et fac
bonū. Et inhabita in seculū seculo-
rum. Et noli putare cuz das qd̄ nemo te
videat: aut q̄ deserit te de⁹: qñ forte dede-
ris pauperi: et p̄secutū fuerit aliq̄s dānuz:
aut aliqua tristitia rei amisse: et dicas tibi:
qd̄ p̄fuit bona me fecisse opa: Puto non
amat de⁹ hoies qui benefaciūt. Unde ista
vestra sit murmuratio: vñ iste strepit⁹: nlls
quā abundant iste voces: Unusq̄sq̄ mō
cognoscit has voces: aut in ore suo: aut
in ore vicini sui: aut in ore amici sui. Be-
at̄ illas deus: et extirpet spinas de agro

Alia fra.
i illius.

Alia fra.
i seculi.

suo: plantet frugē bonā: et arborē fructife-
 ram. Quid enī tristat es o homo: quod de-
 disti paupi: et alia perdidisti: Nōne videt quod
 perdidisti quod nō dedisti: Quare nō respicis
 ad deū tuū: Ubi est fides: Quare sic dor-
 mit: Excita illā in corde tuo. Attēde quid
 tibi dixerit ipse dñs: quā te ad huiusmōdi bo-
 na opa exhortabat: Facite vobis sacculos
 nō veterascētes: thesaurū nō deficientē in
 celis: quo fur nō accedit. Hoc ergo cōme-
 mora quā plangis in dāno. Quid ploras
 stulte pravi cordis: aut non sani cordis?
 Quare perdidisti: nisi quod mihi nō cōmoda-
 sti: Quare perdidisti: Quis tibi abstulit: Re-
 spōdebis fur: Nōne hoc te premonuerat
 ne ibi poneret quo fur possit accedere. Si
 ergo dolet qui perdidit: hoc doleat quod nō ibi
 posuit vñ pure nō potuit. **Qm̄ domi-
 nus amat iudiciū et non derelin-
 quet sanctos suos.** Quā patiunt labo-
 res sancti: nolite putare quod nō iudicat de-
 us: aut puerse iudicat. Qui te mohet vt iuste
 iudices: ipse puerse iudicaturus est: Amat
 ille iudiciū: et nō derelinquet sc̄tōs suos: S-
 quō: Sic abscondita est apud illū vita sc̄tōz:
 vt qui mō laborāt in terra: quā tpe hyemis
 arbores nō hntes fructū et folia: illo appa-
 rente tāq̄ nouo sole exorto: illud quod in ra-
 dice viuebat: in fructib⁹ appareat. Amat
 ergo ille iudiciū: et non derelinquet sc̄tōs
 suos: sed laborat sc̄tūs in fame: nō illū de-
 relinquet deus. flagellat oēm filiū quē reci-
 pit. Cōtemnis illū quā flagellat: expauescit
 quā dicit. Unde enī flagellat: Pressurā tē-
 poralibus. Quā dicitur: Quā audiet: veni-
 te benedicti patris mei: percipite regnū quod
 vobis paratū est ab initio mūdi. Noli er-
 go piger esse flagellari: vt sis inter eos qui
 merent recipi. Ipsq̄ adeo ille amat iudici-
 um: et nō derelinquet sc̄tōs suos: quos fla-
 gellat ad tps. Et quā flagellat omnē filiū
 quē recipit: nec vnico peccat in quo deli-
 ctū nō inuenit. Quā dñs amat iudiciū: et
 nō derelinquet sanctos suos. Quia ergo
 nō derelinquet eos: forte hoc eis dabit quod
 hic amat: multos annos viuere: senescere.
 Nō attendis quod si senectutē optas venire:
 hāc optas: de quā cū venerit conq̄raris. Nō
 tibi ergo dicat aīa: vel mala vel infirma vel
 paruula: quod verū est: dñs amat iudiciū et
 nō derelinquet sc̄tōs suos. Reuera nō de-
 relinq̄t: vt tres pueros ī camino laudātes
 nō eos tetigit ignis. Nūquid sancti ei⁹ ma-
 chabei nō erāt: qui in ignib⁹ defecerūt car-

ne: nō fide: Sed hoc inq̄t maiorē questio-
 nem habet: quod cū fide illi nō defecerūt: ille
 illos dereliquerit. Audi quod sequit. **In
 eternū p̄seruabunt:** Tu paucos an-
 nos eis optabas: quod eis si daret dñs: non
 dereliqueret sc̄tōs suos. Elisibiliter nō de-
 reliquit tres pueros: occulte nō dereliquit
 machabeos. Illis enī dedit vitā t̄palem
 ad pfundēdos infideles: illos autē occulte
 coronauit ad iudicādā impietate p̄secuto-
 ris. Nec illos tñ: nec illos dereliquit: quod nō
 derelinquet sanctos suos. Et nihil magnū
 acceperunt tres pueri: si nō in eternum cō-
 seruarentur. In eternum conseruabuntur.
**Iniusti autē punientur: et semen
 impioz peribit.** Quō semē illius in be-
 nedictōe erit: sic semen impioz p̄ibit: Se-
 men enī impioz opa impioz. Nā inueni-
 m⁹ rursus filiū impij florē in seclō: et aliq̄
 fieri iustū: et florere in xp̄o. Unde ergo quō
 accipias: vt tectū aperias: et ad xp̄m pue-
 nias. Noli carnaliter: nā decipis: sed se-
 mē impioz oīa opa impioz p̄ibit: fructū nō
 habebit: Ad tps enī aliquid valēt: postea
 q̄rent et nō inueniēt quod opati sūt. Nā p̄dētūz
 quod opa sūt vox erit illa: Quid nob̄ p̄fuit
 supbia: aut quid diuitiaz iactatio cōtulit
 nobis: Transierūt omnia illa tāq̄ ymbra.
**Ergo semen impioz p̄ibit. Iusti he-
 reditate possidebūt terras.** Rursus
 auaricia nō surrepat: nec tibi aliquā villā
 magnā pmittat: nec quod hic iuberis cōtem-
 nere: ibi speres. Terra est quedā illa viuō-
 rū: regnū sanctoz. Unde dicit: Spes mea
 es tu: portio mea in terra viuoz. Nam et si
 vita tua illa est: intellige qualē terrā acce-
 pturus sis. Illa est terra viuētūz: hec est
 autē terra morientūz: receptura mortuos
 quos nutriuit viuos. Qualis ergo illa ter-
 ra: talis et ip̄a vita. Si eterna vita: eterna
 fra. Et quō eterna terra: **Et inhabita-
 bunt in sc̄m sc̄li sup eā.** Alia ḡ terra erit
 vbi inhabitabim⁹ in seculū seculi. Nam de
 ista dictum est: Celum et terra transibunt.
**Os iusti meditabitur sapienti-
 am.** Ecce est ille panis: videte quō libenter
 manducet iustus iste: quomodo verset in
 ore suo sapientia. **Et lingua eius lo-
 quetur iudiciū.** Lex dei eius ī
 corde ipsius: Ne forte putares cum in
 ore habere quod in corde nō habet: ne for-
 te cōputares eū cū illis de quib⁹ dictū est:
 Popul⁹ hic labijs me honorat: cor autē
 eoz longe ē a me: Et lingua eius loquetur iu-

Alia lra. t quia.

Alia lra. t autē heredita bunt.

dicū: lex dei ei⁹ in corde ipsi⁹. Et quid illi
p̄dest: Et nō supplantabunt gres-
sus eius. Liberat a laqueo verbū dei in
corde. liberat a via praua verbum dei in
corde: liberat a lapsu v̄bū dei in corde. Te
cū ē cui⁹ verbū a te nō recedit. Corde autē
qd̄ mali patit̄ quē custodit deus: Custodē
ponis in vinea: et cōtra fures securus es: et
pōt dormire custos ille: et ipse cadere: et fu-
rē admittere. Nō autē dormit neq̄ dormi-
tabit qui custodit israel. Lex dei eius i cor-
de ipsius: et nō supplantabunt gressus ei⁹.
Tuat ergo secur⁹: et inter malos viuat se-
curus: et inter impios viuat secur⁹. Quid
enim iusto mali pōt impius facere: Ecce
vide quid seq̄t. **Cōsiderat peccator
iustū: et querit mortificare eū.** Bicit
enī qd̄ in libro sapientie dicere p̄dictū est:
Grauis ē nobis etiā ad videndū: qm̄ dis-
similis est alijs vita ipsi⁹. Querit ergo mor-
tificare: quē dñs custodit: qui cū illo habi-
tat: qui d ore ipsi⁹: qui d corde nō recedit.
Dimittit eū: Ubi est qd̄ supius dictū est: et
nō relinquet sc̄tōs suos: Ergo considerat
peccator iustus et querit mortificare eum.

**Dñs autē nō derelinquet eum in
manib⁹ eius:** Quare ergo dereliquit mar-
tyres in manib⁹ impiorū: Quare fecerūt il-
lis quecūq̄ voluerūt: Alios gladio p̄cus-
serunt: alios crucifixerūt: alios bestijs tra-
diderūt: alios ignibus cremauerūt: alios i
catena ducentes: tabe diuturna p̄fecerūt.
Certe nō derelinquet dñs sc̄tōs suos: Bo-
minus autē nō derelinquet eū in manibus
eius. **Postremo ipm̄ filiū suū:** quare dimi-
sit in manib⁹ uideorū: Et hic tectū apertū: si
vis omni interiore mēbro cōstringi: pueni
ad dñm: audi quid dicat alia sc̄ptura: do-
minū p̄uidēs passurū ab impijs. Quid
ait: Terra tradita est i manib⁹ impij: Quid
est terra tradita est in manus impij: Caro
tradita est in man⁹ p̄sequentū. Nō ibi autē
dimisit iustū suū deus: de carne capta edu-
cit aiām inuictā. **Dimitteret deus iustum
suū in manib⁹ impij:** si illū fecisset p̄sentire
impio. **Cōtra qd̄ malū orat i alio psalmo
et dic:** Ne tradas me dñe a desiderio meo
p̄tōri. **Op⁹ est vt a desiderio tuo nō tra-
daris peccatori:** ne cū desideras vitā pre-
sentem: irruas in illā: et p̄das eternā. **A q̄
desiderio nō debet tradi peccatori.** Ab il-
lo de quo itē dicit: Et diē hoīs nō occupi-
ui: tu scis. **Qui em̄ desiderat et cōcupiscit
diē hoīs:** qm̄ illi mutat⁹ fuerit aduersarius:

qd̄ tollat illi diē humanū: qz occidit eū: et
p̄dit hāc vitā: q̄ nō sperat aliā vitā deficit:
et p̄sentit inimico. **Qui autē audit dñm di-
cētē: Noli timere eos q̄ corp⁹ occidūt:** ani-
mā autē nō possūt occide: et si tradat terra i
man⁹ impij: capta terra sp̄s euadit: sp̄i-
ritu euadete et terra resurget. Spiritus mu-
tabit ad dñm: terra mutabit in celū. Non
enī aliqd̄ de ip̄a terra perit q̄ ad tps̄ tradit
i man⁹ impij: Capilli capit⁹ vestri nūerati
sūt. Ergo securitas: sed si int⁹ sit deus. Si
autē expellat diabol⁹: admittit deus. **Dñs
autē nō derelinquet eū in manib⁹ ei⁹.** **Nec
damnabit eū cuz iudicabitur illi.**
Habēt aliqua exēplaria: Et cuz iudicabit
eū: iudicabit illi. Illi autē dictū est: cū iudi-
ciū sit de illo. **Possum⁹ em̄ sic loqui vt di-
cam⁹ hoī:** Iudica mihi: id est audi cāz me-
am. Cū ergo cepit audire cām iusti sui
deus: qm̄ optet oēs exhiberi añ tribunal
christi et stare: vt illic recipiat vnusq̄q̄ que
p̄ corp⁹ gessit: siue bonū: siue malum: Qñ
ergo ventū fuerit ad illud iudiciū: nō eum
dānabit: et si ad tps̄ videat dānari ab hoīe
Et si dixit sn̄iam p̄cōsul in Ciprianū: alia
est illa terrena: aliud tribunal celoz. Ab i-
feriore accepit sn̄iam: a superiore coronam.
Nec dānabit eū cū iudicabit illi. Sed qñ
erit: **Noli mō putare: tps̄ laboris est: tps̄
seminis est: tps̄ frigoris est.** Et si iter vētos
et si inf pluuias: semina: noli eē piger. **Estas
veniet que te letificet: in qua te gaude-
as seminasse.** **Quid ḡ facio modo?** **Ex-
pecta dñm:** Et cum expecto quid ago?
Et custodi⁹ vias eius: Et si custodiero
quid accipio: **Et exaltabit te vt here-
ditate⁹ possideas terrā.** Quā terrā?
Iterū ne aliqua villa occurrat aīo: illa de
qua dicitur: **Venite benedicti patr⁹ mei:
p̄cipite regnū: qd̄ vob̄ patum est ab initio
mūdi.** Quid d̄ illis q̄ nos angustiauerūt:
inf̄ q̄s genuim⁹: qz scādala tolerauim⁹: p̄
quib⁹ seuiētib⁹ frustra orauim⁹: qd̄ de illis
erit: **Seq̄t.** **Cū pereūt p̄tōres vide-
bis.** Et cū de p̄rio videbis: tu eris ad de-
xterā: illi ad sinistrā. **Hoc at̄ ad fidei oculos
p̄tinet.** Quos fidei oculos qui nō habent
delectāt felicitatē impiorū: et putant se sine
causa esse iustos: quia vidēt hic florere im-
pios. **Qui autē habet oculum illum fidei
quid dicit?** **Vidi impiū superalta-
ri: et eleuari super cedros libani.**
**Et puta qz superexaltat⁹ est: vuta or̄ eleua-
tus est:** Quid sequitur? **Et trāsiui et**

Alia lra.
t̄ viam.

Alia lra.
t̄ copias.

Alia lra.
t̄ perierint.

Alia lra.
t̄ superexaltatū
elauatum.

ecce non erat: et quesivi eum et non est inuentus locus eius. Quare non erat: et non est inuentus locus eius? Quia transisti. Si adhuc carnaliter cogitas: et ista frena felicitas vera felicitas tibi videtur: non dū transisti: Aut equalis illi es: aut infra es. Profice et transi: et cum proficiedo transieris: attēdis eum fide. Tu des nouissima ipsi: et dices tibi: ecce non est iste qui sic tumuerat: quod si transires iuxta fumum. **Nā** et hoc dictum est in isto psalmo superius: Deficientes velut fumus deficient. Erigit in altum fumus: et in globum tumidum progreditur: quanto magis attollitur: tanto amplius intumescit. Sed cum transieris attēde post te. post te enim fumus: si est ante te deus. Noli posteriora ex desiderio attēdere: sic attēdit vxor Loth: et remansit in via: sed respice ex despectu: et videbis impiū nusquam esse: et quies loci eius. Quis est locus eius? Quod habet potestatem: habet diuitias: habet quēdam ordinem suū in rebus humanis: ut multa ei obsequantur: ut iubeat et audiat. Iste locus non erit: sed transi: ut tu possis dicere: transiui: et ecce non erat. Quid est transiui? Profeci: pueni ad spiritualia: intraui in sanctuarium dei: ut intenderem in nouissima. Et ecce non erat: et quesivi eum: et non est inuentus locus eius. **Custodi innocentiam:** Tene quomodo cum auarus es: facellum tenebas. Quod tenebas facellum: ne tibi extorqueat a fure: sic custodi innocentiam: ne tibi extorqueat a diabolo. Sit illa certum patrimonium tuum: de quo sunt diuites et pauperes. **Custodi innocentiam.** Quid tibi prodest lucrum auri: et dānum innocentie? **Custodi innocentiam. Et vide directionem.** Habeto oculos directos: ut videas directionem: non prauos quibus malos vides et distortos: ut distortus tibi: et prauus videatur deus: quia fauet impijs: et persequitur fideles. **Nō vides quibus tortum videas:** corripe oculos tuos: et vide directionem. Quā directionem? **Noli ad pēnitentiam attēde.** Et quod videbis? **Quia sunt reliquie homini pacifico:** Quid est sunt reliquie? Cum mortuus fueris: non eris mortuus: hoc est sunt reliquie. Erit illi aliquid et post hanc vitam: hoc est illud semē quod in benedictione erit. **Uñ dñs:** Qui credit in me inquit licet moriatur: viuet. **Quia sunt reliquie homini pacifico.** **Iniusti autē disperunt in idipsum:** Quid est in idipsum? In sempiternum: vel oēs simul in vnum. **Reliquie impiorum iteribunt:** Sūt autē reliquie homini pacifico. Ergo quod non sūt pacifica: impij sunt. **Beati enim pacifici:** quia ipsi filij dei vocabuntur. **Salus autē iustorum a do**

mino: et protector eorum est in tempore tribulationis. Et adiuuabit eos dominus et teruet eos: et erimet eos a peccatoribus. Tolerent ergo modo peccatores iusti: tolerent frumenta zizania: toleret triticum paleam: quia veniet tempus separationis: et erimet semē bonum: ab eo quod igni consumetur. Illud in horreum mitte. illud autem in eternam consumptionem: quia ideo simul fuerunt: primo iustus et iniustus: ut ille supplantaret: ille probaret: postea autem ille dānaret ille coronaret. **Deo gratias fratres:** reddidimus debitum in nomine christi: sed nos caritas debitorum semper tenet. Illa enim vna est: quod et si quotidie reddidit semper debet. **Multa diximus aduersus donatistas:** multa vobis recitauimus: multas chartas: multa per canonem scripturarum illis cogentibus. **Nā** et si reprehēderent nos hec quod vobis talia legimus: nos reprehēdamur cum vos instruamus. **Possumus enim eis et in hac parte sic respondere:** factus sum insipiens: vos me coegistis. **Tamen fratres animi omnia custodite hereditatem nostram:** de qua securi sumus: in testamento patris nostri esse: non in aliqua charta friuola alicuius hominis: sed in testamento patris nostri: inde securi sumus: quia qui fecit testamentum viuunt eternum. **Qui fecit testamentum heredi suo: ipse iudicabit de testamento suo.** In rebus humanis alius est testator: alius iudex: sed tamen qui tenet testamentum: vincet apud iudicem alterius: non apud alterum iudicem mortuum. **Quia ergo secura est nostra victoria:** cum ille iudicabit: qui testatus est. **Et si enim mortuus est christus ad tempus: sed iam viuunt in eternum.** Loquamur ergo aduersus nos quicquid voluit: nos diligamus illos: et nolentes. **Novimus enim fratres: novimus linguas eorum.** **Propter quod eis non irascimur:** patienter ferte nobiscum. **Uident enim in causa se nihil habere: et linguas peruertunt in nos: et incipiunt de nobis dicere: mala multa que sciunt: multa que nesciunt: que sciunt: preterita nostra sunt.** **Fuimus enim aliqui sicut dicit Apollus: stulti et increduli: et ad omne opus bonum reprobi: in errore peruerso desipientes: et insaniētes fuimus: non negamus.** **Et quantum preteritum nostrum non negamus:** tantomagis deum qui nobis ignouit laudamus. **Quid ergo heretice: dimittis causas et is ad homines?** **Quid enim ego sum? Quid sum?** **Nūquid catholica ego sum? Nūquid hereditas christi diffusa per gentes ego sum?** **Sufficit mihi uti ea sum.** **Utuperas mala mea preterita: quid magnum facis? Seuerior sum**

Alia lra.
† liberabit.
† eruct.

Alia lra.
† equitate.

Alia lra.
† dicitur.

ego in malo meo q̄ tu: qđ tu vitupasti: ego dānaui. Utinā velles imitari: vt error tu fieret aliqñ p̄terit⁹. Ista sūt mala p̄terita q̄ nouerūt: maxie ī ista ciuitate. Hic enī male vixim⁹ qđ ego p̄fitebor: z q̄ntuz gaudeo de gr̄a dei: tñ de meis p̄terit⁹ timeo. Quid dicā: Boleo. Bolerē si adhuc sic eēm. Sz qđ dicā: Gaudeo. Nec h̄ possum dicere. Utinā enī nūq̄ fuissem: qđ qđ tñ fui in nomine christi p̄teritū est. Quod aut̄ mō rephēdūt nō norūt. Sūt adhuc que in me rephēdāt: sed tā multū est ad illos vt h̄ no uerint. Adulta enī ago in cogitationibus meis: pugnās aduersus malas suggestiones meas: z habēs cōflictionē diuturnā: z ppe p̄tinuā vim cū tēptationib⁹ inimici subuertere me volētis. Nemo apud deum in infirmitate mea: z nouit quid pturit cor meū: ille q̄ nouit p̄tū meū. Adibi aut̄ minū est: vt a vobis dijudicer. aut ab hūano die: ait Ap̄ls: sed neq; ego meip̄m iudico. Adeli⁹ enī me ego noui q̄ illi: sed meli⁹ d̄ q̄ ego. Nō ergo vobis insultēt de nobis: nō. faciat x̄ps. Bicūt enī: z q̄ sūt: z vñ sūt: malos hic illos nouim⁹: vbi baptizati sunt: Si nos bñ nouerūt: sciūt: qz z nauigauim⁹ aliqñ: sciūt qz z pegrinati sum⁹: sciūt qz alij iuimus z alij redim⁹. Nō hic baptizati sumus: sed vbi baptizati sum⁹: ecclia est nota vniuerso orbi terrarū: z mlti fr̄s nostri sūt: qui z nouerūt qz baptizati sum⁹: z nobi scum baptizati sūt. Facile est ergo hoc nosse: si qđ fratrū est inde sollicit⁹. Istis aut̄ satisfacturi sum⁹: z demonstraturi aliqđ de testimonio ecclie: cui nō cōmunicāt. Aderito nō nos norūt trans mare baptizatos in christo: qz z trās mare nō hñt christū. Ille enī christū z trās mare habz: qui z trās mare cōmunionē vniuersę ecclie tenet. Quomodo pōt cognoscē vbi sim ego baptizatus: cū cōmunio ip̄i⁹ vix trāsit mare. Cleritū amē fr̄s mei: qđ eis dicā: Suspiciamini qđ vultis de nobis. Si boni sum⁹ in ecclia christi: frumēta sum⁹: si mali sum⁹ in ecclia christi: palea sum⁹: tñ ab area non recedim⁹. Tu q̄ v̄to tēptatiōis foras volasti qđ es: Triticū nō tollet v̄tus ex area. Ex eo ergo vbi es: agnosco quid es: qui p̄ nos dicis tāta: Quicūq; qđ dicif̄ attēde: nō a q̄ dicif̄: sed pctōri inq̄t dic̄ dñs: vt qđ tu assumis testam̄tū meū p̄ os tuū: Bicāt ergo dñs peccatori. Forte est gen⁹ pctōz cui hoc recte dicat dñs: s̄ ī quolibet dicat h̄ dñs: ideo dicit: qz pctōri nō pdest qñ le

gem dei loq̄tur. Nūqđ z auditorib⁹ nō pdest: Utrūq; gen⁹ nos habem⁹ in ecclia: dñs dicēte: z bonoz z maloz. Boni enim cū p̄dicāt quid dicūt: Imitatores mei esto te: sicut z ego christi. Be nob qđ dicif̄: Sz forma estote fidelīū. Hoc nos esse elaboram⁹. Quid aut̄ sim⁹ ille nouerit: ad quē gemim⁹. Be malis tñ dictuz est aliud: Sup cathedrā moysi: sederūt scribe z pharisei: que dicūt facite: q̄ aut̄ faciūt facere nolite. Vides qz in cathedra moysi: cui successit cathedra christi: sedēt z mali: z tñ dicendo bona: nō obsūt auditorib⁹. Quare tu p̄p̄ malos ip̄am cathedrā dimisisti: Redi ad pacem: redi ad p̄cordiā: que te non offendit. Si bona loquor: z bona facio: imitare me. Si aut̄ nō facio qđ dico: habes p̄siliū dñi: que dico fac: Que aut̄ facio noli facere: tñ a cathedra catholica noli discedere. Ecce ī noīe x̄pi ituri sum⁹: z multa dicturi sunt. Quis finis: Lito p̄tēnite cām nr̄az. Nō illis dicatis: nisi frater ad rē respōde. Augustin⁹ ep̄s est ī ecclia catholica: sarcinam suā portat: rationē redditur⁹ est deo. In bonis eū noui: si malus est ipse nouit. Si bon⁹ est: nec sic spes mea est. Hoc ante oīa didici ī catholica: vt spes mea nō sit in hoīe. Aderito ergo vos hoīes rephēditis: qz spem vestraz in hoīem posuistis. Certe cū rephēderint nos: cōtēnite et vos. Nouim⁹ enī qualē locum habem⁹ in corde vestro: qz scim⁹ qualē locū habet̄ in corde nostro. Nolite p̄ nobis certare aduersus illos: quicquid de nobis dixerint: cito trāsite: ne laborantes causa defensionis nr̄e: dimittatis cām vestrā. Hoc enim agūt astute: nolentes z timentes vt de ipsa causa dicam⁹. Ingerūt nob q̄ nos auocēt vt cū intēdim⁹ purgare nos: sileamus ab ipsis cōuincendis. Nā p̄sus qui me dicit malū: dico z ego alia inuērabilia: cito aufer de medio: fini cām meā: de re age ecclesie. Lausam attēde: vbi sis vide. Veritas tibi vndelibet loquat̄: esuriens accipe: ne nūq; ad te pueniat panis: dñs semp qđ rephēdas in vasculo fastidiosus z calūniosus inquiris.

Explicit Tractatus de ps. XXXVI

Incipit Tractatus de ps. XXXVII

Prefatio.

Oportune ad id qđ cantauim⁹: iniquitātē meā ego pnūcio: z curaz gero p̄ pctō meo: respōdit hec mulier de lectione euāgelij. Iniquitates enī eius intuēs dñs.

canem appellavit dicens: Non est bonum p... nem filiorum mittere canibus. At illa que no... uerat iniquitatem suam pronuntiare: et curam gere... re pro peccato suo: non negavit quod veritas... dixit: sed misericordiam confessam postquam impetra... vit: curam gerens pro peccato suo. Nam et curari... petiverat filiam suam: fortassis in filia signifi... cans vitam suam. Psalmum ergo totum quantum... possumus: dum consideramus et tractamus... ad veritatem. Assit dominus cordibus nostris: ut... salubriter hic inveniamus voces nostras: et... quod invenierimus proferamus: nec difficulter... inveniendo: nec imperite proferendo.

Titulus eius est. Psalmus ipsi David in recordatione sabbati.

Querimus que nobis scripta sunt de sancto David propheta: ex cuius semine dominus noster Iesus christus secundum carnem: et inter bona que de illo nobis nota sunt per scripturas: non invenimus eum aliquam recordatum sabbati. Quid. n. ita recordaretur secundum illam observationem iudeorum qua observabant sabbatum: Quid ita recordaremur quod inter septem dies necessario veniebat? Observandum ergo erat: non sic recordandum. Non autem recordatur nisi quod in presentia non est positum (verbi gratia) In hac civitate recordatur carthagine ubi fuisti aliquando: et hoc die recordatur besternum die: vel portum: vel quolibet anteriorum: et aliquid factum tuum quod iam fecisti: aut ubi fuisti: vel cui rei interfuisti. Quid tibi vult ista recordatio sabbati fratres mei? Que anima sic recordatur sabbatum? Quod est hoc sabbatum? Cum gemitu enim recordatur. Et cum psalmus legeret audisset: et modo cum retexerimus audiet: quantum sit meror: quantum gemitus: quantum fletus: quantum miseria. Sed felix est: qui sic miser est. Et dominus in euangelio beatos appellavit quosdam lugentes. Et beatus si lugens: Unde beatus si miser: Immo miser esset: si lugens non esset. Talem ergo et hic accipiamus sabbatum recordantem: nescio quem lugentem: et tamen nos sinus ipse nescio quis. Est enim hic quidam dolens: gemens: lugens: recordans sabbatum. Sabbatum requies est. Sine dubio iste nescio quem in inquietudine erat: quod tamen cum gemitu requiem recordabatur. Ipse itaque inquietudinem quam patiebatur narrat et commendat deo: nescio quid gravius timeat quam erat ubi erat. Nam quia in malo est apte dicat: nec interprete opus est: nec suspitio: nec pietura: in quo malo sit: non dubitatur ex eius verbis: nec opus est ut queramus: sed ut quod dicit intelligamus: et nisi

si peius aliquid timeret: quam erat illud quod timebatur: non sic inciperet.

Expositio psalmi.

Domine ne in indignatione tua arguas me: neque in ira tua emendes me. Futurum est enim ut quidam in ira dei emendentur: et in indignatione arguantur. Et forte non omnes qui arguuntur emendabuntur: sed tamen futuri sunt in emendatione quidam salvi. Futurum est quidem quod emendatio nominata est: sic tamen quasi per ignem: futuri sunt quidam qui arguentur et non emendabuntur. Nam utique arguet eos quibus dicit: Esuriivi et non dedistis mihi manducare: sitiivi et non potastis me: et cetera que ibi persequens: quando inhumanitatem et sterilitatem increpat: dicens malis ad sinistram constitutis: quibus dicitur: Ite in ignem eternum qui paratus est diabolo et angelis eius. Nec iste grauiora formidans: excepta vita ista: in cuius malis plangit et gemit: rogat et dicit: Domine ne in indignatione tua arguas me. Non sum inter illos quibus dicitur: Ite in ignem eternum: qui paratus est diabolo et angelis eius. Neque in ira tua emendes me: ut in hac vita purges me: et tale me reddas: cui iam emendatorio igne non opus sit: propter illos qui salvi erunt: sic tamen quasi per ignem. Quare: nisi quod hic edificat super fundamentum ligna: fenestra: stipulam: Edificaret autem aurum: argentum: lapides preciosos: et de utroque igne securi essent: non solum de illo eterno: qui in eternum cruciaturus est impios: sed etiam de illo qui emendabit eos qui per ignem salvi erunt. Dicit enim: Ipse autem salvus erit: sic tamen quasi per ignem: Et quod dicit: salvus erit: ostendit ille ignis. Ita plane quis salvi per ignem: grauior tamen erit ille ignis: quam quod quid potest homo pati in hac vita. Et nostris quantum passim sunt mali: et presentia pati: tamen tanta passim sunt: quanta potuerunt pati et boni. Quid. n. quisque maleficus latro: adulter sceleratus. sacrilegus protulit legibus: quod non protulit martyr in confessione christi: Ista ergo que hic sunt mala: faciliora sunt: et tamen videte quem admodum ea homines ne patiatur quicquid iufferis faciunt: quanto melius faciunt quod iubet deus: ne illa grauiora patiatur. Quare autem petit iste ne in indignatione arguatur: neque in ira emendet? Tamen dices deo: quoniam iam ista que patior multa sunt: magna sunt: queso ut sufficiat: et incipit illa numerare satisfaciens deo: offerens illa que patitur: ne peiora patiatur. Quoniam sagitte tue infixae sunt mihi: et confirmasti super me

Alia lra. + furore tuo + corripas

Alia lra.
I facie.

manum tuā. Non est sanitas in carne mea a vultu ire tue: Jam hec dicebat que hic patiebatur: et tū hoc iam de ira dñi: qz de vindicta domini. Be qua vindicta: Quā excepit de Adā. Non em̄ in illum nō est vindicatus: aut frustra dixerat deus: morte morieris: aut aliquid patimur in ista vita: nisi ex illa morte quā meruimus p̄mo pctō. Eten̄ portam⁹ corpus mortale plenū temptationib⁹: plenū sollicitudinib⁹: obnoxium dolorib⁹ corporalib⁹: noxium indigētis: mutabile et languiduz cū sanū est: qz vtiqz nōdū plene sanū. Nā vñ dicebat: nō est sanitas in carne mea: nisi qz ista que hui⁹ vite dicit sanitas: bene intelligentibus et sabbatū recordantib⁹: non est vtiqz sanitas: Si nō māducaueris inq̄ etat fames. Ista fames naturalis quidam morib⁹ est: qz natura nobis facta ē pena ex vindicta. P̄mo homini qd̄ erat pena: natura nobis est. Cū dicit et Ap̄ls: fuim⁹ et nos natura filij ire sicut et ceteri. Natura filij ire: id ē portātes vindictā: Sz quare dicit: fuim⁹: Quia spe iam nō sum⁹: nā re adhuc sumus. Sz illud meli⁹ dicimus: qd̄ spe sum⁹: qz certi sumus de spe. Nō em̄ incerta est spes nostra: aut de illa dubitamus. Audi ip̄am gloriā in spe. In nobismetipsis inquit ingemiscim⁹ ad optionē: expectantes redēptionē corporis nr̄i. Quid em̄: Nōdū redemptus es o Paule: Nōdū p̄ te precii p̄solutū est: Nōne sanguis ille iam fusus est: Nōne ip̄m est precii omnium nostruz: Nōne ip̄m: Sz vide qd̄ ait: Spe em̄ salui facti sumus. Spes aut̄ q̄ videtur nō est spes. Quod em̄ videt q̄s qd̄ sperat: Si aut̄ qd̄ nō videm⁹ speram⁹: p̄ patientiā expectam⁹. Quid aut̄ expectat p̄ patientiam: Salutē. Cuius rei salutē: Ip̄ius corporis: qz hoc dixit redēptionē corporis nōitri: Si salutē corporis expectabat: si erat salus illa quā habebat. Esuries sitis interficit: si subuentū nō erit. Ad medicamentū em̄ famis est cib⁹: et medicamentū sitis est potus: et medicamentū fatigatiōis est somn⁹. Betrabe ista medicamēta: vide si nō interficiūt illa q̄ existūt. Si sepositis istis nō sūt morbi: est sanitas. Si aut̄ habes aliqd̄ qd̄ te possit interficere: nisi māducaueris: noli gloriari de sanitate: s̄ gemens expecta redēptionē corporis tui. Gaude te redēptū: s̄ nōdū re: spe secur⁹ esto. Eten̄ si nō genuerit in spe: nō puenies ad rē. Hoc ergo nō est sanitas. Ait: Nō est sanitas in carne

mea a vultu ire tue. Unde ergo sagitte infixæ: Ipsam penā: ip̄am vindictā: et forte dolores q̄s h̄ necesse ē pati: et animi et corporis: ip̄as dic̄ sagittas: Be his em̄ sagittis: et sanctus Job fec̄ cōmemorationē. Et cū esset in illis dolorib⁹: dixit sagittas dñi infixas sibi. Solemus tñ et verba dei sagittas accipere. Sz nunqd̄ ab his posset iste sic dolere se pcuti: Verba dei tanq̄ sagitte excitāt amorē nō dolorē. An qz et ip̄e amor nō potest esse sine dolore: Quicqd̄ em̄ amamus et nō habem⁹: necesse est vt doleam⁹. Nā ille amat et nō dolet: q̄ habet qd̄ amat. Qui autē amat vt dixi: et nōdū habet qd̄ amat necesse est vt i dolore gemat. Inde illa i p̄sona ecclesie sponsa christi: in cāticocāticorū: Quā vulnerata caritate ego sū. Vulneratā se dixit caritate. Amabat em̄ quiddā et nōdū tenebat: dolebat qz nōdū habebat. Ergo si dolebat vulnerata erat: sed h̄ vulnus ad veram sanitatē rapiebat. Qui hoc vulnere non fuerit vulneratus: ad veram sanitatē nō potest puenire. Nunquid ergo vulnerat⁹ semp̄ erit in vulnere: P̄sumus itaqz etiā sic sagittas infixas accipere: id ē verba tua infixæ cordi meo: et ex ip̄is v̄bis tuis factū vt recordarer sabbatū: et ipsa recordatio sabbati: et nōdū retentio facit me nōdū gaudere et agnoscere: nec sanitatē esse in ipsa carne: neqz dici debere: quia cōparo istā sanitatē illi sanitati quāz habeo in rege sempiterna: vbi corruptibile hoc induet icorruptionē: et mortale hoc induet immortalitātē: et video quia in illius sanitatē cōparatione ista sanitas morbus est. Non est pax ossibus meis a facie peccatorū meorū. Queri solet cui⁹ sit vox: et aliq̄ accipiūt christi: p̄pter qd̄ dā q̄ hic dicunt d̄ passiōe christi: ad q̄ paulopost veniem⁹: et agnoscem⁹ q̄ de passione christi dicunt. Sz nō est pax ossibus meis a facie pctōz meorū: quomō diceret qui nullū peccatū habebat: Coartat nos q̄ intelligēdi necessitas ad agnoscenduz tanq̄ plenū et totū christū: id est caput et corpus. Cū em̄ christus loquit: aliqn̄ ex p̄sona solius capitis loquit: qd̄ est ip̄e saluator: nat⁹ ex Maria virgine. aliqn̄ ex p̄sona corporis sui: qd̄ ē sancta ecclesia diffusa toto orbe terraz. Et nos in corpe ip̄ius sum⁹: si tñ fides nr̄a sincera sit in illo: et spes nostra certa: et caritas nostra accēsa. sum⁹ in corpe ip̄ius et mēbra ip̄ius: et inuenimus nos ibi loqui. Ap̄lo dicēte: Quā mēbra sum⁹ corporis ei⁹.

Et multū locū dicit h̄ Ap̄ls. Nā si dixerim⁹
 v̄ba nō esse christi: nō erunt ⁊ illa v̄ba chri-
 sti: **De⁹** meus de⁹ meus vt qd me dereliq-
 ſti: **Et** tibi em̄ habes: de⁹ meus de⁹ me⁹ vt
 qd me dereliqſti: lōge a salute mea v̄ba de-
 lictorū meorū. Quō hic habes a facie pec-
 catorū meorū: sic ⁊ tibi habes verba delic-
 torū meorū. **Et** si christus vtiq; sine pecca-
 to ⁊ sine delicto: incipim⁹ nō putare verba
 illa psalmi illi⁹ esse. **Et** valde durū ⁊ cōtra-
 riū est: vt ille psalmus nō ptineat ad chri-
 stū: vbi habemus tā apertā passionē eius:
 tanq; ex euāgelio recitet. **Ibi** em̄ habem⁹:
Diuiserūt sibi vestimēta mea: ⁊ sup vesti-
 mentū meū miserūt sortē. **Quid** qd ip̄e do-
 minus in cruce pendēs primū versū psal-
 mi ip̄ius ore suo ptulit ⁊ dixit: **Deus** me⁹
 deus me⁹ vt quid me dereliqſti: **Quid** vo-
 luit intelligi: nisi illū psalmū totū ad se pti-
 nere: qz caput ip̄ius ip̄e pnūciauit: **Ibi** au-
 tē sequit ⁊ dicit: **Verba** delictorū meorū:
 nō est dubiū qz vox christi est. **Unde** ergo
 pctā: nisi de corpe qd est ecclesia: **Quia** lo-
 quit corpus christi ⁊ caput. **Quare** tanq;
 vnus loquit: **Quia** erūt duo inquit in car-
 ne vna. **Sacramentū** hoc magnum est: ait
 Ap̄lus: **Ego** aut dico in christo ⁊ in eccle-
 sia. **Unde** etiā cū ip̄e loqueret i euāgelio:
 respondēs eis qui questionē intulerunt de
 vxore dimittenda: ait: **Nō** legistis qd scri-
 ptū est: qd de⁹ ab initio masculū ⁊ feminaz
 fecit eos: ⁊ relinquet homo patrē ⁊ matrē: ⁊
 adheret vxori sue: ⁊ erunt duo: in carne
 vna: **Igitur** iā nō duo: sed vna ē caro. **Si**
 ergo ip̄e dixit: iā nō duo sed vna est caro:
 quid mirū si vna caro vna lingua: eadem
 verba: tanq; vni⁹ carnis capitis ⁊ corporis:
Sic audiam⁹ tanq; vni⁹: s̄ tñ caput tanq;
 caput: ⁊ corp⁹ tāq; corp⁹. **Nō** diuidunt p
 sone: s̄ distiguit dignitas: qz caput saluat:
 saluat corpus: **Caput** exhibeat misericordiaz:
 corpus defleat miserā. **Caput** est ad pur-
 gāda pctā: corpus ad p̄fitenda pctā: vna
 tñ vox. **Ibi** n̄ scriptū ē: qñ dicat corp⁹: qñ
 caput: si nos in audiendo distigim⁹: ille
 aut tanq; vnus loquit. **Quare** em̄ nō di-
 cat: pctōz meorū: qui dixit: **Esuriui** ⁊ n̄ de-
 distis mihi māducare: sitiui ⁊ nō dedistis
 mihi potū: hospes fui: ⁊ nō recepistis me:
 infirm⁹ ⁊ in carcere: ⁊ nō visitastis me: **Cer-**
 te dñs nō fuit in carcere. **Quare** nō hoc di-
 ceret: cui cū dictū esset: qñ te vidim⁹ esurie-
 tē ⁊ sitientē: aut in carcere ⁊ nō ministraui
 mus tibi: rñdit sic: ⁊ ex p̄sona corporis sui in-

dicās se dixisse: cū vni ex minimis meis nō
 fecistis me: nec mihi fecistis: **Quare** nō di-
 cat a facie pctōz meorum: qd dixit Saulo:
 Saule saule: quid me psequeris: qui vtiq;
 in celo iā neminē psecutorē patiebat: **Sed**
 quō ibi caput loquebat p corpore: sic ⁊ h̄
 caput dicit corpus: cū capitis voces audi-
 tis: **Sz** neq; cū corporis voces audieritis: se-
 parel caput: qz iā nō duo s̄ vna caro. **Nō**
 est sanitas in carne mea a vultu ire tue: sed
 fortasse iuste tibi de⁹ iratus ē o Adā: o ge-
 nus hūanū: iniuste irat⁹ est deus: qz dixisti
 iā agnoscēs ip̄am penā tuā in corpe chri-
 sti p̄stitutus hō: nō est sanitas i carne mea
 a vultu ire tue: expone iusticiā ire dei: ne te
 excusare videaris illū accusare: sequere ⁊
 dicvñ ira dñi: nō est sanitas in carne mea:
 a vultu ire tue nō est pax ossib⁹ meis. **Re-**
 petuit id qd dixit: non est sanitas in carne
 mea: hoc est em̄: nō ē pax ossib⁹ meis. **Nō**
 aut repetiuit a vultu ire tue: s̄ cām dixit ire
 dei. **Nō** est pax inqt ossib⁹ meis a facie pec-
 catorū meorū. **Qm̄** iniquitates mee
 sustulerūt caput meū: sicut ⁊ fascis
 grauis grauate sunt sup me. **Et** hic
 causaz p̄misit ⁊ effectū sbiecit: quid vñ cō-
 tigerit dixit: iniquitates mee sustulest caput
 meū. **Nemo** em̄ supbus: nisi iniqu⁹ cui su-
 stollit caput: sursum tollit qd erigit caput ad-
 uersus deū. **Audistis** cū lectio legeret libri
 ecclesiastici: **In**itū supbie hoīs apostata-
 re a deo. **Ille** qd p̄or noluit audire p̄ceptū:
 sustulit iniquitas ip̄ius caput aduersus deū.
Et qz iniquitates sustulerūt caput ei⁹: qd illi
 fecit de⁹: **Sicut** fascis grauis grauate sunt
 sup me. **Leuitatis** est erigere caput: qñ ni-
 hil portat qd erigit caput. **Quia** ḡ leue ē qd
 p̄t erigi: accipit pondus vñ possit cōpri-
 mi. **Covertet** em̄ labor ei⁹ i caput ei⁹: ⁊ ini-
 qtas ei⁹ i verticē ei⁹ descendet: **Sicut** fascis
 grauis grauate sūt sup me. **Coputruerūt**
 ⁊ putruerūt liuores mei: **Iā** qd liuores
 h̄z: nō est sanus. **Adde** qz ip̄i liuores cōpu-
 truerūt ⁊ putruerūt. **Un̄** putruerūt: **Quia**
 cōputruerūt. **Iā** quō hoc explicet in vita
 hūana: qd nouit: **Habeat** aliq; sanū olfa-
 ctū aie: sentit quō puteat pctā. **Cui** putori
 pctōz p̄trarius erat odor ille: de quo dicit
 Ap̄ls: **Christi** bon⁹ odor sumus deo i om-
 ni loco his qd salui sunt. **Sz** vñ nisi de spe:
Un̄ nisi de recordatiōe sabbati: **Aliud**. n.
 plāgimus in hac vita: aliud p̄sumum⁹ i illa
 vita. **Qd** plāgit putet: qd p̄sumit flagrat.
Ergo nisi eēt ille tal odor qd nos inuitaret:

Alia lra.
 †supgreffe sūt.
 †onus graue.

Alia lra
 †putruerūt ⁊
 corrupte sūt
 cicatrices mee

nunquā sabbatū recordaremur. Sed qz habemus p spm ipm odorē: vt dicam⁹ sponso: Post odorē vngentorū tuoz currem⁹: auertim⁹ a putozib⁹ nostris olfactū: z cōuertētes nos ad ipm aliquātulum respiramus. Sed nisi ad nos oleant z mala nra: nūq̄ istis gemitib⁹ cōsitemur: Cōputruert z putruerūt liuores mei. **Uñ: A facie insipientie mee.** Unde dixit supius a facie peccatorū meoz: inde nūc a facie insipientie mee. **Aduersus afflict⁹ sum z curuat⁹ sum vsq; in finē.** Cū curuat⁹ est: Quia elat⁹ erat. Si fueris hūilis erigeris: si fuerit elat⁹ curuaberis: Nō enī deent deo pōdus vñ te curuet: Illud erit pōdus fascis pctōz tuozū: hoc replicabit in caput tuū z curuaberis. Quid ē aut curuari: Nō se posse erigere. Tale iuenit dñs mulierē p decē z octo annos curuaz: nō se poterat erigē: Tales sūt q̄ in terra cor hñt. At vō qz iuenit mulier illa dñm: z sanauit eā: habeat sursum cor. In q̄tū tñ curuat⁹ ad huc gemit. Curuat⁹ enī ille q̄ dicit: Corp⁹ enī qd corrupit aggrauat animā: z depmit terrena inhabitatio sensū multa cogitatē. In his gemat vt illud accipiat: recordet sabbatuz: vt ad sabbatū puenire mereat. Qd enī celebrāt iudei signū erat. Cur⁹ rei signū: Quā iste recordat⁹ q̄ dicit: Aduersus afflict⁹ sū z curuat⁹ sum vsq; in finē. Quid est vsq; in finē. Usq; in mortē. Tota die cōtristatus ambulabā. Tota die sine intermissione. Hoc dicit tota die: tota vita. Sz ex q̄ cognouit: Ex q̄ sabbatū recordari cepit. Qd diu enī recordatur qd nō dñi habet: nō vis vt p̄tristatus incedat: Tota die p̄tristatus ambulabā. **Qm̄ anima mea cōpleta ē illusiōib⁹ z nō ē sanitas in carne mea.** Ubi ē est totus hō: Anima z caro ē. Aīa cōpleta est illusiōib⁹: caro sanitatē nō habet: qd remanet vñ sit leticia: Nōne oportet vt cōtristetur: Tota die p̄tristat⁹ ambulabā. Tristitia nobis sit: donec z aīa nra exuat illusiōib⁹: et corp⁹ nostz induat sanitatē. Illa ē enī vā sanitas q̄ imortalitas. Que sūt aut illusiōnes aīe: si voluero dicē tps qñ sufficit: Lutus enī aīa ista nō patit: Breue est qd admoneo: quō aīa nra cōpleta ē illusiōibus. A facie iparū illusiōnū aliqñ vix orare p̄mittimur. De corporib⁹ cogitare nō nouimus: nisi imagines: z sepe irruūt q̄s nō q̄rimus: z volum⁹ ex hac i hac ire. z ab illa illā trāsire: z aliqñ vis redire ad id qd cogi-

tabas: z dimittere vsi cogitas: z aliud tibi occurrit. Uis recordari qd oblit⁹ eras z nō tibi venit in mentē: z venit pot⁹ aliud qd nolebas. Ubi erat qd oblit⁹ eras: Nā qre postea venit in mentē cū iā nō q̄reret: Luz aut quereret occurrerūt p illo innumerabilia q̄ nō q̄rebantur. **Rē dixi breuē fratres:** aspersi nescio qd vobis: quo accepto cetera volip̄si cogitātes inueniatis qd sit plangere illusiones aīe nostre. Accepit ḡ penā illusionis: amisit veritatē. Sicut enī pena est aīe illusio: sic p̄miuz anime veritas: Sz in his illusiōib⁹ p̄stituti cū essemus: venit ad nos vītas: z inuenit nos cooptos illusiōib⁹: suscepit carnē nostrā vel pot⁹ a nobis: id est a genere hūano. Aperuit oculos carnis: vt p fidē sanaret eos: quib⁹ veritatē fuerat mōstratur⁹: vt sanatos oculos veritas patefceret. Ipse enī ē veritas quā nobis p̄misit: cū caro ei⁹ videret: vt fides inchoaret: cuius p̄miū veritas esset. Nō enī se ipse ch̄st⁹ demōstrauit in terra: s̄ demōstrauit carnē suā. Nā si seipm demōstraret: videret illū iudei z cognosceret. Sz si cognouisset: nunquā dñm glorie crucifixissent: s̄ forte discipuli viderunt: qñ illi dicebant: **Qstēde nob̄ patrē z sufficit nob̄.** Et ille vt ab eis se nō visū mōstraret: **Abie:** Tāto tpe vobiscū sū z nō cognouistis me: **Philippe** q̄ videt me videt z patrē. Si ḡ ch̄stū videbāt: quō adhuc patrē querebāt: Si enī videret ch̄stū: viderent z patrē. Nondū itaq; ch̄stū videbāt: qui patrē sibi ostēdi cupiebāt. Audi qz nondū videbāt. In p̄mio illud promisit alio loco dicēs: Qui diligit me: mādata mea custodit: z qui diligit me diliget a patre meo: z ego diligā eū. Et tā q̄ diceret ei: qd illi dabis diligēs eū: z ostēdā inquit meipm illi. Si ḡ diligētibus euz s̄ in p̄mio p̄misit: qz ostēdit seipm illis: manifestū ē: qz illa visio veritatis talis nobis p̄mittit: q̄ visa iā non dicam⁹: īpleta ē aīa mea illusiōib⁹. **Infirmatus sum z hūiliat⁹ sum vsq; nimis:** Qui recordat⁹ altitudinē sabbatū: ipse videt quātū sit hūiliatus. Nā qui nō pōt cogitare q̄ sit illa quietis altitudo: nō videt vbi nūc sit. **Propterea alt⁹ psalmus dicit:** Ego dixi in extasi mea: proiectus sum a facie oculorū tuorū. Assumpta enī mēte vidit: nescio qd s̄ lime: z qd vidit nō dñi ibi totus erat: z quā dā si dici pōt: qñ coruscationē factā luminis eterni: vbi sensit nō se ibi esse qd potuit vteūq; intelligē. Quid vbi esset: z quēad-

Alia lra
† miser fact⁹.

Alia lra.
† ingrediebar.

Alia lra
† lumbi mei
repleti sunt.

Alia lra.
† afflicus.
† non habet.

modū malis hūanis ifirmatus z coartat⁹ esset: z ait: Ego dixi in extasi mea: plectus sum a facie oculorū tuorū. Tale est nescio quid qđ vidi in extasi: vt inde sentiā qđ longe sū qđ nōdū ibi sū. Jam ibi erat qui dixit: Assūptus sūz in tertiu celū: z ibi audiebat ineffabilia vba qđ nō hz hōi loqui. Sz reuocat⁹ est ad nos vt gemeret pus pficiendus in infirmitate: z sic postea idueret virtute: aiatus tū: qz vidit aliqd rerū illarū p dispē satione officij sui: adiecit dicēs: Audiui ineffabilia verba qđ nō licet hōi loq. Jā qđ opus est: vt a me aut a quocūqđ qđ nō hz hōi loqui: si illi nō licuit loq: cui licuit au dire: **Ps**langam⁹ tū z gemam⁹ in pfessione: agnoscamus vbi sumus: recordemur sabbatū: z patiēter expectemus qđ ille pmisit qđ nobis in seipso exemplū paciētie demonstrauit. **I**nfirmat⁹ sū z hūiliatus sum vsqz nimis. **R**ugiebam a gemitu cordis mei. **A**ttēditis plerūqz interpellare gemitū seruos dei: z querit cā: z nō apparet nisi gemit⁹ alicui⁹ serui dei: si tū ad aures hominis circa illū positi puenerit. Est em gemitus oculus qđ ab hoie nō audit: tū si tāta occupauerit cor cogitatio desiderij cuiusdā: vt voce clariore exprimat vuln⁹ interioris hois: querit causa: z dicit hō apđ semetipsū: forte illud est vñ gemit: z forte illud illi factū est. Quis pōt intelligere: nisi ille in cui⁹ oculis z aurib⁹ gemit: **P**ropterea rugiebā inquit a gemitu cordis mei: qz hoies si qñ audiūt gemitū hois: plerūqz gemitū carnis audiūt: gementē a gemitu cordis nō audiūt. Abstulit nescio qđ res hūius: rugiebat sed nō a gemitu cordis: ali⁹ qz abstulit filiu: alius quia vxorem: alius qz grādinata ē vinea: qz cuppa acuit: qz diripuit iumētū ipius nescio qđ: alius qz dānum aliqd passus ē: ali⁹ qz timet hoiem inimicū. **D**ēs isti a gemitu carnis rugiūt. **A** vō seruus dei qđ ex recordatione sabbati rugit vbi est regnū dei: qđ caro z sanguis nō possidebūt: rugiebat inqđ a gemitu cordis mei. **E**t qđ cognoscebat vñ rugiebat: **S**ubiecit. **E**t an te est oē desiderū meū: **N**ō em an hoies qđ cor videre nō possūt: s an te est oē desiderū meū. **S**it desiderū tuū an illū: z pñ qđ videt in occulto reddet tibi. **I**pm em desiderū tuū: oratio tua est: z si ptinuū desiderū ptinua oratio. **N**ō em frustra dixit **A**pl^s: **S**ine intermissione orātes. **N**unqd sine intermissione genuflectimus: corpus pfsternim⁹: aut man⁹ leua-

mus: vt dicat sine intermissione orate: **A**ut sicut dicim⁹ nos orare: s puto sine intermissione nō possum⁹ facere. **E**st alia iterior oratio sine infmissione: oratio qđ est desiderū. **Q**uicqd aliud agas: si desideras illud sabbatū nō intermittē orare. **S**i nō vis intermittere orare: noli inremittere desiderare. **C**ōtinuū desiderū tuū: ptinua vox tua ē. **T**acebis si amare destiteris: qz tacuerūt d qbus dictū ē: **Q**ñ abūdauit iniqtas: refrigescet caritas multorū. **F**rigus caritatis silentiū cordis ē: flagrātia caritatē clamor cordis: **S**i sp manet caritas semp clamas: si sp clamas sp desideras: si semp desideras requiē recordaris. **E**t rugit⁹ cordis tui an quē sit optet vt itelligas. **J**ā qñle desiderū debeat eē an oculos dei pñdera. **N**unqd vt moriatur inimic⁹ nñ qđ qñ iuste optant hoies: **N**ā aliqn oram⁹ qđ nō debem⁹. **I**llud qđ qñ iuste orant hoies videam⁹. **N**ōne orāt vt moriat aliqs: z ad illos hereditas veniat: **S**z illi qđ orant vt moriant inimici: audi ant dñm dicētē: **O**rate p inimicis vestr. **N**ō qđ h orēt vt moriat inimici: sed h orēt vt corrigant: z mortui erūt inimici. **J**ā n. cor recti nō erūt inimici. **E**t an te oñe desiderū meū. **Q**uid si desiderū an illū ē: z ipse gemit⁹ nō est an illuz: **U**ñ fieri pōt qñ ipm desiderū voce suā habet gemitū: **I**deo sequit. **E**t gemitus me⁹ nō est absconditus a te. **A**nte te nō est absconditus: a multis aut hoibus abscondit⁹ est. **V**idetur aliqn hūilis seru⁹ dei dicere: z gemit⁹ me⁹ nō est abscondit⁹ a te. **V**idet aliqn z ride re seruus dei: nunqd desiderū illud mortuū ē in corde: **S**i aut inest desiderū: inest z gemit⁹. **N**ō sp venit ad aures hoim: s nñ qđ recedit ab aurib⁹ dei. **C**or meū cōturbatū est: **U**ñ cōturbatū est: **E**t **d**e seruit me⁹ fortitudo mea: **P**lerūqz irruit nescio qđ repētīnū: fit pturbatio cordis: ptremiscit terra: tonitru⁹ dat de celo: horribilis fit impet⁹ vel strepitus: leo forte videt i via: fit turbatio: latrones insidiāt: fit turbatio cordis: pauet vndiqz: sollicitudo incutit. **U**ñ hoc: **Q**uia deseruit me fortitudo mea. **S**i em maneret illa fortitudo qđ timeret: **Q**uicqd nūciaret: quicqd frēderet: quicqd sonaret: quicqd caderet: qđ qđ horreret nō terreret. **S**z vñ illa pturbatio: **D**eseruit me fortitudo mea. **U**ñ deseruit fortitudo: **E**t lumen oculorū meorū nō est meū. **L**atuerat qđ **A**dām lumē oculorū ipius. **N**ā lumē oculorū ipius

Alia lra i dñe.

Alia lra t de reliqt t virtus

Alia lra t et ipsū

rimi mei a lōge steterunt. Et vim facie-
 bāt q̄ q̄rebāt aīaz meā. Jā manifestū
 est qui querebāt animā ipsius: qui non ha-
 bebant animaz eius: quia nō crāt in corpe
 ei⁹. Qui q̄rebant aīam eius longe erāt ab
 aīa eius: sed q̄rebāt vt occiderēt eā. Que-
 rit em̄ aīa eius: z bñ. Itaz alio loco arguit
 q̄sdā dicēs: Et nō ē q̄ req̄rat aīaz meā. Ar-
 guit q̄sdā nō q̄rētes aīam eius. z rursus ar-
 guit illos q̄rētes aīaz ei⁹. Quis ē q̄ q̄rit bñ
 aīam ipsius: Qui ei⁹ passiōes imitat. Qui
 sūt q̄ q̄rebāt male aīam ei⁹: Qui ei vim fa-
 ciebat z crucifigebāt eū. Sequit. **Qui**
querebāt mala mea locuti sūt va-
nitatē: Quid ē q̄ q̄rebāt mala mea: Ad-
ta q̄rebant z nō inueniebāt. Forte hoc dire-
rit: q̄rebāt crimina mea. Querierunt em̄ q̄
in illū dicerēt: z nō inueniebāt. Querebāt
em̄ mala de bono: q̄rebāt scelera de inno-
cēte. Nō inuenirēt in eo q̄ nullū peccatuz
habebat: Sz qz peccata q̄rebāt in eo q̄ pec-
cata nō habebat: restabat vt fingerēt qd̄ nō
iuenebāt. Jō q̄ q̄rebāt mala mea: locuti sūt
vanitatē: nō veritatē. Et dolū tota die
meditabantur. Hoc ē: fallaciā sine ces-
satione meditabant. Hostis quanta falsa
testimonia dicta sūt in dñm anq̄z pateref.
Hostis quāta falsa testimonia dicta sūt eti-
am cū resurrexisset. Nam illi milites custo-
des sepulchri: de q̄bus Esaias dixit: Pō-
nā malos p̄ sepultura ei⁹. Ad ali em̄ erant:
z veritatē dicere noluerūt: z corrupti men-
daciū seminauerūt: attēdite qualē vanita-
tē locuti sūt. Inrogati sūt etiā ipi z dire-
rūt: Cū dormirem⁹ venerūt discipuli ei⁹ et
abstulerūt eū. Hoc ē loq̄ vanitatē. Si em̄
dormiebāt: vñ sciebāt qd̄ gestū erat: Ergo
ait. Ego aut̄ velut surdus nō au-
diebā: Qui ad ea que audiebat nō rīde-
bat: tanq̄ nō audiebat. Ego aut̄ velut sur-
dus nō audiebā. Et sicut mut⁹ nō ape-
ries os suū. Et repetit eadē. Et fa-
ct⁹ sum sic hō nō audies: z nō hñs
in ore suo argutioes. Quasi nō eēt qd̄
ill̄ diceret: q̄si nō eēt vñ illos argueret. Nōne iā
an̄ mlta icrepauerat: mlta dixerat: z dixerat:
Elevob̄ scribe: z pharisei: hypocrite: z mlta
talia: Tñ qñ pass⁹ ē nihil hoz dixit: n̄ qz nō
habebat qd̄ diceret: s̄ expectabat vt cōple-
rēt illi oīa: z implerent̄ oēs p̄phetie de illo:
qd̄ dictū erat: Et sicut ouis corā tōdēte se:
nō apuit os suū. Opertebat q̄ vt taceret i
passiōe: nō tacitur⁹ in iudicio. Iudicāus
em̄ venerat: q̄ postea iudicatur⁹ veniret: et

io cū magna p̄tate iudicatur⁹: qz cū mag-
 vna hūilitate iudicatur⁹. **Qm̄ in te dñe**
sp̄aui: tu exaudies dñe de⁹ meus.
Lāq̄ si ei diceret: q̄re nō apuisti os tuū: q̄re
nō dixisti p̄cite: q̄re nō i cruce pedēs iniq̄s ar-
guisti: sequit z dic̄: Qm̄ in te dñe sp̄aui tu
exaudies dñe de⁹ me⁹. Adonuit te qd̄ faci-
as: si forte occurrerit tibi tribulatio. Querit
em̄ te defendē: z forte nemo accipit defēsi-
nē tuā. Jā tu pturbat: z q̄si pdideris cām
tuā: qz null⁹ habes defensionē aut testimo-
niū. Custodi int⁹ inocentiā tuā: vbi nemo
opp̄mit cām tuā. Breualuit i te falsū testi-
moniū: s̄ apud hoies. Nūqd̄ apud deū va-
lebit: vbi cā tua dicēda ē: Qñ deus iudex
erit: ali⁹ testis q̄ p̄sciētia tua nō erit. Inter
iudicē iustū z p̄sciētia tuā: noli timere nisi
cām tuā. Si cām malā nō habueris: nullū
accusatorē p̄timefces: nullū falsū testē refel-
les: nullū verū req̄res: tu tñ bonā p̄sciētia
affer: vt possis dicē: Qm̄ i te dñe sp̄aui: tu
exaudies dñe de⁹ me⁹. Quia dixi ne
qñ exultēt in me inimici mei: z dū
cōmouēt pedes mei in me magna
locuti sūt. Itēz redit ad infirmitatē cor-
por̄ sui: z rursus caput illd̄ attēdit pedes
suos: nō sic ē in celo: vt deserat qd̄ hz i ter-
ra. Attēdit plane z videt nos. Aliqñ. n. vt
est ista vita cōmouēt pedes nr̄i: z labū: in
aliq̄ pctō: vbi exurgūt lingue neq̄ssime ini-
micoz. Hinc q̄ itelligim⁹ etiā cū tacebant
qd̄ q̄rebāt. Quia erāt tūc aspi imites: gau-
dētes se inuenisse qd̄ dolē debuerāt. Et di-
xi neqñ exultēt i me inimici mei. Dixi h̄: z
tñ forte ad emēdationē fecisti eos magna
loq̄ d̄ me: dñi cōmouerēt pedes mei: id ē ela-
ti sūt. multa mala dixerunt cū cōmoueret.
Adisereri em̄ debuerūt i firmis nō isultare:
quō Apl̄us dicit: S̄res si p̄occupat⁹ fuerit
hō in aliq̄ delicto: vos q̄ sp̄uātes estis i stru-
ite hñōi in sp̄u māsfuetudinif. Et cōplectif
q̄re: intendens inq̄t te ipm̄: ne z tu tēpterf.
Nō erāt isti tales d̄ quib⁹ dic̄: Et dū cōmo-
uerent̄ pedes mei in me magna locuti sūt:
s̄ erāt tales de q̄bus alibi dicit: Qui me p̄-
mūt z exultabūt si motus fuero. Qm̄
ego i flagella parat⁹ sum: Qm̄o ma-
gnifice tanq̄ dicēt: ad h̄ nat⁹ sū vt flagella
sufferā. Nō em̄ nasceret nisi d̄ Adā: cui fla-
gella debent. Sz aliqñ pctōres in hac vita
aut nō: aut min⁹ flagellāt: qz iā desperata ē
intētio eoz. At vō illi q̄b⁹ parat⁹ vita sem-
p̄itna: necesse ē vt h̄ flagellent: qz vā ē illa
sn̄ia: s̄ili ne deficias i disciplina dñi: neqz fa-

Alia lra
 Et q̄ q̄rebāt
 t̄ mibi
 t̄ vanitates

Alia lra.
 t̄ dolos

Alia lra.
 t̄ tanq̄

Alia lra.
 t̄ redarguet

Alia lra.
 t̄ supgaudeant

tigeri cū ab illo increpari. Quē enim diligit dñs corripit: flagellat aut oēm filiū quē recipit. Jō g̃ nō insultēt inimici mei: nō magna loquant: z si flagellat me p̃ me. In flagella patus sū: qz mibi hereditas p̃parat. Nō vis flagellū: nō tibi dat hēditas. Quis em̃ fili: necesse ē vt flagelletur. Usq̃ adeo oīs flagellat: vt nec illi p̃p̃erit q̃ pctm̃ nō habuit. Qm̃ ego in flagella paratus sum. Et dolor me⁹ t̃ añ me ē semp. Quis dolor: Forte de flagello. Et ṽe fratres mei vere dicā vob. Flagella sua dolent hoīes: quare flagellant nō dolēt. Nō erat iste sic. Audite fratres mei: nescio qui si dānū patit̃ p̃liuor̃ est: vt dicat indigne passus sū: q̃ vt cōsideret quare passus sit: dolēs dānū pecunie nō dolens iusticie. Si peccasti thesaurū tuū iteriorē dole: Nihil habes in domo: sed forte inanior corde. Si aut̃ plēnū est cor bono suo deo tuo: q̃re nō p̃dicis: dñs dedit: dñs abstulit: sicut dño placuit ita factū est: sit nomē dñi bñdictum. Uñ g̃ iste dolebat: De flagello quo flagellabatur Absit. Et dolor me⁹ inqt̃ añ me ē sp. Et q̃si dicerem: q̃s dolor ṽi dolor: Qm̃ iniquitate meā pnūciabo: z curā gerā p̃ pctō meo. Ecce ṽi dolor. Nō de flagello dolor: de vulnere nō de medicina. Nā flagellū medicamētū ē p̃tra pctā. Audite fratres: christiani sum⁹: z tñ plerūq̃ si fili⁹ cuiusquā moriat: plāgit illū: si peccet nō illū plangit. Tūc plāgeret: tūc doleret: cū peccantē videret: tūc moduz iponeret: tūc normā viuēdi docēt: disciplinā daret. Aut si fecit z ille nō audiuit: tūc erat plāgēdus: tūc peius mortu⁹ luxuriose viuēs: q̃ moriēdo luxuriā finiēns. Tūc g̃ q̃n ista faciebat in domo tua: n̄ solū mortu⁹ erat: s̄ et putebat. Hec dolēda sūt: illa sustinēda: illa ferēda: ista plāgēda. Plāgēda aut̃: quō audistis plangē istū: qm̃ iniquitate meā ego pnūcio: z curā gerā p̃ pctō meo. Ne securus sis cū p̃fessus fueris pctm̃: tanq̃ sp̃ p̃parat⁹ ad p̃fitendū z cōmittendū peccatū. Sic pnūcia iniquitatē tuā: vt z curā geras p̃ pctō tuo. Quid ē curā gerere p̃ peccato tuo: Curā gerere p̃ vulnere tuo. Si diceres curā gerā p̃ vulnere meo: qd̃ intelligeret nisi dabo opā vt sanet: Hoc ē. n. curā gerere p̃ delicto: sp̃ niti: sp̃ intendere: sp̃ studiose z sedule agē: vt sanet peccatū. Ecce de die in diē plangis pctm̃ tuū: s̄ forte la chryme currūt z man⁹ cessant. Fiat elemosyne: redimāf pctā: gaudeat indigēs d̄ da

Alia lra.
† in cōspectu
meo semper.

Alia lra
† annūciabo
z cogitabo.

to tuo: vt z tu gaudeas de dato dei. Eget ille: eges z tu: eget ille ad te: eges z tu ad deum. Tu cōtēnis egentē tui: de⁹ nō cōtemnit egentē sui. Ergo impleto tu egētis inopiam: vt impleat de⁹ interiora tua. Hoc ē curā gerā p̃ peccato meo: faciā oīa quecūq̃ faciēda sūt ad abluendū z sanandū peccatū meū. Et curā gerā p̃ pctō meo. Inimici aut̃ mei viuēt: Bñ est eis: gaudēt in seculi felicitate: vbi ego z laboro z rugio a gemitu cordis mei. Quō viuēt imici illius: qz iam dixit de illis: qm̃ locuti sunt vanitate: Audio in alio psalmo: quorū filij si cut nouelle cōstabilite. Sed supius dixerat: quorū os locutū ē vanitate: filie eorū cōposite sic similitudo tēpli: cellaria eorū plena eructātia ex b̄ in hoc: boues eorū crassio: oues eorū secūde multiplicātes i eritib⁹ suis: nō ē ruina sepis: neq̃ clamor i plateis eorū. Gluāt g̃ inimici mei: b̄ vita ē hāc laudat: hāc amat: hāc malo suo hñt. Quid. n. se q̃t: Beatus dixit p̃lm̃ cui⁹ s̄. Quid aut̃ tu q̃ curā geris p̃ peccato tuo: Quid tu q̃ pnūcias iniquitatē tuā: Beat⁹ inqt̃ p̃ls cui⁹ est dñs de⁹ ipius. Inimici aut̃ mei viuēt. Et cōfirmati sūt sup̃ me: z multiplicati sūt q̃ me oderūt inique. Quid ē q̃ oderūt inique. Bona sibi volētē odeūt: q̃ si redderēt mala p̃ mal: bōi nō eēt: q̃ si nō redderēt bōa p̃ bonis inq̃ti essent: reddūt aut̃ mala p̃ bonis qz oderunt iniq̃. Tales fuit iudei: venit ad illos christus cū bonis: reddidit illi mala p̃ bonis. Lauete b̄ malū fratres: cito s̄ intrat: qz diximus tales erant iudei: ne putet vnusq̃sq̃ veltz lōge se exceptū. Corripiat te aliquis frater tu⁹ bonū tibi volēs: odeūt illū z talis es. Et videte q̃ cito fiat q̃ facile: euitate tā magnū malū: tā agile pctm̃. Detrahe bāt mibi q̃ retribuūt mala p̃ bōis: qm̃ p̃secut⁹ sum iusticiā. Jō mala p̃ bōis. Quid ē p̃secut⁹ sū iusticiā: Nō dimisi. Ne forte p̃secutionē sp̃ in malo itelligas p̃secut⁹ dixit p̃fecte secut⁹ sū iusticiā. Qm̃ p̃secut⁹ sū iusticiā. Et audi caput nostrum euidēs in passiōe. Et p̃sicerūt me dilectuz tāq̃ mortuū abominatū. Partū erat mortuuz: q̃re abominatū: Quia crucifixū. Et em̃ h̄ mors crud̄ magna ap̃ eos abominatio erat: nō intelligētes in p̃phetia dictū esse: Maledict⁹ oīs q̃ p̃det in ligno. Nō. n. ip̄e attulit mortē: s̄ hic iuenit de maledicto p̃mi hoīs p̃pagatā: z eādē mortē n̄fam suscipiēs in lingno suspēdit: q̃ venerat de pec

Alia lra
† Qui re. m. p.
bo. detrah.
† sequebar
bonitatem.

cato. Ergo ne putaret aliq: sic putat qdas
 betici dñz nrm Jesu christu falsā carnē ha
 buisse: z n̄ verā mortē i cruce soluisse: intē
 dit h̄ ppha: z ait: Maledict' ois q pendet
 in ligno. Quidit ḡ qz z filius dei vera mor
 te mortu' ē: q mortali carne debebat: ne si
 maledictū putaret: n̄ v̄ mortuū. Quia v̄o
 illa mors nō erat falsa: s̄ ex illa ppagine de
 scēderat: q venerat de maledicto: cū dicēt
 de': morte moriemī: oīno z ad ipm puenit
 v̄a mors: vt ad nos pueniret v̄a vita: etiā
 ad ipm puenit mort' maledictio: vt ad nos
 pueniret vite bñdictio. Et peccitū me di
 lectū: tanq̄ mortuū abomiātū. Ne de
 relinqs me dñe de' me': ne disces
 seris a me. Bicam' in illo: dicam' p illū:
 ipe. n. it'pellat p nob: z dicam': ne dereliq̄s
 me dñe de' me': z tñ dixerat: de' me' de' me'
 vt qd me dereliq̄s: z dic' de' me' ne discesse
 ris a me. Si a corpe n̄ recedit: recessit a ca
 pite: Lū' ḡ vox erat nisi pmi hoīs: Ex illo
 ḡ se oñdēs verā carnē portare: dic' de' de'
 me' vt qd me dereliq̄s: n̄ illū dimisit de'.
 Si te nō dimittit credētē in se: chustum di
 mitteret p̄r z fili' z spūssanct' vn' de'. Sz
 psonā in se trāfigurauerat pmi hoīs. Sci
 mus dicēte Ap̄lo: quia vetus hō n̄ p̄fixus
 est cruce cū illo. Nō aut carerem' vetusta
 te: nisi crucifigeret in infirmitate. Ad h̄ em̄
 venit vt renouemur i illo: qz desiderādo eū
 z passionē ei' imitando renouamur. Ergo
 vox erat infirmitat': vox erat n̄ra q dictū ē:
 quare me dereliq̄s. Inde ibi dictū ē: v̄ba
 delictoz meoz: tāq̄ diceret: hec v̄ba ex p
 sona peccatorū in me trāfigurata sunt. Ne
 discesserit a me. Intēde in adiutori
 um meū: dñe de' salutis mee. Ipsa
 ē salus fr̄es: de q salute exq̄sierūt p̄be: sic
 dic' ap̄ls Pet̄r': z nō acceperūt q exq̄sierūt:
 s̄ inq̄sierūt z p̄nūciauerūt: z venim' nos z
 luenim' qd illi exq̄sierūt. Et ecce nos nōdū
 accepim': z nascent' post nos: z iuemēt qd
 nec ipi accipiēt z trāsiēt: z oēs simul in fine
 diei cū p̄riarchis p̄phetis z aplis denariū
 salutis accipiem'. Et em̄ nostis mercēnari
 os vel oparios diuersis t̄pibus ductos ad
 vineā: mercedē tñ p̄ter acceperūt. Et p̄be
 ḡ z apli: z martyres: z nos q post nos erūt
 vsq̄ in finē sc̄i i ipō fine accepturi sum' sa
 lutē sempit̄nā: vt p̄tēplātes gloriā dei: z ei'
 faciē itūetel: eū laudem' in eñnū: sine defec
 tu: sine aliq̄ p̄ca iūq̄tat': sine aliq̄ p̄uersitate
 pcti: laudātes deū z nō iā suspirātes: s̄ i be
 rētes illi cui vsq̄ i finē suspirauim': z i spe

letati sum'. In illa. n. ciuitate erimus: vbi
 bonū nostrū de' est: lumē de' est: panis de'
 ē: vita de' ē: q̄cqd ē bonū n̄rm: a q̄ pegrinā
 tes laboram': i illo iueniem'. In illo erit q̄
 es: quā mō recordātes necē ē vt doleam'.
 Illud. n. sabbatū recordamur: in c' recoz
 datioe tāta dicta sūt: z nos tāta dicē de
 m': z dicētes nūq̄ tacē: si ore s̄ corde: qz sic
 ore tacem' vt corde clamare possimus.

Explicit Tract. de ps. xxxvii.

Incipit Tract. de ps. xxxviii.

Carthagine ad mensam Sancti Cypri
 ani rē. Sermo habitus.

Psalmi h' que mō cātauim' z trac
 tādū suscepim'. Titul' ē: In fi
 ne p̄ Idithū cāticū ipi Da
 uid. Cuiusdā ḡ q̄ vocat Idithū voces ex
 pectāde z audiēde s̄: z si eē vnusq̄sq̄ n̄rm
 potuerit Idithū: in eo quod cantat: inue
 nit se z audit se. Cliderūt enim qui tunc fu
 erint quis vocatus fuerit Idithū scdum
 hoīm p̄scam natiuitatē. Nos aut audia
 mus qd iterptet h̄ nomē: z i ipa interpretati
 one noīs q̄ram' itelligētiā vitat'. Sic ḡ inq̄
 rentes repire potuim' in eis noibus q̄ nob
 astudiosis l̄raz diuinazū ex hebreo eloq̄o
 in latinū interpretata sūt: Idithū iterptatur
 trāsilies eos. Quis ē ḡ ille trāsilies: vel q̄s
 trāsiluit: qz trāsilies n̄ nude positū ē: s̄ trāsi
 lies eos. Trāsiliedo. n. cātata cātādo trāsi
 lit. Sive trāsiliedo cātet siue cātādo trāsi
 at: trāsiliet tñ cāticū pauloan' cātāuim':
 vtrū z nos trāsilietes: viderit de' cui cātā
 uim'. Sz si q̄s trāsilies cātāuit: gaudet se
 eē qd cātāuit. Si q̄s aut terre adhuc inbe
 rēs cātāuit: optet eē qd cātāuit. Quosdā
 em̄ iherētes hūo: curuatos i frā: ea q̄ ima
 sūt cogitātes: i reb' trāseūtib' sp̄z ponētes:
 trāsiluit iste q̄ vocat trāsilies eos. Quos
 em̄ trāsiluit nisi remanētes: Nostis q̄sdā
 psalmos iscribi cāticū graduū: z ibi qdē i
 greca lingua sat' euidēs ē: q̄ dicat anabath
 mon. Anabathmō. n. ḡd' s̄: s̄ ascēdētuz
 n̄ descēdētū. Latin' em̄ n̄ potuit p̄pe dicē
 gnāliter dixit: z qm̄ ḡdus appellauit: ambi
 guū reliq̄ vtrū ascēdētū cēt: an descēden
 tū. Sz qz si sūt loq̄le neq̄ sermōes: q̄z nō
 audiant voces eoz: exponit sequentē lin
 gua p̄cedēs: z sit certū in alia: qd ambigu
 um erat in alia. Quō ḡ ibi ascēdēs quidā
 cātāt: sic z h̄ trāsilies. Est aut h̄ ascētio:
 z ista trāsilio: nō pedib': nō scalis: nō p̄
 nis: z tñ si interiorē hominē attēdas: z pe
 dibus: z scalis: z p̄nis. Nā si nō pedib':

quod dicit homo interior: non veniat mihi pes
supbie: Si non scalis: quod sunt quasi vidit Ja-
cob: ubi erant ascendentes angeli et descendentes:
Si non penitus: quis est qui dicit: Quis da-
bit mihi penas sicut colube: et volabo et re-
quiescā: Sed in rebus corporalibus: aliud sunt
pedes: aliud scale: aliud pene: Intus autem et pe-
des et scale et pene affectus sunt: et bone volu-
tates. His abulem: his ascendam: his vo-
lemus. Cum ergo audit quisque transilientem hunc et
imitari eligit: non quod leuitate corporis tra-
silire fossas: aut aliquid altiuscula puolare sa-
liendo: sed quod ad corpora attinet dico. Nam fos-
sas etiam transilit: successa igni et effossa: quod ab i-
crepatione vultus tui pibunt. Que sunt enim suc-
cessa igni et effossa quod ab increpatione vultus domini
pibunt nisi peccata: successa igni sunt quod faciunt ma-
le ardens cupiditas: et effossa sunt quod faciunt ma-
le tacens timiditas. Hinc enim peccata omnia
aut cupiendo: aut timendo. Transiliat ergo iste
omnia quibus teneri posset in terra: erigat sca-
las suas: exerat penas suas: videat vtrum
quisque agnoscat hic se: imo vere in domini gratia
multi se agnoscunt: quod forte iam velle habentes
mundum: et omnia que delectant in mundo eligunt vi-
uere: dum hic viuunt in gaudijs quibusdam spūa
liber. Et hec vni erunt adhuc abulantibus super
terrā: nisi ex diuis eloquijs: ex verbo dei: ex
pabula aliquid scripturarum scrutata et iuestiga-
ta: ex dulcedine inuentionis: quam precessit labor
inquisitionis: Sunt quedam deliciae sancte et bone
in libro. Heque. n. sunt in auro et argento: in epul-
atque luxuria: in venationibus et piscationibus: in lu-
do et ioco: in theatricis nugis: in affectandis et
apprehendis ruinosi honoribus. Heque. n.
vera sunt gaudia in his oibus: et in his libro
nulla sunt: imo vero anima illa ima transiliens: et
in his delectata dicat: quod verum dicit et secu-
ra dicit: Narrauerunt mihi iniusti delectatio-
nes: sed non sicut lex tua domine. Veniat adhuc
iste Judith transiliat eos que delectant in ini-
stis: et delectet in his: et gaudeat in verbo domini: in
delectatione legis altissimi. Sed quod dicimus?
Et hinc transiliendum est in aliud. An hucusque
habet que transiliat que transilire desiderat: Glo-
ces potius etiam audiamus. Nam enim iste transiliens
videt mihi quod habitabat in eloquijs dei:
et ibi didicit hec que audituri sumus.

Expositio psalmi.

Dixi custodiā vias meas: vt
nō delinquā in lingua mea.
Credas quod legēdo: dīserēdo: p̄di-
cādo: monēdo: obiurgādo: hortādo: cum
v̄sares in ope: cū exerceres in difficultatib⁹

quibusdam humanis: homo agens inter homines: quis
iam transiliens eos que non delectant his: quod diffi-
cile est vt quisque lingua non labatur et peccet. Et
que lingua non peccauit: vt scriptum est: hic p̄fe-
ctus est vir: aliquid forte penitenda dixerat: et lap-
sa erat ab ore que vellet reuocare nec posset.
Non enim lingua frustra in vado est: nisi quod faci-
le labatur. Vidēs ergo quod esset difficile vt ne-
cessitate loquendi haberet homo: in loquendo si ali-
quod diceret quod se dixisse nollet: et tedio affe-
ctus ex his peccatis: quisque cuitare talia. Pati-
tur hanc difficultatem transiliens: non me iudicet
quod non est transiliens: transiliat et expiat quod loquitur.
Tunc enim erit et testis: et filius veritatis. Cum ergo
hec ei contigerint: statuerat non loqui: ne aliquid
diceret quod locutus esse peniteret. Et hoc indi-
cat prima verba eius. Dixi custodiā vias me-
as vt non delinquā in lingua mea. Custodi ergo
vias tuas o Judith: et noli delinquere in lin-
gua tua: propende quod dicitur es: examina: con-
sule interiorē veritatē: et sic p̄fer ad extero-
rē auditorē. Querit ista plerumque in p̄turbati-
one reip̄: in occupatiōe aliorum: dum ipsa infir-
mitas anime quam aggrauat corpus quod corrū-
pit: et audire vult et dicere: audire intus: di-
cere foras: aliquid p̄turbata studio dicendi:
deficit in diligentia agnoscendi: et in his di-
cit aliquid quod forte non esset dicendum. Contra
hec remediū melius est silentiū. Stat enim pec-
cator: propria quadam nota peccatoris superbius quisque
et inuidus: audit loquentē transiliētē: captat vba:
pponit laqueos: difficile vt inueniat aliquid non
ita dictū vt dici debuisset: nec audiēdo ig-
scit: sed calūniat inuidēdo. Contra hos iste
Judith transiliens eos silē delegerat: vni ita
cātauit: Dixi custodiā vias meas vt non deli-
quā in lingua mea. Quod diu capior a calūniis
aut captor: et si non capior: custodiā vias me-
as: vt non delinquā in lingua mea: quis
transilierim delectationes terrenas: quis
non me capiāt temporalium rerum volatici
affectus: quis iam hec ima despiciat et ad
meliora consurgat: in ipsis tamē melioribus
sufficit mihi delectatio intelligentie coram deo.
Quid mihi opus est captanda loqui: et da-
re auditū calūnantibus: Dixi ergo custodiā
vias meas: vt non delinquā in lingua mea.
Posui ori meo custodiā: hoc quere:
Propter pios: propter studiosos: propter fideles
et sanctos. Absit. Illi sic audiūt vt quod p̄bant
laudēt: quod aut improbat in mala forte que
laudant veniā dāt potius quam calūniā parāt:
Propter quos ergo vis custodire vias tuas: vt non
delinquāt in lingua tua: et ponis ori tuo cu-

Alia lra
cōsisteret.
aduersum.

stodiā: Audi. Cū consistit aduersus
me pctor. Nō cōsistit ad me: s̄ consistit ad
uersus me. Quid dicitur postremo: vñ sa
tisfaciā carnali de spūalib⁹: Loqr̄ foris vi
denti z audiēti: intus surdo z ceco: Aialis
em̄ hō nō p̄cipit q̄ sunt spūs dei. Nisi autē
aialis inueniret quōd calūniaret: Beat⁹ q̄
narrat verbū auri audiēti: nō auri pctōris
astāns aduersū se. Tales em̄ multi circū
stabāt z circūfremebant: qñ ille velut ouis
ad imolādū duct⁹ est: z sicut agn⁹ corā tō
dēte se sine voce: sic n̄ apuit os suū. Quid
em̄ dicas: turgidis: turbidis: calūniōf: liti
giosis: v̄bosis: Quid dicas sc̄tō z pio: z de
religiōe trāsiliēti eos: qñ ipsis libent̄ audiē
tib⁹ discē cupidiētib⁹: vitat̄ cibo ibiātib⁹:
auide accipiētib⁹: dñs ait: Adhuc multa
habeo vob̄ dicē: s̄ si potestis illa ptare mō:
Et Apl̄s: Nō potui vob̄ loq̄ qñ spūalib⁹: s̄
qñ carnalib⁹: nō tñ desperādis sed nutriē
dis. Sequit̄ em̄: Tāq̄ puul̄ in christo lac
vobis potū dedi: nō escā. nō dū em̄ potera
tis. Ergo vñ nūc dic: sed neq̄ adhuc q̄dez
potestis. Noli q̄ festinare audire qd̄ nō ca
pis: s̄ cresce vt capias. Sic puulū alloqui
mur i sinu manū ecclē: pio lacte nutriēdū:
z ad escam mēse dñice idoneū faciēdum.
Quid aut̄ vñ tale dicā pctōri astāti aduer
sus me: idoneū se putāti aut fingēti: ad ea
q̄ nō capit: vt cū ei dixerō: z ille nō cepit: n̄
se putet nō cepisse: s̄ me defecisse: Ergo p̄
ter hūc pctōrē astantē aduersus me: posui
ori meo custodiā. Et q̄ secutū ē. **Ob
surdus z hūiliatus sum z silui a bo
nis:** Pat̄ em̄ difficultatē iste trāsiliēs in
quodā ḡdu q̄ iā trāsiliuit z q̄rit: z inde trā
silire ad vitandā hāc difficultatē. Pecca
re metuebā vt nō loqr̄: vt silentiū mibi i
ponerē. Hoc em̄ dixerā: custodiā vias me
as: vt n̄ deliquā i lingua mea. Et dū timeo
loq̄ ne peccē: obsurdus z hūiliatus sū: z si
lui a bonis. Bū nimis timeo ne loqr̄ aliqua
mala: tacui oīa bona: obsurdus z hūiliatus
sū z silui a bonis. Tñ em̄ dicebā bona: nisi
qz̄ audiebā: Auditui. n. meo dab̄ exultati
onē z leticiā. Et amic⁹ spōsi stat z audit eū
z gaudio gaudet p̄f̄ vocē nō suā s̄ spōsi.
Et vera dicat: audit q̄ dicat. Nā q̄ loquit̄
mēdaciū de suo loquit̄. Quiddā q̄ triste z
moleste passus ē iste: z hac sua p̄fessione id
qd̄ passus est: cauēdū admonet nō imitan
dū. Timendo em̄ nimis vt dixi: ne diceret
aliq̄ nō bōa: statuit sibi nulla dicē vñ bona.
Et qm̄ statuit tacē: cepit nō audire. Stās

Alia lra
obmutui.

em̄ si trāsiliēs es: expectas a deo audire qd̄
dicas hoib⁹. Inter diuitē dñi: z inopē q̄rē
tē qd̄ audias: int̄ curris tu trāsiliēs: q̄ pos
sis z hic audire z hac dicē. Si eligis hac n̄
dicere: nō mereber̄ hinc audire. Cōtēnis
paup̄rē: p̄tēner̄ a diuite. Oblit⁹ es seruū
te eē quē p̄stituit dñs sup̄ familiā suā dare
p̄seruis cibaria. Quid q̄ q̄r̄ accipe qd̄ pi
ger es erogare: Adherito q̄ qm̄ qd̄ accepas
dicē noluit: ipeditis ne accipias qd̄ acci
pere cupiebas. Aliqd̄ em̄ volebas: aliqd̄
habebas: da qd̄ habes: vt merear̄ accipe
qd̄ nō habes. Ergo cū q̄si potuissē ori meo
custodiā: mihiq̄ indixissē eloquiū: qz̄ vi
debā vbiq̄ piculosū silentiū: factus ē inq̄t
in me qd̄ nolebā: obsordus z hūiliat⁹ sum:
nō me hūiliaui: s̄ hūiliat⁹ sum. Obsurdus
hūiliatus sū z silui a bonis. Lepi non dicē
bona: cū timeo ne dicā aliq̄ mala: z rep̄hē
di p̄siliū meum. Silui em̄ a bonis. **Et do
lor me⁹ renouat⁹ est.** A dolore q̄ppe q̄
dā quē mihi infixerāt calūniatores z rep̄hē
fores tanq̄s requeuerā in silētiō: z cessauerat
dolor ille q̄ fact⁹ erat a calūniatib⁹: s̄ vbi si
lui a bōis renouat⁹ ē dolor me⁹: cepi pl⁹ do
lere tacuisse me q̄ dicē deberē: q̄ doluerā
dixisse q̄ dicere nō deberē. **Renoua
tus est dolor me⁹: et in meditatioe
mea exardescet ignis.** Lepi esse inq̄t
tū cor meū: videbā isensatos z tacebā: nō
arguebā: z me sic tacentē: zelus dom⁹ tue
comedebat. Resperi q̄ ad dñm meū dice
tē: serue nequā: z piger dares p̄cuniā meā
nūmularijs: z ego veniēs cū vsur̄ erigerē.
Et qd̄ sequit̄: auertat dē a disp̄satorib⁹ su
is: p̄iciat̄ in tenebras exteriores ligat̄ ma
nibus z pedib⁹ seru⁹: nō euerfor ad p̄den
dū: s̄ piger ad erogādū: Quid expectare
debēt q̄ cū luxuria p̄sumpserūt: si dānant:
q̄ cū pigritia huauerūt: In meditatioe mea
exardescet ignis: z possit̄ i hac fluctuatioe
dicēdi z tacēdi int̄ eos: q̄ calūniari pati s̄:
z eos q̄ affectāt̄ istruī: int̄ abundantes z in
opes: fact⁹ opprobriū his q̄ abundabāt: et
despectio sup̄bis: respiciēs eos btōs: q̄ esu
riūt z sitiūt iusticiā: laborās in vtroq̄: affli
ctus in vtroq̄: picitās ne p̄iciat margarī
tas aī porcos: picitās ne nō erogat ciba
ria p̄seruī: In h̄ estu q̄sunt aliū meliorē lo
cū ab hac dispensatioe: in qua sic laborat
homo z picitāt̄: z suspirās in finē quēdā
vbi ista n̄ erat passur⁹: In illū iq̄s finē q̄ dic
tur ē bono p̄rogatori dñs: itra gaudiū dñi
tui. **Locutus sum: inq̄t: in lingua**

Alia lra
Cōcaluit̄ cor
meū intra me.

mea: Inter est: inf picula h: iter difficul-
tates: qz ita delectat lex dñi: vt tñ ppf abũ
dantiã scãdaloz refrigescat caritas multo-
rũ. Inter hos ergo estus: locut⁹ sũ inqt in
lingua mea. Cur: Non auditori quẽ volo
erudire: s; exauditori a q̄ volo erudiri. Lo-
cut⁹ sũ in lingua mea: illi a q̄ intus audio:
si qd̄ bonũ si qd̄ verũ audio. Quid locut⁹
es: Motũ: inqt: mihi fac dñe finẽ me-
um. Trãsilui em̄ qdã: et veni ad qdã: et ea
in q̄ veni meliora sũt eis a quib⁹ trãsilui: s;
restat adhuc qd̄ trãsiluendũ sit. Nõ em̄ hic
remanebim⁹ vbi tẽptatiões: vbi scãdala:
vbi auditores et calũniatores. Finẽ meuz
notũ mihi fac. Finẽ q̄ mihi deest: nõ cursũ
q̄ mihi adest. Finẽ illũ dic quẽ currẽs intu-
ebat Ap̄tus: et de sua ip̄fectione p̄fitebat.
aliud in se itũes: aliud alibi q̄rens. Aut. n.
Nõ qz iã acceperim: aut iã p̄fect⁹ sum: s; res:
ego meip̄m n̄ arbitror app̄hẽdisse. Et ne di-
ceres: si nõ app̄hẽdit Ap̄tus: ego app̄hen-
di: si p̄fect⁹ nõ ẽ Ap̄tus: ego p̄fect⁹ sum: vi-
de qd̄ agas: attẽde qd̄ dicat. Quid ḡ agis
Ap̄le: nõdũ app̄hẽdisti: nõdũ p̄fect⁹ es:
Quid agis: Ad quã actionẽ me hortaris:
Quid mihi imitãdũ sequendũq; p̄ponis:
Unũ aut̄ inqt q̄ retro sũt oblitus: in ea que
añ sũt extẽtus: s; m̄ intẽtionẽ sequor ad pal-
mã sup̄ne vocatiõis dei in christo Jesu: s; m̄
intẽtionẽ: nõ s; m̄ p̄uentionẽ: nõdũ s; m̄ app̄-
hensionẽ. Nõ relabamur vñ iã trãsiluim⁹:
nec remaneamus in illis in q̄ iam venim⁹.
Currã: intẽdam⁹: in via sumus: nec taz-
sis secur⁹ ex eis q̄ transisti: q̄s sollicit⁹ p̄ eis
ad q̄ nõdũ puenisti. Que retro inqt obli-
tus: in ea q̄ añ sũt extẽtus: s; m̄ intẽtionẽ se-
quor ad palmã sup̄ne vocatiõis dei i chri-
sto Jesu. Ipe ẽ em̄ finis. Unũ aut̄: s; ẽ illd̄
vñũ: Bñe oñde nobis p̄rez et sufficit nob.
Unũ aut̄ q̄ et vna d̄: i alio psalmo: Unã pe-
tij a dño hãc req̄rã. Que retro oblit⁹: in ea
q̄ añ sũt extẽtus: vnã petij a dño hãc req̄-
rã: vt inhabitẽ in domo dñi p̄ oēs dies vi-
te mee. Propter qd̄: Ut p̄tepler delectatio-
nẽ dñi. Ibi em̄ gaudebo de socio: nõ time-
bo de aduersario. Ibi em̄ p̄teplator meũ
erit amic⁹: nõ calũniator inimic⁹. Hoc desi-
derauit iste Idithũ: notũ fieri sibi cũ hic ef-
set: vt sciret qd̄ sibi deesset: et n̄ tã gauderet
d̄ his ad q̄ puenerat: q̄s et desideret ea ad q̄
nondũ puenerat. S; et q̄busdã iã trãsiluit:
nõ remaneret in via: s; desiderio rapetur in
sup̄na: vsq; q̄ ille q̄ qdã trãsilierat: oia trã-
siliret: et ab irroratiõẽ qdã guttaz dñicaz

d̄ septuraz nube veniẽtiũ: Veniret sic ceru⁹
ad fontẽ vite: et in illo lumie videret lumẽ:
et abscondere in vultu dei a p̄turbatiõẽ ho-
minũ: vbi diceret bñ est: vltra nihil volo:
oēs hic amo: neminẽ hic timeo. Bonũ de-
sideriũ: sc̄m̄ desideriũ: qz iã hoc habetis:
congaudete nob et orate vt p̄seuerãter ha-
beam⁹: ne inf scãdala deficiam⁹. Nã et nos
p̄ vobis hoc idem rogamus. Non em̄ nos
digni q̄ p̄ vobis oram⁹: et vos indigni qui
p̄ nob̄ oretis. Auditorib⁹ suis q̄b⁹ p̄dica-
bat vñũ dei: se cõmedabat Ap̄s: Oratiõĩ
in stãtes: vigilãtes in illa. Orãtes simul et
p̄ nob̄ vt de⁹ apiat nob̄ ostiũ vbi ad loquẽ-
dũ mysterũ ei⁹: vt manifestẽ illũ sic oportz
me loq̄. Orate ḡ p̄ nob̄ s; res: vt et qd̄ vidẽ-
dũ est bñ videam⁹: et qd̄ dicẽdũ est bñ dica-
m⁹. Leterũ h̄ desiderũ noui in paucis eẽ:
nec me optime intelligũt: nisi q̄ gustauerit
vñ loquor. Loq̄mur tñ oib⁹ et habẽtib⁹ tale
desiderũ: et nõdũ habẽtib⁹: Habẽtib⁹ vt no-
biscũ illa suspirent: nõ habẽtib⁹ vt pigriti-
am excutiãt: ima trãsiliant: ad dulcedinez
legis dñice veniãt: nõ in delectationib⁹ in-
iquoz remaneãt. Narrãt em̄ multa multi:
et laudãt multa mlti: iniq̄ iniq̄. Et reuera et
illa iniq̄ habẽt delectationẽ: s; nõ sicut lex
tua dñe. Vicant ḡ nobiscũ qui credũt hec
dicere et nos. Negociuz em̄ hoc intus est:
nullis verbis ostendi põt. Sed q̄ hoc agit:
credat esse et in alio: nõ solũ se putet acce-
pisse qd̄ dei est. Vicat ḡ in his Idithũ: no-
tũ fac mihi dñe finẽ meũ. Et numerũ
dierũ meozũ qui est: Numerũ dierum
q̄ro q̄ ẽ. Sic possũ dicere: sic possũ itelligẽ
numez sine numero: quõ possunt dici an-
ni sine annis. Ubi em̄ anni vtiq; q̄si nume-
rus: s; tñ tu idẽ ipse es: et anni tui n̄ deficiẽt.
Numerũ dierũ meozũ mihi notuz fac: sed
q̄ est. Quid ḡ: Iste numerus in q̄ tu es nõ
est: Plane si attendã bñ: nõ est: si hereã q̄si
est: si trãsilã nõ est. Si ab istis me excutiẽs
sup̄na cõtempler: si trãseuntia manẽtib⁹
cõparem: video quid verũ sit. Quid autẽ
magis videat nõ esse q̄s si dicturus sit esse
istos dies meos: Hos inq; dies esse dictu-
rus sum: et tã magnũ hoc verbũ huic cur-
su rerũ labentiũ temere dato: Ita ergo ip-
se deficiẽs pene nõ sum: vt exciderit mihi
q̄ dixit: Ego sum qui sum. Est ḡ aliq; nu-
merus dierum: Clere est: et sine fine est. In
his autẽ diebus dicã aliquid esse si teneo:
de quo die me interrogas vtrũ sit: et vñ in-
terrogas me: Tene vñ me iterrogas. Le-

nes diē istuz: Si tenuisti besternū: tenes et
 bodiernū: Si besternuz inq̄s: nō teneo: qz
 iā nō ē: Istū aut teneo in q̄ sū: et q̄ mecū ē.
 Ita ne: De isto excidit tibi iā quā tūa p̄ma
 luce trāsierit. Nōne iste dies a prima hora
 cepit: Ba mihi primā horā ei: da mihi et se
 cū dā ei: qz forte et ipsa trāsuiolauit. Tertiā
 inq̄s dabo tibi: forte .n. in ipsa nūc sumus.
 Certe q̄ sunt isti dies: et tertia dies. Et si
 tertiā dabis: nō diē sed horā dabis. Uerū
 tū nec h̄ quidē tibi p̄cedo: si mecuz vteūq̄
 ista trāsiliisti. Ba mihi vel horā tertiā: ipaz
 mihi da i q̄ es. Si em̄ aliqd̄ ei: iaz p̄terijt: et
 aliqd̄ ei: adhuc restat: nec qd̄ p̄terijt aliqd̄
 mihi potes dare: qz iā n̄ ē: nec qd̄ restat qz
 nō dū est. Quid mihi de hora ista q̄ nūc p̄
 agitur dabis: Quid de illa mihi dab: Qui
 comittā hoc verbū vt dicā: est: cū dicis ip̄
 sū est: Certe vna syllaba ē: et momētū vni
 est: et tres l̄ras habet in ipso ictu. Ad scōz
 hui⁹ verbi l̄ram nō puenis: nisi p̄ma finita
 fuerit. Tertia nō sonabit: nisi cū et scōa trā
 sierit. Quid mihi de hac vna syllaba dab:
 et tenes dies q̄ vna syllabā nō tenes: Nō
 mētis trāsuiolātib⁹ cūcta rapiunt: Torrēs
 rcrū fluit: de q̄ torrēte ille in via bibit p̄ no
 bis q̄ iam exaltauit caput. Isti q̄ dies non
 sunt: an̄ abeūt pene q̄ veniāt: et cū venerit
 stare nō p̄nt. Jungūt se: sequūtur se: et non
 se tenēt. Nihil de p̄terito reuocat: qd̄ futu
 rū ē trāsiturū expectat: nō dū habet dū nō
 venit: nō tenet dū venerit. Numerū q̄ die
 rū meoz q̄ est: nō istū q̄ nō ē: et qd̄ me diffi
 cilius et periculosus pturbat: et est et nō est:
 nec esse possum⁹ dicere qd̄ nō stat: nec nō
 esse qd̄ venit et trāsit. Est illud simplex q̄ro:
 est verū q̄ro: est germanū q̄ro: est qd̄ est in
 illa hierusalem sponsa dñi mei: vbi nō erit
 mors: nō erit defect⁹: nō erit dies trāsies:
 sed manēs: q̄a nec besterno p̄cidit: nec cra
 stino impellit. Hūc inq̄ numerū dierū me
 ozū q̄ est: notū mihi fac. Et sciam quid
 desit mihi. Hoc em̄ mihi deest hic labo
 ranti: et q̄ diu mihi deest: nō me dico p̄fec
 tū: q̄ diu hoc nō accipio: dico: nō qz nō ac
 ceperim: aut iam p̄fect⁹ sum: sequor aut ad
 palmā superne vocationis dei: hanc acci
 piā p̄ mercede cursus mei: Nō alio quedā
 erit finis currēdi: et in ip̄a māsione patria si
 ne p̄grinatione: sine seditiōe: sine tēptati
 one. Ergo notū fac mihi hūc numerū die
 rū meoz q̄ est: vt scīā qd̄ desit mihi: qz nō
 dū ibi sum: ne supbiā ex eo: in q̄ iā sū: vt in
 ueniar i illo n̄ h̄ns meā iusticiā. In cōpati

one. n. illi⁹ qd̄ est attendēs istaq̄ nō ita sūt:
 et pl⁹ mihi vidēs deesse q̄ adesse: ero hūili
 or ex eo qd̄ deest: q̄ elatior ex eo qd̄ adest.
 Nā q̄ putant se aliqd̄ habere cū hic viuūt:
 supbiēdo nō accipiunt qd̄ deest: quia ma
 gnū putāt esse qd̄ adest. Qui. n. puat se eē
 aliqd̄ cū nihil sit: semetip̄m seducit: nec isti
 ex h̄ magni sūt. Nā et inflatio et tumor uni
 tat⁹ magnitudinē: h̄ nō habet sanitatē. Iaz
 q̄ iste trāsiliēs: agēs quiddā i corde occul
 tū qd̄ nō nouit: nisi q̄ pariter agit: tanq̄ no
 to sibi facto sine suo impetrās qd̄ rogauit:
 noto sibi facto numero dierū suoz: nō q̄ trā
 sit h̄ qui ē: attēdit ad hec q̄ trāsiliuit: et cō
 parauit noticie supiori. Et tāq̄ dicēs ei: q̄
 re desiderasti numez dierū tuoz q̄ ē. Quid
 em̄ de dieb⁹ istis dicis: et de illo alto atten
 dens h̄: ait: Ecce veteres posuisti
 dies meos: Ueterascūt em̄ hec: ego no
 uos volo: nouos nūq̄ veterascētes: vt di
 cā vetera trāsierunt: ecce facta sunt noua:
 nūc i spe: tūc i re. Innouati em̄ fide et spe:
 quāta adhuc vetera agim⁹: Nō. n. sic chri
 sto induit sum⁹: vt ex Adā iam nihil porte
 mus: Uide veterascētem Adā: et inouari
 chriatū in nobis. Et si exterior inq̄t hō no
 ster corrupit: sed interior renouat de die in
 diē. Ergo ad peccatū: ad mortalitatez: ad
 p̄uolātia tpa: ad gemitū: et laborē: et sudo
 rē Ade: ad etates succedēs nō manētes:
 ab ifātia vsq̄ ad senectutē: sine sensu trāse
 untes: ad hec attendēs: videam⁹ h̄ vete
 rē hoīem: veterē diē: vetus canticū: vetus
 testamētū. Cōuersi aut ad interiora: ad ea
 q̄ innouāda sunt p̄ his que imutabunt: in
 ueniamus hoīez nouū: diē nouū: canticū
 nouū: testamētū nouū: et sic amem⁹ istaz
 nouitatē: vt nō timeam⁹ vetustatē. Nunc
 q̄ in hoc cursu trāsūm⁹ a veterib⁹ ad noua:
 ipse trāsitus agit cū corrupunt exteriora:
 et innouant interiora: donec etiaz hoc ip̄m
 qd̄ exterius corrupit: reddat debitū natu
 re: veniat in mortē: renouet: et hoc in resur
 rectiōe: tūc fiet reuera oīa noua: reliq̄ que
 nūc sūt: i spe sūt. Agis q̄ aliqd̄ nūc a veterib⁹
 te eruēdo: et in noua currēdo. In noua q̄
 currēs iste: et in ea q̄ ante sūt extētus: notū
 inquit dñe fac mihi finē meū: et numerū di
 erū meoz q̄ est: vt scīā qd̄ desit mihi. Ecce
 trahat adhuc Adā. et sic festinet ad chriatū.
 Ecce inq̄t veteres posuisti dies meos. Ve
 teres dies ex Adā: veteres illos posuisti:
 veterascunt q̄tidie: et sic veterascunt vt ali
 quando etiā cōsumētur. Et substantia

Etiam seruas filijs tuis: ita ne hoc non nouerit Iuditha. Nouerat ea plane: sed in diebus veteribus computabat: et ideo premebat: quia ad nouos dies festinabat. Nam ecce discussio te cum filijs tuis: seruas transiturus transituris: imo vero transiens transcentibus. Nam transitoriu te sic dixi: quasi nunc maneat. Ipse hodie ex quo loquor cepimus usque ad hoc momentu sentis: quia senuimus. Neque enim cernis et incrementa capillorum tuorum: et nunc cum stas: cum hic es: cum agis aliquid: cum loqueris: in te crescunt capilli tui. Neque enim repente creuerunt: ut tonsore quereres. Agit ergo etas trasuolans et in intelligentibus et non in sentientibus: et in aliud male occupat: transis tu et seruas transenti filio tuo. Primo hoc a te quero: Scis enim possessurum cui seruas: aut si nondum natus est: scis nasciturum? Seruas filijs incertum est: an futurum: an possessurum: nec reponis thesaurum ubi reponendum est. Non enim dominus tuus seruo suo tale consilium daret: ut peculium suum perderet. Speciosus seruus es cuiusdam magni praefamilias. Quod amas et quod habes ipse tibi dedit: et non vult ut perdas quod tibi dedit: quia et seipsum tibi dabit. Sed nec hoc quod tibi ad tempus dedit vult ut perdas. Adultum est: erupat: supgreditur vires necessitatis tue. Nam certe superfluum deputatur: nec hoc volo ut perdas aut dominus tuus. Et quod facio? Adigra: ubi posuisti non est tuus locus. Certe seruare vis auaricie: vide forte et ipsi auaricie congruat consilium meum. Habere enim vis quod habes et non perdere: ostendit tibi locum ubi ponas. Ne thesaurizes in terra nesciens cui congregas ea: et postea quemadmodum presumptur sit qui possidebit qui tenebit. Forte enim possessus possidebit te: quod a te habebit non tenebit. Forte cum ei seruas: antequam ille veniat tu perdes. Sollicitudini tue consulitudo: Thesaurizate vobis thesaurum in celo. Hic in terra si velles seruare diuitias: quere res horreum: non forte crederes domui tue propter domesticos tuos: commendares ad vicum argentarium: difficilis est. non ibi casus: fur non facile accedit: bene omnia seruantur. Quare ista cogitas: nisi quia non habes melius ubi serues? Quid si dabo melius? Dicam tibi: noli commedare huic minus idoneo: sed est quidam idoneus illi commeda. Habet magna horrea ubi perire non possint diuitie: magnus super omnes diuites diues est. Nam forte dicturus es. Et quia audeo tali commendare? Quid si ipse te horreat? Agnosce illum: non solum praefamilias est: sed et dominus tuus est. Nolo inquit serue meus

perdas peculium tuum agnosce ubi ponas. Quare ibi ponis ubi possis amittere: ubi et si non amittas: ibi permanet perpetuo tu non potes. Est alius locus quo te transferas. Precedat te quod habes: noli timere ne perdas. Bator ego eras: custos ego ero: dicit tibi dominus tuus. Fides tua interroga: vide si velis illi credere. Bicturus es: perditum habeo quod non video: hic illud volo videre. Bui vis hic videre: nec hic videbis: et ibi nihil habebis. Nescio quos thesauros habes absconditos in terra: cum procedis non eos tecum portas. Venisti ad audiendum sermonem: ad colligendas iteriores diuitias: cogitas de exterioribus: nunquid eas huc tecum adduxisti? Ecce nec nunc eas vides. Credis te habere in domo: quod scis te posuisse: nunquid scis te non perdidisse? Quia multi redierunt ad domos suas: et quod posuerant non inueniunt. Hic fortasse expauerunt corda cupidorum: et quoniam dixi multos sepe ad domum suam redisse: et quod posuerant non inuenisse: dixit quisque in corde suo: Absit episcopus: bonus opta: ora pro nobis: Absit ut perigat: absit ut ita fiat. Credo in deum: quoniam quod posui saluum inuenio. Credis in deum: et non credis ipsi deo: Credo in christum: quia saluum erit quod posui: nemo accedat neque auferat. Securus vis esse credendo in christum: ut nihil perdas de domo tua: securus eris potius credendo christo: ut ibi ponas ubi consilium dedit. An securus es de seruo tuo: et sollicitus es de domino tuo? Securus es de domo et sollicitus de celo: Sed ego inquis quod pono in celo: Bedi tibi consilium: ubi ponas: quod pueniat ad celum nolo scias. Pone in manibus pauperum: da indigentibus. Quid ad te quod pueniat? Non perducam quod ego accipio: An oblitus es: cum vni ex minimis meis fecisti: mihi fecisti? Si haberet quispiam amicum tuum quosdam lacus vel cisternas: et quocumque receptacula fabricaret ad seruandum aliquem liquorem: vel vini: vel olei: quereres ubi absconderes vel seruares fructus tuos: et diceret tibi: Ego tibi seruo: haberetque ad illa receptacula occultas quasdam canales et transitus: ut per hos clanculo iret: quod palam funderetur: et diceret tibi: quod habes hic funde: Tideres autem tu non esse illum locum ubi ponere cogitabas: et timeres fundere: ille qui sciret machinamenta quedam occulta locorum suorum tibi diceret: funde securus: hic illuc pueniet? Non vides quia si crede mihi quia mansiones fabricaui. Fabricaui ergo pro quibus facta sunt omnia: mansiones omnibus nobis: illuc vult procedere quod habemus: ne hoc in terra per-

danus. Cū autē seruaueris in terra: dic mihi cui cōgregabis ea: filios habes: vnum plus numerata: et da aliqd et christo. Thefaurizat et nō cognoscit cui cōgregabit ea: vane turbat. Et nūc qm̄ iquit iste Idithū: respiciens vanitatē quandā: suspiciēs veritatē quandā: in medio positus quiddaz sub se habet: quiddaz supra se. Sub se habet vñ trāsiliuit: supra se habz q se extēdit. Qualis iste? Jam magn⁹. Et nūc ait: quō quiddā trāsiliuit: quō multa calcatur: quō tpalibus iā nō teneor? Nōdū suz pfectus: nondū accepi. Spe em̄ salui facti sumus. Spes autē que videt nō est spes. Qd enim videt q̄s: quid sperat? Si autē qd nō videmus speramus: p patientiā expectamus.

Alia lra.
† nō habet.

† Ergo et nunc que est expectatio mea: Nōne dñs? Ipse est expectatio mea: qui dedit omnia ista que cōtemnā: ipse mihi dabit et se: q̄ est sup omnia: et p que facta sunt omnia: et a quo factus sum inter oīa: ipse est expectatio mea dñs. Elidistis Idithū fratres: videte quomō expectat. Nemo q̄ se dicat pfectū hic: decipit se: fallit se: seducit se: nō pōt hic habere pfectionē. Et qd̄ pdest: quia perdit humilitatez. Et nūc que ē expectatio mea? Nōne dñs? Cū venerit iam nō expectat: tūc erit illa pfectio. Nūc autē quātūcūq̄ trāsiliuit Idithū adhuc expectat. Et substātia mea ante te sp. Jam p̄ficiēs: iam ad ipsum tendēs: et esse aliquantū incipiēs: ante te ē semp substātia mea. Substantia autē ista et ante homines est: Auruz habes: argētum habes: mācipia: p̄dia: arbores: pecora: seruos: hec videri ab hoībus possunt: est que dā substātia. Substātia mea aī te ē semp.

Alia lra.
† apud te est.
† nō habet.

Ab omnib⁹ iniquitatibus meis erue me: Multa trāsiliuit: multa quidem trāsiliuit: s̄ si dixerimus: qz peccatū nō habemus: nos ipsos decipim⁹: et veritas in nobis nō est. Multa trāsiliuit: s̄ adhuc tundo pect⁹: et dico: Dimitte nobis debita nra sicut et nos dimittim⁹ debitoribus nostris. Tu ergo expectatio mea: finis meus. Finis em̄ legis christ⁹ ad iusticiā omni credēti. Ab omnib⁹ nō solū ab eis: ne reuoluat in ea: que trāsiliuit: sed ab omnib⁹ oīno pp̄ que mihi mō pectus tundēs dico: Dimitte nobis debita nostra. Ab omnib⁹ iniquitatibus meis erue me: ita sapientē et tenentē: quod ait Ap̄lus: Quotq̄t ergo pfecti sumus hoc sapiam⁹. Cū em̄ se diceret nōdū esse pfectū: ibi cōtinuo secut⁹ ait: Quotq̄t

ergo pfecti sum⁹ s̄ sapiamus. Quid ē q̄tq̄t pfecti? Jā dudū tu dixeras: nō qz iā acceperim: aut iaz pfectus sum. Sequē ordinē dictorū: Unū autē q̄ retro oblit⁹ in ea q̄ ante sunt extensus: s̄m intentionē sequor ad palmā supne vocationis dei in christo Iesu. Ideo nōdū pfect⁹: quia sequit ad palmā supne vocationis dei: quā nondū inuenit: ad quā nondū puenit. Si autē nō est pfectus: qz nō illud puenit: q̄s nostrū pfect⁹ est: Tamē sequit et ait: Quotquot em̄ pfecti hoc sapiamus. Tu nō es pfectus apostole: et nos pfecti: Sed excidit vobis: qz se modo pfectū dixit. Nō em̄ ait: Quotquot estis pfecti hoc sapietis: sed q̄tq̄t inquit pfecti hoc sapiam⁹: cum paulo ante dixisset: nō qz iam acceperim: aut iam pfectus sim. Aliter ergo hic nō potes esse pfectus: nisi scias hic te nō esse posse pfectū. Hec ergo erit pfectio tua: sic te qdā trāsiliuit: vt ad qdā pperes: sic qdā te trāsiliuit vt restet aliud ad qd oīb⁹ trāsactū trāsiliendū est. Hec tota fides est. Nam q̄squis se iam peruenisse putat: in alto se ponit vt cadat. Quia q̄ ita sapio: qz me et impfectū dico: et pfectū: Imperfectū qdē: qz nōdū aliqd accepi qd volo. Imperfectū autē: qz scio hoc ipsum qd mihi desit: qz ergo sic sapio: qz humano cōtemno: qz letari in rebus peuntibus nolo: qz irrideor ab auaro iactante se qd sit prudens: et me irridēte qd desipiā: qz sic ago: qz hanc viā carpo. Opprobrium: inquit: insipienti dedisti me. Inter eos me viuere voluisti: inter eos p̄dicare veritatē: qui amāt vanitatē: et nō possuz nisi irrideri ab eis: qz spectaculū facti sum⁹ huic mūdo: et angelis: et hominib⁹: Angelis laudantib⁹: hominib⁹ opprobriantibus: imo et angelis laudantib⁹ et vituperantib⁹: et hominibus laudantibus et vituperantib⁹. A dextris et a sinistris habemus arma: in quibus militamus: p gloriā et ignobilitatē: per infamā et bonā famā: vt seductores et veraces. Hec apud āgelos: hec apud hoīes: quia et apud angelos sunt angeli: quibus bene viuēdo placemus: et sunt p̄uicatores angeli: q̄b⁹ bñ viuēdo displiceam⁹. Et inter hoīes sunt sancti viri: quib⁹ placeat vita nra. Sunt neq̄ssimi hoīes: q̄ irrideant bonā uitā nostrā. Et hec arma sūt: illa dextra: illa sinistra: vtrazq̄ tñ arma sunt. Vtrifq̄ armis et dextris et sinistris vtor: et laudantibus et vituperantib⁹: et honorē deferentib⁹: et ignominia irrogantib⁹. In his vtrifq̄ ar-

mis cōfligo cū diabolo: vtrifq; eū ferio: p-
 speris si nō corrupor: aduersis si nō fran-
 gor. **B**edisti ergo me opprobriū insipienti.
Obsurdui et nō aperui os meū:
 Sed p̄tra insipientē obsurdui et nō aperui
 os meū. Cui em̄ dicerē qd̄ agit in me: **Au-**
 diam em̄ quid loquat in me dñs deus: qm̄
 loquet pacem populo suo: sed non est pax
 imp̄is dicit dñs: **O**bsurdui et non aperui
 os meum. **Q**m̄ tu es qui fecisti me.
Ideo nō aperuisti os tuū: qz deus est q̄ fe-
 cit te. **A**dirū est: os tibi deus nō fecit ad lo-
 quēdū. Qui plātauit aurē non audit: q̄ fin-
 xit oculū nō videt. **O**s tibi d̄ ad loquēdū
 dedit: et dicit: **O**bsurdui et non aperui os
 meuz: qm̄ tu es qui fecisti me. **A**n quoniā:
 tu es qui fecisti me: ad posteriorē versū p-
 tineat: **Q**m̄ tu es q̄ fecisti me. **A**mo-
 ue a me flagella tua. **Q**uoniā tu es q̄ fecisti
 me: noli exterminare me: tñm̄ cede vt p̄ficiāz
 nō vt deficiā: tñm̄ tunde vt p̄ducar: non vt
 p̄minuar. **Q**uoniā tu es q̄ fecisti me: amo-
 ue a me flagella tua. **A** fortitudie ma-
 nus tue ego defeci in argutiōib⁹.
Hoc est cū argueres me defeci. **E**t argue-
 re tuū quid est: nisi qd̄ sequit: **P**ro iniq̄-
 tate erudisti hominē. **E**t conta-
 bescere fecisti sic araneā aiām meā.
Adultū est qd̄ intelligit iste **I**dithū: si quis
 cū illo intelligat: si q̄s cū illo trāsiliat. **B**icit
 em̄ argutiōibus dei se defecisse: et vult a se
 amoueri flagella: qm̄ ip̄e ē q̄ fecit illū. **Q**d̄
 fecit ip̄e reficiat: et q̄ creauit ip̄e recreet. **S**z
 tñm̄ q̄ ita defecit: vt non velit se et recreari et
 reformari: sine cā putam⁹ fr̄es factū fuisse.
Pro iniquitate inquit: erudisti hominē. **T**o-
 tū quod defeci: quod infirmus sum: qd̄ de
 imo clamo: hoc totū p̄ iniquitate: et in hoc
 erudisti nō dānasti: p̄ iniquitate erudisti ho-
 minē. **A**udi b̄ plam⁹ ex alio psalmo: **B**o-
 nū est mihi: qz hūiliaſti me: vt discā iustifi-
 cationes tuas. **E**t hūiliaſti me: et bonū ē mi-
 hi: et pena est: et gratia ē. **Q**uid seruat post
 penā: qui p̄ gratiā exhibet penā: **I**p̄e enim
 est de quo dictū est: **H**ūiliatus sum et saluū
 me fecit: et bonū ē mihi qd̄ hūiliaſti me: vt
 discā iustificationes tuas. **P**ro iniquitate eru-
 disti hominē. **E**t qz scriptū ē: **Q**ui fingis do-
 lorē in p̄cepto: deo dici nō nisi a trāsiliēte videri po-
 tuit. **F**ingis inq̄t dolorē in p̄cepto: de dolo-
 re p̄ceptum mihi facis. **F**ormas ip̄m dolo-
 rem meū. **N**ō eū relinqs informē: s̄ formas
 illū: et format⁹ dolor me⁹ infictus a te: p̄re-

ceptū mihi erit vt liberer a te. **F**ingis enim
 dictū est dolorē: formas dolorē: plasmas
 dolorē: nō simulas dolorē: quō fingit arti-
 fer: vñ et figulus dicit a fingendo. **E**rgo p̄
 iniquitate erudisti hominē. **V**ideo me i ma-
 lis: video me i pena: et apud te nō video ini-
 quitatē. **S**i ḡ ego i pena sum: et apud te ini-
 q̄tas nō est: nōne restat vt p̄ iniquitate erudi-
 as hominē: **E**t quō erudisti: **B**ic ip̄am eru-
 ditionē: **I**dithū: quō erudit⁹ es: **E**t ta-
 bescere fecisti sic araneā animā meā. **H**ec
 ē eruditio. **Q**uid tabidius aranea: animal
 ip̄m dico: q̄s et ip̄is telis araneā qd̄ ta-
 bidū. **A**ttēde et ip̄m aiāl q̄ tabidū est. **P**o-
 ne supra leuiter digitū: ruina est: nihil om-
 nino tabidius. **T**alē fecisti animā meā in-
 q̄t: erudiēdo me p̄ iniquitate. **Q**n̄ eruditio i-
 firmū fecit: quedā fortitudo erat vitū. **V**i-
 deo quosdā puolasse et intellexisse: sed a ce-
 lenoib⁹ nō sunt deserēdi tardiores: vt pa-
 riter viā sermonis carpant. **H**oc dixi: hoc
 intelligite: si eruditio iusti dei hāc infirmita-
 tē fecit: fortitudo quedā erat vitū. **F**ortitu-
 dine quadā displicuit hō vt erudiret infir-
 mitate: qz supbia quadā displicuit: vt eru-
 diret hūilitate. **F**ortes eē dicūt oēs supbi:
 infirmi hūiles. **I**ō hāc viceit mlti ab oriēte
 et occidēte veniētes: vt recūbēt cū **A**braā
 et **I**saac et **J**acob i regno celoz. **Q**uare vi-
 cerūt: **Q**uia fortes eē noluerūt. **Q**uid ē for-
 tes eē noluerūt: **B**e se p̄sumē timuerūt. **I**u-
 sticiā suā nō p̄stituerūt: vt iusticie dei subij-
 cerent. **B**eniq; qm̄ dixit dñs b̄: **A**duiti ab
 oriente et occidēte venient et recūbent cum
Abraā et **I**saac et **J**acob i regno celoz: di-
 xit etiā: **F**ilij aut regni: id ē iudei: ignorātes
 iusticiā dei: et suā volētes statuē: ibūt i tene-
 bras exteriores. **R**ecordamī fidē illā **L**ē-
 turionis vni⁹ ex p̄lo gentiū: ita i se infirmi:
 ita nō fortis vt diceret: **N**ō sum dignus vt
 i b̄ tectū meū intres. **N**ō erat dign⁹ vt chri-
 stū domo recipet: et iā corde recepat. **E**tenī
 magister ille hūilitatis fili⁹ homis iā inue-
 nerat i ei⁹ pectore vbi caput reclinaret. **A**d
 hoc verbū **L**eturionis dñs respiciēs ad se
 quētes se dixit: **A**mē dico vobis i nullo in-
 ueni tantā fidē i isrl. **H**ūc infirmū inuenit:
 israelitas fortes inuenit: vt inf vtrifq; dice-
 ret: **N**ō est opus medic⁹ sanis: s̄ male habē-
 tib⁹. **P**ropter hoc ḡ: id est p̄pter hāc hūili-
 tatē: multi ab oriēte et occidēte veniēt et re-
 cūbent cū **A**braā et **I**saac et **J**acob i regno
 celoz: filij aut regni ibūt i tenebras exteri-
 ores: **E**cce mortales estis: ecce carnē pu-

Alia lra. tobmutui.

Alia lra. tñm̄ habet.

Alia lra. plagas tuas.

Alia lra. iarepaniōib⁹.

Alia lra. t̄ corripuisti. t̄ tabescere.

rescentē portatis: et sicut vnus ex p̄ncipi-
bus cadet: sicut homines moriemur: et cade-
tis sicut diabolus. Quid vobis p̄dest medi-
cina mortalitatis: Sup̄bus diabolus tanq̄
angelus: nō habens carnē mortale: tu autē
qui accepisti mortale carnē: et nec hoc tibi
p̄dest: vt tāta infirmitate humilieris: sicut
vnus ex p̄ncipib⁹ cadis. Ipa est q̄ gratia
b̄nificij dei p̄ma: redigere nos ad p̄fessionē
infirmitatis: vt quicquid boni possum⁹: quic-
quid potētes sum⁹ in illo sum⁹: vt q̄ glia i do-
mino gloriēf. Qñ infimor inq̄ tūc potens
sum. Pro inq̄tate crudisti boiem. Et tabe-
scere fecisti sicut araneā animā meā. **Uer-**
tamen vane cōturbat oīs hō viues.
Redit ad illud qd paulo ante cōmemora-
uit: quis hic p̄ficiat: vane p̄turbat oīs hō
viues: viues vtq̄ i incerto. Quis enī vel
de ip̄o bono suo secur⁹ est: Et tunc p̄turbat.
Factet in dñm curā suā: in illū iactet q̄cqd
sollicit⁹ ē: ip̄e nutriat: ip̄e custodiat. Quid
enī in hac terra certū est: nisi mors: Cōside-
rate oīa oīno: vel bona: vel mala vite hui⁹:
vel in ip̄a iusticia: vel in ip̄a inq̄tate: quid
h̄ certū est nisi mors: P̄fecisti: q̄ sis ho-
die scis: qd futur⁹ sis crastino nescis. Pec-
cator es: qd sis hodie scis: qd sis crastino
nescis. Speras pecuniā: incertū est an p̄-
ueniat. Speras vxorē: incertū est an acci-
pias: vel qualē accipias. Speras filios: i-
certū ē an nascant. Nati sunt: incertū ē an
viviāt. Uiuūt: incertū ē an p̄ficiāt: an defi-
ciāt. Quocūq̄ te verteris incerta oīa: So-
la mors certa. Paup̄ es: incertū est an di-
tescas. Indoct⁹: incertū est an erudiaris.
Imbecillus: incertū ē an cōualescas. Pat⁹
es certū ē: qz morieris. Et in h̄ ip̄o qz mors
certa est: dies mortis incert⁹ ē. Itaq̄ h̄ in-
certa: vbi sola mors ē certa: cui⁹ etiā hora
icerta: et sola: multū cauet q̄ nullo mō deui-
tat. Omnis homo viues vane cōturbat.
Ergo inter hec iam trāsiliens: iam in qui-
busdā superioribus agēs: hec ima p̄temnēs:
inter hec posu⁹. **Exaudi: inq̄: orati-**
onē meā: Be quib⁹ gaudeā: de quib⁹ ge-
mā. Be trāsactis gaudio: p̄ his que restāt
gemo. Exaudi orationē meā. Et de p̄ca-
tionē meā: auribus p̄cipe lachry-
mas meas. Nūquid enī qz tanta trāsili-
ui: quia tanta trāscedi: itaq̄ nō fleo: Nōne
multo magis fleo: qz q̄ apponit sciētā appo-
nit dolorē: Nōne quāto magis qd abest desi-
derio: tāto magis donec veniat gemo: tantō
magis donec veniat fleo: Nōne tāto magis

crescūt scādala: q̄to magis abūdat iniq̄tas:
quāto magis refrigescit caritas m̄ltor: dico:
Quis dabit capiti meo aquā: et oculis meis
fontē lachrymarū: Exaudi orationē meā et
de p̄cationē meā: aurib⁹ p̄cipe lachrymas
meas. **Ne sileas a me: ne obsurde**
scā in eternū: Ne sileas a me vt audiā te.
Occulte enī dicit deus: multis in corde lo-
quit⁹: et magn⁹ ibi son⁹: in magno silētio cor-
dis: qñ magna voce dic⁹: Sal⁹ tua ego suz.
Bic inq̄t anime mee: salus tua ego sū. Ab
hac voce: qz dixit deus aīe: Salus tua ego
sum. optat ne sileat ab illo. **Ne sileas a me.**
Qñ inq̄lin⁹ ego sum apud te. S
apud te inq̄lin⁹: apud diabolū cū esse inq̄lin⁹
erā: sed malū dñm habebā. Nunc autē iam
quidē apud te: sed adhuc inq̄linus. Quid
est inq̄linus: Cū migratur⁹ sum: nō vbi p̄-
petuo mansurus. Vbi p̄petuo sum māsur⁹
dicat dom⁹ mea: Cū migratur⁹ sum inq̄li-
nus sum: sed tñ apud deū meū sum inq̄li-
nus: apud quē domo accepta māsur⁹ suz.
Sed que dom⁹ est: Quo migrandū ē ex h̄
inq̄linatu. Recognoscite illam domū: et q̄
dicit apls. Habitationē habemus ex deo:
domū nō manufactā eternā in celis. Si do-
mus hec eterna est in celis: cū ad eaz vene-
rimus iniquitini nō erim⁹. Quō enī eris in-
quili⁹ in eterna domo: Hic autē vbi dictu-
rus est dñs domus migra: et quādo dictu-
rus est nescis: parat⁹ esto: Besiderādo autē
domū eternā patus eris: nec succēseas ei:
qz cum vult dicit migra. Nō enī cautionē
tecū fecit: et placito quodaz se obstrinxit: et
cōductor domus accessisti certa pensione
ad certū temp⁹: qñ vult dñs eius migratu-
rus es. Ideo enī gratis manes: qz inq̄lin⁹
ego suz apud te. **Et p̄grinus.** Ergo ibi
patria: ibi dom⁹: inq̄linus apud te: et p̄gri-
nus. Et h̄ b̄baudit apud te. Aduln enī p̄-
grini sūt cū diabolo: q̄ autē iaz crediderūt et
fideles sunt: p̄grini quidē sūt: qz nōdū ad
illam patriā domū qz venerūt: sed tñ apud
deū sunt: Q̄diu enī sum⁹ i corpe p̄grina-
mur a dño: et ambim⁹ siue hic manētes: siue
p̄grinantes placere illi. Et p̄grinus et
inquili⁹ **Sicut oēs patres mei. Si**
q̄ sic oēs p̄res mei: dictur⁹ sū me nō emigra-
turū cū illi migrauerūt: Alia p̄mōe māsu-
rus sū q̄ illi māserūt. Quid q̄ restat vt p̄-
tā: qz hunc sine dubio migratur⁹ sū. **Di-**
mitte me vt refrigerer priusq̄ eaz.
Et de inde Idithū q̄s noaos habeas re-
mittendos tibi: q̄b⁹ remissis refrigerari vis

Alia lra.
t aduena.

Alia lra.
t Remitte
mibi
t abeam.

pusq̄ eas. Habes em̄ aliq̄s estus a qb̄ vis refrigerari: et dicis: remitte mihi. Quid remittet tibi: nisi forte illū scrupulū vbi dicis: et vnde dicis: Dimitte nobis debita nra. Dimitte mihi pusq̄ eam. Et ampli⁹ iam nō ero. Immunē me fac a pctis pusq̄ eā ne cū peccatū eā: Remitte mihi vt req̄scā in cōsciētia mea: vt exonerata sit estu sollicitudinis: qua sollicitudine curā gerā pro peccato meo. Remitte mihi vt refrigerer ante oīa pusq̄ eam: et ampli⁹ iam nō ero. Si em̄ mihi nō remiserit vt refrigerer: ibo et nō ero priusq̄ eā. Quia si iero: iam nō ero: remitte mihi vt refrigerer. Est q̄stio oborta quō nō iam erit. Ecce nō it ad requiē: qd̄ auertat de⁹ ab Idithū. Ibit em̄ plane Idithū: ad requiē ibit. S; fac aliquē iniquū s; Idithū: nō trāsiliēt: hic thesaurizantē: incubatorē: iniquū: supbū: iactantē: elatū: pauperis ante ianuā iacentis cōtempitorē: Nō ne et ipe erit. Quid ē q̄ nō ero? Si. n. diues ille nō erat: q̄s ē q̄ ardebat. Quis ē q̄ guttā aq̄ de digito Lazari stillari in linguā suā desiderabat. Quis est q̄ dicebat: P̄r Abraā mitte Lazari. Utiq̄ q̄ loq̄ret erat: et q̄ arderet erat: et q̄ r̄surgat i finē: et q̄ cū diabolo et no igne dānet. Quid ē q̄: nō ero: nisi respiciat iste Idithū. Quid est esse et nō esse. Uidebat em̄ illū finē quo corde poterat: qua mētis acie valebat: quē sibi oñdi desiderauerat dicēs: notū fac mihi dñe finē meum. Uidebat numerū dierū suoz q̄ est. Attendebat infra omnia que sunt: in comparōne illius esse nō esse: et se non esse dicebat. Illa enim permanent. ista mutabilia: mortalia fragilia: et dolor ipse eternus plenus corruptionis ad hoc non finit: vt sine fine finiat. Resperit q̄ beatā illā regionē: beatā patriā: beatā domū: vbi p̄ticipes sunt sancti vite sempiternē atq̄ incōmutabilis veritatis: et timuit extra ire vbi nō est esse: ibi desiderās esse: vbi ē summū esse. Propter hanc q̄ p̄tationē inter vtrūq̄ cōstitut⁹: ad huc timēs dic: Remitte mihi vt refrigerer pusq̄ eam: et ampli⁹ iam nō ero. Si em̄ mihi non remiseris peccata: ibo in eternū abs te. Et a quo ibo in eternū? Ab illo q̄ dixit: Ego sum qui suz. Ab illo qui dixit: Sic filijs israel q̄ ē misit me ad vos. Ab eo q̄ qui vere est: qui in cōtrariū pergit: ad non esse p̄git. Itaq̄ frēs mei et si oneros⁹ sui labori corporis vti: certi sūt: qz et ego laboraui: et vere dico: qz istū laborē vos vobis faciat. Si em̄ sentire vos fastidire qd̄ dicis: cito ta-

cerem.

Explicit Tractatus de ps. XXXVII.

Incipit Tractat⁹ de ps. XXXIX.

Prefatio.

Omnia que p̄dixit dñs noster Iesus christus: parti facta cognoscimus: partim futura speram⁹: cuncta tñ p̄plebunt: qz veritas hec dicit: et q̄ fideliter dicit: tā fideles inq̄rit. Qui credit veniētib⁹ letabit: q̄ nō credit veniētib⁹ cōfundet. Veniēt tñ illa siue volētib⁹ hoib⁹: siue nolētib⁹: siue credētib⁹: siue nō credentib⁹: sicut ait ap̄tus: Si negauerim⁹: et ipse nos negabit: si nō credim⁹: ille fidelis p̄manet: negare seipm̄ non p̄t. Pre ceteris tñ fratres b̄ memētote breue: et hoc tenete qd̄ mō ex euāgelio oēs audiuim⁹. Qui p̄seuerauerit vsq̄ in finē hic salu⁹ erit. Jam p̄ies nostri traditi sunt in p̄cilia: dixerūt eas: apud inimicos q̄s diligebāt: p̄stiterūt eis: et quātā potuerūt correctionē: et quātā valuerūt dilectōnē: et sp̄sus ē sanguis iust⁹: et illo sanguine tanq̄ seminatōe p̄ totū mundū facta seges surrexit ecclie. Consequēs aut̄ t̄pus est scādaloꝝ et simulatiōis et temptationū p̄ eos q̄ dicūt: Ecce hic ē christ⁹: ecce illic. Hostis ille noster: tūc leo fuit cuz apte seuebat: mō draco est cū occulte insidiat. Ille autē cui dictum est: Cōculcabis leonē et draconē: qm̄ corp⁹ ei⁹ et mēbra ei⁹ sum⁹: sic cōculcauit leonē pedib⁹ patrū nostroz apte seuiētē: et ad passiōes martyres attrahētē: ita mō draconē cōculcabit: ne nobis insidiet. De quo dracone nos cautos faciēs ap̄tus ait: Aptauī vos vno viro virginē castā exhibere christo. Timeo aut̄ ne sicut serpens Euā seduxit astutia sua: sic et vestre mētes corrūpanē a castitate q̄ ē in christo Iesu. Serpens q̄ iste adulē antiqu⁹: virginitatē corrūpendā: nō carnis sed cordis inq̄rit. Sicut aut̄ adulter hō letat i neq̄cia sua cū carnē corrūpit: sic et diabol⁹ letat qm̄ mentē corrūpit. Sicut aut̄ patrib⁹ nostris aduersus leonē opus erat patiētia: sic nob̄ aduersus draconē vigilātia: Persecutio tñ siue a leone: siue a dracone nūq̄ cessat ecclie: et magis metuēd⁹ est cū fallit: q̄ cū seuit. Illo t̄pe cogebat christianos negare christū: isto aut̄ t̄pore docet christianos negare christū. Tūc cogebat: nunc docet. Tūc q̄ ingerebat violentias: nūc insidias. Uidebat tūc fremēs: lubric⁹: nē et oberrās difficile videt. Quō aut̄ tūc cogebat christianos negare christū: agtū est. Attrabe-

banē em̄ vt negarēt christū: et p̄fitētes christū coronabant. Nūc autem docet negare christū: et ideo fallit: qz q̄ docet negare christū: quasi nō sibi videt recedere a christo. Nō em̄ qd̄ dicit ab heretici homi christiano catholico: Veni esto christianus. Ad h̄ dicit: esto: vt dicat: non sum. Aliud longe est: veni esto christianus: aliud veni nega christum. Apertum malum fremus leonis alonge audit: alōge cauet. Applicat se lubricus draco occultis lapsibus: serpens leni tactu surrepens: astuto sibilo imurmuras: et nō dicit: nega christū. Nam eū coronatis martyribus quis audiret: Sed dicit: esto christianus. Et ille mirabili voce percussus: si non dū veneno penetrat: ē: rīdet plane: christianus sum. Si autē mouet et denti draconis additus est: rīdet: Quare mihi dicit: esto christianus? Quid em̄? Nō sum christianus? Et ille: Nō. Ergo nō sum? Nō. Ergo nē fac me christianū si nō sū: Veni. Sed cū interrogari cepis ab ep̄o q̄s sis: noli dicē: christianus sum: aut fidelis sū: sed dic te nō esse vt possis esse. Cū em̄ audierit cōfessionē christianū fidelis: rebaptizare nō audet. Cū autē audierit qd̄ nō sit: dat illi tanq̄ qd̄ non habebat: vt q̄si ip̄e sit extra culpā: qz s̄m̄ vocem ei⁹ facit. Ubi quero abs te heretice: cur te extra culpam putas? Quid has voces audio: qz nō tu negas: sed ille negat. Si habet culpā q̄ negat: qd̄ ē q̄ docet negare eū q̄ negat. Ita ne vō tu extra culpā es: qz faci dō cēdo christianos: qd̄ faciebat minādo paganos? Et qd̄ agi? Nūq̄d tollis qd̄ habet: qz negavit qd̄ habet? Nō facis vt nō habeat: sed vt ad penā habeat. Qd̄. n. habz: bz. Baptismus ille tanq̄ character infir⁹ ē: ornat militē: cōuincit desertorē. Quid em̄ facis? Christū imponis sup christū. Si simplex esses: christū nō duplicares. Beinde queso te: oblit⁹ es qd̄ lapis ē christ⁹: et lapidē quē reprobaucrūt edificātes: hic fact⁹ ē in caput anguli. Si q̄ lapis ē christ⁹: et christum vis imponere sup christū: excidit tibi qd̄ audisti in euāgelio: qz lapis sup lapidē nō stabit. Tantū autē valet iūctura caritatis: vt quous multi lapides viui in structurā templi dei cōueniunt: vn⁹ lapis ex omnibus fiat. Tu autē istū te: ab edificatōe reuocas: ad ruitū vocas: et abundantē he insidie: et nō q̄scūt: et videm⁹ et toleram⁹: et quātū possum⁹ rep̄mere conamur: disputādo: cōuincēdo: cōueniēdo: terrēdo: tñ em̄ oēs diligēdo. Et cū hec nobis agentibus p̄-

seuerant in malo: et cor nostrū de fraternis mortibus p̄tabescat: cū eis q̄ foris sunt doleris: his q̄ int⁹ sunt timet: p̄ angustias multiformes et incessabiles tēptatiōes quibus abundat hec vita: qd̄ facturi sum⁹? Ex abundantia em̄ iniquitatis fit quidā torpor caritatis: quā abundauit iniquitas: refrigescit caritas multorum. Et qd̄ sum⁹ facturi: nisi qd̄ sequitur: si tñ ip̄o adiuuante possim⁹: q̄ pseuerauerit vsq̄ in finē: hic salu⁹ erit: Ergo dicam⁹ qd̄ iste psalmus.

Expositio psalmi.

Sustines sustinui dominū: Sustines sustinui: nō quēlibet hominē p̄missorē q̄ possit fallere et falsi: non quēlibet hominē p̄solatorē: q̄ pōt tristitia sua ante tabescere q̄ me reficere. Cō. solet me frater h̄ cū tristis ē mecum: sicut gemamus: simul fleamus: simul orem⁹: simul sustineamus. Quē nisi dñm q̄ p̄missa s̄ aufert: sed differt: Exhibebit p̄fecto: exhibebit qz multa iam exhibuit: et nihil de dei veritate formidare debere: etiā si nihil adhuc exhiberet. Ecce iā putem⁹ ita: oia p̄misit: nō dū aliqd̄ dedit: idone⁹ p̄missor ē: fidelis redditor: tu tñ esto p̄ exactor: et si paruul⁹: et si infirm⁹ exige misericordiā. Nō vides p̄breues agnos capitibus pulsare vbera matris: vt lacte satient? Sustines inq̄t sustinui dñm. Et qd̄ ille: An auertit se a te: an sustentē cōtempnit: an forte nō vidit? Nō plane ista: sed quid? Et attēdit mihi. Et exaudiuit deprecationē meā: Attēdit et exaudiuit. Ecce nō frustra sustinui: sup te oculi ei⁹: ad te aures ei⁹. Oculi. n. dñi sup iustos: et aures ei⁹ i p̄ces eoz. Quid q̄ cū male faceres: cū eū blasphemares: nō videbat: nō audiebat: Et vbi est qd̄ in alio psalmo dictū ē: Guli⁹ autē dñi sup faciētes mala: Sed vt qd̄: Ut p̄dat de fra memoriā eoz. Ergo et cū mal⁹ esses attēdebat te: sed dñs attendebat tibi. Proinde iste q̄ sustines sustinuit dñm: parū ei fuit dicere: attēdit me: sed attēdit mihi inq̄t: id est p̄solādo attēdit vt mihi p̄desset. Quid attēdit? Et exaudiuit deprecationē meā. Et qd̄ tibi p̄stitit: qd̄ tibi fecit? Eduxit me de lacu miserie: et de lutu limi. Et statuit supra petra pedes meos: et direxit gressus meos. Et inuisit i os meū canticū nouū: h̄ymnū deo nr̄o. Magna bona p̄stunt et adhuc debitor ē: sed q̄ hec reddita iā tenet: de ceteris credat q̄ credere debuit: et an q̄ aliqd̄ sumet. Reb⁹ etiā ip̄is p̄suasit nobis

Alia lra. t̄ Expectatio expectau.

Alia lra. t̄ int̄dit t̄ p̄ces meas.

Alia lra. t̄ facta.

Alia lra. t̄ carna.

dñs noster fidelē se esse pmissorē: largū da-
 torē. Quid ḡ nūc fecit: Eduxit me de lacu
 miserie. Quid ē lac⁹ miserie: Profunditas
 iniquitatis: ex carnalib⁹ cōcupiscētijis. Hoc
 ē em̄ ⁊ de luto limi: vnde te eduxit de pfun-
 do quodaz: Un̄ in alio psalmo clamabas:
 Be pfundis clamaui ad te dñe. Et q̄ iā de
 pfundo clamāt: nō penit⁹ i pfundo sūt: cla-
 mor ipse iam leuat. Sūt alij pfundi⁹ i pfun-
 do: q̄ nec sentiūt se eē i pfundo. Tales sūt
 supbi p̄ceptores: nō p̄ij dēp̄catores: nō la-
 chrymofi clamatores: s̄ tales quales alio
 loco scriptura designat: Peccator eū vene-
 rit i pfundū maloz p̄tēnit. Et cui em̄ par-
 uū est esse peccatorē: nisi etiā non sit pctōz
 suoz cōfessor sed defensor: altior i pfundo
 est. Ille autē q̄ de pfundo exclamauit: iam
 ab imo pfundi caput vt clamaret leuauit.
 Audit⁹ ē: educt⁹ ē de lacu miserie: ⁊ de luto
 limi. Jam habet fidē quā nō habebat. ha-
 bet sp̄e sine q̄ erat: in christo ambulat qui i
 diabolo errabat. Ideo em̄ posuit inq̄t sup
 petrā pedes meos: ⁊ direxit gressus meos.
 Petra autē erat christ⁹. Sim⁹ sup petrā: di-
 rigant gressus nr̄i: opus ē tñ adhuc vt am-
 bulēm⁹: vt ad aliqd̄ pueniam⁹. Nā Paul⁹
 apl⁹: iaz sup petrā: iam directis pedibus
 suis qd̄ dicebat: Non qz iā acceperim: aut
 iam pfectus sim. Fr̄es: ego nō arbitror me
 app̄hendisse. Quid ḡ tibi p̄stitū ē: si nō ap-
 p̄hendisti: Unde gr̄as agis cū dicis: Sed
 misericordiā p̄secut⁹ suz: Quia directi sūt
 pedes: qz iaz sup petrā ambulat. Quid. n.
 ait: Unū autē q̄ retro oblit⁹. Que retro: La-
 cus miserie. Quid ē retro: Luti cōcu-
 piscētie carnales: tenebre iniquitātū: q̄ retro
 oblit⁹: in ea q̄ ante sunt extētus. Nō se dice-
 ret: ⁊ extētū: si iaz puenisset. Extendit em̄
 anim⁹ desiderio rei cōcupite: nō leticia cō-
 secute. In ea q̄ ante sunt inq̄t: extētus: se-
 quor ad palmā supne vocatiōis dei i chri-
 sto Jesu. Currebat: seq̄bat ad palmas: Et
 alio loco iam pxim⁹ palme: cursum inquit
 cōsummaui. Un̄ ḡ dicebat: Sequor ad pal-
 mā supne vocatiōis: qz iaz pedes ei⁹ in pe-
 tra directi erāt: iā viā bonā ambulabat: ha-
 bebat vñ gr̄as ageret: habebat qd̄ peteret:
 gr̄as agens de acceptis: petens debita.
 Be quib⁹ acceptis: Be indulgētia pecca-
 torz: de illuminatiōe fidei: de robore spei: de
 flāma caritatis. Un̄ autē adhuc dñm debi-
 torē tenebat: Be cetero inq̄t sup̄est mihi co-
 rona iusticie. Adhuc ḡ mihi aliqd̄ debet.
 Quid debet: Corona iusticie quaz reddet

mihi dñs in illa die iustus iudex. Primo
 benign⁹ pater vt erueret de lacu miserie: vt
 donaret peccata: vt liberaret de luto limi:
 postea iust⁹ iudex reddēs bñ ambulān qd̄
 p̄misit: cui p̄mo vt bñ ambularet donauit.
 Reddet ḡ iust⁹ iudex. Sed quib⁹: Qui p-
 seuerauerit vsq̄ in finē hic salu⁹ erit. Immi-
 sit in os meū canticū nouū. Qd̄ canticum
 nouū: Hymnū deo nostro. Dicebas forte
 hymnos dñs alienis: veteres hymnos: qz
 vet⁹ hō dicebat nō nouus hō. Fiat nouus
 hō: discat canticū nouū. Innouatus amet
 noua: noua quib⁹ renouat. Nā quid anti-
 qui⁹ deo q̄ est añ oīa: ⁊ sine fine: et sine ini-
 tio: Tibi fit nou⁹ redeunti: qz descēdendo
 fact⁹ eras vetus: ⁊ dixeras: Inueteraui in
 omib⁹ inimicis meis. Bicim⁹ em̄ hymnū
 deo nro: ⁊ ipse hymn⁹ liberat nos. Laudās
 em̄ inuocabo dñm: ⁊ ab inimicis meis sal-
 uus ero. Hymn⁹ est em̄ canticum laudis.
 Laudās inuoca: nō rep̄hendēs. Qui enim
 inuocas deū vt p̄mat inimicū tuū: qñ de ma-
 lo alieno gaudere vis: ⁊ ad hoc malū inuo-
 cas deū: p̄cipem eum facis malicie tue.
 Nō ergo laudās inuocas: sed rep̄hendēs.
 Talē em̄ putas deū qualis tu es. Un̄ tibi i
 alio loco dicit: Hec fecisti ⁊ tacui: suspi-
 cas es inique: qd̄ ero tibi s̄ilis. Laudans ḡ
 inuoca dñm: noli euz putare simlē tibi: vt
 s̄ilis fias illi. Estote em̄ sic pater vester p̄fe-
 cti: qui solē suū oriri facit sup bonos ⁊ ma-
 los: ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniustos. Sic ḡ lau-
 da dñm: vt nolis male inimicū tuū. Et q̄stū
 eis inq̄s veli bonū: Quātū tibi. Nō. n. de
 tuo accepturi sum⁹ vt boni sint: aut qd̄ illis
 dabit tibi minuet. Inimic⁹ tuus: qz mal⁹ ē
 inimic⁹ est: fit bon⁹ ⁊ amic⁹ erit: ⁊ soci⁹ erit:
 vt sil⁹ velis possidere qd̄ amabas: iaz frater
 erit. Laudās ḡ inuoca: hymnū dic deo tuo:
 sacrificiuz laudis ait: gl̄ificabit me. Et qd̄:
 Maior gloria erit deo: qz glorificas eum.
 Aut addim⁹ gloriā deo qñ ei dicim⁹: Gl̄i-
 fico te de⁹ me⁹: Aut sanctiorē eū facim⁹ qñ
 dicim⁹: Bñdico te de⁹ me⁹: Ipe qñ nos bñ
 dicit facit nos s̄actiores: fac nos feliciores:
 qñ nos gl̄ificat fac nos gl̄iosiores: facit nos
 honoratiores: qñ eum glorificamus nobis
 p̄dest: nō illi. Quō em̄ eū gl̄ificam⁹: Glo-
 riosuz dicēdo: nō faciēdo. Proinde qd̄ se-
 cut⁹ ait: cū dicit: Sacrificiū laudis honori-
 ficabit me: ne putares te aliqd̄ prestare deo
 offerēdo illi sacrificium laudis: ⁊ ibi est via
 inq̄t: via vbi on̄dā illi salutare meū. Tides
 qz tibi p̄derit laudare deū: non deo. Lau-

a deo p̄ter ip̄m deū. Sz tu ip̄m deū tuū p̄te.
 Immo v̄o p̄tēptis alijs p̄ge ad illū: obliuī
 scēs alia memēto illi: relinquēs retro alia:
 extendere in illū. Ip̄e certe auersum corre-
 xit: ip̄e ducit rectum. Ergo sit ip̄e spes tua:
 qui ducit et perducit. Quo ducit: et quo p̄-
 ducit: Terrēne auaricie fundos querebas:
 terraz possidere cupiebas: vicinos exclu-
 debas: illis exclusis: alijs vicinis inhiabas
 et tamdiu tenebas auariciaz donec ad lit-
 tora puenires. Perueniēs ad littora insu-
 las concupiscis: possessa terra: celuz forte
 vis prendere. Relinque omnes amores:
 pulchrior est ille qui fecit celum et terram.
 Beat⁹ vir cui⁹ est nomē domini spes eius:
 et nō respexit in vanitates et insanias men-
 daces. Cū em̄ insanie mēdaces: Insania
 mendax: sanitas verax. Que vides bona
 falleris: sanus nō es: nimia febre frenetic⁹
 factus es: verū non est quod amas. Lau-
 das aurigam: clamas aurige: insanis i au-
 riga. Vanitas ē: insania mendax est. Non
 est ait: nihil melius: nihil delectabilius.
 Quid facio febrienti: Si est in vobis mise-
 ricordia: orate p̄ talibus: quia et ip̄e medi-
 cus plerūq; in desperationē conuertit ad
 eos qui circūstant lachrymātes in domo:
 qui pendent ex ore eius audire sententiā d̄
 egroto et periclitante. Stat anceps medi-
 cus: non videt bonū quod p̄mittat: timet
 malū p̄nunciare ne terreat: modestā tñ pla-
 ne iste cōcipit sententiā: Bonus deus oīa
 potest: orate p̄ illo. Quē itaq; p̄prehendā
 istoz insanozū: Quis me audiat: q̄s eozū
 nos nō miseros dicat: Quia cū eis nō in-
 sanim⁹: amississe nos putant magnas et va-
 rias voluptates in quib⁹ ip̄i insaniant: nec
 vident qz mendaces sunt. Quā illi ouū inui-
 to vel calicē salutarē porrigo: saucio: q̄mo-
 do reficiam: Quid inuenio ne inedia defi-
 ciat: et ad sanitatem perueniat: Hortor vt
 reficiat: pugnos parat: seuire vult in medi-
 cū. Et si p̄cusserit diligat: et si iniuriā fecerit
 non relinquat. rediturus est ad mentē gra-
 tias acturus. Quā multi hic cognoscūt: vi-
 dent se inuicem: et loquūtur d̄ se in ecclesia
 dei: in ecclesie sancte gremio attendūt stu-
 dia sua iam bona circa verbū dei: circa of-
 ficia et obsequia caritatis: ad frequētandū
 gregē ch̄isti nō recedere de ecclesia: vidēt
 et loquūt ad inuicē de inuicē. Quis est iste
 circūfari⁹: Quis est iste amator et lauda-
 tor illius venatoris illi⁹ histrionis: Be alio
 loquitur: et ille de ip̄o. Certe ista sunt: certe

gaudeam⁹ de talib⁹: Si gaudem⁹ de talib⁹
 nō despem⁹ d̄ talib⁹. Orem⁹ p̄ ip̄is fratres
 carissimi: inde crescit numer⁹ sc̄toz: de nu-
 mero qui erat impioz. Et nō respexit i va-
 nitates et insanias mendaces. Ille vincit
 talem: et cum vincit p̄nunciat: quāsi diui-
 nus vult esse. Affectat diuinitatem amit-
 tendo fontem diuinitatis: et sepe p̄nunci-
 at: et sepe fallitur. Quare hoc: Quia insa-
 nie mendaces sunt. Quare autē aliquādo
 pueniunt que dicunt: Ut adducant insa-
 nos: vt amando ibi speciem veritatis in-
 currant laqueum falsitatis. Retro sint: re-
 linquātur amputent. Si membra nostra
 erant mortificent: Adortificate inquit mē-
 bra vestra que sunt super terram. Sit spes
 nostra: de⁹ noster: Qui fecit omnia melior
 ē oib⁹ q̄ pulchra fecit: pulchrior ē oib⁹ q̄ for-
 tia fortior ē: q̄ magna maior ē: q̄cquid ama-
 ueris: ille tibi erit. Bisce amare i creatura
 creatorē: et i factura factorē: ne teneat te qd̄
 ab illo factū est: et amittas euz a quo et ip̄e
 factus es. Ergo beatus vir cuius est no-
 men domini spes eius: et non respexit i va-
 nitates et insanias mendaces. Forte nobis
 dicitur est: qui versu isto percussus cor-
 rigi voluerit: et quē occupauerit timor ille
 iusticie fidei: et volēs ceperit ambulare an-
 gustam viam: dicitur est nobis: ambula-
 re non durabo: si nihil expectabo. Quid
 ergo facimus fratres: Dimissuri cum su-
 mus: Sine spectaculo morietur: non sub-
 sistet: non nos sequit: Quid ergo faciem⁹:
 Bemus p̄ spectaculis spectacula. Et que
 spectacula daturi sumus ch̄istiano homi-
 ni: quem volumus ab illis spectaculis re-
 uocare: Gratias ago d̄no deo nostro: se-
 quētū versu psalmi ostendit nobis: que spe-
 ctatoribus spectare volētibus: spectacula
 preberemus: et ostendere debeamus. Ecce
 auersus fuerit a circo: a teatro: ab amphī-
 teatro: querat quod spectat: prozsus que-
 rat: Non cum relinquim⁹ sine spectaculo.
 Quid p̄ illis dabimus: Audi quid sequi-
 tur. Adulta fecisti tu domine de⁹
 meus mirabilia tua. Adiracula homi-
 nū ituebas: intēdat mirabilia dei: Adulta
 fecit d̄ns mirabilia sua: h̄ respiciat. Quare
 illi viluerūt: Aurigā laudas regentē q̄tuoz
 equos: et sine labe atq; offēsiōe currētes.
 Forte talia miracula spiritualia nō fecit do-
 minus. Regat luxuriā: regat ignauiā: re-
 gat iniusticiam: regat imprudentiā: motus
 istos qui nuniū lapsi hec vitia faciūt: regat

pmissor est donec det: cum dederit mutat
 verba: non dicit: adhuc dabo qd se daturu
 dicebat: s̄ dicit dedit: mutauit verbu. Qua
 re illi primo placuit hoc verbu: et q̄re illud
 mutauit: Quia tēporis sui verbu fuit: et p
 suo tpe placuit. Qñ pmuttebat tūc diceba
 tur: cū aut datū est qd pmissum est: ablata
 sunt v̄ba pmissiua: data sunt completiua.
 Sacrificia ḡ illa tanq̄ v̄ba pmissiua abla
 ta sunt. Quid est qd datū est completiuū:
 Corp⁹ qd nostis: qd nō oēs nostis: qd vti
 nā q̄ nostis oēs non ad iudiciū noueritis.
 Videte qñ dictū est: **Christ⁹** em̄ ille est dñs
 noster: mō loquēs ex membris suis: mō lo
 quēs ex p̄sona sua. Sacrificiū inq̄t r obla
 tionē noluit. Quid ergo: **Mos** iā hoc tpe
 sine sacrificio dimissi sum⁹: Absit **Corp⁹**
 aut̄ p̄fecisti mihi. Ideo illa noluit vt
 hoc p̄ficeret: illa voluit anteq̄ hoc p̄fice
 res. **Perfectio** pmissoz̄ abstulit v̄ba pro
 mittēna. Nā si adhuc sūt p̄mittēna: nōdū
 impletū est qd pmissum ē. Hoc p̄muttebat
 quibusdā signis: ablata sunt signa p̄mittē
 na: qz̄ exhibita ē veritas p̄missa. In h̄ cor
 pore sum⁹: hui⁹ corporis p̄ticipes sum⁹: qd
 accipim⁹ nouim⁹: r q̄ nō nostis noueritis:
 r euz didiceritis nō ad iudiciū accipiatis.
 Qui em̄ māducat r bibit indigne: iudiciū
 sibi māducat r bibit. **Perfectū** em̄ ē nobis
 corp⁹: p̄ficiamur in corpe. Sacrificiū r ob
 lationē noluit: corpus autē p̄fecisti mihi.
Holocausta etiā p̄ delicto nō pe
 tisti: tūc dixi ecce venio. Nūquid ex
 ponendū est sacrificiū r oblationē noluit:
 corp⁹ aut̄ p̄fecisti mihi: holocausta etiā p̄
 delicto n̄ petisti: Et q̄ petebat ātea: Tūc di
 xi: ecce venio. Temp⁹ ē vt veniāt q̄ p̄mut
 tebant: qz̄ auferunt. Et vere fratres mei at
 tendite illa ablata: hec impleta. **Ber** mihi
 mō gens iudaica sacerdotē: **Ubi** sūt sacri
 ficia illoz̄: **Certe** perierūt: certe ablata sūt.
 Nūquid tūc reprobarem⁹ ea: **Reproba**
 mus mō: qz̄ si mō velis facere intēporale ē:
 nō est opportunū: nō cōgruit. Adhuc pro
 mitti: iā accipe. **Remāsit** illis quoddā qd
 celebrēt: ne oīo sine signo f̄manerēt. **Layn**
 em̄ maior frater qui occidit minozē fratres
 accepit signū ne q̄s eū occideret: sicut scri
 ptū est in **Benesi**. **Posuit** de⁹ **Layn** signū
 vt nemo eū occideret. **Proinde** r ip̄a gēs
 iudea manet p̄ oēs gentes subdita iuri ro
 mano. In ius romanū cōfluxerūt: sup̄sti
 tōnes cōicauerūt. **Postea** inde ceperūt p̄
 gratiā dñi n̄ri iesu christi separari. **Illa** v̄o sic

māsit cū signo suo: cū signo circūcisōis: cū
 signo azymoz̄ sic māsit: nō ē occisus **Layn**:
 nō ē occisus: habet signū suū. **Maledict⁹** ē
 a terra q̄ aperuit os suū excipe sanguinē fra
 tris eius de manu ei⁹. Ille em̄ fudit sangui
 nē nō excepit. Ille fudit: alia terra excepit:
 r ab ea terra q̄ os aperuit r excepit: ille ma
 ledictus ē: r ip̄a terra q̄ ore excepit sangui
 nē: ecclesia ē. **Ab** hac ḡ ille maledict⁹ ē: et ille
 sanguis clamat de terra ad me. **De** hac em̄
 terra dixit dñs: **Uox** sanguis frat̄i tui cla
 mat ad me de terra. **Clamat** inq̄t ad me de
 terra. **Clamat** ad me: sed surd⁹ est q̄ sangui
 nem fudit: qz̄ nō bibit. **Illi** ḡ ita sunt: tanq̄
Layn cū signo. **Sacrificia** v̄o q̄ ibi fiebant
 ablata sūt: r qd eis remāsit ad signū **Layn**
 iam p̄fectū ē r nesciūt. **Agnū** occidūt: azyma
 comedūt: **Pascha** nostrū imolatus est
 christ⁹. **Ecce** agnosco agnū occisū: qz̄ imo
 latus ē christ⁹. **Quid** d̄ azymis: **Itaqz̄** in
 q̄t diē festū celebrem⁹: nō in fermento veteri
 neqz̄ in fermento malicie et malignitatis.
Qñ dicit qd sit vet⁹ fermentū. **Uetus** farina ē
 r acuit: sed i azymis sinceritatis r veritatē.
In vmbra remāserunt: solem glorie ferre
 non possunt. **Jam** nos in luce sum⁹: tene
 mus corpus christi: tenem⁹ sanguinē chri
 sti. **Si** habemus nouam vitam: cantemus
 canticū nouū: hymnū deo nostro. **Holo**
 causta p̄ delicto non petisti: tūc dixi: ecce
 venio. **In** capite libri scriptum est
 de me vt facerem voluntatē tuam: **deus**
 meus voluit: r legem tuam in
 medio cordis mei. **Ecce** ad mēbra re
 sperit: ecce ip̄e fecit voluntatē patris. **Sed**
 in quo capite libri scriptum est de illo: **For**
 tasse in capite libri huius psalmoz̄. **Quid**
 enim longe petamus: aut alios libros in
 quiramus: **Ecce** in capite libri psalmoz̄
 scriptum est: **Beatus** vir qui non abiit in
 cōsilio impioz̄: r in via peccatoz̄ nō ste
 tit: r in cathedra pestilentiarū nō sedit: sed
 in lege domini volūtas eius fuit: et in lege
 ei⁹ meditabit die ac nocte. **Benenu**
 ciaui iusticiam tuam in ecclesia ma
 gna: **Alloquit** membra sua: hortat̄ quod
 fecit vt faciant: **Annūciauit**: annūciemus:
 passus est p̄patiamur: glorificatus ē cōglo
 rificabimur. **Annūciaui** iusticiam tuam in
 ecclesia magna. **Q̄** magna: **Toto** orbe ter
 rarum. **Q̄** magna: **In** omnibus genti
 bus. **Quare** i omnibus gentib⁹: **Quia** se
 men est **Abrae** in quo benedicent omnes
 gentes. **Quare** in omibus gentib⁹: **Quia**

Alia fra. i aures.

Alia fra. i holocaustū p̄ peccato nō postulasti.

Alia fra. i Annūciauit.

Alia lra
t. scifi

i omnē terrā exiuit son⁹ eoz. In ecclia ma-
gna. **Ecce labia mea non phibebo**
dñe tu cognouisti. Labia mea nō phi-
bebo dñe tu cognouisti. Labia mea loquunt:
nō ea phibebo loqui. Sonāt quidez labia
mea ad aures hoim: sed tu cognouisti cor
meum. Labia mea nō phibebo dñe tu co-
gnouisti. **Aliud audit hō: aliud cognoscit**
de⁹. Ne in labijs solis esset annūciatio: et
dicere de nobis: q̄ dicūt vobis facite: que
aūt faciūt facē nolite: **Aut ipi p̄lo laudā-**
ti deū ore non corde dicere: p̄lus hic la-
bijs me honorat: cor aūt eoz longe ē a me.
sona labijs: p̄pinqua corde. **Corde em̄ cre-**
dit ad iusticiā: ore aūt p̄fessio fit ad salutē.
Qualis ille latro inuētus ē pendēs i cruce
cū dñō: agnoscēs in cruce dñm. Alij nō co-
gnouerūt miracula facientē: agnouit ille in
ligno pendentē. **Erat ille cōfixus omibus**
mēbris: man⁹ clavis inherēbāt: pedes trās
fixi erāt: totū corp⁹ adiūgebāt ligno: corp⁹
illud nō vacabat ceteri mēbris: lingua va-
cabat: et cor. **Corde credidit: ore p̄fessus ē:**
Admēto mei inq̄t dñe: cū veneris i regnū
tuū: salutē suā lōge futurā sperabat: et post
lōgū temp⁹ accipe content⁹ erat. In longū
sperabat: dies nō ē dilat⁹. **Ille dixit: Admē-**
mēto mei cū veneris i regnū tuū. ille respō-
dit: Amē dico tibi: hodie mecū eris in pa-
radiso. **Hodie mecū inq̄t in padiso.** Para-
disus habet ligna felicia: hodie mecū in li-
gno crucis: hodie mecū in ligno salutis.
Ecce labia mea nō phibebo dñe: tu cogno-
uisti: ne credat corde: et p̄ timore labia phi-
beat annūciare qd̄ credidit: Sūt em̄ chri-
stiani: habēt fidē in corde: et si inter paga-
nos amaros: misere vrbanos: sordidos:
infideles: ineptos: insultatores: si exagita-
ri ceperint: qz christiani sunt: habēt i corde
fidē: et timēt cōfiteri p̄ labia: phibent labia
sua sonare qd̄ norūt: sonare qd̄ int⁹ habēt:
h̄ resp̄bēdit h̄ dñs: Qui me p̄fessus nō fue-
rit corā homib⁹: cōfundar de illo corā p̄re
meo: id est nō euz cognoscā: qz erubuit me
cōfiteri corā homib⁹: nō eū cōfitebor corā
patre meo. **Bicant ḡ labia qd̄ habet cor: h̄**
cōtra timorē habeat cor qd̄ dicūt labia: h̄
p̄ simulationē habeant labia qd̄ credit cor.
Aliqn̄. n. timor ē: et nō audef dicē: qd̄ nosti
qd̄ credis: aliqn̄ silatio ē dicē: et nō habes i
corde. **Cōsentiāt labia tua cordi tuo. Que**
rēs pacē adeo tibi ipi esto pacat⁹: nō sit inf-
os tuū et cor tuū mala rixa. **Ecce labia mea**
nō phibebo dñe tu cognouisti. Quō ille

Quid cognouit: Bñs int⁹ i corde: vbi nō
videt hō: iō et illd̄ credidit. **Ecce cor habet**
iam: habet qd̄ videat deus: nō phibeat la-
bia sua: nō phibet. **Quid em̄ dicit: Credi-**
di: p̄pter qd̄ locut⁹ sum. **Et qz locut⁹ est qd̄**
credidit: querens qd̄ retribuatur dñō p̄ om-
nibus q̄ retribuit ei: adiūgit: Calicē saluta-
ris accipiā: et nomē dñi inuocabo. **Nō ex-**
horruit dñm dicentē: Potestis bibere cali-
cem quē ego bibitur⁹ sum: Cōfitemur enim
per labia quod habebat in corde: peruenit
ad passionem. **Et quia puenit ad passio-**
nē: hostis qd̄ nocuit: Mempe p̄ciosa in cō-
spectu dñi mors iustoz et⁹. **Adortes in q̄s**
pagani seuerunt: in illis hodie reficimur.
Natalē martyriū celebrem⁹: exēpla marty-
rū nobis pponim⁹. **Attendim⁹ fidē: quō in-**
uenti: quō attracti: quō steterūt ante iudi-
ces in ecclia catholica nihil habētes simu-
latiōis: cōpaginati iūctura vnitatis: p̄fessi
sunt christuz: caput qd̄ p̄cesserat: sic mēbra
sequi cōcupierūt. Sed qui cōcupierūt: In
tormētis patiētes: in cōfessione fideles: in
sermone veraces. **Jaculabant enim in ora**
interrogantium se sagittas dei: et vulnera-
bāt ad irā: h̄ et multos vulnerauerūt ad sa-
lutem. **Hec omnia pponimus nobis: et in-**
tuemur illa: et optamus initari. **Hec sunt**
spectacula christiana: hec videt desuper
deus: ad hec hortatur: ad hec adiuvat: his
certaminibus premia proponit et donat.
Ecce labia mea non prohibebo. **Time ne**
timeas: et prohibeas labia tua. **Domine tu**
cognouisti: quia est et in corde quod sonat
et in labijs. **Iusticiā tuam non ab-**
scondi in corde meo: Quid est iusticiā
tuam: fidem meaz: quia iustus ex fide vi-
uit: vtpote interrogat sub pena persecutor
quod eis licuit aliquādo: Quid es: paga-
nus an christianus: Christianus. **Ipsa est**
iusticia eius: credidit: ex fide viuit. **Non**
abscondit in corde suo iusticiam suā: Nō
dixit apud se: Credo quidem in christum:
sed huic persecutori meo seuerenti et minan-
ti non dicam quod credidi: nouit deus in-
tus in corde meo: quia credo: ip̄e scit: quia
nō illi renūcio. **Ecce hoc dicis te int⁹ hic i**
corde: i labijs qd̄: Nō sū christian⁹. **Cōtra**
cor tuū testimoniū dicūt labia tua. **Iusticiā**
tuā nō abscondi in corde meo. **Verita-**
tem tuā et salutare tuū dixi. **Christuz**
tuū dixi. h̄ ē veritatē tuā et salutare tuū dixi
Uñ veritas christ⁹: Ego sū veritas. Uñ sa-
lutare ip̄e christ⁹: Symeon aguit infantē i

manib⁹ matris: in templo et dixit: Quia vi-
derunt oculi mei salutare tuum. Agnouit in-
fantem senex: factus in puero: puer innouatus
fide. Accepit enim responsus et dixit hoc: di-
xerat ei dominus: quia non exiit⁹ erat de hac vita:
pulsus videret salutare dei. Hoc salutare dei
bonum est: ut ostendat hominibus: sed clamet:
Ostende nobis domine misericordiam tuam et salu-
tare tuum da nobis. Salutare autem domini in om-
nibus gentibus: quia cum dixisset quodam loco:
Benedicite miserere nobis et benedicat nos: illumi-
net vultum suum super nos: ut cognoscamus in ter-
ra viam tuam: adiecit: in omnibus gentibus saluta-
re tuum. Primum dixit ut cognoscamus in terra
viam tuam: et secutus est: in omnibus gentibus saluta-
re tuum. Quasi diceret ei: que est via quam
cupis agnoscere? Homines ad viam veniunt:
numquid via venit ad homines? Via nostra ve-
nit ad homines: inuenit errantes: vocavit ad se
extra ambulantes. In me inquit ambulate et non
errabitis. Ego sum via veritas et vita: ne
diceret: ubi est via dei: ad quam regionem ibo:
quem montem ascendam: quos campos inquiram?
Via dei inquiris: salutare dei est via dei: et
vbi est hec: quia in omnibus gentibus salutare
tuum. Veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Non celavi misericordiam tuam et ve-
ritatem tuam: a congregatione multa.
Ibi sumus: in hoc corpore numeremur et nos:
non celamus misericordiam domini: et veritatem domini.
Tuis audire misericordiam domini: Recede a
peccati: p^{ro}donabit peccata. Tuis audire ve-
ritatem domini. Tene iustitiam: coronet iusticia.
Modo enim misericordia tibi predicat: postea
veritas exhibebit. Non enim sic est deus miseri-
cors ut iniustus sit: nec sic iustus est ut miseri-
cors non sit. Parua ne misericordia tibi est?
Non imputabit peccata omnia: male vixisti usque in
hodiernum diem: adhuc vivis: bene vivit hodie:
hanc misericordiam non celabis. Si habes miseri-
cordiam: que veritas. Congregabunt ante eum
omnes gentes: et dividet eas sicut pastor di-
vidit oves ab hedis: oves ponet ad dexte-
ram: hedos ad sinistram. Quibus quid? Venite
benedicti patris mei: percipite regnum quod vo-
bis paratum est. Hedis quid? Ite in ignem eternum:
Ibi penitentie locus non est. Quia misericordiam
dei contempsisti: veritatem senties: si autem non
contempsisti misericordiam: veritate gaude-
bis: Tu autem domine ne elonginqua-
veris misericordias tuas a me. Re-
spexit ad membra sua saucia. Quia miseri-
cordiam tuam et veritatem tuam non celavi a congrega-
tione multa: ab ecclesia unitatis orbis ter-

rari: Attende membra saucia: attende delicto-
res et peccatores: et noli removere misericor-
dias tuas. Misericordia tua et veri-
tas tua semper susceperunt me. Non au-
derem converti: nisi securus de remissione: non au-
derem perseverare: nisi securus de promissione.
Misericordia tua et veritas tua semper susce-
perunt me. Attendo quia bonus es: attendo quia
iustus es: amo bonum: timeo iustum. Amor et
timor producant me: quia misericordia et veritas
tua semper susceperunt me. Quare ipsa suscipiunt:
et ab eis oculos avertendi locus non est. Quia
circumdederunt me mala quorum non est
numerus: Quis numerat peccata? Quis
numerat iniquitates alienas et proprias? Sub
quo cumulo gemebat quod dicebat: Ab oculis
meis munda me domine: et ab alienis parce
servo tuo. Parua erant nostra: imponunt alie-
na. Timeo mihi: timeo bono fratri: tolero
malum fratrem. Et sub isto cumulo quid erum?
si cesset misericordia dei: Tu autem domine
ne elonginqua veris: prope esto. Qui prope est
dominus: his qui obtulerunt cor. Longe a super-
bis: prope ad humiles. Excelsus est enim do-
minus: et humilia respicit. Sed non se putent
latere qui superbi sunt: excelsa enim a longe co-
gnoscit. Cognoscebat a longe iactantem se
phariseum subveniebat de primo confitenti
publicano: iactabat ille merita sua: et tege-
bat vulnera sua: Non iactabat ille merita: sed
offerebat vulnera. Ad medicum venerat: sci-
ebat se esse languidum: sciebat se sanandum. Ocu-
los ad celum levare non audebat: peccator percutie-
bat: sibi non parcebat ut ille parceret. Se
agnoscebat ut ille agnosceret: se puniebat
ut ille liberaret. Tales habent voces sunt: audi-
am eas pie: et amem pie: corde: lingua: omni-
bus medullis nostris habet dicam. Nemo se pu-
tet iustum: vivit quod loquitur: vivit. et vitam vivat
Adhuc habet vivit: adhuc cum morte vivit: et si
spiritus vita est propter iustitiam: corpus tamen mortuum
est propter peccatum: Et corpus quod corruptum aggra-
uat animam: et deprimat terrenam habitationem sensum
multa cogitantem. Pertinet ergo ad te clamare:
pertinet gemere: pertinet proferri: non te exaltare
non te iactare: non de tuis meritis gloriari: quia et
si habes aliquid gaudendum: quod est quod non acce-
pisti: Quia circumdederunt me mala quorum non est
numerus. Comprehenderunt me iniquita-
tes mee et non potui ut viderem. Est
aliquid quod videam: quod premit ut non videam?
Nonne iniquitas oculum tuum: ne istam lucem
videre posses premebat: Fortassis humor
irruens premebat: fortassis fumus: pulvis: aliquid

Alia lra.
abscodi.
cōcilio mltō.

Alia lra.
longe facias
miserans.

iniecū: eleuare oculū saucium nō poterat ad istā lucē. Quid ergo: Cor sauciū leuabis ad dñm: Nōne p̄us sanandū est vt videas: Nōne sup̄bus inueniris cū dicis: p̄mo videā z sic credam: Nōne quis dicit: Quis em̄ visur⁹ dicit: videā z sic credam: Lucē ostēsurus sum: imo vō ip̄a lux ostēdere se vult. Cui: Leco. Nō potest: nō videt. Qñ nō videt: Brauat⁹ oculus multis peccatis. Quid em̄ ait: Cōprehēderūt me iniquitates mee: z nō potui vt viderē. Remoueant⁹ ḡ iniquitates: dimittant⁹ pctā: leuet⁹ p̄dus ab oculo: sanet⁹ qđ sauciū est: adhibeatur mordax p̄ceptū quasi colliriū. P̄ius effice qđ tibi p̄cipit: sana cor: mūda cor: dilige inimicū tuū. Et qđ diligit inimicū suū: Hoc iubet medic⁹: amarū est: sed salubre. Quid tibi faciā inq̄t: Ira vexat⁹ es vt inde saneris. Et dicit: sanato nō erit onerosum: voluptuose diliges inimicū: sanat⁹ corde: conare tu vt saneris apli⁹. In tribulatōib⁹ i angustijs: i tēptatōib⁹ fortis esto: p̄dura: me dici man⁹ ē: nō latronis. Ecce inq̄t p̄ceptis acceptis: z fide retenta: p̄us sicut iubes sanabo cor vt dicis: sanato corde: z mūdato corde qđ videbo: Beati mūdo corde: qñ ip̄i deū videbūt. Hoc mō inq̄t nō possum: Cōprehēderūt me iniquitates mee: z nō potui vt viderē. Multiplicate sunt super capillos capiti mei: Capillos capitis ad numeri multitudinē reuocat. Quis numerat capillos capiti sui: Multo min⁹ peccata q̄ excedūt numerū capilloꝝ. Adinuta vident⁹: sed multa sūt. P̄cauisti magna: iam nō facis adulteriū: iam nō facis homicidiū: nō rapis res alienas: nō blasphemias: nō dicis falsum testimoniū: moles iste sunt peccatoꝝ. Magna p̄cauisti: d minutis quid agis: An nō times minutas: Projecisti molē: vide ne arena obruaris. Multiplicate sūt sup̄ capillos capiti mei. Et cor meū dereliquit me. Quid mirū est si cor tuū desertū est a deo tuo: qñ se ip̄m deseruit: Quid est: cor meū dereliquit me: Nō est idoneū cor meū ad cognoscendum se: hoc dixit: Cor meū dereliquit me. Corde meo dñm volo videre: z nō possum p̄ multitudinē peccatoꝝ meoꝝ. Parū ē ne cor meū se p̄bendat. Nemo em̄ se p̄bendit: nemo em̄ de se p̄sumit. Nūquid cōprehendit corde suo cor suū Petr⁹ qui dixit: Tecū vsq̄ ad mortē ero: In corde erat p̄sumptio falsa: in corde latebat timor ver⁹: z nō erat idoneū cor ad p̄bēdendū. Cor

egrotum latebat: sed medico patebat. Qđ de illo latebat p̄nūciatū est: hoc impletū ē. Nouerat in illo de⁹ qđ ip̄e in se nō nouerat qz cor eius dereliquerat eū. Cor ei⁹ latebat cordi ei⁹: et cor meū dereliquit me. Quid ḡ: Quid clamam⁹: qđ dicim⁹: Placeat tibi dñe erue me: Lanq̄ dicet: Si vis potes me mūdare. Placeat tibi dñe erue me. Dñe i adiuuādū mihi respice. Adēbra penitētia: mēbra in dolorib⁹ posita: mēbra sub ferramētis medici clamātia: sed sperātia. Dñe in adiuuādū mihi respice. Cōfundant⁹ z reuerent⁹ simul q̄ querūt animā meā vt auferāt eā. Quodā em̄ loco accusat z dicit: Aspiciēbā in dexterā z videbā: z nō erat q̄ req̄reret animā meā: id est nō erat qui me imitaret: Christ⁹ in passiōe loquit⁹. Et attendebā in dexterā: id est nō ad impios iudeos: s̄ ip̄az dexterā ad ip̄os ap̄los: Et nō erat q̄ req̄ret animā meā. Usq̄ adeo nō erat q̄ requireret animā meā: vt q̄ p̄sulerat negaret animā meā. Sed qz duob⁹ modis querit hō: aut quo fruaris: aut quē p̄sequaris: ideo b̄ alios dicit quos vult confundi et reuereri qui querūt animam meam. Sed ne sic intelligeres quō cōquerit de nōnullis q̄retibus animā suā vt auferāt eā: id est ad mortē querūt animā meā: adiecit cōfundant⁹ z reuerent⁹. Et v̄e mlti q̄sierūt aīaz ip̄i⁹: z cōfusi z reueriti sūt: q̄sierūt aīaz ip̄i⁹ et sic illis visum est abstulerūt aīaz ip̄i⁹: s̄ ille potestatem habuit ponēdi animā suā: et potestatem habuit recipiēdi animā suā. ḡ illi gauisi sūt cū p̄fusi sūt cū recepit. Cōfundant⁹ z reuerent⁹ simul: q̄ querūt aīaz meā vt auferāt eā. Cōfundant⁹ retrosū z reuerent⁹: q̄ volūt mihi mala. Cōuertant⁹ retrosum. Ne hoc in malū accipiam⁹ bene illis optat: sed vox illi⁹ q̄ dixit de cruce: P̄at ignosce illis: qz nesciūt qđ faciūt. Quare illos ḡ dicit: vt retrosum redeant: Quia q̄ añ sup̄bi erāt vt caderēt retro: humiles facti sunt vt resurgāt. Qñ em̄ añ sūt p̄cedere volūt dñm: meliores volūt esse q̄ domin⁹: Si aut⁹ retro sūt: ip̄m agnoscūt meliorē: ip̄m priorē: se posteriores: vt ille p̄cedat: illi sequatur. Proinde Petrū male sibi dantē consiliū: sic redarguit. Passurus em̄ dñs erat p̄ salute nostra: z de ip̄a passione que futura erat p̄dicabat: z ait Petr⁹: Absit domine: p̄pitius tibi esto: nō fiet hoc. P̄cedē volebat dñm. z siliū dare magistro. Bonū autē vt nō euz faceret prece

Alia lra.
t Cōplaceat.
t vt eruas me.
Alia lra.
t ad t me.

Alia lra.
Quertant.

dentē: sed sequēte: redi inq̄t retro sathanas. Ideo inquit sathanas: q̄ vis antecedere eum quē debes sequi: si enī retro fueris et secut⁹ fueris: iā nō eris sathanas. Quid ḡ? Sup hanc petrā edificabo eccliam meā. Cōuertant retrosū r̄ reueant: qui volūt mibi mala. Maluoli sūt qui etiā cū benedicūt: q̄ntū i corde eorū ē maledicūt. Bie alicui: esto christian⁹. Sz sis tu christian⁹. bonam rē dixit: sed non illi imputat quod dixit: sed quo aiō dixit: quō iputatus est et iudeis q̄n ille ex ceco natus fact⁹ est vidēs. cū eū p̄merent insultationib⁹ r̄ arguerent: ait illis. Nūquid r̄ vos discipuli ei⁹ vult eē? Et illi maledixerūt ei. Hoc ait euāgelista: Maledixerūt ei dicētes: Tu sis discipul⁹ eius. Illis maledicentib⁹ dñs benedixit. Fecit quod ille dixerunt: retribuit aut illis quō maledixerūt. Cōuertāt retrosū: r̄ reue reāt: q̄ volūt mibi mala. Sūt at̄ alij nō boni q̄ bona volūt: r̄ ipi cauēdi. Quō enī illi maledicūt: r̄ dicūt bona n̄ra: sed malo animo: sic multi mala n̄ra bono aiō. Hoc dico: Qui dixerit tibi: tu sis christian⁹: bonū tuū dic malo animo. Qui aut̄ tibi dixerit: tanto melior nemo sit in factis malis: quoniam laudator peccator in desiderijs aie sue: r̄ qui iniqua gerit benedicat: mala tua dic laudās. Quō ille bona tua dicebat maledicēs: sic iste mala tua b̄ndicēs: sed vtrūq̄ genus hostis fuge: vtrūq̄ caue. Ille seuit: ille blandit: vterq̄ mal⁹. Ille iracūduſ est: r̄ ille in laude subdol⁹. Ille rep̄hensor est: iste laudator. Sz ille in rep̄hensōe inimic⁹ est: r̄ ille i laude subdol⁹. Caue vtrūq̄: contra vtrūq̄ ora. Qui enim orauit p̄uertantur retrosū r̄ p̄fundant q̄ volūt mibi mala: respexit ad aliū genus dolose maluolū: r̄ falso b̄ndicū. Ferant cōfessionem confusionē suā: qui dicūt mibi euge euge. Laudāt falso. magn⁹ vir: bon⁹ vir: s̄rat⁹: doctus: sed quare christian⁹? Ea tua laudāt: que nobis laudari: illud rep̄hēdūt vñ gaudes. Sed si forte dicis: quid i me laudes o hō: q̄ vir bon⁹: q̄ vir iust⁹ suz: Si b̄ putas: christ⁹ me hoc fecit: ipm lauda. At ille: absit: noli tibi iniuriā facē: tu te ipm talē fecisti. Cōfundant q̄ dicūt mibi euge euge. Exultet r̄ iocundent oēs qui te querunt dñe: Non querūt me: sed querūt te: nō mibi euge euge dicūt: sed in illo r̄ in te me glorificāre vidēt: si qd habeo glorie: Qui em̄ gloriatur in dño gloriē. Exultent r̄ iocundēt

omnes qui te querūt dñe. Et dicāt semper magnificet dñs. Quia r̄ si ex peccatore sit iust⁹: da gloriā illi qui iustificat i pium. Sive ergo peccator sit: laudet q̄ ad indulgentiā vocat: sive quis iā ambulet in via iusticie: laudet qui ad coronaz vocat. Semp magnificet dñs ab his. Qui diligit salutare tuū. Ego aut̄: Cui q̄ rebāt mala: Ego aut̄ cui⁹ aiām q̄rebāt: vt auferret eā. Sz p̄uerte te ad aliud gen⁹ hominū. Ego autem cui dicebāt euge euge. Egen⁹ r̄ paup su. Nō est qd i me laudetur. Biscindat ille sacco meuz: coopiat me stola sua. Cuius ergo iam nō ego: viuit aut in me christ⁹. Si viuit in te christ⁹ r̄ totum qd boni habes christi est. totū qd habebis christi ē: tu p te ipm qd es: Ego egenus r̄ paup: Ego aut̄ nō diues: q̄ nō sum sup⁹. Diues erat ille qui dicebat: Bratas tibi ago dñe: q̄ nō sum sic ceteri hoies: publican⁹ aut̄ erat paup qui dicebat: dñe p̄pitius esto mibi peccatori. Ille de satiritate ructabat: ille de fame plorabat. Egenus r̄ paup suz. Et qd factur⁹ es? Egenus r̄ paup: mendica an̄ ianuā dei: pulsa r̄ apertur tibi. Ego aut̄ egen⁹ r̄ paup sum. **Bo min⁹ curā habebit mei.** Facta in domini curā tuā: r̄ spera in eum r̄ ipse faciet. Quid tibi curatur⁹ est? quid tibi p̄uisurus? Habeat tui curam qui fecit te: qui habuit tui curā anteq̄ esses: quō nō habebit curā cū iam h es qd voluit vt esses: Jā em̄ fidelis es: iā ambulas in via iusticie: curaz tui nō habebit: qui facit solē suū oriri sup bonos r̄ malos: r̄ pluit sup iustos r̄ iniustos: te iam iustū ex fide viuentē negliget: deseret: dimittet: Immo vō r̄ hic fouet: r̄ hic adiuuat: r̄ hic necessaria s̄ministrat: r̄ noxia resecat. Bādo p̄solat vt p̄māeas: feriēdo corripit ne pereas. B̄ns curā habet tui: securus esto: ille p̄teget qui te fecit. Ab artificio tui manu noli cadere: si cecideris iā a manu artificis frangeris. Ut aut̄ p̄māeas in manu artificis: bona voluntas facit. Bie deus me⁹ voluit r̄ portabit ipse: r̄ tenebit ipse. Facta te in illū: noli putare inane esse vt q̄si p̄cipiteris. Nō ita tibi videat. Ille dixit: celū r̄ terrā ego impleo: nūq̄ tibi deest: tu illi noli deesse: tū nbi noli deesse. **Bo minus curā habet mei.** Adiuutor me⁹ r̄ p̄tector meus tu es: deus meus ne tardauer. Inuocat: implet: timet: ne deficiat. Ne tardaueris. Quid ē ne tardaueris: Nisi breuati essent dies illi: non

Alia lra. r̄ mēdicus sū.

Alia lra. r̄ sollicitus est.

sed medico parat. Qd
 uicium est hoc impleri ē.
 e⁹ qd ipm nō nouerat
 querat eū. Cui⁹ laudat
 eū dicitur. Quid ḡ?
 id dicitur. Placet
 te: r̄ aiō dicit. Si vis
 Placere dñe eue
 ad dñm mibi respice.
 mebra in dōmō p̄piti
 mēdicus dicitur: q̄
 ne nō aduā dñm respice
 aut̄ reueant sumul
 m̄a meā: vñ auferat eā.
 o accusat r̄ vici. Dñs
 debeat: r̄ nō erit q̄ respicit
 nō erit qui me amaret:
 loquit. Et attendat in
 dñm impio: iudeos: q̄ ip̄s
 dñs: Et nō erit q̄ respicit
 dñs nō erit q̄ respicit
 p̄pitiat negare ami
 dō modis querit bō:
 que p̄equane: ideo b̄
 li confundi et reuereri
 nō meam. Sed ne sic
 querit de nōnullis q̄nti
 auferat eā: id est ad mo
 meā: ad hanc cōfundant
 dñm offerat aiō ip̄s: r̄ cō
 dicitur aiō ip̄s: et sic illis
 aiō ip̄s: h̄ ille potest
 n̄mā suā: et potest ac
 m̄a suā. q̄ illi quāsi sū
 cū recep̄t. Cōfundant
 q̄ querit aiō meā vñ
 dñm: r̄ dñm r̄ vñ
 aut̄ mibi mala. Cui⁹
 hoc in malis accipit
 sed vñ ill⁹ q̄ dicitur
 illis: q̄ nesciūt qd tui
 dicit: vt retrosū respice
 vñ erit vt cadent r̄
 vt resurgat. Qui enī
 dñm: melius vñ respice
 retro sū: ipm agnoscere
 ē: sic postea respice
 r̄ p̄pitiat: p̄pitiat
 sic redigat p̄pitiat
 salute n̄mā: vñ p̄pitiat
 erit p̄pitiat: vñ p̄pitiat
 ar dñm: vñ dare me
 r̄ vñ dñm: vñ p̄pitiat

Alia lra. r̄ letet sup te r̄ querit te te. r̄ nō habet.

fieret salua ois' caro. **M**odo lectus est: de dieb' tribulationu'. Quasi eni vn' ho' rogat deu': membra christi: corp' christi: vbiq' diffusu': vn' medic': vn' paup': qz' ille pauper: qui diues paup' factus est: de quo ait **Apl's**: Cu' diues esset: paup' fact' e': vt ipi' paup'tate vos ditarem: veros paupes ditat: falsos diuites paup'at. Clamat ad euz a sinib' terre: ad te clamaui: cu' tederet anima mea. **V**eniēt dies tribulationu': et maloz tribulatioes veniēt sicut dic' scriptura: et quātū accedit dies: augent' tribulationes. **N**emo sibi p'mittat: qd' euāgelium non p'mittit. **F**rates mei obsecro vos: attendite scripturas n'ras: si aliqd' sefellerūt: si aliquid dixerūt. z aliter accidit q' dixerūt: **N**ecessesse est vt vsq' i finē sic fiāt oia quēadmodū dixerūt. **N**ō nobis p'mittunt scripture nostre in hoc seculo: nisi tribulatioes: p'ssuras: angustias: augmēta dolor: abūdatiā tēptationuz. **A**d ista nos p'cipue parem': ne imparati deficiam': **V**e pregnantib': z māmātib': mō audistis. **P**regnātes sunt qui spe intumescūt: māmātes aut: id est lactātes q' iā adepti sūt qd' p'cupierāt. **E**tenī mulier in spe p'gnans tumet filij: nōdū videt filiū: que aut lactat amplectit' qd' sperabat. **E**rgo similitudinē (vbi grā) ponam'. **B**ona est ista villa vicini: **S**i mea esset: adiungerē illā z facerē de isto fundo z de illo vuitatē. **A**mat z auaritia vnitates: qd' amat bonum est: sed vbi amādū sit nescit. **E**cce p'cupiuit villā p'rimi: sed iste prim' diues ē: nō indigēs: hñs honorē: hñs etiā potentia: a cui' forte etiā potentia tibi metuendū sit: nō de ill' fundo aliqd' sperādū. **N**ihil sperās nō p'cepit: non est pregnantis anima. **S**i vō iuxta vicin' sit paup': q' vel i necessitate posu' est vt possit vēdere: vel p' mi pōt vt cogat vēdere: iniicit ocul': spaf villa: imp'gnata ē aia: sperat se posse adipisci villulā et possessionē vicini paup'is. **E**t cu' patit iste paup' nēcitātē: veit ad ditiorē vicinū suū: cui forte obsequi solet: cui deferre: cui veniēti assurgere: quē inclinato capite salutare: da mihi rogo te: patior necessitatē: virgeor a creditore. **E**t ille: non habeo mō in manib': si velit vēdere haberet. **A**gnoscim' hoc. **F**ueit in nobis: iā nō sint in nobis. **N**ōne besterno virim': et hodie viuim': **E**st corrigēdi locus: nōdū facta est illa disiuctio: alioz ad dexterā: alioz ad sinistrā. **N**ōdū apud inferos sum': vbi diues ille fuit: sitiēs z stillā desiderās.

Audiam' cū viuim': corrigamur: nō speremus res alienas: z ipregnati tumeam': nec pueniam' ad illas: z eas adipiscendo tanq' filios osculemur. **V**e eni pregnantibus z māmātib' in illis diebus. **M**utādū est cor: leuandū est cor: nō h' habitādū corde. **H**ec mala regio ē. **S**ufficiat qd' adhuc carne hic esse necesse est: qd' nō est necesse nō fiat: sufficiat diei malicia sua: fursū corda habeam'. **S**i resurrexistis cū christo dic' fidelibus: corp' et sanguinē dñi accipientib' dic': **S**i resurrexistis cū christo: q' sursum sunt sapite: vbi chust' est i dextera dei sedēs: que sursum sūt q'rite nō que sup' terrā. **M**ortui eni estis: z vita vestra abscondita est cū christo i deo. **N**ō eni apparet qd' vobis p'missū est: z iā paratū est: sed nō videtis. **I**mp'gnari vis: hinc imp'gnare: ipsa sit spes tua: cert' erit part' tuus: nō erit abortiuus: nō tp'alis: amplecteris qd' pepereris ieternū. **S**ic eni p' **E**saia dicit: **C**ōcepim' z parturim' spiritū salutis. **E**rgo retro ē z nō dat mō: sed dabitur. **Q**uāta data sūt fratres mei: quis illa nūerat scdm scripturas: **I**bi scriptū est de ecclia: z videt quia est. **I**bi scriptū est de idolis: qz' non erūt: z videt qz' nō sunt. **I**bi scriptū est qz' p'dituri erāt iudei regnū: z videt. **I**bi scriptū est de hereticis: qz' futuri erant z videt. **I**bi scriptū ē z de die iudicij: **I**bi scriptū est z de premio bonozū z de pena maloz. **I**n omnib' deū fidelē iuenim': in vltimo deficiet z fallit. **B**ñs curā hēbit mei. **A**diutor me' z p'tector meus tu es: deus meus ne tardaue'ris. **N**isi minorarent dies illi: nulla caro p'duraret: sed p'pter electos breuiabūt. **B**ñs illi erūt tribulatiois: sed nō tam lōgū q' sperant. **C**ito illi trāsibūt: reqēs veniēs nō trāsibit: q'q' longū fieri debuit maluz pro infinito bono.

Explicit Tractatus de ps. XXXIX

Incipit Tractatus de ps. XL

Prefatio.

Quonia solēnis dies martyri illu'xit: p'pter gloriā passiois christi impator' marty'z: q' sibi nō pepcit militib' imperans pugnā: sed prior pugnauit: prior vicit: vt pugnantes exemplo suo hortaretur: z maiestate sua adiunaret: z p'missione coronaret: audiam' aliqd' in isto psalmo qd' p'tineat ad eius passionē. **C**ōmēdamus aut' sepi' nec nos piget iterare quod vobis vtile est retinere: dñm nostrū **I**esuz christū: plerūq' loqui ex se: id est ex p'sona.

sua qđ est caput nostrū : plerūq; ex psona
 corpis sui qđ sum⁹ nos z ecclia ei⁹: s̄ ita q̄si
 ex vni⁹ hoīs ore sonare verba: vt intelliga
 m⁹ caput et corpus in vnitare integritatis
 cōsistere: nec separari abinuicē tāq; cōiu
 giū illō: s̄ qđ dictū ē: Erūt duo i carne vna.
 Si ḡ aḡscim⁹ duos in carne vna: aḡscam⁹
 duos i voce vna: p̄mo qđ legenti r̄ndētes
 cātāuim⁹: quāq; d̄ medio psalmi sit: hīc tñ
 fmōis ducam⁹ exordiu. **Inimici mei di
 xerūt mala mihi: qñ moriet et peri
 bit nomē eius.** Persona ē hec dñi no
 stri Jesu christi: sed videte si nō ibi intelli
 gūt et mēbra. **Victū est z hoc cū ipse dñs**
noīter hīc in terra in carne ābularet. Lum
 eni viderēt multitudinē sequi auctoritatez
 eius: et diuinitatē et maiestates miraculis
 p̄ntatā: cū hūc viderēt iudei: s̄ quib⁹ ipse
 dñs similitudinē posuit qz dixerūt: h̄ ē heres
 venite occidam⁹ eū z nostra erit hereditas:
 dixerūt apđ semetipos: id est inter se: vñd
 pōtifici illi⁹ Caiphe vox ē: videtis qđ tur
 ba multa eū seq̄t: z seclm post illū abiit: si
 dimiserimus eū viuere: venient romani et
 tollēt nobis et locū z gentē: expedit vt vn⁹
 moriat hō q̄s tota gēs pereat. **Euāgelista**
aut vba nesciētis qđ diceret: exposuit nob
z ait: Hoc aut nō a se dixit: sed cū esset pō
tifex pphetavit: qz optebat eū mori p po
pulo z gente. Tñ illi cū viderēt populum
 post illū ire dixerūt: qñ moriet z pibit no
 mē eius: id cū occiderim⁹ eū: iā nomē eius
 nō erit in terra: nec seducet aliquos mortu
 us. **Sz ipa ei⁹ interfectiōe intelligēt hoies**
qz hoies seq̄bāt: qz n̄ erat i eo spes salutē: z
deserēt nomē ei⁹ z n̄ erit. **Mortu⁹ ē z n̄ pe**
riit nomē ei⁹ s̄ semiātū ē nomē ei⁹. **Mortu**
um ē: s̄ ḡnū fuit qđ mortificato seges p̄tinuo
exurgeret. **Glorificato ḡ dño nostro Jesu**
christo: ceperūt mltomagis: multoq; nūe
rosius credere in illū: z ceperūt mēbra eius
audire qđ caput audiebat. **Iā ḡ dño nro**
Jesu christo in celo p̄stituto: z ipō in nobis
in terra laborāte: dixerūt adhuc inimici ei⁹:
qñ moriet z pibit nomē ei⁹. **Hic em̄ p̄secu**
tiōes diabol⁹ in ecclia p̄citauit ad p̄dēdū
nomen christi: nisi forte putatis frēs qz illi
pagani qñ seuebāt in christianos: nō b̄ si
bi dicebāt delere nomē christi de terra: vt
moreret iterū christ⁹: nō in capite sed i cor
pore suo: Occisi sūt z martyres ad mltipli
candā eccliam: valuit sanct⁹ sanguis effu
sus semiatiōe: accessit z mors martyru: p̄
ciosa i p̄spectu dñi mors iustoz ei⁹: Adul

tiplicati sūt magis magisq; christiani: z nō
 est impletū qđ dixerūt inimici: qñ moriet z
 pibit nomē ei⁹. **Adhuc z mō dicit.** **Sedēt**
pagani z cōputāt sibi ānos: audiūt fanati
cos suos dicētes: aliqui christiani nō erūt:
z idola illa coli habēt: quēadmodū antea
colebant. **Adhuc dicūt: qñ moriet z pibit**
nomē ei⁹. **Bis victi vel tertio sapite.** **Mortu**
tu⁹ ē christ⁹: nō perijt nomē ei⁹: mortui sūt
martyres: mltiplicata est magis ecclia: cre
scit p̄ oēs gētes nomē christi. **Qui d̄ morte**
sua z d̄ resurrectiōe sua p̄dixit: qđ d̄ mortib⁹
scōz martyz z d̄ corona p̄dixit: ipse z d̄ ec
clesia sua futura p̄dixit. **Si verū dixit bis:**
tertio mentit⁹ est: **Planū ē ḡ qđ creditis s̄**
illum: meli⁹ est vt credatis in illū: vt intelli
gatis sup egenū z paupē: qñ paup fact⁹
est cū diues esset: vt ipsius inq̄t paup̄tate
vos ditaremini. **Hūc aut qz paup fact⁹ est**
p̄temnit⁹ z dicit: Mō erat. quid erat: Mōz
tuus est: crucifixus est. **Hoīem colitis: i ho**
minē spem habetis: mortuū adoratis. **Fal**
leris: intellige sup egenū z paupem: vt i il
lius paup̄tate diues efficiaris. **Quid est i**
telligere sup egenū z paupē: Ut ipm chri
stū egenū z paupem accipias: dicētē in
alio psalmo: Ego aut egen⁹ z pauper sum
dñs curā habet mei. **Quid ē intelligere su**
per egenū z paupem: Quia semetipm̄ ext
naniuit formā serui accipiēs i similitudinē
hoim factus: z habitu iuēt⁹ vt hō. **Diues**
apud patrē: z paup apud nos. **Diues i ce**
lo: paup in terra: Diues deus: paup hō.
Hoc te ḡ turbat: qđ hoīem vides: qđ car
nē intueris: qđ mortē respicis: qđ crucē ir
rides: hoc te turbat: intellige sup egenū z
paupē. **Quid est hoc: Intellige qz vbi ti**
bi exposita est infirmitas: ibi latet diuitas.
Diues: qz sic est. Paup: qz tu sic eras. **Sz**
tñ paup̄tas ipsius: diuitie n̄e sunt. **Quō**
stultū ipi⁹: sapiētia n̄a ē: Quō infirmitas
ipsius: fortitudo n̄a est. Quō mortalitas
ipsius: immortalitas n̄a est. Qui sit pauper
attēde: Mō eū ex alioz paup̄tate metiar⁹.
Implere veit paupē: qđ paup effectus est.
Propterea aperi sinū fidei: suscipe paup
em: ne paup remaneas.

Expositio psalmi.

Beat⁹ qui intelligit sup ege
 nus et paupem: in die mala
 liberabit eu dñs. Veniet euz
 dies mala. Velis nolis: veniet. Dies iudi
 cij aderit: mala dies: si nō intelleris sup
 egenū z paupem. Qđ enī mō nō vis cre

iam difficile decipit: laudādo christum co-
natur decipe. Antea quid dicebat: Quae
colitis: Iudeum mortuū: crucifixū: nullū
momentū hominē: qui non potuit a se mortē
depellere: Ubi in noīe ei⁹ vidit currere ge-
nus humanū: vidit qz in noīe crucifixi tē-
pla subuertit: idola frangit: sacrificia ex-
tinguit: z bec oīa p̄dicta in p̄phet̄ attēdū
tur: ab hoīb⁹ admiratiōe stupētib⁹ z clau-
dentib⁹ iā cor aduersus vitupationē chri-
sti: induit se laudibus christi: z cepit a fide
alio mō defrere. Magna lex ē christiana:
potens lex illa diuina ineffabilis: sed q̄s il-
lam implet: Implet hoc in noīe saluatoris
n̄ri: cōculcāns leonē z draconē. Apte re-
prehēdēdo fremebat leo: astute laudando
insidiat draco. Veniāt ad fidē q̄ dubitat:
nō dicāt q̄s hoc implet: Si de virib⁹ suis p̄su-
mūt: nō implebūt. Presumēdo d̄ grā dei cre-
dāt: p̄sumēdo veniāt: adiuuādi veniāt nō
iudicādi. Uiuūt oēs fideles in noīe christi:
quisq̄ p̄ gradu suo implēs p̄cepta christi:
siue iuges: siue celibes z virgines. Uiuūt
quātū donat d̄ns eis viuere: neq̄ de suis
viribus presumunt sed nouerunt se in illo
debere glari. Quid enim habes qd̄ nō ac-
cepisti: Si aut̄ accepisti qd̄ gloriaris quasi
nō accepisti: Noli dicere mihi: quis illd̄
implet: Ille in me implet qui venit diues
ad paup̄em: pauper quidem ad paup̄em:
sed plen⁹ ad inanē. Hec cogitās qz intelli-
git sup̄ egenū z paup̄ez: z nō aspernat pau-
pertatē christi: intelligat diuitias christi: sit
beat⁹ in terra: z nō tradet i man⁹ inimici sui
volētis ei psuadere vt de⁹ nō colat nisi p̄-
pter celestia: diabol⁹ colat p̄pter terrena.
Nō tradat eū i man⁹ inimici ei⁹. D̄ns
opē ferat illi: Sz vbi: forte in celo: for-
te in vita eterna: vt restet colēdus diabol⁹
p̄pter inopiā terrenaz: p̄pter necessitates
h⁹ vite. Absit. Promissionē habes vite p̄-
sentis z future: ille ad te venit i terrā p̄ quē
factū est celū z terra. Beniq̄ attēde qd̄ di-
cat: d̄ns opē ferat illi. Sup̄ lectū dolo-
ris eius: Lectus doloris infirmitates car-
nis. Ne dicas nō possum tenere z portare
z frenare carnē meā: adiuuans vt possis.
D̄ns opē ferat tibi sup̄ lectuz doloris tui.
Portabat te lectus: nō tu portabas lectū:
sed paliticus int⁹ cras: adest q̄ dicat tibi:
tolle grabatū tuū z vade in domū tuā. Bo-
min⁹ opē ferat illi sup̄ lectū doloris ei⁹. Et
ad ip̄m d̄nm̄ conuertit se: tanq̄ q̄rere. Qua-
re ergo cū opē ferat nobis d̄: tāta mala pa-

timur in ista vita: tāta scādala: tātos labo-
res: tantā inquietudinē carnis z seculi: Con-
uertit se ad deū: z tāq̄ p̄siliū medicie eius
nobis exponēs. Totū stratū ei⁹: inq̄t:
vertisti in infirmitate eius. Quid
est totū stratū eius vertisti i infirmitate ei⁹:
p̄er stratū intelligit aliqd̄ frenū. Dis aia
infirma in hac vita querit sibi aliqd̄ terre-
num vbi req̄scat: qm̄ intentionē laboris z
mētis extēte in deū difficile pōt p̄petuo to-
lerare: aliqd̄ sibi in terra coquirit vbi req̄-
scat: z quodāmō pausatōe quadā recū-
bat: veluti sunt ista que diligūt z inocētes.
Neq̄ em̄ de cupiditatib⁹ maloz nunc lo-
quēdū est: quia mlti acquiescūt in theatr̄:
multi acquiescūt in circo: i amphitheatro:
multi acquiescūt in alea: multi in luxuria
popinaz: multi in libidine adulterioz: mlti
in violentijs rapinaz: multi in dolo z in-
sidijs fraudiū: Acq̄scunt in his oib⁹ ho-
mines. Quid est acquiescūt: Belectant il-
lic. Sz remoueam⁹ bec oīa: z ad inocētem
hoīez veniam⁹. Acquiescit i domo sua: in
familia sua: in cōiuge: in filijs: in paupertate
in p̄diolo suo: in nouella manib⁹ suis cōsi-
ta in edificio aliquo suo studio fabricato.
Acquiescūt inocētes in his: sed tamē de⁹
volēs nos amorē nō habere nisi vite eter-
ne: z istis velut inocentib⁹ delectationib⁹
mīscet amaritudies: vt z his patiamur tri-
bulationes: z vniuersum stratū n̄m̄ vtat i
infirmitate n̄ra. Vniuersuz stratū eius ver-
tisti in infirmitate eius. Nō hoc cōquerat
qm̄ in his q̄ inocenter habz: patit aliq̄s tri-
bulationes: Bocet amare meliora p̄ ama-
ritudinē inferior: ne viator tendēs ad pa-
triam: stabulū amet p̄ domo sua. Vniuer-
sum stratū eius vertisti in infirmitate eius.
Sz quare iste: Quia flagellat omnē filiū
quē recipit. Quare ista: Quia peccāti ho-
mini dictū est: In labore vult⁹ tui edes pa-
nē tuū. Ergo qz correptionēs istas in quib⁹
vniuersum stratū n̄m̄ vertit in infirmitate
nostra: agnoscere debet homo p̄pter pctā
se pati: cōuertat se z dicat qd̄ seq̄t. Ego
dixi d̄ne miserere mei: sana animā
meā qz peccavi tibi. O d̄ne in tribula-
tionib⁹ meis me exerces: flagellādū iudi-
cas oēs filiū quē receptur⁹ es: q̄ nec vnico
peccasti. Ille quidē sine pctō flagellat⁹ ē:
Ego aut̄ dico: miserere mei: sana aīaz meā
qz peccavi tibi. Si sectus est qui putredi-
nē nō habebat: si medicina ip̄a n̄ra ignem
medicinalē nō respuit: patienter ferre debe

Alia lra.
t vniuersū.
t versasti.

re potuerunt: nihil facere voluerunt. Nam et diabolus christum extinguere concupiuit: et Judas christum occidere voluit. Occiso autem christo et resurgente: nos uiuificati sumus: diabolo autem et iude merces male uoluntatis reddidit: non in se salutis. Nam ut noveritis ex aio queque pedendum ad retributionem vel premij vel pene: inuenimur hoies bonum dixisse cuidam: et tale bonum qualem nos optamus: et tamen maledicos appellatos: quoniam a ceco illo quodam iam illuminato: et corpe et corde uiuebant iudei: uidentes corpore et corde ceci. Aut illis idem iam uides: Numquid et vos discipuli eius uultus esse? Et illi inquit euangelista: maledixerunt ei dicentes: tu sis discipulus eius. Hoc nobis oibus eueniat quod ille maledicendo dixerunt. Maledictio ista appellata est ex maliuolo errore dicentium: non ex aliquo malo uerborum. Quo aio dixerit: non quod dixerit attedit: qui eos maledixisse narravit: Aduersum me cogitabant mala mihi. Et que mala christo: que mala in martyribus? Dia in bonum uertit deus. Verbum iniquum disposuerunt aduersus me: Quale uerbum iniquum? Ipsum caput attende. Occidam eum: et infa erit hereditas: Stulti quomodo uestra erit hereditas: quia occidistis eum: Ecce et occidistis eum: et ustra non erit hereditas. Numquid quod dormit non adiciet ut resurgat. Quoniam vos exultastis occidisse eum: ille dormiuit. Bicit enim in alio psalmo. Ego dormiui. Illi se uerunt et occidere uoluerunt: ego dormiui. Nam si noluissem: non dormissem. Ego dormiui: quia preteritum habeo ponendi animam meam: et preteritum habeo iterum sumendi eam. Ego dormiui et somnum cepi: et exurrexi: Seuinat ergo iudei: terra tradat in manum impij: caro permittat in manibus persequenti: suspendant in ligno: clauis transfigant: lancea perfodiunt: numquid qui dormit non adiciet ut resurgat? Ut quod dormiuit: Qua adam forma erat futuri: et Adaz dormiuit: quoniam de latere eius Eua facta est. Adam in figura christi: Eua in figura ecclesie: uerum est appellata mater uiuorum. Quoniam fabricata est Eua: Bui dormiret Adam. Quoniam de latere christi sacramenta ecclesie profuxerunt: Cum dormiret in cruce. Numquid quod dormit non adiciet ut resurgat? Et uerum dormiuit: Ex illo quod ingressus est ut uideret: et congregauit iniquitatem sibi. Ecce enim homo pacis mee in quem sperauit: quod edebat panes meos ampliauit super me calcaneum. Erexit super me pedem: et calcare me uoluit. Quis est iste homo pacis ipsi? Judas.

Et in illum christus sperauit: quia dixit: in quem speraui. Nonne illum ab initio nouerat? Nonne antequam nasceretur futurum sciebat? Nonne oibus discipulis suis dixerat: Ego uos duodecim elegi: et unus ex uobis diabolus est? Quomodo in illum sperauit: nisi quia in membris suis ipse est: et quod multi fideles de iuda sperauerunt: hoc in se transfigurauit dominus. Quoniam enim uidebant iudam multi qui crediderunt in christum ambulare inter duodecim apostolos: sperabant in illum aliquid quia talis erat quales et ceteri. Christus enim quia in membris suis erat hoc sperantibus: quomodo in illis est esurientibus et sitientibus: quomodo dixit: esuriui: sic dixit speraui. Proinde sic hic illi dicamus: domine quando sperasti: quomodo illi dictum est: domine quoniam esuristi. quomodo nobis ibi dixit: cum unus ex minimis meis fecistis mihi fecistis: sic potest dicere: cum unus ex minimis meis speraui ego speraui. In quem speraui? Homo pacis mee in quem speraui: qui edebat panes meos. Quomodo ipsum ostendit in passione de istis uerbis prophetie. Per buccellam illum designauit: ut appareret de illo dictum: qui edebat panes meos. Rursus quoniam uenit ut traderet eum: osculum illi dedit: ut appareret de illo dictum: homo pacis mee. Tu autem domine miserere mei: Hoc ex forma serui: hoc ex persona inopis et pauperis. Beatus enim qui intelligit super egenum et pauperem. Ad miserere mei. Et resuscita me et reddam illis. Videte quoniam dictum est: iam factum est. Occidit enim christum iudei ne perderet locum. Illo occiso perdidit locum: eradicato regno dispersi sunt. Suscitatus reddidit illis: reddidit ad admonitionem non dum ad damnationem. Ciuitas enim illa in qua fremuit populus tamquam leo rapiens et rugiens: exclamans crucifige: crucifige: eradicatis inde iudeis christianos huiusmodi: a iudeo nullo inhabitat. Placata est ibi ecclesia christi: uerum eradicata sunt spine synagoge. Proinde uere ignis eorum exarsit: sic ignis in spinis: dominus autem tamquam lignum uiride erat. Hoc ipse ait quoniam plangebant quodam mulieres ueluti mortuum christum: Nolite flere super me: sed super uos ipsas flete. et super filios uestros: ex hoc predicet: suscita me et reddam illis. Si enim in uiridi ligno hec faciunt: in arido quod fiet? Quoniam possit uiride lignum sumi ab igne spinarum: Exarsit enim uelut ignis in spinis. Ignis spinas consumit: et cuiusque uiridi ligno adhibet difficile accedit. Humor enim ligni resistit flame lente et marcidet: tamen idonee ad consumendas spinas. Et suscita me et reddam illis. Ne forte sane fratres minimus potest

Alia lra. pstituerunt t aduersu

Alia lra. t retribuam t eis

Alia lra. t Etenim t quo. t agauit t plataros.

tentē filiū q̄ patrē putetis: ex eo q̄ dixit: suscitā me: q̄ ipse se suscitare nō possit: b̄ enī suscitauit qd̄ mori poterat: id est caro mortua est: caro suscitata ē. Ne tñ putet q̄ deus p̄ christi potuit suscitare christū: id est carnē filij sui: et ipse christus: cū v̄bum sit dei equale p̄ri: nō poterat carnē suā suscitare: audite ex euāgelio: Soluite tēplū h̄: et in tri duo suscitabo illud. Hoc autē euāgelista ne etiā inde dubitarem: dicebat: in q̄t d̄ tēplo corpis sui. Et resuscitā me et reddam illis.

In hoc cognoui qm̄ voluisti me: qm̄ nō gaudebit inimicus meus super me. Quia gausi sūt iudei: qm̄ vidēt christū crucifixū: implese se arbitrati sūt volūtātē nocēdi: effectū fructus seuitie sue. Vidērūt xpm̄ in cruce pēdētē: agitauerūt caput: si fili⁹ dei ē descēdat d̄ cruce. Nō descēdebat q̄ posat: nō potētā demonstrabat: s̄ patientiā docebat. Si em̄ h̄ illi dicētib⁹ d̄ cruce descēderet: q̄si insultātib⁹ cessisse videret: et victus opprobria tolerare nō potuisse crederet: magis māsūt in cruce illi insultātib⁹: fixi illis nutātib⁹. Iō enī et caput agitabant: q̄ vō capiti nō iberebāt. Vocuit nos plane ille patientiā. Nā qd̄ ē forti⁹ fecit q̄ noluit facere qd̄ iudei puocabāt: Nō est em̄ potētus de sepulchro surgere: q̄ d̄ cruce descēdere. Qm̄ nō gaudebit inimicus meus super me. Gausi sūt et tūc: surrexit christus: glificatus est christus. Vidēt mō in hōie ipsi⁹ p̄uerti genū hūanū: mō insultēt: mō caput agitēt: imō iā caput figāt: aut si agitāt caput: stupendo et mirādo agitēt. Nō em̄ dicūt: nunquā forte ille ē quē dixerūt Moyses et p̄phete: Be illo em̄ dixerūt. Sic ovis ad imolandū duct⁹ ē: et sic agn⁹ corā tōdente: se sine voce: sic nō aperuit os suū: vulnerib⁹ ei⁹ sanati sum⁹. Videm⁹ enī: q̄ crucifix⁹ iste ducit post se genū hūanū: et sine cā dixerūt p̄res n̄ri: occidam⁹ eū: ne seculū post illū p̄rgat. Forte nō post eū p̄geret: si nō esset occisus. **In hoc cognoui qm̄ voluisti me:** qm̄ nō gaudebit inimicus meus super me. **De autē propter innocentiam meam suscepisti.** Clere p̄ innocentiam: p̄ integritatē sine pctō: redidit⁹ sine debito: flagella sine merito: p̄ innocentiam meam suscepisti me. **Et confirmasti me in conspectu tuo ieternū.** Confirmasti me in eternū: infirmasti ad tps. Confirmasti in conspectu tuo: infirmasti in conspectu hoim. Quid q̄: Laudes illi: gloria illi. **Benedict⁹ dñs de⁹ israel.** Ille est enī de⁹ israel: de⁹ n̄ri: deus Jacob. de⁹ minorū filij:

de⁹ minoris ppli. Nemo dicat: de iudeis h̄ dixit: Nō sū ego isrl. Magis iudei nō sūt israel. Maior enim filius: ipse est ppl̄s reprobat⁹: minor ppl̄s dilectus. Maior fuit minori: mō impletū est: mō fr̄es nobis seruiūt iudei: tāq̄ capsarij n̄ri sūt: studentibus nobis codices portāt. Audite in q̄ nobis iudei seruiūt: et nō sine cā. Cayn ille frater maior q̄ occidit miōrē fratrem accepit signū ne occideretur: id est vt maneat ipse ppl̄s. Apd̄ illos sūt p̄phete et lex: in qua lege et in quib⁹ p̄phetis christ⁹ p̄dicat⁹ est. Qm̄ agim⁹ cū paganis: et ostendim⁹ b̄ euenire mō in ecclia xpi: qd̄ an̄ p̄dictū ē de noie xpi: d̄ capite et corpe xpi: ne putēt nos finisse illas p̄dicatōes: ex his reb⁹ q̄ acciderūt q̄s existimant nos p̄cepisse quasi future eēt: p̄ferim⁹ codices iudeorū. Nempe iudei inimici n̄ri sūt: de charit̄ inimici p̄uincif aduersarij. Oia enī dñs distribuit: oia p̄ salute n̄ra ordinauit. **Predixit an̄ nos: impleuit h̄ tpe n̄ro.** Et q̄ nōdū: impleuit: impleturus est: Ita tenem⁹ redditorē: vt credam⁹ debitorem. Quia et illa q̄ nōdū dedit: dabit. Sicut ea q̄ nōdū dederat: dedit. Si q̄s p̄bare vult vbi sint scripta: legat Moysen et p̄phetas. Si aliq̄s p̄strepit inimicus et dic: vos vobis p̄phetias finistis: p̄ferant codices iudeorū: q̄ maior fuit miōri. Ibi legāt ista p̄dicta q̄ mō videm⁹ impleta: et dicam⁹ oēs: **Benedict⁹ dñs deus israel. A seculo et in seculū: et dicet omnis ppl̄s fiat fiat.**

Explicit Tractatus de ps. XL

Incipit Tractatus de ps. XLI

Prefatio.

Olim est vt desiderat aia n̄ra in verbo dei gaudere vobiscū: et in illo vos salutare q̄ est n̄ri adiutorij salutare. Qd̄ q̄ dñs dat audite p̄ nos: et in illo exultate nobiscū in f̄mōe ei⁹: et in veritate et in caritate ei⁹. **Psalmū enī suscepim⁹: d̄ q̄ loqundū ē vobis cōgruū desiderij nostruz.** Lepit enim iste psalm⁹ a sancto quodā desiderio: et ait qui sic cantat. **Expositio psalmi.**

Quasi admodū desiderat ceruis ad fontes aquarū: ita desiderat aia mea ad te deus. Quis ē qui sic cātat: Si volum⁹ nos sumus. Et qd̄ q̄ras extra q̄s nā sit: cuz in tua p̄tate sit esse qd̄ queris. **Thi nō vni⁹ hō est: s̄ vni⁹ corp⁹ est.** Corp⁹ autē christi ecclia est: Nec i oib⁹ q̄ intrāt eccliam inuenit tale desiderij: s̄ tñ q̄cūq̄ suauitatē dñi gustauerit: et qd̄ eis sapit agnoscūt in cātico: nō putēs

Alia lra. 101

se solos eē: s̄talia semia sparsa credant in agro dñico. toto orbe fraz: et cuiusdā vni-
 tat̄ ch̄ristiane eē vocē hac. Quēadmodū
 desiderat ceruus ad fōtes aq̄z: sic deside-
 rat aīa mea ad te de⁹. Et q̄dē nō male itel-
 ligīt vox esse eoz qui cū eēt cathecumini:
 ad grām sancti lauacri festināt. Un̄ z solē-
 niter cantat̄ hic psalm⁹: vt ita desiderēt fō-
 tē remissiois pctōz: quēadmoduz deside-
 rat ceru⁹ ad fōtes aquaz. Sit hoc. Habe-
 atq; locū intellect⁹ iste in ecclesia z veracem
 solēnē. Uerūt̄ frēs: videt̄ mihi etiā in ba-
 ptismate fidelib⁹ nōdū esse satiatū tale de-
 sideriū: s̄ fortassis si norūt vbi pegrināt: et
 quo eis trāscundū sit: etiā ardētius inflam-
 mant̄. Beniq; titul⁹ ei⁹ est. **In finē in-
 tellect⁹ filijs chore. Psalm⁹.** Fili-
 os chore iuenum⁹ in alijs psalmoz titulis:
 z iā tractasse nos meminim⁹: et locutos eē
 quid sibi hoc nomē velit. Ita tñ nūc com-
 memorād⁹ est iste titul⁹: vt nō nobis quasi
 p̄iudicet qd̄ iā dixim⁹: vt deinceps si dica-
 mus. Nō enī vbiq; diximus oēs affue-
 rūt. Chore aliq; hō fuerit sic fuit: habuerit
 q; filios qui appellarent̄ filij chore: nos tñ
 arcanū sacramēti scrutemur: vt nomē h̄ in
 mysterio qd̄ grauidū ē pariat. Magni enī
 sacramēti res est: vt ch̄ristiani appellent̄ fi-
 lij chore. Un̄ filij chore: filij spōsi: filij chri-
 sti. Vicunt̄ enī ch̄ristiani: filij spōsi. Qua-
 re ḡ chore ch̄rist⁹: Quia chore interpretatur
 caluaria. Multo remot⁹ est h̄. Querebā
 q̄re chore ch̄rist⁹: intētius q̄ro quare chri-
 stus ad caluariā ptinere videat̄. Nōne iaz
 occurrit in loco caluarie crucifixus: Oc-
 currit oīno. Ergo filij spōsi: filij passiois il-
 lius: filij redēpti sanguie illi⁹: filij crucis il-
 lius portātes in frōte qd̄ inimici i loco cal-
 uarie fixerūt: appellant̄ filij chore: illis can-
 tat̄ iste psalmus. Intellectu excitemur: z si
 nobis cantat̄: intelligam⁹. Qd̄ intellecturi
 sum⁹? In quē intellectū psalm⁹ iste cātat̄?
 Audeo dicere: Inuisibilia aūt ei⁹ a creatu-
 ra mūdi p̄ ea q̄ facta sūt itellecta sp̄iciūt.
 Eya frēs auiditatē meā capite: desideriu⁹
 h̄ meū cōicite: sil amem⁹: sil in hac siti ex-
 ardescam⁹: simul ad fontē itelligēdi curra-
 mus. Desideremus ergo velut ceru⁹ fon-
 tem: excepto illo fonte quē p̄pter remissio-
 nē pctōz desiderāt baptisādi: z iā baptisa-
 ti desiderem⁹ illū fontem: de quo scriptura
 alia dicit: Qm̄ apud te est fons vite. Ipse
 enī fons z lumē est: qm̄ in lumie tuo vide-
 bim⁹ lumē. Si z fons est: z lumē est: merito

z intellect⁹ est: qz z satiat aīam auidā sitien-
 di: z oīs qui itelligit luce quadā nō corpo-
 rali: nō carnali: nō exteriore: s̄ iteriore illu-
 strat̄. Est ḡ frēs qdā lux int⁹: quā nō habēt
 qui nō intelligūt. Un̄ iā eos qui desiderāt
 hūc fontē vite: z inde aliqd̄ carpūt: alloq̄t
 Ap̄ls obsecrās z dic̄: Ut nō iā ambulet̄ si-
 cut z gētes ambulāt in vanitate mētis sue:
 obscurati itelligētia: alienati a via dei: per
 ignorantia q̄ est in illis p̄pter cecitatē cor-
 dis ipoz. Si ergo illi obscurati sūt itelligē-
 tia: id est qz nō intelligūt obscurant̄: ergo
 qui intelligūt illumināt̄. **Curre ad fontes:**
 desidera aquaz fontes. Apud deū ē fons
 vite: z insiccabilis fons: in illi⁹ luce lumen
 inobscurable. Lumē h̄ desidera: quēdam
 fontē: quoddā lumē: quale nō norūt oculi
 tui: cui lumini vidēdo ocul⁹ interior p̄pa-
 rat̄: cui fonti hauriēdo sitis interior inarde-
 scit. **Curre ad fontē: desidera fontē: sed no-
 li vtcūq; noli vt qualecūq; aīal currere: vt
 ceruus curre.** Quid ē vt ceru⁹? Nō sit tar-
 ditas i currēdo: ipigre curre: ipigre deside-
 ra fontē. Inuenim⁹ enī insigne velocitatis
 in ceruo. Sed forte non hoc scriptura so-
 lū nos in ceruo p̄siderare voluit: s̄ z aliud
 audī. Quid aliud est in ceruo: Serpentes
 necat̄: z post serpentū interemptionē ma-
 iori siti iardescit: penptis serpētib⁹ ad fon-
 tes acrius currit. Serpētes vitia tua sunt:
 p̄sume serpētes iniquitatis: tūc ampl⁹ desi-
 derabis fontē veritatis. Auaricia forte in
 te tenebrosū aliquid sibilat: et sibilat ad-
 uersus verbū dei: sibilat aduersus prece-
 ptum dei. Et quia tibi dicitur contemne
 aliquid ne facias iniquitates. si maui⁹ fa-
 cere iniquitatē: q̄ aliquod cōmodū tempo-
 rale contemnere: morderi eligi a serpente:
 q̄ perimere serpentē. Cum ergo adhuc fa-
 ueas vitio tuo: cupiditati tue: auaricie tue
 serpenti tuo: quando inuenio te i tale desi-
 derium quo curras ad fontē aquaz? Qm̄
 concupiscis fontem sapientie: cum adhuc
 labores in veneno malicie: Interfice in te
 quicquid contrarium est veritati: et cuz te
 videris tanq; vacare a cupiditatibus per-
 uersis: noli remanere quasi nō sit quod de-
 sideres. Est enī aliquid quo te tollas: si iaz
 egisti in te: vt non sit impeditor contra te.
 Bicturus enī es forte iam mihi si ceruus
 es: deus nouit: non me iam auarum: non
 me cuiusq; rem concupiscere: nō adulteri⁹
 cupiditate flagrare: non cuiusq; odio in-
 uidiatq; tabescere: et cetera huiusmodi:

Celum suspitio et pulchritudine siderum: ad
 miroz splendore solis exercitio diei suffici-
 entem: luna nocturnas tenebras consolantem.
 Mira sunt hec: laudanda sunt hec: vel
 etiam stupenda sunt hec. Neque enim terrena: sed
 iam celestia. Hodum ibi stat situs mea. Hec mi-
 roz: hec laudo: sed enim quod fecit hec: sitio. Re-
 deo ad meipsum: et qui sum etiam ipse qui talia
 quero: perscrutor: inuenio me habere corpus
 et animam: vnum quod regam: alio quo regar: cor-
 pus seruire animam impare. Discerno aliquid
 melius esse animam quam corpus: ipsum quam inquisitores:
 talium reum non corpus: sed animam video: et tamen hec
 omnia que collustravi per corpus ea me collu-
 strasse cognosco. Terram laudabam: oculis co-
 gnoueram. Mare laudabam: oculis co-
 gnoueram. Celum: sidera: solem: lunamque lau-
 dabam: oculis cognoueram. Oculi mem-
 bra carnis sunt: fenestre sunt mentis. Inte-
 rior est qui per has videt: quam cogitatione ali-
 qua absens est: frustra patet. Deus meus qui
 fecit hec que oculis video: non istis oculis
 est inquirendus. Aliquid etiam per seipsum animam
 ipse respicit: vtrum sit aliquid quod non per oculos
 sentiat quasi colores et lucem: non per aures quam
 si per canticum et sonum: non per nares quasi
 odor suauitatem: non per palatum et linguam qua-
 si saporem: non per totum corpus quasi duriciam et
 molliciam: rigorem: atque feruorem: asperitatem: le-
 nitatemque tractem: sed vtrum sit aliquid in-
 tus quod videam. Quod intus est videam:
 quod neque color sit: neque sonus: neque odor: ne-
 que sapor: neque calor: aut frigus: aut duricia:
 aut mollicies. Dicat ergo mihi: quem color
 habeat sapientiam: cum cogitamus iustitiam eius: qua
 intus in ipsa cogitatione pulchritudine frui-
 mur. Quid tamquam sonus ad aures: quod tamquam va-
 poris surgit ad nares: quod odori inferit: quod
 manu tractat et delectat: Et intus est et pul-
 chra est: et laudat: et videt: et si in tenebris
 sunt oculi istius: animam illius luce proficit. Quid
 est illud quod Tobias videbat: quam videtur fi-
 lio cecus filium vite dabat: Est ergo aliquid
 quod animam ipse corporis dominator: rector: habi-
 tator videt: quod non per oculos corporis sentit:
 non per aures: non per nares: non per palatum: non per
 corporis tactum: sed per seipsum. Et tamen melius quod
 per seipsum: quam quod per seruum suum est profusus. Seipsum
 enim per seipsum videt: et animam ipse ut noverit se:
 videt se. Sed nec vtius videat se corporaliter
 oculorum: querit auxiliium: imo vero ab omnibus
 corporis sensibus: tanquam impediens et per
 strepentibus abstrahit se a se: ut videat se
 in se: ut noverit se apud se. Sed nunquid

aliquid tale deus ipse est: qualis est ani-
 mus: Non quidem videri deus nisi animo
 potest: nec tamen ita ut animus videri potest.
 Aliquid enim querit animus iste quod deus est:
 de quo illi non insultent: qui dicunt: vbi est
 deus tuus. Aliquam querit incommutabile ve-
 ritatem: sine defectu substantiam. Non est ta-
 lis ipse animus: deficit: proficit: nouit: igno-
 rat: meminit: obliuiscit: modo illud vult:
 modo non vult. Ista mutabilitas non ca-
 dit in deum. Si dixerem mutabilis est deus:
 insultabunt mihi qui dicunt: vbi est deus tu-
 us. Querens ergo deum meum in rebus
 visibilibus et corporalibus et non inueni-
 ens: querens eius substantiam in meipso:
 quasi aliquid sit qualis ego sum: neque hoc
 inueniens: aliquid super animam esse sen-
 tio deum meum. Ergo ut eum tangerem.
**Hec meditatus sum et effudit super
 me animam meam:** Quando anima
 mea contingeret quod super animam meam
 queritur: nisi anima mea super seipsam ef-
 funderetur: Si enim in seipsa remaneret: ni-
 hil aliud quam se videret. Et cum se videret: non
 vtius deum suum videret. Dicant iam in-
 sultatores mei: vbi est deus tuus: dicat: ego
 quod diu non video: quod diu differo: manducabo
 die et nocte lachrymas meas. Dicant illi
 adhuc vbi est deus tuus: Quero ergo de-
 um meum in omni corpore: siue terrestri: si-
 ue celesti: et non inuenio. Quero substantiam
 eius in anima mea: et inuenio. Meditatus
 sum tamen inquisitiones dei mei: et per ea
 que facta sunt inuisibilia dei mei: cupiens
 intellecta conspicere: effudi super me animam
 meam: et iam non restat quem tangam ni-
 si deum meum. vbi enim domus dei mei
 super animam meam. Ibi habitat: inde me
 prospicit: inde me creauit: inde me guber-
 nat: inde mihi consulit: inde me excitat: inde
 me vocat: inde me dirigit: inde me ducit:
 inde me producit. Ille enim qui habet altissimam
 in secreto domus: habet etiam in terra taberna-
 culum. Tabernaculum eius in terra ecclesia est
 adhuc peregrina. Sed hic querendum est: qua
 in tabernaculo eius inuenit via qua puenit
 ad domum. Et enim cum effunderem super
 me animam meam: ad attingendum deum me-
 um: quare hoc feci: **Quia ingrediar in
 locum tabernaculi.** Nam extra locum taber-
 naculi errabo: querens deum meum. Quo-
 niam ingrediar in locum tabernaculi. Ad-
 mirabilis usque ad domum dei. In
 locum tabernaculi ingrediar: admirabilis ta-

Alia lra.
 et recordat' illi.
 et in.

Alia lra.
 et transibo

bernaculi vsq; ad domū dei. **J**ā enī multa
admiroz in tabernaculo. **E**cce quanta ad-
miroz in tabernaculo. **T**abernaculū enim
dei ī terra: hoīes sūt fideles: admiroz in eis
ipsoꝝ mēbroꝝ obsequiū: qz nō ī eis regnat
peccatū ad obediendū desiderijs ei⁹: nec
exhibēt mēbra sua arma iniquitatē peccator:
sed exhibēt se deo viuo in bonis opib⁹: aīe
seruēt deo: mēbra corpalia militare admi-
roz. **R**espicio z ipam aīam obediētē deo:
distribuentē opa act⁹ sui: frenatē cupidita-
tes: pellentē ignorantā: extendentē se ad
oīa aspa: z dura tolerāda: iusticiā z cantā-
tem impendentē ceterū. **A**dmiroz z istas vir-
tutes in aīa: sed adhuc in loco tabernacu-
li ambulo. **T**rāseo z h̄: z quis admirabile
sit tabernaculū: stupeo cū puenio vsq; ad
domū dei. **S**e qua domo dicit ī alio psal-
mo: cū pposuisset sibi qndā durā z diffi-
lem questionē: quare in hac terra plerūq;
bñ ē malis: z male ē bonis: ait: **S**uscepi co-
gnoscere: hoc labor est ante me: donec eā
in sanctuariū dei: z intelligā in nouissima.
Ibi est enī fons intellect⁹ in sanctuario dei:
ī domo dei. **I**bi intellexit iste ī nouissima: z
soluit questionē de felicitate iniquoꝝ: z la-
bore iustoꝝ. **Q**uō soluit: **Q**uia mali cuz h̄
differūt ad penas sine fine refuānt: z boni
cū hic laborāt exercēt: vt in fine heredita-
tem cōsequānt. **E**t hoc ille a sanctuario dei
coꝑuit: in nouissima intellexit: ascēdēs ī ta-
bernaculū: puenit in domū dei. **T**ñ dū mi-
rať mēbra tabernaculi: ita pduct⁹ est ad do-
mū dei: pcepit qndā dulcedinē seqndo ite-
riorē nescio quā z occultā voluptatē tāq;
de domo dei tonaret suauiter aliqđ orga-
nū. **E**t cū ille ambularet ī tabernaculo au-
dito quodā interiore sono duct⁹ dulcedie
sequēs qđ sonabat: abstrahēs se ab omni
strepitu carnis z sanguinis: puenit vsq; ad
domū dei. **H**ā viā suā z ductū suū sic ipse
cōmemorat: quasi dicerem⁹ ei. **A**d miras ta-
bernaculū in hac terra: quō puenisti ad se-
cretū dom⁹ dei? **I**n voce: inquit: exul-
tationis z cōfessionis: **S**oni festiui-
tate celebrantis. **F**esta cū hic homines
celebrāt: sue luxurie psuetudinē habēt cō-
stituerē organa aī domos suas: aut pone-
re symphoniā: vel quecunq; musice ad lu-
xurias seruētia: z illicitia: z vbi audita fu-
erint hec: quid dicimus q̄ transim⁹? **Q**uid
hic aq̄t? **E**t respōdet nobis: aliqua esse fe-
sta. **M**atalicia inquit celebrāt: nuptie hic
sunt vt nō videant incepta illa cantica: sed

excuset festiuitate luxuria. **I**n domo dei fe-
stiuas sempiterna est. **N**ō enī aliquid ibi
celebratur z trāsit. **F**estū sempiternū: cho-
rus angeloꝝ. vultus presens dei: leticia si-
ne defectu. **E**t dies hic festus ita est: vt nec
aperiatur initio: nec sine claudat. **S**e illa
eterna z ppetua festiuitate: sonat nescio qđ
canorū z dulce auribus cordis: si nō pstre-
pat mūd⁹. **A**mbulātī in h̄ tabernaculo ad-
mirabili dei: z miracula dei in redēptōne fi-
deliū considerant: mulcet aurē sonus fe-
stiuitatē illius: z rapit ceruū ad fontes aq̄z.
Sed quia fratres: q̄ diu sumus in corpe h̄
peregrinamur a dño: z corpus quod cor-
rumpit aggrauat animā z deprimit terre-
na inhabitatio sensum mīta cogitantem:
z si vtcūq; nebulis diffugatis ambulando
p desideriū ad h̄c sonū puenim⁹: inter-
dum vt aliqđ de illa domo dei nitēdo ca-
pīamus: onere tñ quodā infirmitatē nostre
ad consueta recedimus: z ad solita ista di-
labimur. **E**t quomodo ibi iueneramus vñ
gauderemus: sic hic non deerit quod ge-
manus. **E**tenim ceruus iste manducans
die ac nocte lachrymas suas: raptus desi-
derio ad fontes aquarum: interiorē scilicet
dulcedinē dei: effundens super se animas
suam vt tangeret quod est super animam
suam: ambulans in locum tabernaculi ad-
mirabilis vsq; ad domum dei: z ductus ī-
terioris z intelligibilis soni iocunditate vt
omnia exteriora contemneret: z in interio-
ra raperetur: adhuc tamen homo est: ad-
huc hic gemit: adhuc carnem fragilez por-
tat: adhuc inter scandala hui⁹ mundi peri-
clitatur. **R**espexit ergo ad setāq; inde ve-
niens: z ait sibi constituto inter has tristi-
cias: et comperans hec illis ad que viden-
da ingressus est: z post que visa egressus
est. **Q**uare: inquit: tristis es ani-
ma mea: et quare conturbas me?
Et ecce iam quadam interiore dulcedine
letati sumus: ecce acie mentis aliquid in-
commutabile et superstrictum et raptim p-
spicere potuimus. **Q**uare adhuc contur-
bas me: quare adhuc tristis es? **N**on enī
dubitas de deo tuo. **N**unquid enim non
est quod tibi dicas contra illos qui dicūt:
vbi est deus tuus? **J**am aliquid incom-
mutabile persensī: quare adhuc contur-
bas me? **S**pera in dominum: **E**t
quasi responderet illi anima eius in silen-
cio: quare cōturbo te nisi quia nondū sum
ibi vbi est dulce illd: quo sic rapta sū quasi

Alia ifa.
† son⁹ epulāt.

Alia ifa.
† deo.

per transitus. Nunquid iam bibo de fonte illo nihil metuens: iam nullum scandaluz ptimesco: iam de cupiditatib⁹ oib⁹ tanq³ edomitis victisq³ secunda sum: Nonne aduersus me diabol⁹ uigilat hostis me⁹: Nonne laq³os mihi q³tidie deceptiois intendit: Nonne uis ut pturbet te: posita i seclo: et pegri na adhuc a domo dei mei: Sz spera in do minu: rñdet pturbati se aie sue: et quasi ra tionē reddēti pturbatiois sue: ppter mala q³ abūdat hic mūdus: interi habita i spe. Spes enī q³ uidet nō est spes. Si autē q³ nō uidem⁹ speram⁹: p⁹ patiētiā expectam⁹: spe ra in dño. Quare speras: Qm³ confite bor illi: Quid ei p⁹teberis: Salutare uult⁹ mei de⁹ me⁹. A me mihi sal⁹ esse nō pōt: hoc dicā: h³ p⁹tebor: salutare uult⁹ mei deus me⁹: Etenī ut metuat i his q³ ut cūq³ intellecta cognoscit: respexit iterū sol licit⁹ ne obrepat iumic⁹: nōdū dic salu⁹ suz ex oī pte. Etenī pmutias hñtes spūs in no bismetipis ingenuiscim⁹ adoptionē: expec tātes redēptionē corpis nri. Illa pfecta in nobis salute: erim⁹ in domo dei: uidētes si ne fine: et sine fine laudātes eū: cui dictū ē: Beati q³ habitāt in domo tua: in secla se culoz laudabūt te. Hoc nōdū ē: qz nōdū est salus q³ pmittit: sed p⁹tebor dño meo i spe: et dico illi: salus uult⁹ mei deus meus. Spe enī salui facti sum⁹. Spes autē q³ uide tur: nō est spes. Perseuera ergo ut pueni as: pseuera donec ueniat salus. Audi ipm deū tuū de interiore tibi loquētē: Sustine dñm et uiriliter age et pfortet cor tuū et susti ne dñm: qm³ q³ pseuerauerit vsq³ in finē hic salu⁹ erit. Quare g³ tristis es aia mea: et q³ re pturbas me: Spera in dñm qm³ p⁹tebor illi. Hec est p⁹fessio mea: salutare uult⁹ mei deus me⁹. Ad meipm aia mea tur bata est: Nūqd a deo turbat. Ad me tur bata est: ab icōmutabili reficiebat: ad mu tabile pturbabat. Noui qz iusticia dei mei māet: vtz mea maneat nescio. Terret em̄ me Apl⁹s dicēs: Qui se putat stare: videat ne cadat. Ergo qz nō est i me firmitas mihi: nec ē mihi spes de me: ad meipm turbata ē aia mea. Uis nō pturbet. Nō remaneas i teipō: et dic: Ad te dñe leuaui animā meā. Hoc plēm⁹ audi: noli sperare de te: sed de deo. Nā si speras de te aia tua pturbat ad te: qz nōdū inuenit vñ sit secunda de te. Er go qm³ ad me pturbata est aia mea: qd re stat nisi hūilitas: ut d⁹ seipā aia nō psumat: Quid restat nisi ut oīno minimā se faciat:

nisi ut se hūillet: ut exaltari mereat: nihil si bi tribuat: ut ei ab illo qd vtile est tribuat. Ergo qz ad me turbata est aia mea: et hāc pturbationem: facit supbia. Propterea meorat⁹ sū tuū dñe de terra iorda nis et hermonijm a mōte puo. Uñ memorat⁹ sū tuū: A mōte puo: et de fra ior danis. Forte de baptismo vbi est remissio peccatoz. Etenī nemo currit ad remissio nē pctōz nisi q³ displicet sibi. Nemo currit ad remissionē peccatoz: nisi qui se cōfitef pctōrem. Nemo se p⁹tef pctōrem: nisi hu miliādo seipm deo. Ergo de terra iorda nis memorat⁹ sū tuū: et de mōte puo: nō de mōte magno: ut de mōte puo tu facias ma gnū: qm³ q³ se exaltat humiliabit: et q³ se hu miliat exaltabit. Si autē et interpretatiōes no minū q³as: iordanis est descētio coz. Be scēde g³ ut eleueris: noli extolli ne elidaris. Et hermonijm a monte puo. Hermonijm anathemazatio iterptat Anathematiza te ipsū displicēdo tibi. Displicebis enī deo: si placueris tibi. Ergo qz nobis deus oīa bona pstat qz ipse bon⁹ ē: nō qz nos digni sum⁹: sed qz ille misericors est: nō qz in ali quo pmeruim⁹: de terra iordanis et hermo nijm cōmemorat⁹ sum dei. Et qz humiliter cōmemorat⁹ exaltatus p⁹fui merebitur: qz nō in se exaltatur: qui in domino gloriatur

Abyssus abyssum iuocat in vo ce cataractarum tuarum: Peragere psalmū possum fortasse adiutus studio ve stro: cui⁹ seruoze video. De labore autē ve stro nō satis curo ut audiat: qm³ et me qui loquor ita in his laborib⁹ sudare cernatis. Aspiciētes me laborātē pfecto collatoz tis. Nō em̄ mihi laboro s³ vobis. Ergo au dite: qm³ velle vos video. Abyssus abyssū iuocat in voce cataractaz tuaz: Deo di xit ille qui eius cōmemorat⁹ est d⁹ terra ior danis et hermonijm. Et admirando dixit: Abyssus abyssum iuocat in voce catara ctaruz tuaz. Que abyssus quā abyssuz iu ocat: Vere quia iste intellectus abyssus est. Abyssus enī est pfunditas quedaz im penetrabilis: incomphensibilis: et maxime solet dici in aquarū multitudine. Ibi eniz altitudo: ibi profūditas: que penetrari vs q³ ad fundum non potest. Deniq³ quo dam loco dictū est: Iudicia tua abyssus multa: hoc volēte scriptura cōmendare qz iudicia dei nō cōprehēdunt. Que g³ abys sus quā iuocat abyssū: Si p⁹ditas est ab yssus: putamus non cor hoīs abyssus est:

Alia lra.
† memor ero.
Alia lra nō h5,
† modico.

Alia lra.
† adhuc.

nocte: ita alio modo prosperitas seculi significat estate: aduersitas seculi significat hyeme. Et quod facit fornicia: Per estate colligit quod ei per hyeme perit. Ergo cum est estate: cum bene est vobis: cum tranquilli estis: audite verbum domini. Quia enim fieri potest ut in hac tepestate seculi huius sine tribulatione: totum hoc mare transseatis: Quia fieri potest: cui hoc hominum contingit: Si contigit alicui: plus metuenda est ipsa tranquillitas. In die mandauit dominus misericordiam suam et nocte declarauit. Quid ergo agas in hac peregrinatione: quid agas? Apud me oratio deo vite mee: Hoc hic ago ceruus sitiens et desiderans ad fontes aquarum: recordans dulcedinem fontis illius qua ductus sum per tabernaculum usque ad domum dei: quod diu hoc corpus quod corruptum aggrauat animam: apud me oratio deo vite mee. Non enim ut supplicem deo emptus sum de transmarinis locis: aut ut exaudiat me deus meus nauigabo ut de lignis afferas thura et aromata: aut de grege adducas vitulum vel arietem. Apud me oratio deo vite mee. Inquit habeo victimam quam immolare: inquit habeo thurum quod imponam: inquit habeo sacrificium quod flectam deum meum. Sacrificium domino spiritus tribulatus. Quod sacrificium tribulati spiritus: audi. **Vicam domino susceptor meus es. Quare mei oblitus es.** Sicut enim laboro quasi tu oblitus sis mei: Tu exerceas me: et noui quod differis mihi: non mihi auferas quod permisisti. Sed tamen quare me oblitus es? **Taqum dicit voce nostra clamauit et caput nunc: Beatus deus meus: quare me dereliquisti: Vicam deo susceptor meus es: quare mei oblitus es.** Ut quod me repulisti: Ex illa altitudine fontis intelligentie incommutabilis veritatis: ut quid me repulisti? Quare grauedine et pondere iniquitatis mee: iam illuc inhians ad ista deiectus sum: **Vicam alio loco ista vox: Ego dixi in extasi mea: vbi vidit nescio quid magni excessu mentis. Ego dixi in extasi mea: pietus sum a facie oculorum tuorum. Comparauit enim hec in quibus esset: illis in que erectus erat: et vidit se longe pietum a facie oculorum dei: sicut et hic: ut quod me repulisti: Et ut quid contristatus incedo dum affligit me inimicus. Dum perfrigit ossa mea. Teptator ille diabolus scadalus vbiqum crebrescens: quorum abundantia refrigerat caritas multorum: cum videat fortes ecclesie plerumque scadalus cedere: Nonne dicit corpus christi: perfrigit inimicus ossa mea: Quia enim fortes sunt: et aliqui ipsi fortes teptationibus cedunt. Hec cum quisqum considerat ex corpore christi: ex voce corporis christi: nonne**

clamat: ut quod me repulisti: et ut quod tristis incedo dum affligit me inimicus: dum perfrigit ossa mea: Nonne carnes meas habet et ossa mea: ut in quibus putabas esse aliqua fortitudo: videas cedere in teptationibus: ut ceteri infirmi desperent: quoniam fortes videtur succumbere. Quanta ista picula fratres mei. **Exprobrauerunt mihi qui tribulant me: Interum illa vox. Dum dicit mihi per singulos dies vbi est deus tuus? Et maxime ista dicit in teptationibus ecclesie: vbi est deus tuus.** Quanta hec martyres audierunt per nomine christi: fortes et patientes: quantum illi dictum est: vbi est deus vester: Liberet vos si potest. Tormenta enim ipsorum extrinsecus boies videbant: coronas intrinsecus non videbant. **Exprobrauerunt mihi qui tribulant me: cum dicit mihi per singulos dies: vbi est deus tuus.** Et ego propter hec quoniam ad me turbata est anima mea: quod ei aliud quam illud dicam. **Quare tristis es anima mea: et quare turbas me? Et quasi rident: non vis ut turbem te: hic posita in tantis malis suspirans: ad bona sitiens et laborans: non vis ut turbem te? Spera in domino quoniam adhuc confitebor illi: Vicam istam confessionem: repetit spei confirmationem. Salus vultus mei et deus meus.**

Explicit Tractatus de ps. XLII
Incipit Tractatus de ps. XLII
Prefatio.

Psalms iste breuis est. Sic satisfacit mentibus auditorum: ut molestus non sit verum tribus ieiuniorum. **Psalmus** ex his anima nostra quam tristis esse dicit: quod cantat in his psalmo. Tristis credo ex aliquo ieiunio suo: vel potest ex aliquo fame sua. **Ma** ieiunium voluntate est: fame necitatur. **Esurit** ecclesia: esurit corpus christi. **Et** homo ille vbiqum diffusus est: caput sursum est: membra deorsum: eius voce in omnibus psalmis vel psallente vel gemente vel letante in spe: vel suspirante in re: notissima iam et familiarissima habet deum tantumque nostrum. **Non** autem diu est imorandum ut insinuemus vobis quod loquitur. **Sit** vnusquisqum in christi corpore et loquitur. **Non** autem homo oes qui perficiunt: et qui celesti illi citati iugemiscunt: qui peregrinatione sua norunt: qui viam tenent: qui in desiderio terre illius stabilissime spem tantumque anchoram prefixerunt. **Non** stis ergo quia hoc genus hominum: hoc semine bonum: hoc frumentum christi inter zizania gemit: et hoc donec veniat tempus messis: id est usque in fine seculi: sic exponit que non fallitur veritas: **Bemens** ergo inter zizania: id est inter malos homines: inter dolosos et seductores: aut ira turbulentos:

Alia lra habet
t iunici mei.

Alia lra.
t deo.
Alia lra
t salutare.

Alia lra.
bi cofrigit

aut insidijs venenatos: circūspiciēs sīl' cūz illis esse se tanq̄ in vno agro p totū mundū: vnā pluuiā excipere: pariter pflari: piterq; secū aduersa nutrir: habere simul ista cōia dona dei: malis bonis q; cōcessa cōiter: ab illo qui facit solē suū oriri sup bonos et malos: et pluit sup iustos et iniustos: Vidēs ergo semē Abrae semē sanctū: q̄nta cū malis a quibus q̄nq; sepādū est: nūc habeat cōmunia: equaliter nasci eādē cōditionē generis humani sortiri: piter mortalia ferre corpora: simul vti luce: fontibus: fructib;: pspitab; atq; aduersitatib; seculi: siue fame: siue abundātia: siue pace: siue bello: siue salute: siue peste: vidēs quāta habeat cōia cū malis: cū quib; tñ non habet cām cōmunē erupit in hanc vocem.

Expositio Psalmi.

Judica me deus et discerne causam meā de gēte nō sancta. Judica inquit me deus: nō timeo iudiciū tuū: qz noui misericordiam tuā. Judica me de; et discerne cām meā de gēte nō sancta. Nūc interim in hac pegrinatione nōdū discernis locum meū: qz sīl' cum zizanijs viuorq; ad tempus messis. Nōdū discernis pluuiā meā: nōdū discernis lucē meā: discerne cām meā. Bistet inter eum qui in te credit: et eum qui in te nō credit: Par infirmitas: sed dispar pscientia: Par labor: sed dispar desiderū. Bessiderium impiorum pibit: desiderū aut iustorum nisi certus esset pollicitator dubitare deberem. Finis desiderij nostri: ipse pmissor. Seipsum dabit: quia seipsuz dedit. Seipm dabit immortalib; immortalē: quia seipm dedit mortalib; mortalē. Judica me deus et discerne cām meā de gēte nō sancta. Ab hoīe iniquo et doloso erue me. Hoc ē de gēte nō sancta. Ab hoīe: a qdā genere hoīm: qz qdaz hō et qdaz hō: et in his duob; vn' assūcēt et vn' relinqēt. Et qm̄ patietia op' ē ferēdi vsq; ad messē qndā: si dici pōt indiscretā discretionēz. sīl' enī sūt: et iō discreta nōdū sūt. Zizania at zizania sūt: et frumta frumta sūt: et iō discreta iā sūt: Quia ḡ fortitudie op' ē ip' orāda ab illo q̄ iussit vt fortes sim;: et nisi fortes ipse fecerit: nō erim; qd iussit: ab illo q̄ dixit: Qui pseuerauerit vsq; i finē b salu' erit. Ne sibi ipa anima arrogādo fortitudiez debilitet p̄tinuo adiūgit. **Q**uia tu es de; me; fortitudo mea: vt qd me ipulisti et vt qd trist' incedo dū affligit me inimic;.

Alia fra.
t quare.

Cām qrit tristicie sue. Quare inq̄ trist' incedo dū affligit me inimic;. Trist' abulo: inimic' affligit me q̄ntianis tēptatōib;: imittēs vel qd male amem;: vel qd male timeam;: et ptra vtrūq; pugnās aia: et si nō capta: tñ piclitans h̄bit tristicia: et dicit deo: vt qd trist' incedo: Querat q̄ ab ipō et audiat vt qd. Querit enī in psalmo cām tristicie sue dices: vt qd me repulisti: et vt qd trist' incedo: Audiat ex Esaia: succurrat illa letō: q̄ mō fecitata ē. Spūs inq̄t a me pdiet: et oēm statū ego feci: pp̄ peccatū modicū qdē cōtristauī illū: et auerti faciē meā ab illo: et cōtristat' ē et abijt tristis i vijs suis. Quid q̄ q̄rebas: vt qd me repulisti: et vt qd tristis incedo: Audisti pp̄ peccatū: Cā isticie tue peccatum est: causa leticie tue iusticia est. Peccare volebas et laborare nolebas vt parum tibi esset quod esses iniustus: nisi vt eū cē iustū voluisses: a q̄ in te vindicari noluisses. Respice voces meliores in alio psalmo: Bonū est mihi qd hūiliasti me: vt discas iustificatōes tuas: Bidicera elatus iūctates meas: discā hūiliat' iustificatōes tuas. Et qd tristis incedo dū affligit me inimic;. Be inimico q̄reris: reuera affligit: h̄ tu ei locū dedisti. Et nūc habes quod agas. Elige p̄siliū: regē admittē: tyrannū excludē. S; vt b̄ faciat: qd dic; qd supplicat: qd orat: attēde. Ora qd audis: ora cū audis: oīm n̄roz sit ista vox. **E**mitte lucem tuā et veritatē tuā: ipa me deduxerūt et pduxerūt in motē factū tuū et in tabernacula tua. Quia ipse ē lux tua et veritas tua. Hec nomina duo: res vna. Quid enī aliō lux dei: nisi vitas dei: Aut quid veritas dei nisi lux dei: Et hoc vtrūq; vn' christus. Ego suz lux mūdi: qui credit in me nō ambulabit in tenebris. Ego suz via veritas et vita. Ipe lux: ipse veritas Veniat ergo et eruat nos discernēs modicam causam nostrā a gente non sc̄tā: eruat ab hoīe iniquo et doloso. Separet frumentū a zizanijs: qz ipse mittet angelos suos messis tpe vt colligāt de regno ei' oia scandala: et mittēt in ignē ardentē. Frumentuz aut eius cōgregēt in horreū. Emittat lucē suā et vitatē suā: qz iā ipa nos deduxerūt et pduxerūt i montē sc̄tuz ei' et in tabnacula ei'. Dignus habem;: p̄miū speram;. Sanct' mōs ei': sancta ecclesia eius. Adōs ille est qui creuit ex minimo lapide sc̄dm visionē Danielis. Cōfringēs regna terraz. et i tantū excrecens vt impletet vniuersam fa-

Alia fra.
t adduxerunt

ciem terre. In hoc mōte se exauditiū dicit q̄ dicit: **G**loce mea ad dñm clamaui: et exaudiuit me de mōte scō suo. Quisq̄s p̄ter istū mōtē orat: non se se sperat exaudiri ad vitā eternā. Exaudiunt enī multi ad multa: nec sibi plaudūt qz exaudiunt. Exauditi sunt demones: vt in porcos mitterent. Exaudiri ad vitā eternā cōcupiscam⁹: p̄pter d̄sideriū quo dicim⁹: **E**mitte lucē tuā et veritatē tuā. Illa lux oculū cordis inquirat. **B**eati enī inq̄t mūdo corde: qz ip̄i deū videbūt. **A**dō in mōte eius sum⁹: id ē in ecclesia eius: et in tabernaculo ei⁹. **N**ā tabernaculū pegrinātiū ē: dom⁹ cohabitātium: Est et tabnacuū pegrinātiū et militātiū. **C**ū audis tabernaculū: bellū intellige: hostes caue. **B**om⁹ autē: de qua dixit: **B**eati qui habitāt in domo tua: in secula seculorū laudabūt te. **I**ā ergo p̄ducti ad tabernaculū: et positi in monte scō eius: quā sp̄ gerim⁹?

Et introibo ad altare dei. Est enī quoddā sublime altare inuisibile: quo non accedit iniustus. **A**d illud altare ille solus accedit: q̄ ad istud secur⁹ accedit. **I**llic inueniet vitā suā: qui in isto discernit causā suā. **E**t introibo ad altare dei: de mōte sancto ei⁹: et de tabernaculo ei⁹. **B**e scā ecclesia eius introibo ad altare dei sublime. **Q**ua le ibi sacrificiū ē: **I**p̄e q̄ intrat assumet i hoc locaustum: **I**ntroibo ad altare dei. **Q**uid ē qd̄ dicit ad altare dei: **A**d deū qui letificat iuuentutē meam. **I**uuent⁹ nouitatē significat: tanq̄ diceret. **A**d deū q̄ letificat iuuentutē meam. idē nouitatē meā: **L**etificat nouitatē meā: qui cōtristauit uetustatē meā. **I**ncedo enī mō tristis i uetustate: tunc aut̄ stabo gaudēs in nouitate.

Cōfitebor tibi i cithara de⁹ de⁹ meus. **Q**uid ē in cithara cōfiteri: et i psalterio cōfiteri? **N**ō enī sp̄ in cithara: nec sp̄ in psalterio. **B**uo hec organa musicorū habent inter se distinctā discretāq̄ rōem: dignā cōsideratione et cōmēdatōe memorie. **U**trūq̄ hoc manib⁹ portat et tangitur: et significat opa qd̄ā nostra corpalia. **U**trūq̄ bonū: si quis noxat psallere: si quis noxat citharizare. **S**z qz psalteriū istō organū dicitur: qd̄ de supiore pte habet testudinē: illō scz tympanū et cōcauū lignū cui chorde in nitētes resonāt. **C**ithara uero idipm lignū cauū et sonorū ex inferiore pte hz. **D**iscernēda sunt opa nostra: qñ in psalterio sunt: qñ in cithara: vtrāq̄ tñ placita deo: et suauia eius auditui. **Q**ñ q̄ ex p̄ceptis dei aliquid

agimus: iussis ei⁹ obrepantes et obaudientes ad implenda p̄cepta eius: vbi facimus et nō patimur psalteriū ē. **F**aciūt enī ita et angeli: nō enī aliqd̄ patiunt. **C**ū aut̄ aliqd̄ patimur tribulationū: tēptationū: scandaloꝝ in hac terra: qz nō patimur nisi ex inferiore pte: id ē ex eo qd̄ mortales sumus: et eo qd̄ prime nostre cause qd̄dā tribulationū debem⁹: et qz patimur multa ab eis qui nō sūt desup: cithara ē. **T**enit enī son⁹ suauis ex inferiore pte: patimur et psallim⁹: vt potius cātam⁹ vel citharizam⁹. **Q**ñ dicebat ap̄ls euāgelizar se: et p̄dicare euāgelisū toto orbe terrarū ex p̄cepto dei: qz illō euāgelisū se nō ab hoībus neqz p̄ hominē: s̄ p̄ **J**esū christū accepisse dicebat: desuper sonabat chorda. **C**ū vō dicebat: **B**liamur i tribulationib⁹: scientes qz tribulatio patientiā opatur: patientia p̄bationez: probatio spem: cithara sonabat ex inferiore quidez s̄ tñ dulciter. **O**is enī patientia dulcis est deo. **S**i aut̄ i ip̄is tribulationib⁹ defecens citharā fregit. **Q**uare q̄ mō dixit: **C**ōfitebor tibi in cithara: **P**rop̄ illud qd̄ dixerat: **U**t quid tristis incedo dum affligit me inimic⁹. **P**atiebat enī qd̄dā ex inferiore afflictioe: et in eo ip̄o tñ volebat placere deo: et gr̄as gestiebat agere deo: fortis i tribulationib⁹. **E**t qz sine tribulatione eē nō poterat: patientiā deo debebat. **C**ōfitebor tibi in cithara de⁹ deus meus. **E**t rursus ad aiām suā: vt ex inferiore illo sonoro ligno capiat sonus. **U**t quid tristis es aiā mea: et vt quid conturbas me? **I**n tribulationibus sum: in languoribus: in meroribus: vt quid me conturbas o anima? **Q**uis dicit: **L**ui dicit: **D**ie dicit. **O**ēs nōnum⁹: planū ē enī: ad illā direct⁹ ē h̄mo: **E**t qd̄ tristis es aiā mea: et vt qd̄ conturbas me? **Q**uerit p̄sona loquēs. **N**ūqd̄ caro aiē loquit: cū caro sine aiā nō loq̄tur: propriū enī magis est: vt aiā carnē alloquat: q̄ vt caro alloquat aiām. **S**z qz n̄ dixit: **Q**uare tristis es caro mea: s̄ ait: q̄re tristis es aiā mea. si enī carnē alloqueret: fortasse nō diceret: **Q**uare tristis es: se quare doles. **B**oloz enī aiē tristitia dicit. **A**dolestia vō que fit in corpe dolor dici pōt: tristitia nō pōt: s̄ ex dolore corpis plerūq̄ aiā contristat: **I**nterest tamē q̄s doleat et quis cōtristet. **B**olet enī caro: tristis est aiā: et aperta ista vox ē: vt quid tristis es aiā mea? **N**ō enim aiā alloquit carnē: qz non dixit. **U**t qd̄ tristis es caro mea: nec caro aiām: qz absurd⁹

Alia ista. t̄ quare. t̄ quare.

datorē diligit deus. Si panem dederis tristis: et panē et meritū pdidisti. Ergo ex aio fac: vt ille qui int' videt adhuc loquēte te: dicat. ecce assuz. Qu' celeriter accipiuntur orationes bñ opantiū: et hec iusticia homis h' bacvita: ieiuniū: elemosyna: oratio. His orationē tuā volare ad deuz: fac illi duas alas: ieiuniū et elemosynā. Tales nos iueniat: vt securos inueniat lux dei: veritas dei: cū venerit liberare nos a morte: q' iaz venit subire p nobis mortem.

Explicit Tractatus de ps. XLII. Incipit Tractatus de ps. XLIII.

Prefatio.

Psalms iste filijs chore dicitur: sicut eius titulus p'fert. Interpretat aut chore caluitiū vel caluaria: et inuenimus in euāgelio dñm Jesū christū in loco caluarie crucifixū. Ergo clarū ē qd filijs passionis eius cantet hic psalm'. Habenus aut h'c euidentissimū et firmissimū testimoniu apli Pauli: quia cū in psecutionibus gentiliuz laboraret ecclia: hic supsit versum quē interponeret ad exhortationē et cōsolationē patiētie. Hinc enī dictū est: q' ille in epla sua posuit: Prop' te mortificamur tota die: deputati sum' vt oues occisionis. Vocē q' martyz audiam' in psalmo: et vox martyz videte q' bonā causā habeat: cū dicit: ppter te. Nā et dñs iō ad didit p'p' iusticiā: cū diceret. Beati q' psecutionē patiunt' prop' iusticiā: ne q'sq' psecutionē patiēs ex ipa pena q'reret gloriā nō bonā hñs cām. Et h'c exhortat' suos ait: Bñ eritis cū vobis illa et illa fecerint: vel dixerit hoies p'p' me. Hic q' vox martyriū p'p' te mortificamur tota die. Est aut magne p'siderationis et magne p'fuditatis p'siliū dei: qd cause fuerit: vt cū p'fēs n'fos p'archas: et totū illū pplm isrl eduxerit in manu fortissima de egypto: et psequētes in imicos eoz i mari demerserit: duxeritq' p' tradicētes gētes: debellatq' hostibus i terrā p'missionis posuerit: victoriasq' magnas ex paucitate suoz in magna inimicorū multitudine fecerit: postea placuerit ei quasi auertere se a p'p'o suo: vt stragē occisionis et mortis paterent' sancti ei': et nemo resisteret: nemo defenderet: nemo p'hibet: q'si auerteret faciem suā a gemitib' eoz: q'si oblit' sit eos: q'si ipē nō sit de' q' i manu valida et brachio excelso euidentissima potentia p'fēs nostros: id ē illū pplm sicut duxit ab egypto liberatus: victis pulsisq' de fra

sua gentib' p'stituerit in regno: miratibus oibus qd sepe a paucis multi victi essent. Hoc q' in gemitu p'fessionis incipit cātari i psalmo isto. Nō frustra enī ista facta sūt: nisi vt intelligat' q're facta sint. P'uide q' facta sunt. manifestū ē: quare sint facta: alti' q're dū ē. Iō titulus nō h'z tñ filijs chore: s' Intellect' filijs chore. Hoc et i illo psalmo ē: cui' p'umū vsū ipē dñs de cruce dixit. Be' de' me' respice in me quare me dereliquisti. Trāfigurās enī nos in id qd dicebat: et in corp' suū: q' et nos sum' corpus ei': ille caput nostrū vocē: de cruce nō dixit suā: sed nostrā. Nō enī vniq's eū dereliquit de': nec ipē a p're vniq's recessit: s' p'pter nos dixit h': Be' meus de' me' vt qd me dereliquisti. Nā seq't ibi. Lōge a salute mea v'ba delictoz meoz. Et ostendit ex q'ru p'sona h' dixerit. Nō enī in ipō delictū potuit inueniri. Lamabo ad te inquit in ipō psalmo: p' diem et nō exaudies: et nocte sub audif' vtiq's: et nō exaudies: s' addidit: et nō ad insipientiā mihi: id ē nō exaudies: id ē h' ipm qd nō exaudies: nō ad insipientiā mihi: s' ad intellectū. Quid ē ad intellectū nō exaudies: Id ē me nō exaudies ad t'p'alia: vt intelligā a te desiderāda sempit'na. Nō q' reliq't de': et cum videt' reliq're: tollit qd male desiderasti: et docz qd debeas bñ desiderare. Si enī semp' de' in istis p'speritatib' faueret nobis: vt oīa nobis abundaret: nullāq' in t'p'e isto mortalitatis n're tribulationē: nullas p'ssuras angustiasq' pateremur: nō dicerem' nisi ista eē sūma bōi q' p'stat de' seruis suis: et maiora ab illo nō desiderarem'. Iō aut huic vite male dulci miscet amaritudines tribulationū: vt alia q' salubriter dulcis ē: req'ratur: s' est i intellectu filijs chore. Beniq's audiamus psalmum: et ibi potius hoc videamus.

Expositio psalmi.

Deus aurib' nostris audiui: patres nostri annuauerunt nobis. Op' qd opatus es in dieb' eoz et in dieb' antiq's. Admirans q're in istis dieb' tāq's deseruerit eos q's in passionib' exercē voluerit: recolit p'terita q' audierūt a patribus tanq's dicētes: nō ea q' patimur nobis retulerūt patres nostri. Nā et i illo psalmo h' dixit. Ante sperauerūt patres nostri: sp'auerūt et cruiisti eos. Ego at sū v'mis et nō hō: opprobriū hoim et abiectio plebis. Illi sperauerūt et liberaisti eos: ego speravi et reliq'sti me

et sine causa credidi in te: et sine causa nomen meum scriptum est apud te: et nomen tuum scriptum est in me. Hec ergo nobis indicauerunt patres nostri.

Alia lra. et afflixisti.

Manus tua gentes disperdidit et plantasti eos: infirmasti populos et expulisti eos. Id est populos expulisti de terra sua: ut istos introduceres atque plantares: eorumque regnum tua misericordia confirmares. Hec audiuimus a patribus nostris. Sed forte id illi ista potuerunt: quia fortes erant: quia plures: quia inuicti: quia exercitati: quia bellicosi: Absit. Non habet indicauerunt nobis patres nostri: non habet hanc scriptura. Sed quod habet nisi quod sequitur.

Alia lra. et nec. et non habet. et saluauit.

Non enim in gladio suo hereditate possiderunt terram: et brachium ipsorum non saluos fecit eos. Sed dextera tua et brachium tuum et illuminatio vultus tui. Dextera tua: potentia tua: brachium tuum: filius tuus: et illuminatio vultus tui. Sed quod est hoc: quia talibus signis eis affuisti: ut patres intelligaris. Numquid enim quoniam nobis deus aliquo miraculo adest: faciem ipsius oculis nostris videmus? Sed de effectu miraculi suam potentiam insinuat hominibus. Benignus oes qui mirantur ad huiusmodi facta: quid dicunt. Uide deum potentem. Sed dextera tua et brachium tuum: et illuminatio vultus tui. **Quoniam complacuisti in eis.** Hoc est sic cum eis egisti: ut bene placeris in eis: ut quisque eos attendere ret quod cum eis ageret: diceret: quia vere deus est cum illis: et deus illos agit. Quid ergo? Aliter erat tunc: et alter est nunc. Absit. Quid enim sequitur?

Tu es ipse rex meus et deus meus. Tu es ipse: non enim mutatus es. Tempora mutata video: creator tempore non mutatur. Tu es ipse rex meus et deus meus. Tu me soles ducere: tu me soles regere: tu mihi soles subuenire.

Alia lra. et salutes.

Qui mandas salutem Iacob. Quid est: qui mandas? Etiam si tu per tuam prorsus substantiam atque naturam quae es quicquid es: occultus es: nec per hoc quod es interfuisti patribus: ut facie ad faciem te viderent: tamen per quolibet creaturam tu mandas salutem Iacob. Etiam illa visio facie ad faciem liberatis in resurrectione fuerat. Et illi patres etiam noui testamenti quibus reuelata mysteria tua viderunt: quibus reuelata secreta annunciauere: tamen in speculo se videre dixerunt et in enigmate: fuerat autem visio in futurum facie ad faciem: quoniam uenerit quod ipse apostolus ait: Adortui enim estis: et uita uestra abscondita est cum christo in deo: cum autem christus apparuerit uita: tunc et uos apparebitis cum ipso in gloria. Tunc ergo nobis seruat visio illa: facie ad faciem. Beatus quoque et Iobes dicit: Dilectissimi filij dei sumus: et non dum apparu-

it quod erimus. Scimus quia cum apparuerit filius et erimus: quoniam uidebimus eum sicuti est. Et si ergo tunc patres nostri non te uiderunt facie ad faciem secundum quod tu es: etiam si ista visio fuerit in resurrectione: tamen et si angeli affuerint tu mandas salutem Iacob. Non solum per te ades: sed per quacumque creaturam tuam affuerit: tu mandas propter salutem suorum tuorum quod tu ipse per te facis: hoc autem fit per salutem suorum tuorum quod faciunt quibus mandas. Cum ergo tu ipse sis rex meus et deus meus: et tu mandas salutem Iacob: quare ista tunc patimur? Sed forte preterita tamen narrata sunt nobis: de futuro autem non est aliquid tale sperandum: imo uero sperandum.

In te inimicos nostros uentilabimus. Ergo patres nostri indicauerunt nobis opus quod operatus es in diebus eorum: et in diebus antiquis: quia manus tua gentes disperdidit: eiecisti populos et plantasti eos. Ista preterita sunt: de futuro uero quod erit: In te inimicos nostros uentilabimus: uelut tempus quoniam oes inimici christianorum: sicut palea uentiletur: sic puluis uentiletur: et de terra proficiant. Ergo et preterita sic sunt nobis narrata: et futura talia pronuntiata in medio potentium: quare laboramus nisi in intellectu filij chore? In te inimicos nostros uentilabimus. Et in nomine tuo spernemus insurgentes in nos. Hoc de futuro. Non enim in arcu meo sperabo.

Alia lra. et cornu.

Quo nec patres in gladio suo. Et gladio meo non saluum faciet me. Saluos enim fecisti nos ex affligentibus nos. Et hec figura preteriti: de futuro dicitur. Sed id tamen preteritum dicitur: quia tamen certum est quod factum sit.

Alia lra. et nobis.

Intendite quare plerumque prophetae ita dicunt: tamen preterita sunt: cum pronuntietur futura non facta: nam et de ipso domino futura passio pronuntiabat: et tamen foderunt inquit manus meas et pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea: non dixit fodient et dinumerabunt. Ipsi uero considerauerunt et conspexerunt me: non dixit: considerabunt et conspicient. Diuiserunt sibi uelimenta mea: non dixit diuidet. Omnia ista tamen preterita dicuntur cum futura sunt: quia deo et futura tamen certa sunt tamen preterita sunt. Nobis enim ea quae preterierunt certa sunt: quae futura incerta sunt. Nouimus enim aliquid accidisse: et non potest fieri ut non acciderit quod accidit. Ita prophetarum cui tamen certum sit futurum: quod tibi proficitur: et quod tibi quod meministi factum: non potest fieri ut non sit factum: tamen illi quod nouit futurum: non potest fieri ut non fiat. Id de securitate dicunt tamen preterita: quae adhuc futura sunt. Hec ergo speramus. Saluos enim fecisti nos ex affligentibus nos. Et eos qui oderant nos confudisti. In deo laudabimur tota die. Videte quemadmodum ui-

Alia lra. et saluabit. et saluasti enim nos. et de.

Alia lra. et odientes nos.

secetia vba futuri tps: vt intelligas z preterita que dicta sunt de futuro esse pdicta. In deo laudabimur tota die. Et in noie tuo cofitebimur in secula. Quid laudabimus: qd cofitebimur: Quia ex oibus affligentibus nos eruisti nos: q regnu perpetuu dabis nobis: qz coplebit in nob: beati q habitat i domo tua dne: i secula seculoz laudabunt te. Hec g futura cum certa sint nobis: z illa pterita cu a prib nostris audierimus qd mo: **Nuc aut repulisti z cofudisti nos.** Cofudisti no in cofcia nra: sed in facie boim. Erat eni temp q affligerent christiani: cu vtiqz fugerent: cu vbiqz diceret christian? e: taqz ad insultatione: z ad opprobriuz pneret. Ubi e g ille de? noster: rex noster: q madat salutem Jacob: Ubi e ille q fecit oia q nobis narauerunt patres nostri: Ubi e qui factus est oia: q nobis reuelauit p spum suu: Nunqd mutat? e: Sed i intellectu filijs chore fiunt bec. Aliqd eni intelligere debemus quare nos ista oia medio tepe pati voluit. Que oia: Hunc aut repulisti z cofudisti nos. **Et no egredieris deus i virtutib nostris.** Procedim ad inimicos nros: z tu nobiscu no pcedis. Videmus eos p ualent illi: z nos inualidi sum. Ubi e illa virt tua: vbi e dextera z potetia tua: Ubi mare siccatur: vbi egyptij psequetes: fluctibus obruti: Ubi amalech resistes i crucis ligno supatus: Et no egredieris de in virtutibus nris. **Auertisti aut nos retrosum pre inimicis nris.** Ut quasi illi ante sunt: nos retro: illi victores: nos victi deputemur. Et qui nos oderunt diripiebnt sibi. Quid nisi nos: **Bedisti nos tanqz oves escaru: z i nationibus dispersisti nos.** A nationib manducati sum. His significat q sic passi sunt: vt in corpus gentiu verterent: plagit eni eos ecclia tanqz membra sua deuorata. **Vendidisti populū tuū sine p̄cio** Vidim eni quos dedisti: non videm q accepisti. **Et no fuit multitudo i iubilationibus eoz.** Nunqd eni qn fiebat christiani psequetibus inimicis idolatris fiebat cōgregatōes z iubilatōes deo: Nunqd concinebat hymni de ecclesijs dei q solent in pace cōcini: dulciqz cōuetu fraternitatis dei aurib psonari: Et non fuit multitudo in iubilationib eoz. **Posuisti nos in opprobriū vicinis nris: subsanationē z derisū his q in cir-**

cuitu nostro sunt. Posuisti nos i similitudine in nationib. Quid e in similitudine: Qn maledicetes boies similitudine: dat de eo que detestat: sic moriaris: sic puniaris. Quata tunc dicta sunt talia: sic crucifigaris: hodieqz no desut hostes xpi: Illi ipi iudei cōtra quos qn defendimus christu dicunt nobis: sic moriaris quō z ille. No eni illa morte intulissent: nisi eo modo mori vebement exhorruissent: aut qd mysterij haberet: si intelligere potuissent. **Ecus qn inungit: collirium in manu medici no videt.** Na crux ipa z p ipis psequetib facta e. Inde sut postea sanati: z in eu crediderunt que ipsi occiderunt. **Posuisti nos i similitudine i nationib.** **Comotione capitis in populis.** Comotionez capitis ad insultandu: z locuti sut labijs z mouert caput. s dnō: s etia oibus scis ei: qz persequi: qz tenere: qz illudere: qz tradere qz affligē: qz occidē potuerunt. **Tota die verecūdia mea cōtra meē: z cofusio vultus mei operuit me.** **A voce exprobrantis z obloquentis.** Hoc e a voce insultatiū z crimē mibi obijcientiū: qz colo te: qz cofiteor te: z crimē mibi obijcientiū de illo noie: vū mibi oia crimina delebunt. **A facie inimici z persequentis.** Et qz e intellectus: Que pterita sut deā sut: si i nobis fiet q futura sperant: no apparēt preterita. In magna gloria tua educt? e ppls d egypto: liberat? a psequetib: duct? p gētes: expulsis gentibus collocat? in regno. Que futura: Educendus ppls de ista egypto seculi duce christo apparente in glia sua: ponēdi sancti ad dexterā: iniqui ad sinistrā: dānandi iniq cum diabolo in eterna pena: accipiendū regnū a christo cū angelis i sempitnū. Hec futura: illa pterita. In medio qd: Tribulationes. Quare: Ut appareat anim? colēs deum: quātū colat deū: vt videat vtrū grat colat eū a q salutē gratis accepit. Si eni tibi dicat de: quid mibi dedisti vt facerem te: Certe si factus pmeruisti me: no me pmerueras anteqz facerē te. Quid dicturi sumus ei qui primo gratis nos fecit: qz bonus e: no qz aliqd meruim? Beinde d ipa repatiōe. de scda natiuitate qd dicturi sumus. merita nra fecisse vt nobis illa salus ppetua mittēt a dnō: Absit. Si merita nostra aliqd facerēt: ad dānationē nostrā veniret. No venit ille ad inspectionē meritum: s ad remissionē peccatoz. Non fuisti

Alia lra. † gentibus.

Alia lra. † faciet mee. † cooperuit.

Alia lra. † seculum.

Alia lra. non habet.

Alia lra. non habet. post inimicos nostros.

Alia lra. † gentibus.

Alia lra. commutatio noua.

Alia lra. non habet.

et factus es: quod deo dedisti: Quid ab eo non accepisti gratis: Ad alius fuisti et liberatus es: quod deo dedisti: Ad merito et gratia nominatur: quia gratis datur. Exigis ergo a te: ut et tu grati eum colas: non quia datur temporalia: sed quia prestat eterna. Sed ipsa eterna vide ne aliter cogites: et cogitando eterna carnaliter: nihilominus deum grati non colas. Quid enim? Si ideo colis deum: quia datur tibi fundum: non est cultus es: quia tollit tibi fundum: Sed forte tu dicis id eum colas: quia dabit tibi villas: non in temporalium. Nihilominus adhuc corruptam mentem geris: Amore enim casto non colis: adhuc mercedem expectas. Ea enim vis habere in futuro seculo: que habet necesse est relinquas. Mutare vis voluptatem carnalem non amputare. Non laudat in illo ieiunium: quod ad luxuriosam cenam fuerat veteris suam. Inuitat enim aliqui homines ad cenam magnam: et cum ad eam voluit auide: venire ieiunant. Nam quod habet ieiunium continentie et non potius luxurie deputandum est: Noli ergo talia sperare tibi danda a deo: quia hic iubet te continere. Hec enim sperabant iudei: id turbabant in illa questione. Nam et ipsi resurrectionem sperabant: sed ad tales voluptates corporis se sperabant resurrecturos: quales habent amant viuentes. Sed cum eis proponeret questio a saduceis: quod non credit resurrectionem: de illa muliere que nupsit septem fratribus sibi immet succedentibus: cuius eorum in resurrectione erit vxor: deficiebant et respondere non poterant. At vero domino quoniam est proposita: quia nobis resurrectio talis promittitur: non que rependant hominibus voluptates: sed que eterna de ipso deo gaudia comparent: respondit dominus et ait: Erratis: nescientes scripturas: neque virtutem dei. In resurrectione enim neque nubent: neque vxores ducet. Non enim incipiet mori: id est non ibi quoniam successor: ubi non erit decessor. Et quod erit: Sed erunt inquit equales angelis dei. Nisi forte putas quod angeli epulis quotidianis et vino que te iebrias gaudeant: aut hoc forte arbitraris quod angeli vxores habeant. Nihil eorum est apud angelos. Unum gaudet angelus: nisi vult dominus ait: nescitis quia angeli eorum spiritus videt faciem patris: Si ergo ad faciem patris gaudet angelus ad tale gaudium te prepara aut si iucundus melius quam videt faciem dei: illuc te prepara. De tali amori tuo: si vult suspicari aliquid pulchrius quam est ille a quo est omne pulchrum: quod te teneat ne illud cogitare merearis. Bonus in carne erat: et apparebat homo hominibus. Qualis apparebat iam dixi: homo hominibus. Quid magnus apparebat: Caro carni. Quid magnus apparebat: de quo dictum est: vidimus eum et non habebat speciem neque

decorem: Quis non habebat speciem neque decorum: Beatus que ut dicitur. Speciosus forma pre filiis hominum. Et homo non habebat speciem neque decorum: sed speciosus forma ex eo quod est pre filiis hominum. Sed formam illam de forma carnis ostendens oculis intuentium: quod ait: Qui diligit me mandata mea custodit: et qui diligit me diligit a patre meo: et ego diligam eum: et ostendam illi meipsum. Que videbant: ostensurus se illis promittebat. Sed quod est hoc: Quasi diceret. Videtis formam serui: occulta est forma dei. Per hanc vobis blandior: illam vobis seruo. Hac vos paruulos nutrio: illa grandes pasco. Ergo ut hec fides nostra que purgamur ad inuisibilia preparet: hoc est quod in intellectu filiis chore facta sunt ista omnia: ut detraherent sanctis ea que habebant: detraherentur et ipsa vita temporalis: ut non propter habet ipsa temporalia colerent illud eternum: sed amore illius casto tolerarent hec omnia que pro tempore paterent. Beneque quia intellexerunt hoc filii chore: quod dicunt. Hec omnia venerunt super nos: et oblitus non sumus te. Quid est oblitus non sumus te. Et inique non egimus in testamento tuo. Et non recessit retro cor nostrum: et declinasti semitas nostras de via tua. Ecce est intellectus: quia non recessit retro cor nostrum: quia oblitus non sumus te: quia inique non egimus in testamento tuo: positi in magnis tribulationibus et persecutionibus gentium: declinasti semitas nostras de via tua. Semite enim nostre erant in voluptatibus seculi. Semite enim nostre erant in prosperitatibus temporalium rebus. Tulisti semitas nostras de via tua: et ostidisti nobis que est arcta et angusta via que ducit ad vitam. Et declinasti semitas nostras de via tua. Quid est declinasti semitas nostras de via tua: Tanquam diceret nobis In tribulatione positi estis: multa patimini: multa que amabatis in hoc seculo amissis: sed non vos dimisi in via quam angustam vos doceo. Latas semitas que rebat. Quid vobis dico: Hac itur ad vitam sempiternam. Quia vultis ambulare: ad mortem pergitis: Quia lata et spaciola via est que ducit ad interitum: et multi sunt que ambulat per eam. Quia arcta et angusta via est que ducit ad vitam: et pauci sunt que ambulat per illam. Qui sunt pauci: Qui tolerant tribulationes: que tolerant temptationes: que in istis omnibus molestiis non deficiunt: que non ad horam gaudet ad vobis: et in tempore tribulationis tanquam orto sole arefcunt: sed habent radicem charitatis: sicut audiuimus: quod modo lectum est in euangelio. Radicem inquam charitatis habe: ut cum sol exortus fuerit: non te vreat sed nutriat. Hec omnia venerunt super

Alia
trac.

nos: et obliti non sumus te: et iniquum non egimus in testamento tuo: et non recessit retro cor nostrum. Sed quia haec omnia inter tribulationes facimus: in angusta via ambulantes: declinasti semitas nostras de via tua. **Quoniam humiliasti nos de loco infirmitatis.** Ergo exaltabis nos in loco fortitudinis. **Et operuit nos umbra mortis.** Hec enim mortalitas umbra mortis est. Vera mors est damnatio cum diabolo. **Si obliti sumus nomen dei nostri.** Iste est intellectus filiorum chore. **Et si expandimus manus nostras ad deum alienum.** Nonne deus requirit ista. **Ipsa enim nouit occulta cordis.** Nouit et requirit. Si nouit occulta cordis: quod ibi facit: Nonne deus requirit ista: Nouit in se: requirit propter nos. Beinde id requirit deus aliquando: et dicit sibi innotescere: quod facit tibi innotescere. **Opus suum tibi dicit non cognitionem suam.** Bicimus plerumque lectus dies quando serenus est. **Non quod ipse dies gaudet: Sed gaudete dicimus.** quia gaudentes nos facit. **Et dicamus triste celum.** Non enim ullus talis sensus in nubibus: sed quia homines uidentes celi faciem contristant. **Triste dicitur: eo quod tristis facit.** Sic et deus cogit dicitur: quia cogitantes facit. **Deus dicit ad Abrahama.** Nunc cognoui quia times deum. **An non cognouerat: Sed ipse Abrahama se non cognouit:** quia in ipsa temptatione: ipse sibi innotuit. **Plerumque enim homo putat se posse quod non potest.** aut putat se non posse quod potest. **Accedit ad illum interrogatio ex diuina dispensatione: et per interrogationem notus fit sibi: et dicit deus cognouisse quod illum fecit nosse.** **Non quid Petrus nouerat se: quoniam dixit medico: Tunc sum usque ad mortem: Adhuc nouerat uena inspecta quod ageret in egrotato: egrotus non nouerat.** **Uenit accessio temptationis: probauit medicus sanam suam: perdidit eger presumptionem suam.** Sic ergo nouit deus et requirit. **Nouit quod ipse requirit propter te: ut tu inuenias te: et gratias agas ei quod fecit te.** **Nonne deus requirit ista: Ipsa enim nouit occulta cordis.** **Quid est nouit occulta: Que occulta?** **Quoniam propter te mortificamur tota die deputati sumus: velut oues occisionis.** **Potes enim videre mortificari hominem: quare mortificatus nescis: Beatus enim nouit: res in occulto est.** Sed dicit mihi aliquis. **Ecce pro nomine christi detinetur: nomen christi ostendit.** **Quare: Non et heretici nomen christi confitentur: sed non tamen propter ipsum moriuntur: Proorsus in ipsa ecclesia dicam catholica: putatis defuisse aut deesse posse: qui causa humane glorie paterent: Si**

non essent homines si diceret apostolus: Si tradidero corpus meum ut ardeam: charitatem autem non habeam: nihil mihi prodest. Sciebat ergo esse posse quosdam: qui haec iactatione facerent: non dilectio. **Non obscurus est: Deus hoc solus uidet: nos non possumus.** **Ipsa solus potest iudicare qui nouit occulta cordis.** **Quoniam propter te mortificamur tota die: deputati sumus velut oues occisionis.** **Jam dixi: hinc etiam apostolus Paulum testimonium posuisse ad exhortandos martyres: ne deficerent in tribulationibus pro nomine christi susceptis.** **Exurge quare obdormis domine.** **Qui dicit et quis dicit: Nonne magis uidetur ille dormire et balare: uulnere: qui talia loquitur.** **Exurge quare dormis domine.** **Respondet tibi. Noui quod dicam: scio quia non dormit qui custodit israel: sed tamen martyres clamant.** **Exurge quare obdormis domine.** **O domine Iesu occisus es: dormisti in passione: in nobis resurrexisti: Nouimus enim: quia nobis resurrexisti.** **Quare resurrexisti: Bentel que nos persequuntur mortuum te putant: resurrexisse non credunt.** **Exurge ergo et illis: quare dormis non nobis: sed illis: Si enim iam te illi crederent resurrexisse: nunquid eos qui in te credunt persequi poterant: Sed quare persequuntur: Occiderunt nescio quis qui crediderunt in te: nescio quem male mortuum.** **Adhuc eis dormis: exurge ut intelligant: quia resurrexisti et quiescant.** **Benignus factus est dum moriuntur martyres: et ista dicunt et dormiunt: et excitant christum vere mortuum dormitationibus eorum.** **Surrexit christus: quodammodo in gentibus: id est creditus est resurrexisse: ita paulatim: et ipsi credendo uersi ad christum fecerunt numerum magnum quem timerent persecutores: et cessauerunt persecutiones.** **Et dicit: Resurrexit christus in gentibus: quod illi an non credentibus dormiebat.** **Exurge et ne repellas usque in finem: quare faciem tuam auertis.** **Quasi non afflis: quasi oblitus sis nostri.** **Obluisceris inopia nostra: et tribulationes nostras: quoniam humiliata est in puluere anima nostra.** **Ubi humiliata est.** **In puluere: id est in puluere non subsequitur illi nos persequuntur: de quibus dixisti: Non sic impij non sic: sed tanquam puluis quem proficit uentus a facie terre.** **Humiliata est in puluere anima nostra.** **Adhesit in terram ueter noster.** **Panem nutrie humiliationis mihi uidetur exprossisse: quia quisquis quando se prosternit heret in terra uentus eius.** **Quisquis enim ita humiliatus**

Alia lra. afflictionis. Alia lra. cooperuit.

Alia lra. abscondita.

Alia lra. non habet.

Alia lra. in inopia nre et tribulationis nostre.

Alia lra. conglutinat e

Alia lra. estimari. sicut.

vt genua figat: ad huc h3 q̄ hūiliet: Quis-
 q̄s aut sic humiliat vt hereat in terra vent
 eius: vltra q̄ humiliet nō h3. Si enī iam vl
 tra voluerit: iā n̄ erit humiliare s̄ obuere.
 Hoc q̄ forsitan dixerint nimū humiliati su-
 mus in h̄ puluere: vltra quo humiliemur:
 nō habemus. Iā si puenit vsq̄ ad sumuz
 hūiliatio: veniat t̄ miseratio. An forte fr̄s
 eos plāgit ecclia voce ista: q̄bus illi q̄ pse-
 ban̄ psuaserūt impietate: vt illi q̄ pdurarūt
 h̄ dicāt: hūiliata ē puluere aīa nostra: id ē
 inf̄ manus pulueris huius: inf̄ manus ipi-
 orū t̄ psequētū hūiliata est in puluere aīa
 nostra: ad h̄ vt te inuocarem: et dares
 auxiliū de tribulatiōe. Ven̄ aut noster he-
 sit in fra: id est cōsensit impietati pulueris
 huius ven̄ noster: h̄ est enī dictū hesit. Si
 enī cū diligis t̄ ardes charitate: recte dicis
 deo. Adhesit aīa mea p̄ te: t̄ mihi adhere-
 re deo bonū ē: tūc at̄ ad h̄s deo: q̄n̄ p̄sētis
 deo. Nō sine cā dcm̄ ē devētre isto q̄ adhe-
 sit i fra: nisi qz illi significat q̄ p̄secutionē n̄
 tolerātes p̄senserūt iniq̄s. Sic enī h̄serūt
 in terra. S3 q̄re dicti sūt ven̄: nisi qz carna-
 les sunt. Ut os ecclie in sanctis sit: i spūali-
 bus sit: ven̄ ecclie i carnalibus sit. Itaq̄
 os ecclie eminet: v̄ter absconditus ē tanq̄
 mollior t̄ infirmior. Hoc significat q̄dā lo-
 co scriptura: vbi q̄dam dicit se accepisse li-
 brum: t̄ liber ipse dulcis erat inquit in ore
 meo: et amarus in ventre meo. Quid est
 hoc: nisi quia p̄cepta sūma que accipiunt
 spūales n̄ accipiūt carnales: de q̄bus gau-
 dēt spūales: tristat̄ur carnales: Liber iste
 fr̄s quid h3: Uēde oīa q̄ habes t̄ da pau-
 peribus: q̄s dulcis ē i ore ecclie: ab oībus
 spūalib̄ sc̄m̄ ē. At vero carnali cuiq̄q̄ di-
 xeris fac h̄: facili⁹ a te tristis recedit: sic ille
 diues a dño: cui dictū est: Uēde oīa q̄ ha-
 bes t̄ da paupib̄: q̄s facit qd̄ dictū est: vñ
 nisi qz liber ille dulc̄ ē in ore: t̄ i v̄tre ama-
 rus: Bedisti nescio qd̄ auri t̄ argēti: v̄tuz
 ē ad hūc articulū: vt nisi p̄das: forte aliq̄
 pctm̄ cōmittas: iuriā forte ingeras ecclie:
 blasphemare cogaris. Positus itaq̄ i an-
 gustijs: aut dāno pecunie: aut dāno iusti-
 cie: dicat̄ tibi: p̄de potius pecuniā: ne p̄das
 iusticiā. Tu aut cui nō dulcis est in ore iu-
 sticia: s̄ adhuc in illis mēbris infirmus ē: q̄
 les in v̄tre deputat ecclia: cōtristatus eli-
 gis aliq̄n̄ amittere aliq̄d de iusticia: q̄s vel
 numū de pecunia: t̄ pctis te dāno graui-
 ore: implens saccellū tuū: t̄ exinanies cor
 tuū. Fortassis q̄ de illis dixerit. H̄sit i fra
 v̄ter noster. **Exurge dñe adiuua**

nos. Et vere carissimi exurrerit t̄ audiuit.
 Namq̄ cū exurreret: id ē cū resurgeret et
 gentibus innotesceret: cessantib̄ p̄secutio-
 nibus etiā illi qui h̄serāt in terra: erunt sūt
 de terra: t̄ agentes penitentiā: redditi sunt
 corpi christi q̄uis infirmi: q̄uis imp̄fecti:
 vt cōpleret̄ in eis. Imp̄fectū meū viderūt
 oculi tui: t̄ in libro tuo oēs scribent. Exur-
 ge dñe adiuua nos. **Et redime nos p̄**
pter nomē tuū. Hoc ē gratis p̄pter no-
 mē tuū: nō p̄pter meritū meū: qz tu digna-
 tus es facere: nō qz ego dign⁹ sū cui facias:
 Nā t̄ hoc ip̄m qd̄ nō sum⁹ oblitū te: t̄ nō re-
 cessit retro cor nostrū: qd̄ nō expandimus
 manus nostras ad deū alienū: nisi te adiu-
 uante vnde possemus: nisi te int̄ alloquē-
 te: t̄ exhortante: nō deserēte vñ valerem⁹.
Ergo siue patietes in tribulationibus: siue
gaudētes in p̄speritatib̄: redime nos: nō
p̄pter meritū nostrū: s̄ p̄pter nomē tuum.
Explicit Tractatus de ps. XLIII In-
cipit Tractatus de ps. XLIII.

Prefatio.

Hunc psalmū: sicut vobiscū cum
 exultatione cātāuimus: ita nobi-
 scū cū attentione cōsideretis: pe-
 to. Cātā enī de sanctis nuptijs: de spōso
 t̄ sponsa: de rege t̄ plebe: de saluatore t̄ de
 his qui saluādi sūt. Qui cū veste nuptiali
 venit ad nuptias: gliaz q̄rēs spōsi nō suā:
 nō solū libent̄ audit qd̄ solet eē etiā hoīuz
 spectacula q̄rentiū: nō facta exhibentiū: s3
 etiā mādāt cordi: qd̄ nō ibivacet: s̄ germi-
 net: erūpat: crescat: perficiatur: assumat.
 Oportet enī nos esse quib̄ h̄ cantet filios
 chore: qd̄ h3 titulus psalmi. Erāt enī isti q̄
 dā hoīes: verūtū oīs inscriptio l̄rārū diui-
 naz aliq̄d innuit intelligentib̄: t̄ nō tantū
 auditorē: v̄z etiā cognitorē desiderat. In-
 terrogamus ergo vim hebraici verbi quid
 sit chore: t̄ sicut se interpretatiōes h̄nt oīum
 verborū in scriptura positorū: renūciat̄ no-
 bis filios chore interpretari filios calui. Qd̄
 nomē nō ad irrisiōnē accipiatis: ne inu enī
 amur in sensu puerili: q̄les pueros legimus
 in libro regnoz: insultātes heliseo scō pro-
 phete: t̄ clamātes post ip̄m. Ascēde calue:
 ascēde calue. Tales enī pueros stulte gar-
 rulos: t̄ in suā p̄niciē maledicētes: excun-
 tes de silua bestie comederūt. Hoc scrip-
 tū est: t̄ vbi sit scriptum commemorauimus.
 Qui meminerunt recognoscant: qui non
 meminerunt legant: qui non legerunt cre-
 dant. Qd̄ ergo illud factum figurauit in
 futurum: non nos debet apprehendere.

Significati sūt enim i illis pueris stulti ho-
mines hñtes i grantie sensu: qñles nos non
vult eē apostolus: vbi dicit: Nolite pueri
esse sensib⁹. Et qz dñs inuitauerat nos ad
imitationē puerorū: qñ ante se paruulum
posuit ⁊ ait: Nisi qñ fuerit vt puer iste: si in-
trabit in regnū celoz: Ibi quoqz apls cau-
tus: vbi reuocat a mēte puerili: vocat rur-
sus ad imitationē puerilē. Nolite inqt pue-
ri effici mētibus: s; malicia puuli estote: vt
mentib⁹ pfecti sitis. Quē delectat imitari
puer: nō delectet imperitia: sed innocētia.
Illi vero ex imperitia insultabant scō dei
caluo: ⁊ clamabāt p⁹ eū. calue calue: s; cñ
ē vt a bestijs psumerent: ⁊ figurauerūt ho-
mines in eadē mente puerili stulte irriden-
tes quēdā caluū q̄ in caluarie loco crucifi-
xus ē. Possessi sunt q̄ tales velut a bestijs:
hoc ē a demonib⁹: a diabolo ⁊ angelis ei⁹:
q̄ opatur in filijs diffidentie. Tales pueri
erāt: q̄ añ sacratū lignū stātes caput agita-
bāt ⁊ dicebāt. Si filius dei est descēdat de
cruce. Hui⁹ nos filij sum⁹: qz filij spōsi su-
mus. Et nobis inscript⁹ ē psalm⁹ iste: cui⁹
titulus dicit. **Filijs chore p his qui
comutabūf.** Quid q̄. Exponā qd sit p
his q̄ comutabūf: Quid q̄ dicā: Hoc oīs
mutat⁹ aq̄scit. Qui audit hec p his q̄ com-
mutabūf: videat qd erat ⁊ qd nūc sit. Et
p̄mo ipm mūdū videat comutatus: nuper
adorantē idola: mō adorantē deū. nup ser-
uientē his q̄ fecit: mō ei a quo fact⁹ ē. Pro
his q̄ comutabūf: videte qñ dictū sit. Qdō
iā residui pagani mutata expauescunt: ⁊ q̄
nolūt mutari: vidēt repletas ecclias: tēpla
deserta: in his celebratē: ibi solitudines.
Adirant mutata: legāt p̄dicta: aurē accō-
modēt p̄missori: credāt exhibitori. Sed ⁊
vnusq̄sqz nostrz frēs ex vetere hoīe i nouū
mutat⁹: ex infideli fidelis fit: ex raptore lar-
gitor: cast⁹ ex adultero: bñfic⁹ ex malefico:
Ergo cātes nobis p his q̄ comutabūf: ⁊ i-
cipiat describi p quē comutati sūt. Sequit⁹
enī p his q̄ comutabūf filijs chore. In i-
tellectu cāticū p dilecto. Nā dilect⁹ il-
le visus ē ⁊ a p̄secutorib⁹ suis: s; nō i intelle-
ctu. Si enim cognouissent: nūq̄ dñm glie
crucifixissent. Adhūc intellectū oculos ali-
os q̄rebat ipē cū diceret: Qui me videt: vi-
det ⁊ patrē. Sonet eū iā psalm⁹: Gaudea-
mus in nuptijs: ⁊ nos erim⁹ cū his q̄ fiunt
nuptie: q̄ inuitant ad nuptias: ⁊ ipi inuita-
ti sponsa ē. Etenī sponsa ecclia ē: sponsus
christus. Solent dici a scholasticis carmi-
na qdā: vxores ducentibus ⁊ nubentibus

q̄ vocant epithalamia. Quicqd̄ ibi cātat:
ad honorē cantat sponsi ⁊ spōse. An forte
⁊ i nuptijs istis q̄ inuitati sum⁹ thalam⁹ nō
ē: Et vnde dicit alius psalm⁹: In sole po-
suit tabernaculū suū: ⁊ ipē tanq̄ sponsus
pcedēs de thalamo suo. Cōiunctio nupti-
alis: verbū ⁊ caro. Huius cōiunctōis tha-
lamus vginis vter⁹. Etenī caro ip̄a: vbo ē
cōiuncta. vnde etiā dicit. Iā non duo sed
vna caro: Assumpta est ecclesia ex genere
humano: vt caput esset ecclesie ipsa caro
verbo cōiuncta: ⁊ ceteri credentes men-
bra eēt illius capitis. Nāz vis videre q̄s
venerit ad nuptias: In p̄ncipio erat vbu⁹
⁊ verbū erat apud deū: ⁊ de⁹ erat verbum.
Gaudeat spōsa amata a deo. Quā amata:
Bū adhuc feda. Quēs enī peccauerūt ait
apls: ⁊ egēt gloria dei. Et iterū: Etenī chri-
stus p impijs mortu⁹ ē. Amata ē feda: ne
remanēt feda. Nō enī vere feda amata ē:
qz nō feditas amata ē. Nā si amaret: s; ser-
uaret. Euertit feditatē: formant pulchri-
tudinē. Ad qualē venit: ⁊ qualē fecit: Cle-
niat iā ipē in verbis p̄pheticis: Ecce ipse
spōsus pcedat nobis: Amem⁹ illū: aut si
inuenerimus in eo aliqd̄ fedi: nō amemus.
Ecce ipē iuenit multa feda: ⁊ amauit nos.
Si aliquid fedi inuenerim⁹ i eo si amem⁹:
qz ⁊ hoc ipm qd̄ carnez indut⁹ ē: vt de illo
etiā dicēt: Vidim⁹ eū ⁊ nō habebat speciē
neqz decorē: si cōsideres miscēdiaz q̄ factus
est ⁊ ibi pulcher est. S; iudeoz psonā ge-
rebat p̄pheta cū diceret: Vidim⁹ eū ⁊ nō
habebat spēs neqz decorē. Quare: Quia
nō in intellectu. Intelligētib⁹ aut ⁊ verbū
caro factū est: magna pulchritudo: Adhūc
aut absit gliari dixit vn⁹ amicoz spōsi: nisi
in cruce dñi nostri Iesu christi. Parū ē vt
nō inde erubescas nisi etiā ⁊ gloriari. Qua-
re q̄ si habuit speciē neqz decorē: Qz chri-
stus crucifix⁹: iudeis qd̄ scādala: gentib⁹
stulticia. Quare aut ⁊ in cruce habuit de-
corē: Qz qd̄ stultū ē dei: sapienti⁹ ē q̄s ho-
mines: ⁊ qd̄ infirmū ē dei: fortius q̄s hoīes.
Nobis q̄ iā credētib⁹: vbiqz spōsus pul-
cher occurrat. Pulcher de⁹ vbu⁹ apd̄ de-
um: pulcher in vtero vginis: vbi nō ami-
sit diuinitatē: ⁊ sumpsit hūanitatē. pulcher
natus infans verbū: qz ⁊ cū eēt infans: cū
sugēt: cū manib⁹ portaret: celi locuti sunt:
angeli laudes dixerunt: magos stella dire-
xit: adorat⁹ ē: i p̄sepi cibaria māfuetorum.
Pulcher q̄ i celo: pulcher i tra: pulcher in
vtero: pulcher i manib⁹ pentū: pulcher in
miraculis: pulcher in flagellis: pulcher in

uitas ad vitam: pulcher non curas mortem: pulcher deponens animam: pulcher recipiens: pulcher in ligno: pulcher in sepulchro: pulcher in celo: pulcher in intellectu. Audite canticum: neque oculos vestros a splendore pulchritudinis illius auertat carnis infirmitas. Summa et vera pulchritudo iusticia est. Ibi illum non videbis pulchrum: ubi reprehendes iniustum. Si ubique iustus: ubique decorus. Veniat ergo nobis inspiciendus oculis mentis: descriptus a quodam laudatore suo propheta. Ecce inquit.

Expositio psalmi
Eructavit cor meum verbis boni. Quis dicit: pater an propheta? Intellexerunt enim quidam patris personam dicentis: Eructavit cor meum verbum bonum: commendans nobis natiuitatem quandam ineffabilem: Ne forte putares aliquid assumptum: vnde filium generaret deus: quemadmodum homo sibi assumit aliquid vnde generet filios: coniugium scilicet sine quo plerumque procreare homo non potest. Ne igitur putares aliquo coniugio indignis deum: vnde filium generaret: eructavit inquit cor meum verbum bonum. Hodie cor tuum o homo generat psalmum: nec quirit prozere pro consilio natum ex corde tuo: edificas aliquid et illa fabrica antequam stet: stat psalmum. et inest iam quod factum est in eo pro quod factum est: et laudas fabricam nondum existentem: nondum in specie edificij: sed in plantatione psalmi: nec laudas aliquid consilium tuum: nisi aut cui indicaueris: aut qui viderit quod fecisti. Ergo si pro verbum omnia: et verbum de deo: inspicere fabricam factam pro verbum: et ex isto edificio mirare psalmum. Quale verbum est pro quod factum est celum et terra: et omnis ornatus celi: omnis fecunditas terre: diffusio maris: diffusio aeris: fulgor siderum: claritas solis et lune. Videtur hec: Transcende et hec: cogita angelos principum sedes: orationes: preces: omnia per ipsum facta sunt. Unde ista bona facta sunt: Quia eructatum est pro quod fieret verbum bonum. Ergo verbum bonum: et ipsum verbo dictum est: magister bone. Et ipsum verbum respondit. Quid me interrogas de bono? Nemo bonum nisi vnde deus: Dicitur magister bone: et dicit quod me interrogas de bono: Addidit etiam: nemo bonus nisi vnde deus. Quod ergo et ipse bonum: nisi quod deus? Non solum autem deus: sed cum patre vnde deus. Non enim dicendo: nemo bonum nisi vnde deus: discreuit se: sed vniuit. Eructavit cor meum verbum bonum. Bixerit hoc deus pater de verbo suo bono atque benefico: bono nostro per quod solum bonum vtrumque boni esse possumus. Sequitur

Dico ego opera mea regi. Adhuc pro loquitur. Si adhuc pater loquitur: queramus et hoc: quomodo sine fide vera et catholica intelligamus? Dico ego opera mea regi. Si enim pater dicit opera sua filio suo regi nostro: quod opera patris dicitur esse filio: cum omnia opera patris pro filium facta sunt. An forte dico ego opera mea regi. ipsam dico generationem filij significat. Tereor ne hoc aliquando a tardioribus non possit intelligi. Verumtamen dicam sequatur: qui potest: ne si dicto non sequatur et qui potest. Legimus in alio psalmo dictum. Semel locutus est deus. Loties locutus est pro prophetas: toties pro apostolos: hodieque loquitur pro sanctos suos. et ait: Semel locutus est deus. Unde semel locutus est: nisi propter verbum suum. Sicut autem eructavit cor meum verbum bonum: intelleximus ibi generationem filij: veluti repetitio mihi videtur facta in consequenti sententia: ut illud quod dictum est: eructavit cor meum verbum bonum: repeteret in eo quod ait: dico. Quid est enim dico? Verbum profero: Et vnde profert deus verbum: nisi et corde suo ex intimo suo: Tu non dicis nisi quod ex corde tuo profers: verbum tuum quod sonat et transit: alium deum non profert: et miraris quod ita dicit deus: sed dicere dei eternum est. Tu dicis aliquid modo: quod tacebas paulo ante: vel ecce nunc nondum verbum profers. Cum autem profere ceperis: rumpis silentium quodammodo: et generas verbum. quod antequam non erat. Non sic deus genuit verbum. Dicere dei sine initio est: et sine fine: et tamen vnde verbum dicit. Bixerit alterum: si quod dixit transierit. Luzvo et a quod dicit manet: et quod dicit manet: et semel dicit et non finit et ipsum semel sine initio dicitur: nec bis dicitur: quia non transit quod semel dicitur. Hoc est ergo. Eructavit cor meum verbum bonum: quod est dico ego opera mea regi. Quare ergo opera mea dico? Quia in ipso verbo omnia opera dei. Quicquid enim facturum erat deus in creatura: iam in verbo erat: nec esset in rebus nisi esset in verbo: quomodo et in te non esset in fabrica: nisi esset in consilio. Sicut in euangelio dicit: Quod factum est in illo vita erat. Erat ergo quod factum est: sed in verbo erat: et omnia opera dei ibi erant: et opera nondum erant. Sed verbum erat: et verbum hoc erat deus: et apud deum erat: et filius dei erat: et cum patre vnde deus erat. Dico ego opera mea regi. Audiat dicentem quod verbum intelligit: et audiat cum patre sempiternum verbum: in quod non abierunt et que transierunt. Hec opera dei in verbo: tamquam in verbo: tamquam in vno genito: tamquam in verbo dei. Quid ergo sequitur. Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis. Quid

simile fratres mei: quid habet simile lingua dei cū calamo scribe: Quid habet sile pe tra cū christo: Quid habet simile agn^o cū saluatore: Quid habz leo cū vnigeniti for titudine: Bicta sūt hec tñ: z nisi dicerent: nō aliquo mō p hec visibilia ad inuisibiles informaremur. Sic q̄ hūilē silitudinē cala mi hui⁹: nec cōparem⁹ illi excellētie: nec tñ respuamus. Quero enī quare linguā suāz calamū dixit eē scribevelociter scribentis: Aut vero q̄stumuis velocit scribat scriba: nō cōparatur illi velocitati: de qua dic ali us psalmus: Usq; in velocitate currit ver bū eius. Sed mihi videt quātū audet hu mana intelligentia: adhuc posse accipi ex psona patris dictū: Lingua mea calamus scribe: qz qd lingua dicit sonat z trāsit: qd scribit manet. Cū q̄ dicat deus verbum: z verbū qd dicit nō sonet z trāseat: s; z dica tur z maneat: scriptis hoc maluit de⁹ com pare q̄ sonis: Qd autēz addidit velociter scribentis: impulit mētē ad intelligentiā: s; n̄ pigra remaneat: respiciēdo ātiquarios: aut respiciēdo q̄leslibet veloces notarios. Si aut hoc attenderit: remanebit ibi ipsuz velociter. Cogita velociter: z videat qua re dictū sit velociter. Velocit dei tale ē: vt velocius nihil sit. In scriptis enī scribit lit tera post litterā: syllaba post syllabā: v̄bū post verbū: nec ad secundū transiit: nisi pri mo prescripto. Ibi aut nihil velocius vbi nō multa sunt verba: nec tamē aliqd p̄ter missum ē: cū in vno sunt oīa. Ecce iam ver bum illud sic prolātū eternū: ab efno coe ternū veniet sp̄sus. **Speciosus for ma pre filiis hominū.** Pre filiis ho minū: quare nō z pre angelis: Quid volu it dicere: pre filiis hominū: nisi qz hō: ne ho minē xp̄m quēlibet hoīez putares ait: p̄ filiis hoīm speciosus forma. Etā homo pre filiis hominū: etiāz inter filios hoīm: pre filiis hominū: etiāz ex filiis hoīm: pre filiis hominū. **Diffusa est gratia in labijs tuis.** Lex per Moysen data ē: grā z veri tas p̄ Iesum christum facta ē. Diffusa est grā in labijs tuis. Adhuc mibi subuentū est: qz cōdelector legi dei fm̄ interiorē ho minē: S; alia lex in mēbris meis repugnat legi mentis mee: z captiuū me ducit i lege peccati: que ē in mēbris meis: Adhuc ego hō: quis me liberabit de corpe mortis hu ius. Gratia dei per Iesum christū domi nū nostrū. Diffusa ē ergo grā in labijs tu is. Venit nobis cū verbo grē: cum osculo

gratie. Quid ista grā dulcius: Quo perti net gratia ista: Beati quoz remisse sūt ini q̄tates: z quoz tecta sunt peccata. Si se uerus iudex veniret: nec afferret istaz gra tiam diffusam in labijs suis: quis de salu te aliquid speraret: Quis nō sibi hoc time ret qd peccatori debebat: Ille veniēs cuz gratia nō exegit qd debebat: soluit qd nō debebat. Nō enim non peccator debebat mortē: Aut vero tibi peccatori debebat: nisi supplicū: Bebita tua dimisit: z indebi ta sua exoluit Magna gratia Quare grāz Quia gratis. Propterea tibi gratias age re licet: referre nō licet. nō enī potes. Que rebat ille: quid retribuēt: z dixit: Quid re tribuaz dño pro omnib⁹ q̄ retribuit mihi: Et inuenit quasi aliqd. Calicē salutarē ac cipia: z nomē dñi inuocabo. Hoc illi repē dis: q̄ calicem salutaris accipis: z nomen dñi inuocas. Quis tibi dedit ipm calicēz salutarē: Remisit i actiōe gratiaz: nā in relatione defecit. Inueni qd deo des qd ab illo non acceperis: z retuleris gratiam. S; caue nedū queris quid illi retribuas. qd ab illo nō acceperis inuenias: s; pecca tū tuū. Hoc plane ab illo nō accepisti: sed nec ei dare debes. Hoc dederunt iudei: re tribuerūt mala pro bonis: acceperūt ab eo pluuiā: z fructū nō dederūt. s; spinas dolo rū. Ergo bonū quicqd volueris in te dare deo: nō te iuenis accepisse nisi a deo. Ip̄a ē gratia dei diffusa in labijs. Fecit te: gratz te fecit. Nō enī erat cui prestaret antequaz faceret. Perieras: quesuit te: z inuentum reuocauit te. Preterita nō imputauit: fu tura pmisit. Vere diffusa est gratia in la bijs eius. Propterea: inquit: benedi xit te deus in eternū. Laborat vt hoc possit intelligi adhuc a deo patre dici: pro pterea benedixit te deus in efnum. Accō modatius videt hoc accipi: ex psona pro phete. Et mutatiōes personaz repentine: z omnino ex iprouiso inueniunt in sanctis scripturaz libris: z siqs aduertat plene sūt pagine dine. Bomie libera aiāz meā a la bijs iūqs z a lingua dolosa: Et statū. Quid detur tibi aut quid adijciat tibi aduersus linguā dolosam: Alia illic psona erat: alia hic: ibi penitentis: hic subuenientis. Sa gitte potentis acute cum carbonibus va statorij. Alia persona ē alia: qd detur tibi: hoc detur tibi: et in consequētibus fit alia: Deu me: quia incolatus meus longinqu⁹ factus est. Et i paucis versib⁹ tam crebra

Divisus est filius aduersus patrem: diuisa est
 filia aduersus matrem suam: Plebs illa que de
 iudeis credidit diuisa est aduersus syna-
 goga. Diuisa est et nurus aduersus socrum
 suam: Plebs de gentibus veniens nurus di-
 citur: sponsus christus filius synagoge. Quis
 enim natus est filius dei secundum carnem: Ex illa sy-
 nagoga. Ille qui dimisit patrem et matrem et ad-
 heruit uxori sue: ut essent duo in carne una:
 non coniectura nostra: sed attestante Apolo: et
 dicente: sacramentum hoc magnum est: ego au-
 tem dico in christo et in ecclesia. Dimisit. n. pa-
 trem quodammodo: non omnino dimisit veluti
 ad separationem sed ad susceptionem humane
 carnis. Quomodo dimisit: Quia cum in forma
 dei esset non rapinam arbitratus est esse se equa-
 le deo: sed semetipsum exinanivit formam ser-
 ui accipiens. Quomodo dimisit et matrem: Gentem
 iudeorum: synagogam illam herentem veteribus
 sacramentis. Ad ipsam figuram pertinet quod
 ait: Que est mihi mater aut que fratres: Ille
 enim intus docebat: illi foris stabant. Unde
 te si non modo ita sunt iudei. Vocet christus
 in ecclesia: illi foris stant. Socrus que quid est:
 Mater sponsi. Mater sponsi domini nostri Je-
 su christi: synagoga est. Proinde nurus eius
 ecclesia que veniens de gentibus non sensit in cir-
 cumcisionem carnalem: diuisa est aduersus so-
 crum suam. Accingere gladium tuum. Be potentia
 huius gladii loquebamur cum ista dicere-
 mus. Accingere gladium tuum: sermonem tuum
 circa femur tuum potentissime. Circa femur
 dicitur gladius: quod est: Circa femur quid signifi-
 cat: Be femore carne. Quis illud est: si deficiet
 princeps de iuda: et dux de femoribus eius.
 Nonne et ipse Abrahama: cui promissus erat sem-
 eni quo benedicerent omnes gentes: quoniam misit
 seruum suum ad querendam et ducendam uxorem
 filio suo: vnde veniret illud semen sanctum: in
 quo benedicerent omnes gentes: si de tenens: in il-
 la veluti humilitate seminis esse magnitudi-
 nem nois: id est filium dei venturum ex filiis
 hominum per semen Abrahama: fecit ipsum seruum
 suum quem mittebat ita sibi iurare: Pone in-
 quit manum tuam sub femore meo: et sic iura.
 Quasi dicit: Pone manum tuam ad altare:
 aut ad euangelium: aut ad prophetas: aut ad
 aliquid sanctum. Sub femore meo inquit pone
 manum: habes fiduciam: nec reuertens turpitu-
 dinem: sed intelligens veritatem. Propterea ac-
 cingere gladium tuum circa femur tuum poten-
 tissime. Potentissime etiam circa femur: quia
 quod infirmum est dei fortius est hominibus.
 Specie tua et pulchritudine tua:

Iusticiam accipe: qua semper es speciosus et
 pulcher. Et intende prospere: pcedere
 et regna. Nonne videmus: Lente iam fa-
 ctum est. Attendite orbem terrarum: intende
 prospere: pcedit et regnat: subdite sunt om-
 nes gentes: Quid erat illud videre in spiritu:
 Quod nunc experiri est in veritate. Quam di-
 cebantur hec nondum ita regnabat christus: non-
 dum intederat: nondum pcesserat. Predice-
 batur: exhibita sunt iam ea tenemus: In mul-
 tis redditorum habemus deum: in paucis de-
 bitorem: Intende prospere pcedere et regna.

Propter veritatem et mansue-
 tudinem et iusticiam: Reddita est veri-
 tas: quando veritas de terra orta est: et iusti-
 cia de celo prospexit. Presentatur est christus
 expectationi generis humani: ut in semine
 Abrahama benedicerent omnes gentes: predi-
 catum est euangelium: veritas est. Quid man-
 suetudo: Passi sunt martyres: et inde mul-
 tum pcessit: et promouit per omnes gentes reg-
 num dei: quia patiebantur martyres: nec defi-
 ciebat: nec resistebat dicentes omnia: nihil
 occultantes: parati ad omnia: nihil recusantes.
 Magna mansuetudo: corpus christi be-
 fecit: in capite suo didicit. Ille prior sicut
 ovis ad victimam ductus est: et sicut agnus co-
 ram tondente se non aperuit os suum: usque
 adeo mansuetus: ut pendens in cruce diceret:
 Pater ignosce illis quia nesciunt quid faciunt.
 Quid propter iusticiam: Veniet etiam ut iudi-
 cet: et retribuet unicuique secundum opera sua. Vi-
 xit veritate: pertulit iniquitatem: allaturus
 est equitatem. Et deducet me mirabili-
 ter dextera tua. Flos dextera ipsius: ipsum
 deduxit dextera sua. Ille. n. d. nos hoies.
 Bexera sua deducit: id est potentia sua. Et
 enim potentiam quam patet habet: habet et ipse. et diuinitatem
 patris habet et ipse: immortalitatem patris habet
 et ipse: eternitatem patris habet: virtutem pa-
 tris habet. Deducet enim eum mirabiliter de-
 xtera eius: faciens diuina: patiens humana:
 malicias hominum sternens bonitate sua. Ad-
 huc deducit: et ibi nondum est: et dextera eius
 deducit eum. Hoc enim eum ducit quod ipse dona-
 uit sanctis suis. Deducet te mirabiliter de-
 xtera tua. Sagitte tue acute potentissime:
 Verba cor transfigentia: amorem
 excitantia. Quis dicitur in canticis canticorum:
 Quam vulnerata caritate ego sum. Sic enim
 vulnerata se esse caritate: id est amare se dicit:
 estuare se dicit: suspirare sponso vnde accepit
 sagittam verbi. Sagitte tue acute potentissi-
 me: et transfigentes et efficientes. Acute po-

tentissime. **P**pli sub te cadēt: Qui ceciderūt: Qui percussi sūt & ceciderūt: **P**plos videm⁹ subditos christo: cadētes nō videm⁹. Exponit vbi cadūt i corde: ibi se erigebāt aduersus christū: ibi cadūt añ christū. Blasphemabat Saulus christus erectus erat: supplicabat christo: cecidit pstrat⁹ est. **O**ccisus ē inimic⁹ christi: vt viuat discipul⁹ christi. **B**e celo ē emissa sagitta: corde percussus est Saulus: nondū paulus: adhuc Saulus: adhuc erect⁹ nōdū pstrat⁹. **A**ccipit sagittā: cecidit in corde. **N**on em̄ q̄ pstrat⁹ est in faciē ibi cecidit: s̄ vbi ait: **B**ne qd me iubes facere: **N**ō ibas ad christia: nos alligādos & pducēdos ad penam: & nō dic̄ christo: qd me iubes facere: **S**agittā acutā potentissimā: qua accepta cecidit Saulus: vt esset Paulus. **E**t ille: ita & ppi: gētes attendite: videte subditas christo. **E**rgo ppi sub te cadēt. **I**n corde inimicorū regis. **H**oc est in corde inimicorū tuorū. **I**pm em̄ appellat regē: ipm nouit regē. **P**opuli sub te cadent in corde inimicorū regis. **I**nimici erāt: acceperūt sagittas tuas: ceciderūt ante te. **E**x inimic⁹ amici facti sunt: inimici mortui sunt: amici viuūt. **H**oc est p his qui cōmutabuntur. **Q**uerrimus intelligere verba singula: versus singulos: ita tñ querim⁹: vt de christo dici nemo dubitet. **P**opuli sub te cadēt in corde inimicorū regis. **S**edes tua de⁹ in secula seculorū. **Q**uia bñdixit te deus in cternū ppter gratiā diffusā in labijs tuis. **E**rat autē sedes regni iudaici temporalis p̄tinēs ad eos q̄ sub lege erāt: nō ad eos q̄ sub gratia erāt. **E**lenit ille vt liberaret eos q̄ sub lege erāt: & s̄ gr̄a p̄stitueret. **S**edes eius in secula seculorū. **Q**uare: **Q**uia sedes illa p̄ma regni tp̄alis fuit. **E**ñ nūc sedes i secla seclorū: **Q**uia dei. **S**edes tua de⁹ in secla seclorū. **O** eternitatē diuinitas. **N**ō em̄ posset de⁹ sedē habere tp̄alem. **S**edes tua deus in secula seclorū. **V**irga directionis virga regni tui. **D**irectionis v̄ga ē: que dirigit hoīes. **C**urui erāt: discorti erāt: sibi regnare cupiebāt: se amabat: facta sua mala diligebāt. **N**ō volūtātē suā deo subdebāt: s̄ volūtātē dei ad suas cōcupiscētiās flectere volebāt. **I**rasci em̄ pctōr: & iniquus plerūq̄ deo: qz nō pluit: & nō vult sibi deū irasci qz fluit: & ad s̄ ppe modū sedēt quotidie hoīes vt disputēt cōtra deū. **H**oc facere debuit: s̄ nō bñfecit. **T**u videlicet vides qd facias: ille nescit: **D**istor⁹ tu

ua lra.
t corda.

Alia lra
t seculū sc̄li.

es: ille rect⁹ est. **D**istorū ad rectū qsi cōiūgis: collinari nō pōt: tanq̄ si in pauimēto eq̄li ponas lignū curuū: n̄ adiūgit: n̄ coheret: nō coaptat pauimēto. **P**auimētū vbi qz eq̄le ē: s̄ illud curuū ē: nō coaptat eq̄li. **E**rgo dei volūtās eq̄lis est: tua curua est. **P**rop̄ea tibi puā videt illa: qz tu illi coaptari n̄ potes. **B**irigē ad illā: tene illā. **M**ā si illā vel curuare ad te: qz n̄ potes frustra conaris: illa sp̄ directa est. **V**is illi herē. **C**orrigere: erit virga ip̄ius q̄ te regit virga directionis. **I**nde rex a regēdo. **N**ō autē regit q̄ n̄ corrigit. **A**d s̄ ē rex noster rectorū rex. **Q**uō & sacerdos a sanctificādo nos: ita et rex a regēdo nos. **S**z qd ait alio loco: **L**ū sancto sc̄tus eris: & cū viro innocēte innocēs eris: & cū electo electus eris: & cū puer so puerus eris. **N**ō qz puerus deus: s̄ qz pueri puerū eū putāt. **P**lacet tibi bonū: bon⁹ est de⁹. **D**isplacet tibi: qsi prauus ē deus. **C**uruus ē ad te de⁹: tua curuatura fac hoc: nā illius rectitudo sp̄ manet. **A**udiui in alio psalmo: **Q** bonus deus israel rect⁹ corde. **V**irga directionis virga regni tui. **D**ilexisti iusticiā & odisti iniquitatem: **E**t vide virgā directionis: dilexisti iusticiā & odisti iniquitatē. **A**ccede ad istam virgā: sit tibi rex christ⁹: regat te virga ista ne frangat te. **V**irga em̄ ferrea ē: illa inflexibilis. **E**t qd dictū est: **R**eges eos in virga ferrea: & tanq̄ vas figuli conteres eos. **A**lios regit: alios cōterit. **R**egit sp̄uales: cōterit carnales. **E**rgo accede ad istā virgā. **Q**uid in ea times: **H**ec ē tuta v̄ga. **D**ilexisti iusticiā: & odisti iniquitatē. **Q**uid times: **S**z forte iniqu⁹ cras. **A**udis em̄ regē tuū: qz odit iniquitatē & times. **E**st qd facias. **Q**uid: **O**dit iniquitatē: nūqd te: **S**ed in te est iniquitas. **O**dit illā de⁹: oderis & tu: & vnā rē ambo oderitis. **E**ris em̄ deo amicus si odisti qd odit. **I**ta & amab qd amat. **D**isplacet i teip̄o tibi iniquitas tua: & placeat creatura ip̄ius. **H**omo em̄ es iniqu⁹. **B**uo dixi noīa. **B**uo noīa: hō & iniquus. **I**n istis duob⁹ noībus vnū ē nature: alterū culpe. **E**nū tibi de⁹ fecit: alter tu fecisti. **A**ma qd deus fecit: oderit qd tu fecisti: qz ipse hoc odit. **E**t vide quō iā illi incipias cōiungi: cū odisti qd odit. **P**eccatū punitur: qz v̄ga directionis ē v̄ga regni ip̄ius. **S**z nō pōt vt nō punitat pctm̄. **P**unitendū est pctm̄. **S**i punitendū nō esset: nec pctm̄ esset. **P**reueni illuz: nō vis vt ip̄e punitat: tu punit. **I**ō em̄ adhuc ip̄e pctit: differt: tenet

manū: arcū intēdit: s̄ est minas: clamaret
 tñ ferituruz se: si vellet ferre. **B**iffert q̄ ma
 nū a peccatis tuis: tu noli differre. **C**ōuer
 te te ad puniēda peccata tua: qz impunita
 esse peccata nō p̄nt. **P**uniendū q̄ erit: aut
 a te: aut ab ipso. **T**u ignosce: vt ille igno
 scat. **A**tende exēplū in alio psalmo p̄nie.
Querte faciē tuā a peccatis meis. **N**unqd
 dixit a me. **A**lio. n. loco apte dicit: **N**e auer
 tas faciē tuā a me. **E**rgo auerte faciē tuā a
 peccatis meis. **N**olo videas pctā mea: qz
 videre dei animaduertē ē. **I**ō r iudex qd
 punit aiaduertere dicit: id est animū illuc
 vertere: intēdē vnqz ad puniēdū: qz iudex
 est. **S**ic est r iudex deus. **Q**uerte faciē tuā
 a peccat̄ meis. **T**u ab ipis faciē noli auer
 tere: si vis vt deus ab ipis auertat faciem
 suā. **V**ide quō hoc offert deo in ipso psal
 mo: **F**acim̄ meū ego inquit agnosco: r pe
 catū meū ante me est semp. **H**oc nō vult
 esse ante deū: qd vult esse añ se. **V**irga di
 rectionis virga regni tui. **N**emo sibi multū
 de misericōdia dei blandiat: virga directionis ē.
Nūquid dicim̄ nō esse misericordē deuz?
Quid misericordī eo q̄ p̄cat tñ pctōib?:
 et qui in oibus p̄uersis ad se nō curat p̄te
 rita: **S**ic eū dilige misericordē: vt velis eē
 veracē. **N**ō em̄ misericōdia pōt illi auferre iu
 sticiā: neqz iusticia misericōdiam. **I**nterim q̄
 diu ille differt: tu noli differre: qm̄ virga di
 rectionis virga regni ipsius. **B**ileristi iustici
 am: r odisti iniquitatē. **P**ropterea v̄nxit
 te d̄ deus tuus. **P**ropterea v̄nxit te: vt
 diligeres iusticiā: r odires iniquitatē. **E**t vi
 de quō ait: propterea v̄nxit te d̄ deus tuus.
Q tu deus: v̄nxit te d̄ tuus. **D**eus v̄ngit
 a deo. **E**ten̄ i latino putat idē casus nois
 repetit̄. **I**n greco aut̄ euidētissima distinc
 tio est: qz vnū nomē est qd cōpellat: r alte
 rū ab eo q̄ cōpellat. **V**̄nxit te d̄. **Q** tu d̄
 v̄nxit te deus tuus: **Q**uō si diceret: p̄pterea
 v̄nxit te deus tuus. **S**ic accipite: sic
 intelligite: sic in greco euidētissimū est. **E**r
 go q̄s d̄ est vnct̄ a deo: **B**icāt nobis iu
 dei. **S**cripture iste cōes sunt: vnct̄ ē d̄ a
 deo. **V**̄nctū audis: christū intellige. **E**ten̄
 christ̄ a chrismate. **H**oc nomē qd appella
 tur christ̄ vnctōis est: nec in aliq̄ alibi vn
 gebant reges r sacerdotes: nisi in illo reg
 no vbi christus p̄habat r vngebat: r v̄n
 ventuz erat christi nomē. **N**usq̄ est alibi
 oīno: in illo gēte: in illo regno. **V**̄nctus est
 q̄ d̄ a deo. **Q**uo oleo nisi spirituali: **O**le
 um em̄ visibile in signū ē: oleū inuisibile in

sacramēto ē: oleū spūale int̄ ē: oleū visibi
 le exteri ē. **V**̄nct̄ ē nob̄ d̄: r missus ē no
 bis: r ip̄e deus vt vngeret hō erat: s̄ ita hō
 erat vt d̄ eēt: ita d̄ erat vt hō esse nō d̄
 dignaret. **V**erus homo: ver̄ d̄: in nullo
 fallax: in nullo falsus: qz vbiqz verax: vbi
 qz veritas. **D**eus q̄ hō: r iō vnctus deus:
 qz hō d̄ r fact̄ ē christ̄. **H**oc figurabat
 in eo qz **J**acob lapidē sibi ad caput posu
 erat r dormierat. **J**acob p̄tarcha lapidē
 sibi ad caput posuerat. **D**ormiens aut̄ illo
 lapidē ad caput posito: vidit ap̄ertis celis
 sc̄alas a celo in terrā: r angelos ascēdētes
 r descendētes. **H**oc viso euigilauit: v̄nxit
 lapidē r discessit. **I**n illo lapidē intellerit
 christū: iō v̄nxit. **V**idete ex q̄ p̄dicat̄ chri
 stus: quid sibi vult illa vnctio lapidis: p̄ser
 tim apud patriarhas qui vnū d̄ū colebāt.
Factū est aut̄ in figura: r discessus est. **N**ō
 em̄ v̄nxit lapidē: r venit illuc sp̄ adorare: r
 sacrificia ibi facere. **E**x̄p̄sus est mysteriū:
 nō inchoatū sacrilegiū. **E**t videte lapidē.
Lapidē quē reprobauerūt edificantes: hic
 factus est in caput anguli. **E**t qz caput vi
 ri christus: p̄pterea lapis ad caput. **A**tten
 dite magnū sacramentū. **L**apis christ̄. **L**a
 pidē viuū aut̄ **P**etrus ab hoibus reproba
 tū: a deo aut̄ electū. **E**t lapis ad caput: qz
 caput viri christ̄: r vnct̄ lapis: qz a chris
 mate dictus ē christ̄. **E**t vident̄ sc̄ale reue
 lante christo e terra in celū: vel a celo in ter
 ram: r ascendētes r descendentes angeli.
Quid hoc sit: melī videbimus: eū testimo
 niū euangelicū ab ip̄o d̄no cōmemorauē
 rim̄. **H**ostis qz **J**acob ip̄e ē israel. **I**lli. n.
 cū angelo luctāt̄ r p̄ualenti: r b̄ndictō ab
 eo cui p̄ualuit nomē mutatū est: vt appella
 ret̄ israel: sicut p̄plus isrl̄ p̄ualuit christo: vt
 crucifigeret eū: r tñ in his q̄ xp̄o crediderūt
 ab ip̄o cui p̄ualuit b̄ndict̄ ē. **S**z multi nō
 crediderūt: vide claudicationē iacob. **B**̄n
 dictionē r claudicationē. **B**̄ndictio in his
 q̄ crediderūt: nā postea nouim̄ ex illo p̄p̄o
 multos credidisse. **C**laudicatio aut̄ in his
 q̄ nō crediderūt. **E**t qz plures nō credide
 rūt: r pauci crediderūt: iō vt fieret claudi
 catio tetigit latitudinē femor̄ eius. **Q**uid
 est latitudo femor̄ ei?: **M**ultitudo gener̄.
Videte q̄ sc̄alas illas. **B**̄ns vidit **R**atha
 naelē in euāgelio: r ait: **E**cce vere israelita
 in quo dolus nō est. **S**ic em̄ dicit̄ de ip̄o
Jacob. **E**t erat **J**acob sine dolo habitās i
 domo. **H**oc recolēs d̄ns videns **R**atha
 naelē sine dolo de gente illa: r de populo

sacramentū qđ scriptū ē in lege: Si mortu
us fuerit frat: accipiat vxorē ei⁹ frater ei⁹:
z suscipiet semen fratri suo. Accipiat vxorē
ei⁹: z suscipiet semē: n̄ sibi s̄ fratri suo. Dixit
xps: Sic fr̄b⁹ meis: dixit z in alio psalmo:
Narrabo nomē tuū fratrib⁹ meis. Mortu
us ē christ⁹: resurrexit: ascēdit: absentauit
se corpe: suscepērūt fr̄es ei⁹ vxorē ei⁹: p̄di
catione euāgelij generaturi filios: nō p̄ se
metip̄os s̄ p̄ euāgelij p̄pter nomē fratris.
In chusto etern̄ Jēsu inq̄t p̄ euāgelij p̄
nomē fratris: ego vos genui. Itaq; suscipi
tes semē fratri suo: q̄t q̄t genuerūt nō pauli
anos aut petrianos: s̄ christianos nomina
uerūt. Videte si nō iste sensus vigilat: z in
his versib⁹. Cū em̄ diceret a domib⁹ ebur
neis: dixit de regalib⁹: āplis: pulchris: leni
bus: q̄lia sūt corda sanctorū: subiecit: ex q̄
bus delectauerūt filie regū. In honore
tuo. Filie quidē regū filie ap̄loz tuoz: s̄
in honore tuo: qz semē illō suscitauerūt fra
tri. Jō ipsos q̄s suscitauerat fr̄i suo p̄ Pau
lus: cū videret currere ad nomē suū: excla
mauit: Nunqđ p̄ Paul⁹ crucifix⁹ est p̄ vo
bis: Quid em̄ aut lex: Et habeat natus no
men defuncti: defuncto nascat: defuncti
noīe appellet. Seruat hoc legitimū Paul⁹:
volētes appellari ex noīe suo reuocat:
Nunqđ p̄ Paul⁹ p̄ vobis crucifix⁹ est: Ad
defunctū aspice: Nunqđ p̄ Paul⁹ p̄ vob̄ cru
cifix⁹ ē: Et quid q̄: Qñ illos generasti: qđ
si nomē tuū illis iposisti: Aut: Aut i noīe
Pauli baptizati estis: Delectauerūt te fi
lie regū in honore tuo. Tene te: serua te in
honore tuo: hoc ē habere vestē nuptiale il
lius: illi⁹ honorē: illi⁹ gloriā q̄rere. Intelli
ge etiā filias regū ciuitates q̄ crediderūt in
christū: z a regib⁹ cōdite sūt: z a donubus
eburneis diuitib⁹ sup̄bis elatis. Filie regū
delectauerūt te in honore tuo: qz nō q̄siet
honorē patrū suoz: sed q̄siet honorē tu
um. Ostēdat mibi romē in honore tāto tē
plū Romuli: in quāto ibi ostendo memo
riā Petri. In Petro q̄s honorat: nisi ille
defunct⁹ p̄ nobis: Sum⁹ em̄ christiani nō
petriani. Et si nati per fratrem defuncti: ta
mē cognominati nomine defuncti. Per il
lum nati: sed illi nati. Ecce roma: ecce car
thago: ecce alie z alie ciuitates filie regum
sūt: z delectauerūt regē suū in honore ipsi⁹:
z ex oib⁹ sit vna quedā regina. Quale car
mē nuptiale: Ecce in carmina hilaritatis
plena: p̄cedit z ip̄a sp̄sa. Sp̄sus em̄ ve
niebat: ip̄e describebat: in illū erat oīs intē

tiō n̄ra: p̄cedat z ista. **Astitit regina
a dextris tuis:** Que a sinistris nō regi
na: Stabit em̄ quedā z a sinistris: cui dicet:
vade in ignē eternū. **A dextris autē stabit
cui dicet:** venite b̄ndicti patris mei: p̄ci
te regnū qđ vobis paratū ē ab initio mun
di. **Astitit regina a dextris tuis. In vesti
tu deaurato circūamicta varietate.** **Alia lra
t circūdata**
Elegit⁹ regine hui⁹ q̄s est: Et p̄ciosus ē: et
vari⁹ est. Sacramenta doctrine in linguis
oib⁹ varijs. Alia lingua africa: alia syra:
alia greca: alia hebreica: alia illa z illa. Faci
unt iste lingue varietatē vestī regine hui⁹.
Quō aut oīs varietas vestis in vnitatē cō
cordat: sic z oēs lingue ad vnā fidē. In ve
ste ista varietas sit: scissura nō sit. Ecce va
rietatē itellexim⁹ de diuersitate linguaz: et
vestē itellexim⁹ p̄ vnitatē. In ip̄a aut va
rietate auz qđ ē ip̄sa sapiētia. Quelibet sit
varietas linguaz: vnū aurū p̄dicat nō di
uersū aurū: s̄ varietas d̄ auro. Eādē q̄ppe
sapiam: eandē doctrinā z disciplinā: oēs
lingue p̄dicāt. Varietas i linguis: aurū in
sentētijs. Alloq̄tur p̄ba reginā istā: libent
em̄ illi cātat: z vnusq̄sq; n̄m: si tñ nouer
mus vbi sum⁹: z ad illō corp⁹ p̄tinere cone
mur: z fide z spe p̄neam⁹ vnitū in mēbus
chusti. Hos. n. alloq̄tur. **Audi filia z
vide:** Alloq̄tur eā tanq; vn⁹ de p̄rib⁹: qz
filie regū sūt: z sic alloq̄t p̄ba: z sic alloq̄t
Apl̄s tanq; filiaz. Sic em̄ dicim⁹: p̄res n̄ri
p̄be: p̄res n̄ri apli. Si nos illos vt patres:
illi nos vt filios: z vox vna p̄na a loquit
vnicā filiā. **Audi filia z vide.** P̄rius audi:
postea vide. **Ventū ē em̄ ad nos cū euāge
lio: z p̄dicatū ē nobis: qđ nōdū videm⁹: z
audiēdo credim⁹: z credēdo videbimus:**
sicut dic̄ ip̄e sp̄sus apud p̄bam: p̄plus
quē nō cognoui fuit mibi: in obauditu
auris obediuit mibi. **Quid ē in obauditu
auris: Quia nō vidit. Vidēst iudei z cru
cifixērūt: nō viderūt gētes z credidēst. Ve
niat regina d̄ gētib⁹ in vestitu deaurato: cir
cūamicta varietate. Veniat a gētib⁹: veni
at circūamicta oibus linguis in vnitatē sa
piētie: dicat ei: audi filia z vide. Si n̄ audi
eris nō videbis. Audi vt mūdes cor fide.
sicut Apl̄s ait in actib⁹ ap̄loz: fide munda
dās corda eoz. Ad h. n. audim⁹ qđ creda
m⁹ anq; videam⁹: vt credēdo cor mūdem⁹
vn̄ vidē possim⁹. Audi vt credas: munda
cor fide. Et cū cor mūdauero: qđ videbo:
B̄t mūdo corde: qz ipsi d̄ū videbūt. **Au
di filia z vide: Et inclina aurē tuā: Pa****

ru ē audi: hūiliter audi. Inclina aurē tuā. Et obliuiscere pplm tuū z domū p̄ris tui. Erat plus q̄dā: z dom⁹ patris q̄dā: P̄pls babilonic i q̄ nat⁹ ē h̄ns regē diaboli. T̄ncūq; uenit gētes a patre diabolo uenerūt: s̄ patri diabolo renūciauerūt. Obliuiscē pplm tuū z domū p̄ris tui. Sedā te ille genuit cū peccatricē fecit: pulchrā te iste regenerat q̄ iustificat ipiā. Obliuiscē pplm tuū: z domū p̄ris tui. **Quis cupiuit rex spēm tuā: Quā spēm nisi quā ipse fecit: Lōcupiuit sp̄ciē. Qui spēs: Peccatricē: iniq; impie. Qualis erat ap̄d p̄rem diaboli: z ap̄d pplm suū: Ad. s̄ de q̄ dī: Que ē ista q̄ ascēdit dealbata. Antea ḡ nō alba: postea dealbata: qz si fuerint pctā v̄sa sic semiciū tanq; niuē dealbabo. Lōcupiuit rex spēm suā. Quis rex: Quia ipse ē d̄ns dē tu⁹: Jā uide si n̄ debes dimitte patrē tuū illū: z pplm tuū illū: z uenire ad regē istū tuū dēū. Be⁹ tu⁹ ē: rex tu⁹ est: rex tu⁹ z ipse est sp̄sus tuus. Regi nubis deo: ab illo dotata: ab illo decorata: ab illo redēpta: ab illo sanata. Quicq; habes v̄n illi placeas: ab illo habes. Et adorabunt eū. Filie tyri in munerib⁹: J̄pm regē tuū dēū tuū: adorabūt filie tyri in munerib⁹. Filie tyri filie gentiū. A pte ad totā tyriā uicinā huic terre: vbi p̄phetia erat: significabat gētes credituras christo. Inde erat illa chananea que p̄mo canis ē appellata. Nā vt nouerūt: qz idē erat: euāgelū sic loq̄t: Secessit i ptes tyri z sydois: z ecce mulier chananea d̄ sim̄b⁹ ill' egressa clamabat: z q̄ ibi narrant. Quia p̄mo canis erat apud p̄res suū: z i p̄lo suo: s̄ clamādo z ueniēdo ad istū regē decorā facientē z credēdo i illū: qd̄ meruit audire: O mulier magna ē fides tua: cupiuit rex spēm tuā. Adorabūt eū filie tyri in munerib⁹. Quib⁹ munerib⁹: Sic ad se uult uēiri rex iste: z thesauros suos ipleri uult: z ipse donauit v̄n impleant: z a uobis ipleant. Ueniat i munerib⁹ inq̄t: adorēt eū. Quid ē i munerib⁹: Nolite uobis p̄dere thesauros in fra: vbi tinea z rubigo exterminant: z vbi fures effodiūt z furāt: s̄ thesaurizate uobis thesauros i celo: vbi neq; fur neq; tinea corrūpit. Ubi. n. fuerit thesaur⁹ tu⁹: illic erit z cor tuū. Uenite cum munerib⁹: date elemosynas: z oīa munda sūt uob. Uenite cū munerib⁹: ad eū q̄ dicit: Adisciam uolo maḡ q̄ sacrificiū. Ad illud tēplū qd̄ erat aū figura futuri: ueniebatur cū tauri z arietib⁹: cū hirci: cū diuersis**

q̄busq; aialib⁹ ap̄t ad sacrificiū: vt in illo sanguie aliud fieret: aliud significaret. Adōiā ipse sanguis quē figurabāt illa oīa uenit: Uenit rex ipse: z ipse munera uult. Que munera: Elemosynas. Ipse ē em̄ iudicatur⁹: z ipse munera iputabit q̄busdā. Uenite inq̄t b̄ndicti p̄ris mei: p̄cipite regnū qd̄ uob paratū ē ab initio mūdi. Quare: Esurui z dedistis mihi māducare: sitiui z dedisti mihi bibē: nudus z uestistis me: hospes z adduxistis: infirm⁹ z in carcere z uisitasti me. Hec sūt munera in q̄b⁹ adorāt filie tyri regē: qz cū dicerēt: qn̄ te uidim⁹: ille z q̄ sursum est z deorsū: p̄pter ascēdētes z descēdētes: cū vni inq̄t ex minimis meis fecisti: mihi fecisti: Adorabūt eū filie tyri in munerib⁹. Et q̄ sūt filie tyri: z quō adorabūt eū i munerib⁹: Plani⁹ illō uoluit dicē. Uultū tuum deprecabunt diuites plebis. He filie tyri adorātes in munerib⁹ diuites sūt plebis: q̄s ille alloq̄tur amic⁹ sp̄si: P̄cipite diuitib⁹ hui⁹ mūdi: nō supbe sapē: neq; sperare in icerto diuitiarū: sed in deo uiuo: q̄ p̄stat nobis oīa abūdāter ad fruēdū. Diuites sint in opibus bonis: facile tribuant: cōicēt: adorēt in munerib⁹: s̄ nō p̄dūt. Securi ponāt: vbi sp̄ inueniāt: thesaurizent sibi fundamētū bouū in futurū: vt app̄hendāt uerā uitā: Adorādo in munerib⁹ uultū tuū deprecabunt diuites pleb. Ad eccliam. n. p̄currāt: z ibi elemosynas faciāt: ne extra fiet: id ē ne extra positi faciāt: i ecclia faciāt. Uult⁹ em̄ sp̄se h⁹ z regine: p̄derit faciētib⁹: p̄pterea illi q̄ res suas uendebāt uultū regine h⁹ deprecātes in munerib⁹ ueniebāt: z ea q̄ portabāt ad pedes ap̄toꝝ ponebāt. Feruebat dilectio in ecclia: uultus erat regine ecclia: uult⁹ erat regine obsequiū filiarū tyri: id ē diuitū adorantiū in munerib⁹. Uultū tuū deprecabunt diuites plebis. Et q̄ deprecabunt uultū: z cui⁹ uultū deprecabunt: Oēs vna sp̄sa: oēs vna regina: m̄r z filij s̄l̄torū ad christū ptinēs: ad caput p̄tinēs. S; qz sūt ista opa: z iste elemosyne ad iactantiā hoīm: inde dicit ipse d̄ns: Laete facere iusticiā v̄ram corā hoīb⁹: vt uideāmi ab eis. Quō autē z publice debēt fieri p̄p̄t uultū sponse: ait: Luceāt opa v̄ra corā hoīb⁹: vt uideāt bōa facta v̄ra: z glorificēt patrē uestruū q̄ in celis ē: nō vt gliam v̄ram q̄ratis in opib⁹ bonis: q̄ publice facitis: s̄ vt gloriā dei. Et q̄s nouit inq̄t v̄trū gloriā dei q̄ro: an gloriā meā q̄ro: Quia do paupi: uideor: q̄ aīo dem: q̄s uidet: Suffi-

Alia lra.
† Et cupiscet.
† decorē tuū

Alia lra.
† Et filie.

Alia lra.
† Et cupiscet.
† decorē tuū

ciat tibi q̄ videt: ille videt: qui retribuet: sus-
 ciat tibi q̄ videt: Int̄ amat q̄ intus videt:
 intus amat vt int̄ amet: q̄ interiorē facit et
 ip̄am pulchritudinē. Noli q̄si oculis exte-
 rioribus delectari: qz videris: z qz laudar̄:
 Attēdite qd̄ hic sequat̄. **Omnis glo-
 ria ei⁹ filie regis intrinsec⁹:** Intrin-
 sec⁹ nō solū vestis est aurea z variata: s̄ in-
 t̄ pulchrā nouit q̄ speciē ei⁹ amauit. Que
 sunt interiora pulchritudinis: Cōsciētie.
 Ibi videt christ⁹: ibi amat christ⁹: ibi allo-
 quit christ⁹: ibi punit christ⁹: ibi coronat
 christ⁹. Sit ḡ talis elemosyna tua in occul-
 to: qz ois gloria ei⁹ filie regis intrinsec⁹. **In
 fimbrijs aureis circumamicta varie-
 tate.** Pulchritudo intrinsec⁹. In fimbrijs
 aut̄ aureis varietas linguaz: doctrine dec⁹.
 Ista qd̄ p̄sunt si nō sit pulchritudo illa in-
 trinsec⁹. **Afferent̄ regi v̄gines p̄-
 eā:** Uere factū ē: credidit ecclia: facta est
 ecclia p̄ oēs gētes. Nō quēadmodū p̄cu-
 piscūt virgines placē illi regi: Uñ irritant̄:
 Quia p̄cessit ecclia. **Afferent̄ regi v̄gines
 post eaz.** Proxime ei⁹ afferent̄ tibi.
 Nō em̄ q̄ afferunt̄ aliene sūt: sed p̄ime ei⁹
 ad eā p̄tinētes. Et qz dixit regi: ad eū p̄uer-
 sus dixit tibi: Proxime ei⁹ afferentur tibi.
**Afferent̄ in leticia z exultatiōe:
 adducent̄ in tēplū regis.** Tēplū re-
 gis ip̄a ecclia: intrat in tēplū ip̄a ecclia.
 Uñ p̄struit̄ tēplū: Be hoibus q̄ intrāt i tē-
 plū. Lapidēs viui q̄ sūt m̄si fideles dei: Ad-
 ducent̄ in tēplū regis. Sūt em̄ virgines ex-
 tra tēplū reḡ hēnice sanctimoniales. Sūt
 quidē virgines: s̄ qd̄ p̄derit̄ eis nisi addu-
 cant̄ in tēplū regis: Tēplū regis in vnita-
 te ē: tēplū regis nō est ruinosū: nō discissū:
 nō diuisū. Functura lapidū viuentiū cari-
 tas ē. Adducētur in tēplū regis. **Pro
 patrib⁹ tuis nati sunt tibi filij:** Ni-
 hil euidenti⁹. Attēdite iā ip̄m tēplū regis:
 qz inde loquit̄ p̄pter vnitatē diffusā toto oz
 be terrarū: qz ille q̄ v̄gines esse voluerūt ni-
 si adducant̄ in tēplū regis: sp̄ōso placē nō
 p̄nt. Pro patrib⁹ tuis nati sūt tibi filij. Be-
 nuerūt te apli: ipsi missi sūt: ipsi p̄dicauerūt:
 ip̄i p̄res. S̄ nunq̄d nobiscū corpaliter sp̄
 esse potuerūt: Et si vn⁹ ip̄oz dixit: cupio dis-
 solui: z eē cū christo: multo magis optimū
 est manere in carne necessariū p̄pter vos.
 Dixit hoc quidē: sed q̄ diu hic manē potu-
 it: Nunq̄d vsq̄ ad t̄pus hoc: Nunq̄d vsq̄
 in posterū: Ergo illorū abcessu deserta est
 ecclia: Absit. Pro patrib⁹ tuis nati sūt ti-

Alia lra. ab intus.

Alia lra. varietatib⁹.

bi filij. **Quid ē p̄ patrib⁹ tuis nati sūt tibi
 filij:** Patres missi sūt apli: p̄ aplis filij na-
 ti sunt tibi: p̄stituti sunt epi. Hodie em̄ epi-
 scopi q̄ sunt p̄ totū mundū: vn̄ nati sūt: Ip̄-
 sa ecclia patres illos appellat: ip̄sa illos ge-
 nuit: z ip̄sa illos p̄stituit in sedib⁹ p̄rim. Nō
 ḡ te putes desertā: qz nō vides Petrū: q̄a
 nō vides Paulū: qz non vides illos p̄ q̄s
 nata es: d̄ prole tua tibi creuit paternitas.
Pro patrib⁹ tuis nati sunt tibi filij. Cōsti-
 tues eos principes sup̄ oēm terrā:
 Unde templū reḡ q̄ late diffusū est: vt no-
 uerunt virgines q̄ nō adducūtur in tēplū
 regis: nō se ad istas nuptias p̄tinere. Pro
 patrib⁹ tuis nati sūt tibi filij: cōstitues eos
 p̄ncipes sup̄ oīs terraz. Hoc ē catholica
 ecclia: filij ei⁹ cōstituti sūt p̄ncipes sup̄ oēm
 terrā: filij ei⁹ p̄stituti sūt p̄ p̄rib⁹. Agnoscat̄
 qui p̄cisi sūt: veniāt ad vnitatē adducātur
 in templū regis. Tēplū suū de⁹ vbiq̄ col-
 locauit: fundamēta p̄phetaz z ap̄loz vbi
 q̄ firmavit. Filios genuit ecclesia: p̄stituit
 eos p̄ patrib⁹ suis p̄ncipes sup̄ oēm terrā.
**Memores erūt noīs tui i omni
 generatiōe z generatione.** Pro-
 p̄terea ppli p̄stebunt̄ tibi: **Quid ḡ
 p̄dest p̄stiteri: z extra templū p̄stiteri:** Quid
 p̄dest p̄cari: z in mōte si p̄cari: Uoce mea
 inquit ad d̄m̄ clamaui: z exaudiuit me de
 mōte sc̄to suo. **Be quo mōte:** Be q̄ dictuz
 est: Nō p̄t ciuitas abscondi supra mōtez
 p̄stituta. **Be quo mōte:** Quē vidit Bani-
 el ex paruo lapide creuisse: z fregisse oia re-
 gna terrarū: z impleuisse omnē faciē terre.
 Ibi adoret qui vult accipere: ibi petat qui
 vult exaudiri: ibi p̄stet qui vult sibi igno-
 sci. Propterea ppli p̄stebunt̄ tibi. **In eter-
 nū z in seculū seculi.** Quia z i illa vita
 eterna nō erit iā quidē gemitus peccatorz:
 sed tñ in diuinis laudib⁹ sup̄ne illi⁹ ac p̄pe-
 tue ciuitatis nō decrit sempiterna cōfessio
 tāte felicitat̄. Ipi em̄ ciuitati cui ali⁹ psal-
 mus cātat: gloriosa dicta sūt de te ciuitas
 dei: ip̄si sp̄ōse christi: ip̄i regine filie regis: z
 p̄iugi reḡ: qz p̄ncipes ei⁹ sūt memores no-
 minis ei⁹ in oi generatiōe z generatiōe: id ē
 q̄ diu trāseat hoc seculū: qd̄ multū genera-
 tionib⁹ agit: gerentes p̄ illa caritatis curā:
 vt de isto seculo liberata in eternū deo cō-
 regnet: p̄pter h̄ idē ipsi p̄stebunt̄ tibi ppli in
 eternū illic p̄spicius z māifesti. Ibi cordib⁹
 oim̄ p̄fecta caritate luminos̄: vt se vnuer-
 sā plenissime nouerit: q̄ hic in mult̄ suis p̄-
 tibus occulta sibi est. Unde admonet̄ ab

Alia lra. i memoz ero i domine

Aplo: nihil ante tpus iudicare: donec ve-
niat dñs: z illuminet abscondita tenebra-
rū: z manifestet cogitationes cordis: z sit
laus vnicuiq; a deo. Ipsa em̄ sancta ciui-
tas sibi quodamō cōfitebit: cū ppli eius q̄-
bus p̄stat ipsi ciuitati p̄fitebunt in eternū:
vt ex nulla pte se lateat: nullo in se existēte
cui⁹ aliqd lateat.

Explicit Tract. de ps. XLIII.
Incipit Tract. de ps. XLV.

Præfatio.

Iam caritati v̄re quedā sicut notis
suma loq̄mur: in quib⁹ imorari nō
debem⁹: qz ea q̄ scitis breuiter cō-
memorari debēt: filios chore nos intelliga-
m⁹. Cōmemoro. n. vos sciētes chore int̄p-
tari caluitiū: dñm qz n̄m significare: q̄ i cal-
uarie loco crucifix⁹ adduxit multos: tanq̄
illud granū qd nisi mortificatū esset solū re-
maneret: z eos q̄ adducti sūt appellatos fi-
lios chore. Hoc in mysterio. Ceterū fuerit
nescio q̄ filij chore illo tpe qm̄ ista cantabā-
tur: sed spūs nos viuificare debet: nō litte-
ra velare. Hos q̄ intelligamus: z videte si
ea q̄ sequūtur: id est q̄ habet psalmi ipse cō-
textus p̄gruūt nobis: z inuenim⁹ hic nos:
si tñ inheream⁹ mēbris ei⁹: cui⁹ corpis in ce-
lo caput est: ex illa passione ascendens: vt
eos q̄ in hūilitate iacebāt: secū in vbertate
adducat: fructū ferētes in tolerantia. Bic-
tū est aut̄: **In finē p̄ occultis p̄ filijs
chore: psalm⁹.** Occultū est q̄: si ille ipse
qui in caluarie loco crucifix⁹ est: nostis qz
velū discissit: vt templi secreta patefcerēt:
p̄inde q̄a crux dñi nostri clavis fuit: q̄
clausa aperirent: credam⁹ affuturū cū no-
bis: vt ista occulta reuelent. In finē qd̄ ha-
bet: semp̄ christū intelligere debemus. Fi-
nis em̄ legis christus ad iusticiā omni cre-
dētī. Finis aut̄ dicit: nō qz cōsumit: sed q̄a
p̄fecit. Nā z finitū cibū dicim⁹ qui mādu-
cabatur: z finitā tunicā que terebat: Illud
ad cōsumptionē: hoc ad p̄fectionē. Quia
ergo vltra quo tendam⁹ nō habem⁹ cū ad
christū puenerim⁹: ipse cursus nostri finis
dicit. Nec putare debem⁹: qz cū ad illū p̄-
uenerim⁹: aliquo amplius debemus niti:
vt z ad patrē pueniamus. Hoc em̄ puta-
uit z philipp⁹ cū ei dixit: Dñe ostēde nob̄
patrē: z sufficit nobis. Cū dicit: sufficit no-
bis: finē q̄rit facietat̄ z p̄fectiōis. Et ille tā-
to inq̄t tpe vobiscū sum: z nō cognouistis
me: philippe: q̄ videt me videt z patrē.
In illo q̄ habem⁹ p̄rem: qz ip̄e in p̄re: z p̄

in ip̄o: z ip̄e z p̄r vnū sūt. Quid igit̄ hic ad-
monet: z qd̄ cātat: Ubi vocē n̄rāz agnosce-
debimus. Si tamē huius vocis affectum
habemus.

Expositio psalmi.

Deus noster refugium z virt⁹:
Sunt quedā refugia vbi nō ē vir-
tus: quo quisq; cū fugerit: magis
infirmat q̄ cōfirmet. Cōfugis (verbi gr̄a)
ad aliquē in seculo magnus: vt facias tibi
potentē amicū: refugium tibi videt. Tāta tñ
hui⁹ seculi incerta sūt: z ita potētū rume q̄
tidiane crebrescūt: vt cū ad tale refugium cō-
fugens: plus ibi timere icipias. Antea. n.
cause tue tñ timebas: cū vero ad talē refu-
geris z de illo timebis. Adulti em̄ cū ad ta-
lia refugia cōfugissent: cadētib⁹ illis ad q̄s
cōfugerūt: z ipsi quesiti sunt. Quos nemo
q̄reret: si nō ad talia p̄fugissent. Nō est re-
fugium nostrū tale: s̄ refugium n̄m virt⁹ ē. Cū
illuc cōfugerim⁹: firmi erimus. **Adiutor
in tribulationib⁹ q̄ inuenerut nos
nimis.** Adulte sūt tribulationes: z in om-
ni tribulatiōe ad deū p̄fugiendū est: Siue
sit tribulatio in re familiari: siue sit in salute
corpis: siue d̄ piculo carissimoz: siue d̄ aliq̄
re ad hui⁹ vite sustētaculū necessaria: oino
aliud refugium nō debet eē hōi christiāo q̄
saluator ei⁹: q̄ de⁹ eius: q̄ cū fugerit fortis
sit. Nō em̄ in se fortis erit: aut sibi ip̄e fortitu-
do erit: s̄ ille illi fortitudo erit: q̄ refugium ei⁹
fact⁹ est. Ceterū carissimi inter oēs tribu-
lationes hūane anime: nulla ē maior tribu-
latio q̄ p̄scientia delictoz. Nāq; si ibi vul-
nus nō sit: sanūq; sit intus hōis qd̄ p̄scien-
tia vocat: vbi cūq; alibi passus fuerit tribu-
latiōes illuc p̄fugiet: z ibi inueniet deū. Si
aut̄ ibi req̄es nō est p̄pter abūdantiā iniq̄ta-
tis: qm̄ z ibi de⁹ n̄ ē: qd̄ factur⁹ ē hō: Quo
p̄fugiet cū ceperit pati tribulatiōes: Fugi-
et ab agro in ciuitatē: a publico in domū:
a domo in cubiculū: z sequit̄ tribulatio: a
cubiculo iā q̄ fugiat nō h̄z nisi in interi⁹ cu-
bile suū. Porro si ibi tumult⁹ ē: si sum⁹ ini-
q̄tat̄: si flāma scelerū: nō illuc pōt p̄fugere.
Bellit̄ em̄ inde: z cū inde pellit̄ a seip̄o pel-
lit̄. Et ecce hostē suū inuenit: q̄ fugerat: seip̄-
sum quo fugiturus ē: Quocūq; fugerit se
talē trahit post se: z quocūq; talē traxerit:
se cruciat: sed a seip̄o sunt tribulationes q̄
inueniunt hominem nimis. Acerbiores
eniz nō sunt. Tanto nō sunt accerbiores:
quāto nō sunt interiores. Tūdet̄ carissimi
cū ligna deasciuntur a fabis: z probātur:

aliqui in superficie: videtur quasi lesa et putrida. Faber autem inspicit tanquam medullam interiori ligni: et si sana interior ligna cognoverit: permittit ea in edificio duratura: nec valde erit de superficie lesa sollicitus: quoniam id quod interiorem est sanum renunciat. Porro hominis interiori conscientia non inuenitur. Quid igitur prodest si quod est exterius sanum est: et putrefacta est medulla conscientie? Arte iste et vehementes oratione: et sicut psalmus ipse ait: nimie tribulationes sunt: tamen et in his adiutor factus est dominus dimittendo peccata. Iniquorum enim conscientias non sanat: nisi indulgentia. Si enim magnas tribulationes habere se dicit debitor filii: possessus et intuens angustias rei familiaris sue: cum se videt non posse esse solvendum propter imminentes omni anno compulsores: tribulationes magnas se pati dicit: nec unquam respirat nisi in spe indulgentie rerum terrenarum. Quantomagis debitor penam de abundantia delictorum: quoniam reddet quod dicitur de mala conscientia: quoniam si reddiderit ipse perit. Hoc enim debuit reddere: penas luere est. Restat ergo ut de ipsius indulgentia securi esse possimus: si tamen accepta indulgentia non rursus ad debita strabeda redeamus. Isti ergo filii chore fortasse intelligunt esse illi: quibus locutus est Petrus in actibus apostolorum: cum intenti facti essent ad mirabilia aduentus spiritus sancti: cum oes in quos venerat linguis omnibus loquerentur. Annunciauit enim illi christum. Qui cum tanta potuisset mittendo spiritum sanctum: ille quem ipsi crucifixerat manibus suis: cogitantes quod contempnibilis esset: cum ab eis occiderent: quod altus et excelsus apud deum factus esset: quod spiritu sancto idiotas impleveret: et linguas infantium faceret disertas: compuncti corde dixerunt: Quid faciemus? Iste erant nimie tribulationes que illos inuenerant. Non enim ipsi inuenerunt peccata sua: sed inuenta in eis sunt commemoratio apostolorum: Non inuenerunt illos tribulationes: non ipsi inuenerunt tribulationes. Nam quoniam sine alicuius admonitione ipse homo considerat factum suum: et rogat deum: quid dicit: Tribulationem et dolorem inueni: et nomen domini inuocaui. Alia est ergo tribulatio quam tu inuenis: alia que te inuenit. In utraque tamen siue que te inuenit: siue quam tu inuenis: ille rogandus est que est adiutor in tribulationibus. Nam et ille cum inueniret hoc dixit: Et nomen domini inuocaui. Et hi in tribulationibus a quibus se inuentos esse dixerunt: hoc dixerunt: Beatus noster refugium et virtus: adiutor in tribulationibus: que inuenerunt nos nimis. Sed quoniam adiutor factus est: vni fac-

tus est: Compuncti inquit corde dixerunt: quid faciemus? Tanquam magna desperatio: Ille tantus est quem nos occidimus: nos vbi erimus? Et Petrus: Agite penitentiam: et baptizet vnusquisque vestrum in nomine domini nostri Iesu christi: et dimittunt vobis peccata vestra. Nichil enim hoc peccato grauius cogitare potuerit. Quid grauius peccatori egro: quam medici interfectio: Quid grauius potest eger facere: quam si medicum suum occidat: Quis hoc dimittit: quod non dimittitur? Ab illo ergo cui dictum est: refugium et virtus: acceperunt magnam securitatem: Baptizetur vnusquisque vestrum in nomine domini nostri Iesu christi. In illius nomine quem occidistis baptizamini: et dimittunt vobis peccata vestra. Medicum vel postea cognouistis: iam securi bibite sanguinem quem sudistis. Benigne accepta tanta securitate: quod dicunt. Propterea non timebimus dum conturbabit terra: Paulo autem solliciti: subito securi: ex tribulationibus nimis in magna tranquillitate positi sunt. Dormiebat enim christus: iam turbabant: excitatus est christus: sic modo audiui in euangelio: impauit vetus et queuerunt: quoniam christus in cuiuscumque corde per fidem non est: significatum est nobis: quoniam eius cor tanquam nauis in huius seculi tempestate turbatur. Qui fidem suam obliuiscitur: tanquam christo dormiente turbatur: excitato autem christo fit tranquillitas. Benigne et ipse dominus quod ait: Ubi est fides vestra: Excitatus christus excitauit fidem: ut quod in nauis factum erat fieret in cordibus eorum. Adiutor. n. in tribulationibus: que inuenit nos nimis: id egit ut esset ibi tranquillitas magna. Videte ipsam tranquillitatem. Propterea non timebimus: cum conturbabit terra. Et transferent motes in cor maris. Tunc non timebimus. Queramus motes translatos: et si inuenire potuerimus: manifestum est quia ipsa est securitas nostra. Bomunus quippe dixit discipulis: Si habueritis fidem sicut granum sinapis: dicetis monti huic: tollere et mittere in mare: et fiet. Forte monti huic de seipso dixit. Victus est enim mons. Erit in nouissimis temporibus manifestus mons domini. Sed iste mons super alios montes collocatus est: quoniam et apostoli montes portantes montem hunc. Ideo sequitur: Erit in nouissimis temporibus manifestus mons domini: preparatus in cacumine montium. Transcendit ergo cacumine montium omnium: et in cacumine omnium montium collocatus est: quoniam montes sunt annunciantes montem. Adhuc autem significat hoc seculum: in cuius maris comparatione tanquam

in xpm: vt fiat ciuis ciuitatis dei. **De^o i medio ei^o: non comouebis.** Scuiat mare: coturbent motes: de^o in medio ei^o no comouebis. Quid e in medio ei^o: tanq^m de us in vno loco stet: z circudent eu qui cre dnt in eu: Ergo ambis loco de^o: z lata sunt q circudat. In angusto est q circudat: Ab sit. Nihil tale cogitatis de deo q nullo capi tur loco: cui sedes e psciencia pnoz. Et ita se des dei est in cordib^o hoim: vt si ho cecide rit a deo: de^o in se maneat no qsi cadat: no inueniedo vbi sit. Ad agis em te subleuat vt in illo sis: q in te incubit: vt si te subdu xeris cadat. Ille si se subdixerit cades tu: tu te si subdixerit no cadit ille. Quid g e de^o i medio ei^o: Hoc significat qd equ^o e oib^o deus: et psonas no accipit. Quo em illud qd in medio est paria hz spacia ad oes fi nes: ita de^o medi^o esse dicit eqliter oib^o co sulens. Deus in medio eius no comoue bit. Un no comouebis: Quia in medio ei us de^o. **Adiuuabit ea de^o vultu suo.** Ille est adiutor in tribulatioib^o: q inueni rit nos nimis. Adiuuabit ea deus vultu suo. Quid est vultu suo: Bemonstratione sua. Quo se demostat de^o: vt vultu ei^o vi deamus: Ia comemoro: didicistis pfen tem deu: didicimus p opa. Qu ab illo ali qd adiutorij accipim^o: ita vt oino no dubi temus a dno nobis esse pcessum: vult^o dei nobiscu est. Adiuuabit ea deus vultu suo. **Coturbate sunt getes:** Et quo co turbate: Et quid coturbate: Et deiceret ciuitate dei: in cui^o medio ei^o de^o: Et euer terent tabernaculu sanctificatu: qd adiu uat de^o vultu suo: Non. Sed ia salubriter pturbate sut getes. Quid em sequit: **Et inclinata sunt regna:** Inclinata inqt sunt regna: iam no erecta vt supbirent: sed inclinata vt adorēt. Qu inclinata sunt reg na: Qu factu est: qd pdictu est in alio psal mo: Adorabut eu omnes reges terre: oes getes seruiet ei. Que res fecit: vt inclinare tur regna: Que res: Audi. **Bedit voce sua altissimus z mota est terra.** Ar repticij idoloru tanq^m ranede paludib^o p sonabāt: tato tumultuosi^o quanto sordidi^o ex delictoz ceno. Et qd strepit^o ranaz ad tonitrua nubiu: Inde em dedit voce suaz altissim^o: z mota est terra. Tonuit de nubi bus suis. Que sut nubes ei^o: Apli eius: p dicatores ei^o: de quib^o intonabat pcepti: coruscabat miraculis. Ipsi nubes q z mo tes. Montes ppter altitudinē z firmitatē:

nubes ppter pluuiā z vbertatē. Irrigauē rit em terrā nubes iste: de quib^o dictu est: **Bedit voce altissimus z mota e terra.** Be his em nubib^o minaf cuidaz vinee sterili: vn trāslati sunt motes in cor maris. Adan dabo inqt nubib^o meis: ne pluant sup eaz ibre. Hoc impletu e i eo qd comemoraui^o qn trāslati sut motes i cor maris: qn dictu est: **Ad vos missi eram^o: s qz respusit^o ver bu dei: ibimus ad gentes.** Impletu est: ma dabo nubib^o meis: ne pluāt sup ea imbre. Veniq^o ipa gens iudea mo sic remasit: ta q vellus siccu in area. Ma z hoc nostis co tigisse in quodaz miraclo: Area sicca erat: vellus solu macebat: s pluuiā in velle non apparebat. Sic z sacramentu noui testamē ti no apparebat in gente iudeoz. Qu illic notat vellus: ibi hoc velatu erat sacramen tu in vellere: in area vo: id e in oib^o gentib^o vbi ptz euāgelu christi: pluuiā māifesta e: nuda e gra christi: no em tegit velamēto. Et aut exiret inde pluuiā: expssu est vell^o. Per pssurā em a se excluderūt christu: z do min^o ia de nubib^o suis copluit areā: vellus siccu remansit. Inde g dedit voce suā altis simus de istis nubib^o: per quā voce regna inclinarent z adorēt. **Dns virtutuz nobiscu: susceptoz noster deus Ja cob.** Ho qcunq^o ho: no ptas qlibet: no de niq^o angel^o: n aliq^o creatura: siue frena siue celestis: sed dns virtutu nobiscu susceptoz nr de^o Jacob. Qui misit angelos: venit p angelos: venit vt ei seruiret āgel: venit vt hoies faceret eqles āgel. Ad agna gra. Si de^o p nobis: qd ptra nos: Dns virtutu no biscu. Quis: Dns virtutu nobiscu. Si de us p nobis inq^o: qd ptra nos: Qui p pno fi lio no pcepit: s p nobis oibus tradidit illu. Quo no z cu illo oia nobis donauit: Er go securi sum^o: in trāqllitate cordis nutria m^o bonā psciam de pane dñi. Dns vtutu nobiscu: susceptoz nr de^o Jacob. Quāta cūq^o sit ifirmitas tua: vide qd te suscipiat. Egrotat nescio qd: adhibet medic^o: suscep tu suū dicit medic^o egrotu. Quis eu susce pit: Ad agna spes salutis: magnus medi cus euz suscepit. Quis medicus: Omnis medicus preter illu homo e. Quis medic^o q venit ad infirmu: alia die infirmari pot pter illu. Susceptor nr de^o Jacob. Fac te infante paruulu oino: qles a parētib^o susci piunt. Qui. n. n. n. suscipiunt exponuntur: qui suscipiuntur nutriuntur. Putas ne sic te sus cipit deus: quomō infante te suscipit ma

Alia fra. mane vlticio

Alia fra. no habet.

impietatis arma remanebunt: necesse est ut oia cōfringantur: cōterant: cōburant: remaneas inermis: nō habēs vllū adiutorū tuū: et q̄sto maḡ infirmus es: nulla tua arma habēs: tantomagis te suscipit: de q̄ dictum est: Susceptor noster deus Jacob. Valebas enī quasi per te: p̄turbaris in te. Perde arma q̄b̄ p̄sumebas: audi dñm dicentem: Sufficit tibi gratia mea. **Bic** et tu: q̄si infirmor: tunc potens sū. **Apli** vox est. Oia arma sua p̄diderat tāq̄ fortitudinis sue: qui dicebat: Ego aut̄ nō gloriabor: nisi in infirmitatib̄ meis. velut si diceret: nō curro aduersus deū in crassa ceruice scuti mei: qui pus sui blasphemus: et p̄secutor: et iniuriusus: sed iō misericōdiam p̄secut̄ suz: ut in me oñderet christ̄ Iesus oēm longanimitatē in eos qui credituri sūt illi in vitam eternā. Auferēs bella vsq̄ ad fines terre. Quando autē nos dñs suscipit: nūquid inermes dimittit: Armat nos: sed alijs armis euāgelicis veritatis: p̄tinentie: salutis spei: fidei: caritat̄. **Hec** arma habebimus: s̄nō a nobis. Arma aut̄ q̄ a nobis habuimus arserūt: si tñ igne illo sp̄s sancti accessimus. Et scuta cōburet igni. Quid postea in te eē cupiebas: **Infirmū** te fecit de⁹: ut fortē te faceret de se: q̄ infirmabaris de te. Quid t̄ sequit̄? **Vacate:** Ad quare: **Et videte qm̄ ego suz de⁹:** **Hoc** ē nō vos: sed ego sū deus: ego creau: ego re-creo: ego formau: ego reformo: ego feci: ego reficio. Si n̄ potuisti facē te: quō potes reficere te: **Hoc** nō videt tumultus p̄tentiosus animi hūani: cui tumultui p̄tentioso dicit̄: vacate: id est rep̄nite aios v̄fos a cōtradictionib̄. **Molite** argumētari tanq̄ armari p̄tra deū: alioq̄n viuūt arma nōdū illo igne cōbusta. Si aut̄ cōbusta sūt: vacate: q̄ nō habetis vñ pugnet̄. Si aut̄ vacaueritis in vobis: et a me p̄terit̄ oia: q̄ p̄mo de vobis p̄sumebatis: vacate et videbitis qm̄ ego sum de⁹. **Exaltabor in gentibus: et exaltabor in terra.** **Paulo** aut̄ dixerā terre noīe significari gentē iudeoz: maris noīe ceteras gētēs. **Trāslati** sūt mōtes in corde mar̄: p̄turbati sūt gētēs: inclinata sūt regna: dedit vocē suā altissimus: et mota ē terra. **Dñs** virtutū nobiscū susceptor noster deus Jacob. **Facta** sūt miracula in gētib̄: implet̄ fides gētū: ardēt arma p̄sumptiōis hūane. **Clacat** in trāquillitate cordis: ut cognoscatur auctor deus omnīū munex suorū. **Et** post istā

clarificationē: nūquid deserit et plebē iudeoz: de qua dicit **Apl̄s:** **Bico** enī vobis: ut nō sitis vobis sapiētes: q̄ cecitas ex p̄te israel facta est: donec plenitudo gentiū intraret: id ē mōtes huc trāsserēt: nubes h̄ pluerent: hic dñs tonitruo suo regna inclinarēt: donec plenitudo gentiū intraret: **Et** q̄d postea: **Et** sic omnis israel salu⁹ fieret. **Ideo** et hic ip̄m ordinē seruans: exaltabor inquit in gentib̄ et exaltabor in terra: id est et in mari et in terra. **Utinā** omnes dicāt q̄d sequitur. **Dñs** virtutū nobiscū: susceptor noster deus Jacob.

Explicit Tract. de ps. XLV.

Incipit. Tract. de ps. XLVI.

Prefatio.

Dominus de⁹ noster fidē in qua viuimus: et ex qua viuimus: p̄ libros suos scripturas sanctas multipliciter nobis variēq̄ diffudit: sacramēta qui dē verborū variāns: fidē tamē vnā cōmēdans. **Una** enī eadēq̄ res: ideo mult̄ modis dicit̄: ut mō ip̄o dicēdi p̄pter fastidiū variē: sed p̄pter p̄cordiā vnā teneat. **Ita** q̄ i hoc psalmo quē cātātū audiui⁹: cui cantādo respondi⁹: ea sum⁹ dicturi que nostis: et tamē fortassis aliquā adiuuātē et donātē dñi suauitatē allaturi sumus vob̄: quādo ea que alibi et alibi noueratis: etiam cōmoniti ruminatis. **Hā** et ipsa ruminatiōe in qua significat de⁹ mūda aialia: hoc voluit insinuare: q̄ oīs homo q̄d audit sic debet in cor mittere: ut nō piger sit: postea inde cogitare: ut quādo audit sit simul māducanti: cum autē audita in memoriā reuocat: et cogitatiōe dulcissima recolit: fiat similis ruminātī. **Alio** ergo mō eadē dicitur: et faciunt nos dulciter cogitare que nouimus: et eadē ipsa libenter audire: q̄ modus dicēdi variatur: et res antiqua ip̄o modo dicēdi renouat.

Titulus psalmi sic se h̄z. **In finem p̄ filijs chore: psalm⁹ ipsi David.**

Hilios istos chore habēt tituli psalmorum etiā alij nōnulli: et indicāt dulce mysteriū: **Insinuāt** magnū sacramētū: vbi et nos ipsos libenter intellegamus: et agnoscamus in titulo nos qui audimus et legimus: tanq̄ speculo proposito qui sumus ituemur **Filij** chore qui sunt: **Fuit** homo quidam chore nomine: sic enim vocabatur aliquis homo. **Uerū** tamē cum legūtur que scripta sunt: et inuenitur sermo diuinus loqui ad quosdā qui

non valde intelligitur filij esse eius vnus
 hominis qui vocabatur chore: recurrit ani-
 mus ad mysterium: vt querat quid signifi-
 cet chore. Quia enim verbū hebreū: dici-
 tur vtiq; & interpretatur in grecā linguam
 & in latinam linguā: & factū est. Itz multa
 nomina hebreā: interpretata sunt nobis: &
 inspicimus: & inuenim⁹ chore interpretari
 caluū: multo magis attenditis. Obscurus
 erat eū diceretur: filij chore: nōne obscuri-
 us est eū dicitur filij calui: Qui sunt isti fi-
 lij calui: An forte filij sponsi: Quia spon-
 sus in loco caluarie crucifixus est. Recoli-
 te euangelū vbi dominū crucifixerūt: & in-
 uenietis eum in loco caluarie crucifixum.
 Proinde qui crucē eius irident: a demo-
 nibus: tanq; a bestijs deuorantur. Nam sig-
 nificauit & hoc quedā scriptura: cū ascen-
 deret ppheta dei Heliseus: clamabāt post
 eum pueri iridentes: ascende calue ascē-
 de calue. Ille autē nō tam crudeliter: q; my-
 stice fecit illos pueros ab vrsis exeuntibus
 deuorari. Si nō deuoraret illi pueri: nūqd
 vsq; ad huc viuerēt: Aut nō possent morta-
 les nati etiā febre intercipi: Mysterium in
 eis tñ nō ostenderet vbi postea terrerent.
 Nemo ergo irideat crucez domini: iudei
 sunt possessi a demonibus & deuorati. Mā
 in caluarie loco crucifigētes christū & leuā-
 tes in crucem: tanq; ipi dicebant sensu pu-
 erili: nō intelligētes quid loquerentur: ascē-
 de calue. Quid est eū ascende: Crucifige
 crucifige. Proponitur eū puericia ad imi-
 tandā humilitatez: & item pponitur pueri-
 cia ad cauendā fatuitatē. Proposita pue-
 ricia ad imitandā humilitatē a domino est:
 qñ vocauit ad se pueros: & cū pphibētur
 ab illo dixit: Sinite eos venire ad me: tali-
 um est enim regnū celozū. Propositū ex-
 exemplū puericie ad cauendā fatuitatem
 ab Apostolo est: Fratres nolite pueri esse
 sensibus. Et rursū pponit ad imitandū:
 sed malicia infantes estote: vt mentib⁹ per-
 fecti sitis. Pro filijs chore psalmus canit.
 Ergo p christianis cātatus est. Audiam⁹
 euz tanq; filij sponsi illius: quē pueri insen-
 sati in caluarie loco crucifixerūt. Illi vero
 meruerunt a bestijs deuorari: nos ab an-
 gelis coronari. Agnoscimus eū humilita-
 tem domini nostri: & nō de illa erubescim⁹.
 Non erubescimus de illo appellato mysti-
 ce caluo: ppter caluarie locum. Ipsa eū
 cruce in qua illi insultatū est: non permisit
 caluam esse frontē nostrā: quia eam suo li-

gno signauit. Venies vt nouerit: quia no-
 bis dicunt hec: videte quid dicat.

Expositio psalmi.

Omnēs gentes plaudite ma-
 nibus: Nunquā populus iude-
 ozū omnes gentes erant: Sed ce-
 citas ex parte israel facta ē: vt pueri insen-
 sati clamaret: calue calue: atq; ita domi-
 n⁹ crucifigeret in caluarie loco: & sanguine fu-
 so gētes redimeret: & impleretur quod ait
 Apostolus: Cecitas ex parte israel facta ē:
 vt plenitudo gentū intraret. Insultent er-
 go vani: & hebetes: & insensati: & dicant cal-
 ue calue. Vos autē sanguine illi⁹ redempti
 qui fusus est in caluarie loco: omnes gen-
 tes plaudite manib⁹: puenisse ad vos gra-
 tiā dei. Plaudite manib⁹. Quid est plau-
 dite: Gaudete. S; quare manibus: Quia
 bonis operib⁹. Ne gaudeatis ore & cesset
 manibus: si gaudetis: plaudite manibus.
 Manus gentū videat: qui gaudia dona-
 re dignatus est. Quid est man⁹ gentū: fa-
 cta bene operantiū. Omnes gentes plau-
 dite manibus. **Jubilate deo in voce
 exultationis.** Et voce & manibus. Si
 tñ voce: nō bene: q; pigre sūt manus. Si
 tñ manibus: nec hoc bñ: quia muta est lin-
 gua. **Cōcordent manus & lingua.** Illa cō-
 fiteat: ille operetur. **Jubilate deo in voce
 exultationis.** **Qm̄ dominus excel-
 sus terribilis:** Excelsus ille quasi irrisi-
 bilis: ascendēdo i celū factus ē terribilis.
Rex magnus sup omne terrā. Nō
 tñ sup iudeos: nā & super illos rex. Inde
 eū & apli crediderūt: inde & mltā milia ho-
 minū res suas vendiderūt: & p̄cia ad pe-
 des ap̄ozū posuerūt: & impletū est in illis:
 qd̄ erat in titulo crucis conscriptū: rex iu-
 deozū. Rex est eū & iudeozū: sed parū est
 iudeoz. Omnes gētes plaudite manib⁹:
 qm̄ rex ois terre tē. Nō eū illi sufficit vñā
 gentē habere sub se: iō tñ precū ex latere
 dedit vt emeret orbem terrarū. **Subie-
 cit plebes nobis: & gentes sub pe-
 dibus nostris.** Quas subiecit: & quib⁹
 subiecit: Qui sunt qui loquūtur: forte iu-
 dei: plane si apostoli: plane si sancti. Quis
 eū deus subiecit plebes & gētes: vt bodie
 honorarent in gentibus: Qui a suis cui-
 bus occidi meruerūt: quō dñs eozū occi-
 sus est a ciuib⁹: & honorat a gentib⁹: cru-
 cifixus a suis: honoratur ab alienis: sed p̄-
 cio facti sui. **Iō eū emit nos: vt alieni ab
 eō nō essemus.** Putate ḡ voces esse ap̄o-

Alia fra-
 t̄ p̄los.

rum: subiecit plebes nobis: et gētes sub pedibus nostris. Nescio: mirū si apostoli tam superbe loquerentur ut gauderent gentes esse positas sub pedibus suis: id est christianos sub pedibus apostolorum. Etenim apostoli gaudent nos secū esse sub pedibus illius qui mortuus est pro nobis. Nam sub pedibus Pauli currebāt qui volebāt esse Pauli: et dicebat eis: Nūquid Paulus pro vobis crucifixus est: Quid ergo habet. Quid accepturi sumus: subiecit plebes nobis: et gentes sub pedibus nostris: Omnes pertinentes ad hereditatem christi: in omnibus gentibus sunt: et omnes non pertinentes ad hereditatem christi in omnibus gentibus sunt: ut videas sic exaltari in nomine christi ecclesiam christi: ut omnes nondum credentes in christo: sub pedibus iaceant christianorum. Quāti enim modo currunt ad ecclesiam nondum christiani: rogant auxilium ecclesie: subueniri sibi temporaliter volunt: etiā si in eternum nobiscum regnare adhuc non lunt. Cū omnes querunt auxilium ecclesie: et qui nondum sunt in ecclesia: nonne subiecit plebes et gētes sub pedibus nostris: **Elegit nobis hereditatem suam: speciem Jacob quam dilexit.** Pulchritudinem quādam Jacob elegit nobis: hereditatem suam Jacob. Duo fratres erant Esau et Jacob: in utero matris ambo confluebant: et de officio viscera materna quatiiebant: et ibi cū duo essent: electus est minor: et propositus est maior: et dictum est: duo populi sunt in utero tuo: et maior seruiet minori. Per omnes gentes maior pro omnes gentes minor. Sed minor in bonis christianis: electis: pijs: fidelibus: maior in superbis: indignis peccatoribus: contumacibus: sua peccata defendentibus magis quam confitentibus: qualis etiā ipse populus iudeorum fuit: ignorans dei iusticiam: et suam volens constituere. Sed quia dictum est: maior seruiet minori: manifestum est: quia pijs subduntur impijs: et humilibus subduntur superbijs. Prior natus est Esau: et posterior natus est Jacob: sed qui posterior natus est: platus est primo nato qui per gulam perdidit primogenita sua. Sic habes scriptum: **Besiderauit lenticulam: et ait illi frater eius: Si vis ut dem tibi: da mihi primogenita tua.** Ille plus amauit quod corporaliter concupierat: quam quod spiritualiter prius nascendo meruerat: et deposuit primogenita sua ut manducaret lenticulam. Lenticulam autem inuenimus cibum esse egyptiorum: Nam ibi abundat in egypto: unde magnificat lenticula alexandrina: et venit usque ad

terras nostras: quasi hic non nascatur lenticula. Ergo desiderando cibum egyptium: perdidit primatum. Sic et populus iudeorum: de quo dictum est: **uersi sunt corde in egyptum lenticulam quodammodo desiderauerunt: et primatum perdidērunt.** Elegit nobis hereditatem suam: speciem Jacob quam dilexit. **Ascendit deus in iubilatione: Ipse ille dominus noster Iesus christus ascendit in iubilatione. Dominus in voce tube. Ascendit. Quo: nisi quo scimus: Quo enim iudei non sunt secuti nec oculis. In cruce enim exaltatum irriserunt: in celum ascendente non viderunt. Ascendit deus in iubilatione. Quid est iubilatio: nisi admiratio gaudij: quae verbis non potest explicari: Quo admirati sunt gaudentes discipuli: videntes ire in celum: quem plaxerunt mortuum: Reuera quia gaudio huic verba non sufficiebant: restabat iubilare quod nemo potuit explicare. Ibi erat et vox tube: vox illa angelorum. Dicitur enim: sicut tuba exalta voce tuam. Predicauerunt angeli ascensionem domini: viderunt discipulos ascendente domino herentes: admirantes: stupentes: nihil dicentes: sed corde iubilantes. Et vox iam tube in clara voce angelorum. Tiri galilei quid hic statis: Dicitur est Iesus: Quasi illi non scirent quia ipse est Iesus: ante se. Paulo ante eum non viderat: secum loquentem non audierat: Nescie non solum speciem viderunt presentis: sed et membra contraerunt. Ipsi ergo nesciebant quod ipse esset Iesus: Sed admiratione ipsa pro gaudio iubilationis tanquam mente alienatis: loquitur angeli: ipse est Iesus: Quasi si creditis illi: quo crucifixo nutauerunt vobis pedes: quo occiso et sepulto spem vobis perdidisse putabatis: ecce ipse est Iesus. Ascendit ante vos: sic veniet quemadmodum eum videtis euntem in celum. Tollitur quidem corpus ab oculis vestris: sed non separat deus a cordibus vestris. Tundete ascendentes: credite in absentem: sperate venientem: sed tamen per misericordiam occultam etiam sentire presentem. Ille enim qui ascendit in celum: ut tolleretur ab oculis vestris: promissit vobis dicens: **Ecce ego vobiscum usque in consummationem seculi.** Adherito et Apostolus sic nos alloquebatur: **Bonum in primo est: nihil solliciti fueritis: Sedet super celos christus: et longe sunt celi: et ipse qui ibi sedet ipse est. Dominus in voce tube. Ergo vos filij chore: iam si intellexistis vos: et inspicit habet vos: gaudetis: quia videt habet vos. Psallite deo vestro: psallite.** Quae tanquam**

Alia lra
t iubilo.

Alia lra
sequem.

† In alia lra
addit: psallite
regi nostro
psallite.

dominē irriserūt: qui a deo alienati sūt psal-
lite deo nostro. Nō em̄ homo tantū: sed et
de⁹. Homo ex semine Dauid: de⁹ domin⁹
Dauid: ex iudeis carnē habens: quoz pa-
tres: ait Ap̄ls: et ex quib⁹ christus fm̄ car-
nem. Ex iudeis ḡ christus: sed fm̄ carnez.
Quis aut̄ iste christ⁹ q̄ ē ex iudeis fm̄ car-
nem? Qui est sup̄ omnia de⁹ benedict⁹ in
secula. Deus ante carnē: deus in carne: de-
us cū carne. Nec solū ante carnē de⁹: sed
an̄ terrā deus: vñ facta ē caro: nec tm̄ ante
terrā deus vñ caro facta est: sed etiā an̄ ce-
lum de⁹ qd̄ prius factū est. Ante diē deus
q̄ prim⁹ fact⁹ ē: an̄ oēs āgelos de⁹: in se chri-
stus de⁹: qm̄ in p̄ncipio erat verbū: et ver-
bū erat apud deū: et deus erat verbus: oīa
p̄ ipsuz facta sunt: et sine ip̄o factū est nihil.
Ille est an̄ oīa: p̄ quē facta sunt oīa. Psal-
lite ḡ: deo nostro psallite. **Qm̄ rex om-
nis terre deus:** Quid em̄? Et ante non
oīs terre de⁹: Nōne celi et terre deus: cū vti
q̄ p̄ illū facta sunt omnia: Quis posset di-
cere nō esse deū suū: Sed nō omnes hoīes
agnouerūt deū suū: et vbi agnoscebat: qua-
si ibi tm̄ deus erat. Notus in iudea de⁹: nō
dū filijs chore dicebat: oēs gentes plaudi-
te manib⁹. Ille em̄ deus nos⁹ in iudea: rex
omnis terre deus est. Jā ab omnib⁹ agno-
scatur: qz impletū ē qd̄ dicit̄ Esaias: Ip̄e de-
us tu⁹ qui eruit te: vniuerse terre de⁹ voca-
bitur. **Qm̄ rex omnis terre de⁹.** Psallite
intelligenter. Vocet nos et admonet
nos vt psallamus intelligēter: nō queram⁹
sonū auris: sed lumē cordis. Psallite inq̄t
intelligenter. Bentes vnde vocate est: vt
christiani essetis: Adorabāt deos manufa-
ctos: et psallebāt illis: sed nō intelligenter.
Si intelligenter cantarēt: lapides nō ado-
rarent. Qm̄ homo sensat⁹ cantabat lapidi
insensato: nunquid intelligenter cātabat?
Adodo aut̄ fratres nō vident⁹ oculis quē
adoram⁹: et tm̄ correcti adoram⁹. Adulto-
magis nobis de⁹ cōmēdat̄ potēti⁹: qz eū
oculis nō vident⁹. Si eū oculis viderem⁹
forte cōtemnerem⁹. Nā et christū iudei vi-
sum contempserūt: nō visum gētes adoraue-
rūt. Illis em̄ dictū est: psallite intelligēter:
nolite esse sicut equus et mulus in quibus
nō est intellectus. **Regnabit⁹ domi-
nus sup̄ omnes gentes:** Qui regna-
bat sup̄ vnam gentē: regnabit inquit super
oēs gētes. Quādo dicebantur ista: super
vnā gentem regnabat deus: p̄phetia erat
nondū res demonstrabatur. Deo gratias:

iam videmus impleri quod ante p̄pheta-
batur. Chirographū deus ante t̄pus scri-
psit nobis: impleto t̄pe reddidit nob. Reg-
nabit de⁹ super omnes gētes: p̄missio est.
Deus sedet sup̄ sedē sanctam suā.
Quod tūc p̄mittebat futur⁹: nūc impletū
agnoscitur et tenetur. Deus sedet sup̄ sedē
sanctā suā. Que sedes ei⁹ sancta: Forsitan
celi: et bñ intelligit. Ascēdit em̄ christus si-
cut nouimus cū corpe in quo crucifix⁹ est:
et sedet ad dexterā patris: inde eū venturū
expectam⁹ ad iudicandos viuos et mortu-
os. Sedet sup̄ sedē sanctā suā. Celi sunt se-
des sancta ei⁹. **Uis et tu esse sedes ei⁹?** No-
li putare te esse nō posse. Para illi locū in
corde tuo: venit et libēter sedet. Ip̄se certe
est dei virt⁹ et dei sapiētia. Et qd̄ dicit scri-
ptura de ipsa sapiētia: **Aīa iusti sedes sapi-
entie.** Si ḡ aīa iusti sedes ē sapiētie: sit aīa
tua iusta: et eris regalis sella sapiētie. Et re-
uera fratres oēs hoīes qui bñ viuūt: q̄ bñ
agunt fm̄ caritatē piā cōuersant: nōne de-
us in illis sedet: et ip̄e iubet? **Obtēpat ani-
ma sedenti in se deo: et ipsa iubet membr̄.**
**Anima em̄ tua iubet mēbro tuo: quo mo-
ueatur pes: q̄ manus: quo oculus: quo au-
ris: et iubet ip̄a mēbris tanq̄ famulis suis:**
sed et ip̄a seruit interi⁹ insidētī sibi dño suo:
Non pōt inferiori se bñ imperare: nisi supe-
riori se non fuerit dedignata seruire. **De⁹
sedet sup̄ sedē sanctā suā.** **Principes
populorū cōuenerūt cū deo Abra-
am.** Deus Abrā et deus Isaac et de⁹ Ja-
cob. **Uerū ē: dixit hoc de⁹: et sup̄bierūt in-
de iudei: et dixerūt: Nos filij Abrae sum⁹.**
Sup̄bientes de noīe paterno: gerētes ei⁹
carnē: nō tenētes ei⁹ fidē: semini adhen-
tes: morib⁹ degenerātes. **Beneq̄ dñs qd̄
ait eis ita superbientibus: Si filij Abrae
estis: facta Abrae facite.** Itē quid illis di-
cit **Ioannes venientibus et cōtremiscenti-
bus quibusdā ip̄oz: qui se penitēdo cor-
rigere voluerūt: Progenies viperarum.**
Erāt em̄ iniq̄: erāt pditi: erāt pctōres: erāt
impij: venerūt ad baptismū **Ioannis.** Et
quid eis dicit: **Progenies viperarū.** Illi
se dicebāt filios Abrae: et ip̄e illos dicebat
filios viperarū. Nunquid **Abraam** vipe-
ra erat: Sed quia male viuendo demones
imutati erant: et eoz filij facti erant: quos
imitando male viuēbāt: **Progenies inq̄t
viperarū: quis vobis ostēdit fugere ab ira
ventura: Facite ergo fructū dignum peni-
tentie: et nolite dicere apud vosmetipsos:**

Alia lra.
† sapienter

Alia lra.
† deus
† nō habet

Alia lra
† cōgregant

patrem habemus Abraam: quasi supbire de
 genē abrae. Potēs ē em̄ deus de lapidib⁹
 istis suscitare filios abrae. Nō em̄ remā-
 sur⁹ est Abraam sine filijs si vos damnarēt
 de⁹: pōt em̄ z dānare q̄s odit: z illi reddere
 qd̄ pmisit. Et vñ illi redditur⁹ ē filios: si dā-
 naret hebreos de carne ei⁹ pgenitos: Be
 lapidib⁹ istis: ondebāt illis lapides i here-
 mo. Qui erāt lapides nisi gentes: que lapi-
 des adorabāt: Lapidēs q̄re: Adorādo la-
 pides: dicti erāt lapides: qz psalm⁹ pdire-
 rat: silēs illis sūt q̄ faciūt ea: z oēs q̄ pfidūt
 in eis. Tñ de ipis lapidib⁹ reddidit filios
 abrae. Nō omēs q̄ lapides adorabam⁹
 cōuersi ad dñm filij abrae facti sum⁹: non
 ducēdo ab illo carnē s̄ imitādo fidē. Prin-
 cipes ḡ p̄p̄oz cōuenerunt cū deo Abraam.
 Principes p̄p̄oz: gentiū p̄ncipes: nō vñ
 p̄p̄i p̄ncipes: sed p̄ncipes p̄p̄oz omniū cō-
 uenerūt cū deo Abraam. Ex ipis p̄ncipibus
 erat z iste Lēturio: de quo mō euāgelii cū
 legeret audistis. Erat em̄ Lēturio habens
 honorē z potestātē int̄ hoies: p̄nceps erat
 de p̄ncipib⁹ p̄p̄oz. Venienti ad se christo
 obuiā misit amicos suos: ut dō trāsituro
 christo misit amicos et rogauit: vt curaret
 puerū eius qui piculose infirmabāt: z cum
 vellet ipē dñs venire: s̄ ei mādauit: Nō sū
 dignus vt sub tectū meū intres: sed tm̄ dic
 verbo z sanabitur puer meus. Nam z ego
 hō sum sub potestate p̄stitut⁹: habēs s̄ me
 milites. Videte quēadmodū tenuit ordi-
 nē. Prius cōmemorauit qd̄ sub alio esset:
 z postea qd̄ alij sub illo eēt. Sub potesta-
 te sum: z i potestate sum. Et sub aliquo sū:
 z sup aliq̄s sum. Et dico huic vade: et va-
 dit: z alio venit: z venit: z seruo meo fac hoc
 z facit. Tanq̄m diceret: Si ego sub potesta-
 te p̄stitut⁹ iubeo illis q̄ sub me sunt: tu q̄ s̄
 nulli p̄tate posit⁹ es: nō potes iubere cre-
 ature tue: qñ oia p te facta sunt: z sine te fa-
 ctum est nihil. Sic ḡ verbo inq̄r: z sanabit
 puer me⁹. Nā vt i domū meā intres nō sū
 dign⁹. Trepidauit christū mittere intra pa-
 rietes suos: z iā int⁹ erat i corde eius: Jam
 erat aia eius sedes illius: iā ibi sedebat ille
 q̄ hūiles req̄rebat. Cōuersus deniq̄ christ⁹
 mirat⁹ ē: z ait sequētib⁹ se: Amen dico vo-
 bis: nō iuem tantā fidē in israel. Et sic ali⁹
 euāgelista eādē rē narrat: sequit dñs z dic:
 Ideo dico vobis: qz multi ab oriēte z occi-
 dente veniēt z recūbent cū Abraam z Isaac
 z Jacob in regno celozū. Iste em̄ Lēturio
 nō erat de p̄p̄o isrl. Nā in p̄p̄o isrl supbi

repellabāt a se deū: in p̄ncipib⁹ gentiū inue-
 tus est hūilis qui ad se inuitaret deū. Ad-
 mirās Iesus fidē ipius: reprobat pfidiam
 iudeozum. Sani em̄ sibi videbant: z cum
 piculosius egrotarent: quādo medicū nō
 cognoscētes occidebant. Cum ergo repro-
 baret z repudiaret illoz supbiaz: quid ait:
 Ideo vobis dico: quia multi ab oriente et
 occidēte veniēt: nō p̄tinentes ad cognatio-
 nē israel. Veniēt mlti quib⁹ dixit: Oēs ge-
 tes plaudite manib⁹: et recūbēt cū Abraam
 in regno celozū. Nō illos genuit carne sua
 Abraam: z venientes recūbent cū illo in re-
 gno celozum: z filij ipius erūt. Quare filij
 ipius: Non nati de carne: sed sequēdo fidē
 ipius. Filij autē regni: id iudei ubūt i tene-
 bras exteriores: illic erit ploratio et stridor
 dentū. Damnabunt in tenebras extero-
 res qui nati sunt de carne abrae. Et recū-
 bent cum eo in regno celoz: qui imitati sūt
 fidē abrae. Merito ḡ z hic principes po-
 puloz cōuenerūt cū deo Abraam. Et qd̄ illi
 p̄tinebant ad deum abraam. Quoniā
 dij fortes terre valde eleuati sunt. Alia lra.
† veb emēter.
 Qui erant dij: Populus ille dei: vitis illa
 dei: de qua dicit: Judicate inter me z inter
 vineā meā: ibunt in tenebras exteriores:
 nō recūbent cū Abraam z Isaac z Jacob:
 nō cōueniunt cum deo abraam. Quare:
 Quoniā dij fortes terre. Illi qui erant dij
 fortes terre: p̄sumentes de terra. De q̄ ter-
 ra: De seipis: qz omnis homo terra. Ho-
 mini em̄ dictū est: Terra es z in terrā ibis.
 Debet autē homo de deo p̄sumere: et inde
 sperare auxilium: non de se. Non em̄ terra
 pluit sibi aut lucet sibi. Quomō autē terra
 de celo expectat pluuiā aut lucē: sic homo
 de deo debet expectare misericordiā z ve-
 ritates. Illi ergo fortes terre valde eleuati
 sunt: id est valde supbierunt: non sibi me-
 dicum necessariū putauerūt: z ideo in sua
 egritudine remanserūt: z ipa egritudine ad
 mortē pducti sunt. Precisi sunt rami natu-
 rales: vt humilis infereretur oleaster. Quā
 dij fortes terre valde eleuati sunt. Tene-
 mus ergo fratres humilitatē: caritatē: pie-
 tatem: quia reuocati sumus illis reproba-
 tis: vel illoz exemplo supbire timeam⁹:
 admoniti.

Explicit Tractatus de ps. XLVI.
 Incipit Tractat⁹ de ps. XLVII.
 Titulus psalmi est: Laus canti-
 ci filijs chore secunda sabbā-
 ti. De hoc qd̄ dominus donare

dignabit: excipite tanq̄ filij firmamēti. Se-
cūda enim sabbati: id est post diem primū
quem dominicū dicim⁹: que etiā secūda fe-
ria dicitur: factum est firmamētū celi: imo
firmamentū celum. Celū eñ vocauit deus
firmamentū. Primo autē die lucē fecerat:
z a tenebris diuiserat: z vocauerat lucē diē
z tenebras noctē. Sicut autē iudicat psal-
mi hui⁹ cōtextio: aliquid etiā p̄locutus est
deus in illo ope suo: qđ cōpleret in nobis
cum gaudio: z fm hui⁹ creature cōditionē
secula cucurrerūt. Nō frustra eñ domi-
n⁹ ait de Moyse: de me eñ ille scripsit: nisi qz
oīa que scripta sunt etiā cum deus cōderet
creaturā: possunt interpretari ad significati-
onē futuroz: vt intelligas deū fecisse lucē:
cuz christus a mortuis resurrexisset. Tunc
eñ reuera illa lux diuisa est a tenebris: qñ
imortalitas a mortalitate discreta ē. Quid
ergo sequit: nisi vt capiti etiā corpus fieret
qđ est ecclia: Beniq̄ eñ etiā p̄s. de prima
sabbati: in q̄ aptissime resurrectio dñi de-
clarat. Ibi eñ dicit: Tollite portas p̄ci-
pes vias: z eleuamini porte eternales: et i-
troibit rex glorie. Quid euidētius q̄ chri-
stū esse regem glorie: Be quo dictū est: Si
cognouissent: nunq̄ dominū glorie cruci-
fixissent. Secūda ergo sabbati nō debem⁹
intelligere: nisi ecclēsiā christi: sed ecclēsiā
christi in sanctis: ecclēsiā christi in his qui
scripti sunt i celo: ecclēsiā christi in his qui
mūdi hui⁹ temptationib⁹ non cedunt. Ipi
eñ digni sunt nomie firmamēti. Ergo ec-
clēsia christi in his qui firmi sunt: de quib⁹
dicit apostol⁹: Debem⁹ autē nos firmi: in-
firmiuitates infirmoz sustinere: appellata est
firmamentuz. Be hac cantat in hoc psal-
mo. Audiam⁹: agnoscam⁹: sociemur: glo-
riemur: reguemus. Nāq̄ eam etiā firma-
mentū apostolicis litteris appellataz: audi
z agnosce. Que ē inqt ecclēsia dei viui: co-
lumna: z firmamentū veritatis. Be hoc fir-
mamento cantat filijs chore: quos nostis
esse filios sponsi crucifixi in caluarie loco.
Chore nāq̄ caluiciū interpretatur. Sequit
in hoc psalmo: qui inscribitur secūda sab-
bati.

Expositio psalmi.

Alia lra.
7 nūm̄s

Magnus domin⁹ z laudabi-
lis valde: Ecce magnus domi-
nus z laudabilis valde. Sz nun-
quid infideles laudant dominū? Nūquid
etiam qui credunt et male viuunt laudant
dominū? Per quos fit vt nomen dei blas-

phemet i gētib⁹: nūqd laudāt dñm: An vō
si etiā laudēt: acceptat laus eoz: cum scri-
ptum sit: Nō est speciosa laus in ore pecca-
toris: Dixisti ergo: Magn⁹ domin⁹ z lau-
dabilis valde: si dic vbi. In ciuitate dei
nostri: in mōte sancto eius. Be hoc
alibi dicit: Quis ascendet in montē domi-
ni: Innocens manib⁹ z mūdus corde. In
his magnus domin⁹ z laudabilis valde: s̄
est i ciuitate dei nostri in monte sancto ei⁹.
Hec est ciuitas in mōte posita: que absco-
di nō potest. Hec est lucerna que sub mo-
dio non occultat omnibus nota: omnibus
diffamata. Non aut vniuersi ciues ei⁹ sūt:
sed illi in quib⁹ magnus domin⁹ z lauda-
bilis valde. Que est ergo ista ciuitas vide-
amus: ne forte quia dictū est: In ciuitate
dei nostri in monte sancto eius: debeamus
querere istū montē: vbi etiā exaudiri possi-
mus. Non eñ frustra dicit in alio psalmo:
Vocē mea ad dominū clamau: z exaudi-
uit me de monte sancto suo. Adiuuit ergo
te mons iste vt exaudireris. Nam si in euz
non ascēderes: infra iacens: clamare pos-
ses: s̄ exaudiri nō posses. Quis ē ergo iste
mons fratres: Magna cura inquirendus:
magna sollicitudine inuestigand⁹: labore
etiā occupandus z ascēdend⁹. Sed si i ali-
qua parte terrarū est: quid faciem⁹? Pere-
grinabimur de terra nostra: vt ad illū mō-
tem puenire possim⁹? Immo vō tūc pegri-
nabimur: si in illo non sum⁹. Ipsa est enim
ciuitas nostra: si membra regis sumus: qui
caput est ciuitatis ipsius. Ubi est ergo iste
mons? Si regionem aliquā tenuit: laborā-
dum est: vt dixi: vt ad eum pueniatur. Sz
quid satagis: Utinā nō sis piger ascēdere
in montē: quō mons non fuit tardus veni-
re ad dormientē. Fuit eñ quidā lapis an-
gularis cōtemptibilis: in quē iudei offen-
derunt: precisus est de quodā monte sine
manibus: hoc est de regno iudeozū veni-
ens sine manibus: quia humanū opus nō
accessit ad Mariā de qua natus est chri-
stus. Sed si lapis iste vbi in eum offende-
runt iudei ibi remaneret: tu quo ascēderes
nō haberes. Quid autē factum est? Quid
dicit p̄phetia Danielis: Quid nisi qz cre-
uit lapis iste: et factus est mons magnus:
Magnus: Ita vt impleret vniuersam
faciem terre. Ergo crescendo mons iste: et
implēdo vniuersam faciem terre: venit ad
nos. Quid ergo montem quasi absentem
querim⁹: z non in p̄sentem iam ascēdimus

Alia lra.
fundat.
mons.

vt sit in nobis magnus dominus et laudabilis valde: **B**enignus ne istum montem non agnosceres: et in hoc psalmo: et in alia parte terrarum querendum existimares: vide quid sequitur: **L**uz dixisset in ciuitate dei nostri in monte sancto eius: quid addidit. **D**ilatans exultatione vniuersae terre: **M**ontes syon. **S**yon vniuersus mons est. **Q**uid ergo montes: **A**n quia ad syon pertrahuntur: etiam qui de diuerso venerunt: vt sibi occurreret in lapidem angularē: et fierent illi duo parietes tanquam duo montes: vnus ex circūcisione: alter ex prophanis: vnus ex iudeis: alter ex gentibus: non iam aduersi et diuersi: quia ex diuerso iam in angulo nec diuersi: **I**psa est enim inquit: pax nostra: qui fecit vtraque vnū. **I**lle ipse angularis lapis quem reprobauerunt edificantes: hoc factus est in caput anguli. **D**uos iuxit in se. **D**uos et montes: vna domus et due domus: **B**ue propter ex diuerso venientes: vna propter lapidē angularē in quo sibi ambe copulantur. **A**udi et hoc: **M**ontes syon. **L**atera aquilonis ciuitas regis magni. **I**ntēderas. n. tu syon tanquam vnū locum: vbi condita est hierusalē: et in ea tibi non occurrebat: nisi populus ex circūcisione: qui quidem ex reliquijs a christo collectus est: ex magna autem parte tanquam palea ventilatus. **E**tenim scriptum est: reliquie salue fient. **S**ed attende et gentes: vide et oleastrum inferi in pinguedine oliuae. **E**cce gentes: latera aquilonis adiuncta sunt: latera aquilonis ciuitatis regis magni. **C**ontrarius solet esse aquilo syon. **S**yon quippe in meridie: aquilo contra meridiem. **Q**uis est iste aquilo nisi qui dixit: **N**on habeo sedem meam ad aquilonem: et ero similis altissimo: **T**enuerat regnum diabolus impiorum: et possederat gentes seruientes simulachris: adorantes demonia: et totum quicquid generi humani erat vbiq; per mundum: inherendo illi aquilo factus erat. **S**ed quoniam ille qui alligat fortem: et aufert eius vasa et facit vasa sua: liberati homines ab infidelitate et superstitione demoniorum credentes in christum collinati sunt illi ciuitati: occurrerunt in angulo illi parieti de circūcisione venienti: et facta est ciuitas regis magni quae fuerat latera aquilonis. **I**tem et in alia scriptura dicitur: **A**b aquilone nubes coloris aurei: in his est magna gloria et honor omnipotentis. **M**agna enim gloria medici est: quando ex desperatione conalescit egrotus. **A**b aquilone nubes: et non nigrae nubes: non caliginose: non terre: sed coloris aurei. **U**nde: nisi

gratia illuminante per christum: **E**cce latera aquilonis: et ciuitas regis magni. **L**atera vtriusque: quia inhererant diabolo. **Q**uicquid enim alicui coherent: latera ipsius dicuntur. **N**am et de aliquibus hominibus solemus ita loqui: **B**onus homo est: sed mala latera habet: id est ipse quidem probitatem prestat: sed maligni sunt qui ei coniuncti sunt. **L**atera ergo aquilonis qui diabolo cohererant: inde venit et iste filius de quo modo audiebamus: quia mortuus erat et reuixit: perierat et inuentus est. **P**roficiendo enim in regionem longinquam etiam ad aquilonem peruenit: et ibi sicut audistis: vni ex principibus regionis illius adhaeserat. **F**actus est ergo latera aquilonis adherendo principi religionis illius: hoc quia ciuitas regis magni: et ex latere aquilonis colligitur: reuersus ad se dixit: **S**urgam ibo ad patrem meum: et occurrit ei pater qui dicit de illo: mortuus erat et reuixit: perierat et inuentus est. **T**itulus ille saginatus: lapis angularis fuit. **B**enignus et maior filius qui epulari nolebat: exhortatus a patre ingressus est: et duo iam parietes: tanquam illi duo filij ad vitulum peruenientes: ciuitatem regis magni fecerunt. **S**equatur ergo iste psalmus et dicat. **D**eus in domibus eius cognoscetur: **I**am in domibus propter montes: propter duos parietes: propter duos filios. **D**eus in domibus eius cognoscetur: sed gratiam commendat: ideo addit. **C**um suscipiet eas. **N**am quid esset ipsa ciuitas: nisi ille suscepisset eam: **N**onne statim caderet: nisi tale fundamentum haberet: **F**undamentum enim aliud nemo potest ponere: propter id quod positum est: quod est christus iesus. **N**emo ergo de suis meritis gloriatur: sed qui gloriatur in domino gloriatur: quia tunc est illa magna ciuitas: tunc in ea cognoscitur dominus cum suscipiet eam: quomodo suscipit medicus egrotum curandum: non sicut est amandum. **E**tenim febrem odit medicus. **N**on amat medicus egrotum: et amat medicus egrotum. **S**i egrotum amaret: semper egrotum optaret. **R**ursus si egrotum non amaret: ad egrotum non veniret: sed amat egrotum: vt faciat sanum. **S**uscepit ergo hanc ciuitatem dominus: et agnitus est in ea: id est gratia ipsius cognita est in illa ciuitate: quia quicquid habet illa ciuitas que gloriatur in domino: non habet de se. **P**ropter hoc enim dicitur: **Q**uid enim habes quod non accepisti: **S**i autem accepisti: quid gloriaris quasi non acceperis: **D**eus in domibus eius cognoscetur: dum suscipiet eam. **Q**uoniam ecce reges terre congregati sunt.

Alia lra.
non habet.
regati sunt.

Alia lra. ^{i sic.} **audiuim⁹ ita et vidimus.** O beata ecclesia quodam tempore audisti: quodam tempore vidisti. Audiuit i pmissionibus: videt in exhibitionibus. Audiuit in ppheta: videt in euangelio. Omnia enim que modo complent antea pphetata sunt. Erige oculos ergo et diffunde per mundum: vide iam hereditate vsq; ad terminos orbis terre. Tunc iam impleri quod dictum est: Adorabunt eu omnes reges terre: omnes gentes s. ruet illi. Tunc impletu esse quod dictu est: Exaltare super celos deus: et sup omne terram gloria tua. Tunc illum cuius pedes et manus fixi sunt clauis: cui⁹ ossa i ligno pendetia numerata sunt: sup cui⁹ vestimenta fors missa est. Tunc regnante: que illi viderunt pendent: Tunc i celo sedentem que ptempserunt in terra ambulante. Tunc inde impleri: comemorabunt et conuertent ad dominu vniuersi fines terre: et adorabunt in cōspectu eius vniuerse patrie gentiu. Hec videns exclama cum gaudio: sicut audiuimus ita et vidimus. **De**nto sic vocat ipa ecclesia de gentib⁹: **Audi** filia et vide et obliuiscere populū tuum et domū patris tui. **Pater** tuus aquilo fuit: veni ad montē syon: **Audi** et vide: nō vide et audi: sed audi et vide: prius audi: postea vide. **Audis** pmo qd non vides: videbis postea qd non audisti. **Populus** enim inqt que non cognoui seruiuit mihi: in obauditu auris obaudiuit mihi. Si in obauditu auris obaudiuit: ergo non vidit: **Et** vbi est quibus nō est nunciatū de eo videbūt: et q nō audierūt intelligent: **Ad** quos nō missi sunt pphete: ipi primo audierūt et intellexerūt pphetas: remaserunt illi ad quos missi sunt codices ferentes veritatem nō intelligentes: testamēti tabulas habentes: et hereditate nō tenētes. Sicut audiuimus ita et vidimus. **In** ciuitate domini virtutum in ciuitate dei nostri. **Ibi** audiui mus: ibi et vidimus. **Extra** illā qui est: nec audit nec videt. in illa qui est: nec surdus ē nec cecus est. Sicut audiuimus: ita et vidimus. **Et** vbi audis: vbi vides: **In** ciuitate domini virtutū: in ciuitate dei nostri. **De** fundauit eam in eternū. **Nō** insultent heretici p partes concisi: non se extollant q dicūt: **Eccē** h ē christ⁹: ecce illic. **Qui** dic: ecce hic ē: ecce illic: ad ptes inducit. **Uni**tatem pmissit deus: reges in vnum collecti sunt: non per scismata dissipati. **Sed** forte ista ciuitas que mundum tenuit aliquē cuer-

tetur: Absit. **Deus** fundauit eā in eternū. Si ergo eaz deus fundauit in eternū: quid times ne cadat firmamentū: **Suscepi** mus deus misericordiā tuā: in medio templi tui. **Qui** susceperunt et vbi susceperūt: **Nonne** ipse popul⁹ tuus susceperit misericordiā tuā: Si populus tuus susceperit misericordiā tuā: quomō suscepim⁹ misericordiā tuā: et in medio populi tui: qñ alij sunt qui susceperūt: alij i quorū medio susceperūt: **Magnū** sacramētū: sed tamē notum: cum et hunc: hoc est ex his versibus fuerit exculptū: fuerit et erutum: qd nostis: non erit rudius sed dulcius. **Hunc** quippe populi dei censent omnes qui portant sacramenta eius: sed non omnes pntent ad misericordiā eius. **Omnes** quippe sacramētū baptismi christi accipientes christiani vocant: sed non omnes digne illo sacramēto viuunt. **Sunt** enim quidā de quib⁹ dicit apostolus: **Habentes** formā pietatē: virtutē autē eius abnegantes: tamē ppter ipam speciem pietatis in populo dei nominatur: quomō ad aream qd diu triturat: nō soluz grana sed etiā palea pntet. **Nū**quid et ad horreum pntebit: **In** hoc medio aut populi mali est populus bonus qui susceperit misericordiā dei. **Cluit** digne misericordiā dei: qui audit et tenet et facit qd ait apostolus: **Precipientes** ergo rogamus ne in uacuum gratiaz dei suscipiatis. **Qui** ergo non in uacuum gratiā dei suscipit: ipse tam sacramētū qd etiā misericordiā dei suscipit. **Et** quid illi obest: quia in medio populi inobediētis est donec area ista ventilet: donec boni a malis sepeñt: **Quid** ei obest in medio populi habitare: **Sit** de illis qui appellant firmamentū: suscipiēs misericordiā dei: sit liliū in medio spinarum. **Itam** et ipse spine quoniā ad populum dei pntent: vis audire: **Ita** posita ē ipa similitudo: **Sicut** liliū inquit inter medium spinarum: ita prima mea in medio filiarū. **Nū**quid dixit in medio alienarū: **Nō**: sed in medio filiarū. **Sunt** ergo filie male: et inter illas est liliū in medio spinarū. **Itaq;** illi qui sacramēta habent: et mores bonos non habent: et dei dicunt et nō dei: et eius dicunt et alieni. **Et** ppter ipius sacramētū: alieni ppter pūritū vitium. **Ita** et filie aliene: filie ppter formaz pietatis: aliene ppter amissionem virtutis. **Sit** ibi liliū: suscipiat misericordiam dei: teneat radicem boni floris: non sit ingrati pluuie dulci de celo venienti. **Ingrate** sint

dio est popul^o ille qui suscepit misericordiā
 dei: in medio vestru^m ē p^lus bñ viues: Cir-
 cūdate syon. Sed quō: Cōplectimini eaz.
 Nolite scādalis circūdate: sed caritate cir-
 cūdate: vt qui bene viuūt in medio vestru^m
 eos intuemī: z eoz imitationē christū: cui⁹
 mēbra sunt i corpe cōplectimini. Circūda-
 te syon z cōplectimini eā. Narrate i tur-
 ribus ei⁹. In altitudine munitiōnū eius
 p^licate laudes ei⁹. Ponite corda ve-
 stra in virtute ei⁹: Nō vt habeatis for-
 mā pietatis: virtutē ei⁹ ab neget: s; in v^lte
 ei⁹ ponite corda via. Que ē virt⁹ ciuita-
 tis hui⁹: Qui vult intelligere virtutē huius
 ciuitatis: intelligat vim caritatis. Ip̄a ē vir-
 tus quā nemo vincit. Hui⁹ ignē nllū fluit⁹
 seculi: nulla flumina tēptatiōis extinguit.
 De hac dictū est: Valida ē sicut mors di-
 lectio. Quō em̄ mors qñ venit resisti ei nō
 potest quibuslibet artib⁹: qbuslibet medi-
 camētis occurras violentiā mortis vitare
 nō potes: qz mortalis nat⁹ es: sic cōtra vio-
 lentiā caritatis mūdus nihil pōt. Ecōtra-
 rio em̄ similitudo data est de morte. Quō
 em̄ mors ad auferendū violētissima est: sic
 caritas violēta est ad saluandū. Per cari-
 tatē em̄ multi mortui sūt seculo: vt viuerēt
 deo. Hac caritate accēsi martyres: nō simu-
 lati: nō vana glia vētilati: non tales de qb⁹
 dictū ē: Si tradidero corp⁹ meū vt ardeā:
 caritatē aut nō habēā: nihil mihi pdest: s;
 tales q̄s vere christi z veritatē caritas pdu-
 ceret ad passiōē. Quid eis fecerūt tēpta-
 tiōes seuētū: Adiorē violētā habuerūt
 oculis flentū suoz: q̄ psecutiōes insectā-
 tū. Quos n. tenebāt filij ne paterent:
 q̄ multozū genib⁹ puoluebant vxores: ne
 vidue relinqrent: q̄ mltos parētes phibe-
 bāt mori: sic nouim⁹ z legim⁹ in passiōe bte
 Perpetue. Facta s; ista: s; lachryme quāte
 libet: quātolibet ipetu fluerēt: quō ardorē
 caritatis extinguerēt. Hec ē virt⁹ syon: cui z
 alibi dī: fiat pax i v^lte tua: z abūdātia in
 turrib⁹ tuis. Annūciate i turrib⁹ ei⁹: ponite
 corda via i v^lte ei⁹. Et distribuite do-
 mos ei⁹. Quid h̄ intelligem⁹: ponite cor-
 da via i v^lte ei⁹: z distribuite domos ei⁹:
 Id est distiguite domū a domo: nolite cōfū-
 dere. Bom⁹ ē em̄ formā hñs: et pietatē nō
 habēs. Est aut dom⁹ z formā z pietatē ha-
 bēs. Distribuite: nolite pfundē. Tūc autē
 distribuitis z nō pfunditis: qñ corda via i
 v^lte ei⁹ ponitis. id est cū facti fuerūt p ca-
 ritatē spūales: tūc temere non iudicabitis:

tūc videbitis nihil obesse bonis malos. Quō-
 diu sumus in hac arca: distribuite domos
 eius. Potest z alius esse intellectus. Bo-
 mos illas duas: vnā ex circūcisione: alterā
 ex p^lutio venientē: apostolis dictū est: vt
 distribuerēt. Cum em̄ vocatus esset Saul⁹
 z factus ap^lus Paulus: pueniens in vni-
 tatē coapostoloz suoz: sic cum eis habuit
 placitū: vt illi irent in circūcisionē: iste i p-
 putiū. Ista dispensatiōe ap^latus sui distri-
 buerūt domos ciuitatis magni regis: z cō-
 cordantes in angulo: euangelū dispensa-
 tiōe diuiserūt: caritate iunxerūt. Et reue-
 ra hoc magis intelligendū est. Nam sequit⁹
 z ostēdit q hoc p^licatoribus dictū sit: z di-
 stribuite domos ei⁹. Et enarretis i p-
 genie altera. Id est vt etiā ad nos post
 futuros illoz euāgelij dispēsatio pueniret.
 Nō. n. illis tñ laborauerūt: cū quib⁹ i hac
 terra vixerūt: nec dñs illis tanq̄ ap^lis qui
 bus se viuū etiā post resurrectionē dignat⁹
 est ostendere: sed z nobis. Nam illis loque-
 batur: z nos significabat euz diceret: Ecce
 ego vobiscū sum omnib⁹ dieb⁹ vsqz ad cō-
 summationē seculi. Nūquid illi hic futuri
 erāt vsqz in cōsummationē seculi: Itē dicit
 Nō p his rogo tñ: sed z p his qui creditu-
 ri sunt per verbū illoz in me. Ergo attēdit
 nos: quia passus est ppter. Merito ita di-
 citur: Et enarretis in pgenie altera. Quid
 enarret? Qm̄ hic ē de⁹ de⁹ noster.
 Terra videbat: terre cōditoz nō videbat:
 caro tenebat: sed deus i carne nō agnosce-
 bat. Tenebat caro ab eis ex quib⁹ sumpta
 fuerat ipsa caro: ex semie Abrae vgo Ma-
 ria: ad carnem remanserūt: diuinitatē non
 intellexerūt. Quō apostoli: o ciuitas magna:
 i turrib⁹ tuis p^lica z dic: hic est de⁹ de⁹ no-
 ster. Sic sic quō cōtempus est: quomō la-
 pis ante pedes iacuit offendentiū: vt hu-
 miliaret corda confitentū: sic hic est deus
 noster. Certe visus est sicut dictū est: Post
 hec in terra visus est: z cū homibus cōuer-
 satus est: hic est de⁹ noster. Et homo est: et
 quis est qui cognoscet eū: Qm̄ hic ē de⁹ nr.
 Sed forte ad tpus quō dij falsi. Quia em̄
 vocari possunt dij: esse autez non possunt:
 ad tempus vel vocant. Nam quid eis di-
 cit ppheta: vel quid monet vt eis dicatur:
 Hec eis dicetis. Quid: Bij qui celū z ter-
 ram non fecerunt pereant de terra: et de
 his que sub celo sunt. Non est iste talis de-
 us: Quoniam deus noster super omnes
 deos. Super quos omnes deos. Quo-

niā omnes dñi gentiū demonia: dñs aut ce-
los fecit. Ipse est q̄ de⁹ noster: h̄ est deus nr̄.
Quousq; In eternū z i seculū seculi:
ipse reget nos i secula. Si de⁹ nr̄ est: et
rex nr̄ est: p̄tegit nos qz deus est ne moria-
mur: regit nos qz rex ē ne cadam⁹: regēdo
aut nos nō frangit nos: nā quos non regit
frangit. Reges eos inquit in virga ferra: z
tanq; vas figuli cōteres eos. Sed sunt q̄s
nō regit ip̄s nō parcit: sed tanq; vas figu-
li cōteret es. Ab illo q̄ optemus regi z libe-
rari: qz hic ē de⁹ nr̄ in eternū z in seculū secu-
li: z ipse reget nos in secula.

Explicit Tractatus de ps̄. XLVII.

Incipit Tractatus de ps̄. XLVIII.

Sermo de prima pte psalmi.

Omnia diuina eloq̄a salubria sunt
bene intelligentibus: piculosa vō
his qui ea volūt ad sui cordis per-
uersitatē detorquere: poti⁹ q̄ suū cor ad eo-
rū rectitudinē corrigere. Hec est em̄ in ho-
minibus magna z vsitata pueritas: Quia
cū debeāt viuere ip̄i fm̄ volūtate dei: deū
volūt viuere fm̄ volūtate suā. Et cū ip̄i no-
lunt corrigi: illū volūt deprauari: rectū nō
arbitrātes qd̄ ille vult: sed quod ip̄i volūt.
Solem⁹ autē audire homies murmurātes
aduersus deū: qd̄ malis i hac vita bñ sit: et
laborēt boni: quasi ille puerus sit: z nesciat
qd̄ agat: aut oīno auerterit oculos a rebus
hūanis: v̄l securitatē suam pturbari nolit:
vt hec nō attēdat: qz cum labore ista deus
aut videt: aut corrigit. Murmurant q̄ ho-
mines q̄ p̄pterea volūt deū colere vt h̄ illis
bñ sit: qñ viderint eos q̄ deū nō colūt pol-
lere atq; florere felicitate terrena: se autē co-
lentes deū laborare in angustijs: in necessi-
tatib⁹: in erūna: ceterisq; difficultatib⁹ mor-
talitatē hūane. Cōtra istā vocē z cōtra has
blasphemias murmurātū: incantat semp
sermo diuin⁹: curās a morbo serpētis. Ele-
nati em̄ cordis est ista sanies: eructans i
deū putozem blasphemie: z qd̄ peius ē ma-
nus scrutātis repellens: morsum serpentis
nō repellēs. Hoc dixi: repellit a se cor ho-
minis verbi dei seueritatē: z admittit ad se
male suadētis blanditias. Cōtra hos ergo
cātat sermo diuin⁹: z iā i isto psalmo loquit
nobis. Ad quē psalmū quō intentā ego fa-
cerem sanctitatē vestrā: nisi ipse nos faceret
omnes intētos: Nec nos solos: sed totum
orbem terrarū. Audite em̄ quēadmodum
cepit.

Expositio eiusdē partis.

Audite hec omnes gentes:
Nō ergo vos oēs soli q̄ hic estis.
Nā vox nra quāta est vt sic clame-
m⁹: vt audiāt oēs gentes: Clamauit em̄ p
ap̄los dñs nr̄ Iesus christus: clamauit tot
linguis q̄s nūlit: z videm⁹ hūc psalmū qui
aī nō recitabat nisi i vnā gentē i synagoga
iudeorū recitari p̄ totū orbē terrarū: p̄ oēs
ecclias: impletū esse qd̄ h̄ dictū est: Audi-
te hec oēs gentes. Ad hoc solū volo inten-
tos facere aīos vros: ne p̄pter laborē cor-
poralē nō erigatis animū: terrēte vos lon-
gitudine psalmi hui⁹: si potuerit finief ho-
die: si nō restabit nobis aliquid in crastinū
diē: tñ vos sp̄ intenti estote. Tantū em̄ au-
diēt si dñs voluerit: quātū vos nō grauet
h̄ releuet. Audite hec oēs gentes: Tñ estis
z vos: Aurib⁹ pcipite oēs qui habi-
tatis orbē. Hoc iterū videt repetisse: q̄si
parū fuerit qd̄ dixit: audite. Qd̄ dico: au-
dite: aurib⁹ pcipite: h̄ ē: nolite trāscētes au-
dire. Quid ē aurib⁹ pcipite: Qd̄ dñs dice-
bat: Qui habet aures audiēdi audiat: cuz
oēs q̄ in p̄spectu ei⁹ erāt: vtiq; haberēt au-
res. Quas ille aures q̄rebat nisi cordis cū
dicēt: Qui h̄z aures audiēdi audiat: Has
z iste psalm⁹ aures pulsat. Aurib⁹ pcipite
oēs q̄ habitatis orbē. Forte z h̄ ē aliqua di-
stinctio. Nō quidē nos coartare debem⁹: si
nihil mali ē etiā istā explicare sententiā. For-
te aliqd̄ distat inf̄ id qd̄ dixit: oēs gentes: z
qd̄ dixit: oēs q̄ habitatis orbē. Significā-
t⁹ em̄ fortasse voluit nos intelligē qd̄ dixit:
inhabitāt vt gētes intelligam⁹ oēs int̄q;:
habitatores aut orbis oēs iustos. Ille em̄
habitat q̄ nō tenet: nā q̄ tenet habitat n̄ ha-
bitat: quō ille possidet quecūq; h̄z: q̄ dñs ē
rerū suarū. Bñs aut ē q̄ nō est irretit⁹ cupi-
ditate: q̄ aut cupiditate tenet: possessus est
nō possessor. Habem⁹ em̄ qd̄dā v̄bū habi-
tatiōe signatū i scriptura dei: vbi ait: Elegi
abijci i domo dñi: magis q̄ habitare in ta-
bernaculis pctōz. Quid em̄: Si abijceris
i domo dñi: nō ibi habitas: Noluit signifi-
care habitationē: nisi i eis q̄ regnāt z tenet:
z dñant: et gubernāt. q̄ aut p̄tēnunt: nō q̄si
habitāt h̄ subiecti s̄. Ita at̄ dixit: Subdit⁹
volo eē in domo dei: magis q̄ regnare i ta-
bernaculis pctōz. Itaq; si ē aliq̄ distinctio
inf̄ oēs gentes z habitatores orbis: sicut ē
distinctio inter auditez auribus percipite:
hoc quidem videt repetisse: sed tamē aliud
est: quid sane voluit significare. Quia ista
eloquia audituri erant: non solū peccato-

res et impij: sed et iusti. Permixture modo au-
diunt omnes: sed cum ventu fuerit ad red-
dendam rationem: sepabunt qui sine causa au-
dierunt ab illis qui auribus pceperunt. Au-
diant ergo et peccatores: audite hec omnes
gentes: audiat et iusti qui non sine causa au-
dierunt: et regit potius terram quam regunt a ter-
ra: auribus percipite omnes qui habitatis
orbem. Et iterum dicit. **Quicquid terrige-
ne et filij hominu.** Quod ait: terrigene
ad peccatores retulit: quod ait: filij hominu:
ad fideles et iustos. Videtis ergo: quia ser-
uatur ista distinctio. Qui sunt ergo terrige-
ne: filij terre. Qui sunt filij terre: Qui he-
reditates terrenas requirunt. Qui sui filij
hominu: Qui pertinent ad filium hominis.
Aliquando iam ista distingui sanctitati ve-
stre: et inuenim quia Adā homo erat: fili-
us hominis non erat. Christus autem fili-
us hominis erat: et deus erat. Quicquid enim pertinet ad Adā: terri-
gene: quicquid pertinet ad Christum filij hominis.
Omnes tamen audiant: ego nulli subtrabo
sermonem meum. Terrigena est: audiat propter
iudicium: filius hominis est: audiat propter
regnum. **Simul in vno diues et pau-
per.** Item ipsa sunt repetita. Quod ait: diues:
ad terrigenas pertinet: quod ait: pauper: ad filios
hominu. Diuites intellige superbos: paupe-
res humiles. Habeat quis multas faculta-
tes pecuniarum: si in eis non extollit pauper est.
Non habeat aliquid et cupiat et inflet: inter di-
uites et reprobos enim deputat deus. Et di-
uites et pauperes in corde interrogat deus: non
in area et domo. Nonne pauperes sunt qui
accipiunt mandatum apostoli dicentis Timo-
theo: pcepte diuitibus huius seculi non superbe
sapere: Quod eos qui diuites erant fecit pau-
peres: Tulit illis: quare querunt diuitie? Ne-
mo enim vult esse diues nisi ut inflet: in eos
inter quos vivit: et superior illis videatur. Luz
autem dixit: non superbe sapere: equales eos fe-
cit non habentibus: ut fortassis pauculis nu-
mis medicus extollat: quam ille diues qui audit
apostolum dicentem: Precipe diuitibus huius se-
culi non superbe sapere. Unde non superbe sa-
pere: Si faciunt quod sequitur: Neque sperare in incer-
to diuitiarum: sed in deo vivo qui prestat no-
bis omnia abundant ad fruendum. Non dixit: qui
prestat illis: sed qui prestat nobis. Nunquid
ipse Paulus non habebat diuitias: Habebat
plane. Quas diuitias: Beatus quibus dicit alio
loco scriptura: Fidelis hominis mundus totus
diuitiarum est. Audi et ipsum confitentem: Quasi ni-
hil habentes: et omnia possidentes. Qui vult

ergo esse diues: non hereat parti: et totum possi-
deat: illi inheret qui totum creauit. Simul in
vno diues et pauper. Bicit in alio psalmo:
Edent pauperes et saturabunt. Quod comen-
dauit pauperes: Edent pauperes et satura-
bunt. Quid edunt: Quod sciunt fideles.
Quod saturabunt: Imitando passiones do-
mini sui: et non sine causa accipiendo precium
suum. Edent pauperes et saturabunt: et lau-
dabunt dominum qui requirunt eum. Diui-
tes quid: Etiam ipsi edunt. Sed quod edunt:
Manducauerunt et adorauerunt omnes di-
uites terre. Non dixit: manducauerunt et sa-
turati sunt: sed manducauerunt et adorauerunt.
Adorant quidem deum: sed humanitatem no-
lunt exhibere fraternam. Manducant illi et ado-
rant: manducant isti et saturant: tamen omnes
manducant. Exigit de manducante quod man-
ducat: non prohibeat manducare a dispensa-
tore: sed moneat timere exactorem. Audiatur
ista ergo peccatores et iusti: gentes et qui ha-
bitant orbem: terrigene et filij hominu: simul
in vno diues et pauper: non diuisi: non separati.
Tempore messis hoc faciat: manum ventilato-
ris habet poterit. Nunc sicut in vno audiatur diues et
pauper: sicut in vno pascant hedi et agni: donec
veniat qui segreget alios ad dexteram: alios
ad sinistram. Simul in vno audiatur docetur: ne
segregati ab inuicem audiant iudicantem. Et
nunc quid est quod audituri sunt: **Os meum
loquetur sapientiam: et meditatio cor-
dis mei intelligentiam.** Et hec repetit
potius: ne forte cum dixisset: os meum: intel-
ligeres eum tibi loqui: qui in labijs haberet
sapientiam. Multi enim habent in labijs: et non
habent in corde: de quibus dicit scriptura: **Pop-
ulus iste labijs me honorat: cor autem eorum lo-
ge est a me.** Quid ergo ait: Ille tibi loquitur: qui cum
dixerit: **Os meum loquetur sapientiam: intelligas**
quia illud quod ex ore fundit de vena cordis
emanat intus est: Et meditatio cordis mei in-
telligentiam. **Inclinabo in pabulam au-
rem meam: apertam in psalterio ppositi-
onem meam.** Quis est hic cuius meditatio cor-
dis loquitur intelligentiam: ut non sit in sola super-
ficie labiorum: sed hominis interiora possideat
Quis est iste qui audit: et sic loquitur: Multi enim
loquuntur quod non audiunt. Qui sunt qui non
audiunt quod loquuntur: Qui non faciunt que di-
cunt: Quales dicit dominus phariseos sed esse super
cathedram Moysi: **Uoluit tibi loqui in cathe-
dra Moysi: pro eos qui ea loquuntur et non
faciunt: et tibi securitatem dominus voluit dare.**
Nolite timere. Que dicunt inquit facite: que

Alia fra.
t prudentia.

aut facit: facere nolite. Dicit enim et non facit. Non audiunt quod dicunt: qui vero faciunt et sic dicunt: audiunt quod dicunt: et ideo fructuose dicunt: quia audiunt. Qui ergo dicit et non auditor est: alteri prodest: sibi non prodest. Iste ergo qui et auditor volebat esse et dicitor: et qui tibi loquitur antequam diceret: aperiam in psalterio propositionem meam: quod est iam loqui per corpus: sic enim videtur anima corpe: quod videtur catharista psalterio: dixit inclinabo in pabolam aurem meam. Antequam loquar tibi inquit per corpus: antequam psalterium sonet. Primo ergo inclinabo in pabolam aurem meam: id est audiam quod tibi dicam: Et quare in pabolam? Quia videmus nunc per speculum in enigmate: sic dicit Apollus. Quod diu sumus in hoc corpe peregrinamur a domino: quia nondum est illa visio nostra facie ad faciem: ubi iam non sunt parabole: ubi iam non sunt enigmata et similitudines. Quicquid modo intelligimus: per enigmata prospicimus. Enigma est obscura pabola que difficile intelligitur. Quantum vis excolat homo cor suum: et ad interiora intelligenda refugiat: quod diu per corruptibilitatem carnis habet videmus: ex parte videmus. Assumpta in corruptione in resurrectione mortuorum: cum apparuerit filius hominis iudicaturus vivos et mortuos: tunc videbitur filius hominis: qui primo iudicatus est: iudicans: discernens malos a bonis: ponens malos a sinistris: bonos a dextris. Videbunt illum et boni et mali: sed malis dicit: Ite in ignem eternum. bonis autem dicit: Venite benedicti patris mei percipite regnum. Abibunt mali in ambustionem eternam: iusti autem in vitam eternam: et ibi erit illa visio facie ad faciem: quam illi non sunt digni. Attendite quid dicam. Filium enim hominis sic habet: cum esset adhuc iudicandus: et mali viderunt et boni: viderunt enim apostoli qui secuti sunt: viderunt iudei qui crucifixerunt: sic cum venerit iudicaturus: et boni illum videbunt et mali. Boni ut percipiant mercedem: quia secuti sunt: mali ut percipiant penam: quia crucifixerunt. Solum ergo illi damnabunt qui crucifixerunt. Audeo dicere soli: Ergo nos inquit peccatores huius temporis securi sumus: si non animum infrogat deus: securi estis. Quid est quod dixi: Intelligat caritas via: ne habet dicat in iudicio dei: quia non intellexerunt. Iudei quia viderunt christum crucifixerunt: tu quia non vides christum: verbo ipsi resistis. Nam quid ergo quod verbo resisti: carnem non crucifigeres si videres? Cotentis iudei in ligno pendentem: cotentis tu in celo sedentem. Ergo viderunt ambo genera dum hic esset: ambo genera videbunt

et cum venerit. Filius enim hominis veniet ut iudicet: quia filius hominis venit ut iudicet. Ideo quia pater non est incarnatus: pater non est passus: et per filium hominis iudicatur: sicut ipse dixit in euangelio: Pater non iudicat quemcumque: sed omne iudicium dedit filio. Secutus paulo post ait: Et dedit ei potestatem iudicium faciendi: quonia filius hominis est. Secundum enim quod filius dei est: verbum semper cum patre: et quia semper cum patre: cum patre semper iudicatur: Secundum autem quod filius hominis est et iudicatus est: et iudicaturus est. Quod autem visus est ab eis qui crediderunt: et ab eis qui crucifixerunt: quando iudicatus est: sic videbitur cum ceperit esse iudex: et ab eis quos damnabit: et ab eis quos coronabit. Visionem autem illam diuinitatis: quam promisit dilectoribus suis quando ait: Qui diligit me diliget a patre meo: et qui diligit me: mandata mea custodit: et ego diligam eum: et ostendam mecum illi: iam impij non videbunt. Ista demonstratio quodammodo familiaris est: suis illam seruat: non illam ostendit impijs. Qualis est ipsa visio: Qualis christus equalis patri. Qualis est christus? In principio erat verbum: et verbum erat apud deum: et deus erat verbum. Huic visioni suspiramus modo: et gemimus quod diu peregrini sumus: huic visioni in fine redde mur: hanc visionem modo in enigmate videmus. Si enim in enigmate videmus: inclinamus in pabolam aurem nostram: et sic apiamus in psalterio propositionem nostram. Audiamus quod dicimus: faciamus quod precipimus. Et quid dixit? **Et quid timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circumdabit me. Lepit obscurus: ut quod timebo inquit in die mala? Iniquitas calcanei mei circumdabit me. Magis ergo debet timere: si iniquitas calcanei eius circumdabit eum. Non enim timeat inquit homo: quod non habeat in potestate deuitare. Verbi gratia: Qui timet mortem quid facturus est: ut non moriatur? Dicat mihi qui vadat: Quo debet Adama qui natus est ex Adama: Sed cogitet qui natus est ex Adama: et secutus est christum: et oportet eum soluere quod debet Adama: et consequi quod promissum est christus. Qui ergo timet mortem non est quo vadat: qui autem timet damnationem quam audient impij: ite in ignem eternum: est quo vadat: non ergo timeat. Ut quid enim timeat? Iniquitas calcanei ipsi illum circumdatura est. Si ergo vitet iniquitatem calcanei sui: et ambulat per vias dei: non perueniet ad dies mala. Dies mala: dies nouissima non erit illi mala.**

Alia f. i. Cur.

Alia f. i. Cur. Ergo vobis dicit: non moriatur? Qui timet mortem quid facturus est: ut non moriatur? Dicat mihi qui vadat: Quo debet Adama qui natus est ex Adama: Sed cogitet qui natus est ex Adama: et secutus est christum: et oportet eum soluere quod debet Adama: et consequi quod promissum est christus. Qui ergo timet mortem non est quo vadat: qui autem timet damnationem quam audient impij: ite in ignem eternum: est quo vadat: non ergo timeat. Ut quid enim timeat? Iniquitas calcanei ipsi illum circumdatura est. Si ergo vitet iniquitatem calcanei sui: et ambulat per vias dei: non perueniet ad dies mala. Dies mala: dies nouissima non erit illi mala.

Etenim dies nouissima mala erit quibusdam: bona erit quibusdam. Numquid mala erit illis quibus dicitur: Venite benedicti patris mei percipite regnum: Sed mala erit illis quibus dicitur: Ite in ignem eternum. Quod si iniquitas calcanei sui circumdabit eum: ut quid quod timet in die mala: Adhuc cum viuunt prouideant sibi: tollant iniquitatem a calcaneo suo: ambulent illam viam: ambulent per viam de qua ipse dixit: Ego sum via veritas et vita: et non timeat in die mala: quia datur illis securitatem quam factus est via. Ut quod timebo in die mala: Iniquitas calcanei mei circumdabit me. Ergo vitet iniquitatem calcanei sui. In calcaneo quisque labitur: Intendat caritas via: a deo quid dictum est serpenti: In partem tuam obseruat caput: et tu eius obseruabis calcaneum. Diabolus calcaneum tuum obseruat: quoniam laberis ut deiciat te. Ille obseruat calcaneum tuum: tu obseruabis caput illius: quod est caput illius. Inimicum male suggestionis illius. Quando incipit male suggerere: tunc repelle: antequam surgat delectatio: et sequatur consensio: et tunc vitabis caput eius: et non apprehendet ille calcaneum tuum. Quare ait Eue huius dixit: Quia per carnem labitur homo. Eua nobis interior caro nostra est. Qui diligit inquit uxorem suam: seipsum diligit. Quid est seipsum: Sequitur et dicit. Nemo enim vnquam carnem suam odio habuit. Quia quod quod illum hominem Adam per Eua supplantauit: sic diabolus per carnem vult nos supplantare. Preceptum est enim Eue ut obseruet caput diaboli: quia diabolus calcaneum ipsius obseruat: Si ergo iniquitas calcanei circumdabit nos: ut quod timeamus in die mala: cum conuersi ad Christum habeamus in parte ut non faciamus iniquitatem: et non erit quod nos circumdet: et gaudebimus in die nouissima sine plaga. Qui sunt autem quos circumdabit iniquitas calcanei: Qui confidunt in virtute sua: et in abundantia diuitiarum suarum gloriantur. Ergo vitabo ista: et non iniquitas calcanei mei circumdabit me. Quid est vitare ista: Ut non confidamus in virtute nostra: non gloriemur in abundantia diuitiarum nostrarum: sed gloriemur in eo qui nobis promisit humilibus altitudinem: et minutus est elatis damnationem: et non nos iniquitas calcanei circumdabit. Qui confidunt in virtute sua: et in abundantia diuitiarum suarum gloriantur: sunt qui presumunt in amicis suis: alij presumunt in virtute sua: alij in diuitiis. Ista est presumptio generis humani: non presumemus in deo. Dixit de virtute: dixit de diuitiis: dicit de amicis. Frater non redimitur: redimet homo. Expectas ut homo te redimat ab ira ventura. Si te frater non redimet: homo te redimetur est: Quis est frater: Qui si non redimerit: nullus homo redemptur est: qui post resurrectionem dixit: vade dic fratribus meis. Frater noster voluit esse: et cum deo dicimus: pater noster: hoc manifestat in nobis. Qui enim dicit deo: pater noster: Christo dicit: frater. Ergo qui patrem deum: et fratrem habet Christum: non timeat in die mala. Non enim circumdabit iniquitas calcanei eius: quia non presumit de virtute sua: nec in abundantia diuitiarum suarum gloriatur: nec de amicis suis potentibus se iactat. In illo ergo presumat quod propter illum mortuus est: ut ille non in sempiternum moreretur: quod propter illum humiliatus est: ut ille exaltaretur: qui quasi impius: ut a fidei quereret. Ergo si ipse non redimet: homo redemptur est. Aliquis homo redimet: si filius hominis non redimit: Si Christus non redimit Adam redimet: frater non redimet: redimet homo. Non dabit deo deus pro peccatis suis. Et pro redemptionis anime sue: Ille confidit in virtute sua: et in abundantia diuitiarum suarum gloriatur: quod non dabit deo deus pro peccatis suis. Nec pro redemptionis anime sue: quod presumit de virtute sua: et de amicis: et de diuitiis suis. Qui sunt autem qui dant pro redemptionis anime sue: Quibus ait dominus: Facite vobis amicos de mamona iniquitatis: ut et ipsi recipiant vos in tabernacula eterna. Illi dant pro redemptionis anime sue: qui non cessant elemosynas facere. Ideo illos quos monet per Thimotheum apostolus: noluit esse superbos: ne in abundantia diuitiarum suarum gloriarentur. Bene quod possidebant: noluit apud illos veterascere: sed aliquid ex eo fieri: ut esset pro redemptionis anime eorum. Ait enim: Diuitibus huius seculi precipite: non superbe sapere: neque sperare in incerto diuitiarum: sed in deo viuere: qui prestat nobis omnia abundantius ad fruendum. Et quasi diceret: Quid ergo facturi sumus de diuitiis nostris: Diuites sint inquit in operibus bonis: facile tribuant: conueniant: et si illud perdituri sunt. Etenim scimus: Audi quod sequitur. Thesaurizet sibi fundamentum bonum in futuro: ut apprehendant veram vitam: sic dabunt pro redemptionis anime sue. Et dominus noster huius monet: Facite vobis saculos non veterascetes: thesaurum non deficiet in celo: qui fur non accedit: neque tinea corrumpit. Noluit deus ut perdas diuitias tuas: sed ut locum illi mutes. Consilium tibi dedit. Intelligat caritas via. Adhuc si amicum tuum intraret in domum tuam: et inueniret te in loco humido frumenta posuisse: qui forte sciret naturam corruptionis frumentorum quam tu nescires: daret tibi huiusmodi consilium dicens: Frater

ptur est: Quis est frater: Qui si non redimerit: nullus homo redemptur est: qui post resurrectionem dixit: vade dic fratribus meis. Frater noster voluit esse: et cum deo dicimus: pater noster: hoc manifestat in nobis. Qui enim dicit deo: pater noster: Christo dicit: frater. Ergo qui patrem deum: et fratrem habet Christum: non timeat in die mala. Non enim circumdabit iniquitas calcanei eius: quia non presumit de virtute sua: nec in abundantia diuitiarum suarum gloriatur: nec de amicis suis potentibus se iactat. In illo ergo presumat quod propter illum mortuus est: ut ille non in sempiternum moreretur: quod propter illum humiliatus est: ut ille exaltaretur: qui quasi impius: ut a fidei quereret. Ergo si ipse non redimet: homo redemptur est. Aliquis homo redimet: si filius hominis non redimit: Si Christus non redimit Adam redimet: frater non redimet: redimet homo. Non dabit deo deus pro peccatis suis. Et pro redemptionis anime sue: Ille confidit in virtute sua: et in abundantia diuitiarum suarum gloriatur: quod non dabit deo deus pro peccatis suis. Nec pro redemptionis anime sue: quod presumit de virtute sua: et de amicis: et de diuitiis suis. Qui sunt autem qui dant pro redemptionis anime sue: Quibus ait dominus: Facite vobis amicos de mamona iniquitatis: ut et ipsi recipiant vos in tabernacula eterna. Illi dant pro redemptionis anime sue: qui non cessant elemosynas facere. Ideo illos quos monet per Thimotheum apostolus: noluit esse superbos: ne in abundantia diuitiarum suarum gloriarentur. Bene quod possidebant: noluit apud illos veterascere: sed aliquid ex eo fieri: ut esset pro redemptionis anime eorum. Ait enim: Diuitibus huius seculi precipite: non superbe sapere: neque sperare in incerto diuitiarum: sed in deo viuere: qui prestat nobis omnia abundantius ad fruendum. Et quasi diceret: Quid ergo facturi sumus de diuitiis nostris: Diuites sint inquit in operibus bonis: facile tribuant: conueniant: et si illud perdituri sunt. Etenim scimus: Audi quod sequitur. Thesaurizet sibi fundamentum bonum in futuro: ut apprehendant veram vitam: sic dabunt pro redemptionis anime sue. Et dominus noster huius monet: Facite vobis saculos non veterascetes: thesaurum non deficiet in celo: qui fur non accedit: neque tinea corrumpit. Noluit deus ut perdas diuitias tuas: sed ut locum illi mutes. Consilium tibi dedit. Intelligat caritas via. Adhuc si amicum tuum intraret in domum tuam: et inueniret te in loco humido frumenta posuisse: qui forte sciret naturam corruptionis frumentorum quam tu nescires: daret tibi huiusmodi consilium dicens: Frater

Alia lra.
+ placatione
suam.

Alia lra.
+ multitudine

perdis quod cum magno labore collegisti: in loco humido posuisti: pauci diebus ista putrescunt. Et quod facio frater: Leua in superiora. Audires amicum suggerentem ut frumenta leuares de inferioribus ad superiora: et non audis christum monentem: ut thesaurum tuum leues de terra ad celum: ubi non hoc tibi reddatur quod seruas: sed serues terram: accipias celum: serues mortalia: accipias sempiterna. Feneras christum: accipiat in terra parua: ut reddat tibi in celo multa. Veritatem illi quos circumdabit iniquitas calcanei sui: quia confundunt in virtute sua: et abundantia diuitiarum suarum gloriantur: et de micis hominum nihil valentibus prestare presumunt: non dabit deo de pretiatioe sua. Et precium redemptionis anime sue. Et quid dixit de tali homine: **Et laborabit in eternum et uiuet adhuc in fine.** Labor eius sine fine erit: vita ipsius habebit finem. Quare hoc dixit: uiuet in fine? Vita quippe non ponit isti: nisi delicias quotidianas. Adeo multi inopes et pauperes nostri: parum firmi et non intuentes quod illis promittat deus pro istis laboribus: cum viderint diuites in epulis quotidianis: in splendore et nitore auri et argenti: quod dicunt: felices sunt isti: isti vere uiuunt. **Bicifiam non dicat et monemur: et si dici habet vel a paucioribus dicat quod dicere si non moneremur.** Nam nec nos presumimus: ita nos ista dicere ut non dicat: sed vel a paucioribus dicant: nam dicere versus in fine seculi. **Parum est: quia dicit eum uiuere: adiungit: dicit tonat: putas eum solum uiuere: uiuat: finietur vita ipsius: quoniam non datur precium redemptionis anime sue. Finietur vita: labor non finietur. Laborabit in eternum et uiuet in finem.** Quomodo uiuet in fine? Quomodo uiuebat ille qui induebatur purpura et bysso: et epulabatur quotidie splendide: et iacentem uicerofuz ante ianuam: cui ulcera canes lungebant: et desiderantem micas quod de mensa eius cadebant: superbus et tumidus contemnebat. **Quid illi profuerunt ille diuitie? Adutauerunt vices ambo: ille a ianua diuitis subleuatus est in sinum Abrae: ille ab epulis splendidis missus est in ignem. Ille requiescebat: ille ardebat. Satiabatur ille: iste sitiebat. Ille laborauerat in finem: uiuet in eternum. ille vixerat in finem: laborabit in eternum.** Et quid profuit diuiti qui quesitum apud inferos in tormentis positus: stillari sibi guttam aque in linguam suam de digito Lazari dicens: quoniam ardeo hic in hac flamma: et non illi concessum est. Sic desiderauit ille guttam de digito: quomodo ille micas de mensa diuitis. Sed illi labor finit

est: et illius vita finita est. Labor huius in eternum: vita illius in eternum. Non hic habemus vitam qui forte hic laboramus in terra: et non sic erimus postea. Erunt enim uita nostra christus in eternum. Illi autem qui hoc uolunt habere vitam: laborant in eternum: et uiuent in fine. **Quomodo non videbit in eternum cum uiderit sapientes morientes: Si iste qui laborabit in eternum et uiuet in fine: non videbit in eternum: cum uiderit sapientes morientes: quid est hoc? Et non intelliget quod sit interitum: quoniam uident sapientes morientes. Dicit enim sibi iste: quia sapiens erat: et cum sapientia inhabitabat: et cum pietate deum coluit: numquid non est mortuus? Faciam ergo michi bene cum uiuo. Nam si aliquid possidet qui aliud sapit: non morerentur. Uidet illis mori: et non uidet que sit mors. Non uidebit interitum cum uiderit sapientes morientes. Quomodo iudei uiderunt christum pendente in cruce et preterseuerunt dicentes: iste si filius dei esset descenderet de cruce: non uidentes quod sit interitum. Si uiderent quod sit interitum: se uiderent. Ille moriebatur temporaliter ut reuiuisceret in eternum: illi uiuebant temporaliter ut morerentur in eternum. Sed quia illi uidebant morientem: non uidebant interitum: id est non intelligebant quod esset uerum interitum. Quid: dicunt etiam in sapientia: **Morte turpissima condempnemur illi: erit. n. respectu ex sermonibus illi.** Si enim est uere filius dei: liberabit illum de manibus strariorum. non promittet mori filium suum: si uere filius ipsi est. At ubi uiderunt illum in cruce: insultantes sibi: et illum non descendentem de cruce dixerunt: **Uere homo fuit. Victus est: et utique poterat descendere de cruce: qui potuit de sepulchro resurgere. Sed docuit nos ferre insultantes: docuit aduersus linguas hominum esse patientes: bibere modo calicem amaritudinis: et postea accipere sempiternam salutem. Bibe eger calicem amarum: ut sanus sis cui non sunt sana viscera: noli trepidare: quia ne trepidares poro bibit medicum: id est passionis amaritudinem bibit poro dominus. Bibit quod peccatum non habebat: qui quod in eo sanaret non habebat. Bibe donec transeat amaritudo huius seculi: et ueniat seculum: ubi nullum scandalum: nulla ira: nulla tabes: nulla amaritudo: nulla febris: nullus dolus: nulle inimicitie: nulla senectus: nulla mors: nulla pretentio: Labora hic uenturus ad finem. Labora ne cum non uis hic laborare: uenias ad finem uite: et nunquam uenias ad finem laborum. Quomodo non videbit interitum cum uiderit sapientes morientes. Simul imprudens et insipiens****

Alia lra. t non habet.

Alia lra. t insipiens et stultus.

peribunt. Quis est imprudens? Qui non sibi prospicit in futuro: Quis est insipiens? Qui non intelligit in quo malo sit. Tu vero intellige in quo malo sis modo: et prospice ut in bonis sis in posterum. Intelligedo in quo malo sis: non eris insipiens: prospiciendo tibi in futurum non eris imprudens. Quis est qui sibi prospicit? Seruus ille cui dedit dominus suus quod erogaret: et postea dixit ei: Non potes mihi agere: redderem actus tui. Et ille. Quid facio? Fodere non possum: medicare profundior. Sedit et de re domini sui fecit sibi amicos qui illum reciperent cum de actu perciperet. Ille enim fraude fecit domino suo: ut compareret sibi amicos qui illum susciperent: tu noli timere ne fraude facias: ipse dominus hortatur ut facias: ipse tibi dicit: fac tibi amicos de mamona iniquitatis. Fortassis ea que acquisisti: de iniquitate acquisisti: aut fortasse ea ipsa est iniquitas: quia tu habes et alii non habet: tu abundas et alter eget. De ista mamona iniquitatis: de diuitiis istis que iniqui vocantur diuitias: fac tibi amicos: et prudens eris: compares tibi non fraudaris. Non enim videris perdere. Numquid perdes in thesaurario ponens? Nam pueri fratres vestri sibi emant nescio quid: simul inveniunt numos: et ponunt in thesaurario: et non aperit nisi postea: numquid quod non videtur quod colligunt: id perdidit: Nolite timere: ponunt pueri in thesaurario et securi sunt: ponis in manu christi et times? Esto prudens et prospice tibi in posterum in celo: Esto ergo prudens: imitare formicam: sic dicit scriptura. Recorde estate: ne esurias in hyeme. Hyems est dies nouissimus: dies tribulationis: hyems est dies scadalorum et amaritudinis. Collige quod tibi tibi sit in posterum: si autem non facis: simul imprudens et insipiens peribis. Sed mortuus est ille diues: et tale tibi funus factum est. Ecce quo se couerterunt homines. Non attendunt quod mala vitam habuerit cum viueret: sed quod pompa cum moreretur. O felix quem tanti plangunt: iste vero sic vixit ut pauci plangent. Omnes enim deberent plangere tam male uiuentem: sed pompa est funeris: excipit sepulchro precioso: iuoluit preciosis vestibus: sepelitur unguentis et aromatibus. Beinde memoriam qualem habet: quod marmoratam. Uixit in ipsa memoria ille ubi mortuus est. Ista putantes bona aberrauerunt a deo: nec quesierunt vera: et decepti sunt falsis. A deo vide quod sequitur. Ille qui non dedit precium redemptionis anime sue: quod non intellexit interitum: quia vidit sapientes morientes: et factus est imprudens et insipiens: ut simul periret. Et quomodo peribunt? Et qui relin-

quet alienis diuitias suas: sicut et imprudens et insipiens peribunt. Attendite fratres. Et relinquent alienis diuitias suas. Quasi eos posuit in maledicto: qui cum mortui fuerint: alieni possidebunt res ipsorum. Ergo felices ipsi qui relinquunt filios in possessione sua quibus sui succedunt. Habuit filios: non est mortuus. Quid filii ipsius? Et ipsi seruant quod eis reliquerunt parentes sui. Pars est quia seruat et auget. Quibus et ipsi seruat: filijs suis: et illi filijs: et tertij filijs. Quid christo? Quid anime tue? Oia filijs. Inter filios suos quos habet in terra computet unum fratrem quem habet in celo: cui totum dare debebat: vel diuidat cum illo. Sed tamen ait mihi aliquis: ecce quos maledictos dixit scriptura: quos dixit perire et relinquere alienis diuitias suas: ille autem beatus qui suis reliquit. Ego discutio sensum istum: quia inclino in parabola aure meam: et video non frustra sic loqui scripturam. Video enim multos iniquos mori quibus successores sunt filij: nec potuit sic loqui scriptura: ut separaret eos a miseria quorum vitam improbat. Et quod putatis intelligere fratres: nisi quia omnes tales alienis relinquunt diuitias suas? Quomodo alieni sunt filij? Iniquorum filij alieni sunt. Nam inuenimus quendam extraneum propinquum factum: quia profuit. Si quis tuorum tibi nihil prodest: alienus est. Ubi inuenimus nescio quem extraneum propinquum factum: quia profuit. In euangelio. Facebat quidam vulnerat a latronibus: dominus autem dixerat cuidam: Biligis proximum tuum tamquam teipsum: et ille responderat. Et quis est mihi proximus? Et narrauit dominus. Non quidam descendeat ab hierosolymis in hiericho: et incidit in latrones qui eum vulnerauerunt: et semiuiuum in via reliquerunt. Transiit prope: iudeus enim erat: id est de hierosolymis descendeat in hiericho. Transiit sacerdos et preterijt: transiit leuitus et preterijt et ipse. Transiit quidam samaritanus. Samaritanus nescio quis extraneus erat: ipse ad illum accessit: insperat miseriam eius: et misericordia motus curauit vulnera eius: leuauit in iumentum et duxit in stabulum. Comedauit stabulario. Quia in mysterio deca sunt: et ad discutendum nunc plura uideat: tamen propter quod proposui fratres: ait dominus. Quis est illoz illi sauciatu proximus? Respondit ille. Credo quod cum illo fecit misericordiam. Uade igitur: et tu fac similiter. Qui misericordiam facis: proximus tibi est. Si ergo extraneus samaritanus faciendo misericordiam et subueniendo proximo factus est: quicumque tibi in tribulatione subuenire non potuit: alieni a te facti sunt. Jam attendam illos diuites qui male vixerunt: qui superbe egerunt: mortui sunt: et reliquerunt: non dico

rias et honores huius seculi: et transitoria felicitate. Post obitum autem suum non attendentes: nisi quemadmodum eis precurent funera poposa: et sepeliuntur in monumentis opere mirabili extructis: et innocenti nomina eorum in terris ipsorum a domibus eorum. Non autem sibi comparant ubi spiritus sit post hanc vitam: Stulti: non tremiscite vocem christi dicentis: Stulte hac nocte auferet anima tua a te: et quae praeparasti tibi erunt. Nec attendentes post epulas quotidianas splendidas: et purpuram et byssum: diuites damnatum ad tormenta in infernum: et post labores et vlcera et famem pauperem requescentem in sinu abrae. Ista non curantes: sed attendentes ad id quod praesens est: et post hanc mortem non puidetes nisi quemadmodum nomen eorum quod reprobat in celo inuocet in terra. Describens ergo tales spiritus tussit aut. **Hec via ipsorum scandalum ipsis et postea in ore suo benedicet.** Sic dicit dominus Iesus christus de quibusdam qui primo accedunt ad fidem mundati verbo dei et exorcismis in nomine christi: ut accipiant gratiam dei ut baptisentur: et postea redeuntes ad peiora mala quam antea commiserant: sicut illi inquit postiora deteriora poribus. Hoc petrus apostolus: **Beatus autem: et erunt posteriora inquit illi homines peiora quam erant peiora: Quare? Quia primo vel aptus paganus erat: postea pallescit nomine christiano: sub velamine religionis occultus malus est: et fit deterior: quia occultus est: sic autem et postea in ore suo benedicet: id est nomen dei et nomen christi audis in labiis: in corde non inuenis: de quo dicitur est: Spiritus iste labiis me honorat: cor autem eorum longe est a me.** Hucusque ergo psalmus tractatus erat. Beide sic incipiunt versus: hodie discutiamus atque tractandi. **Sic oues in inferno posite mors pastor est eis.** Quibus? Illis quorum via scandalum ipsis. Quibus? Illis qui praesentia sola attendunt: dum futura non cogitant. Illis qui vitam non putant nisi istam quam mors dicenda est. Non igitur immerito tanquam oues in inferno mortem habent pastorem. Quid est mortem habent pastorem? Mors enim aliqua res est: aut aliqua potestas est. Mors nempe separatio est anime a corpore. Mors equidem quam timet homines separatio est anime a corpore. Mors autem vera quam non timent homines separatio est anime a deo. Et plerumque cum timet homines istam quam separat animam a corpore: incidunt in illam ubi anima separat a deo. Hec est ergo mors. Quomodo autem mors pastor est illis? Si vita christus est: mors diabolus. Habemus autem multis locis in scriptura: quod vita est christus: mors autem diabolus est: non quod ipse mors est: sed quod per illum mors. Siue enim illa in qua lapsus

est Adama ipse persuasione homini appinata est: siue ista in qua separat anima a corpore: ipsum habet auctorem: qui primo per superbiam cades: inuidit statim: et morti inuisibili detecit stantem: ut etiam morte visibili perderet. Ad eum pertinentes pastorem mortem habet. Nos autem qui de futura immortalitate cogitamus: et non sine causa in fronte signum crucis christi portamus: non habemus pastorem nisi vitam. Infidelium pastor mors: fidelium pastor vita. Si ergo in inferno sunt oues quibus pastor mors est: in celo sunt oues quibus pastor vita est. Quid igitur? Ita in celo sumus? In celo sumus fide. Si ergo in celo: ubi sursum cor: Si non in celo: ubi est quod apostolus Paulus dicit: **Non enim conuersatio in celis est: Corpe ambulamus in terra: corde habitamus in celo.** Habitamus ibi: si illuc aliquid mittimus quod ibi nos teneat. Nemo enim habitat corde: nisi vnum cogitat. Unde autem cogitat ubi thesaurizat. Thesaurizauit in terra: cor ipsi a terra non recedit: thesaurizauit in celo: cor ipsi de celo non descendit: dominus apte dicente: **Ubi est thesaurus tuus: illic et cor tuum erit.** Isti ergo quibus mors pastor est: vident florere ad tempus et iusti laborare. Sed quare? Quia nunc est adhuc. Quid est: nunc est? Non appareret merita iustorum: et quasi nota felicitas impiorum. Tandem videtur herba letior quam arbor: quae diu hyems est. Herba enim per hyemem viget: arbor per hyemem quasi arida est. Cum sol exierit feruentior tempore est: arbor quae per hyemem arida videbatur: explet folijs: profert fructus: herba autem arefcit. Gloriam honoris arboris: herba arida est: Sic et modo iusti laborant antequam veniat estas. Est vita in radice: nondum apparet in ramis. Radix autem nostra caritas est. Et quod ait apostolus: **Et sursum debeamus hinc radicem: ut vita sit pastor noster: quia habitatio nostra non debet recedere de celo: quia in hac terra debemus sicut mortui ambulare: ut supra viuere: infra mortui simus: non ut supra mortui: infra viuamus.** Quia ergo non debet recedere vita nostra et cor nostrum desuper: quid ait apostolus: **Mortui enim estis. Et ne timeas: vita vestra abscondita est: ait: cum christo in deo.** Ecce ubi est radix nostra. Quando autem apparebit honor noster tanquam in folijs et fructibus: sequitur et dicit: **Cum christus apparuerit vita vestra tunc et vos cum illo apparebitis in gloria: et erit mane.** Non modo non est mane. Tumeant modo superbi et diuites huius seculi: impij bonis insultent: infideles fidelibus et dicant: quod vobis praedest: quod credidistis: Quia plus habetis: quod christum habetis: Respondeant fideles:

Alia lra. et coplacebut.

Alia lra. et pascet eos.

Alia lra.
* eoz iusti in
maritino.

si vere fideles sūt: nox est nō dum videt qđ
tenemus. Nō quiescāt man^o i bonis ope-
rib^o. **U**bi alibi dī: In die tribulatōnis mee
deū exquisiui manibus meis: nocte coram
eo: et nō sum receptus. Apparebit labor nī
mane: et erit fructus mane: vt illi qui modo
laborāt: postea dominant: et illi q̄ modo se
iactant et supbiūt: postea subiciant. **Q**uid
em̄ sequit: Sic oues i inferno posite mors
pastor est eis. **E**t dominabunt^r eis
recti mane: **P**uto iam planū esse istum
vsum: quia plocuti sum^o: dominabunt eis
recti mane. **T**olera noctē: desidera mane:
ne putes qđ nox habet vitā: et mane nō ha-
bet vitam. **E**rgo q̄ dormit viuūt: et qui sur-
git non viuūt. **N**onne qui dormit morti si-
milior est: **E**t qui sunt qui dormiūt: Quos
excitat apostol^o Paulus: si tamē velint eui-
gilare. **Q**uibusdam enim dicit: Surge qui
dormis: et exurge a mortuis: et illuminabit te
christ^o. **Q**ui ḡ illuminant a christo: iā vigi-
lant: sed nōdū apparet fruct^o vigiliay. **N**ā
ne apparebit: id ē cū seculi hui^o icerta trāsi-
erit. **I**pa ē em̄ nox: nūc tibi vident qđ tene-
bre. **F**acit male: viuūt: floret: fret: honora^r.
Facit bñ rephendit: blasphemā: accusā:
laborat: terret: quasi tenebre sunt. **I**n radi-
ce aut vigor: fruct^o: opulētia: vita nōdū ē i
ramis: sed radix nō aruit: sicut arefcenti est:
sed tpus venit: vestit honore suo: secūda^r
fructib^o suis. **L**ūc illi de quib^o scriptū est:
vt non eos zelemus: **Q**uid em̄ de illis ait
psalm^o: **Q**ūm sicut fenū cito arefcent: et sicut
olera prati cito cadent. **C**adēt cū videbūt
ad dexterā sanctos qđ^o insultauerūt laborā-
tibus: et dicēt intra se penitentiā agentes: s̄
penitētia sera et infructuosa. **Q**ui noluerūt
mō agere fructuosam: agent tūc infructuo-
sam. **Q**uid ḡ dicēt iam i penitētia infructu-
osa: **N**ī sunt qđ aliqui in risum habuim^o: et i
similitudinē impropertij. **V**erba dico libri
de sapiētia: cognoscūt q̄ ea solent audire.
Verba em̄ s̄ maloz futura qđ videbūt iu-
dicē: etiaz oēs fideles ad dexterā ei^o: et oēs
sanctos ei^o cū illo iudicātes: hoc habēt di-
cere: verba ipoz dicit scriptura. **N**ī sūt qđ
aliqui habuim^o in risum: et in similitudinē im-
propertij: nos insensati vitā illorū estima-
bamus infamā. **C**um em̄ ceperit deo qđsq̄
viuere: mūdum contemnere: iniurias suas
nolle vlscisci: nolle hic diuitias: nō hic que-
rere felicitatē terrenā: cōtemnere oīa: dñm
solum cogitare: viā christi nō deserere: non
solum a paganis dicit insanis: sed qđ ma-

gis dolendū est: quia et int^o multi dormiūt:
et vigilare nolūt: a suis christianis audiūt:
quid pateris: **F**ratres mei homini vinenti
sūt viam christi: qui dicit: **Q**uid pateris:
Putamus quid dicit: **H**oremus iudeos
quia dixerūt domino Jesu christo: demo-
nium habes: et quando audimus euange-
lio recitari: tundimus pectora nostra. **S**ce-
lera tam rem dixerunt iudei christo: demo-
nium habes. **A**ge tu christiane: quādo vi-
deris de corde hominis expulsū diabo-
lum: et inhabitare christū: et dicitis: quid pa-
teris: demoniū tibi videt habere. **V**ictum
est et de ipso domino qđ insaniret: quādo lo-
quebat^r verba que illi non caperēt. **V**ictū
est: insanit: demoniū habet: et tamen aliqui
euigilabant a somno: et dicebant: non sunt
ista verba demoniū habētis. **S**ic et modo
fratres qđ diu ista verba audiūt et gentes: et
qui inhabitāt orbem: et terrigenę et filij ho-
minū: et diues et paup: id est et qui p̄tinent
da Adam: et qui p̄tinet ad christū: **A**lij di-
cunt: demoniū habet: **A**lij dicūt: non sunt
verba demoniū habentis. **A**lij em̄ tenent
viam seculi: et ista ad tempus audiūt. **A**lij
nō frustra audiūt: sed faciūt qđ dictum est:
Auribus percipite qui habitatis orbē: et cur-
agūt ista incertus est fructus. **S**ed qui ma-
le agūt: et viā seculi eligūt: mors pastor est
eis. **Q**ui aut eligunt viā dei: vita pastor ē
eis. **T**emet ipa vita iudicatura: et damna-
tura cum pastore suo: eos quib^o dicit: **I**te
in ignē eternū qui p̄paratus est diabolo et
angelis eis. **I**lli autē quib^o insultatū est: et
qui irrisi sunt: quia credebant: audiant ab
ipā vita quā habēt pastore: **V**enite bene-
dicti patris mei: percipite regnū quod vobis
paratū est ab origine mūdi. **D**ominabunt^r
ḡ eis recti: nō modo: sed mane. **N**emo di-
cat: q̄re sū christian^o: iperē iniqs: **Q**uis qđ
es noli festinare: dominaber^r: s̄ mane. **E**t
auxiliū eoz veterascet in inferno a
gloria eoz. **N**ōdo habēt gloriā: i infer-
no veterascēt. **Q**uid ē auxiliū eoz: **A**uxi-
liū de pecunia: auxiliū de amicis: auxiliū
de vtute sua: sed cū mortuus fuerit homo:
i illa die periet oēs cogitatōes ei^o. **Q**uātā
visus est gloriā habere inter homines cum
viueret: tantā vetustatē et corruptionē sup-
plicioy hēbit cū mortu^o fuerit apđ inferos.
Verūtāmē deus redimet animā
meā: **V**idete vocē sperantis de futuro: ve-
rūtāmē de^o redimet animā meā. **F**orte vox
ē adhuc volētis liberari de p̄sura. **N**acio

quis in carcere est: dicit: deus redimet animam meam: nescio quis in catena: deus redimet animam meam: nescio quis periculum patitur in mari: iactatur fluctibus: et seueris tempestatibus quid dicit: Deus redimet animam meam. Liberari voluit ad istam vitam. Non est autem ista vox huius. Audi quod sequitur. Deus redimet animam meam. De manu inferni cuius acceperit me. Hanc redemptionem dicit quam Christus iam in se ostendit. Descendit enim ad inferos: et ascendit in celum. Quod vidimus in capite: inuenimus in corpore. Quod enim credimus in capite: quod viderunt ipsi nobis annunciarunt: et per ipsos videmus: quod unum corpus omnes sumus. Sed meliores illi qui viderunt: nos deteriores quibus annuntiatus est. Nam hoc dicit ipsa vita: ipse pastor noster. Insultat enim cuidam discipulo suo dubitanti: et cicatrices palpare cupienti. Et cum palpasset cicatrices exclamauit dicens: Dominus meus et deus meus. Videns dubitantem discipulum: et intuens totum orbem terrarum crediturum: quod vidisti inquit credidisti: beati qui non vident et credent. Veritatem deus redimet animam meam de manu inferi cui acceperit me. Hic ergo quid: Labor: perisura: tribulatio: temptatio. Nihil aliud speres. Ubi gaudium: In spe futura. Nam dicit apostolus: Semper gaudentes. In tantis tribulationibus: semper gaudentes: semper tristes. Semper gaudentes: quia ipse dixit: Quasi tristes: semper autem gaudentes. Tristitia nostra habet quasi: gaudium nostrum non habet quasi: quia in spe certa est. Quare tristitia nostra quasi habet: Quia sic somnus transit: et dominus habunt recti mane. Prouit enim caritas vestra: quia qui somnum indicat addit quasi: quasi dicebam: quasi loquebar: quasi praecepebam: quasi equitabam: quasi disputabam. Totum quasi: quia cum euigilauerit non inuenit quod videbat. Quasi thesaurum inuenere dicit medicus. Si quasi non esset: medicus non esset: sed quia quasi erat: medicus est. Itaque modo quod ad leticias seculares oculos aperiuit et cor claudit: transit quasi eorum: et venit vix ipsorum. Quasi ipsorum felicitas est seculi: verum ipsorum pena est. Nostrum autem quasi tristitia est: gaudium non est quasi. Non enim ait apostolus: Quasi gaudentes semper autem tristes: aut quasi tristes: et quasi gaudentes: sed ait: quasi tristes: semper autem gaudentes. Sicut egeni: et ibi sicut per quasi posuit. Multos autem ditates: et cum hoc diceret: nihil habebat apostolus. Oia sua dimiserat: diuitias nullas possidebat. Et quod secutus ait: Quasi nihil habentes: et ipsum nihil habere apostoli quasi erat. Et oia possidentes: ibi non

dixit quasi. Quasi egebat: non autem quasi: sed vere multos ditabat. Quasi nihil habebat: non autem quasi: sed omnia possidebat. Unde vere oia possidebat: Quia omnium creatori adhaerebat. Veritatem inquit: deus redimet animam meam de manu inferi cui acceperit me. Quid igitur: Quid hoc voluit florere: Tu visurus es hominem florentem malum: et forte titubabunt pedes tui: et dicitur es in anima tua: Beatus ego noui facta huius bonis: quae scelera fecit iste homo: et ecce floret: terret: domiat: extollit: caput illi non dolet: nihil in domo eius diminutum est: et timebis: quia credidisti: et forte dicet cor tuum: me miserum puto: sine causa credidi: deus non respicit res humanas. Excitat ergo nos deus: Et quid dicit: Ne timearis cum diues factus fuerit homo: Quare enim timebas: quia diues factus est homo: Timebas ne sine causa crederes: ne forte perdidisses laborem fidei tue: et spem conuersionis tue: quia forte incurrit tibi lucrum cum fraude: et potuisti facere ipsum lucrum cum fraude: diues esse et non laborare: et attendens quid minatus est deus: temperasti a fraude et contempsisti lucrum. Vides alium fecisse lucrum de fraude et nihil mali pati: et tu mes esse bonus. Ne timearis ait tibi spiritus dei: cum diues factus fuerit homo. Oculos non vis habere nisi in praesentia: futura promisit qui resurrexit: pacem in hac terra et requiem non promisit. Omnis homo requiem querit: bonam rem querit: sed non in regione sua illam querit. Non est pax in hac vita: in celo nobis promissum est quod in terra querimus. In futuro seculo promissum est: quod in isto seculo querimus. Ne timearis cum diues factus fuerit homo. Et cum multiplicata fuerit gloria domus eius. Quare ne timearis: Quoniam non cum morietur accipiet haec oia: Tu des viuente: cogita morientem. Quid hoc habeat attendis: quod secum tollat attende. Quid secum tollit: Multum auri habet: multum argenti habet: multum prediorum mancipiorum. Adoritur: remanet illa: nescit quibus. Et si enim dimittit quibus vult: non seruat quibus vult. Multi enim et non sibi dimissa acquisierunt: et multi sibi dimissa perdidit. Remanet enim illa oia: et tulit secum. Quid: Forte dicit aliquis. Illud secum tollit unde inuoluit: et quod illi erogatur ad preciosum et marmoratum sepulchrum ad instruendam memoriam: hoc secum tollit. Ego nec hoc dico. Exhibent enim ista non sentienti. Si dormientem et non vigilantem ornas: in lecto secum illa habet.

Alia ista.
† interioris.
† sumet.
† non habet.

forte ornamenta insunt in corpore iacens: et forte ille i somnis in pannis se videt. Quod sentit ei plus est: quod non sentit: Quod est et illud cuius euigilauerit non erit: tamen dormienti magis illud erat quod in somnis videbat: quod illud quod non sentiebat. Quid ergo fratres dicant sibi homines: Eroget ad mortem meam: quare dimitto heredes meos diuites? Multa habebunt de meo: habeam et ego aliquid de meo in corpore meo. Quid habebit corpus mortuum? Quid habebit caro putrescens? Quid habebit caro non sentiens? Si aliquid habuit diues ille cuius lingua siccauerat: tunc habet homo aliquid de suo. Fratres: numquid sic legimus in euangelio: quod diues ille cuius olofericis et byssinis tegumentis apparebat in igne? Numquid qualis erat in epulis ad mesam: talis erat et apud inferos: cum sitiret et stillam desideraret? Non ibi erant illa omnia. Non ergo secum accipit homo omnia: nec quod tollit sepultura: tollit secum mortuus. Tibi enim sensus ibi homo: ubi nullus sensus non est homo. Facet vas quod continebat hominem: domum que habebat hominem: corpus dicam? spiritum dicamus habitatorum domus. Spiritus torquetur apud inferos: quid illi prodest: quia corpus iacet in cinnamomum et aromatibus conditum: inuolutum preciosis linteis: Tanquam si dominus domus mittatur in exilium: et tu omnes parietes ipsius. Ille in exilio eget et fame deficit: vix sibi vnam cellam inuenit ubi somnum capiat: et tu dicis felix est. Nam ornata est domus illius. Quis te non aut iocari: aut insanire arbitretur? Ornas corpus: torquet spiritus. Vnde aliquid spiritui: et dedisti aliquid mortuo. Sed quid illi dabis: quoniam vnam guttam desiderauit et non accepit? Hic enim contempsit mittere ante se aliquid. Quare contempsit? Quia hec via eorum scandalum est illis. Non putauit vitam nisi presentem: non cogitauit nisi quemadmodum preciosis vestibus obuolutus sepeliret. Ablata est ab illo anima eius: sicut dominus dicit: Stulte hac nocte auferet anima tua: et que preparasti tui erunt: Et impletum est in illo quod iste presens dicit: Ne timueris cum diues factus fuerit homo et cuius multiplicata fuerit gloria domus eius: quoniam non cum morietur accipiet hec omnia. Neque scilicet descendit cum eo gloria domus eius. Quoniam anima eius in vita ipsius benedicebat: Intendat caritas vestra: quoniam anima eius in vita ipsius benedicebat. Quod diu vixit: bene sibi fecit. Hoc dicunt omnes: sed falso dicunt. Benedictio est ab animo benedicens: non

Alia lra.
et non habet
Alia lra.
et Quia.

ab ipsa vanitate. Quid enim dicis tui? Quia manducauit et bibit: quod fecit quod voluit: quoniam splendide epulatur est: ideo secum fecit bene. Ego dico: fecit secum male: non ego dico: sed christus fecit secum male. Etenim diues ille quoniam quotidie epulabatur splendide: bene secum facere putabat: cuius autem cepit ardere apud inferos: tunc inuentum est male: quod putabat bene. Quod enim manducauerat apud superos hoc digerebat apud inferos. Iniquitatem dico fratres quam epulabatur. Manducabat preciosas epulas ore carnis: ore cordis manducabat iniquitatem. Quod apud superos ore cordis manducabat: hoc apud inferos in illis supplicij digerebat. Et quidem temporaliter manducauerat: in eternum male digerebat. Manducauit ergo iniquitas. Forte aliquis dicit: Quid est quod loquitur: manducauit iniquitas? Non ego dico: audi scripturam. Sicut vna acerba dentibus veratio est: et fumus oculis: sic iniquitas ventibus ea. Qui manducauerit enim iniquitatem: id est qui libenter habuerit iniquitatem: non poterit manducare iusticiam. Panis enim iusticia est. Quis est panis? Ego sum panis viuus: qui de celo descendi. Ipse est panis cordis nostri. Quod qui manducat ore corporis viuas acerbis obrigescit et obstupescit dentes eius: et minus idoneus fit ad manducandum panem: et remanet illi laudare quod videt: et manducare non posse: sic et qui iniquitate usus est: et pastus peccatis in corde: incipit non posse manducare panem: laudat verbum dei: et non facit. Vnde non facit: Quia cuius cepit facere laborat. Quod sentimus laborare dentes pro viuas acerbis cum ceperimus panem manducare? Sed quod faciunt illi quibus obstupuerunt dentes: Temperant se aliquantum ab viuis acerbis: et redeunt dentes ad stabilitatem suam et incubunt panem: sic et nos laudamus iusticiam. Sed si nos volumus manducare iusticiam: temperemus nos ab iniquitatibus: et nasci in corde: non solum delectatio laudandi iusticiam: sed etiam facilitas manducandi. Nam si dicit christianus: de nouit: quod delectat me: sed non possit facere: quassatos dentes habet: diu manducauit iniquitatem. Ergo et iusticia manducauit. Si non manducaret: non diceret dominus: Beati qui esurunt et sitiunt iusticiam. Ergo: quoniam anima illi in vita ipsius benedicetur: in morte torquetur. Confitebit tibi cuius benefeceris ei. Attendite et pascimini: hereat in cordibus vestris: manducate et videte tales: et nolite esse tales: caute et talia verba. Confitebit tibi cuius benefeceris ei. Quia multi sunt christiani fratres

Almus
deus gratia agere...
sicut vixit: bene sibi fecit...
hoc dicunt omnes: sed falso dicunt...
Benedictio est ab animo benedicens: non...
ab ipsa vanitate. Quid enim dicis tui? Quia manducauit et bibit: quod fecit quod voluit: quoniam splendide epulatur est: ideo secum fecit bene. Ego dico: fecit secum male: non ego dico: sed christus fecit secum male. Etenim diues ille quoniam quotidie epulabatur splendide: bene secum facere putabat: cuius autem cepit ardere apud inferos: tunc inuentum est male: quod putabat bene. Quod enim manducauerat apud superos hoc digerebat apud inferos. Iniquitatem dico fratres quam epulabatur. Manducabat preciosas epulas ore carnis: ore cordis manducabat iniquitatem. Quod apud superos ore cordis manducabat: hoc apud inferos in illis supplicij digerebat. Et quidem temporaliter manducauerat: in eternum male digerebat. Manducauit ergo iniquitas. Forte aliquis dicit: Quid est quod loquitur: manducauit iniquitas? Non ego dico: audi scripturam. Sicut vna acerba dentibus veratio est: et fumus oculis: sic iniquitas ventibus ea. Qui manducauerit enim iniquitatem: id est qui libenter habuerit iniquitatem: non poterit manducare iusticiam. Panis enim iusticia est. Quis est panis? Ego sum panis viuus: qui de celo descendi. Ipse est panis cordis nostri. Quod qui manducat ore corporis viuas acerbis obrigescit et obstupescit dentes eius: et minus idoneus fit ad manducandum panem: et remanet illi laudare quod videt: et manducare non posse: sic et qui iniquitate usus est: et pastus peccatis in corde: incipit non posse manducare panem: laudat verbum dei: et non facit. Vnde non facit: Quia cuius cepit facere laborat. Quod sentimus laborare dentes pro viuas acerbis cum ceperimus panem manducare? Sed quod faciunt illi quibus obstupuerunt dentes: Temperant se aliquantum ab viuis acerbis: et redeunt dentes ad stabilitatem suam et incubunt panem: sic et nos laudamus iusticiam. Sed si nos volumus manducare iusticiam: temperemus nos ab iniquitatibus: et nasci in corde: non solum delectatio laudandi iusticiam: sed etiam facilitas manducandi. Nam si dicit christianus: de nouit: quod delectat me: sed non possit facere: quassatos dentes habet: diu manducauit iniquitatem. Ergo et iusticia manducauit. Si non manducaret: non diceret dominus: Beati qui esurunt et sitiunt iusticiam. Ergo: quoniam anima illi in vita ipsius benedicetur: in morte torquetur. Confitebit tibi cuius benefeceris ei. Attendite et pascimini: hereat in cordibus vestris: manducate et videte tales: et nolite esse tales: caute et talia verba. Confitebit tibi cuius benefeceris ei. Quia multi sunt christiani fratres

q̄ tūc deo gr̄as agūt: q̄n̄ illis accidit lucrū:
 b̄ ē: p̄fitebit̄ tibi cū b̄nfecerit ei: laudabit̄ te:
 dicet: v̄e q̄ tu es de⁹ me⁹: liberavit me d̄ car
 cere: ⁊ p̄fitebor̄ illi. Venit illi lucrū cōfitef:
 venit hereditas cōfitef: panē damnū blas
 phemat. Qualis filius es: quia q̄n̄ te pater
 emēdat: tūc tibi displicet: Non emēdaret:
 nisi displiceres: aut si sic displiceres vt odif
 set: nō ille te emēdaret. **B**ias age ergo emē
 datori: vt accipias hereditatē a deo qui te
 emendat. Erudiris cū emēdaris: sed mult
 tum emēdat: q̄ magnū est qd̄ habes acci
 pere. **N**ā si appendas qd̄ emēdaris cuz eo
 qd̄ acceptur⁹ es: inuenies: quia nihil ē qd̄
 emēdaris. **A**p̄ls Paul⁹ h̄ dicit: Etenī qd̄
 ad p̄sens est tēporale leue tribulatiōis n̄re:
 iuxta incredibile modū eterne glorie pon
 dus operat̄ in nobis. Sed q̄n̄: **N**ō respici
 entib⁹ inqt̄ q̄ vident: s̄ que nō vident: non
 q̄ tp̄alia: sed q̄ eterna. Que em̄ vident tem
 poralia sūt: q̄ aut̄ nō vident̄ et̄na. **E**t itez.
Nō sunt cōdigne passiōes hui⁹ tp̄is: ad fu
 turā gloriā q̄ reuelabit̄ i nobis. Quid ḡ est
 quod pateris: Sed semp̄ pateris cōcedo:
 ex quo natus es p̄ oēs etates tuas: vsq̄ ad
 senectā tuam: quousq̄ morieris: puta q̄ h̄
 pateris qd̄ est passus Job. Quod ille pas
 sus est aliquot dieb⁹: aliquis patiat̄ ab ip̄a
 infantia. **N**ō pateris trāsīt: finit⁹: qd̄ acce
 ptur⁹ es finē nō habebit. **N**olo iam eques
 penā cū premio: tēporale equa eternitati si
 potes. **C**ōfitebit̄ tibi cū b̄nfeceris ei. **N**oli
 te esse tales fratres: videte q̄ p̄pterea dici
 mus hec: p̄pterea cantam⁹: p̄pterea tracta
 tur: p̄pterea sudat. **N**olite facē ista: nego
 cia v̄ra vos p̄bant. Aliq̄n̄ in negotio v̄ro
 auditis verū ⁊ blasphematis: ecclesiā blas
 phematis. **Q**uare: Quia christiani estis.
Si sic est: duco me in pte Bonati: pagan⁹
 volo esse. **Q**uare: Quia momordisti panē
 ⁊ dolent dentes. **Q**ñ videbas ip̄m panem
 laudabas: cepisti māducare ⁊ dolēt dētes:
 id est q̄n̄ audiebas sermonē dei collauda
 bas: cum tibi dicif: fac hoc: blasphemas.
Noli sic velle: hoc dic: bon⁹ ē panis: s̄ ego
 nō possum illū māducare. **N**ūc aut̄ si ocu
 lis vides laudas: cū ceperis dentes p̄mere
 dicif: mal⁹ ē panis iste. **E**t q̄lis ē ille qui illū
 fecit: Ita fit vt cōfitearis deū: q̄n̄ tibi b̄nife
 cit deus: ⁊ mētians q̄n̄ cantas: b̄ndicā do
 minū in omni tpe semp̄ laus ei⁹ i ore meo.
Exigif de corde tuo cātatio labioꝝ tuozū:
 cantasti in ecclesia: benedicā d̄m̄ in omni
 tpe. **Q**uō in omni tpe: Si omni tpe lucrū:

omni tpe benedicif. Si aliq̄n̄ ē damnū nō
 benedicif: s̄ blasphemaf. **C**erte q̄ nō b̄ndi
 cis in oi tpe: certe q̄ n̄ semp̄ laus ei⁹ in ore
 tuo est: eris talis qualē mō descripsit. **C**ōn
 fitebit̄ tibi cuz b̄nfeceris ei. **I**ntroibit
 vsq̄ in p̄genes patrū suozū: **I**d est
 imitabit̄ patres suos: q̄a iniqui quō sunt:
 nō habēt fratres vel p̄res: **A**ntiqui iniq̄ pa
 tres sunt p̄sentū: ⁊ mō q̄ iniqui sūt: patres
 sunt posteriorū inq̄rū: quō p̄res iustoz an
 tiqui iusti p̄res sūt iustoz: quō et q̄ mō sunt
 p̄res: sunt eoz q̄ futuri erūt. **O**stēdere vo
 luit sp̄ssanc⁹: q̄ nō est mala eq̄tas: q̄n̄ ad
 illā murmuraf: s̄ hi ab origine vsq̄ ad p̄ge
 niē patrū suoz: patrē suū habēt. **B**uos ge
 nuit **A**dā: ⁊ in vno inqtas: ⁊ i vno iusticia.
Inqtas in **C**ayn: iusticia i **A**bel. **P**reua
 luisse videt̄ inqtas sup̄ iusticiā: q̄ occidit
Cayn iniustus **A**bel iustū innocentē. **N**ū
 quid manet: Sed d̄fiabunt̄ eis recti mane.
Veniet mane: ⁊ videbit̄ vbi sit **A**bel: ⁊ vbi
Cayn. **S**ic oēs q̄ s̄m̄ **C**ayn: ⁊ sic oēs q̄ s̄m̄
Abel vsq̄ i finē seclī. **I**ntroibit vsq̄ i p̄ge
 nies patrū suoz: **A**sq̄ in eternū nō vi
 debit lumē. **Q**uia ⁊ hic cū esset in tene
 bus erat gaudēs falsis bonis: ⁊ nō amans
 bona vera: ⁊ iō hinc ad tartarū ibit: a tene
 bus somnioꝝ excipiet̄ eū tenebre tormēto
 rū. **E**rgo vsq̄ in eternū nō videbit lumen.
Sed q̄re h̄: **Q**d̄ posuit in medio psalmo: h̄
 ⁊ in fine. **H**omo cū in honore esset
 nō intellexit: comparat⁹ ē iumētis
 insensatis: ⁊ filis fact⁹ ē illis. **V**os
 aut̄ fr̄es cōsiderate vos homines factos ad
 imaginem ⁊ similitudineꝝ dei. **I**mago dei in
 tus ē: nō est i corpe: nō est in aurib⁹ istis q̄s
 videtis: ⁊ oculis: ⁊ narib⁹: ⁊ palato: ⁊ mani
 bus ⁊ pedib⁹: sed ē facta mens vbi ē intel
 lectus: vbi ē mens: vbi ratio inuigilāde ve
 ritatis: vbi ē fides: vbi ē spes v̄ra: vbi cari
 tas v̄ra: **I**bi h̄z de⁹ imaginē suā: v̄l̄ ibi intel
 ligitis ⁊ videt̄: q̄ ista trāsēūt: q̄ sic dixit in
 alio psalmo: **Q**ñ i imagine abulet hō: tñ
 vane p̄turbabit̄: thesaurizat ⁊ nescit cui cō
 gregabit ea. **N**ō turbemī q̄ q̄liacūq̄ s̄ ista
 trāsitoria sūt: si hoies estis in honore positi
 ⁊ intelligit̄. **N**ā si hoies i honore positi nō
 intelligit̄: cōpamī iumētis insensat̄: ⁊ filis
 efficiamī illi. **E**xplicit **T**rac. de ps̄. XLVIII.
Incipit **T**rac. de ps̄. XLIX. **P**refatio
Quantū nobis valeat sermo dei ad
 correctiōꝝ vite et̄ne: ⁊ ad sperāda
 p̄mia ei⁹: penasq̄ metuēdas: vnus
 q̄sq̄ in se metat̄: ⁊ p̄sciētā suā ante oculos

Alia lra.
 ⁊ insipientibus.

in sua vocatione et africam iuenit. Gaudeat in unitate: non supbiat in diuisione. **Benedicim⁹**: quia vox dei deorum: et in africa venit: non in africa remansit. Vocauit enim terram a solis ortu usque ad occasum. Non est ubi lateant insidie hereticorum: non habent in qua se umbra falsitatis abscondat. Nec enim est qui se abscondat a calore eius. **Qui terram vocauit**: et totam terram vocauit. **Qui terram vocauit**: tantam vocauit quam fabricauit. **Quid mihi exurgunt pseudo christi et pseudo prophete**: **Quid est quod me verbis captiosis illaqueare molunt dicentes**: **Ecce hic est christus**: ecce illic est: Non audio ostendentes partes: deus deorum totum mihi ostendit: qui vocauit terram a solis ortu usque ad occasum: totum redemit: partes autem id est calumniantes condemnauit. Sed audieram a solis ortu usque ad occasum vocauit terram. Unde cepit vocare quod vocauit: **Et hoc audite. Ex syon species decoris eius.** Certe recordat psalmus euangelio dicenti: **Per omnes gentes incipientibus ab hierusalem.** Audi per omnes gentes: vocauit terram a solis ortu usque ad occasum. Audi incipientibus ab hierusalem: ex syon species decoris eius. Ergo vocauit terram a solis ortu usque ad occasum: concordat verbis domini dicitis: **Sportebat christum pati**: et resurgere a mortuis tertia die: et predicari in nomine eius penitentiam et remissionem peccatorum per omnes gentes. Omnes enim gentes: a solis ortu usque ad occasum. Quod uox ex syon species decoris eius: quod inde cepit decus euangelij eius: quod inde annunciarum cepit speciosus forma pre filiis hominum: concordat verbis domini dicitis: **Incipientibus ab hierusalem.** Locinunt noua veteribus: vetera nouis. **Sicut ad inuicem seraphin duo**: **Sanctus sanctus sanctus dominus deus sabaoth.** Hec consonant duo testamenta: et unam uocem habent duo testamenta: audiat uox continentium testamentorum: non calumniantium exheredatorum. **Sicut ergo ista deus deorum**: vocauit terram a solis ortu usque ad occasum: ex syon procedente specie sua. Ibi enim erant discipuli qui acceperunt spiritum sanctum quinquagesimo post resurrectionem eius die missum de celo. Inde euangelium: inde predicatio: inde impletur orbis terrarum: et hoc in gratia fidei. Nam cum ipse dominus uenisset: quia passurus uenit: occultus uenit: et cum esset fortis in se: infirmus in carne apparuit. **Sportebat eum uideri ut non intelligeret**: **ptemini ut occideret.** **Erat glie**

species in diuinitate: sed hec latebat in carne. Si enim cognouissent: nunquam dominum glorie crucifixissent. Sic ergo inter iudeos: sic inter inimicos ambulauit occultus: mira facies: mala patiens: donec suspenderet in ligno: uideretque pedentem iudei magis magisque teneret: et ante crucem caput agitates diceret: **Si filius dei est**: descendat de cruce. **Occultus ergo erat deus deorum**: et uoces edebat magis ex compassione nostra: quam ex maiestate sua. **Ubi enim ille uoces nisi ex nobis assumpserit**: **Deus deus meus** ut quod me dereliquisti: **Qui autem pater filium dereliquit**: aut filius patrem: **Nonne unus deus filius et pater**: **Nonne uerissimus**: ego et pater unum sumus: **Ubi ergo deus deus meus** ut quod me dereliquisti: nisi quia in carne infirmitatis agnoscebat uox peccatoris: **Qui enim suscepit similitudinem carnis peccati**: cur non susciperet similitudinem uocis peccati: **Occultus ergo deus deorum**: et cum inter homines ambulauit: et cum esuriuit et sitiuit: et cum fatigatus sedit: et cum lassato corpore dormiuit: et cum apprehensus: et cum flagellatus: et cum ante iudicem positus: et cum supbienti respondit: **Non haberes in me potestatem**: nisi data tibi fuisset desuper: et quod ductus ad victimam coram tondente se non aperuit os suum: et quod crucifixus: et quod sepultus: semper occultus deus deorum. **Quid postquam resurrexit**: **Admirati discipuli**: et primo non crediderunt: donec tangeret atque palparet: **Et caro resurrexerat**: quia caro mortua erat: **Diuinitas que mori si poterat**: adhuc etiam in carne resurgens latebat. **Uideri forma potuit**: teneri membra: palpari cicatrices: **uermum per quod facta sunt omnia**: quos uideret: **quis tenet**: **quis palpat**: **Et tamen**: **uermum caro factum est**: et habitauit in nobis: **Et qui tenebat hominem Thomas intelligebat** ut poterat deum. **Palpatis enim cicatricibus exclamauit**: **Domine meus** et deus meus. **Ostendebat tamen dominus eam formam**: eamque carnes quam in cruce uiderat: que in sepultura posita fuerat. **Fuit enim eis quadraginta dies**: impijs iudeis non se demonstrauit. **Illis demonstrauit se** qui in eum crediderant antequam crucifigeret: ut quos crucifixus dimiserat titubantes: resurgens faceret fortes. **Beinde quadagesimo die commendans ecclesiam suam**: id est uocatum terram a solis ortu usque ad occasum: ne haberet excusationem quam uolunt in scismate deperire: ascendit in celum: dicens eis: **Eritis mihi testes in hierusalem**: **unum species decoris eius**: et in tota iudea: et

niteat cū fructo est penitēdi: mō adhibeat ad radices arboris cophin^o stercoreis: id ē cordis luct^o z lachrymar: ne veniat vēr^o z radicez. Cū enī eradicauerit: iā ignis expectat. Adō z si fracti sūt rami: pnt rursus in ser: Lūc oīs arbor q̄ nō facit fructū bonū excidet z in ignē mittet. Ignis in conspectu eius ardebit. Et in circuitu eius tempestas valida. Valida tempestas ventilatura tā magnā aerā. Hac tēpestate: erit illa ventilatio qua separabit a sanctis oē immū dū: a fidelib^o oīs simulatio: a pijs z tremētib^o verbū dei: oīs cōtēptor z supbus. Adodo enī mixtura quedā iacet a solis ortu vsq; ad occasum. Videam^o q̄ quō faciet qui ventur^o ē tēpestate illa: qd̄ facturus: q̄ erit in circuitu ei^o ptās valida. Proculdubio ista tēpestat quādā separationem factura ē. Ista est illa separatio quā nō expectauerūt: qui anteq; ad lit^o venirent retia diruperūt. In illa vero separatione fit quedā maloz z bonoz distinctio. Alij sūt enī sequētes nūc christū: expeditis humeris sine sarcina curarū seclariū: qui nō frustra audierūt: Si vis eē pfect^o vade vende oīa q̄ habes z da paupib^o: z habebis thesaurū in celo: et veni sequere me: q̄lib^o dicitur: Sedebit sup duodecim sedes iudicantes. xij. tribus isrl. Alij q̄ erūt iudicantes cū dño: alij vero iudicandi: sed ad dexterā ponendi. Iā qz erūt quidā iudicantes cū domino: habem^o apertissimū testimoniū: qd̄ mō cōmemorauit: sedebitis sup. xij sedes iudicātes. xij. tribus isrl. S; dic aliquis. Duodecim illic apostoli cōsedebūt nō amplius: vbi q̄ erit ap̄ls Paul^o: Nūquid inde separat^o est: Absit vt hoc dicamus: absit vt h̄ vel taciti cogitem^o. Quid si ergo in loco Jude ipse residebit: S; manifestauit septura diuina: q̄s in Jude loco sit ordinatus. Adatthias enī ē exp̄sse noīatus in actibus ap̄loz: vt de illo dubitare nō possum^o. Eadēte q̄ Juda iplet^o est numerus duodenari^o. Cū q̄ ille numer^o duodenari^o occupauerit duodecim sedes: nō iudicabit Paulus ap̄ls. An forte stās iudicabit: Nō ita ē. Non faciet h̄ ille iusticie retributor: nō oīno stans iudicabit q̄ plus oibus illis laborauit. Certe vel iste vnus ap̄ls Paulus cogit nos diligēt^o cogitare z p̄scrutari: q̄re dicte sūt. xij. sedes. Inuenim^o enī z alios numeros in scripturis multitudinē significantes. Quinq; virgines admittunt: q̄nq; excludunt. Ubilibet intelli-

ge virgines siue in castitate atq; in integritate cordis: vbi debz virgo eē tota ecclia: cui dicit: Responsaui vos vni viro: virginem castā exhibere christo: siue in his feminis que etiā integritatē carnis dicatam habēt deo. Nunquid in tot milibus q̄nq; sūt: S; in quinario numero intelligit cōtinētia a quinq; sensibus carnis. Etenim multis venit corruptio per oculos: multis p̄ aurē: multis p̄ illicitū olfactū: multū per nefariū gustū: multis per adulterinū amplexū. Ab his omnib^o quinq; ianuis corruptionis: quicūq; cōtinēt z sic cōtinēt vt in sua cōscientia gl̄iam habeant: nō laudē ab hoibus expectēt: q̄nq; sūt v̄gines sapientes h̄ntes oleū secū. Quid ē oleū habētes secū: B̄tia n̄a bec ē: testimoniū conscie nostre. Rursus ille qui apud inferos torq̄bat: habeo ibi inqt quinq; fr̄es: intelligitur p̄ls iudeozum sub lege posit^o: quia Adoyfes legislator q̄nq; libros p̄scripsit: Itē dñs post resurrectionē iubet mitti retia in dexterā ptē: leuant^o pisces cētū quinquaginta tres. Et cū tā magni eēt: ait euāgelista: retia non sunt dirupta. Etenī ante passionē iussit immitti retia: nō dicēs in dexterā ptē neq; in sinistrā: qz si in dexterā diceret: solos bonos significaret: si in sinistrā solos malos. Ubi autē tacez dextera z sinistra: mixti accipiūt boni z mali. Capti sūt aut tunc: sicut euāgelij veritas attestat: taz mlti vt retia rūperent. Significabat enī illa captura hoc t̄pus: retia rupta significāt cōcisiones z p̄cissuras hereticoz z scismaticoz. Qd̄ aut post resurrectionē suā dñs fecit: post resurrectionē nostrā nobis futurum significauit: in illo numero regni celorū vbi nullus erit malus. Propterea retia q̄ in dexterā partē missa sūt: dexteros exp̄sserūt: remotis sinistris. Nunqd̄ tñ i illis dextris centū quinquaginta tres soli iusti erūt: Adilia miliū scriptura significat. Legite apocalypsum: duodecies duodena milia fortasse sicut ibi intelligit ex solo populo iudeoz futura sūt. Attendite martyriū nūerositatē. Sola in primo q̄ dicit massa candida: plus habet q̄ centū quinquagintatres martyres. Postremo septē illa milia de quib^o r̄ndet Helie: reliqui mihi septē milia virozū qui nō curauerūt genua ante Baal: longe istum piscium numerū superant. Centum ergo quinquaginta tres pisces: non tantum numerū sanctoz significāt: s; vniuersū sctōzū et iustozū numerū.

terrā discernere pplm suū. Vocat ⁊ terraz: nō tñ ꝑcernēdā: sed discernēdā. ꝑꝑꝑo enī cōmixtos vocauit: qñ locut⁹ ē de⁹ deoz et vocauit frā: A sol ortu vsq; ad occasū: nō duz discreuerāt fui illi q; missi erāt inuitare ad nuptias: q; ꝑgregauerāt bōos ⁊ malos. Cū vero de⁹ deoz manifestus veniet ⁊ nō silebit: sic aduocauit celū sursū vt iudicet cū illo. Qd enī celū ipi celi: sicut que terra ipse terre: sicut q; ecclia ipse ecclie. Aduoca uit celū sursū. ⁊ terrā discernere pplm suum. Itā cū celo terrā discernit: id est celum cū illo terrā discernit. Quō discernit frāz: Ut alios ponat ad dexterā: alios ad sinistrā. Terre autē discrete qd dicit: Venite benedicti patris mei: ꝑcipite regnū qd vobis paratū ē ab origine mūdi: Esuriui enī ⁊ dedistis mihi māducare. Et cetera. Illi autē Qñ te vidim⁹ esurientē: Et ille: Cū vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Celū fre ostēdit minimos suos iā sursū vocatos: ⁊ ab hūilitate exaltatos. Cū vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Aduocauit q; celū sursū: ⁊ terrā discernere pplm suū. **Cōgregate illi iustos ei⁹:** Vox diuina ⁊ ꝑphetica vidēs futura tāq; ꝑsētia: exhortat āgelos ꝑgregātes. Mittet enī āgelos suos ⁊ ꝑgregabūnt aſi eū oēs gētes. **Cōgregate illi iustos ei⁹.** Quos iustos nisi viuētes ex fide: faciētes opa misericordie: Etenī opa illa iusticie opa sūt. Habes euāgelii: Laue te iusticiā vestrā facere corā hoib⁹: vt vide amini ab eis. Et quasi q̄reret quā iusticiā: cū ergo facis elemosynā inquit. Ergo elemosynas opa iusticie eē significauit. **ꝑꝑꝑo ꝑgregate iustos ei⁹:** eos ꝑgregate q; cōpalsi sūt inopi: q; intellexerūt sup egenū ⁊ pauperē. **Cōgregate illos:** cōseruet eos dñs ⁊ viuificet eos. **Congregate illi iustos eius.** **Qui disponūt testamentū ei⁹ sup sacrificia.** Id est qui cogitant d; ꝑmissis ei⁹ sup illa que opant. Ipsa sūt enī sacrificia deo dicēte: misericordiā volo ꝑ q; sacrificiū. **Qui disponūt testamētū ei⁹ sup sacrificia.** **Et annūciabūt celi iusticiam eius.** Vere hāc iusticiaz dei celi nob; annūciauerūt: euāgeliste ꝑdixerūt. **ꝑꝑꝑo illos audiui⁹ futuros qsdā ad dexterā:** q; b; dicit paterfamilias: Venite bñdicti patris mei ꝑcipite. **Quid ꝑcipite: Regnūz.** **ꝑꝑꝑo q; re: Esuriui ⁊ dedistis mihi māducare.** **Quid tā vile: qd tā terrenū q; frangere panē esurienti:** Tāta valet regnū celorum. **Frangē esurienti panē tuū: ⁊ egeuū sine te**

cto induc i domū tuā: Si videris nudū ve sti. Si nō habes facultatē frangēdi panē: nō habes domū quo inducas: nō habes vestē quo coopias: da calicē aque frigide: mitte duo minuta i gazophylatiū. Tantū emit vidua duob⁹ minutis: qñtū emit ꝑꝑꝑe tr⁹ relinqns retia: qñtū emit Zache⁹ dādo dimidiū ꝑꝑꝑonū. Regnū dei tanti valet qñtū habuer. Annūciabūt celi iusticiā ei⁹ **Qm de⁹ iudex ē.** Vere iudex: nō ꝑcernēs s; discernēs. Nouit enī dñs qui sūt ei⁹. **Et si grana latēt i palea: agricolē nota sūt.** Nemo timeat esse granū etiaz inter paleā: nō fallunt oclī vtilatoris nrī. Noli timere: ne illa tēpestas que erat in circuitu eius ꝑcernat te cū palea. Certe valida erit tēpestas: nullū tñ qñtū tollet a ꝑte tritici ad paleam: qz nō quilibet rustic⁹ cū tridente sed de⁹ trinitas iudex est. Et annūciabunt celi iusticiā ei⁹: qñ de⁹ iudex est. **Eant celi: annūciēt celi: i oēm terrā creat son⁹ eoz: ⁊ in fines orbis terre vba eoz:** Et dicat illd; corpus: a finib⁹ terre ad te clamauit: dū angel ref cor meū. **Qd enī ꝑcretū gemit: discretū gaudebit.** **Clamet ⁊ dicat: Ne cōpdas cū ipis aiaz meā: ⁊ cū viris sanguinū vitā meā.** **Nō cōpdit: qz de⁹ iudex est.** **Clamet illi ⁊ dicat. Iudica me dñe ⁊ discerne cām meā d; gēte nō scā.** **Bicat ille: faciet ille: cōgregabūt ei iusti ei⁹.** **Vocauit terram vt discernat pplm suū.** **Audi pplm me⁹ et loquar tibi:** Ille q; veniet ⁊ non silebit: vidēte qz ⁊ mō si audit nō silet. **Audi popul⁹ me⁹ ⁊ loquar tibi.** **Nā si non audis: et si loquar nō tibi.** **Qñ q; tibi loquar: Si audis. Qñ audis: Si pplm me⁹ es.** **Audi enīz pplm me⁹: nō audis si pplm alien⁹.** **Audi popul⁹ me⁹ ⁊ loqr tibi.** **Israel ⁊ testificabor tibi:** **Israel audi: pplm me⁹ audi.** **Isrl nomē electiōis est.** **Nō vocaberis Jacob: s; vocaberis israel.** **Ergo audi sic israel: sic vidēs deū: ⁊ si nōdū specie: s; iā fide.** **Doc enī interpretat israel vidēs deū.** **Qui habet aures audiēdi audiat: ⁊ qui bz oculos vidēdi videat.** **Audi isrl ⁊ testificabor tibi.** **Qd sursū dixit pplm me⁹: s; i ꝑsequenti isrl.** **Et qd dixit sursū loqr tibi: s; i ꝑsequenti testificator tibi.** **Quid loqr dñs de⁹ nrī ꝑplo suo israel suo: Quid testificabit audiam⁹.** **De⁹ tu⁹ ego sū.** **De⁹ ego sū: de⁹ tu⁹ sū.** **Quō de⁹ ego sū: Sicut Moysi dictū est: ego sūz q; sū.** **Quō de⁹ tu⁹ sū: Ego sū de⁹ Abraā et de⁹ Isaac ⁊ de⁹ Jacob.** **Sū de⁹: ⁊ tuus sū deus: ⁊ si tu⁹ nō sū de⁹: sum deus.** **Bono**

Alia lra. f. sanctos.

Alia lra. f. ordinat.

Alia lra nō bz

Alia lra. pulchritudo.

nō qz feci cognoui: sed vt facerē. Et species agri meū est. Pulchritudo agri vbertas oim i terra gignentū: meū est: iquit. Quō cū illo: Utrum z anteqz fierēt: Cū illo em̄ erāt oia futura: z cū illo sūt oia pterita: futura ita vt non ei detrahant oia pterita. Cū illo sūt oia cognitiōe quadam ineffabilis sapiētie dei: in verbo pstituta: z in ipm verbū oia. An aliquo mō cū illo est agri species: qz ipse vbiqz ē: z ipse dicit: *Le lū z terrā ego impleo: Quid cuz illo nō est de quo dicit: si ascēdero i celū tu illic es: z si descēdero i infernū ades: Cū illo est totū: sed nō sic cū illo ē: vt aliquā ex his que creauit ptagionē: aut eoz indigentā patiatur. Nā tecū est forte colūna iuxta quam stas: z cū fatigat fueris icūbis in eā. Indiges eo qd tecū est: nō indiget de agro qui cū illo est. Cū illo ager: cū illo species terre: cū illo species celi: cū illo oia volantiā: qz ipse vbiqz. Et qre apud ipm oia: Quia z anteqz eēt oia: aut crearet: ei nota erāt oia. Quis explicat: qz exponit illud qd ei dicit i alio psalmo: Quā bonoz meoz nō eges: Nō se egere a nobis aliqz necessario dicit. Si esuriero nō dicā tibi: Nō esuriet: neqz sitiet: neqz laborabit: neqz obdormiet: qui custodit isrl. Sz ecce vt scdm carnalitatē tuā loquar: qz tu cū nō māducaueris: famē patieris: forte putas z deuz esurire vt māducat: z si esurierit nō tibi dicit: oia ante illū sūt: vñ vult tollit qd illi necessariū est. Bicta sūt hec ad puincenduz puulū sensuz: nō qz pessus est de esurient suā: qz ppter nos de ille deoz: z esurire dignat est. Venit esurire z saginare: venit sitire z potū dare: venit vestiri z vestire i mortalitatē: venit paup diuites facturis. Etem nō pdidit diuitias suas assumendo paupratē nostrā qz i illo sunt oēs thesauri sapiētie z sciētie absconditi. Si esuriero nō dicā tibi. *De est eniz orbis terre et plenitudo ei. Noli ergo laborare qd mihi des: sine labore hēo qd volo. Quid g de gregib tuis adhuc cogitas: Nunquid manducabo carnes tauroz: aut sanguinē hircorū potabo: Audistis qd a nobis nō querat: qui nescio qd nobis vult indicare. Sed de talib cogitabis: iam auferte cogitationes vestras a talibus reb: nihil tale deo offerre cogitet. Si habes taurū pinguem occide pauperibus: manducant ipi carnes tauroz: z si nō bibēt sanguinē hircorū. Qd cū feceris:**

iputabit tibi ille q dicit: Si esuriero nō dicā tibi. Et dicet tibi Esurui z dedisti mihi māducare. Nunqd māducabo carnes tauroz: aut sanguinē hircorū potabo: Dic ergo: dñe deus noster: quid indicis populo tuo: israeli tuo. *Immola deo sacrificiū laudis: Bica m illi et nos: In me sunt de vota tua: q reddā laudis tibi. Expauerā ne aliquid indiceres qd eēt extra me: qd cōputabā in curte mea: z a fure iam forte ablatū erat. Quid mihi indicis: Immola deo sacrificiū laudis. Ad me redeam: vbi inueniā qd imolē. Ad me redeam: in me inueniā laudis imolationē. Ara tua pscientia tua: imola deo sacrificiū laudis. Securi sum: nō imus in arabiā thus querere: nō sarcinas auari negociatorū excutim: sacrificiū laudis querit a nobis deus. Habebat b sacrificiū laudis Zache in patrimonio suo: habebat vidua in sacello suo: habebat nescio quis paup hospes in dolio suo. Alius nec i patrimonio: nec i sacello: nec in dolio aliqd habebat: totum habebat i aio suo. Salus domui Zachei. Et pl misit hec vidua qz diuites illi. Iste calicē aque frigide porrigēs: nō pdet mercedem suā: Sz z pax in terra hoibus bone volūtatis. Immola deo sacrificiū laudis. O sacrificiū gratuitū: gratia datū. Nō qdem hoc emi qd offerrem: sed tu donasti: nam nec hoc haberē. Immola deo sacrificiū laudis. Et hec imolatio sacrificij laudis est: grās agere illi a q habes quicqd tōni habes: z cui misericordia tibi dimittit: quicqd tuū mali habes. Immola deo sacrificium laudis. Et redde altissimo ipces tuas. Hoc odore dñs delectatur Redde altissimo pces tuas. Et inuoca me in die tribulationis tue: z eximā te z glorificabis me. Nō eni pre sumere debes de virib tuis: omnia auxilia tua mendacia sunt. Nō inuoca in die tribulationis: eruam te et glorificabis me. Ad hoc enim permisi diem tribulationis tibi fieri: quia forte si non tribulareris non inuocares me. Cū tribularis aut inuocas me: cū inuocas me: eximā te: cuz eximā te: glorificabis me: vt iam nō discedas a me. Obtorpuerat quidez z frigerat a feruore oratiōis: z dixit: Tribulationē z dolorē inueni: z nomē dñi inuocaui. Inuenit tribulationem tanq aliqd vtile: putruerat tabe peccatorū suoz: iam sine sensu remanserat: inuenit tribulationē tāq vstionē z sectionē.*

Alia lra. t vota tua.

Alia lra. t eruā te z boz norificabis.

alij pdicans ipse reprobus inuentar. Et qd tu enarras iusticias meas: Et qd tu qd no pdest tibi: Admonet illu vt audiat: no vt ponat pdicatione: sed vt assumat obedi entia. Tu vo vt qd assumis testametu me um p os tuu: Tu vo odisti eruditi one: Odisti disciplina. Qn parco: caritas et laudas. qn castigo: murmurat: qsi qn parco: sim de tuus: et qn castigo: no sum de us tuus. Ego quos amo: arguo et castigo. Tu vo odisti eruditione. Proiecisti ser mones meos ip te. Que dicunt p te: pijcis post te. Et piecisti sermones meos post te: vbi no videant a te: sed onerent te: Et piecisti sermões meos post te. Si videbas fure cocurrebas ei: et cui adulteris portionē tuā ponebas. Ne forte diceret: no feci furtu: no feci ad ulteriu: quid si placuit tibi q feci: Nonne ipo placito pcurristi: Nonne portionē tuā cū il lo qui fecit laudādo posuisti: Hoc est eniz fratres pcurrere cū fure: et ponere cū adul tero portionē tuā: qz et si no facis: et laudas qd fit: astipulator es facti: qm laudas pec cator in desiderijs aie sue: et q iniq gent be nedicef. Non facis mala: laudas mala faci entes. Hoc em puū malū n ē. Cū adulterū portionē tuā ponebas. Os tuū abū dauit malicia: et lingua tua ample xa est dolositate. Maluolentia et do lositate frēs quorū dā hoīm dic: q p adula tionē quis sciant mala esse que audiūt: ne offendāt eos a quib⁹ audiūt: no solū no re phendendo: sed tacēdo parū est: qz no di cūt male fecisti: sed dicūt et bñ fecisti: et no rūt malū esse: sed abūdat malicia: et lingua eoz āplexat dolositate. Dolositas ē fraus qdā in verbis: aliud pmēdi aliud sentiēdi. Non ait: lingua tua admisit dolositate: aut ppetrauit dolositate: sed vt ostēderet tibi quādā delectationē in ipō malefacto: am plexa est dixit. Pax est qz facis et delecta ris. Laudas i pmpu: irrides apud te: pci pitas hoiez icaute vitia sua pferentē: et an sint vitia nesciētē: tu q scis vitiu eē no dicf corruisse illū: Si illū videres ambulare in caute in tenebris: vbi tu puteū esse scires et taceres: qualis esses: Nonne iumicus depu tareris aie ei⁹: Et tñ si in puteū caderet: no anima: s corpe moreret. Precipitat se i vi tia sua: pdicat apd te mala facta sua: tu no sti mala esse et laudas: et irrides apd te. Si puertat aliqn ad deū ille quē irrides: et quē corripe noluisti: et dicat: cōfundant q

dicūt mibi euge euge: Et lingua tua āple xa est dolositate. Sedēs aduersus fratrem tuū detrahebas: Et ipm se dens ad hoc ptinet qd sup⁹ dixit ample xa est. Qui em stās aut transiens facit: no cū voluptate facit: q vo ad b sedet: quātū ociū qrit vt faciat: Sedēs aduersus frēm tuū detrahebas: ipam detractionē malaz diligēter faciebas: sedēdo faciebas. Vole bas ibi occupari: amplexabarū malū tuū: osculabarū dolū tuum. Sedēs aduersus fratrem tuū detrahebas. Et aduersus fi liū matris tue ponebas scādalum. Quis est fili⁹ matris: Nonne frater: Hoc g̃ repetere voluit qd sup⁹ dixerat: fratrem tu um: an aliquā distinctionē nobis intelligē dam insinuauit. Plane frēs puto esse di stinguēdū. Frater aduersus fratrem detrahit (vbi g̃ra) vtputa qsi firmus et alicui⁹ iā mo menti doctor: et doctus detrahit fratri suo: forte bñ docētī et bñ ambulātī. Est aut ali⁹ infirm⁹: aduersus illū ponit scādalu huic detrahēdo: Etenī cum detrahit bonis ab his qui vident alicui⁹ momēti esse et docti esse: in scādalu cadūt infirmi q adhuc ne sciūt iudicare. Non infirm⁹ ille filius matris dictus est: nōdū p̃ris: adhuc lacte idigēs et vberib⁹ adherēs. Portat adhuc sinu ma tris ecclesie: no valet accedere ad solidum cibū mēse p̃ris sui: sed de vberē matris vi ctū trahit ignar⁹ iudicādi: qm adhuc ani malis atqz carnalis est. Spiritualis enī di iudicat: animalis aut hō no p̃cipit ea q sūt spirit⁹ dei: qm stulticia est illi. Talib⁹ dicit Ap̃ls: Non potui loq vobis quasi spiritua lib⁹: sed quasi carnalib⁹. Tanqz puulis in christo lac vobis potū dedi nō escā. Necqz enī poteratis: sed neqz adhuc qdem pote stis. Mater vobis fuit: quō dicit alio loco: Fact⁹ sū puul⁹ i medio vestrū: tanqz si nu trix fouēs filios suos. Non nutrix nutriēs fi lios alienos: sed nutrix fouēs filios suos. Sūt enī matres q cū peperit dāt nutricib⁹. Ille que pepererūt nō fouēt filios suos: qz nutriēdos dederūt. ille aut que fouēt: non suos fouēt: sed alienos. Iste vo pepererat: ipse fouebat: nllū nutrici quē pepererat cō mittebat. Bixerat enī: quos iteruz pturio: donec christ⁹ formet in vobis. Fouebat g̃ et lactabat. Erāt aut quidā quasi docti et spirituales q paulo detraherēt. Ep̃le qui dē aiūt graues et fortes sūt: p̃ntia aut cor poris infirma et hmo p̃ceptibilis. Sic enī i epla sua quosdā detractores suos ita dixit

Alia lra.
† loquebaris.

Alia lra.
† retrosum.

Alia lra.
† cōcinnabat
dolosos.

me laudat qui quasi de suo bñ viuit. Sed nūqd ille pharise⁹ qñ d suo talis erat cū diceret: gr̄as tibi ago qz nō sum sic ceteri homines: H̄as deo agebat ex eo qd bonuz in se habebat. Quis ḡ aliqd bonū i te sit: q̄uis iā intelligas: nō ex te esse qd bonū ē: sed a deo te accepisse: tñ i eo ipō: si te extuleris sup aliū non habentē: inuid⁹ teneris: nōdū laudator me⁹ eris. Primo ḡ corrige te a via pessima: incipe viuere bñ: intellige qz nō corrigeris nisi dono dei. A dño enī gressus hoīs dirigunt. Hoc cū intellexerit: faue z alijs: vt sint qd z tu es: qz h̄ eras z tu qd z illi sūt. Faue q̄ntū potes: z noli desperare: nō enī vsqz ad te diues de⁹. Nō ergo laudat q̄ male viuēdo offendit dñm: non laudat q̄ cū iā cepit bñ viuere: de suo putat esse qd bñ viuit: nō acceptū a deo. Nec ille laudat: qui cū sciat se qd bñ viuit accepisse a deo: tñ vsqz ad se vult esse diuitē deum. Ille itaqz q̄ dicebat: gr̄as tibi ago de⁹: qz nō sū sic ceteri hoies: iniusti: raptōres: adulteri: sic z publican⁹ iste: nōne ibi habebat vñ diceret: dona z publicano huic qd mihi donasti: supple z mihi q̄ nōdum dedi sti: S; iā quasi saturat⁹ ructabat: nō dicebat: ego at egen⁹ z paup: qd dicebat publicanus ille: dñe ppit⁹ esto mihi pctōri. Jō descendit iustificat⁹ publican⁹: magisqz ille pharise⁹. Ergo audite q̄ bñ viuitis: audite q̄ male viuitis: sacrificiū laudis gl̄ificabit me. Nemo mihi offert h̄ sacrificiū: z malus est. Nō dico: nō h̄ mihi offerat mal⁹: s; nemo qui mihi hoc offerat malus. Qui enī laudat bonus est: quia si laudat etiam bene viuit: quia si laudat: non solum lingua laudat: sed z vita cū lingua p̄sentat. Sacrificiū laudis gl̄ificabit me. Et ibi via est in qua ostēdā illi salutare dei. In sacrificio laudis via est: qua illi ostēdā salutare dei. Qd ē salutare dei: Christ⁹ Iesus. Et quō in sacrificio laudis: nobis ostēdit christ⁹: Quia christ⁹ cū gr̄a venit ad nos. Nec dic̄ Apl̄s. Tuuo aut iā nō ego: viuit vō in me christus. Qd aut in carne viuo: in fide viuo filij dei: q̄ me dilexit: z tradidit semetipm p me. Agnoscat ergo pctōres: qz nō op⁹ esset medic⁹ si sani eēt. Etenim christ⁹ p impijs mortu⁹ est. Cū ḡ agnoscut impietates suas: z primo imitant publicanū illū dicentē: dñe ppit⁹ esto mihi pctōri: ostendūt vulnera: implorat medicū. Et qz nō se laudāt: sed rep̄hēdūt se: vt q̄ gloriat nō in se: sed in dño gl̄iet: agnoscut cām ad

uēt⁹ christi: qz iō veitvt pctōres saluos faceret: qz Iesus christ⁹ venit inq̄t: i hūc mū dū peccatores saluos facere: quoz pmus ego sū. Proinde illos iudeos de ope suo gloriātes: sic arguit idē Apl̄s: vt eos diceret ad gr̄am nō ptinere: q̄ meritis z opibus suis mercedē deberi arbitrabant. Qui ergo ad gr̄am se scit ptinere: qd est christ⁹: et qd est christi: nouit qz indiget gr̄a. Si gr̄a vocat: gr̄tis dat. Si gratis dat: nulla merita tua p̄cesserūt vt def. Nā si p̄cesserūt merita tua: merces nō imputet scdm gratiaz: sed scdm debitū. Si ḡ dicis p̄cessisse merita tua: te vis laudari nō deū: idō nō agnoscis christū: qui venit cū gratia dei. Couerte ergo te ad merita tua: vide illa mala fuisse: vt nō tibi deberet nisi suppliciu: nō p̄mum. Et cuz videri qd tibi p meritū debeat: agnoscis quid p gratiā donet: et sacrificio laudis gloriātes deū. Ibi est cām via i qua noueris christū salutare dei.

Explicit Tractatus de ps. XLIX
Incipit Tractatus de ps. L. et vltimo prime quinquagene. Prefatio.

Multitudinis huius: nec frequētia fraudāda est: nec infirmitas onerāda. Silentū petim⁹ z q̄tem: vt vox nostra post besternū laborē possit aliquātis virib⁹ p̄durare. Credēdū ē caritatem vestrā: nō ob aliud hodierno die copiosius puenisse: nisi vt oret⁹ p eis q̄s absentia fac alienos z p̄uersus affect⁹. Neqz enī loqmur de paganis: neqz de iudeis: sed de christianis. Neqz de his adhuc cathecuminis: s; de mlt̄ etiā baptisatis a quoz lauaacro nihil distatis: z eoz tñ cordi distiles estis. Qz mltos enī hodie fr̄es nros cogitām⁹ z plāgim⁹ ire in vanitates z insanias mēdaces: negligere qd vocati sūt. Qui si forte in ipō circa aliq̄ ex cā expauescāt. continuo se signāt: z stāt illic portātes i frōte: vñ abscederēt si h̄ i corde portarēt. Bepcāda est misericordia dei: vt donet intellectuz ad ista dānāda: z affectū ad fugiēda: z misericordiā ad ignoscēda. Opportune ḡ d̄ penitētia psalm⁹ hodie cātat⁹ est. Loqmur et cū absentib⁹. Erut ad eos vox nra: mēoria vra. Nec vt saucios z lāquidos negligatis: s; vt facili⁹ sanetis: sani pmanere debetis. Corrigite arguēdo: psolamī alloquendo: exēplū p̄bete bñ viuēdo. Aderit eis q̄ affuit z vobis: Nō enī vobis iā ista picla p̄tergressis: s; fons misericordie dei p̄cisus ē. Qua venistis: veniet: q̄ trāstis: trāsibūt.

Alia lra.
illic iter quo.

Psalmus

L

Adolestū est quidē et nimis piculosū: imo punitiosū et p certo exitiabile: quō sciētes peccāt. Aliter enī ad has vanitates currit qui vocē christi ptenit: aliter ille q̄ nouit quō fugiat. S; nec de talib; despari debere: iste psalm; ostēdit. Inscrībū enī titul; eius.

Psalm; ipi David: cū venit ad eū Nathan ppheta: q; intrauit ad Bersabee.

Bersabee erat mulier vxor aliena: cū dolore quōdē dicim; et tremore: s; tñ de; noluit taceri: quō voluit scribi. Dicā ergo nō quō volo: s; quō cogor. Bicam nō exhortās ad imitationē: s; instrues ad timorē. Hui; mulier; vxoris aliene pulchritudine capt; rex et ppheta David: ex cui; semine scdm carnē dñs ventur; erat: adulterauit eā. Hoc in isto psalmo nō legitur: sed in titulo eius apparet. In libro autē regnoz plen; legit. Utraq; scriptura canonica ē: vtriq; sine vlla dubitationē a christianis fides adhibēda ē: cōmissus atq; cōscriptū est. Hui; etiā maritū in bello occidēdum curauit: homicidio auxit adulteruz. Et p; hoc factū missus est ad eū Nathan ppheta: missus a dño q̄ eū argueret de tāto cōmisso. Quid caueāt hoīes diximus: Quid vō si lapsi fuerūt imitent; audiamus. Multi enī cadere volūt cū David: et nolūt surgere cū David. Nō ergo cadēdi exemplū ppositū est: sed si cecideris resurgēdi. Attende ne cadas: nō sit delectatio minorū lapsus maior; sed sit casus maior; tremor minor;. Ad h; ppositū est: ad hoc scriptū ē: ad hoc i ecclia sepe lectū atq; cantatum. Audiāt q̄ nō ceciderūt ne cadāt: audiāt q̄ ceciderūt vt surgāt. Tāti viri peccatū nō tacef; pdicaf; i ecclia. Audiūt male viuentes: et q̄runt sibi patrocina peccandi. Attendūt vñ defendāt: quōd cōmittere parauerūt: nō vñ caueāt quōd nō cōmiserāt: et dicūt sibi: Si David: cur nō et ego? Inde aīa iūq; q̄ cū ppterea fecerit: quia David fecit: nō pei; q̄ David facit. Dicā hoc ipm si potero plan;. David nullū sibi ita ad exemplū pposuerat: vt tu. Leciderat lapsu cupiditatis: nō patrocino sanctitatis. Tu tibi tāq; scdm pponis vt pecces: nō imitaris ei; sanctitatē: sed imitar; ruinā. Hoc amas i David quōd in se odit David. Preparas te ad peccādū: disponis peccare. Librū dei vt pecces inspicias: scripturas dei ad hoc audis: vt facias quod displicet deo. Hoc non fecit David. Correctus est

*Seguntus es
errantem. se
quere & poeni:
tentem -*

per prophetam: non lapsus est in prophetam. Alij vō audientes salubriter: in casu fortis: metunt infirmitatē suā: et quō dānat deus deuitare cupiētes: ab aspectu securo abstinēt oculos: nō eosdē figūt in pulchritudine carnis aliene: nec seipos faciunt de puerfa simplicitate securos. Nō dicāt bono aīo attēdi: benigne attendi: de caritate diu asperi. Proponūt enī sibi casum David: et ad hoc illū magnuz vidēt cecidisse: vt pui nolint videre vñ possint cadē. Repumūt enī oculos a petulātia: non se facile adiūgūt: nō miscēt se mlierib; alienis: nō leuāt oculos faciles ad aliena mentia: ad aliena solaria. Belōge enī vidit David illam in qua capt; est: mulier longe: libido ppe. Alibi erat quō videret: i illo vñ caderet. At tēdēda q̄ hec infirmitas carnis: recordāda sūt vba Apli. Nō q̄ regnet pctm̄ in vestro mortali corpe. Nō dixit: n̄ sit: s; nō regnet. Inest pctm̄ cū delectaris: regnat si cōsenseris. Carnalis delectatio p̄fertur vsq; ad illicita et aliena p̄grediēs: frenāda est non relaxāda: impio dñanda: nō i impio collocanda. Attende secur;: si nō habes vñ mouearis. S; rñdes: forni; teneo. Alūquid tu fortior q̄ David: Admonet etiā tali exemplo: nō se quēq; debere extollere in p̄sperib;. Multi enī res aduersas timēt: res p̄speras nō timēt. Periculosior est res p̄spera aīo: q̄ aduersa corpi. P̄n; corūpit p̄spera: vt inueniat quō frāgat aduersa. Frēs mei: aduersus felicitatē acrius vigilandū est: p̄pterea videte quēadmodū eloquiū dei in n̄ra felicitate tollat nobis securitatē. Seruite inq; dño i timore: et exultate ei cū tremore. Exultatio vt grās agam;: tremore ne cadamus. Hoc pctm̄ nō fecit David cū p̄secutorē Saulē pateref;. Quā David sanct; Saulē inimicū patiebat;: quā ill; p̄secutiōib; agitabat;: quā p̄ diuersa fugiebat ne in man; ei; incideret: nō p̄cupiuit alienā: nō adulterata vxore occidit vix. Erat in infirmitate tribulatiōis sue: tāto in deuz intētiō: quāto miserior videbat;. Utile quōdā est tribulatio: vtile medici ferramētū tā q̄ d; diaboli tēptamētū. Fact; secur; deuctis hostib;: p̄sura caruit: tumor excreuit. Valet ergo hoc exēpluz ad id vt timeam; felicitatē. Tribulationē inquit et dolorem inueni et nomē dñi inuocaui. Sed factū ē: dixerim hec eis q̄ nō cōmiserūt vt vigilent custodire integritatē suā: et cū attendūt magnū cecidisse: qui timeāt. Si vō aliq; iam

lapsus hec audit: et aliquid mali in consci-
 entia tenet: vba huius psalmi aduertat. At-
 tendat quod de vulneris magnitudine: sed non
 despet medici maiestatem. Postquam cum despe-
 ratione certa mori. Nemo ergo dicat: si iam ali-
 quod mali feci: iam dandum sibi: de malis tali-
 bus non ignoscit: Cur non addo peccata pecca-
 tis: Fruar secundo in voluptate: in lasciuia: in ci-
 piditate nefaria. Ita perditam spe reparatis: vlti-
 mo habeam quod video: si non possim habere quod cre-
 do. Iste ergo psalmus sicut cautos facit eos qui
 non ceciderunt: sic desperatos esse non vult qui
 ceciderunt. Quisquis peccasti et dubitas age-
 re penitentiam pro peccato tuo despando salutem
 tuam: audi Baudid gemere. Ad te Nathan
 propheteta non est missus: ipse Baudid ad te mis-
 sus est: Audi enim clamare et sicut clama: audi
 gementem et cogemur. Audi flere et lachry-
 mas iugere: audi correctum et codelectare. Si
 tibi non potuit includi peccatum: spes venie-
 non includat. Missus est ad istum virum Na-
 than propheteta: Attende regis humilitatem. Non
 respuit verba precipientis: non dixit: aude
 mihi loqui regi: Rex sublimis prophetam au-
 dit: plebs eius humilis christum audiat. Au-
 di ergo hec: et dic cum illo. *Expositio ps.*

Miserere mei deus secundum ma-
 gnam misericordiam tuam. Qui
 magnam misericordiam deprecatur: ma-
 gnam misericordiam petit. Querat quam misericordi-
 am tuam: quam nesciendo peccauit. Misere inquit
 mei: secundum magnam misericordiam tuam. Subue-
 ni graui vulnere: secundum magnam medicinam tu-
 am. Graue est quod habeo: sed ad omnipotentem pro-
 fugo. De meo tam letali vulnere desperare:
 nisi tantum medicum reperire. Misere mei de-
 us: secundum magnam misericordiam tuam. Et secundum
 multitudinem miserationum tuarum dele
 iniquitatem meam. Quod ait: dele iniquita-
 tem meam: hoc est misere mei deus: et quod ait: secundum
 multitudinem miserationum tuarum: hoc est secundum
 magnam misericordiam tuam. Quia magna est
 misericordia: multe sunt misericordie: Et de
 magna misericordia tua: multe sunt misera-
 tiones tue. Attendis preceptores ut corrigas:
 attendis nescientes ut doceas: attendis peccato-
 res ut ignoscas. Fecit enim nesciens: et quod ait: Fe-
 cerat aliquid: et multa mala fecerat. Misericor-
 dia inquit persecutus sum: quia ingratus feci in incre-
 dultate. Iste dauid non posset dicere: igno-
 ras feci. Non enim ignorabat quantum mali esset con-
 tractatio iugis aliene: aut quantum mali esset in-
 terfectio mariti nescientis: et nec saltim irascen-
 tis. Consequuntur ergo misericordiam domini qui

ignorantes fecerunt: et qui scientes sequun-
 tur: non qualibet misericordia: sed magnam mi-
 sericordiam. **M**agis magisque laua
 me ab iniusticia mea: Quid est magis
 magisque laua: Multum inquinatum. Magis
 magisque laua peccata sciens: quia abluiti peccata
 ignoratis: nec sic desperandum de misericor-
 dia tua. **E**t a delicto meo munda me.
 Quo merito: Medicus est: offer mercedem.
 Beatus est: offer sacrificium. Quid dabis ut mihi
 deris: Uide enim quem iuocet. Iustum iuocat:
 odit peccata. Si iustus est iudicat in peccatis: si iustus
 est vnicuique non poterit auferre a domino deo iustitiam
 eius. Implora misericordiam: sed attende iustitiam.
 Misericordia est ut ignoscatur peccati: iustitia est
 ut puniat peccatum. Quid ergo: Queris misericor-
 diam: peccatum impunitum remanebit. Rudeat Ba-
 uid: rudent lapsi: rudent cum Baudid ut miseri-
 cordiam mereant sic Baudid: et dicat: non dominus
 non erit impunitum peccatum meum. Non iustitiam:
 cuius quod misericordiam. Non impunitum erit: sed id
 nolo ut tu me punias: quia ego peccatum meum
 punio. Non peto ut ignoscas: quia ego agnosco.

Quia iniquitatem meam ego agnosco:
 et delictum coram me est spiritus. Non posuit pro
 dorsum meum quod feci: non itueor alios oblitus
 mei: non affecto stipulam eicere de oculo fra-
 tris mei: cum sit trabes in oculo meo: peccatum
 meum ante me est: non post me. Fuit enim post
 me quando ad me missus est propheteta: et de oue
 paupis similitudinem mihi proposuit. Aut enim
 Nathan propheteta ad Baudid. Erat diues qui
 datus habuit plurimas oues: pauper autem vicinus
 eius habebat vnicuique ouiculam quam in sinu suo et
 de suo cibo nutrebat. Uicit hospes diuitum:
 nihil de grege suo abstulit: ouiculam vicini
 paupis occupauit: ipsam suo hospiti occidit.
 Quid dignum est: At ille profert iratum senten-
 tiam. Plane tunc rex nesciens ubi captus esset:
 morte dignum diuitum dixit: et ouem reddendum
 in quadruplum seuerissime atque iustissime.
 Sed peccatum eius non datus erat coram eo: post dorsum
 erat quod fecerat. Quam iniquitatem non datus agno-
 scebat: et ideo aliene non ignoscebat. Sed pro-
 pheta ad hunc missus: abstulit a dorso peccatum:
 et ante oculos posuit: ut videret illam iniuriam tam
 seueram in se esse placitam. Ad secundum et sanandum
 vulnus cordis eius: ferramentum fecit de lingua
 eius. Hoc fecit dominus iudeis quando ad eum ad-
 ulteratam mulierem adduxerunt: proponentes
 laqueum temptationis: et in id quod proposuerant
 incidentes. In adulterio inquit hanc mulierem de-
 prehensa est. Moyses huiusmodi lapidare
 iussit: tu de illa quid censes: Quia bicipiti

Alia lra.
 t Ampli.
 t iniquitate.

Alia lra.
 t pecc.

Alia lra.
 t peccati meum.
 t pra.

muscipula tēptantes capere sapientiā dei:
 vt si iuberet occidi pderet māfuetudinis fa
 mā: si aut iuberet dimitti icurreret blasphe
 miā tāq̄ rephēfor legē calūniand°. Quid
 ḡ r̄ndit: Nō ait occidite: nō ait dimittite: s̄
 ait: Qui se scit s̄m̄ pctō cē: p̄m̄ i illā lapidē
 iaciat. Iusta lex q̄ iubet adulterā occidi: s̄
 h̄ lex iusta: m̄stros habeat inocētes. Attē
 ditis quā adducitis: attēditē r̄ q̄ c̄tis. Illi
 h̄ audito: v̄n̄ post aliter discesserūt. Remā
 sit adultera et dñs. remansit vulnerata et
 medicus: remansit magna miseria et ma
 gna m̄corcordia. Adducentes erubue
 runt: nec veniam pctuerunt. Adducta cō
 fusa est et sanata: Aut illi dominus. Adu
 lter nemo te pdēnauit: Et illa: Nemo dñe.
 Et ille: Nec ego te pdēnabo: vade dein
 ceps iā noli peccare. Nūqd̄ x̄ps fec̄ legē
 suā: Necq̄ enī pater ei sine filio dederat le
 gē. Si celū r̄ fra: r̄ oīa q̄ in eis sūt: p̄ ip̄m̄ fa
 cta sūt: lex sine v̄bo dei quō sc̄pta est: Non
 ḡ de° s̄ legē suā: qz nec impator s̄ leges su
 as fac̄: qn̄ p̄fessis dat indulgētiā. Moyses
 m̄ster legē: ch̄rist̄ p̄mulgator legis. Moyses
 lapidat vt iud̄: Ch̄rist̄ idulget vt rex.
 Adulter̄ ē ḡ ei° de° sc̄dm̄ magnā misericor
 diā suā: sic h̄ rogat: sic h̄ petit. sic exclamat
 r̄ dolet: qd̄ illi adulterā offerētes facere no
 luerūt: vulnera sua oñdēte medico cogno
 uerūt: medicinā a medico nō q̄sierūt. Ita
 sūt m̄l̄ti q̄s peccare nō pudet: agere p̄n̄az
 pudet. O incredibilis ifania. Beo vulnere
 ip̄o nō erubescis: de ligatura vulneri eru
 bescis: Nōne nudū fedi° r̄ putidū est: Lō
 fuge ḡ ad medicū: age penitētiā: dic iniq̄
 tatē meā ego agnosco: r̄ pct̄m̄ meū an̄ me
 est semp. **Tibi soli peccauit r̄ mali
 gnū corā te feci:** Quid ē h̄: Corā hoīb°
 enī nō erat adulterata vxor aliena: r̄ mar
 tus occisus: Nōne oēs nouerāt qd̄ dauid
 fecerat: Quid est: tibi soli peccauit r̄ mali
 gnū corā te feci: Quia tu sol° sine pctō. Il
 le iust° punitor: q̄ nō h̄z qd̄ in illo puniat.
 Ille iust° rephēfor: q̄ nō h̄z qd̄ in illo repre
 hēdat. Tibi soli inq̄t peccauit r̄ malignū co
 rā te feci. **Et iustificeris in sermōib°
 tuis r̄ vincas cū iudicaris.** Cui dicat
 fr̄s: cui dicat: difficile ē aduertē. Beo vti
 q̄ loq̄t: r̄ manifestū est: quō de° pater non
 est iudicat°. Quid ē: tibi soli peccauit r̄ ma
 lignū corā te feci: vt iustificer̄ i sermōib°
 tuis: r̄ vincas cū iudicaris: Elidete futur̄
 iudicē: iudicatū a pctōib° iustū: r̄ i eo vin
 centē: qz qd̄ in illo iudicaret̄ nō habuit: r̄ q̄

Alia fra.
 r̄ malū

eū miserat p̄r. Erat enī sol° ver°. Et iō solū
 vez i hominib° dicere potuit hō de°: si in
 uenistis i me pct̄m̄ dicite. S̄ forte erat qd̄
 hoies latebat: r̄ nō iueniebāt illi qd̄ erat q̄
 dē: s̄ manifestū nō erat. Alio loco ait: Ec
 ce veit p̄nceps mūdi: acur° inspector oīm
 peccator̄: ecce inq̄t venit p̄nceps huius mū
 di: morte affligēs peccatores: p̄posit° mor
 tis. Inuidia enī diaboli mors intravit i or
 bē fraz. Ecce inq̄t veit p̄nceps mūdi h°:
 Dixit h̄ p̄xim° passiōi: r̄ in me nihil iueni
 et: nihil peccati: nihil morte dignum: nihil
 dānatione dignū. Et tāq̄ ei diceret: cur ḡ
 moreris: sequit̄ r̄ dicit: S̄ vt sciāt oēs: qz
 volūtātē patris mei facio: surgite ambule
 mus hinc. **Patioz inq̄t dign° p̄ indignis:**
 vt eos dignos faciā vita mea: p̄ quib° in
 digne patioz mortē illoz. Huic itaq̄ n̄lm̄
 habēt pct̄m̄ dicit in p̄n̄i p̄pheta Dauid:
Tibi soli peccauit r̄ malignū corā te feci: vt
 iustificeris in sermōib° tuis r̄ vincas cū iu
 dicaris. Supas enī oēs homies: oēs iudi
 ces: r̄ q̄ se putat iustū: corā te iniust° ē. Tu
 solus iuste iudicas: iniuste iudicat°: q̄ po
 testatē habes ponēdi aiām tuā: r̄ potesta
 tē habes itez sumēdi eā. **Vincis ḡ cū iudi
 car.** Oēs hoies supas: qz pl̄ es q̄ hoies:
 r̄ p̄ te facti sūt homies. **Tibi soli peccauit r̄
 malignū corā te feci:** vt iustificeris in sermō
 nib° tuis r̄ vincas cū iudicaris. **Ecce
 enī in iniq̄tatib° cōcept° sum.** Tan
 q̄ diceret. Vincit illi q̄ fecerūt qd̄ tu Ba
 uid. Nō enī h̄ puū malū: puūq̄ pct̄m̄: ad
 ulterū r̄ homicidiū. Quid illi q̄ ex quo na
 ti sunt: de ventre matris sue nihil tale fece
 runt: Etā ipsis imputas aliqua peccata:
 vt ille oēs vincat cū ceperit iudicari. Sus
 cepit p̄sonā generis humani Dauid: r̄ at
 tendit oīm vincula: p̄paginē mortis p̄side
 raut: originē iniq̄tatis aduertit r̄ ait: **Ec
 ce enī iniquitatib° p̄ceptus sū.** Nūqd̄ Ba
 uid de adulterio natus erat: de Jesse viro
 iusto r̄ coniuge ipsi°. Quid est quod se di
 cit in iniq̄tate p̄ceptū: nisi qz trahit iniqui
 tas ex Adam: Etā ip̄m̄ vinculū mortis:
 cū ip̄a iniq̄tate p̄cretū est. Nemo nascit̄ nisi
 trahēs penā: trahēs meritū pene. **Dicit r̄ i
 alio loco p̄pheta.** Nemo mūd° in cōspe
 ctu tuo: nec infans cui° est v̄n̄ diei vita su
 per terrā. Nouim° enī ex baptismo ch̄risti
 solui peccata: r̄ baptismū ch̄risti valere ad
 remissionē peccator̄. Si infantes oīno in
 nocētes sūt: cur m̄res ad eccliaz cū languē
 tibus currūt: Quid illo baptismo: qd̄ illa

remissioe dimittit: Innocentē magi vido fletē q̄ irascētē. Quid diluit baptismū: Quid soluit illa gr̄a: Soluit ppago pcti: qz si loqui tibi posset ille infans diceret: z si iā intellectū haberet: quē habebat Bavid: respōderet tibi. Quid me attendis infontē: Nūqd vides facinora mea: Sz ego i iūqta te pcept' sū. Et i pctis mater mea me in vtero aluit. Preter h vinctū concupiscētie carnalis nat' est christ' sine maculo: ex virgine p̄cipiēte de spiritus sancto. Nō pōt iste dici in iniquitate pcept': nō pōt dici in peccatis mat' ei' in vtero euz aluit: cui dictū ē: sp̄s sanctus supueniet in te: z virt' altissimi obūbrabit tibi. Nō ergo ido in iniquitate p̄cipiunt hoies: z in peccatis in vtero a matrib' alunē: qz peccatū est miseri p̄iugibus: sed qz illud qd fit, vtiqz fit de carne penali. Pena enī carnis mors ē: z vtiqz inest ip̄a mortalitas. Un' Ap̄ls nō morturū corp' dixit: sed mortuū. Corp' quidē mortuū ē ppter peccatū: sp̄s aut' vita est ppter iusticiā. Quō ergo sine vinculo peccati nascit' qd p̄cipit' z semiat' d' corpore mortuo ppter peccatū: Opus h castū in cōiuge nō hz culpā: sed origo peccati trahit secū debitā penā. Nō enī maritus qz marit' ē mortal' n̄ ē: aut aliūde nisi pctō mortal' est. Erat enī z dñs mortal': h nō de pctō suscepit penā n̄am: z iō soluit culpā n̄az. Merito ḡ i Adā oēs moriunt': i christo aut' oēs viuificant': Per vnū hoiez enī aut' Ap̄ls: pctm̄ i hūc mūdū itrauit: z p peccatū mors: z ita in oēs hoies p̄transiit: in q̄ oēs peccauerūt. Definita ē snia: In Adā inquit oēs peccauerūt. Sol' esse innocēs infans potuit: q̄ de ope i Adā nō est nat'. Ecce enī veritatē dilexisti: incerta z occulta sapiētie tue manifestasti mihi. Veritatē dilexisti: impunita peccata eoz etiā quib' ignoscis nō reliquisti: Veritatē dilexisti: sic misericordiā progastisti: vt seruares z veritatē. Ignoscis p̄fenti: ignoscis sed seipm̄ puniēti. Ita suat' misericordia z vitas. Misericordia: qz hō liberat. veritas: qz pctm̄ punit'. Ecce enī veritatē dilexisti: incerta z occulta sapiētie tue manifestasti mihi. Que occulta que icerta: Quia de' ignoscit z talib'. Nihil tā occultū: nihil tā incertū. Ad hoc incertū ninuite penitentiā egerūt. Bixerūt enī: q̄uis p' minas pphete: q̄uis post illā vocē: triduo z ninue euertē: dixit apud se petedā eē misericordiā. Bixerit: ita apd se disceptātes.

Alia lra.
t cōcepit.

Quis nouit si de' flectat in meli' sententiā suaz z miseret: Incertū erat: cum dicit: q̄s nouit. Be incerto penitentiā egerūt: certā misericordiā meruerūt. Prostrauerūt se i lachrymis: in ieiunijs: in cilicio: z i cinere. Prostrauit se: genuerūt: fleuerūt: pepcit de'. Stetit ninue: An euerfa est ninue: Aliter quidē videt hoibus: z aliter visuz ē deo. Ego aut' puto ipletū fuisse: qd ppheta p̄dixerat. Respice q̄ fuit ninue: z vide qz euerfa ē. Euerfa i malo: edificata i bono: sicut euerfus Saulus p̄secutor: edificat' Paulus p̄dicator. Quis non diceret cui tatem istā in qua nūc sumus feliciter euerfam: si omēs illi infani nugis suis desertis ad eccliam cōpūcto corde p̄currerent: dei misericordiā de suis factis p̄teritis iuocārēt: Nōne diceremus vbi est illa kartago: Quia nō est qd erat: euerfa est. Sz si ē qd nō erat: edificata est. Ita dicit Hieremie: Ecce dabo tibi eradicare: suffodē: euerte: disperdere. z rursus edificare: z plantare. Inde ē vox illa dñi: Ego pcutiā: z ego sanabo. Percutit putredinē facinoris: sanat dolorem vulneris. Faciūt hoc medici: secant: pcutiūt z sanāt: armāt se vt feriant: ferrū gestāt z curare veniūt. Sed qz peccata magna erāt ninuitaz: dixit q̄s nouit: Hoc incertū patefecerat de' suo suo Bavid. Cum enim dixisset: stante z arguēte se ppha: peccauit: statiz audiuit a ppheta: id est a spiritu dei qui erat in ppheta: Bimif sū est tibi peccatū tuuz. Incerta z occulta sapiētie tue manifestasti mihi. Asperges me: inquit: isopo z mūdabor: Isopū herbā nouimus humilē: sed medicinalē: saxo herere radicib' dicit. Inde in misterio mundādi cordis similitudo assumpta est. Apprehēde inquit z tu radicē dilectionis petrā tuam. Esto humilis i humili deo tuo: vt sis excelsus in glorificato dño deo tuo. Aspergeris isopo: humilitas christi te mundabit. Noli herbā p̄temere: vim medicamēti attēde. Aliquid etiā dicam qd a medicis solem' audire: vel expiri in egrot'. Isopū dicit: purgādis pulmōib' aptū eē: In pulmone solet notari supbia: illic enim inflatio: illic anhelit'. Dicebat de Saulo p̄secutore: tanq̄ de saulo supbo: qd ibat ad vinciendos christianos: spirās cedem: anhelabat cedes: anhelabat sanguinem: nondū purgato pulmone. Audi et hic humilitatum: quia isopo p̄nratum. Asperges me isopo z mūdabor. Lauabis me:

Alia lra.
t gaudiū.
t et.

id est mūdab me. Et sup niuē dealba-
bor. Et si fuerit iqt pctā v̄ra: sic femiciūtā
q̄ niuē dealbabo. De talib⁹ sibi exhibz xps
vestē sine macā z ruga. Proinde vestī ei⁹
i mōtē q̄ tāq̄ nix dealbata effulsit: significa-
uit eccliam omni macā pcti mūdātā. Sz
vbi humilitas ex isopo: Audi sequentia.
Auditui meo dabis exultationē
z leticiā: exultabūt ossa hūiliata.
Auditui meo inq̄t dabis exultationē z le-
ticiā. Gaudebo audiēdo te: si loq̄ndo z
te. Peccasti: qd defendis te loq̄ndo: Loq̄-
vis: patē: audi: cede diuis vocib⁹ ne turbe-
ris z ampli⁹ vulnereris. Cōmissū ē: nō de-
fendat: in cōfessionē veniat: nō in defensio-
nē. Adhibes te defēsorē peccati tui: vince-
ris. Non inocentem patronū adhibuisti:
nō ē tibi vtilis defensio tua. Quis es enī:
vt te defendas: Adone⁹ esto ad accusādū
te: noli dicere aut nihil feci: aut qd magnū
feci: aut seceztz alij. Si faciēdo pctm̄ nihil
te dici fecisse: nihil eris: nihil accipies. Pa-
rat⁹ est de⁹ dare idulgētā: claudis z te. Il-
le pat⁹ est dare: noli opponere obicē defen-
siois: s̄ aperi sinū p̄fessionis. Auditui meo
dabis exultationē z leticiā. Ipse donet vt
dicaz qd sentio. Feliciores sūt q̄ audiunt:
q̄ qui loquunt. Qui enī discit hūilis est: q̄
aūt docet laborat: vt nō sit supb⁹: ne male
placēdi affect⁹ irrepāt: ne deo displiceat q̄
vult placere hoib⁹. Magn⁹ tremor ē in do-
cēte frēs mei: magn⁹ tremor ē noster in his
vocibus nostris. Credite cordi nostro qd
videre non potestis: scit ipse qui miscat
nobis: qui propitius sit nob: cū quāto s̄
illo tremore ad vos loq̄mur. Luz aūt ipm̄
aliqd suggerentē z docentē int⁹ audiuim⁹:
securi sum⁹: securi gaudemus. Sub nigro
enī sum⁹: illi⁹ glām q̄rim⁹ illū docentē lau-
dam⁹. Belectat nos v̄itas ei⁹ int⁹: vbi ne-
mo fac v̄l audit strepitū. Ibi dixit iste eē le-
ticiā suā z exultationē suā. Auditui meo i-
q̄t dabis exultationē z leticiā. Et iō qz hu-
mil⁹ audit q̄ audit: q̄ vere audit z bñ audit:
q̄ hūilis audit: glā enī ei⁹ i illo ē a q̄ audit.
postea qz dixit: auditui meo dabis exulta-
tionē z leticiā: p̄tinuo demonstrat qd faci-
at auditio: exultabūt ossa hūiliata. Hūmi-
liata sūt ossa: ossa audiētis nō hnt fastū: nō
hnt tumorē: quē i se vix vicit q̄ loq̄t. Inde
z ille hūilis magn⁹: q̄ i natis muliez nemo
maior surrexit: ille q̄ ita se hūiliauit: vt se i-
dignū diceret solūē corrigiā calciamēti do-
mini sui. Joānes ille baptista: dans glām

m̄gfo suo: z iō amico suo: cum christus pu-
tare: et ex eo supbire posset z se extēdere:
nō enī ipse se dixerat christū: sed poterat ac-
cipe hoim̄ errorē s̄ putātū: vltro istuz ho-
norē deferre volentū: respuit falsū hono-
rē: vt iueniret verā grāz: z vide hūilitatē d
auditui: ait: Qui habz spōsā spōsus ē: ami-
cus aūt spōsi stat z audit eū. Stantē se fecit
et audientē: nō cadentē z loq̄ntē. Stat in-
quit z audit eū: Audisti auditū: vbi est ex-
ultatio z leticia: Cōtinuo sequit: Stat z au-
dit eū: z gaudio gaudet ppter vocē spōsi:
Auditui meo dabis gaudiū z leticiā: z ex-
ultabūt ossa hūiliata. Auerte faciem
tuā a peccatis meis: z oēs iniq̄ta-
tes meas dele. Jā enī exultant ossa hu-
miliata: iam isopo mūdāt⁹: humilis factus
sum: Auerte faciē tuā: nō a me: sed a pecca-
tis meis: Alibi q̄ppe orās dicit: Ne auer-
tas faciē tuā a me. Qui nō vult a se auerti
faciē dei: vult auerti faciē dei a pctis suis.
Pctm̄ enī v̄n se de⁹ si auertit: aduertit. Si
aduertit ai aduertit. Auerte faciē tuā a pec-
catū meis: z oēs iniq̄tates meas dele. Sata-
git de illo grādi peccato: pl⁹ p̄sumpsit: oēs
deleri vult iniquitates suas. Presumit de
medici manu: de magna illa misericordia:
quā in p̄ncipio psalmi iuocauit: oēs iniq̄ta-
tates meas dele. Auertit faciē de⁹: z sic de-
let: auertendo faciē peccata delet: aduer-
tendo scribit. Audisti auertēdo delētē: au-
di aduertēdo qd facientē: Ululatus aūt dñi
sup faciētes mala: vt p̄dat de terra memo-
riā eoz: nō delendo peccata eoz. Dic
aūt qd rogat: Auerte faciē tuā a peccatis
meis. Bene rogat: ipse enī nō auertit faciē
suā a peccatū dicēs: qm̄ pctm̄ meū ego co-
gnosco. Ad merito rogas z bñ rogas: vt de⁹
auertat faciē a peccato tuo: si tu inde nō
auertis faciē. Si vō tu pctm̄ tuū i dorso po-
nis: de⁹ ibi faciē ponit. Tu pctm̄ tuū ante
faciē tuā auerte: si vis vt inde de⁹ faciē suā
auertat: z secur⁹ rogas: z exaudit. Cor
mundū crea in me de⁹: Crea quasi no-
uum aliqd institue: dicere voluit: sed qz pe-
nitēs orabat: qd cōmiserat aliqd: qd priusq̄
cōmitteret inocentior erat: ostēdit quē ad-
modū dixerit: crea. Et spiritū r̄ctū ino-
ua i viscerib⁹ meis. Per factuz iquit
meū iueterata erat atqz curuata recitudo
spirit⁹ mei. Bicit enī ex alio psalmo: Cur-
uauerūt animā meam. Et quādo se homo
pronū facit ad terrenas concupiscentias:
incuruat qdāmodo: cū aūt erigit i supna:

rectū sit cor ei⁹ vt bon⁹ illi sit deus. Q̄ bo
 n⁹ em̄ de⁹ israel rectis corde. Proinde fra
 tres audite. Aliqñ de⁹ cui ignoscit in futu
 ro seclo: corripit eū de peccato in isto secu
 lo. Nā z ipsi dauid: cui dictū iā fuerat p p
 phetā: dimissum est pctm̄ tuū: euenerūt q̄
 dam q̄ minar⁹ erat de⁹ ppter ipm̄ peccatū.
 Nā fili⁹ eius Absalon aduersus eū cruen
 tum bellū gessit: z in multis humiliavit pa
 trē suū. Ambulabat ille in dolore: i tribula
 tiōe hūiliatōis sue: ita s̄dit⁹ deo: vt oīa iu
 sta ei tribuēs p̄fiteret qd̄ nihil pateret indi
 gne: hñs iā rectū cor cui nō displicet de⁹.
 Iniuriosū qñdā z in os sibi dura maledi
 cta iacentē: patient̄ audiebat: ex aduersa
 pte: vnū ex militib⁹ q̄ erāt cū filio ei⁹ ipio.
 Et cū ille iaceret maledicta i f̄gē: irat⁹ vn⁹
 ex comitib⁹ Dauid: voluit ire z pcutē euz:
 p̄hibet a Dauid. Et quō p̄hibet: Ut dice
 ret: de⁹ illū misit vt mibi maledicēt. Agno
 scēs culpā suā: amplex⁹ est penā suā: q̄rēs
 gl̄az nō suā: dñm laudās i eo qd̄ boni ha
 bebāt: dñm laudās in eo qd̄ patiebat: be
 nedicēs dñm in omni tpe: semp laus ei⁹ in
 ore ei⁹. Tales sūt oēs recti corde. Nōne hi
 pueri q̄ se rectos putāt: z puerū deū: Qui
 qñ aliqd̄ faciūt mali gaudēt: qñ aliqd̄ ma
 li patiūt blasphemāt: In sup̄ positi i tribu
 latiōe z flagello dicūt deo: deus qd̄ tibi feci
 corde distorto. Vere qz nihil deo fecerūt:
 oīa enī sibi fecerūt. Et spiritū rectū inoua
 in viscerib⁹ meis. **Ne proicias me
 a facie tua.** Auerte faciē tuam a peccat̄
 meis: z ne p̄icias me a facie tua. **Cui⁹ faci
 em timet: ipsi⁹ faciē iuocat.** Ne p̄icias me
 a facie tua. **Et spiritū sanctū tuū ne
 auferas a me.** Est enī spū sanct⁹ in p̄
 sente. Jam ad donū spū sancti ptines: qz
 tibi displicet qd̄ fecisti. Immūdo spiritui
 peccata placēt: sancto displicēt. Quis er
 go adhuc veniā dep̄ceris: tñ ex ea pte qua
 tibi displicet malū qd̄ comisisti: deo p̄iuge
 geris. Hoc em̄ z tibi displicet: qd̄ z illi. Jā
 duo estis ad expugnādā febrē tuā: tu z me
 dicus. Quia q̄ nō pōt esse p̄fessio peccati z
 punitio peccati in hoīe a seipo: cū quisq̄ si
 bi irascit z sibi displicet sine dono spiritus
 sancti nō ē. Nec ait: spiritū sanctū tuū da mi
 hi: sed ne auferas a me: Et spiritū sanctū tu
 um ne auferas a me. **Redde mibi ex
 ultationē salutarē tuā:** Redde quā ha
 bebā: quā peccādo auferā. **Redde mibi
 exultationē salutaris tuā: vtiqz christi tuī.**
Quis enī sine illo sanari potuit: Quia et

aliq̄ de maria nasceret: In p̄ncipcio erat
 verbū z v̄bū erat apud deū z de⁹ erat ver
 bū. Et ita a sc̄tis p̄rib⁹ disp̄fatio suscepte
 carnis futura credebatur: sic a nob̄ facta cre
 ditur. Lpa variata sunt: nō fides. Redde
 mibi exultationē salutarē tuā. **Et spiritu
 principali confirma me.** Nōnulli in
 tellerūt h̄ trinitatē in deo ipm̄ deum ex
 cepta disp̄fatiōe carnis: qm̄ scriptū est: de
 us spirit⁹ est. Qd̄ em̄ nō ē corp⁹: z tñ ē: vi
 det restare vt spūs sit. Intelligunt q̄ h̄ nō
 nulli trinitatē dictā: in spū recto filii: in spi
 ritu sc̄to sp̄m̄ sc̄tū: i spiritu p̄ncipali p̄rem.
 Siue q̄ h̄ ita sit: siue spiritū rectū ipi⁹ hoīs
 accipi voluit dicēs: spiritū rectū inoua in
 viscerib⁹ meis: quē curuauī z distorti pec
 cādo: vt iā spū sc̄tus ip̄e sit spūs p̄ncipal
 quē z auferri a se noluit: z eo se voluit p̄fir
 mari: nō est heretica q̄libet sn̄ia. Sz vide
 te qd̄ adiūgat: Spiritu inq̄t p̄ncipali cōfir
 ma me. In q̄ p̄firma: Quia ignouisti mibi
 qz secur⁹ sū: n̄ mibi ip̄tari: qd̄ donasti. Ex
 h̄ fact⁹ secur⁹ atqz ista gr̄a p̄firmat⁹ nō ero
 ingt⁹. Quid enī faciā: **Doceā iniqs
 vias tuas.** Doceā iūqs ex iūq: id ē ego qd̄
 fuerā iūq⁹ iō n̄ iūq⁹: nō ablato spū sc̄to a
 me z spiritu p̄ncipali p̄firmat⁹: doceā iūqs
 vias tuas. Quas vias iūqs doceb: **Et im
 piū ad te conuertent.** Si pctm̄ Dauid
 impietati deputat: nō de se desperēt ipi⁹: q̄a
 pep̄cit de⁹ ipio: s̄ si ad eū p̄uertant: si vias
 ipi⁹ discāt. Si aut̄ impietati n̄ deputat factū
 Dauid: s̄ illa p̄p̄a impietas d̄r̄ apostatate a
 deo: vnū deū nō colere: aut nūqz coluisse:
 aut quē colebat dimisisse: ad cumulū valet
 qd̄ ait: z ipi⁹ ad te p̄uertent. Ita plenus es
 ad ipe m̄ficodie: vt a te p̄uert: n̄ solū q̄bus
 libet pctōrib⁹: s̄ etiā ipi⁹ nō sit despandū.
 Et ipi⁹ ad te p̄uertēt. Ut qd̄: Ut credēs
 i eū q̄ iustificat ipiū: deputet fides eoz ad
 iusticiā: **Erue me d̄ sanguib⁹ deus
 de⁹ salutē mee.** Exp̄ssit latin⁹ in p̄pres
 bo min⁹ latio p̄petatē tñ ex greco. Nā oēs
 nouim⁹ latie n̄ dici sāguies nec sāguia s̄ sā
 guinē: tñ qz ita grec⁹ posuit plali nūero n̄ si
 ne cā: nisi qz h̄ iueit i p̄ma ligua hebrea: ma
 luit poti⁹ in p̄pres mi⁹ latie alqd̄ dicē: q̄ mi
 n⁹ p̄pe. Quare q̄ plali⁹ dixit d̄ sanguib⁹:
 In m̄lti sāguib⁹ tāqz i origie carnis pcti: m̄
 ta pctā itelligi voluit. Ad ipa pctā respici
 ens Ap̄ls q̄ veniūt de corruptione carnis
 et sanguinis ait: Caro et sanguis regnum
 dei non possidebunt. Nam vtqz sc̄dm̄ fi
 dem veram eiusdem Ap̄stoli: caro ista

Alia lra.
† Docebo.

Alia lra.
† Libera.

vide
hanc
sentē
tiam

Alia lra.
† leticiā.

cium iusticie. Adodo autem sacrificiuz pro iniquitate: spiritum contribulatum et cor humiliatum: tunc sacrificium iusticie: laudis solius. Beati em̄ q̄ habitāt in domo tua: in secula seculorum laudabunt te. Hoc est enim sacrificium iusticie. Oblationes et holocaustomata. Que sūt holocaustomata: Totū igne consumptū. Quando totū pecus imponebatur are dei igne consumendum: holocaustum dicebatur. Totos nos diuinus ignis absumat: et seruoꝝ ille tot⁹ arripiat. Quis seruoꝝ? Nec est qui se abscondat a calore ei⁹. Quis seruoꝝ? Be quo dic̄ Ap̄ls: Spiritu seruetes. Non tantum anima nostra absumatur ab illo igne diuino sapientie: sed et corpus nostrum mereatur ibi immortalitatem. Sic leuetur holocaustum: vt absorbeat mors in victoriam. Oblatiōes et holocaustomata. Tunc imponent super altare tuum vitulos. Unde vitulos? Qui tibi elegit innocentia noue etatis: liberat colla a iugo legis.

Psalms in nomine christi: et si forte nō vt volumus: veruntū vt potuim⁹ terminat⁹ est: Restat paucis alloqui vos fratres: propter multa mala inter que viuimus. Neq; enim viuentes in rebus humanis migrare possumus a rebus humanis. Cum tolerantia viuendum est nobis inter malos: quia cum mali essemus: cum tolerantia vixerūt boni inter nos: Non obliuiscentes quid fuerimus: non desperauimus de his q̄ nūc sunt qd̄ fuim⁹. Verūtū carissimi in tāta moꝝ diuersitate: et tā detestabili corruptela regite domos v̄ras: regite filios v̄ros: regite familias v̄ras. Quō ad nos ptinet ī ecclesia loq̄ vobis: sic ad vos pertinet in domibus vestris agere: vt bonam rationem reddatis de his qui vobis sunt subditi. Amat deus disciplinam: peruersa autem et falsa innocētia est: habenas laxare peccatis. Valde inutiliter: valde punitose sētiet fili⁹ p̄ris lenitate: vt iuste postea dei sentiat seueritatem. Et hoc nō solus sed cum dissoluto patre suo. Quid enim si ipse non peccat et non facit quod filius eius: ideo non debet ab ipsa nequicia filii prohibere. An forte vt videatur filio eius qd̄ et pater talia faceret nisi senuisset: peccatū quod tibi non displicet in filio tuo: delectat te: sed etas deseruit non cupiditas. Maxime fratres mei filios vestros fideles attendite: q̄s fide genuistis: vt baptizare-

tur. S; forte negligit malus filius: vel monita patris: vel obiurgationem: vel seueritatem: tu imple personam tuam: deus de illo exigit suam.

Vbi Augustini deuota oratio: quā post singulos sermones atq; tractat⁹ psalmozum dicere consuevit.

Conuersi ad dominū deū patrē omnipotētē: puro corde ei quātū potest paruitas nostra: maxias atq; veras gratias agamus: precantes toto aīo singularē mansuetudinē eius: vt p̄ces n̄ras in beneplacito suo exaudire dignet̄. Inimicuz q; a nostris actib⁹ et cogitationib⁹ sua virtute expellat: Nobis fidē multiplicet: mentem gubernet: Spirituales cogitationes cōcedat: Et ad beatitudinem suā perducatur: Per Iesum Christū filiū suū: Qui cuz eo viuit et regnat in vnitate spūs sancti de⁹: p̄ omnia secula seculoz Amen.

Vbi Aurelij Augustini Hipponensis epi: de q̄nquagesimo et vltimo p̄nc Quinquagene psalmo Tractat⁹ feliciter explicat.

Alia fra.
holocausta.

